

مهسعوود محهمهد

شكوى تهدهب

كوكردهوهى سايتى ماموستا

www.mamosta.net

مەسعوود محەمەد

شكۆى ئەدەب

ئەم بەرگە ھەولیکە بۆ کۆکردنەوہى گوتارە ئەدەبى و ھزرىيە کانى مەسعوود محەمەدن كە لە رۆژنامە و گوڤاراندا
بلاوكرائونەتەوہ.

لە تايپكردنەوہى گوتارە كاندا، بەناچارى و بۆ پەيرەو كوردنى ريتنوسى باو، پیتە كانى «ز - و - ى» گۆران بە «ر - و - و -
ى / یی».

بۆ كە شكۆلى گوتارە كانى سەربە زمان بروانە «شكۆى زمان».

سایتى مامۆستا www.mamosta.net

- 4.....كه يفي جوانرؤيى
- 15.....«كۆرى زانيارى كورد» چۆن ئەم ناوهى وەرگرت؟
- 22.....«پېشه كى» بۆ گوتارى «بەر كوتىكى خه رمانى كوردناسى له ئەورووپا»
- 32.....نامه يه ك
- 37.....شاكارىكى ئاگرين
- 40.....فۆلكلۆر - به شى يه كه م
- 45.....فۆلكلۆر - به شى دووم
- 50.....رؤونكر دنه وه يه كى ورديله
- 54.....سلاويك له شيعرى نوپابه تى كوردى
- 61.....دلدار
- 67.....ده ساتير
- 80.....راچى له ژيانى دواى مه رگيدا
- 87.....له ئاوينه ي ئەم گوتاره دا تيشكى چه ند چرايه ك
- 101.....سه جادى له سه ره تاي نه مريدا
- 104.....رهمزى نافيع قوربانويه زله كه ي هه ولير
- 110.....ميرزا حاجى كه ريمى ئاسنگر سه ربازيكى بيناو
- 122.....قه رزدانه وه يه ؟ يان خو هه لدانه وه يه ؟
- 136.....رؤشنيرى پئويستى به كورده غيره تى نييه
- 144.....كه وچكىك شه كر بۆ قاوه ي تال
- 154.....زړه خه ون له ته مومز به ده ورى «مه حوى» ي تۆقه له وه
- 176.....تاوانى ديارده چاوغه له تينه كان
- 185.....مه رگى تال و ژارا! ناوناوه شيرينيت
- 193.....جاريكى تر گوندى نوره ددين و گه ردىك له گه رده لولوى نوره ددنى و ميراوده لى
- 199.....ده ستبزارىك له كتيبى ئەنجوومه نى ئەديبان
- 241.....بژار و گولبژيرىك له هه ندى نووسراوى كوردى

كەيىفى جۋانرۇبى

«دەفتەرى كوردەۋارى»، بەرگى دوۋەم، بەغدا 1970

دەستكارىكردنى مېژوو و رووداۋەكانى، بۇ ھەر ئامانجىك بى، كارىكى نارەۋايە، چونكە كە دەرگاي دەستكارى كرايەۋە ئىتر شتىك نىيە پىۋەى داتەۋە يان لە سنوورىك بىۋەستىنى ۋەيا ھەمىشە ئەم گۆرپنە بەرەو چاكە ئاراستە بكا. درۆ و ھەلەكە بخرىتە ناو مېژووۋە ئىستاكە و دوارپۇژىش بە ھەلە دەبا، خۇ ھەر ئىستاكە و دوارپۇژن كە سەردەمىك دەبنەۋە بە مېژوو. بۆيە خۇگرتن لە دروۋغى مەسلەحەت ئامىز لە شتى مېژوو، چ زۆر چ كەم، پىۋىستىيەكى ئەخلاقى و كۆمەلاتىيە بە سەر شانى نوۋسەرۋە گۆيا دەبى راستى چى خراپىكى لى روو بدا تا بىگۆرپن بە ناراستى، باۋەرم نىيە ھىچ جۆرە سودىك ھەبى لە ھەر شتىكى كە لەسەر ھەلە و درۆ ھەلبەسترايى. ئادەمىزاد زۆر پىۋىستى بە راستى ھەيە و گەلىك قوربانى داۋە لەم رېگەبەدا. دەتۋانم بلىم تا ئىستاش لە زۆر مەبداندا بۇ راستى تىنۋە و ئەۋەندەى چىشتۋە لە درۆ و خورافاتى كۆن و نوى تا كاسەى كەلەپىژى كردوۋە.

خوئىنەرى بەرپىز، بمبۇرئ لە نوۋسىنى ئەم پىشەكىيە ناچارىيە چونكە دەمەۋى لە زوۋەۋە عوزر بىنمەۋە بۇ دەرپىرەن و روونكردەۋەى ھەندى رووداۋى نارەۋا كەۋا بى دەستكارى و گۆرپن لە پىشىنانم ۋەرگرتوۋە، ۋە بە ھەمان چەشن تەسلىمى مېژووۋى دەكەمەۋە. ناشىرىنى و ناشىۋىيەك كە دىتە بەرچاۋان لە بەشىكى ئەۋ شتانەى نوۋسىۋىم مزرە و نرخی راستى و دەستخاۋىتىيە (ئەمانەت). كەيىفى و ھاۋچەرخەكانى ئادەمىزاد بوون، نەك فرىشتە و پەرى، ئەۋانىش ۋەك خەلقى ئەۋ دەمە شتى ۋايان گوتوۋە و كردوۋە كە بەگشتى لە باۋدا بوۋە و كۆمەى لى نەكراۋە و ناشى دۋاى سالەھاي سال لە ژيان و مردنيان من بىم و كردهۋە و گفتارى دەسكرديان بۇ ھەلبەستىم يا ھى ناشىرىن لە كردهۋە و گفتارىيان بىسرمەۋە تا لاپەرىپى ژيانىان بىنگەرد و لەككە نىشان بدرى. چى زانىۋمە و بىستۋومە و بەلگەم ھەيە بۇ باۋەپىكردنى ئەۋە دەنوۋسم، ۋە ئەۋەى بۆم ساغ نەبوۋىتەۋە ۋەك ھەيە تۆمارى دەكەم بۇ سەرنج و لىكندانەۋەى خوئىنەرى كورد.

كەيىفى ۋەك مەلۇمە لاي ئەۋانەى شارەزاي شىعر و ژيانىن، ناۋى فەتۋىلا و مەشھورە بە جۋانرۇبى، باۋك و خانەۋادەكەى لاي من نەزانراۋە و نەمتۋانىۋە تا ئىستا لىي بىكۆلمەۋە. خەرىكبوون بۇ ۋەگىرھىنانى زانىنى تەۋا لە بارەى سەرەتاي ژيانى كەيىفى (ھەرۋەھا دوارپۇژانى پىش مەرگى) خۆتەرخانكردنكى دەۋى كە بۇ ئىستاكەى من نالوى. بەلام لەۋ باۋەرەدام ئەۋ پەرپەيە لە سەرۋوكارى كەيىفى و ژيانى بەندىۋارىيەكى ئەۋتۋى نىيە بە شاعىرى و ھونەرىيەۋە. رەنگە ھەر نرخیكى مېژووۋىيە - ھەبى كە نرخیكى كەم نىيە - چونكە كەيىفى بلىمەتىكى خۆرسك بوۋە، نەمامىك نىيە لە درەختىكى گەرۋە ھەللى دابى، بەلكوۋ ھەر لەسەر بنجى خۇى رۋاۋە. ئىتر كورى كىيە و لە چ خىزائىك بوۋە و چۈن دەستى كردوۋە بە خوئىدن، پرسىارى ئەۋتۋن و ۋەراميان ھەرچى بى سەرچاۋەى شاعىرىيەتى كەيىفى روون ناكەنەۋە.

بەلى راستە شارەزايى بە ھەموۋ قوژبنىكى ژيانى ئەم بلىمەتە ئاۋات و ئامانجى ھەموۋ كەسىكە كە خەرىكى ئەۋ چەشەن لىكۆلىنەۋەن. بەلام دەخلىكى ئەۋتۋى نىيە بەسەر پىگەيشتۋىيە و گەشەكردنى ئەدەبى كەيىفەۋە، ۋەك بزائىم بەشۋەيەكى نىك لە قەناعەت لە زوۋىيەكى زوۋى سەرەتاي خوئىدن و فەقىيەتى ۋلات و كەسى بەجى ھشتۋە و لە كۆيە جىگىر بوۋە و دەستى كردە بە خوئىدننى راسەقىنە و شاعىرىيەتى رەۋشەن بوۋتەۋە لەۋ دەمەدا كە كەيىفى ھاۋتەۋە كۆيە، واتە دەۋرى چەرخىك لەمەۋىيىش. بە پىي مقياسى ئەۋ چەرخە كۆيە ناۋچەيەكى گرىنگى خوئىدن و شىعر و ئەدەبىيات بوۋە، بە نىسبەت ھەموۋ كوردستان. ئىستاكەش دەماۋدەم باس دەكرئ كە مەجالىسى زانىارى و ئەدەبىي رۆزانەى كۆيە چى لە قۇناغى دەۋلەمەند و دەستپۇيۋەكان و چى لە مەدرەسە و مزگەۋت و تەكىە و خانەقاكاندا دىمەنىكى ھەرە دىارى ئەۋ شارە بوۋە. ئەدبىي گەرۋەى ۋەك قاسىد و جەلى و ئەختەر و حاجى قادر و كەيىفى و شىخ رەزا بەرىكەۋت لەۋ سەردەمەدا نەخزاونەتە ئەۋ ناۋچەيە، ئەمانە و زۆرى تر لە شوەرا و مەلا و شىخى ناۋدار بەروبوۋمى خوئىدنپەرسىتى و گىبانى ئەدەبى بوون كە ۋەك مىرات لە پىشىنانەۋە بۇ كۆيە بەجى ماۋو. لەم كورتەباسەى ئىستاكەماندا ماۋە نىيە روۋپەرى مېژوو

زانباری و ئەدەبیی کۆیە بخوێننەوه، ئەوەندە هەیه دەبی بیلین شاعیرەتی کەیفی لەم کارگە زانستی و ئەدەبییە ئێوە دەمە کۆیەدا مشتومال کراوه: بۆیە جیی سەیر پێهاتن نییه کە لە کتیی «کۆیە و شاعیرانی»دا کەیفی بە شاعیرێکی کۆیی دانراوه.

کەیفی کۆیەدەرییه؟

ئەم پرسیارە شتیکی بەدیهیە و داوای وەرەم دەکا، چونکە ئەگەر کەیفی جوانرۆییە، چۆن دەبی لە شارەزوور و دێی «کۆیەدێ» هاتبێتە دۆنیاوه؟ هەموو ئەوانە ی باسی کەیفییان نووسیوه ناویان بردووه بە «کەیفی جوانرۆیی» و لە هەمان کاتیشدا، گوتیانە لە دێی «کۆیەدێ»ی شارەزوور هاتوووە دنیا، کەچی جوانرۆ پارچەییەکی کوردستانی ئێرانە و هەرچەندە هاوسنوورە لە گەڵ کوردستانی ئێراق و دراوسێی ناوچەیی هەڵبەجەیه، دیسان بە هیچ جۆر ناگونجی جوانرۆیی شارەزووری بی. زاناییهکی وەک حاجی قادریش کەوا نزیکترین ئینسان بووه لە کەیفی و دوارۆژانی ژبانی کەیفی لە ئەستەموول لە گەڵ ژبانی ئەو رۆژانەیی حاجی قادر وەک دوو پرووی یەک پەرە وان کە هەر لە یە کتر جیاواز ناکرێتەوه، ئەویش لەو شینەیی کە بۆ مەرگی کەیفی داناوه و سەرەتاکەیی بە «فەلەک بە تیر و کەمانە لە ئیمە چوووە تە کەمین» دەست پێ دەکات بە سەرەت دەلی و رادەگەیهنی کە کەیفی شارەزوورییه.

کە چووێتە سەر حەدی بابان و عێله کە ی جافان
بگریه هەر وەک بارانی مانگی فەرورەدین

لە قور بنیشه بلی قەوم و قیله هاواره
ئەسیره کەیفی لە رۆما لە حەبسی ژیری زەمین

لە «کۆیەدێ»ی کە «کەیفی»ی تیا بی فیردەوسه
جەهەنەمه کە نهما «کەیفی» شاری قوستەنتین

حەزین و دەرهمی ئەم شارەزۆری بیگانەن
لە حەسرەتی عەجەبا «شارەزووری» چۆن نەگرین

وشەیی «عێله کە ی» جافان، وە بە تاییبەتی دێری دواویی مەرسییه کە گومان نایەلی لەوهدا کەوا حاجی قادر «کەیفی»ی بە شارەزووری ناسیوه.

بەلام «کۆیەدێ» دەمێنێتەوه بۆ لیکۆلینەوه و لیدوان ئاخۆ «حاجی» مەبەستی لە «کۆیەدێ» هەر مانای وشە کەیهتی کە «دییەکی وێران» دەگەیهنی یاخود بە دەم ئەوهوه دەیهوی رابگەیهنی «کۆیەدێ» دییهکی شارەزوور و مەفتەنی «کەیفی»یە؟ حاجی زۆر جار لە شیعەرەکانیدا، وەک شاعیرێکی بە دەسلەلات، لە تیکهه لکیشانی وشە ناوی هەندێ شویتانی کوردستان بە تیکرایی و ناوچەیی کۆیە بە تاییبەتی داتاشیوه. بۆ نمونە چەند دێرە شیعیرێکی حاجی لێرەدا دەنووسین.

لەو کاغەزەیی کە بە هەلبەست بۆ حاجی مەلا عەبدوڵا ناردووێتەتی لە ئەستەموولەوه دەلی:

مەلایێکی فەقیانە و یقارت
بە یانت ئاوه گرده ئیقیدارت

واته وبقارت، وبقاری مه‌لای فقهی و موسته‌عیددانه و به‌یانت ره‌وانه وه‌ک ناو و ده‌سه‌لاتیشت وه‌ک گرد وایه له ههمان کاتدا «فقه‌قیان» و «ئاوه‌گرد» یه‌که‌میان دئی‌ه‌که له نریک کویه، وه دووه‌میشیان شاخیکه به پشت دئی «جه‌لی» یه‌وه که مه‌فته‌نی باپی‌ره‌گه‌وره‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لایه و له‌قه‌بی «جه‌لیزاده» له‌وه‌وه وهر‌گی‌راوه. دیسانه‌وه حاجی قادر له جی‌گایه‌کی دیکه‌دا ده‌لی:

له‌بی نازهنین به‌خه‌تتی جه‌لی
له ئیرانه‌وه گرتوویه تاهیرات
عومه‌ر گونبه‌تی له‌زه‌تی دانه‌بی
ته‌که‌لتووی شکا زیتی ته‌سپی حه‌یات

دی‌تری یه‌که‌م مانای وه‌ک مه‌علومه‌ ته‌وه‌یه که لیوه جوانه‌که‌ی به‌خه‌تتی تاشکرا له ئیرانه‌وه تا شاری هیراتی (که له ته‌فغانستانه) داگرتووه به‌دهم‌ ته‌مانایه‌شه‌وه ناوی «نازهنین و جه‌لی و ئیران - هیران» یشی ناراسته کردووه که سنی دین له ریزی یه‌کتر و به هاوینه‌هه‌واری ناوچه‌ی کویه مه‌علومن. مانای دی‌تری دووه‌میش زور تاشکرایه پیویست به دووباره کردنه‌وی ناکا، به‌لام له‌گه‌ل‌ ته‌و مانایه‌دا ناوی دئی «تومهر گونبه‌ت» و «ته‌که‌لتوو» یشی دارشتوون که هه‌ردوو‌کیان له ده‌شتی کویهن. دوور نه‌رؤین هه‌ر له به‌یتی چواره‌می مه‌رسییه‌که‌ی که له‌سه‌روه نووسیمان به ههمان ورده‌کاری و تی‌که‌ه‌ل‌کیش و ته‌نینی هونه‌ری ناوی «شاره‌زور» یشی داتاشیوه:

حه‌زین و ده‌ره‌می ته‌م «شاره‌زور» ی بی‌گانه

مه‌به‌ست له وشه‌ی «ته‌م‌ شاره» ته‌سته‌مووله، به‌لام که وشه‌ی ته‌م «شاره» که‌وته ته‌ک وشه‌ی «زور» به پئی ده‌ستووری نووسینی کون «شاره‌زور» په‌یدا ده‌بی. به‌راستی زور له‌گوینه که «کویره‌دی» ش وه‌ک دئی‌ه‌کانی دیکه وا بی که حاجی قادر به تی‌که‌ه‌ل‌کیشی وشه‌ ناوی هیناوه‌ته نیو شیعه‌روه و ته‌گه‌ر شوهره‌تی جوانرؤی له مه‌یداندا نه‌بوا گومانیکم له‌و رووه‌وه به زهندا نه‌ده‌هات ئیتر ته‌مه بوو خستمیه سه‌ر فیکری پرسیار کردن له شاره‌زاییکی ناوچه‌ی شاره‌زور، تاخو دئی‌ه‌ک به ناوی «کویره‌دی» له‌ویدا هه‌یه یا نییه. بو ته‌م لی‌پرسینه حه‌سه‌ن به‌گی جافم ده‌ستیشان کرد چونکه ههم خه‌لقی هه‌له‌بجه و ناوچه‌ی شاره‌زور و ههم له‌گه‌ل شیعر و میژوو له کونه‌وه خه‌ریکه، له وه‌رامدا پئی گوتم دئی‌ه‌کی به‌ناوی «کویره‌دی» نه ئاوه‌دان و نه ویران له شاره‌زوردا نییه. با چی دیکه له‌سه‌ر ته‌م باسه نه‌رؤین، راستییه‌که‌ی هه‌رچی بی، زوری و که‌مییه‌ک ناخاته نرخی شیعی که‌یفییه‌وه. من لی‌ره‌دا باوه‌ریکی نیهای ناتوانم ده‌ربرم به‌لام سوور کردنه‌وی مه‌وزووعه‌که‌ش شتیکی سه‌خت نییه بو هه‌ر که‌سیک که‌وا نه‌ختیک له من زیاتر ماوه‌ی خو‌ماندوو‌کردنی هه‌بی.

که‌یفی که‌ی له‌دایک بووه و که‌ی مردووه؟

به‌رله‌وه‌ی له‌باره‌ی هاتنه‌دنیای که‌یفییه‌وه بدوین، به‌کورتی له سالی مردنی قسه‌ته‌واو ده‌که‌ین. حاجی قادر له مه‌رسییه‌که‌ی که بو مه‌رگی که‌یفی داناوه، میژووی مردنی به وشه‌ی «صغیر» دیار داوه که به‌پئی حیسایی ته‌بجه‌د سالی 1300 ی کوچی ده‌گریته‌وه. له دیوانه‌که‌ی حاجی قادر چاپی هه‌ولیری سالی 1969 وا نیشان دراوه که وشه‌ی «کبیر» ئیشاره‌دراوه و له ژیره‌وه شه‌رح کراوه، به‌لام ته‌مه سه‌هوه و راستییه‌که‌ی ته‌وه بوو گوتمان. نرخی وشه‌ی «کبیر» به‌پئی

حیسانی ئەبجدەد 232 دەگریتهوه که هیچ شتیکی راناکهیهنی، رهنکه له دەمی چاپکردن بهههله ئیشارته که خرابیته سەر وشە «کبیر» له جیاتی «صغیر».

ئەمە له بارە ی میژووی مردنی، بەلام بۆ زاینی سالی هاتنه دنیای شتیکی قهتعی وه ک بهیته که ی حاجی قادر نییه یاخود من نایزانم له موناقه شه و بهراوردیکردن بیتیا زمان بکا. بهلام له گهله تهوهشدا ههندی رووداو و میژووی بیسوپه هه ن که له گهله ژیا نی که یفی تیکهله و عهلاقدراون رهنکه لهم رووهه بمانگه یینی به سنووری قهناعهت. که یفی ژیا نی فهقییه تی له کویه لای حاجی مهلا عهبدولا رابواردوو و لای ئهوی خویندوو، کهواته نای که یفی له ته مهندا له حاجی مهلا عهبدولا گوره تر بووبی چونکه عاده تن سوخته له ماموستای خو ی چوو کتر دهی. بهله ههندی ریکهوت ههیه به پیچه وانه ی ئەم قاعیدهیه بهلام بلیمه تیکی وه ک که یفی لپی چاوه راون ناکرئ له مهیدانی خویندن له هاوته مه نی خو ی دابمینی. به پینی ئهوه که کتیبی «کویه و شاعیرانی» دا له باره ی میژووی هاتنه دنیای که یفییه وه نووسراوه و سه رچاوه ی مه علوماته که شی گویا «میژووی ئەدهبی کوردی» به ده بی که یفی له سالی 1814 ی زاینی له دایک بووبی. دیسانه وه که هه مان کتیبی «کویه و شاعیرانی» راده گه یه نی سالی 1815 ی زاینی که گویا سالی له دایکبوونی حاجی قادره ده وه ستیته به رامبه ر 1246 ی کوچی. به م پینه ده بی سالی 1814 ی زاینی بوه ستیته به رانه ر 1245 ی کوچی واته که یفی له 1245 له دایک بووبی. لیره دا ده بی بلیم ئەم سالی 1815 له راستیدا ناکه ویتته به رانه ر 1246. وه به پینی جه دوه لیک که له کتیبی «إمارة به دینان العباسیة» دا نووسراوه ده بی بوه ستیته به رانه ر 1229 یا 1230 ی کوچی چونکه ئەو جه دوه له سالی 1809 ده خاته به رانه ر 1224. جگه له مهش بهراوردیکی حیسانی زور ساده بومان ده رده خا که مادام سالی ئیستا که ی کوچی 1389-1390 بکه ویتته به رانه ر 1969-1970 ی زاینی، ده بی سالی 1815 بکه ویتته پیش سالی 1235 نه ک دوا ی. جا له بهر ئەمه که سالی 1814 (که گویا سالی هاتنه دنیای که یفییه) تا ئەو رادهیه که یفی ته مه ندرتر ده کات ئیتر به هیچ جو ریک مومکین نییه خزمایه تی هه بی له گهله هاتنه دنیای که یفی. من ئەو دوو سالی 1814 و 1815 ی زاینی له حیسانی خو مدا ده سر مه وه و موناقه شه ی له دایکبوونی که یفی وه ک له کتیبی «کویه و شاعیرانی» نووسراوه له سه ر ئەساسی سالی 1245 ی کوچی ده که م.

من له و باوه رده دا نیم که ئەمهش راست بی چونکه حاجی مهلا عهبدولا له سالی 1250 ی کوچی هاتو ته دنیا و گومانیکیش لهم باره وه پهیدا نای. حاجی مهلا عهبدولا هه م خو ی ئەمه ی نووسیوه و هه م به خه تی باو کی واته حاجی مهلا ئەسه د له حاشییه ی چه ند په ریک له هه ندی کتیبه کانی کتیبخانه ی جه لیزاداندا نووسراوه.

به لای منه وه ناشی که یفی پیش 1250 هاتبیتته دنیا وه ئەگینا نه ده بوو به فهقی لای حاجی مهلا عهبدولا. له حاشییه ی خوارووی رووپه ری 27 ی «کویه و شاعیرانی» دا نووسراوه که وا گه لی که س ده لین بیست سالی ک دوا ی 1814 ی زاینی له دایک بووه، ئەگه ر مه به س له 1814 ی زاینی هه ر ئەوه بی که به پینی لیکدانه وه ی لیره به پیشه وه ده که ویتته به رانه ر 1245 ی کوچی، ده بی که یفی له 1245 ی کوچیدا هاتبیتته دنیا وه. من به مهش قهناعهت ناکه م، چونکه به گویره ی هه ندی ئاسار که لای ئیمه (واته جه لیزاده) هه ن که یفی له سالی 1280 کوچی شاعیریکی چه سپاو بووه له فارسیدا، له و سالی دا خیزانی حاجی مهلا عهبدولا له تاریکی ژوو ریکی بی په نجه ره جانه وه ریکی پتوه ده دا و ده یکوژی، نازاند ری جانه وه ره که مار بووه یان دوویشک، که یفی مه رسییه ییک بۆ مه رگی خیزانی ماموستای خو ی داده نی که ته نها فه رد و نیو یکم له بیرما وه، ئەوه ی دیکه ی که له بیرم نین له گهله هه موو شاعر و ئاساری که یفی که له ئیمه هه بوون له که ین و به ینی سالی 1963 دا سووتینران، ئیره جیگه ی باسکردنی ئەم سووتاندنه ی ئاساری نووسراوی جه لیزادان نییه، هه ر بویه شم باسکرد که هوی ناته واوی مه رسییه که روون بکه مه وه فه رد و نیوه که ی که له بیرم ماون ئەمه ن و به ده ستووری نووسینی فارسی ده یان نووسم:

بانه بابر بگژدم افتاده

یاگرفنار ماری گیسوشد

خوینتهری بهریژ دهیینی کهوا کهیفیش له شیعره کهیدا به ورده کارییه کی شاعیرانهی سۆزناک جانوهره ژهر اوویه که هر به نهزانراوی دههیلتهوه، نیوه فهرده کهشی که ده که ویتته دواویی مهرسییه که به شیک له میژووی رووداوه کهی تیدایه به حیسانی ئه بجهد، به شه کهی دیکه ی وا دهزانم له نیوهی به که میه تی ئه می له بیرم چۆتهوه، ئه مه یه نیوه فهرده که:

چون بمینو برفت با نوشد

ئهم چهند وشهیه 1212 تهواو دهکا.

باوهر ناهینم بهوه که له تهمه نی 15 سالییدا ئهم دهسه لاته و رهوانیه و زالییه به سهر شاعر و قافیه و میژوو دهرهینان له فارسیدا بو که یفی مومکین بووی، ههلبهت پینش ئهم سالهش شیعی فارسی داناون، چونکه خو نای له چاوقوچینیکدا هم فارسی فیربووی و هم شیعیری وا بههیزی به فارسی دانای، بهلگه یه کی دیکهش هه یه کهوا لیره بهدواوه دریزه دههین به باس لیکردنی ئهوه دهگه یه نی کهوا که یفی نهک ههر مومکین نییه پینش 1250 ی کوچی هاتبیتته دنیاوه بهلکوو ده بی لای زور رووی ئیحتیمال له سالی 1255 تیپه ر ناکا، بهلگه کهش ئه مه یه، وهک له به شیکی دوا بیتر له م نووسینه بو مان دهرده کهوی که یفی تا سالی 1286 ی کوچی لای حاجی مهلا عه بدولا خویندوو یه تی، ناچیتته عه قله وه که یفی به م هه موو زه کاوه تهوه تا تهمه نیکی 26-27 ههر خویندبیتی و فه قینیه تی تهواو نه کردی، چونکه گهر بلین له سالی 1250 دا هاتوته دنیا تهمه نی له 1286 دا دهگا به 36-37 سال. بهلام ئه گهر میژووی له دایکبوونی بخهینه سالانی مابه نی 1255-1260 تهمه نی له سالی 1286 ده بیته 27-31 سال که مونسبه بو گه یشتن به پایه ی «موسته عیدی» و نزیکبوونه وه له کوتایی خویندنی مه لایانه، واته ئیجازه وه رگرتن. خو ئه گهر له بیر نه که یین کهوا حاجی مهلا عه بدولا له سالی 1286 تهمه نی 36-37 سالی بووه ئیتر به جارێ نزیک ده بینه وه له وه متمانی بینین به و میژووه ی که ته حدیدمان کرد بو هاتنه دنیا ی که یفی، چونکه زور له گوینه ماموستا 36-37 سالی بی و فه قیش 27-31 سالی، هه رچهند به جو ریکی فه تعی مومکین نییه بلیم سالی راسته قینه ی هاتنه دنیا ی کامیانه له و سالانه به لام به ته قیری مه یلم بو ئه وه ده چی که بلیم سالی 1255 ی کوچی ئه و ساله یه.

که یفی که ی، وه چۆن کۆیه ی جی هیشته؟

هوی روشتنی که یفی و تورانی له کۆیه ههروهک له کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» و «دیوانی حاجی قادر- چاپی ههولیر» به کورتی باسکراوه، ئه و ناکوکییه و شه ره جنیوه بووه له به نی شیخ رهزای تاله بانی و که یفی که ئه نجامی گه یشتوته ئه مه حاجی مهلا عه بدولا بو دلدا نه وه ی شیخ رهزا له که یفی بدا و دهری بکا. چۆنه تی ئهم رووداوه به روونکراوه یه کی ئه وتو دهنووسین که گرینگی رووداوه که لیمان داوا دهکا و به و نیازهش که قه ناعه تی خوینتهر وه دهست بهینی.

له و دهمه دا که حاجی مهلا عه بدولا که ماموستای که یفی بووه، حاجی مهلا عه بدولا و حاجی قادر ههردووکیان لای حاجی مهلا ئه سعده ی جه لیزاده، واته باوکی حاجی مهلا عه بدولا بوونه، که یفی و حاجی قادر ههر چهند ته فاوتیک هه بووه له مه یانیان له لایه ن تهمه ن و پایه ی عیلمی، چونکه حاجی قادر له ههردوو رووه وه له ژووروی که یفی بووه. دیسانه وه له بهر هاومه شره بی و شیعه ردوستی و به یه که وه رابواردنیان تا بلای برادر و خو شه ویستی یه کتر بوون. ههردووکیان زیاتر له فه قیکانی ئه و دهمه ی کۆیه لای بنه ماله ی جه لیزاده و خه لقی کۆیه له پینشر بوون، وه ریزان لی گیراوه، ته نانته حاجی و که یفی له مالی حاجی مهلا ئه سعده به ئیستیلای خو منانی به «کوری مال» ژمیردراون. په یوه ندی که یفی به و بنه ماله وه له زور مونسبه و رووداوی رۆژانه ی ئه و دهمه یان وه دیار ده دا بو نمونه و روونکردنه وه ی ئه و پیوه ندیه لیره دا شتیکی تریش دهنووسم وه ک رووداوی مهرسییه که له سالی 1283 حاجی مهلا عه بدولا دوا ی مه رگی ژنی یه که می، له ژنی دووه می بو یه که م جار کوریکی ده بی، له وه به پینشه وه ههر کچی بوون. کوره که ناوی به هاته دینی لی دهنین و له نیوان

خه لقی کویه دواى پینگه‌یشتنى به «کاکه باو» شوورته‌ی سه‌ندووه و زووش جوانه‌مه‌رگ بووه، که‌یقى به‌و ناوه که مامۆستای خۆى کورپکی بووه و تازه تاقانه‌یه و بنه‌ماله‌ی پی روون بوته‌وه. سه‌ره‌رایى پیوه‌ندى خۆشه‌ویستى مه‌یانى هه‌ردووکیان به‌دهستى خۆى لیفه بو منداله‌که ده‌دوورئ به نه‌قش و شیعري که خۆى هه‌لى به‌ستوون رووى لیفه‌که ده‌رازینتته‌وه. شیعره‌کان مابوون تا ئه‌وانیش له‌گه‌ل نووسراوه‌کانى دیکه له سالى 1963 ی زاینى سووتان، داخه‌ ناچى له‌و شیعراوه‌ هه‌چم له‌بیر نه‌ماون.

حاجى قادر که ده‌چى بو ته‌سته‌موول که‌یقى له کویه ده‌مینتته‌وه، ئه‌و شوورته‌ی که له نیوان خه‌لق باوه له باره‌ی ئه‌وه که حاجى قادر و که‌یقى به‌یه‌که‌وه چوون بو ته‌سته‌موول که‌موزور راستى تیدا نییه، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، به‌لکوو گه‌لى شتى دیکه له باره‌ی ژيان و رابواردن و خویندن و سه‌فه‌رى حاجى قادر بو ته‌سته‌موول مالمالن له هه‌له، یه‌ک له‌و غه‌له‌ته مه‌شوورانه لیته‌دا سوور ده‌که‌ینه‌وه و راستیه‌که‌ی ده‌رده‌خه‌ین تا له گوپره‌ی ئه‌میان ئه‌وانى دیکه‌شى راده‌ی دووربیا له راستى بزائرى.

به‌پنى ئه‌وه که نووسراوه له دیوانه‌که‌ی حاجى قادر (چاپخانه‌ی هه‌ولیر سالى 1960) گویا که حاجى و که‌یقى له که‌رکوو که‌وه به‌یه‌که‌وه به‌ره‌و ته‌سته‌موول روویون و سه‌فه‌ره‌که‌شیان له سالى 1270 ی کوچى بووه، که‌چى حاجى قادر ده‌میک له دواى ئه‌م میژوووه ده‌سخه‌تى هه‌یه له‌سه‌ر حاشیه‌ی کتیبى «سیوطى» چاپى عه‌جه‌م، وه له کوتایى حاشیه‌کیان ده‌نووسى ئه‌مه له ئاخى مانگی سالى 1276 ی کوچى له دى بیتیوش نووسیوه‌ته‌وه، واته تا شه‌ش سال دواى 1270 مانه‌وى حاجى قادر له کوردستانى عیراق شتىکه که به شاهیدی حاجى قادر سوور بوته‌وه، ئه‌م کتیبه لای ئیمه‌یه و حاشیه و شیعرو روابعى و ورده‌باسى ئه‌م ده‌مه‌ی به‌زوری تیدایه که حاجى به‌خه‌تى خۆى نووسیونى و تا ئیستا هه‌چیان بلاو نه‌کراونه‌وه مه‌گه‌ر ده‌ماووه‌م به‌غه‌له‌ت، یه‌ک له‌وانه روابعیه‌که له دژى چاپى عه‌جه‌م که‌وا له رووپه‌ره‌ی 36 له دیوانه‌که‌ی حاجى (چاپى هه‌ولیر) به‌هه‌له نووسراوه‌ته‌وه و له ژیرى رووپه‌ره‌که شه‌رح دراوه که هه‌ر له شویتى خۆیدا رووابعیه‌که وا نارپک بووه، وا ئیمه لیته‌دا به راست و ره‌وانى و بی هه‌له و نارپکی ده‌ینووسینه‌وه که له شویتى خۆیدا به‌خه‌تى حاجى له‌و کتیبه‌دا نووسراوه‌ته‌وه:

یا ره‌ب به‌قه‌ده‌ر حه‌رفى «سیوطى» یه‌ک یه‌ک
ره‌حمه‌ت له «مصنف» و له «قارى» بی گه‌له‌ک

ئه‌مما عه‌جه‌م و ئه‌و که‌سه چاپى دانا
بیباته جه‌ه‌نه‌م به‌عه‌زاب و به‌کوته‌ک

به‌موانسه‌به‌تى ئه‌م رووابعیه‌که راستکردنه‌وى هه‌ندى هه‌له له‌باره‌ی ژيانى حاجى و که‌یقى پیوستى کرد بینووسینه‌وه، ئه‌م رووابعیه‌ی دیکه‌ش له دژى چاپى عه‌جه‌م که حاجى له رووپه‌ره‌ 75 ی کتیبه‌که‌ی «سیوطى» نووسیوه‌ته‌وه لیته‌دا تو‌مار ده‌که‌ین ره‌نگه نه‌ختیک زیاتر تینووته‌ی دۆستانى شیعرو ژيانى کونه شاعیره‌کانمان بشکینى:

شاییت نه‌بى به‌چاپى عه‌جه‌م ئه‌یکرئ ئه‌مان
گه‌ر پى بى به‌شا به‌دوو شایى خه‌ساره‌ته

وه‌ک من ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر هه‌مووى دابى له ئاخى
عیلمى هه‌موو جه‌هاله‌ته نه‌فعى مه‌راره‌ته

خوینته‌رى به‌ریز ئه‌وه بزائى که حاجى شیعره‌کانى به‌م شیوه نووسینه، نه‌نووسیون به‌لکوو به شیوه و ده‌ستوورى ئه‌وساکه‌ی نووسیون: «گه‌له‌ک و کوته‌ک» له کتیبه‌که‌دا «کلک و کتک» نووسراون، ئه‌م درپژه‌دانه‌م به‌م ته‌فسیلاته بویه بوو که دیسانه‌وه عه‌رزى خوینته‌ر به‌که‌م چى ده‌ینووسم له دواى به‌راوردى و لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌یه به‌پنى ده‌سه‌لات و

ٲمکان و له سنووری توانینم بیناکیم نه کردوو به رانبر راستی و میژوو، سه ره رای ٲه مهش زیانیک نییه له وهدا به دم باسی ژبانی که یفیه وه به مونسه به ی هه لکهوت و جیگا شتیکیش له ژبانی هاوچه رخه زله که ی حاجی قادر روون بکهینه وه.

به ینیک دوی سه فیری حاجی قادر و مانه وه ی که یفی له کویه شیخ رهزای تاله بانی دپته کویه و دهرس لای حاجی مهلا ٲه سه دی جه لیزاده ده خویٲی، واته لای باوکی حاجی مهلا عه بدولا. ههروه ک لیره له پیشه وه گوتمان که یفی فقی بووه لای حاجی مهلا عه بدولا، ٲیتر ریکهوت شیخ رهزا و که یفی له یه ک جیگا کو ده کاته وه و درپزهش دهدا به کو بوونه وه و هاوبه شییان له یه ک ژبان و رابواردن، بوٲژی شیخ رهزا و مهیلی بو هه موو شتیک نییه پیوستی به باس لیکردن بی ٲه ونده هه یه ده بی له بیر نه که ین کهوا که یفیش به راده ی شاعیر ٲیتی شیخ رهزا شاعیر بووه، ههروه ک چاوه روان ده کری به یه که وه بوون و ژبانی دوو شاعیری وه ک شیخ رهزا و که یفی له یه ک مزگهوت به ناچاری سه ره نجامی دهگا به شه ره شاعر و نوکته ٲیکگرتن، ورده ورده ٲه شه ره شاعیره له مهیانی هه ردوو یان شیددهت ده سینٲی تا دهگا به پله ی له یه کتر زویر بوون و ناکوکی.

له نمونه ی شه ره جنیوی شاعیری که له مهیانی ٲه دوو که له شاعیره دا رووی داوه، لیره دا دوان دنووسم و که بیستوومن و له بیرم ماون، بیگومان ده یه ها جاری دی شه ره جنیوی وایان کردوو، رهنگه له کویه دا شه خسی وا هه بی هه ندیکیان له و شاعیره له به ریٲی، گهر شتی وا هه یه وه ده رخستن و بلاو کردنه وه ی خزمه ٲیکی به نرخه بو روونکردنه وه ی قوولایی پانایی ٲه شه ره دندوو کییه میژوو یییه ی که شاعیر ٲکی وه ک که یفی ٲاواره کرد له ولات.

جاریکیان شیخ رهزا له دمه ته فیه ی شه ره شاعیریدا به که یفی ده لٲی:

شاعر چو تووی لب بلبانت ریدم
وزفرق سرت تا بدهانت ریدم

شیخ رهزا شاعیره کانی به ٲیر ٲیجالی ده لٲی، که یفیش ده سته جی له جه وابداه ده لٲی:

فرقی نه چنان بود میانی سر و کیرم
ای ریده به کیرم گذری گوت بکیرم

جاریکی دیکهش له مه جلیسیکی فه قیهانه نزیکي ته و او بوونی دانیشتنه که یان و دوی خواردنی میوه ی مهوسم مه لایه ک دی بو مه جلیسه که زور عه لاقه دار ده بی له گهل که یفی و خوشه ویستی و دوستیه کی به ٲین ده بی و له مهیانی هه ردوو کیان، شیخ رهزا به م شاعیره به خیره اتنی دهکا:

گر نخوردی از فواکه ای...
یک طبق انگور و انجیر از برایت ریدهام

به تالایی نیوه ی یه که می دپره شاعیره که ناوی ٲه مه لایه یه که شیخ رهزا به شاعر جنیوی بی دهدا، من ٲه ناوهم له بیر نه ماوه تا بینووسم، که یفی بی وهستان له ٲوله ی دوسته که ی خوی به شیخ رهزا ده لٲی:

انکه ریدستی برایش من بچشمی کیری خود
بارها اندرته ی کونی بلورت دیدهام

شیخ رهزا ته‌حه‌مولی‌ ئه‌و جه‌وابانه‌ی که‌یفی‌ نا‌کا، تا‌ وای‌ لی‌ دئی‌ نه‌ک‌ به‌ شیعر و نو‌کته‌ به‌ل‌کوو‌ هه‌ر جنیوی‌ عادی‌ به‌ که‌یفی‌ ده‌دا و خو‌ی‌ لی‌ تووره‌ ده‌کا، له‌م‌ حالانه‌دا که‌یفی‌ ده‌لی: «شیخ‌ رهزا‌ ئه‌‌گه‌ر مه‌قامی‌ گه‌وره‌ و چوو‌کیه‌ تو‌ ماموستا‌ و من‌ فقهی‌ هه‌میشه‌ ئاماده‌م‌ خزمه‌ت‌کاریت‌ بکه‌م، خو‌ ئه‌‌گه‌ر مه‌قامی‌ شیعر و نو‌کته‌بازییه‌ به‌خوا‌ یه‌ک‌ حه‌رفت‌ لی‌ ناسه‌لمینم‌».

شه‌ره‌شیعر له‌به‌ینی‌ که‌یفی‌ و شیخ‌ رهزا‌ تا‌ دئی‌ زیاد‌ ده‌کا و ده‌گاته‌ راده‌یه‌ک‌ شیخ‌ رهزا‌ چی‌ دی‌ خو‌ی‌ پی‌ ناگیرئ. وابزانم‌ بیته‌حه‌مولی‌ شیخ‌ رهزا‌ له‌ به‌ر دوو‌ هو‌ی‌ ئه‌ساسی‌ بووه، یه‌که‌میان‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شیخ‌ رهزا‌ له‌ پله‌ی‌ کومه‌لایه‌تیدا‌ خو‌ی‌ زور‌ له‌ ژوور‌ که‌یفیه‌وه‌ گرتووه‌ و پی‌ ئه‌سته‌م‌ بووه‌ رووته‌یه‌کی‌ وه‌ک‌ که‌یفی‌ به‌و‌ چه‌شنه‌ بپه‌روا‌ پی‌ له‌گه‌لیدا، دووه‌میان‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ هه‌رگیز‌ دانه‌ماوه‌ له‌ جه‌وابدانه‌وه‌ی‌ شیخ‌ رهزا، ئیتر‌ مانه‌وه‌ی‌ هه‌ردوو‌کیان‌ له‌یه‌ک‌ جیگا‌ ده‌بیته‌ شتیکی‌ نامومکین، حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا، ماموستای‌ که‌یفی، له‌به‌ر‌ ئه‌و‌ دوستانه‌ییه‌ کۆنه‌ی‌ که‌ له‌ مه‌یانی‌ جه‌لیزادان‌ و تاله‌بانیا‌ندا‌ هه‌بووه، به‌تایه‌تی‌ له‌به‌ر‌ زنده‌ خو‌شه‌ویستییه‌کی‌ به‌ینی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ ئه‌سعه‌د و شیخ‌ ئه‌وره‌حمانی‌ تاله‌بانی، واته‌ باوکی‌ شیخ‌ رهزا‌ سه‌ره‌رای‌ مه‌قام‌ و ده‌سه‌لاتی‌ تاله‌بانیان‌ و بیکه‌سی‌ و بیته‌وایی‌ که‌یفی‌ ناچار‌ ده‌بی، واته‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا، که‌ روو‌ له‌ که‌یفی‌ گرژکا‌ و لی‌ بتوری‌ تا‌ جاریکیان‌ به‌ لیدان‌ لیشی‌ داوه. ئه‌وه‌ی‌ له‌ هه‌موو‌ کرداریک‌ نار‌ه‌واتر‌ و ناشیرتر‌ بووه‌ ئه‌وه‌ بوو‌ که‌وا‌ به‌ چه‌شنیکی‌ زور‌ دوور‌ له‌ هه‌موو‌ ره‌فتاریکی‌ جه‌وانمه‌ردی‌ هه‌ندئ‌ له‌ فه‌قیکانی‌ ئه‌و‌ دهمه‌ بو‌ لایه‌نگیری‌ شیخ‌ رهزا‌ و شکاندن‌ی‌ که‌یفی‌ ویتیه‌ک‌ له‌ دیواری‌ مزگه‌وت‌ ده‌کیشن‌ که‌ پیوست‌ نییه‌ لیره‌دا‌ چۆنیه‌تییه‌که‌ی‌ بنووسین‌ و ئه‌وه‌یه‌ری‌ بیحورمه‌تی‌ و سووکایه‌تی‌ تیدا‌ ده‌بی‌ بو‌ که‌یفی‌ و بوو‌ به‌ خاتیمه‌ی‌ ریسواکردنی‌ شاعیریکی‌ وا‌ مه‌زن. به‌دوا‌ ئه‌وه‌دا‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا‌ که‌یفی‌ ده‌ر‌کردووه‌ له‌ مزگه‌وت، ئیتر‌ که‌یفی‌ به‌و‌ روحی‌ پر‌ هه‌ست‌ و هونه‌رییه‌وه‌ رووی‌ ئه‌وه‌ی‌ نامینی‌ هیچ‌ ماوه‌یه‌ک‌ له‌ کۆیه‌ بمینی، به‌ دلشکاو‌ و باریک‌ مه‌ینه‌ت‌ و سته‌مه‌وه، ده‌چیته‌ هه‌ولیر.

نامه‌وی‌ به‌ هیچ‌ جو‌ریک‌ لایه‌نگیری‌ له‌ نووسینه‌که‌مدا‌ بکه‌م، چونکه‌ له‌ هه‌موو‌ شتیکی‌ زیاتر‌ مه‌به‌ستم‌ تو‌مارکردنی‌ رووداوی‌ راسته‌ ئه‌گینا‌ بو‌ من‌ هه‌دی‌ ئه‌ده‌ب‌ ده‌رچوونه‌ به‌و‌ شکله‌ باسی‌ کاره‌ساتی‌ وا‌ نار‌ه‌وا‌ بکه‌م‌ که‌ له‌ مزگه‌وتی‌ باپیرم‌ رووی‌ داوه، به‌لام‌ پی‌ ترس‌ و په‌روا‌ له‌وه‌ که‌ له‌ حه‌قیقه‌تم‌ لادایی‌ ده‌توانم‌ بلیتم‌ ئه‌گه‌ر‌ له‌به‌ر‌ زنده‌چاری‌ نه‌بوا‌ باپیرم‌ ری‌ نه‌ده‌دا‌ به‌ کردنی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ له‌ گه‌ل‌ که‌یفیدا‌ کرا، هیچ‌ گومان‌ نییه‌ له‌وه‌دا‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ لای‌ حاجی‌ مه‌لا‌ ئه‌سعه‌د‌ وه‌ک‌ کوریک‌ی‌ خو‌ی‌ خو‌شه‌ویست‌ بووه‌ و لای‌ مه‌لا‌ حاجی‌ عه‌بدو‌لا، واته‌ باپیرم، ئه‌و‌ په‌ری‌ ریز‌ و خو‌شه‌ویستی‌ بووه، بو‌ خو‌م‌ له‌ حاشییه‌ی‌ کتیبیک‌ خویندوو‌مه‌ته‌وه‌ باپیرم‌ به‌ خه‌تی‌ نووسیویه‌تی‌ که‌وا‌ فلان‌ حاجی‌ ئه‌و‌ میقداره‌ پاره‌ی‌ پین‌ دام‌ بو‌ ئه‌مه‌ بیده‌م‌ به‌ که‌یفی‌ له‌ بری‌ مانگانه‌ی‌ ده‌رسگوته‌وه‌ی‌ بو‌ کوره‌که‌ی، هه‌ر‌ له‌و‌ نووسینه‌شدا‌ بو‌ یه‌که‌م‌ جار‌ زانیم‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ ناوی‌ فه‌تحو‌لا‌ و جوانرۆیه، چونکه‌ باپیرم‌ ناوه‌که‌ی‌ به‌م‌ چه‌شنه‌ نووسیوه‌ «مه‌لا‌ فتح‌ الله‌ جوانرووی‌ متخلص‌ به‌ کیفی». ئه‌مه‌ بۆیه‌ باس‌ ده‌که‌م‌ که‌ پله‌ی‌ نزیک‌ی‌ و ره‌وایی‌ به‌ینی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا‌ و که‌یفی‌ نه‌ختیک‌ زیاتر‌ روون‌ بکاته‌وه، چونکه‌ مه‌للوومه‌ کابرای‌ حاجی‌ مانگانه‌که‌ نادا‌ به‌ شه‌خسی‌ سییه‌م‌ ئه‌گه‌ر‌ نه‌زانی‌ له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن‌ هه‌ق‌ جیاوازییه‌کی‌ نییه، لیره‌ به‌دواوه‌ش‌ ئه‌م‌ راستییه‌ به‌ده‌م‌ گیرانه‌وه‌ی‌ سه‌رگوزه‌شتی‌ که‌یفی‌ زیاتر‌ خو‌ وه‌ده‌ر‌ ده‌خا. که‌یفی‌ به‌ ده‌ر‌کردن‌ و ریسواکردن‌ زاهیری‌ پایه‌ی‌ ریزی‌ لای‌ خه‌لقی‌ کۆیه‌ که‌م‌ نه‌بوته‌وه‌ وه‌ له‌بیریشیان‌ نه‌چوته‌وه، ماوه‌یه‌ک‌ دوا‌ی‌ روشتنی‌ له‌ کۆیه‌ و مانه‌وه‌ی‌ له‌ هه‌ولیر‌ ره‌شید‌ ئاغای‌ حاجی‌ به‌کر‌ ئاغای‌ هه‌ویزی‌ (خالی‌ باوکم) شاعیر‌ و ئه‌دییبیکی‌ پایه‌به‌رزی‌ ئه‌و‌ دهمه‌ بووه‌ و پێوه‌ندی‌ دوستانه‌تی‌ و خو‌شه‌ویستی‌ زور‌ به‌هیز‌ بووه‌ له‌گه‌ل‌ که‌یفی‌ کاغه‌زینکی‌ به‌ شیعر‌ بو‌ ده‌نووسی‌ و داوای‌ لی‌ ده‌کا‌ که‌ بگه‌ریته‌وه‌ کۆیه، بروام‌ هه‌یه‌ ئه‌م‌ کاغه‌زه‌ به‌ ئاگاداری‌ و له‌سه‌ر‌ په‌سه‌ندکردنی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا‌ بووبی‌ چونکه‌ جگه‌ له‌ پێوه‌ندی‌ خزمایه‌تی‌ مه‌یانی‌ ئه‌و‌ ره‌شید‌ ئاغا، هه‌م‌ ره‌وشتی‌ و نزیکیه‌کی‌ گیانی‌ ته‌واویش‌ هه‌بووه، بینگومان‌ ئه‌و‌ کاغه‌زنووسین‌ و داخوازییه‌ بو‌ گه‌رانه‌وه‌ی‌ که‌یفی‌ نابی‌ له‌ دزی‌ ئاره‌زووی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدو‌لا‌ بووبی، که‌یفی‌ له‌ جه‌وابدا‌ ئه‌م‌ بره‌ شیعره‌ی‌ خوا‌ره‌وه‌ ده‌نیئرئ‌ بو‌ ره‌شید‌ ئاغا:

ئهی‌ نوو‌حی‌ نه‌جاتم‌ له‌ ده‌سی‌ چه‌رخ‌ی‌ جه‌فاکار
وه‌ی‌ روو‌ح‌ و سه‌ر‌ و مالی‌ منت‌ جو‌مله‌ به‌ نینار

با خاکی بهری پیت بی دلی زار و نهزارم
 با فهرشی سهری ریت بی گول و گولشهن و گولزار
 لهوساوه بهنه‌ی خامه غه‌زله نووسی چی شیرین
 شه‌ککه‌ر شکه‌نیت کردووه وه‌ک تووتی به مینقار
 ره‌شحه‌ی قه‌له‌مت مشکی له‌سه‌ر نامه فتان کرد
 هم خامه و هم خامه، هم ئه‌شعار و هم ئیشعار
 «فی الجملة» که نووسیوته له بو نایه‌وه کویه
 چون بیمه‌وه ئیسته‌ش که له سه‌رمایه شه‌ری پار
 ئیسته‌ش وه‌کو مورغی که زه‌ده‌ی چهنگی هه‌لو بی
 بی هوشم و ئیفتاده په‌ریشان و نگونسار
 بی غیره‌ت و بی عارم ئه‌گه‌ر بیمه‌وه کویه
 وه‌ک په‌یکه‌ری پی پروت و وه‌کو سه‌ر ره‌شی موختار
 ئیمان و دلّم وا به ده‌سی دولبه‌ری دابوو
 نه‌یدابوو و هه‌ا حاجی ره‌شک دینی به دینار
 من خه‌سته‌تن و جه‌سته‌شکه‌سته‌ی غمی ئه‌و بووم
 ئه‌و بوو به ده‌وا و مه‌ره‌می بیگانه و ئه‌غبار
 خوت واقیفی ئه‌سراری که چون ئاخری کاریش
 بی حورمه‌تی کردم به قسه‌ی موفسید و به‌دکار
 چون هه‌یه‌تی بردم له حوزوووری هه‌زه‌راتی
 چون هه‌یه‌تی کردم به‌سه‌ر و سووره‌تی دیوار
 هه‌رچه‌نده جه‌فای دام و سه‌فام لی نه‌دی ئه‌مما
 شاهانه ده‌که‌م مه‌دح و ئه‌نای چاکی به ئه‌شعار
 دائیم له خه‌راباتی حوزوووری هه‌زه‌راتم
 نه‌مماوه له‌به‌ر تاعه‌تی تن تاقه‌تی دیدار
 هه‌لناغه‌له‌تی «که‌یفی» له‌مه‌ولا به فریبت
 با به‌س بی وه‌فای ئیوه و با به‌س بی جه‌فای پار

خوینته‌ری به‌ریز سرنجیک بداته سۆزی ئه‌م دیره‌یان که ده‌لی:

ئیسته‌ش وه‌کو مورغی که زه‌ده‌ی چهنگی هه‌لو بی
 بی هوشم و ئیفتاده په‌ریشان و نگونسار

من بو خوم ئه‌وه‌نده ئه‌م به‌یته ده‌خوینمه‌وه مووچرک ده‌مگریته‌وه، ده‌توانم بلیم بونسوی هه‌ناویکی هه‌لقه‌چاوی لی دی...
 خاوه‌ن هه‌ست و هونه‌روه‌ریکی وه‌ک که یفی خاوه‌ن گیانی نازکی شاعیری ده‌بی چی چیشتی له‌وه‌ی که له‌گه‌لیدا کراوه و
 چی چه‌شنه ئینفیعالاتیکی سروشت و هوش و وجودی داگرتی و ئه‌نجن ئه‌نجنی کردی. باوه‌رم هه‌یه ئه‌وه‌نده به‌خویدا

شکاوتەتو ھەستى خەجالت و ستەمى کردووھە کە نەیتوانیوھ تاکە یەک رۆژیش دواى کارەساتە کە لە کۆبە بىمىنیتەوھ. دەسەلات چىبە بەسەر رووداویکی کۆن؟ ئاواتمان ئەوھىھ شتىکی وا روو نەداتەوھ بۆ ھىچ ھونەر مەندىک بەلکوو ھىچ ئادەمىزادىک.

دەرچوونى کەيفى لە کۆبە کەى بووھ؟

بۆ وھرامى ئەو پرسىارە بەلگەھى کى مېژووئى ھەھە لە رووداوى ئەو رۆژانە، حاجى مەلا عەبدوﻻﻻ لە ساﻟى 1288ى كۆچى لە رېنى سوورىھوھ، لە خزمەت باوكیدا دەچى بۆ حەج، كاتىك دەگەنە حەلەب كەيفى مامۆستای كورانى والى ئەو شارە بوو، كە دەزانى ئەمان ھاتوون بۆ حەلەب خۆى پى ناگىرى دەچىتە لاىان بۆ بەخىرھىنانىان و ھەموو ئەو رووداوانەى كەلینى خستبووھ خۆشەوىستى و پىوھندى مەيانىان لەبىر دەچىتەوھ. كەيفى ھەرھەك لە دوا دىرانى ئەو برە شىعرەى لەسەرھوھ نووسىمان ئىحتىرامى دەربرىوھ بۆ مامۆستای خۆى، دىسان لە شارى حەلەبىش ھەمان رېزى كۆن لە مامۆستای خۆى دەگرى و وھەك چوكەينىك ئىشى بۆ دەك، حاجى مەلا عەبدوﻻﻻ دەگىریتەوھ دەلى خەلقى حەلەب زۆریان بەلاوھ سەبىر بوو كە دەباندىت كەيفى، مامۆستای كورانى والى، كەلوپەل و شتومەك ھەلدەگرى و بەدوا كابراھە كى كورد دەكەوئى و خزمەتى دەك، بەتایبەتى چونكە حاجى مەلا عەبدوﻻﻻ لە كىسوھتى خادەمى لە خزمەت باوكیدا سەفەر دەك، شتىكى مەشھوورە لە سەفەرەكەى حاجى مەلا ئەسەد بۆ حەج كە لە ھەر جىگائىك تووشى موجدەلەى عىلمى دى لەگەﻝ مەلاكانى ئەو شانەى كەوتونەتە سەر رىگای حىجاز دەلى بانگى قەتارىچىبە كەم بۆ بكەن تا جەوابتان بداتەوھ. مەبەس لىرەدا ھەر ئەوھ نىبە باسى سەرەنجامى كەيفى و ئاشتبوونەوھى بكەن بەلکوو لەگەﻝ ئەوھدا دەمانەوئى ساﻟى رۆشىنتى لە كۆبە سوور بكەينەوھ، چونكە ديار كەردنى ئەو ساﻟە ھەرھەك ئىستاكە باسى دەكەن بەستراوھ بەو ساﻟى 1288 ھى كۆچىبە كە باسمان كەرد، حاجى مەلا عەبدوﻻﻻ زۆر جار گوتووھتەى دواى دوو ساﻟ لە رۆشىنتى كەيفى، لە حەلەب چاوم پى كەوتەوھ.

كەواتە تۆران و رۆشىنتى كەيفى لە كۆبە ساﻟى 1286 ى كۆچى بووھ ئەمەى لىرەدا گىرەمەوھ لە بابەت رۆشىنتى و دىتنەوھ و ئاشتبوونەوھى كەيفى مەعلووماتىكە بە تەواتور بە ئىمە گەبىوھ و ئەو مېژووئەى كە لەو كورتە نووسىنەدا بەیانم كەردوون و بە خەتى باپىرم حاجى مەلا عەبدوﻻﻻ لە مونسەبەى جووناجوون تۆمار كراون، يەك وشەى خۆكەردى تىدا نىبە. چەند ساﻟىك لەمەوبەر چىرۆكىكى تەمسىلى لە بەشى كوردى ئىستاگەى رادىوئى بەغدا بلاو دەكراپەوھ واى رادەگەياند كەوا كەيفى بەزۆرى زۆرداران لە كۆبە بەدەر كرا، ئەمە كەموزۆر پەيوھندى بە راستىھەوھ نىبە، ئەوھى لەو رووھەرەنەى ئەم نووسىنەدا گىرەمانەوھ ھۆى راستەقىنەى تۆران و رۆشىنتى كەيفى بووھ. خاوەن دەسەلاتەكانى ئەو دەمەى كۆبە رېزى زۆریان ھەبووھ بۆ كەيفى و حاجى قادر و بىئەنداز خۆشيان وىستون، وھەك دىمان رەشىدئاغای حاجى بەكرئاغا كە يەك لە دۆستانى كەيفى بووھ كاغەزى بۆ نووسىوھ و داواى گەرانەوھى لى كەردووھ. جەوابەكەى كەيفىش گومانىك ناھىلى لەوھدا كە دەسەلاتدارەكان سووچىكىان نەبووھ لە بەسەرھاتى تۆران و رۆشىنتى كەيفى. ھەر شىعرەكانى كەيفى رېزى و خۆشەوىستىيان لى دەبارى بۆ رەشىد ئاغا كە لە بنەمالەھى كى بەھىز ئەو دەمە بووھ. دىوانى حاجى قادرىش چەند قەسىدەھى كى بەنرخى تىداھە لە ستايشى ئەمىن ئاغا و حەماغا و بە پارىزەرى مولك و مىللەتەيان دەژمىرى. مەبەستم لەمەدا شتىك نىبە مەگەر خزمەتى مېژوو و راستى لىرە بەپىشەوھ گوتمان حاجى قادر پىش كەيفى لە كۆبە رۆبىوھ.

بەلگە بۆ ئەمە دوو شتە، يەكەمیان بەلگەى شاھەتى و گىرەمانەوھە كە لە جىلى پىش خۆم بىستووھ و وھەك مەعلووماتىكى خانەوادەى ماوھتەوھ و موجىبىكىش نىبە شوپەھى لى بكرى. دووھەمیان بەلگەى لىكدانەوھ و لىكۆلەنەوھە. ئەم ھەموو ماجەراى شەرھىشەر و جىئو بەھەكدانى بەينى كەيفى و شىخ رەزا يەك ناوى حاجى قادرى تىدا زىكر نەكراوھ و ھىچ دەورىكى نەبووھ. حاجى كە شاعىرىكى وا بەدەسەلات و نزىكترىن برادەر و دۆستى كەيفى بووھ، نەدەبوا بەدەرژاى ئەو كارەساتە بىدەنگ بى ئەگەر لە ولات با، كە پىاوئىكى وھەك رەشىد ئاغا بەو چەشنەى باسمان كەرد بەشدارى كەردى لەو رووداوھ بىگومان دەبوا حاجى قادر ھەر بىتە لایەنگىر و يارمەتیدەرى بىپىچوپەنا بۆ كەيفى كە ئەمە نەبووھ لە بەر مەوجودنەبوونى حاجى بووھ.

که میکی که ماوه له ژبانی که یفی لیره دا بتوانم باسی لئ بکه م چونکه ئه وهی که دهیزانم له ژبانی حهلب و ئهسته موولئ شتیکی زور که مه. دهلین که یفی که دهچی بو ئهسته موول به زوویی فیتری زمانی فهره نسی دهبی وه له رۆژنامه ییکی فهره نسیدا ده بیته نووسهر. وه ک ده گیر نه وه گۆیا رۆژنامه ییکی پاریس له باره ی کورده وه شتی ناره وا دنووسی. که یفی ئه م نووسینه ده بینی و ده ست ده کا به جوابدانه وهی ههر له و رۆژنامه یه که خۆی تییدا نووسهر بووه. له ریزه مه قالیکی میژوویی چی عه یب و عاری میژوویی فهره نسه هه یه ده یه نیتته رووه وه و به قه له میکی سووتینه ر نووسینه کانی ده راز نیتته وه تا وای لئ دئ بالیۆزی فهره نسه ئیحتیجایک ده دا به وه زاره تی ده ره وهی عوسمانی، ئیتر فهرمانبه رانی عوسمانی ده که ونه ناوبژیکردن تا که یفی واز دیتی و چی تر له سه ری ناروا... به لام ده می شیرن ده که ن ئه وجا!

به راوردیکی تایبه تی

له و رووداو و میژووانه ی که نه متوانیوه فیکره یه کی میله و روون و ته حدید کراوی ده رباره به یدا بکه م و عه لاقه دارن به نووسینه که مان دوانن. به که میان که ی که یفی هاتۆته کۆیه؟ دووه میان که ی حاجی قادر له کۆیه رۆییوه بو ئهسته موول؟ له گه ل ئه مه شدا هه ندئ رووداو و میژوویی قه تعی و هه ندیکی مه یله و قه تعی هه ن که ماوه ی به هه له چوون ته واوینک ته سک ده کاته وه وا له ژیره وه به زنجیره تۆماریان ده که ن:

1) حاجی قادر له سالی 1276 ی کۆچی له دئی بیتووش بووه.

2) که یفی پیش 1280 هاتۆته کۆیه.

3) که یفی له 1286 له کۆیه رۆییوه.

ئه م سئ میژووه هه یج گومانیکیان تیدا نییه.

حاجی ماوه یینک پیش رۆیشتنی له کۆیه له گه ل که یفی ژباوه و به یه که وه له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سه ده بوون و پیوه ندیی دۆستایه تی و براده ربیان به هه یز بووه.

حاجی له و رۆژانه ی که نا کۆکی به ینی شیخ ره زا و که یفی په یدا بووه له ولات نه ماوه و چووه بو ئهسته موول، یا خود ده توانین بلین که شیخ ره زا هاتوووه بو خویندن لای حاجی مه لا ئه سه ده حاجی قادر له کۆیه نه بووه. جا ئه گه ر بزانه یه که ی شیخ ره زا هاتوووه بو کۆیه به م زانینه سالی کمان بو دیار ده کرا که بگوترئ ئه مه کۆنترین ساله کوا مه علوم کراوه له وه به پیشه وه حاجی قادر کۆیه ی جئ هه نشتوووه.

خوینه ری به ریز له دوا ی ئاگادار بوون له و شتانه ی که نووسیومن ده توانئ وه ک من لیکدانه وه و به راوردی بکا بو ده ره ینان و ده ستیشانکردنی ئه و میژووانه ی که به ته واوی مه علوم نین، خو ئه گه ر له گه ل لیکدانه وه ی زه نی پرسیار و ته حقیقاتیکیش بکری له و که سانه ی ئاگاداری ژبان و به سه ره اتی ئه ده بییه کانی کوردن که چوونه ته ئهسته موول و له وئ ژباون، وه ک نالی و حاجی و که یفی و ئیبراهیم حه یده ری و پیای دیکه ی ئه دیب و ئه فسهر و مه ئمووری میری ره نگه مه علوماتی نوی و شیعی نه بیسترا و رووداوی زوری وا که هه یچی لئ نازانین وه ده ست بین و ژبان و هونه ر و ئه ده بی ئه وان بلیمه ت و هه لکه وه ترووانه ی کورده واری به جۆریکی فراوانتر و قوولتر روون بکریته وه.

«...»

«كۆپى زانىارى كورد» چۆن ئەم ناوهى وەرگرت؟

كۆوارى زانىارى، ژماره 4، سالى 1971

كۆمەلىك له نووسهران و خاوهن بىرورايانى كوردەوارى، بۇ هەلسەنگاندنى ئەم ناوهى «كۆپى زانىارى كورد»، يا به نووسين ياخود هەر به قسه، خەرىكى رەخنە ليگرتن بوون. پيش ئەوانيش ئەندامانى كۆپ به تىكرابى، چەند دانىشتىكى دريژه پيدراويان تەرخان كرد بۇ دۆزىنەوهى ناويكى ئەوتۆ به پيى توانايى و لوان له گەل مەبهستى دامەزراندنى ئەم ساختمانه بگونجى.

يىگومان خۆماندوو كردن به كارىكى وا گرنگ و پىرۆزهوه، سەرەراى ئەوه كه نمونهى پيويستيه كى نيشتمانى و كۆمەلايه تى و ئەدهيه، به سەرشانى هەموو خاوهن دەسەلاتىكى فيكرى و خامەبى كوردەوه، هەر له خۆشيدا به لگهيه بۇ بوونى گيانىكى بزۆز و پر جموجۆل له نيوان ئەو كه سانهى پهيوەنديان هەيه له گەل بزوتنەوهى فيكرى و ئەدهبى و مژدەدهرى ئەوهيه كهوا له هەموو هەلوئىستىكى لەم چەشنەى ئىستاكه و دوارۆژيشدا هەمان گيانى داھىنەر و دروستكەر خۆى نيشان دەدا و بەرهەمى پاكي خۆى پيشكەش به كوردايەتى دەكا. گوتمان «بەرهمى پاكي» چونكه گومان له وهدا نيه كهوا هەر زمان و خامەى پاكيه بتوانى له باغى فيكر و خويندەواريدا، ميوهى پاكي و پىرۆزى زادهى ميشك و گيان بچنى و به هونەرى ئىنسانانه ئارايشتى بدا و بىخاته كۆپى رۆشنييران له مروفى هاوچەرخ و نەوهكانى داھاتوو.

ئەندامانى كۆپ، بەرلهوهى بگەرپن به دواى ناويكدا، چەند دروشمى بنچينه بيان رەچاو كرد تا هەر ناويك پيشنيهاد بكرى وه يا بزارة بكرى، له چوارچىوهى مەبهس و ماناي ئەم دروشمانه دەرئەچى و له هەمان كاتيشدا ئەمەيان كرد به بەرگرى دەمەتەقنيه كى بىپايان و بيسوود، چونكه دوانى بى دروشم و سنوور كه م وايه دوايى بى. دروشمەكانيش ئەمانەن:

1. وشەى يىگانه به كار نەھينرى له دارشتن و دروستكردنى ناوه كه دا.
2. ناوه كه جيگەش رابگهيه نى نهك هەر كۆبوونەوه.
3. ئەو وشانەى ناوه كه پىك دىتن له هەموو ناوچەكانى كوردستاندا بيسراو و ناسراو بن.
4. وەرگيرانى بيت به بيت له «المجمع العلمى الكردى» يهوه بۇ ناويكى كوردى، مەرج نيه و ناشى به كۆسپ له پيش ناويكى رىكويپىندا.
5. مۇسقىاى ناوه كه له بيسندا خۆشبيت.

ئيتىر له بەر تيشكى ئەم دروشمانه، ئەو پيشنيهادانەى كهوا خرابوونە باس ليكردەنەوه وهك «كۆپ، هۆز، ئەكادىمى، مەكۆ، زانست و زانكۆ» هەلسەنگيران و ئەمدىو و ئەودىويان پىكرا و له ئەنجامدا:

1. وشەى «ئەكادىمى» پهسەند نهكرا چونكه كوردى نيه.
2. وشەى «زانست» دوور خرايهوه، چونكه له هەندى شوپتەكانى كوردستاندا نەبيستراوه (پاشان له روويه كى ديكەشەوه بەراوردى زانست دەكهين له گەل زانيار).
3. وشەى «هۆز» و «مەكۆ» دوور خرايهوه، چونكه يه كه ميان جيگە ناگهيه نى و دووه ميان له بەر ئەوه كه بۇ شتيك ناوبانگى پهيدا كردوو دووره له زانين و خويندەواريهوه. بۆيه هەردوو كيان خەتيان به سەردا كيشرا. جگه له مانەش وشەى ديكەش هەبوون و پيشنيهاد کران، به لام بەر له وهى بخريته ليستهى ليكۆلینهوه، سراًهوه، له بەر هۆى ئاشكراى ئەوتۆ كه پيويستى نەھيشت به ليكۆلینهوه¹.

¹ يەك لهو وشانە وشەى «ئەنجومەن» بوو كهوا له نامەكهى مامۆستا وههبيدا «ئەنجه مەن» نووسراوه و له فەرھەنگه كهيدا «ئەنجومەن». دوو هۆى گرنگ خيرايبان كرد له دوورخستنهوهى ئەم وشەيه دا: يه كه ميان ئەوهيه كه

دوای ئەو دەسبژارە، لە پیشنیهادەکان دوو ناوی «زانکۆی² کورد» و «کۆری زانیاری کورد» مایە. هەردووکیان خزانە دەنگ وەرگرتنە. زۆری ئەندامان «کۆری زانیاری کورد»یان پەسەند کرد. ئیتر بیریاری تیکرایی درا کە ئەمەیان بێت بە ناوی ساخمانە کە.

ئامەمی لێرەدا بە چەند دێرێک نووسین لێ بوومە، کاتیکی دووردریژی خایاند لە زنجیرەبەک دانیشنی پر لە جۆش و هەندێ جار پر لە دلگەرمی، لە لایەن هەموو ئەندامانی کۆرە، وە بە دەم دوان و دەمەتەقەو دەربارە ناوی کۆر بە وردی لەو کۆلێنەو ئەخۆ دوو وشە «کۆر» و «زانیار» چین و مانایان چیه. من لێرەدا ماوەی ئەو مەنێ هەموو ئەو را و باوەرانی دەربارون لە لایەن نووسەران و خواوەنیرانی کوردەو بەرانبەر بە مانای ئەم دوو وشە، تۆمار بکەم. رەنگی پێوستیش نەبی چونکە هەرچی لە لایەن نووسەرانی نووسراوە و بلۆکراوەتەو لەم بارە، زۆری خۆنەران دیوانە و تێگەشتوون. ئەوەندە هەیه نامەمی مامۆستا توفیق وەهیبی کە لە پیرۆزباییدا بۆ سەرۆکی کۆری نووسیوە و تا ئیستا بلۆنە کراوەتەو، وا لێرەدا دیکەینە پێش چاوان، تا خۆنەران کورد لە هەموو رۆیە کەو ئاگادار بن لەو رەخنە و دەمەتەقەمی کە لەم دوو وشە و تەواوی ناوی کۆرەو سەری هەلداو و بەدوای ئەم ئاگاداریبوونەو دا رایەکی پوختەمی لێ بەرهم بینن. بەشیکی ئەو لێرە بە دواوە لە بارەمی دوو وشە «کۆر» و «زانیار»ەو دەینوسم، لە دانیشتنەکانی کۆر دا باسی لێو کراوە و هەندیکیشی بە پنی جینگە و پنیوست لە کاتی نووسیندا خۆی سەپاندووە. لەوانەیشە بەراوردکردنەو هەندێ وشە لێرەدا درێژە بکیشیت، گەلی زیاتر لەو هەمی کە لە لایەن کۆرەو بەراوردی لێ کراوە، چونکە ئەو کاتە زووتر لە ئیستە دەگەشتینە ئەنجام و بیریاردان، وەک لێرە من خەریک دەبم ئەوسا خەریکی وەرماندەو هەمی رەخنەگەران نەدەبوون.

جا با بێنە سەر مانای دوو وشە «کۆر» و «زانیار».

«کۆر» وەک بەلای کوردزمانەو ئاشکرایە، کۆبوونەو بە بۆ مەبەستیک تاییەتی لە جینگە کەدا. خۆ هەر ئەم مانایەشە لە فەرەنگە کەمی مامۆستا توفیق وەهیبیدا بۆ کۆر نووسراوە.³ لە پال ئەمەدا با بلیین وەک نامە کەمی مامۆستا وەهیبی دەلی:

دەبی مەبەسە کە کاتی (وقتی) بی و بە دوایی هاتنی ئەو مەبەسە کۆرە کەش نەمینی. من لێرەدا شتیکی دیکەش دەخەمە پال «جینگە و کۆبوونەو و مەبەسی تاییەتی و کاتی» تا هەموو مانای کۆرمان خستبیتە سەر کاغەز، ئەویش ئەو هەمی کەوا

وشە «ئەنجومەن» فارسییە و لای هەموو کەس بە فارسی ناسراوە. لیکۆلێنەو هەمی دووردریژی میژوویی تا سووری دەکاتەو داخوا ئەسلی وشە کە کوردییە یا فارسی لە گەل فرمائی کۆر یە کتر ناگرنەو، چونکە دەبوو بە زوویی ناویک بۆ «کۆر» دا بنرێ. هۆی دوو هەم ئەو هەمی کەوا وشە «ئەنجومەن» لە بارەمی ماناوە «مجمع» ناگەین، بەلکۆ «لجنة» و «کۆمەلە»ی سەرپەرشتیکەری ئیشیک دەگەین. فەرەنگی مامۆستا وەهیبی بۆ مانای کۆر council ی داناوە کە هەر دەکاتەو «لجنة» و کۆمەلەمی سەرپەرشتیکەر. ئیستاش لە زمانی عەرەبیدا «مجلس»می بۆ بە کار دینن. «کۆر - مجمع» زۆر فرەوانترە لە «ئەنجومەن» چونکە کۆبوونەو هەمی ئەندامانی کۆر دەبیت بە ئەنجومەن. وازانم ئیستا لە تورکیدا «ئەنجومەن» راستەوخۆ بە مانای «لجنة» بە کار دێ.

² - زانکۆ: وشەمی کی تیک هەلکیشە لە دوو وشە «زان» و «کۆ» پیک هاتووە، لە کاتی دەمەتەقەمی ئەندامانی کۆر دا مەیلیکی ئاشکرا هەبوو بۆ ئەو هەمی تا بکری وشەمی تاک بە کار بەیندری نەک تیک هەلکیش. لە گەل ئەمەشدا هەندێ خاوەن رای «زانکۆ»یان بەلاوە پەسەندتر بوو. لێرە بە پیشەو هەمی ئەم زاراوەیە بە کارهینراوە و تا رادەیک پەرسەندوو بوو. بۆیە تەنها ئەمیان لە نیوان هەموو پیشنیهادەکانی دیکەدا بۆ لیدوان و هەلسەنگاندن خۆی گرت تا کاتی دەنگ وەرگرتنی دوایی کە «کۆری زانیار» تیدا زال بوو بەسەریا.

³ - بی ئەو هەمی وشەمی جینگەمی بە کارهینایی، بەلام کۆبوونەو هەمی کە لە «کۆر» دا دەبی، بچینگە نایی. بۆیە دەلیم ئەو مانایە لە فەرەنگی مامۆستا وەهیبیدا بە کارهاتووە. سەرەرای ئەمە لە ناوچەمی بادینان گوندیک هەیه بەناوی «کۆری کافان» کەوا راستەوخۆ «جینگە» دەگەین نەک جینگە بەهۆمی کۆبوونەو.

له وشهى كۆردا خرۇش و جۇشېك ھەيە لە ھېچ جۆرە جىڭگە و كۆبۈنەۋەيەكى تردا ھەستى پېنكارى. كەۋاتە وشەى «كۆر» جىڭگە و كۆبۈنەۋە و مەبەسى تايبەتى و كاتى و خرۇش دەگەيەنى.

گومان نابەم ھېچ خويئەنەر و رايەك رەخنەيەكى ھەيى لە «جىڭگە و كۆبۈنەۋە و مەبەستى تايبەتى و خرۇش». دەمىنئەۋە ئەۋە كە كۆبۈنەۋە كە كاتى بى كەچى مەبەستە كە ھەمىشەيى بى، چونكە «مجمع» ھەمىشەيە. بۇ ئەم رەخنەيە دوو وەرەم ھەيە:

1. كورتى و درىژى كاتى ئەو مەبەستەى كە كۆرى بۇ دەگېرى ئەۋە دەگەيەنى كەۋا كۆرى ھەندى شت لە ھەندىكى تر درىژتر بىت. با بلىن كۆرى شەر لە كۆرى زىكر و ھەلپەركى درىژترە. شەر بۇ خۆى ھەندى جار سەعاتىك و ھەندى جار دە سال دەخايەنى. خۇ «جەنگى سەلىي» 200 سالى خاياند. جا كە بلوى بە پىنى داخۋازى مەبەست درىژە بدرى بە كاتى كۆرەستىن، ھېچ بەرھەلستىك بۇ ئەۋە نامىنئى كە كۆرى زانىار ئەۋە ماۋەيە بخايەنى كە فرمانى ساختمانە كە داخۋازى دەكا. جا ئەۋ ماۋەيە ھەر چەند درىژ بى. ئەگەر ئەمەش بەس نەبى، بۇ سەلماندىن و دلنابوون، وا بزەنم وەرەمى دوۋەم رىڭگەي نەسەلماندىن دەبەستى.
2. كەم وايە و رەنگە ھەر نەبى، زاراۋەى تازەداھاتوۋ لە خودى خۆيەۋە، پر بە پىستى ئەۋە مەبەستە بى كە بۇى داتاشراۋە و ئەگەر ئەم پر بە پىستىبۈنە مەرچىكى بىنچىنەيى بى لە دارشتنى زاراۋەدا، لە زۆر شوپىندا پەك دەكەۋى و زمان ناتەۋاۋ و ۋەستاۋ دەمىنئەۋە.

لېرەدا چەند مىسالىك دەھىنمەۋە كە ھەزاران ھەزارى ۋەك ئەۋان فەرھەنگەكانى جىھانىان پر كىرۋەتەۋە.

عەرەب كە گوتى: «مربع» ھەر ئەۋەندەى كىر بەم وشەيە شىۋەيەكى چۈرگۈشەيى ھىتايە بەرچاۋ. نە «زاۋەي قائمە» و نە چۈنئەيەكى «ضلع» كەكانى بۇ دەرئەبىرا. خۇ لە ھەمان كاتدا «مستطيل» و «متوازى الاضلاع» و «معين» و «شبه منحرف» ھەموۋيان چۈرگۈشەيىن و ھېچكامىنكىان بەۋە وشەى كە بوۋە بەناۋ بۇى، ماناى مەبەس لە زاراۋە كە راناگەيەنى. «مستطيل» خۇ ھەر درىژكار نىيە و بەس. ئەۋانى دىكەش ھەر ئەۋە نىن كە لە وشەكە دەفامرىتەۋە.

ياخود كە بە كىتئىي ئاين و ئاسمانىي خۆى گوت «قرآن»، لەم وشە روۋتەدا تەنھا «خويئندەۋە» راگەيەنرا. ديارىشە نە «قرآن» تەنھا خويئندەۋەيە و نە ھەر كىتئىي قرآن دەخويئندىتەۋە. كورد كە بە «رباعى» كى گوت «چوارىنە» و بە «مخمس» كى گوت «پىنج خستەكى»، لە ھېچ كامىنكىانا كىش و قافىەى ديارى نە كىر. «ھايدروچىن» كە «ئاۋ پەيدا كەر» دەگەيى، بە تەنھا لە خۆيەۋە ئاۋ پەيدا ناكا و جگە لە ئاۋ تىكەلى قەۋارەى زۆر مادەى دىكەش دەبى كە لە وشەكە بە ھېچ جۆرىك خۆى دەرناخت. كەۋاتە دەبى ئەۋە وشانە و ھەر وشەيەكى تىر ۋەك ئەمانە لە ھەموۋ زمانەكانى جىھاندا بسرىتەۋە. جا ھەر كاتىك لەگەل ئەۋە تەرزە زاراۋانەدا كارىكى وا كرا، با كۆرى زانىارى ئىمەيش ۋەك ئەۋان بىتتە قوربانى پوختەيى زمان و لەناۋ بچى.

لېرەدا دەمەۋى ئەمە روون كەمەۋە كەۋا ئەمەندە بەسە بۇ زاراۋە شىاۋ بى بۇ مەبەسەكەى و لەگەل رىژمانى زمانەكەى بگۈنچى، كەم و زىادىيەك لە دارشتنىدا ۋەيا ناتەۋاۋىيەك لە مانايدا ھەبى دەبى چاۋى لى بېۋشرى ۋەك لە زاراۋەى تر پۇشراۋە. ئىتر دواى بە كارھىتائىكى كەم لە خۆيەۋە دەنشىتە دل و مىشكى خەلقەۋە و دەبىتە سامانىكى تازە بۇ زمان و ئەدەب. باۋەرم ھەيە زۆرەيى زاراۋەى ھونەرى و زمانى و زانستى و ئەدەبى لەۋ چەشەن و بەۋ جۆرە دارىژراۋون و خراۋنەتە بە كارھىتائەۋە. كەۋاتە سەير و جىڭگەى نارەزاىى نىيە وشەى «كۆر» ىش ۋەك زاراۋەيەكى تازە پەراۋىزەكەى نەختىك بكىشرىتەۋە تا كەمىك لە ماناى خۆى زياتر رابگەيەنى.

تا ئىرە بەلاى منەۋە لە شىكردەۋەى ناۋى «كۆر» دا زەحمەتئىكى زۆر نايتە پىش نووسەر، بەلام وشەى «زانبار» ۋە يا «زانبارى» لىكۆلئەۋە و ھەلسوۋر و داسورىكى گەلى زياترى پى دەۋى، تاكو بىنچىنە و ماناى بە تەۋاۋى روون بكىرتەۋە بۇ خويئەرى بەرىز.

«زانبار» وشهیه که له رواله تدا هاو کیشیکی ریزمانییه له گه‌ل کومه‌لیک وشه‌ی دیکه‌ی کوردیدا که دواپیان دئ به سی پیتی «ی-ا-ر» وه‌ک: فرۆشیار، کرپار، دزیار، پرسپار، برپار، جووتیار، هۆشیار و به‌ختیار. به‌لام هر له یه‌که‌م نیگادا بۆ زمانزان دیار ده‌که‌وی هاو کیشییی ئەمانه هر وشه‌یی و رواله‌تییه و له لایهن جۆر و ماناوه دابه‌ش ده‌بن به دوو له‌تی تا بلیی له یه‌ک جیاواز.

له‌م وشانه‌ی که‌وا دواپیان دئ به سی پیتی «ی-ا-ر» و به‌دیمن وه‌ک یه‌ک جۆر دینه پیش چاوه، دوو وشه‌ی «کرپار» و «فرۆشیار» بینگومان هه‌ردووکیان «اسمی فاعل»-ن مانا که‌یان له‌هه‌ربیدا «مشتري» و «بايع» که‌ ئه‌وانیش هه‌ر «اسمی فاعل». چه‌ند وشه‌یه‌کی دیکه‌ش وه‌ک «جووتیار، هۆشیار و به‌ختیار» هه‌رچه‌ند «اسمی فاعل»-ی راسته‌قینه‌ن، چونکه له «فعل» وهرنه‌گیراون، به‌لام ده‌شی بخرینه‌ریزی «اسمی فاعل»-ه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌رسيکیان مانای «خواهن - صاحب»-یان تیدا یه‌ که‌ له‌ ناوه‌رۆکدا «فاعلیایه‌تی» ده‌گه‌یه‌نی.

«برپار» و «پرسپار» و «دزیار» و گه‌لج وشه‌ی دیکه‌ش که‌وا وه‌ک ئەمان به «یار» دواپیان دئ هیچ کامیکیان «اسمی فاعل» نین، به‌لکوو شتیکی دیکه‌ی زۆر جیاوازن که‌وا له‌ کاتی خۆیدا روونی ده‌که‌ینه‌وه و ناوی لی دهنین. ئاخۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان ده‌کا به «اسمی فاعل» و هه‌ندیکی دیکه‌یان ده‌کا به «شتیکی دیکه» ده‌بی چی بی؟ وردبوونه‌وه‌یه‌ک له وشه‌ی «فرۆشیار» و به‌دوای ئه‌ودا له «کرپار» و ئه‌وجا «فرۆشیار» و «هۆشیار» و «به‌ختیار» هۆی ئەم جیاوازییه‌مان بۆ ده‌رده‌خا.

وشه‌ی «فرۆشیار» که‌ له‌ بنچینه‌دا له «فرۆشتن» وهرگیراوه پیتی «ی»-ی تیدا نییه، که‌واته وشه‌که‌ ده‌بی هه‌ر سی پیتی «ی-ا-ر»-ی لی زیاد کرابی و پیوه‌ی لکابی، کردیتی به «اسمی فاعل». به‌ پیتی ئەمه که وشه‌ی «کرپار»-یش وه‌ک «فرۆشیار» «اسمی فاعل»-ه، ده‌بی ئەمیش وه‌ک ئه‌و سی پیتی «ی-ا-ر»-ی پیوه‌ لکابی و کردیتیان به «اسمی فاعل».

به‌لی له وشه‌ی «کرپار»-دا که بنچینه‌ی «کرپار»-ه پیتی «ی» هه‌یه، ئیتر ره‌نگه‌ بگوتری ده‌بوا دوو «ی» له وشه‌ی «کرپار»-دا هه‌با یه‌کیان بنچینه‌ی و ئه‌وی دیکه‌یان «ی-ا-ر». به‌لام به‌ پیتی ریزمانی زمانی کوردی له‌ جیگه‌یه‌ک که دوو «ی»⁴ له دوو سه‌رچاوه‌ی جیاوازه‌وه هاتن و له‌گه‌ل یه‌کدا کوپوونه‌وه، یه‌کیان ده‌په‌رئ و ده‌میتته‌وه یه‌ک «ی». وه‌ک ده‌بینین له‌ حالێ «اضافه»-دا ئه‌گه‌ر وشه‌ی «مضاف»-ه که پیتی «ی»-ی به‌ دواوه بوو «ی»-ی «اضافه»-ی ناخه‌ینه‌ سه‌ر و نایکه‌ین به‌ دوو «ی» و وای ده‌درکینین (تلفظ) که هه‌ر تاکه «ی»-یه‌کی پیوه‌بی.⁵ بۆ نموونه هه‌رچه‌نده له وشه‌ی «زه‌وی»-دا «ی»-یه‌که هه‌یه و له کاتی «اضافه»-دا ده‌بوا «ی»-یه‌کی تریشی له‌گه‌لدا بگوتری به‌لام یه‌ک له دوو «ی» که ده‌په‌رئ و ته‌نها یه‌کیان ده‌میتته‌وه.

ئیتر گومان له‌وه‌دا نییه ئه‌وه‌ی «کرپار» و «فرۆشیار»-ی کردووه به «اسمی فاعل» لی زیاد کردنی سی پیتی «ی-ا-ر»-ه و ئەم راستییه به هۆی وشه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک «جووتیار» و «هۆشیار» و «به‌ختیار» هوه، به‌ ته‌واوی سوور ده‌بیته‌وه، چونکه له‌م وشانه‌دا گومانیک نییه که سی پیتی «ی-ا-ر» زیادن، بۆیه بوون به شتیکی نزیك له «اسمی فاعل» به‌مه‌دا روون ده‌بیته‌وه که هه‌ر وشه‌یه‌ک «ی-ا-ر»-ی لی زیاد کرا ده‌بی به «اسمی فاعل».

که‌واته ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ ئەسلدا پیتی «ی»-ی تیدا بوو وه‌ک «ناسپار، پرسپار و برپار» که بنچینه‌یان «ناسین» و «پرسین» و «برپین»-ه و به‌ سی پیتی «ی-ا-ر» دواپی هات له‌گه‌ل ئەمه‌شدا مانای «اسمی فاعل» نه‌به‌خشی ده‌بی به‌ حوکمی «منطق و قیاس» بلیین ئەم «ی»-ه‌ی که‌وا تیدا هه‌یه بنچینه‌یه، نه‌ک پیوه‌ی لکاوه، وه ئه‌وه‌ی لی زیاد کراوه دوو پیتی «ا-ر»-ه و به‌س. به‌م جۆره ئەم وشانه هه‌رچه‌ند له رواله‌تدا دواپیان «یار»-ه، به‌لام له راستیدا ده‌چه‌ریزی

⁴ - مه‌به‌س «ی»-ی تیزه که تا ئیستا به دوو «ی» ده‌نووسرئ.

⁵ - لێره‌دا مه‌به‌س درک‌اندنی پیته‌که‌یه نه‌ک چۆنییتی نووسینی، که‌وا ره‌نگه‌ نووسه‌ریک «ی»-ی «اضافه» که‌ دابنی و یه‌کیکی تر داینه‌نی.

كۆمەلىك لە وشەى دى كە دوايان بە «ار» دى و ھىچيان ماناى «اسمى فاعل» يان تىدا نىيە. ۋەك «کردار، گوتار و كوشتار» و ھەمووشيان لە «فعل» ۋەرگىراون.

كەواتە وشەى «پرسىار» و «برىار» و ھاوړىكانيان ھاوكيشى رېزمانىن لەگەل «کردار» و «كوشتار» نەك «فرۆشيار» و «جووتيار»، چونكە ۋەك بۆمان دەر كەوت جياوازييە كى بنچينەى ھەيە لە ميانى ھەردوو جوړە وشە كاندا.

تا ئىستا بە پىي باوهرى خۆم، سوورمان كرده ۋە كەوا وشە كانى ۋەك «فرۆشيار» و «جووتيار» لە جوړى «اسمى فاعل» ن. ئەى ئەو وشانەى ھاوكيشى «گوتار» و «كوشتار» و «برىار» و «پرسىار» كە ھەر «ار» يان پىوھ لكاو، دەبى چى بن؟ ئەمانە، بە پىي ئەوھى من بۆى دەچم، لە زمانى كوردى و فارسيدا جوړىكن لە «مصدر» كە مانايە كى «مطلق» رادەگەيەنن، بى ئەوھى «روودان» (حدوث) ۋەيا «كات» (زمان) يان لى بفامرېتەوھ.

بۆيە لە كورديدا دەگوتى «داربرين» و «شيعرگوتن» و «ئيشكردن» بەلام ناگوتى «دار بريار» و «شيعر گوتار» و «ئيش کردار» چونكە لەم «صيغە» يەدا روودان نىيە، بە پنچەوانەى «صيغە» كەى دى كە ھەر خۆى سەرچاوھى روودانە و «فعل» لەو ۋەردەگيرى. لە عەرەبيدا بۆ «مصدر» ى بى روودان «صيغە» يەكى تايبەتى نىيە، بەلام كە ويستيان «مصدر» يك ماناى «مطلق» رابگەيەننى، دەلین: «مصدر لا يقصد به الحدوث». ھەندى لە زمانزانى كورد بە لايانەوھ وايە ئەمانە جوړىكن لە «اسمى مفعول»، بى ئەوھى جياوازيى ميانى ئەمانە و جوړەكەى تر كە «اسمى فاعل» بوو روون بكەنەوھ، ۋەيا ھۆيەك بۆ قسەكەيان بدۆزنەوھ. بە گوڤرەى تيگەيشتنى من ئەم رايە ھەر ئەوھەندەى پىكاوھ كە وشە كانى دەر كرده ۋە لە «اسمى فاعل»، دنا بە سەرنجىكى كەم ديارى دەدا وشەى «پرسىار» كەموزۆر «مسؤول» و «پرسراو» راناگەيەننى، بەلكو ۋە مانايە رادەگەننى كەوا لە وشەى «مسألة» دەفامرېتەوھ و بە مەرجىك «حدوث» و «زمان» ى تىدا نەبى.

ھەروھە «برىار» پش «مقطع» و «براو» نىيە، بەلكو ماناى ئەو «برين» ە «مطلق» يە كە باسمان كرد. لىكۆلنەوھى ئەوتۆي كە لىرەدا خوڤنەر دەبىنى وا بە كورتى و بە رادەى پىويست لەسەرى دەرۆم، بەلاى زمانزانانەوھ شتى سەرەتايين بۆ وردبوونەوھى قوولې «فيلولوجى» كەوا بە ناخ و درىژايى و پانايى بابەتدا دەچى و دى.

ھەرچەند من «فيلولوجست» ىش نىم، ديسانەوھ تا كۆتايى و ناخى ئەو وشانە ماوھەكى تەواوم ماوھ. وا لىرەدا پەلە لە برىنى دەكەم، تا بگەم بە وشەى «زانيار» و «زانيارى» كە ھۆى ئەم دەمەتەقەيەن.

وابزانم زۆرەي خاوەن رايان لە كوردزمان وشەى «زانيار» لە جوړى «اسمى فاعل» دانانين و بەلايانەوھ «عالم» و «زانا» راناگەيەننى ھەروھەك «فرۆشيار» «بايع» رادەگەيەننى. مامۆستا توفيق ۋەھبى لە نامەيە كدا دەفەرمووى خۆى وشەى «زانيار» ى دروست كرده ۋە بۆ ماناى «معلومات» نەك شتىكى دىكە. كەواتە مامۆستا ۋەھبىش لەو باوھرەدايە «زانيار» لە چەشنى «اسمى فاعل» نىيە. من ۋەك شاگردىكى ئەو مامۆستايانەى لە زمان و رېزمانى كوردى دواون و ھەول و زانينى وان ھۆيەك بووھ بۆ نەختە شارەزايىيەكى كە لەم مەيدانەدا بۆم بەرھەم ھاتى، ئا منيش لەو باوھرەدام كەوا «زانيار» لە چەشنى «اسمى فاعل» نەبى. بەلام دواى ئەوھى برىار درا كە «اسمى فاعل» نىيە، ئىتر رېزمانى زمانەكەمان بەدەنگ دى و خۆى برىار دەدا ئاخۆ كە «اسمى فاعل» نەبوو ئىتر دەبى چى بى.

مەوداى موناقدەشە تا ئەو رادەيە كراوھتەوھ كە گوترا ئەو وشەيە لە تىپى «اسمى فاعل» نىيە، چونكە دەر كوردنى لەم تىپە راستەوخۆ دەبخاتە تىپەكەى ترەوھ و دەيكا بە ھاوكيشى رېزمانىي ئەو وشانەى دوو پىتى «ار» يان لى زياد كرابى ۋەك «پرسىار» و «کردار» و «گوتار» و «برىار» و دەبىتە يەك لەو «مصدر» انە كە روودانيان تىدا نىيە. ئىتر ئەوھىش نالكى بە وشەيەكى دىكەوھ و بىكا بە «مفعول» و ناگوتى «شت زانيار» ھەروھەك دەگوتى «شت زانين».

كەواتە «زانيار» ئەو مانا «مطلق» ە رادەگەيەننى كەوا لە عەرەبيدا ئىستاكە وشەى «المعرفة» راي دەگەيەننى نەك وشەى «علم» چونكە بەھۆى بەكارھىنانەوھ وشەى «علم» بووھ بە زاراوھ بۆ تاقيمىكى تايبەتى لە زانين پەراويزەكەى تەسكترە لە «معرفة». ئىستا كە دەگوتى «الاعدادية العلمية» جياوازه لە «الاعدادية الادبية» يا «التجارية» يا

«الزراعية»... تاد. ههروهه «هونه» بهر «علم» ناکهوی، بهلام «هونه» و «کشتوکال» و «ئهدهب» و «بازرگانی» و ههموو جوهره زانیارهکانی دیکه له پهراویزی «معرفة» دهرناچن. له کوردیشدا بهپیی بهکارهینانی سی چل سالی دوابی، وشه «زانیار» ماناکهی فراواتره له مانای وشه «زانست»، چونکه ههروهه له عه رهبیدا «علم» جوهره زانییکی تایهتییه و خوئی له «فن» و «ادب» و «صنعة»... تاد جیا کردووه تهوه، زانستیش له کوردیدا بههوی بهکارهینان وهک وشه «علم» عه رهبی وهیا Science ی رۆژاوابی لی هاتووه و بووه به زاراهه بۆ تاخمیکی تایهتی له زانین که هونه و ئهدهب و پیشهسازی ناگریتهوه. بهلام وشه «زانیار» چونکه زانیی «مطلق» رادهگهیهنی سنوور و پهراویزی نییه و ههموو جوهره زانییک دهگریتهوه، زانست بی یا ئهدهب یا هونه یا پیشهسازی یا کشتوکال... له م رووهوه وشه «زانیار» بۆ ناوهکهی «کۆر» گهلێ لهبارتر و پهسهندتره له وشه «زانست».

ههندی له ئهدهبیهکانی کورد «زانیار» به «اسمی فاعل» دادهنن. ههچهند باوهرم ههیه ئهوه رایه له پرووی ئهوهوه هاتووه که خاوهنهکهی نهپهرزاهوته سهه لیکۆلینهوهی تهواوی وشهکه و شیکردنهوهی ههموو ئهوه وشانه که له روالهتدا هاوکیشی ئهمن و له راستیدا له یهک جیاوازان وهک لیتره به پیشهوهه باسمان لی کرد، له گهل ئه مهشدا دهتوانین بلیین که ههه چار نهما و «زانیار» مان کرد به «زانا - عالم»، دیسانهوه له ناوی «کۆری زانیاری کورد» بهپیی ریزمانی زمانی کوردی وشه «زانیاری» مانای «عیلم» و «زانین» دهگهیهنی، چونکه ئهوساکه له ناوی کۆردا وشه «زانیاری» نهک «زانیار» بهکارهاتووه و ئهه «ی»یهی که لیترهه لاکاوه به «زانیار» ههه همان «ی» نیسهته که دهلکی به «اسمی فاعل» هوه و دهیکا به «مصدر صناعی» وهک له عه رهبیدا دهگوتری «العالمية» و «الخالقية»، ئهوسا «ی» «اضافة» که دهبی ههبوویی له میانی دوو وشه «زانیاری» و «کورد» دا و بهپیی ریزمانی کوردی پهپیی و مابیتتهوه «ی»یهکهی نیسهته.

دوای شیکردنهوهی «زانیار» و هاویریکانی و روونکردنهوهی ئهوه بنچینهیهی لهسههری دامهزراون، دهردهکهوی وشه «دانیار» که له نامهکهی ماموستا توفیق وههیبدا ناوی هاتووه و دهفرمووی بۆ مانای «موضوع» ی داناهه، دهبی ماناکهی ههه لگهپهروهه له «اسمی مفعول» و بیکهین به «اسمی فاعل» و بلیین «واضع» نهک «موضوع» چونکه له وشه دانیار ههرسی پیتی «ی-ا-ر» زیادن که ئهه سیانه وهک له زمانهکهماندا رهچاو دهکری وشه دهکهن به «فاعل» نهک «مفعول». «دانیار» که له «دانان» هوه ههه لستاوه پیتی «ی» ی تیدا نییه تا بلیین تهنها «ار» ی پنه لکاوه و بووه به هاوکیشی «گوتار» و «بیریار» و تهئولیک لیترهه پیدایه بی بۆ ئهوه بلیین «اسمی مفعول» هه یا ههه نهبی «اسمی فاعل» نییه. جا ئهگهه بمانهوی له وشه «دانان» هاوکیشی «گوتار» و «بیریار» و «زانیار» و «پرسیار» وشهیهک داتاشین، دهبی بلیین «دانار»، ئهگهینا ههه که گوتمان «دانیار» کارهکه له دهست ئیمه دهترازی و دهچیتته بهر حوکمی ریزمانی زمانهوه و دهبیتته «اسمی فاعل». لیترهه جورتهتیکی شاگردانه و نازیکی بچووکانه هانی دام خو ههلقوتینم له ئیجتیهادی بلیمهتیکی وهک ماموستا وههیی.

مایهوه وشه «کورد» کهوا له ناوهکهی «کۆری زانیاری کورد» دا بهرانبهه وشه «الکردي» دههوستی له «المجمع العلمي الكردي» دا. مهبهسی ئهندامانی کۆر له وشه «کورد» و ههه لواتردنی بهسهه وشه «کوردی» دا ئهوه بوو که کۆر بۆ ههموو کوردیکه نهک ههه کوردی زمانه. ئیمه با لیترهه ههه لهو رادهی مهبهسهه نهههستین و لیکۆلینهوهیهکی قوولتر بهکاربینین له دوو وشه «کورد» و «کوردی»، تا بزانیان کامیان زیاتر و باشتتر و راستتر مانای «الکردي» رادهگهیهنن کهوا له رستهی عه رهیبی «المجمع العلمي الكردي» دهفامریتتهوه.

له عه رهبیدا که دهلین «الکردي، العربي، التركي» ئهه «ی» نیسهته نهک تهنها بۆ زمان دهگهپهروهه، بهه لکوو بۆ گهلهکهش. دهگوتری «انسان کردي» ههروهه دهگوتری «لسان کردي» ئیتر له عه رهبیدا که گوترا «المجمع العلمي الكردي» ههه ئهوه دهگهیهنی که زمانهکهی کوردیهه ههه خهه لکهکهی که پهیهه ندیان پنهوی ههیه کوردن. بهلام له کوردیدا که «ی» نیسهته لکا به ناوی گهل یان هۆزهوه، ئهوه وشه لهوهوه دروست دهبی تهنها زمانی گهلهکه و هۆزهکه رادهگهیهنی و بهس (رههوش و داب و دهستوریشیان رادهگهیهنی که لیترهه پهیهه ندییهکی به بابهتهوه نییه، بویه لی نادوین) وه به ههچ جویریک مانای «گهل، مرؤف» راناکهیهنی. ئیتر که گوتت «کوردی» مهبهست ههه زمانی

كوردییه. بهلام كه ویستت مروئیک بکهی به كورد دهلیی فلانه كهس كورده بیی ئهوهی «ی»ی نیسه تی پیوه بلکینی. ههروهها كه ویستت نیسهی مروئیک بدهی بو هوزیک دهلیی «فلانه جافه» یا «بلباسه» یا «خوشناوه»... تاد.

ئهوهندهی من هاتبیتته پیش چاو و زینیم. لکانی «ی»ی نیسه تی به ناوی گهل و هوزهوه مانایه كه ناگیرتتهوه بو مروئ، مهگه ناوه كه خوئی دوابی هاتبی به «ی»ی نیسه تی وهك «میراودهلی، سمایل عوزیری و دزهیی». لهم حالانهدا دهگوتری فلانه كهس «دزهیه» یا «میراودهلییه». جا ئهگه «گهل»یش «ی»ی نیسه تی له دوابیهوه هه بی دباره بو تاكه مروئیکیشی «ی»یه كه هه ده مینی. با ئهوهندهش لیتره دا بلیم «ی»ی نیسه تی كه لكا به ناوی نیشتیمان وه یا شار وهیا جیگهیه كهوه، ئهوسا مروئی ئه و نیشتمانه یا ئه و شاره یا ئه و جیگهیه دهگهیه نی. كه گوت «كوردستانی» یا «ههولیری» یا «ئاسایی» مه بهستت خه لکی كوردستان و ههولیر و ئاساییه.

كهواته «كۆری زانیاری كوردی» له باری كوردایه تییه وه هه زمانی كوردی بو كۆره كه دهسه پینی، بویه دهلوی له ژاپون وهیا به رازیل وهیا «جاوه»ش كۆر هه بی به ناوی «كۆری زانیاری كوردی»یه وه و مانا و مه بهسه كه ئه وه بی كۆره كه خه ریکی زمانی كوردییه و بهس. ئیتر له تهك ئه ودا كۆر هه بی به ناوی «كۆری زانیاری عه ره بی» یا «تورکی» یا هه زمانیکی دیکه وه. ئه م وردبوونه وهیه بۆمان درده خا «كۆری زانیاری كوردی» هه م ناته واوه له رووی مه عناوه كه بیوه ستینی به رانه ر به رسته ی «المجمع العلمي الكردی»، وه هه م له په یوه ندی به كورده وه كه م ده كاته وه تا راده ی نه هیشن. به پیی ریزی زمانی زمانه كه مان چارمان ناچاره ده بی بلین «كۆری زانیاری كورد»، ئه گینا كه له به ریکی زل ده كه ویتته و مانا و مه بهستی ناوه كه.

خوینته ری به ریز!

ئهوهی له و نووسینه دا خستمه پیش چاوت، به پیی تیگه یشتنی خۆم هه مووم له ریزی زمانی كوردییه وه ده ره یناوه. نهك له گیرفانم، جا كه شتیكت لیتره دا خوینده وه له گهل بیروباوه ری تو ریک نه كه وت، گورج بریاری له ناوبردن مه ده و لچی لی هه لمه فرچینه، هه لیک لیكۆلینه وه و هه لسه نگانندی بده یی و به چاویکی وردی ره خنه كارانه و دلسوژییه وه سه یری بکه و ئه گه له هه ندی شوینی نووسینه كه مدا نااشكراییت هه ست پیکرد مه ودا ی ئه وه م بده له ده رفه تیکی ئاینده دا به پیی پیوستی باسه كه و ده سه لاتی خۆم مانا و مه بهسته كه ت بو روون كه مه وه. ئیتر ئه وسای چی به راست و به رزه وه ند ده زانی ئه وه ده ربه ره و بو خزمه تی زمانه كه و ئه ده بیاتی. ئیوه و منیش له گهل ئیوه، هه موو ده زانین تا چ راده یه ك باسی فیلو لوجی له كوردیدا تازه و ساده و سافیلکه یه. هه لبه ت به و پییه نووسه ر تووشی قورت و هه له دی. جا ئه گه هه له له نووسینی یه کیمان نه دیترا، ده بی ئه م بیه له یه کاری «معجزة» و «سحر» بی! بویه تو و من و هه موومان له کاتی ره خنه گرتندا ده بی له گۆشه یه کی دلمانه وه تارماییه کی به یته خو شه که ی نالیمان به بیر بیته وه كه وا هه ر وشه یه کی وهك دلۆپیکی ئاوی كه وسه ر ده تکیته ناو دلی مروئی هه ستیار و به سوژ:

له جگه ر گۆشه یی شیعرم مه ده مه عنایی خراب

كهس نییه رازی بی خه تا كه له ئه ولادی دری

«...»

«پېشه‌کی» بۆ گوتاری «بهرکوتیکي خهرمانی کوردناسی له ئه‌وروپا»

گوتاری «کۆری زانیاری کورد» سالی 1974

ژيان له نووکيه‌وه کيشه و گری و گال و ته‌نگوچه‌له‌مه‌يه. بهر له ژيان، بوون و سروشت به تیکرایی، له يه کتر خشان و به‌يه‌کدا هاتن و تیکه‌له‌قزان و يه کتر خستن و کاری ئه‌وتوییه... به داخه‌وه.

له‌م ده‌ریا بی سهروبن و پایانه‌ی ئه‌رک و سه‌ختی و دژابه‌تی و بینبرکی و ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونی ژيان و بووندا، به پئی که‌م و زۆری چه‌کی له‌سهره‌خۆکردنه‌وه و هه‌لمه‌ت بردن، هه‌له‌هه‌ست زۆرتر وه‌یا که‌متر زه‌حمه‌تی تیدا ده‌بی: که به‌ره‌نگاری درنده‌ییک بوویت و چه‌کی خۆپاراستن و راوکردنت ده‌ست و ددانه‌کانت بوون ره‌نگه‌ خۆت بیهته نیچیر، خۆ ئه‌گه‌ر تیروکه‌مانیک وه‌یا شیر و رمیکت پی بوو ئه‌وسا ته‌رازووی به‌خت روو له‌ گۆران ده‌کات، که ده‌ستت گه‌یشته ده‌مانچه وه‌یا تفه‌نگ وه‌یا نارنجۆک ئیتر ده‌بیته راوکهری راسته‌قینه.

گه‌لانیش، وه‌ک تا‌که مرۆفه‌کان، له هه‌نگامه‌ی به‌يه‌که‌وه ژيان و خۆ سه‌پاندن و مامله‌تی ژین و زیاردا خۆیان له‌م هه‌له‌هه‌سته پر ترس و له‌رزهی «خوران و ره‌سین» ده‌بیننه‌وه. هه‌رچه‌ند شتیکی به‌رچاوه که‌وا پی به پینی تیه‌له‌کشانی ئاده‌می له پله‌ی شارستانه‌تی و زۆربوونی په‌یوه‌ندی و په‌ره‌سه‌ندنی رۆشنییری و داها‌تنی مه‌یدانی تازه به تازه‌ی هاریکاری — به کورتیی له‌گه‌ل پيشکه‌وتنی تیکرایی ئاده‌مییدا، باری تیکه‌گه‌یشتن و ریککه‌وتن و گونجانی به‌رزه‌وه‌ند و ته‌بابی گشتی ورده ورده پتر خۆ دینیته به‌ر هه‌ستی هه‌ستیار و سه‌ره‌ره‌ی داستانی بوون و ژین، به‌لام هیشتان گه‌لیکی به به‌ره‌وه ماوه تا ئه‌و کاته‌ی پنیوست نامینی به ئه‌ندیشه‌ی خۆپاراستن و له‌سه‌رخۆکردنه‌وه. به نیسه‌ت منه‌وه که تاکیکی کوردم و وتووێژم له‌گه‌ل ئه‌وه، چه‌ندی به قسه‌کانم ری ئاماده‌بوونی کورد خۆش که‌م بۆ به‌هیز بوون و په‌یداکردنی چه‌کی له‌سه‌رخۆکردنه‌وه، ناگه‌م به سنووری توهمه و تاوانی سه‌مه‌خوازی و ده‌ستدریژی چونکه گه‌لی کورد له باریکدا نییه چاوه‌نواپی سه‌تم و ده‌ستدریژی لی بکریت، هه‌تا په‌ل بکو‌تی و تیلّا بوه‌شینی ده‌ست و کوته‌کی له سنووری ماله‌ کاوله‌که‌ی خۆی تپه‌ر ناکات. که‌سیک بکه‌ویته به‌ر کوته‌کی کورد دياره به پئی خۆی هاتۆته به‌ر ئه‌و کوته‌که و هه‌ر خۆی ده‌ستدریژی کردووه له سنوور و مال و ژيانی کورد.

بیگومان گه‌لی بیده‌سه‌لات پتر چه‌ز به خۆشی و براهه‌تی و داد و ئاسایش و هیمنی ده‌کات، چونکه هه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا ئومیدیکی به سوود و به‌ختیاری هه‌به... ئه‌گه‌ر ریم هه‌بی لیم به عه‌یب نه‌گیری ده‌لیم هه‌موو ئه‌و گیانه‌به‌رانه‌ی گۆشتیان ده‌خوری ئاماده‌ن مه‌زه‌ته‌ی هه‌رامکردنی کوشتن و برین و گوشت خواردن مۆر بکه‌ن، مه‌رج ئه‌وه‌یه شیر و پلینگ و گورگ ئیقناع بن و گوشت هه‌رامکردن به‌سه‌لمینن. گیانه‌به‌ری بیده‌سه‌لاتی گۆشته‌خۆری گۆشته‌خوراو هه‌ر به جاری قرانی دیت که هات و له خۆی غافل بوو و که‌مه‌ترخه‌می کرد له خۆبه‌هیز کردن.

گه‌لی کورد، وه‌ک گه‌لیکی نموونه‌یی له به‌ره‌نگاربوونی هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت به ده‌سه‌لاتی که‌مه‌وه، خۆی له باریکدا ده‌بینی ئه‌ویش باریکی نموونه‌یه له پنیوستبوونی پارسه‌نگکردنی لایه‌نی که‌م و کوری و بیهیزی، به‌و چه‌کانه‌ی که ده‌ستی پینان ده‌گا و پینان به‌هیز ده‌بی و ده‌سه‌لاتی له‌سه‌رخۆکردنه‌وه‌ی فرازوو ده‌بی. بیگومان له هه‌موو چه‌کان نیزیکه‌ده‌ستتر و له‌گه‌ل نیزیکه‌ده‌ستییدا به‌جاریش کاریگه‌ر، چه‌کی زانست و رۆشنییری به تابه‌تی ئه‌و زانست و رۆشنییریانه که‌وا په‌کیان له‌سه‌ر «مختبر و تطبیقات» نه‌که‌وتوو به‌ خۆیان و ئه‌رک و مه‌سه‌ره‌فی قورسیانه‌وه که‌وا ره‌نگه به کورد هه‌له‌سته‌تی. هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی زه‌حمه‌ت و ئه‌رکی «مختبر و تطبیقات» له هۆی که‌مبوونی پسپۆری کورد له‌و زانستانه‌ی به‌ندن به داموده‌زگای تاقیکردنه‌وه و به‌کاره‌ینانی «مختبر» و که‌رسته‌ی گرانه‌ها... کوردیک بیه‌وی له‌و زانستانه‌ بیهته پسپۆر ده‌بی خۆی له گۆشه‌ییکی په‌کیک له ولاته‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان قایم بکا و ده‌ست بگری به دامه‌نی ده‌سه‌لات و دارایی ئه‌و ولاته‌وه بۆ به‌رده‌وامبوونی له‌سه‌ر ره‌وتی پر ئه‌رک و خه‌رجی زانستی «تطبیقی».

تا ئیستا شەقامیکی بەرفەرەوان لەبەر پێ و هەنگاوی کورددا هەبێت کە گەشتی رۆشنیرانە ی تیدا بکا شەقامی زانستی «نظری» یە بە تاییەتی بابەتی ئەدەب و زمان. داھاتی رۆشنیرانی کورد لە میژوو و جوغرافیای کورد و کوردستان، تا ئیستا، لەچاو خەرمانی ئەدەب و زمانی کوردی وەک «بەركوت» وایە. دیارە میژوو و جوغرافیا، هەرچەند زانستی «تطبیقی» ش نین بەلام هیندە ی ئەدەب و زمان نێزیکە دەست نین. کەرستە ی لیدوان و لەسەر نووسین و توژینەوێ ئەدەب و زمان لەبەر دەستی هەموو رۆشنبیری و نووسەری وەک دایە، خۆ ئەوێ راستی ی بە نسیبەت ئەدەبەو نووسەر بۆ خۆی دەتوانی تیدا ببیتە سەرچاوە، لەو رۆهوە کە کاتیک خۆی گەیانە پایە ی «نووسەری ویا بوژی» نووسین و هەلبەستەکانی دەبنە بابەتی لیکۆلینەوێ بۆ غەیری خۆی. وا هەبە نووسەر ویا بوژی بەهۆی بەکارهینانی شیوازیکی رەمزی هیمایی پر لە رستە و وشە و تەعیری سەیر و قەت کەس نەبیسوو و کەس تینەگەیشوو، بۆتە سەرە باسی رۆژانە ی نووسەران لە گوڤار و رۆژنامە و نامیلکە و کتیباندا.

باری زمانیش تا رادەیین وەک باری ئەدەب وایە: کەرستە کە ی هەمیشە لەبەردەماندایە، بە کوردی با بلین ئاوی بیی زمان «دەست هەلینجە» و پیتیستی بەو نەبە شری و دەولکە ی بۆ بەکار بیت، چونکە خەریکبوونی مرؤف بە زمانەو خەریکبوونە بە جوزئیک لە زاتی خۆی، بەو مانایە کە زمان و تووژی مادەر زاد بەشیک بنجیبه لە سروشتی مرؤف.

کە بمانەوی دەتوانین لیستەیینی ئەو زانستانە ی «نظری» بگرین کە لە جغزی دەسلاتی پتوێ خەریکبوونی کورددا هەبە و هەمووشیان لە نزیکەوێ خزمەتی راستەوخۆی کورد بکەن. بەلام لێرەدا بیی دوور کورت دەکەمەو و دەلکیم بە هۆی نووسینی ئەم پتیشەکیهوە کە ناوەرؤکی سی وتاری ناو ئەم کتیبەن. بابەتی وتارەکان. هەرچەند زوربە ی ئەو بابەتە نووسینی بیگانانە لەسەر کورد، بەقەدەر هەر بابەتیکی پاتەوپاتی کوردایەتی لەگەل بەرژەوێندی کورد خەریکە و پیکهینەری سوودە بۆ کورد. پێ بە پتی نووسینم لە رۆپەرەکانی لێرە بە دواویدا مەبەسم رۆون دەبیتەو. بەدەم رۆونبوونەوێ مەبەسیشەوێ بی و باوهریکم، کە لە ناوەرؤکی گوتارەکانەوێ هەلدەقولی، ئەویش دەخەمە بەر چاوی خوینەر.

من لە گوشە ی نیگای سوودی میللەتی کوردەوێ سەیری ئەم نووسینانە و زانستانە دەکەم ئنجا بە تەرازووی راستی و بیقیلی هەلیانە کیشم. بیگومان هەموو زانستیک و رۆشنبیریکی بایەخی خۆی هەبە، بەلام بۆ میللەتیکی پارچە کراوی ماف خوراوی وەک میللەتی کورد ئەو نووسینانە و زانستانە و راستیانە ی کە راستەوخۆ پەیوەندیان بە کوردەوێ هەبە و دەوربەری تاریک و نەزانراوی رۆشن دەکەنەو و چەکیکی لەسەر خۆکردنەوێ دەدەنە دەستی یە کجار بە کەلکتر و پیوستتر لە زانست و راستییکی سادە و دوورپەرێز لە سوودی کۆمەلایەتی و رامیاری و ئابووری... ویا هەر لایەنیکی ژین و ژیار بی. تا بلی حەز دەکەم بزانی لە زوهرەدا ژیان هەبە یان نیبە، کە ی گیانلەبەر بالی گرت، چۆن بوو بە دوو کەرتی لەبە کتر جودای ئاژەل و رۆهک، ناوەرؤکی ئاتۆم چ هەرا و سەدای تیدایە، میروولە چۆن رینگەدەر دەکا بۆ سەر خوارەمەنی، با هەر لەوێ گەریم کە چەند تینووم بۆ زانی نەپتیبە زلەکانی ئەم جیهانە کە زانا و فەیلەسووفە گەرەکان تیدا سەراسمان.

لەگەل ئەمەشدا هەموو ئەم پرسیارانە و وەرمانەکانیان هیندە ی ئەم تاکە پرسیارە و وەرمانە کە ی دلّم نابزوین. ئایا کە ی بۆ یەکەم جار لە میژوودا وشە ی «کوردستان» کەوتە سەر زاران. زانی وەرمانی پرسیارەکانی پتیشووتر بۆ کورد و غەیری کورد یەک بابەتە و هەمان نرخ و بایەخی هەبە، بەلام دۆزینەوێ سەرەتای داھاتی زاراوێ «کوردستان» پەیوەندی راستەوخۆی لەگەل ژین و بوون و چارەنووسی کوردا هەبە سەرەرای ئەوێ کە ئەویش وەک هەموو بابەتیکی تر خۆی لە خۆیدا داھاتیکی رۆشنبیری و زانستە.

هەرچەند رۆشنبیران و زانایان و ئەدیانی کورد لە باریکدا نین بتوانن ئامانج بۆ هەر یەکیک لە خۆیان دانین تاکوو بە پتی پیوستی و گرینگی بابەتەکان تین و توانی میتشک و خامەیان ئاراستە بکەن و لە «گرینگتر» وێ بۆ «گرینگ» هەنگاو هەلین. بەلام لەگەل ئەمەشدا، کە لە خۆو و بی پلان دانان و نەخشە کیشان ئەم مەبەستە ی دەست پیکردن بە «گرینگتر» لە بەرھەمیکی رۆشنبیرییدا ھاتە دی، ریکەوتیکی خۆش و پیروزی تیدا رەچاوە کە یان کە وا هیندە ی «بەرھەمی بە پتی پلان» سوود و بایەخی هەبە. چ فەرئیک نیبە لەویدا نیچیر بە ریکەوت بکەوتە دەست

ياخود تەلەت بۇ دانايىتتەو و ھەرگىز نىچىرى «رىكەوت» لە بازارى نر خدا كەمتر نىيە و نەبوو لە نىچىرى بەر تەلە كەوتوو.

بابەتى ئەم كۆمەلە وتارە كە لىرەدا كۆرى زانىارى كورد لە شىوہى كىتىدا دەيخاتە بەرچاوى خوینەرانەو، بىنگومان، يەكىكە لەو بابەتە رۆشنىرىيەى كە پەيوەندى ھەيە لەگەل سوودى راستەوخۆ و پاتەويپاتى گەلى كورد. لە يەكەم وشەى يەكەم وتارىەو تا دوا وشەى وتارى كۆتايى، وتوويز و ليكۆلپنەو و دوان و رەخنەگرتنى لە راستە شەقامى ماف و بەرزەوہندى كوردەو سەر ھەلەدا.

بە پىي باوہرى بى لايەنگىرى خۆم، سەرلەبەرى نووسىنەكانى ناو ئەم وتارانە لە رووى سوودى كوردايەتتەو ھەك ئەو تەرزە ميوہە وايە كە تويكۆل و دەنكى نەبى و ھەمووى ھەر خۆراك بى ئەگەر ناواناويەيك يەكىك لە نووسەران خۆى تىدا خویندبىتتەو زىدە شانازىكردن بە كوردايەتى واى لى كوردە ھەك دلپىر و سوارچاكانى كۆننە كە ھەلسۆر و داسۆرى شاربان بە شىر و رىم دەكرد لە مەيدانى موبارەزەدا، ئەويش خامە ھەلكيشى لە رووى ناحەزانى كورد و ھەرەشەى تۆلەسەندنەويان لى بكا بۇ كورد. لەمەشدا سەپروسەمەرە نىيە. ديارە رۆلەى ميللەتى زۆرلىكرائ و مافخورا بەھەستتە و گوئ قوتترە بۇ تىر و توانج.

خۆناسىن يەكىكە لە كەرستە و چەكى بەرگرى. دۆزىنەوہى ھىز و بىھىزى و چاكە و خراپە و كەم و زۆرى و پلەى پىشكەوتن و دابران و ھەموو سەروپەرىكى گەل، يارمەتى ئەو گەلە دەدا بۇ ئەوە بتوانى ھەلوەستى راست و بى ھەلە و تەلەزگە بوەستى لە كۆرى ژين و بووندا. كوردى گوتەيىكى ھەيە دەلئى «چەند دەخوا و چەند دەبەزى» ئەم گوتەيە بۇ گەل پىنووستتە لە تاك ھەرچەند لە بنەرەتدا پەندەكە بۇ تاك ھەلبەستراو. كەم وا ھەيە، ياخود راستتە ئەوہيە بلين ھەر مومكىن نىيە، مرؤف لە خۆوہ بى مامۇستا و رابەر وەيا بى رەخنەگر و ناحەز بتوانى لايەنى راستەقىنەى «پەسەند و ناپەسەند» لە خۆيدا ھەست پى بكا و بە تەواوى، وەيا نيوەچلى، بزائى چەند دەخوا و چەند دەبەزى. مرؤف زۆر بە ئاسانى و ئاسايى لە عاست خۆيدا بە سەھوو دەچن ھەم لە رووى ئەوہو كە ھەستكردنى بە لايەنى چاكەى خۆى چەند جارن لە پاىەى راستەقىنە پتر دەبى و بايەخى گەلىك زىاد بەو چاكەيە دەدا و ھەم لە رووى ئەوہو كە چاوى لە زوربەى خراپە و عەيب و كەم و كەسرى خۆى ھەلەنگوئى و نايان بىنى.

بە دوا ئەم راستىيەدا راستىيىكى ترى وەك ئەو ھەيە كە بەيەكەوہ ھەردوويان مەوزوعى «بەسەھو چوون» تەواو دەكەن. مرؤف چەند كوپرە لە عاست عەيبى خۆى ھىندە زەررەبىنە لە عەيبى خەلقدا، لەم خوەشدا دەگاتە رادەى «بە عەيب گىرئانى شتى بى عەيب». لە پەند و فۆلكلورى ميللەتان ئەم لە خۆ و لە خەلق بەسەھو چوونە بارەھا و جارەھا روون كراوہتەو و چى من لىرەدا دەيلنم دووبارە كوردنەوہى تەجرەبەى لە خۆم بە پىشەوہيە.

لە كولانەى ئەم راستىيانەو سەيرىكى ناوہرۆكى ئەم كىتبە دەكەم و نرخی پى دەدەم. لە ئاويتەى بىگانەدا قەد و قەلەفەتى كورد دەبىنم و بە چاوى ئەوان تىوہى رادەمىنم و ھىچ وەتەنگ ناينم لەو رەخنە و پلار و توانجانەى بەسەھو چوون وەيا دەستدرىزىيان تىدايە. چەندىكى لە كورد بە سەھو چووبن و بە قسە لىيان داشكاندبى، ئەوہى لەسەر خەرمانى تىكرائى نووسىنەكانىان دەمىننەوہ سامانىكە بۇ كورد كە ئەگەر لەوانەوہ نەبوايە ھەرگىز كۆ نەدەكرايەوہ.

لەگەل مندبا بنوارە لاپەرە 43 قسە شىر و درەكانى دوكتۆر ھىرتزفيلد بخوینتەوہ^(*) ھەرچەند حەزم دەكرد قسەى خۆشتر و بە ئىنسافتى كوردبا دەربارەى كورد، بەلام كە ئەمەى نەكردوہ لە لاي خۆمەوہ مەمنوونى ھەموو كارەكەى ئەوم تەنانەت جنىوہكانىشى. بە راستى پىووستە خاوەنمأل شتومەكى ميوان نەكۆلپتەوہ، ميوانىش ھەقى ھەيە وەتەنگ بى لە دەست تىوہردانى كەلوپەلەكەى بە تايبەتى گەر ئەو شتومەكە كەرستەى دىراسەى ئاركايۆلوجى بى. تۆ بلئى ئەگەر لەو ساللە پر ترس و لەرزەى 1914 دا پسپۆرىكى كورد بۇ ليكۆلپنەوہى زمان و مېژووى ئەلمان چووبايە باقاريا و خاوەنمألە ئەلمانەكەى كاغەزەكانى لى دراندبا وەيا نەقىشى نووسىنەكانى لى سربىايەوہ وەيا وردە ئامرازى كارى ئاركايۆلوجى لى تىكەلپنەكەل كوردبا دەبو ئەو پسپۆرە بە كام زمانى مەرھەبا و رەزامەندى باسى خانەخوینەكەى كوردبا؟ ئىمەى كوردى ئىمروش بە چ چاويك سەيرى لەخۆبوردنى پسپۆرە كوردەكە و نانكوپرى ئەلمانەكەمان كوردبا؟

من لیره‌دا قسه زیاده‌کانی هیرتزیفیلد نارازینمه‌وه، له میوانداری کورده‌کەش دانالهنگینم. من دهمه‌وی به چاویکی واقعیین سه‌یری خویش و بیگانه و چاکه و خراپه بکه‌م. ناخۆ ئه‌گەر ئهم «هیرتزیفیلد» به‌ر له 60 سال نه‌چووبا ناوچه‌ی «زهردی‌تاو» و نووسراوه‌کانی دئی «په‌یکۆلی» نه‌خویندبايه‌وه کام رۆژه‌ه‌لاتی، با نه‌لیم کام کورد، زه‌حمه‌تی وه‌های به‌ خه‌رج ده‌دا بۆ پاراستنی ئهم نووسینانه؟ له‌وانه‌ بوو نه‌ک هه‌ر شتومه‌ک، به‌لکو گیانیشی ده‌ست تیه‌ردرابا ئهم دکتۆر هیرتزیفیلده!

خۆمان باشی ده‌زاین پیشه‌ی تیکدان و شکاندنی شوپنه‌واری میژووپی پیشه‌ییکی کۆنینه‌ی کورد و هه‌موو مسلمانانه به‌ فه‌خر و شانازییه‌وه. له‌ناوبردنی دروشمی «کافران» پته‌وکردنی بیروباوهری موسلمانه‌تی بووه به‌ درژایی زیاتر له‌ هه‌زار سالی رابردوو... تا ئیستاش له‌ناو خه‌لقی ده‌شتوده‌ر و به‌شیکی زۆر له‌ دانیشتووی شاره‌کانمان به‌و په‌یکه‌ر و نه‌قش و شووره‌ و ویرانگه‌ی قه‌لای کۆن ده‌لین «گاوبار»، هه‌ر له‌ گویره‌ی ناوه‌ ناحه‌زه‌کەشیان ره‌فتاریان له‌گه‌لدا ده‌کریت. له‌ نووسینی هه‌ندیک له‌و نووسه‌ره‌ ئه‌وروپییانه‌ی لیره‌دا ناویان دیت زمانی کوردی به‌ له‌هجه‌ییکی فارسی له‌ قه‌لم دراوه. بیگومان ئهم رایه‌یان ناراحه‌تمان ده‌کات، به‌ولای ناراحه‌تکردنی ئیمه‌شه‌وه. گه‌لیک له‌ راستی دور ده‌که‌وته‌وه. به‌لام ده‌بی دوو تییینی گرینگ بگرینه‌ به‌رچاو له‌باره‌ی سه‌رجومه‌ی ئهم نووسینه‌ غه‌له‌تانه‌وه.

یه‌که‌م: نووسه‌ره‌کان چ مه‌به‌ستیکی ناپه‌سهندی دژایه‌تی کورد و میژوو و راستیان نه‌بووه، به‌ ئاره‌زۆ و ئانقه‌ستیش ئه‌و غه‌له‌ته‌یان نه‌کردوه. که‌ بیانزانیای رایه‌که‌یان هه‌له‌یه‌ هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر خاتری خۆیان و ناو و شوهره‌تی زانستییان له‌ هه‌له‌ دوور ده‌که‌وته‌نه‌وه. دیاره‌ به‌ یی تیکه‌یشتنی خۆیان بۆ مه‌زووعه‌که‌ رۆیشتوون و دووچارای هه‌له‌ بوون.

دوهم: ئه‌وسا، که‌ ئه‌و نووسه‌رانه‌ خه‌ریکی تۆژینه‌وه‌ بوون له‌ باره‌ی زمانی کوردیه‌وه‌ و له‌ تۆژینه‌وه‌یاندا هه‌له‌یان ده‌کرد هینشان تاکیک له‌ گه‌لی کورد پیتیکی نه‌نووسی بوو له‌ باره‌ی زمانی کوردی و ئه‌سل و ره‌چه‌له‌کیه‌وه. له‌و دواپه‌یانه‌دا که‌ زمانانی کورد گه‌یشتنه‌ پایه‌ی تۆژینه‌وه‌ و پشکینه‌وه‌ی فیلولۆجی و سوودیکی باشیان وه‌رگرت له‌ دیراسه‌ی ئه‌و مامۆستایه‌ به‌هه‌له‌ جوانه‌ی ئه‌وروپا.

به‌سه‌هو چوونی بیگانه‌ له‌ عاست خزمایه‌تی زمانی کوردی و فارسی تا ئه‌و راده‌یه‌ که‌ کوردی به‌ له‌هجه‌ییکی فارسی بزانی رۆوداویکی یه‌کجار ئاسایی و چاوه‌روان کراوه، چونکه‌ له‌یه‌کچوونی هه‌ردوو زمان دیمه‌نیکی به‌رچاوه‌ و له‌ هه‌ست پیکراو به‌ولاتره. کوردی له‌هجه‌ییکی فارسی بی وه‌یا فارسی شیوه‌ کوردییکی ره‌سمی و پیشکه‌وتووی کوردی بی، وه‌ک له‌هجه‌ی سولیمانی که‌ شیوه‌ ناخواتنیکی پیشکه‌وتووی کوردیه‌، رۆاله‌تیکه‌ ره‌شکه‌وپیشکه‌ به‌ چاوی بینه‌ر ده‌کا.

دۆزینه‌وه‌ی ره‌سه‌نبوونی هه‌ردوو زمانیش کاریکه‌ پر ئه‌رک. ئه‌وه‌ی راستی بی تا ئیستاش له‌و روه‌وه‌ دهمه‌ته‌قه‌ له‌ میانی شاره‌زاییی زمان هه‌ر به‌رده‌وامه. به‌ نموونه‌ سه‌یریکی گوتاری مامۆستا توفیق وه‌بی بکه‌ که‌ له‌ به‌شی دوهمی ژماره‌ دووی گوڤاری کۆری زانیاری کورددا بلاوکراوه‌ته‌وه‌ له‌ ژیر ناوینشانی «أصل الاکرد ولغتهم» له‌م گوتاره‌دا وینه‌ییکی ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونی ناوخۆیی زمانزان و میژووناسان ده‌بینی له‌سه‌ر ساغکردنه‌وه‌ی کوردبوون و نه‌بوونی له‌هجه‌ی ولاتیکی به‌رفه‌وانی باشووری رۆژاوا‌ی ئیرانی ئیستاکه‌.

ئه‌گه‌ر له‌ بیر خۆمانی نه‌به‌ینه‌وه، تا ئه‌و دواپه‌یانه‌ که‌ راپه‌رینی رۆشنبیری کورد چاوی خه‌لقی کرده‌وه‌ بۆ دیتنی راستی له‌و مه‌سه‌لانه‌ی په‌یوه‌ندیان هه‌یه‌ به‌ کوردایه‌تی و ماف و میژوو و ولات... و هه‌موو شتیکی کورده‌وه، به‌شیکی زۆر له‌و کوردانه‌ی به‌ ناو سالان که‌وتبوون و فرچکیان به‌ ژیرده‌ستی و خۆ به‌که‌مگرتن گرتبوو زمانی کوردیان به‌ لاهه‌ زمانیکی دواکه‌وتوو بوو، ته‌نانه‌ت حیسایی مه‌سره‌فی رۆژانه‌یان به‌ فارسی ده‌نووسی. له‌ نووسینیکی ئاینده‌مدا ده‌خوینتیه‌وه‌ که‌ وا له‌ سالی 1205⁶ ی کۆچیدا مه‌لای «ئیبینو ئاده‌م» ئه‌و کوردانه‌ عه‌یبدار ده‌کا که‌ ره‌خنه‌یان لی گرتبوو له‌وه‌دا دیباچه‌ی

⁶ - په‌راویزی مه‌لای ئیبینو ئاده‌م به‌ سه‌ر نامیلکه‌ی شه‌رحی «عویصة ابن مالک» که‌ دوا ئالقه‌ی زنجیره‌ باسیکی ناو کتیبه‌که‌ی ئیبینو ئاده‌م خۆیه‌تی به‌ ناوی «جواهر المنقول».

نامیلکه ییکی به کوردی نووسیوه... حاجی قادر له چەندین جینگه ئەو کەسانە دەشکینیتەووە کە دژی نووسینی کوردین، بە توورەییەووە باسی یەکیک⁷ دەکات کە نارازی بوو لەوە کاک ئەحمەدی شیخ دەرسی بە کوردی گوتۆتەووە. بیگومان ئەمە ئەنجامیکی ئاسایی ئەو بارەیه کە بۆ ماوەی هەزاران سال کورد خۆی تیدا دیو. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا دەبی دان بەویدا بنیین کە کورد له عاست زمان و میژووی خۆی ئەم هەلۆهستە ی هەبی و ئیمە عوزری بینینهو، ریی ئەویمان نامینی داوا له بیگانه بکەین بیته پارێزەر «محامی» بۆ کورد و کوردی. هەر هیندەمان ریی گلەیی بەسەر بیگانهو هەیه کە وا به ئانقەست دژایەتیمان بکا و چاو لەو راستییانە بیۆشی سوودی کوردی تیدایه. کە ئەمە دەلیم یەک زەرپەش له نرخ ی ئەو لەسەر کردنهو هیه کەم ناکەمەووە کە رۆلە ییکی کورد بۆ میللهتە کە ی بە گیانبازی و سۆزەو دەیکا و لەم مەیدانەدا قسە ی ناحەزان و هیا بەسە هوجووان بە درۆ دەخاتەو.

لەم تیبینیانەدا جاریکی تریش سوودی خۆ دیتنەووە له ئاویتە ی باوهر و دل و دەروونی بیگانهدا له بەرچاوان نو ی دەبیتهووە. هەرۆک دەشی ناریکی ئاویتە کە بوویته هۆ ی ناریکی ویتە، دەشی عەیی خاوەن ویتە کە خۆ ی له ئاویتەدا دەر کەوتی و ئاویتە چ سوچیکی نه بی له دزیو نواندنی ویتە.

من تا ئیستا لایەنی «سلبی» و نه یاری ئەو نووسینانەم کردو بە سەرچاوە ی سوود و کەلک بۆ میللهت ی کورد، کە له راستیشدا هەرچەند رواله تی «سلب» و نه یاریش بن سوودی بی خەوشن. کە بیین و لایەنی «موجب» و باری نووسینه کان بۆ کورد بخەینه بەر چاو، ئیتر پی ناوی من و یەکیکی تر واتای چاکە ی لی بدۆزیتەووە و هیا ته ئویلی ئینسافکارانە ی بۆ لیداتەووە. زوربه ی نووسینی ئەو رووییه کان لەگەل راستی جووت دەرو و شان به شانی بەرژەوهندی کورد جموجۆلیانە، لەو هەشدا چ نیازیکی تاییه تی «زاتی» یان مەبەس نه بوووە ئەو مەبەسە نه بی کە له راستی لانەدەن ئەو راستیەش له خۆو و بی لایەنگیری لهگەل سوودی کورددا ریک هاتیبت. کە بۆیان روون بوویتهووە زمانی کوردی کەرت و لەهجه ی زمانیکی تر نییه و لەسەر رەگ و بنجی خۆ ی رواو و بهولای سەر به خۆ ی و رەسە نیشیهووە پرە له جوانی و ریکی و دەولە مەندی چ توهمە ییکی لایەنگیری و مەبەسی شەخسی مومکین نییه له و ریکه و ته سەر هەلدا.

بیگومان بەرەنگار بوونی دۆزینەووە و سەپاندنی رەسەنی و سەر به خۆ ی زمانی کوردی ئەرکیکی یە کجار قورس دەخاتە سەر شانی ئەو نووسەرانه و زانایانە ی ئەو روویا. ئەگەر چاومان لیلا ی دانە هاتی له دیتنی ئەم ویتە یەمان له ناو نووسینی بیگانهدا، دەبی وەک مرۆفی مەردی ملکه چ بۆ حەق و راستی، خیرا و ئازایانە ئەم ئەرکە لەسەر شانی ئەوان هەلەنگیوین بۆ سەر شانی خۆمان یاخود هەر نه بی ئیمەش شانی خۆمان بدەینه سەر به شیکی ئەو ئەرکە. حەیفە، ئەگەر نه لیم عەییە، بیگانه به میژوو و زمانمانەووە خەریک بی و خۆمان له خۆمان غافل بین.

گەلانیش وەک تاکە مرۆف هەر له تەمەنی مندالی و هەرزە کارییدا نوستنی ناو کۆش و باوہشی خەلقی لی به عەیب ناگیر ی و پارووی دەستی خیرەومەندان ی رەوایه، کە هەستی به خۆ ی کرد و چەپ و راستی خۆ ی زانی و گەیشته پایە ی رەخنە گرتن و لیپرازیوون و بە راستگیان و بە درۆ خستنهووە، زۆر لی ناشیرنە چاو چرکاتەووە له دەست و خامە ی بیگانه ئاخۆ کە ی و چەند و چۆن و چی دەلی دەربارە ی میژوو و زمان و ئەدەب و هەموو شتیکی.

واقیعا دەرسە کانی بۆ خوایه
چ دەبوو گەر به کوردی نه بوایه
گوتم ئیستەش لەسەر کەری ماوی
چا بۆ مستم نه دا له نیو چاوی

جگه له لایه نی عیب و بچ عیبیشه وه لایه نیکه بهرزه وهندی «مادی» ههیه له وهدا که کورد خوی خه ریکی خوی بیت، چونکه به راستی زانای بیگانه هه رگیز ناتوانی وه ک کورد لهو شتانه ی کورد بگات که په یوه ندیان به زمان و ئه ده ب و هونه ر و بیر و باوه ر و تیکرای لایه نی نامادیسه وه ههیه.

گوتیه نیکه مه شوور ههیه ده لئی پیاوه کی ئه ورووپایی له به له ده که ی کوردی پرسپوه ئه م ئاواپیه ناوی چیه؟ و به له ده که ش گوتیه تی «نازانم» و له خه ریتان ناوی رۆبیه به دئی «نازانم»! ئه م گوتیه ئه گه ر راستیش نه ب په نجه بۆ راستی نیکه بیقیل دیرژ ده کات. هه ر وه ک کوردیک له واتای ئاشکرا و هیماپی گوته و کرده و برده ی کوردی تیده گا هه رگیز ئیمکان نیه زاناییکی بیگانه که له نووسین و خویتدنه وه را کوردی فیتر بووه به و شیوهیه و تا ئه و رادهیه تیی بگا. به نمونه ده لیم له زۆر ناوچه ی خاوه ن کشتوکیلی کوردستان که گوترا فلانه که س ملکانه ی زهویه کانی «دوو زه کات» وه رده گری مه به س له م «دوو زه کات» ه پینجیکه، که مهش وایه خه لقه که وشه ی پینجیکیان له بیر بی یا به سه ر زماناندا بیت. ده و جا مرؤفیکی بیگانه که ی ده چیه ناو ناوه رۆکی وشه ی ئه وتۆبی که به ئه سل له سه ر بنه رتیکه ی ئاینی و «زکاة» ی ئیسلامه تی هه لچه قیوه له و روه وه که زه کاتی ده غل و دان ده ییک بی. ئه وهش بزانه له و ناوچانه هه رگیز زاراوه ی «دوو زه کات» بۆ شیناوردی وه ک تووتن به کار نایه ت هه رچهنده خاوه ن زهویه که پینجیکی ئه و تووتنه ش وه رگری که لئی به ره م دیت، چونکه زه کات له تووتن وه رنه گراوه تاکوو «دوو زه کات» ی بۆ به کار بیت.

لیره دا نمونه ی به سه هوو چوونی نووسه ریکت بۆ دیتمه وه که له ئه نجامی نه شاره زایی تووشی هاتوو به لام له مهیدانی ئاین نه ک زمان.

ره ئیف خوری، نووسه ریکی به ناوبانگی مارکسیستی دیانی عه رب، له گیرانه وه ی سه رگوزه شتیکی میژووی کوندا وا راده نویتنی که «حسینی کوری ئیمامی عه لی» ئافره تیکی ته لاق دراوی ماره کرده وه و لای خوی هیشتیه وه بی ئه وه سه ر جیی بکا تا ئه و کاته کونه میرده که ی په شیمان بۆته وه له و کاره نامه ردانه ی که کردبووی ئیتر «حوسین» ئافره ته که ی ته لاق داوه و ئافره ت چۆته وه لای کونه میرده که ی. ره ئیف خوری که ئاگاداری شه ریه تی ئیسلام نیه نازانی ئافره تی ته لاق دراو بۆ میردی پینشووی هه لال نایته وه ئه گه ر میردی دووه می نه چویتی لای. زه وقی حیکایه ت گیرانه وه و نه زانینی یاسای ئیسلام وه های لی خۆش هیناوه که ده وری «حوسین» له به سه ره اته که دا ته نها ده وری جوانمه ردی و پاریزگاری بیت، ئافره ته که ش وه ک بوخچه ی نه کرایه وه و گۆلی نه ژاکاو بۆ لای هه مسه ری راسته قینه ی خوی چووبیته وه.

له م بابه ته به سه هوو چوونه به هو ی که م شاره زاییه وه گه لیک جارن گوته و نووسین دیته به ر گوی و چاو. بیگومان بابه تی ئاینی بی وه یا میژووی وه یا هه رچی ده بی با بی هه موویان جیگه ی ته له زگه و لی هه لخلیسکانن بۆ مرؤفی نابه له د. هه لبه ت من نامه ی بلیم پسپۆر و زاناییکی ئه ورووپایی هینده ی ره ئیف خوری نابه له د ده بی، ئه وه ی مه به سته ی منه شتیکی تره.

من ده لیم به له دیکه ئه ورووپایی له زمانی کوردی و میژووی کورد و نه ریت و ئاداب و ئاینی کورد هه رگیز ناگاته پایه ی به له دیکه کورد له و مهیداناندا. له وهش بترازی، به له دی ئه ورووپایی چی ده بی با بی، تازه به له دی کورد گه ییوه ته ئه و ته مه نه رۆشنیرییه که به ربرسی زمان و میژوو و ئه ده بی میلیته که ی بی. پیی ناوی بشلیم خه ریکبوونی کورد به خۆیه وه چ ریان له خه لقی بیگانه ناگری، به پیچه وانه هاریکاری هه ر دوو لا فه رمانی زۆر سه ختی روونکرده وه ی میژوو و زمانی کورد بۆ هه موان ئاسانتر ده کا.

نووسینه کانی زانایانی جیهان ده رباره ی کورد که بکهینه ئاویتنه و خۆمانی تیدا بینین، ده توانین تیگه یین به تیپه رینی کات ئاخۆ زیادمان کرده ی که م؟ گه وره تر بووین یا چوو کتر له باریکدا وه ستاوین نه زیاد ده که یین نه که م! چونکه گومان نیه له وهدا تاکوو له زیاد کردن بین نووسینی بیگانان له بارمانه وه ئه ویش زیاد ده کا. میلیته ی داوه ستاو و بی جمووچۆل و که م برشت ته نها له رووی ئه وه وه له سه ری ده نووسری که باشماوه ی یه کیکه له گه لان و خلتیه یکی میژوو. میلیته تیک له ئیستا که یدا هه لمه ت و به ره م و پینشکه وتنی نه بی وه ک ئه و کیله به رده سه ریری ده کری که به سه ر قه بری مردوه وه هه لچه قیوه، ئیشاره بۆ ژانیکی له مه ویش ده کا...

له هەر پرویکهوه سهیری ئەم نووسینانه بکهیت و به هەر تەرازویک هەلیانسەنگینی، له چاکە ی کورد بەولاه تێیاندا نابینیت. وهی کاشکی سهەرلهبهری نووسینی ئەورووپاییه کان که له ناوه‌ڕۆکی ئەم سنی وتاره‌دا نایان هاتوووه وهرده‌گیردرانه سه‌ر کوردی و کتێبخانه‌ی کوردناسیمانی یی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوو.

له نووسینی وتاره‌کاندا ههستی ته‌وژمی خوینی نووسه‌ره‌کانمان ده‌کهیت له‌وهی ده‌ینوسن. هه‌لمه‌تیان دژی ئەو هه‌رشانه‌ی بۆ سه‌ر کورد هاتوووه چ هه‌رشه‌ی نه‌شاره‌زایانه یی چ هه‌رشه‌ی ئانقه‌ست، هه‌لمه‌تی سه‌ربازانه و مه‌جزوبانه‌یه به‌لام یی ئەوهی شیوازی مه‌وزووعی خۆیان دۆراندی. به‌نموونه سه‌یری لایه‌ره‌حه‌قه و هه‌ژده بکه و سرنج له لایه‌نی گیانی کوردپه‌روه‌رانه‌ی خاوه‌ن نووسین بگره. من له‌گه‌ڵ ئەم باسه‌ی له‌سه‌رخۆکردنه‌وه و ناحه‌ز به‌ درۆخستنه‌وه‌دا وتووێژی دوور و درێژ و پان و به‌رفه‌هوانم هه‌یه، له به‌ره‌و دوا‌ی ئەم پێشه‌که‌دا کورته‌ییکی لێ ده‌نووسم.

بابه‌تی ئەم کتێبه وه‌ک لێره به‌ پێشه‌وه گوتم له جهرگه‌ی سوودی کوردایه‌تییه‌وه هه‌له‌ده‌ستی له‌و په‌وه‌وه که خه‌ریکی چشتی ئەوتۆیه په‌یوه‌ندی «عضوی» به‌ کورده‌وه هه‌یه، ئەم په‌یوه‌ندییه یار یی وه‌یا نه‌یار یی فه‌رقیکی چه‌ندان نا‌کا، ته‌نانه‌ت ئەوهی نه‌یاره ئەگه‌ر راستی‌ش کا له ره‌خنه و هه‌رشه‌ی بۆ سه‌ر کورد هه‌ر نه‌یه‌ی وه‌ک نه‌شته‌ر هه‌وشیارمان ده‌کاته‌وه بۆ دیتنی که‌م و کورتی و عه‌یب و عاریک که مومکین نییه چ میلیه‌تیک لیان ره‌ها بووبی و خۆ لێ دوورخستنه‌وه‌شان تا بلێی پێوسته. میلیه‌ت به‌ تیکرای، سه‌ره‌رای عه‌یبی تا‌که‌کانی، دووچاری چه‌ندین عه‌یبی کومه‌لایه‌تی دیت که هی وایان تێدایه عه‌یبی کوشنده‌ن و له میژوودا وا بووه فه‌لاکه‌تی یی سامانی به‌سه‌ر هه‌یناوه.

زوربه‌ی خه‌لق، به‌ تابه‌تی گه‌نجان، چه‌ز به‌وه ده‌که‌ن باسکردنی گه‌ل شریته‌ییکی پێدا هه‌لگوتن و هه‌له‌دان‌وه و ئارایش دان بیت ته‌نانه‌ت، به‌ زۆری، نووسه‌ران و بوێزان و هونه‌رمه‌ندانیش له هافرکی «مسابقه» ی یه‌کتر به‌جه‌یه‌شتنه‌وه‌ن له مه‌یدانی گوتنه‌وه‌ی سروشت و ره‌وشته‌ پاکه‌کانی گه‌ل وه‌ک ئەوه‌ی گه‌ل کومه‌لایک فرشته و په‌ری بیت. ئاره‌زۆی وه‌ها ساده و پیوریتانی هه‌رچه‌ند له ته‌نکاویکی روون و بێگه‌ردی چاکه‌خوازی و گه‌له‌دۆستییه‌وه دیت به‌لام له هه‌مان کاتدا ره‌ته‌ل بردنیکی ده‌به‌نگانه‌یه به‌سه‌ر هه‌رچی ده‌رد و ده‌رمانی کومه‌له.

چاو که عه‌یب و نه‌خۆشی و ناته‌واوی گه‌لی نه‌دیت دیاره به‌ دوا ده‌رمانکردن و چاره‌سه‌رکردنیدا ناگه‌ریت. که به‌ دواشدا بگه‌رێ بێگومان خه‌یالیکی چه‌وت بۆ ده‌رمانیکی هه‌له‌ی ده‌با. وا هه‌یه نووسه‌ر دانی به‌ عه‌یبی گه‌ل داناوه به‌لام ده‌ره‌له‌حه‌ که‌لکی دانپێدانانه‌که‌ی بریوه چونکه هۆی عه‌یبه‌که‌ی داوه‌ته پال مه‌لا و شیخ و ده‌ره‌به‌گ و بازرگان... هه‌ر ده‌لیی ئەم کومه‌له خه‌لقه‌ی که وا به‌ لای ئەوه‌وه هۆی عه‌یبی گه‌ل له لاره‌، وه‌ک تاعون، هاتوون بۆ ناو گه‌ل. دیوومه یه‌کیک نووسیه‌تی تاقمیک فیلباز گه‌ل گیل و نه‌زان ده‌که‌ن، له‌مه‌وه وا ده‌رده‌که‌وی به‌لای ئەوه‌وه له بنه‌ره‌تا گه‌ل هه‌مووی نه‌ره‌ستۆ و لوقمان بوو به‌لام فیلبازیکی وه‌ک ئیمامی شافعی و عه‌بدولقادری گه‌یلانی هات و گیلی کرد...

خالیکی تری به‌سه‌ه‌وو چوون که ئه‌ویش هه‌نده‌ی «هه‌له‌دان‌وه‌ی یی بنج» مه‌ترسی لێ ده‌کرێ، تاوانبارکردن و ناشیرنکردنی ئەو لایه‌نه‌یه که به‌ ناحه‌ز داده‌نریت. تاوانبارکردنی لایه‌نی ناحه‌ز بووه به‌ فه‌رمانیکی ئایینی و له‌وه ده‌رچووه ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر بکری وه‌یا ره‌خنه‌ی لێ بگیری. لایه‌ نی ناحه‌ز که مندالیکی له‌ خنکان رزگار کرد وه‌یا برسینکی تیر کرد وه‌یا چاوی کوپریکی رووناک کرده‌وه، بۆ نیازی به‌د و گلاوی خۆی ئەم کارانه ده‌کات. لایه‌نی دۆستیش که به‌ قه‌مچی ئاگر له پشتی خه‌لق هه‌له‌ستینی بۆ سوودی ئەو خه‌لقه قه‌مچیکاری ده‌کات. ئەم تێبینیانه ده‌مگه‌ینی به‌ شیکردنه‌وه‌ی ئەو ئیشاره‌یه که نه‌ختیک له‌مه‌وه‌به‌ر به‌سه‌ریدا تیه‌ریم و به‌لێتم دا کورته‌ییکی لێ بنووسم.

له‌خۆ رازیبوون، به‌خۆدا هه‌لگوتن، له عه‌یبی خۆ بێده‌نگبوون، ره‌وا دیتنی چاکه بۆ خۆ و هه‌موو خوو و ره‌فتاریکی ئەوتۆی له لایه‌که‌وه، له لایه‌کی تریشه‌وه گومان له خه‌لق کردن، دیتنی عه‌یبی ئاشکرا و نه‌هینیان، نه‌سه‌لماندنی مافیان، داننه‌هینان وه‌یا ئینکارکردنی چاکه‌یان، رق هه‌لگرتن لیان... خولاسه سه‌یرکردنیان به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌یری خۆ کردن، ئا ئەم دوو خوه له مرۆفدا دیمه‌نیکی به‌رچاوه بۆ چاویکی عه‌ینه‌کی ره‌نگ لێ دراوی به‌سه‌ره‌وه یی.

چ سه‌رپێچیی له‌وه‌دا نا‌کرێ که ئەم خوه دوو لایه‌یه‌ی له‌خۆ رازیبوون و له خه‌لق هه‌له‌سه‌نگرانه‌وه، له بنه‌ره‌تا داها‌تی سروشتی مرۆف، به‌ر له مرۆف هه‌رچی گیانه‌به‌ریش هه‌یه به‌ ره‌وه‌ک و ئاژه‌لیه‌وه «خۆویستن و په‌له‌ی ژیان» ی تێدا

بەدى دەكرى. سەيرى مندالى يەك دوو سالى بکە دەينى تا بۇى بکرى شتىک بە دەستى مندالى ترهوه ناهىلى، تەنانت رازى ناپى برا و خوشكى له خو گچکە ترى مەمكى دايكى بمزى.

بەلى، «خوويستى و خو سپاندن» (انانىة و تاكىد الذات) له مروفا ههيه وهک گوشت و خوین و دەمار و ميتشک، لهوانهيه بویرم بلیم هەر ئەم لایه نهى خو پەرسى له مروفا به پىچەوانه دەر ده که ویتەوه و دەبیتە بىگانه نهويستى. من ئەمه به راست دەزانم و له گەل ئەمه شدا که حەزى لى ناکەم لى وه تەنگ نایەم چونکه به شىكى پىکەينەرى مروفى تاسايه. وا دەزانم تا ئىره چى وام نه گوئى خوینەرم لى نارازى بکا و به دەنگى بىنى چونکه لهو بابەتە قسه يه ي بيستوه و گوئى پى رها توه. به لام شتىكى ترم ماوه ده يخه مه سەر قسه کانم رەنگه ئاشنا نه بى له بهر گوئى و چاوان.

من دەلیم سەرەراى ئەوه که وا مروف وهک هه موو گيانله به رىک به هوئى «په لهى ژيان» هه سوود و چاکه و خو شى بۇ خوئى دهوئى و له گەل غەيرى خوئى ده جهنگى، جارىكى تر سەرله نوئى بارى کۆمه لایه تى، که تايه تى مروفه، واى لى کردوه زياتر له گيانله به رانى تر هوئى بىگانه نهويستى بۇ پهيدا بى، واته هەر وهک له سروشتدا په لهى ژيان شەر به مروف و گيانله به ران ده کا بۇ وه ده سته ينانى هوئى ژيان و مانه وه، کۆمه لایه تى شەرىكى تايه تى به مروف ده کا له گەل مروفى هاوچىنىسى خوئى که ئەم شەر له نيوان جانه وه رانى تر دا نييه و ناپى. ئەم گوته يه به به ريه وه هه يه له کتبينى سەر به خوفا شى بکريته وه. من ليرەدا هەر ئەوه نه دهى له سەر دەرۆم که يه کىک له موناسه به کانى بابە تىكى ناوه رۆكى هينايه بهر سوئى خامه.

کۆمه لایه تى و گوران و پيشکەوتن و وهستان و دواکهوتنى به هه موو ناوه رۆکه له ئەژمار به دەر و له يه کتر نه چوه کانیه وه ئاده ميزادى له بارىکدا داناوه لى ده وه شتیه وه «بارام» له هه له بجه هه لوه ستىک بوه ستى به لای خوئى و دراوسپکانيه وه زور شىرن به لکوو پيرۆز بى، که چى به لای «کريشن» يىكى هيند و «جوړج» يکى ئەوروپا و «تاناکا» يىكى ژاپونه وه سزاي ئيعدام کردنى پى رهوا بى.

ئەمه ي له م سى چوار ديره دا گوتم شتىک نييه ده مه ته قه هه لگرئ مه گەر ئەو ده مه ته قه يه ي که بۇ شەر دندوکى و نه سه لماندن بى. ئا له م کاته دا ئەگەر خىزانى کابرايىكى دىئى هيرۆ له پشده ردا جلکى وهک کىژىكى کولىجى ئوکسفوردي له بهر کرد، بىگومان ده رحال سەرى ده برئ، پياويكى فرهنسه ييش ئەگەر لى ئاشکرا بوو سى ژنى ماره کردوه دادگه ي فرهنسه بى سى و دوو ده يخاته به ندىخانه وه. پى ناوئى من نمونان بىنمه وه، کۆمه لایه تى سەرله به رى زنجيره يىکه لهو جوړه نمونانه.

له م لىکدانه وه م، که ئەگەر مهودا هه با ده بوا ته واويک له شىکر دنه وه ي خەرىک بى، ده گەم به م ئەنجامه. مروف که خاوهنى کۆمه لایه تى به و کۆمه لایه تى به هه موو بارىکيه وه له جىگه يىکه وه بۇ جىگه يىک و له پله يىکه وه بۇ پله يىک و له سەر ده ميکه وه بۇ سەر ده ميک و له ميلله تىکه وه بۇ ميلله تىک ده گوئى تا راده ي دزايه تى و پىچەوانه يى، ئا ئەم مروفه زياد له هه موو گيانله به ران هينده له يه کتر جودا و بىگانه و دژ و ناحەز و دوشمن ده بى و هوئى دزايه تى و له يه کتر بىگانه بوونى هينده زور ده بى لزوم به په لهى ژيان و خوويستى نه هيلى، نه خىر بهر له وه په لهى ژيان ده خلىكى هه بى، له يه کتر نه چوون و له گەل يه کتر دژ بوون به گز يه کتر ياندا دىنى. مروف که نه ختىک له مروفه که ي تر دوور که وه وه بارى کۆمه لایه تى ههردوويان ئەوه نده يان له يه کتر ده ترازىنى بۇ يه کتر يان ده کا به گيانله به رى نامه فهوومى نامه عقوول، جياوازى زمان، دىن، نه ريت و عاده ت، جلو به رگ، خوار ده مه نى، جوړى نووستن و خانوو و ژنه ينان و مندال به خپو کردن بگره جووت لىخوړين و رهز برين و هه زاران جياوازى تر وا ده کا له کابرايىكى ئەفغانى که رازى نه بى له هه رچى کابرايىكى هو له نده يى ده يکا.

به راستى بىگانه به لای مروفه وه نامه فهوومه کرده وه و رهوشتى نا جايه زه. کوردىكى شاره زوور له لايه ن فه للاحىكى چىنى ده ور به رى په کينه وه بانگه يشتن بکرى لهوانه يه خوار دنه که ي بۇ نه خوړى يا ئەگەر خواردى بيه ينىته وه، گوئى خوئى به په مۆ باخنى نه وهک ئەو ئاوازه ناخوشانه بىسى که گورانى بىزىكى پيشکەوتوى چىنى له شەر فى ئەو ده يان چرى. بىگومان هه موو مه رحه با و به خىر هينانه کانىشى به لاهه کارى سەر سوړه يتن. رەنگه له رهفتارى فه للاحه که به رامبه ر مال و منالى خوئى هەر به جارئ ناراحه ت بى. با مىسالىكى ترت بۇ بىنمه وه.

سەد سالى لەمەوبەر فەللاحيكى كورد نانى لە مالى ئاغا وەيا كويخاي گوند دەخوارد، بانگهيشتينيشى دەکردن لە مونساهبەي ژنهناندا بۆ مالهەكى خۆي. چ مانيعيكي نەبوو كچي خۆي بدا بە كورې ئاغا و كويخا، مەنونيش دەبوو ئاغا كچي خۆي بە كورەكەي دابا. بەلام هەمان فەللاحي كورد دەسكوژي فەللاحيكى روسي نەدەخوارد، بگرە گوشتي لە فەللاحيكى ديان نەدەكړي نەك هەر لەبەر دەسكوژ نەخواردن بەلكوو لەبەر ترسي ئهوه كه رەنگه هي بەراز بيت. كه دەسكوژ و گوشتي فەللاحيكى روسي نەدەخوارد بشيان كوشتبا كچي خۆي نەدەدا بە كورەكەي كچيشي لي نەدەخواست بۆ كورې خۆي.

ديتت نيزيكي و هاوتائيني چەوسنەرەوهي دەکرد بە ئاشنای چەوسايەوه كچي لەبەر كتر دووري و جوداوازي تائين ديواريني هيند بلند و مەحكەمي لە ميانى دوو چەوسايەوه هەلدەنا كه وا نە برمي و نە كەسي لي سەر كەوي. ئەمانە راستي و بەديهين با من وەيا تۆ وەيا چينپەرورەريك و نيشتمانپەرورەريك حەزيشي لي نەكا.

جاران كه دەگوئرا «دين دوشمن» هەرچي پەيوەندي و لەبەر كتر نزيكوونەوه و دۆستايەتي هەيه لە خۆوه دەپچراو دەبوو دوشمنايەتي... سەر و مال و ناموسي «دين دوشمن» بي دوودلي و ليكدانەوه حەلال بوو، چەندين كەس ناوي جەوانمەرديان دەردەكرد لە ربي كوشتني «دين دوشمن» هوه. سەد سالى لەمەوبەر مرؤف بە پياو كوشتن و دزيكردن و جەردەيي حەياي نەدەچوو، بەلام دوو فرې عەرەق خواردبايەوه لە جيگەييكي وەك چوارتادا ناوي دەزرا تا ئه و رادەيه كه بي ئابرو دەبوو.

بيگومان جوداوازيەكاني كۆمەلايەتي خەلقي ئەوهەندە لەبەر كتر جودا دەكردەوه كه سنووري نەبي. تۆ لەوه بە سەهوو مەچۆ كەوا ئيمرۆ لەسەر دەمي فرۆك و گەرۆك و راديۆ و ميللەتاني يەكگرتوو و دەيان و سەدان هۆي لەبەر كتر نزيكوونەوه و يەكتر ناسين ئه و نامەفهووميه و ناجايەزيە بەرەو كەمبوون چوو، بيري خۆت بۆ ئه و سەردەمە بگيرەوه كه پەيرەوي مەزەهبيكي تائيني واي دەزاني پەيرەوي مەزەهبيكي تر كلكي راستەقينه ي هەيه. كه سرنج بگري لە رۆژگاري ئيستاكەشماندا نمونەي بي ئەژمار دەبين و دەبيەي لەو تەرزە دژايەتيەي كه لە سەرچاوهييكي جياوازي كۆمەلايەتي هەلدەقولي نەك لە جياوازي بەرژەوهندي مادديهوه.

لە شويتينيكي وەك «قبرس» دا جياوازي زمان و تائين دانيشتواني ولاتەكەي گردهبر كرده بە دوو كەرتي جوداي لەگەل يەكتر دوشمن. نە بەرژەوهندي گشتيي نە هي چينايەتي نە هي مرؤفايەتي نە هەرچي هۆي دۆستايەتي ميانى ئادەمیزاد هەيه توانيوەتي ئەم دوو جوداوازيەي زمان و تائين كه هيچ كاميكيان ماددي نين بوەستيني. سەرلەبەري توركه موسلمانەكاني قبرس لە شەردان لەگەل سەرلەبەري يونانيە ديانەكاني قبرس بە وەرزيرو و عەمەله و قوتابي و كاسبكار و رۆشنيير و چاك و خراپي هەر دوو لايانەوه.

ئەو بانگەوازيەي كه وا دليرانە دەنگ هەلديتي و دەلي سەرلەبەري ئادەمیزاد وەك يەكن، هەرچەند بانگەوازيكي تا بلي خۆش و پەسەند و بەشەرەفە بەلام داخەكەم لە هەموو هەنگاويك و هەموو لەحزەييكدە لە عاست حەقيقەتدا كورت ديتي و لە تەجرەبەي رۆژانەدا چەندين جار هەموو رۆژيك بە درۆ دەخريتەوه و دووچاري دلشكەستەيي دەيت.

من لەو باوەرەدام خۆگيلكردن بەرامبەر واقع هەرچەند لە روالەتدا دلسۆزانەش بي ئەنجاميكي خراپي هەيه دژي سوودي تيكراي ئادەمیزاد. ئيمە دەبي دان بە راستي و واقعدا بينين و دەردەكانمان چارەسەر بکەين لەبەر تيشكي ئەو راستيە. نەك سافيلكانە خۆمان باويئە سەر باوەري خۆشكەلەي لە سەر زار و زمانان شيرن. من كه لە كولانەي ئەو راستيانەوه سەيري هەلۆهستي ئەو نووسەرانی ئەورووپا دەكەم كه هەلۆهستهكەيان بە دلي ئيمە نيە ليم پروون و ئاشكرا دەبي كه هۆي لەبەر كتر رازي نەبوونمان ئەم نامەفهووميهي بيگانەيه نەك دژايەتي و دوشمنايەتي ئانقەست. بۆ گوڤريني هەلۆهستيشيان بەرامبەرمان دەبي وا بکەين تيمان بگەن و بەلايانەوه مەفهووم بين. بيگومان داوا دەكړي لە مرؤفي زانا كه وا لە خۆوه لە خەلق بگا بەلام وا دياره ئەم تيگەيشتنه هيندە ئاسان نيە وەك بۆ هەوەل نيگا دەردەكەوي.

پيوستە ئيمەش لەوان بگەين و لتيان شارهزا بين. دەبي عوزريان لي بسەلمينين كه عوزريان هەبي. ئيمە و ئەوان و هەموو جيهان دەبي بينه سەر هەست بە عەبيي خۆ كردن و چاكەي بيگانە ديتن. كه ئەمە نەكەين و ئەو گوته پەرەسەندويه بليئەوه كه وا رادەنوئتي هۆي دژايەتي و ناحەزي و تيگەيشتن له ميانى گەلاندا سوچي دەربەگ و

خوینمز و کۆنه‌په‌رستانه به مه‌دا خۆمان به رایه‌ک خه‌ریک ده‌که‌ین له ته‌نکاویکی رۆشنییری ئه‌وتۆوه هه‌لده‌قولی ره‌وايه یی بگوتری نه‌خوینده‌واری.

یپش ماوه‌ییک موحه‌مه‌د عه‌لی کلای له بیروت له‌میانی قسه‌کانی که بو رۆژنامه‌نووسیکی ده‌کرد گوتی هه‌رگیز له‌گه‌ل ئافره‌تی سپی جووت نابم، نه‌ تیم ده‌گا و نه‌ تیی ده‌گه‌م. من ره‌ش و ئه‌و سپی ریک ناکه‌وین.

من دژی به‌رده‌وامبوونی ئه‌و حاله‌م که پیاویکی ره‌ش گومانای ده‌کا له ئافره‌تی سپی، به‌لام ده‌زانم کلای له‌و قسانه‌یدا ده‌روونی خۆی روون ده‌کاته‌وه و به‌رتیلی له‌ کۆنه‌په‌رستان وه‌رنه‌گرتوه‌و بو ئه‌م گوتانه. که بمانه‌وی دلی کلای پاک که‌ینه‌وه به‌رامبه‌ر ئافره‌تی سپی نابی مستیکی له‌ به‌رده‌می بده‌ین و بلین ناماقولیت کرد، هۆ خزمه‌تکاری کۆنه‌په‌رست و چه‌وسینه‌ران.

که بین و به‌راوردی چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و جوداوازیانه بکه‌ین که گه‌لان له‌یه‌کتر دوور ده‌خاته‌وه ده‌بینین نووسین له‌ هه‌موو شتیک پتر ده‌توانی خه‌لق به‌یه‌کتر بناسینی و له‌یه‌کتر یان حالی بکا. گه‌لان ناتوانن گه‌شتی دوور و به‌رده‌وام بکه‌ن بو تیگه‌یشتن و لی راهاتنی یه‌کتر به‌لام ده‌توانن به‌ خویندنه‌وه له‌یه‌کتر بگه‌ن. زۆر حه‌یف و مه‌خابنه‌ ئه‌م تاکه هۆیه‌ی یه‌کترناسینی نیو گه‌لان به‌ ییچه‌وانه‌ی مه‌به‌س به‌ کار بیت و ئه‌سبابی دزایه‌تیان پتر بکا. ئاده‌میزاد له‌ ریی چارکردنی هۆیه‌کانی تیکنه‌گه‌یشتنه‌وه به‌ره‌و براهه‌تی ده‌روا نه‌ک ئینکارکردنیان.

«...»

لە ژمارە 16ی گۆفاری «بەيان»ی خۆشەويست گوتاریکی ژیکەلانەي ژیرانەي دلسۆزانەم خویندەووە لە ژیر ناوینشانی «رەدوو کەوتن»دا.

من لە هەلکەوتی ئیستامدا دەرفەتی خۆروونکردنەوێم نیهی لە عاست ناوەرۆکی گوتارە کە خۆی، هەر وەها بەهۆی هەمان بیدەرفەتییهو ناتوانم لەسەر باسی «رەدوو کەوتن» بیروباوەریک دەربیرم کە لە گۆشەنیگای خۆمەووە بۆم بوو بە کولانەي تیوەرامان لە رەدوو کەوتن و گەلیک روالەتی تری کۆمەلایەتیمان کەوا تیکرایان روویو (مساحة)یکی بەرفرەوان لە ژیرانی کوردەواری پیک دیتن.

لەم چەند دێرە کورتیلەیهما کە دەمەوێت سەرەرای راگەیانندی مەبەستم لە نووسین، پەيامی ریز و خۆشەويستیشم راگەیهنی بۆ خاوەنی گوتار و بۆ گۆفاری بەیان، هەر هیندەم بۆ دەکرێ چەند تیبینییه کی قوت و سادە بینمە روو لە بارەي یەک دوو وشە و تەعبیری ناو گوتارە کە لە رووی زانستی زمانەووە و گونجان و نەگونجانیان لە گەل راستەدەستووهرەکانی ریزمانی کوردی و بەس. بە دەنگهاتنم لەو وشە و تەعبیرانە چ زیانیکی تیدا نیهی. ئەگەر نیشانەم پیکاییت سوودی ئەو پیکانەم بۆ سەرجوملەي کوردیهی، خۆ ئەگەر بەسەهووش چوویم لەم سەهووەدا هەر خۆم دەبمە لایەنی تیشکاو.

لە دێری 9 ی ستوونی یە کەمی لاپەرە 22 وشەي «یەنیت» دیتە بەر چاو. خویتەر دەزانیت چ جایی نووسەر، ئەم وشەیه کاری ئایندە (فعل مضارع)ی وشەي «هینای»ە کە لە چاوی «هینان»ەووە هاتوو. بەپیتی دەستووری دارشتنی وەیا وەرگرتنی کاری ئایندە لە رابردوووە، دەبیت بلین: «دەهینتی» یاخوود «دەهینتی» دانیشتوانی هەندیک لە ناوچەکانی کوردستان کە شاری «سلیمانی» یە کیکە لەوان نیشانەي کاری ئایندە (فعل مضارع) دەنگی «ئە» بە کاردیتن لە جیاتی «دە» و دەلین: «ئەهینتی». زۆریه ی نووسەرانی کورد بەرەو «دە» دەچن، تەنانەت مامۆستا «توفیق وەهبی» لە ژمارە یەکی «گۆفاری کۆری زانیاری کورد»دا گوتاریکی لەسەر ئەم «ئە، دە»یە نووسی و ئەویش لەو باوەرەدا یە «دە» کوردی رەسەنە و دەبیت واز لە «ئە» بهینریت.

هەرچەند من لێرەدا رێ بە خۆم نادەم بە کارهینانی «ئە» یاساخ بکەم، دانیش بەووەدا دیتم وازلێهینانی و نەهینانی خواهشتیکی نووسەرانە، بەلام دەتوانم داوا لە نووسەر بکەم لە جیاتی «یەنیت» «ئەهینتی» بنووسیت چونکە قالی «یەنیت» یە کجار ناوچەیی و تەسکپیووە. ئەگەر هاتوو هەر کەسە خۆی لکاند بە تاییهتی ئاخوتنی شار و دی و گەرەکی خۆیهووە، دووچاری نووسینیک دەبین بەبەریهوە هەبیت هەندیکمان تیبیگەن هیندیکیشمان نا!

بەزۆری نووسەرانی شاری سلیمانی دەنووسن «پیاویکی کە، داریکی کە، ئاوی کە، بەردی کە» مەبستیشیان «پیاویکی دیکە و داریکی دیکە ...» یە. وا دەبی بە کارهینانی ئەم «کە» یە لە شوینی وەهادا سەر لە خویتەر دەشیوتنی، بیگومان «کە» ی ئەم جیگایانە کورتکراوی «دیکە» یە کە مافی ئەووەی نیهی لەهجهی شار و گەرەک خۆی بسەپینتی بەسەر شیوازی نووسین و ریزمانی ئاخوتنی زمانی میللهتیک. هەرچەندە شیوهی ئاخوتنی سلیمانی بەلای باوەری منەووە لە ریزی هەرە پیشهوهی زارەکانی کوردیدا دیت، دیسانەووە ناشی ئەو تاییهتیانەي خۆی کە لە راستەشەقامی کوردیان لاداوە بیانکا بە دەستووور و دەستووهر راست و رەوانەکانیان پین کویر کاتەو.

نابی «بچۆرەووانی» بە خۆی و بەم هەموو قورسای و دریزاییهوە نەفەسی «بچۆو» بېریت. هەر وەها وشەکانی «مەند، ئەفەندی، دەرەند ...» ناشی بکریته «مەنگ، ئەفەنگی، دەرەنگ ...». بەنموونە دەلیم لە فرەنسیدا شیوهی پاریس هەرە پیشکەوتوو ئاخوتنی میللهتی فرەنسهیە، خەلقى پاریسیش دەنگی «ر» بە «غ» دەخویننەووە، بەلام لە نووسینی فرەنسیدا ئەم «ر» یە هەر بە «ر» دەنووسریت با خەلقى پاریسیش بە «غ» بیخویننەووە... لە میسر دەنگی «ق» بە «ئ» واتە (هەمزەي عەرەبی) دەنگی «ج» بە «گ» دەخوینریتەووە، بەلام ئەوانیش لە نووسینی ئەدەبی و رەسمیدا هەر بە «ق، ج»

سهربر «یشدا» «خۆر، دروو، بر» هیچ کامیکیان مه بهستیکی تهواو به دهستهوه نادهن. له وشه‌ی وهک «نانکه‌ر، باربه‌ر» یشدا «که‌ر، به‌ر» تهوانیش له خۆوه واتای تهواویان نییه. ئەم پیتیه «ر» که له کۆتایی وشه‌کاندا هه‌یه هه‌ر هه‌مان پیتی ناو فیعلی «کردن، بردن» هه‌ نکه له لاوه‌را هاتوو هه‌ک ئەمرازی کارای (فاعلیه‌). سهرکه «نانخۆرم» تهویش پیتی «ر» ی تێدایه‌ چونکه له فیعلی «خواردن» دا ئەم «ر» هه‌ به‌ ئەسل هه‌یه.

له‌م شیوه‌ دارشته‌دا ته‌وه‌نده‌ی فکره‌م کردبیته‌وه‌ ته‌نها له‌ دوو فیعلی «دان، نان» پیتیکی «ر» ی له‌لاوه‌ دێ و که‌رته‌ ناته‌واوه‌ که‌ دروست ده‌کا و ده‌گوتری «نانده‌ر، چیشتلینه‌ر» به‌ نیسه‌ت «نان» هه‌وه‌ ره‌چاو ده‌کری که‌ ئەم فیعله‌ به‌بێ پیشگر به‌کار نایه‌ت. ده‌گوتری «هه‌لنان، لینان، تینان و راوانان» ته‌نها له‌گه‌ل وشه‌ی «ناو» دا، ده‌شی بێ پیشگر به‌کار بێ وه‌ک بلی «ناوم نا دارا». به‌لام ده‌بی ته‌وه‌ بزاین لیره‌شدا ئیمکان هه‌یه‌ پیشگره‌ که‌ بپته‌وه‌ و بگوتری «ناوم لی نا دارا». له‌مه‌ش زیاتر ده‌بیت له‌بیر نه‌که‌ین که‌وا ناوی کارای لیکدراو (اسم فاعل مرکب) ی ئەم فیعله‌ش به‌بێ پیشگر دروست نای، تۆ ده‌توانی بلی «ناولینه‌ر» نکه‌ «ناونه‌ر».

به‌هه‌مه‌حال ئەم تازه‌ قه‌لبه‌ی ناوی کارا (اسم فاعل) ی وه‌ک «کوژه‌ر، نووسه‌ر و بینه‌ر» بووه‌ به‌ داهاتیکی زمان و ته‌ده‌ب نه‌ به‌ که‌س ره‌ش ده‌کریته‌وه‌ نه‌ له‌ ره‌شکردنه‌وه‌ی چ سوودیک په‌یدا ده‌بی. من بوخۆم بێ په‌روا به‌ کاریان دیتم. ئەمانه‌ و گه‌لیک باسوخواسی تر له‌سه‌ر ئەم جوهره‌ دارشته‌ نه‌واوه‌ هه‌لده‌ستی و لیره‌دا جینی هه‌موویان په‌یدا نای. ته‌وه‌ی راستی بێ سه‌رله‌به‌ری تیبینییه‌کان ته‌و تیبینییه‌ بنجی و تابه‌تییه‌ نییه‌ که‌وا راسته‌وخۆ له‌ وشه‌ی «پێ هه‌لسه‌ره‌کان» هه‌وه‌ هه‌لده‌قولی. له‌م وشه‌یه‌دا ده‌ستووریکی گرنگی دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراو (اسم فاعل مرکب) له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ ژیرپێ خراوه‌.

له‌ سه‌ریکه‌وه‌ ته‌و راستییه‌ی له‌بیر کردوو هه‌که‌رتی فیعل له‌ ناوی کارای لیکدراو کورته‌یه‌کی فیعله‌که‌یه‌ نکه‌ هه‌موو فیعله‌ که‌ تۆ ده‌لیی: «پیاو کوژه‌ر، کاخه‌زنووس» نالیی «پیاو کوژه‌ر، کاخه‌زنووسه‌ر» که‌چی «پێ هه‌لسته‌ر» سه‌رله‌به‌ری فیعلی «هه‌لستان» ی تێدایه‌.

له‌ سه‌ریکی تره‌وه‌، که‌ ئەمیان یه‌ کجار گرنگتریشه‌ فیعلیکی تینه‌په‌ر (لازم) ی کردوو به‌ ناوی کارای (اسم فاعل) له‌ حالیکه‌ دارشته‌ی ناوی کارا به‌ لێزیادکردنی «ه‌ر» له‌ کۆتایی فیعله‌وه‌ ته‌نها بو فیعلی تینه‌په‌ر ده‌ست دها و ناشی و ناگری فیعلی تینه‌په‌ر بکری به‌ بنگه‌ی ئەم دارشته‌. سه‌یری وشه‌کانی «نووسه‌ر، کوژه‌ر، بینه‌ر نیره‌ر...» بکه‌ ده‌بینی هه‌موویان فیعلی تینه‌په‌رن. نه‌ له‌ که‌س بیستراوه‌ نه‌ بو که‌س جایزه‌ بلی: «نووسته‌ر، ره‌یشته‌ر، هه‌لسته‌ر و که‌وته‌ر» ناوی کارا له‌ کار (فیعل) ی تینه‌په‌ر ته‌نها یه‌ک جوهره‌ دارشته‌ی هه‌یه‌ ته‌ویش به‌ زیادکردنی «و» له‌ کۆتایی کاره‌که‌وه‌ ده‌لیی: «نوستوو، ره‌یشتوو، هه‌لستاو، که‌وتوو، خلیسکاو، سووتاو...» فیعلی تینه‌په‌ر به‌رکار (مفعول) ی نییه‌ تاکوو دارشته‌ی وه‌ک «نانخۆر، ده‌ستشۆر» ی لێ په‌یدا بێ. ئەمه‌ ده‌لیم له‌و ره‌وه‌وه‌ که‌وا شتیکی ئاشکرایه‌ له‌ وشه‌ی وه‌ک «نانخۆر، پیاکوژ» که‌رتی یه‌که‌می وشه‌که‌ به‌رکار (مفعول) ه‌ و پیش که‌رتی فیعله‌که‌ که‌وتوو، دیاره‌ له‌ فیعلی تینه‌په‌ریش به‌ولاوه‌ فیعلی تر پینوستی به‌ به‌رکار نییه‌.

له‌ باره‌ی ئەم قه‌لبه‌ دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراوه‌وه‌ دوو تیبینی تری زیده‌ گرینگ هه‌یه‌ دلم نایی له‌ خویته‌ری بشارمه‌وه‌، چونکه‌ هه‌ریه‌کیک له‌وان لایه‌نیکی مووقلاشی و ورده‌کاریی زمانی کوردی نیشان ده‌دات.

تیبینی یه‌که‌م ئەمه‌یه‌: له‌ دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراوی وه‌ک «پیاو کوژه‌ر، نانخۆر، جیگر و دووربین» واتاییکی وه‌سفی به‌رده‌وام په‌یدا ده‌بی نه‌ک کاتی. که‌ ده‌لیی: «ئهم پیاوه‌ پیاوکی ته‌لاقخۆره‌». مه‌به‌ست ئەمه‌یه‌ که‌وا کابرا ته‌لاقخواردنی لیبوو به‌ پیشه‌. به‌لام که‌ گوتت: «کوا کابرای ته‌لاقخواردوو»؟ ته‌و که‌سه‌ت له‌ خه‌یالدایه‌ که‌ ته‌لاقی به‌سه‌ر زاردا هاتوو، نه‌ک پیشه‌ی ته‌لاقخواردنه‌. وا دیاره‌ له‌م شیوه‌ دارشته‌ی وه‌ک «نانخۆر، دووربین و پیاو کوژه‌ر» که‌وا لیکدراوه‌که‌ی بووه‌ به‌ جو‌شخواردن له‌ رپی کورترکردنه‌وه‌ی که‌رتی فیعله‌که‌نه‌وه‌ له‌ وشه‌کاندا، زیهن و سه‌لیقه‌ی کورد هه‌ستی به‌مه‌ کردوو که‌ جو‌شخواردنی وشه‌ له‌گه‌ل به‌رده‌وامبووندا پتر ده‌گونجی.

تیبینی دووه‌م: ئەمه‌یه‌ له‌ وشه‌ی لیکدراوی وه‌ک «گۆشخواردوو، گورگانخواردوو، مه‌رکوشتوو، زه‌هرکوشتوو، ره‌ژوووشکاندوو، شیرشکاندوو» دا که‌ هه‌موویان له‌ فیعلی تینه‌په‌ره‌وه‌ وه‌رگیراون ئەم دارشته‌نه‌ جارنیکیان ده‌بن به‌ ناوی کارای

لیکدراو (اسم فاعل مرکب) جاریکیشیان دهبین به ناوی بهرکاری لیکدراو (اسم مفعول مرکب). هر ساتیک وشه ی پیشهوهی دارشته که لئی وشایهوه بهرکار (مفعول) بیت واتای هموو وشه که دهبیتته ناوی کارا (اسم فاعل) چونکه دیاره بهرکار (مفعول) چاوهنۆری کارا (فاعل) دهکات. بۆیه کهرتی دووهه می وشه که «خواردوو» دهبیتته تهواوکهری واتای کارا (فاعل). به پیچهوانه که وشه ی به که می لیکدراو که لئی وشایهوه کارا (فاعل) بی، بههۆی ئهوهوه که کارا داوای بهرکار دهکات، تیکرای واتای لیکدراوه که دهبیتته ناوی بهرکار.

به نمونه که گوتت: «گۆشتخواردوو» چونکه گۆشته که دهخوری واتای وشه که دهبیتته ناوی کارا. بهلام که گوتت: «گورگخواردوو» چونکه گورگ دهخوات و ناخوری واته کارایه نهک بهرکار، واتای سههرلهبهری وشه که دهبیتته ناوی بهرکار. بوختهی گوته ئه مه یه کارایی و بهرکاری (فاعلیه و مفعولیه) ی ئه م وشانه پیچهوانه ی کهرتی به که می وشه لیکدراوه که یه. بهلام وا ده بی یه ک وشه ی لیکدراو به پی داخواری جینگه جاریکیان ناوی کارا و جاریکیشیان ناوی بهرکاره. به نمونه که بلئی «گورگخنکاندوو» لهوانه یه مه بهستی ئه و بهرخه بی که گورگ خنکانبیتی، لهوانه یسه مه بهستی ئه و سه گه بی که گورگی خنکانبی.

ده گهریمهوه بۆ وشه ییکی تری گوتاره که ی «بهیان» له هه مان ستوونی چواره می لاپه ره 22 له دیزی 25 دا وشه ی «گیراندنهوه» هه یه. نهختیک لیوردبوونهوه ده ریده خا راستی وشه که «گیرانهوه» یه نهک «گیراندنهوه» چونکه که بتهوی فیعلیکی تینه پهر به هۆی پاشگری «اندن» هوه بکه ی به تیپهر ده بی دهست له تهرکیبی فیعله تینه پهره که نه دهیت، ههر ئه وهنده ی له گه لدا بکه ییت که «اندن» ی بکه ینه سه ر. لیره دا فیعله تینه پهره که «گه رانهوه» یه که ئه ویش بۆ خو ی له «گه ران» هوه هاتوو، که واته ده بی دهست له تهرکیبی نه دهین و به کسه ر بیکه ینه «گه راندنهوه» وه ک «کوژانهوه – کوژاندنهوه، برژانهوه – برژاندنهوه ...». به لام ئه م فیعله ی «گه ران – گه رانهوه» وه ک کۆمه لی فیعلی تر ده توانری بی پاشگری «اندن» بکریته تیپهر له ری سیغه یه کی تایه تیبه وه که ده ماو ده م و پشتاویشت هاتوو ئه ویش سیغه ی «گیرانهوه یه». دیاره که گیرانهوه مان به کارهینا ده خلیکمان به سه ر پاشگری «اندن» هوه نامینی و نابی بلین:

«گیراندیهوه». ئه مه چه ند نمونه یه ک له فیعلی وه ک «گه ران، گه راندی، گیران».

فیعلی تینه پهر فیعلی تیپهر به هۆی «اندن» هوه فیعلی تیپهری راسته وخۆ

- كهوت كهوتاندى، كهواندى
- خستى
- درا دراندى
- درى
- گهرا گهراندى
- گپراى
- برا براندى
- برى

لهم جوره فيعلانه هي تر زور ههن لزوم به گوتنهوهيان ناكافيلى ئهوتوش ههيه راستهوخو بى «اندن» ده كرى به تپهر وهك:

- هات - هيناي
- ههلبوو - ههليگرد
- گيرا - گرتى ... هتد.

دهمهوى ليرهدا بليم ريگهت نييه فيعليكى وهك «كهوت» بكهيته «خستاندى» ياخود «گهرا» بكهيته «گپراندى» واش دهزانم روونكردنهوهى تر پيوست نييه. چاوى كورد به ئاسانى ئهم ورديانه دهبينى ههر هيندهى پى دهوى دهستيكي بو راهيلى.

خويتنهر بمبهخشي له بهكارهينانى ريتووسى ههمهچهشنه چونكه دهستم به ريتووسى كور راهاتووه و چاويشم گهليك ريتووسى تر دهخويتنهوه، تيبينى ههبوون و نهبوونى پيتى دارزاوى كورديش دهكهم لهو چاپخانهيهدا كه گوڤارى «بهيان»ى لى چاپ ده كريت. من له نووسينه كه مدا تهنها لايهنى زمان و ريزمانم بهههند هه لگرتووه، لهو پهله پهلهى كه خوشمى تيدا دهبينم پيم نه كرا چاويك به نووسينه كه مدا بخشينمه وه ياخود پاكنووسى بكهم. كه ههله يهك له چاوان چهقى ههز دهكهم رپى راستكردنهوهى ليم نه گيرى و دهرفه تم پى بدرى بو دهربرينى بيروباوهرى ترم، كه هه ميبى، نهك ههله كه م يه كجاره كى له سهر حساب بكرى.

دووور كيشانه وهى نووسينه كه م ليرهدا وهستاندمى له وه چى تر چينه بكهم له كيلگهى گوتاره نر خداره خوشه كهى «ره دوو كهوتن»، كه واته چى تر «به دووى ناكه وين».

«...»

پيشينان بى ئه وه خو باويته ژير بارى زيده خهستى گه بيشتن به دوزينه وهى هويه نهينيه كانى هه لكه وت و پروداو، بايى ئه وهى رواله تى به سهر هات لىي بوه شپته وه پهندي كومه لايه تيبان لى وه رگرتووه و به ياساكانى ئه و پهنده نش رازى بوون، به كيك له و پهنده نى بريارى رواله تى به سهرهات سه پاندوه تى گوتهى به كجار به ره سه ندوى بى دهمه ته قهى به خت و تالعه. من وه ك پيشينان له م گوتاره مدا به يره وى رواله ت ده كه م و ده ليم به خت و تالعه بوى هه يه، ئه گه ر بوى نه با چون ره واي هه قه پينج خسته كيه به كجار نر خداره پيروزه ئاگرينه كرى «مه لا حه سه نى قازى هه له بجه» كه سه رده ميگ له پايه ي مارسيليزى كوردى بوو به م شكله بنبوو بكرى و پشتگوى بخرى وه ك هه ر روزه ك له روزه ان له به ر گويى گه لى كوردا نه زرينگايته وه:

ئهى گه لى كوردى سته م ديده يى مظلومى سيه هچار
 وهى ميلله تى معصومه يى به دبختى گرفتار
 تاكه ي له خه وان ئيوه و دوژمن هه موو بيدار
 تاچه ن هه ر ئه يى مه ست بن و خه لقى هه موو وشيار
 خوتان ده كه نه مضحكه يى مه حره م و ئه غيار
 عالم هه موو مه شغولى ته لاش و وه س و پرده
 هه ر ميلله ته بو خويه خه ريكي زه د و خورده
 هه ر كه س له بو خوى حاكمى خويه وه كو مه رده
 مه حررومى هه موو حق و حقوق ميلله تى كورده
 ماته م زه ده وو سووك و به ريشان و گرفتار

له م نه فسى گه رم و هوندنه وهى شاعيرانه و هه ست و سوزى كوردايه تيه وه چوارده بر گه ي پينج مصرعه ي ده خويئيته وه كه هه موويان نموونه ي ئه ده بى پيشكه وتووى ئه وسا و ئيستا و هه موو روزه گاريكن. له هه ندئ شوئيش هينده به رز بوته وه و سه ره وژووور تى هه لكشاوه، تاك تاكه نه بى، ده ستى هونه ركار و ئه دييى ناگاتى. هه ر له بيرمه له قوناغى سه ره تايمدا، كه مندال بووم و تازه به تازه گروگالى كوردايه تيم ده كرد له گه ل هاوريكاني ئه وسام، سه رگه رمى خويئنده وه و گوتنه وهى نه شيد و هه له به ستى نيشتمان به روه رانه بووم و گه ليك جار له خويئنده وه ياندا خوم و هاوريكانم جوش و خروشي ساف و بى گه ردى كوردايه تى په يتا په يتا موچر كه به له شه ساواكانماندا ده يينا، تا له و كاته پر جه زبه و عيشقى كورد و كوردستاندا ئه م پينج خسته كيه له نيوان ئالقه ي جه زبه گرتوانى كورد به روه ردا وه ك بومباي ئاتوم ته قيه وه و چه ند جار له تين و تاوى جه زبه ي كوئى خه لقه كه ي زياد كرد و نه شيد و هه له به سته كانى له خوى به پيشه وهى خسته نزمابى و تاريكاييه وه. به راستى كورد له و كاته دا كه تازه برينى كاره ساتى كوردستانى باكوور كه وتبووه دلپه وه پيويستى به هه له به ستى بوركاني بوو هاوتاي بوركاني ئه و نه گه تيبه و هينده ي ئه و كه فوكول و هه ست په روش و رق و خه فته و به زه يى هه لرئى. له و ماته م زه لى ميلله تى كورد نووزانه وه و لاوانه وهى نهرمه گريان و سينه كوتانى كلاسيكى گويچكه ي شيوه نگير، كه گه لى كورده، نه ي ده بيست. ده بوو ده نكيكى وه ك فرته نه و بله رزه باوكه روه و روله روى كورى شه هيدان هه لگيرتته وه به نر كه و نه عره ته ي كول نه دان بو به ر گويچكه ي ئاده ميزاد و ميژوو.

پينج خسته كيه كه ي «مه لا حه سه ن» له و دهمه دا ئه و فره نه يه بوو كروژنى شيوه ن و لقه ي غه زه ب و چريكه ي هان دانى كرده به ك سيمفونى قه ومى پر له هامونى ميژوويى:

بهس طالبی تالایی یه ک و کوشتنی یه ک بن
 بهس جاهیدی بی دهستی و دهست بهستنی یه ک بن
 بهس مائیلی فهوتانی یه ک و مردنی یه ک بن
 مهشغولی برایی یه ک و یه ک خستنی یه ک بن
 تا کۆمه‌ل و یه ک دهسته و یه ک بن وه کو ئه‌غیار
 هه‌لسن له‌خه‌وی خزمه دهم و چاوی بشۆرن
 چاویکی هه‌لینن له چهپ و راسته بنۆرن
 پرسیکی له یه ک کهن له چ ئه‌حوال و چ شۆرن
 ئەم عالمه بۆچ عاجز و بی کهیف و سرورن
 بۆچی ده‌که‌ن ئەم کورده فه‌قیره هه‌موو هاوار
 ئەم دنگ و هه‌را و ناله و شینه له چ لایه
 ئەم ئاهی جگه‌رسۆز و گرینه له چ لایه
 ئەم گشت جه‌زع و کوش و برینه له چ لایه
 سه‌رچاوه‌یی ئەم چه‌شمه‌یی خوینته له چ لایه
 چی بی ئه‌بی له‌م شۆرش و غه‌غایه له ئه‌قطار
 ئەم دنگه هه‌موو ناله‌یی کوردانه له دهست غه‌یر
 ئەم شۆره سه‌دای شیوه‌نی کوردانه له دهست غه‌یر
 ئەم نرکه هه‌موو سۆزشی کوردانه له دهست غه‌یر
 ئەم خوینته گه‌شه خوینتی شه‌هیدانه له دهست غه‌یر
 ئەم نه‌عره هه‌موو نه‌عره‌یی کوردانه له‌سه‌ر دار

له‌مانه‌دا شاعیر هه‌لبه‌سته‌که‌ی به‌به‌ر قه‌لافه‌تی خوینتاوی ئه‌نجن ئه‌نجن کراوی ئه‌وسای گه‌لی کورد بریوه که‌یلی
 هه‌لبه‌ستیشی ئوستادانه چین چین هه‌لناوه و پی به پی به‌رهو پۆپی په‌یکه‌ری درامای بردوه تاکوو له‌گه‌ل ته‌رمی شه‌هیدانی
 کورد به‌سه‌ر داره‌وه هاوشانی کردوه.

ئە‌گه‌ر په‌ندی کۆنینه‌ی بی تالع و به‌ختی له‌م ئاگرستانه به‌راست نه‌گه‌راپی بۆ ده‌بی ناویکی نه‌برئ و ده‌نگیکی نه‌بیستری و
 چ زمانیک نه‌یلتیه‌وه و چ چاویک نه‌ی خوینته‌وه. به‌شه‌رمه‌وه ده‌لیم ناوناوه نووسه‌ریکمان زه‌نگیکی موژده و خویشمان بۆ
 لی ده‌دا و به‌لینی بلاوکردنه‌وه‌ی گه‌نجینه‌ییکی ئه‌ده‌بی شارایه‌وه‌مان پی ده‌دا. واش ده‌بی نووسه‌ریکی تر گوتار بلاو
 ده‌کاته‌وه، وه‌ک ئە‌م گۆتاره‌ی من، شیع‌ر و شاعیریکی پی هه‌لده‌داته‌وه که‌چی ئه‌وه‌ی دیته ناو که‌شکۆلی ته‌وقوعمانه‌وه
 شتیک ده‌رده‌چی ئە‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاری ده‌وریشانه‌مان نه‌بی ئه‌وه نییه چ که‌شکۆلیک به‌خۆیه‌وه بگری.

پیی ناوی من بلیم هه‌رچی کیش و قافیه‌ی هه‌بوو مه‌رج نییه شیع‌ر بی، هه‌موو شیع‌ریکیش هی هه‌لدا‌نه‌وه نییه، ته‌نانه‌ت
 کۆبوونه‌وه‌ی دانا و کیش و قافیه‌شی نابیته شیع‌ر ئە‌گه‌ر مۆسیقا‌که‌ی خۆشی نه‌بی وه‌یا هتیزی بزافتنه‌وه‌ی گیانی گویگری
 نه‌بی وه‌یا دارشتنه‌که‌ی هونه‌رکارانه نه‌بی:

تا دوشمن بژی له نیو ولاتان
 هه‌ر ژیر ده‌ست ده‌بین نابی نه‌جاتان

نه‌ شیع‌ره و نه‌ هیچ. ئاخۆ چ فه‌رقیکی ده‌کرد ئە‌گه‌ر بگوترا‌با:

تا دوشمن بزی له نیو ولاتمان
هەر دوشمن دهژی له نیو ولاتمان

یاخود یه کیک بی و بلی دویتی شهو تا بهیانی رۆژ ههڵ نههات وهیا من بلیم به دریزایی نووستنم خهوم لی کهوتبوو. ژیردهستبوون و نهجات نهبوون بهیه کهوهیان ههندیکن و کهرتیکن له ئەنجامه پان و قووله کهی ژیانی دوشمن له ولاتدا.

یپی ناوی من یهخه ی ئەم بهیته بهسته زمانه بگرم و بهری نهدهم چونکه گهلیک جارن ههلبهست و پهخشانی هاوتای ئەم پیدای ههڵ دهگوتری و نوقلی شاباشی بهسهردا ههڵ دهدری. مه بهسیشم لیره دا ئەوه نییه دهست لهسهر بهره می ئەم و ئەو دانیم و بیکه مه بهلگه ی گوته کانم هەر چهند ههندیکن لهو بهره مانه ی مه دح ده کرین وه ک «نان و بهفره که» ی «مه لای مه شوور» وایه که خهلق په سهندیان نه کردوه ئەویش گوتی «ئه وه ی راستی بی بو خوشم رام لی نییه». چونکه گومانم نییه له وه دا بهره می بیکه لک کهسیش له دژی نه وهستی له خووه ده مرئ کهواته پیویست نییه نووسینی من یا یه کیک تر خیرایی بکا له مردنی.

له گهڵ ئەم راستییه شدا مرۆف په رۆشیته ی بهره می کز و لاواز له مافی خو ی زیاتری پی بدیریت، له وه هەر گه ری بهر لهو مافه زیاده، له سه ره تاوه، خه لقیکی زۆری به خو یه وه خه ریک کردوه و رووپه ره ی گو فار و رۆژنامانی داگیر کردوه و کریکار و فه نییه کانی چاپخانه ی عه وقاندوه و له ئەنجامدا په نجه ییکیش ده خاته گیرفانی خو یته ره وه و باجی خو ی لی ده ستینی.

وه ک گوتم سه ر له بهری پینج خسته کیه به 14 بر گه یه، واته جگه لهو شه شه ی به نمونه هاتنه ناو ئەم نووسینه وه هه شتی تری ماوه ئەوانیش له م ریکار و هیز و ته وژمه دان. به لام نه مو یست رووپو ی زۆری پی گر مه وه له رووپه ره کانی «به یان» بو یه نه م هینانه ناو نووسینه که م، لیره شدا کو تایی به گو تار دینم به 3 مصرعی یه کیک له بر گه کان و ده یانکه م به سکالای تابه تی خو م و گولا ویزانی رووی خو یته ران:

واچاکه هه موو متحد و یه ک دل و چابین
بو یه ک نه کو وه ک دهسته برا عهینی برابین
مهردانه له بو مقصدی یه ک پشت و په نابین

«...»

فۆلكلۇر ۋە ھاى شۆرەت بەستە ۋە نىۋان نووسەر ۋە خويىنەراندا كەۋا بەۋ بەرھەمە ئەدەبىيە ۋە ھاى ھونەرىيە دەگوتىر خاۋەنى ناسراۋى نەبى ۋە بە مالى ھەموو مىللەت لە قەلەم درابى.

ئەم ناساندنە ۋە سنوور بە دەورەدا كىشانە گەلىك راستىي گىرنگ بە دەۋرى فۆلكلۇرەۋە دەشارىتتەۋە چ لە لايەن قالدەۋە بى ۋە چ لە لايەن ناۋەرۋكەۋە بى.

فۆلكلۇر بەر لەۋە خاۋەنى ناسراۋى ھەبى يا نەبى خۆى لە خۇيدا تايىبەتتە كە كە ئەگەر لىي دابرا لە «فۆلكلۇرايەتى» دەكەۋىت ۋە دەبىتتە شتىكى تر، فۆلكلۇر خاۋەن شىۋازىكى سەربەخۆيە ۋەك شەقل «علامە فارقة» بىي دەناسرىتەۋە. ئەم شىۋازە ھەرچەندە بەر تەعريفىكى پتەۋ ۋە مەككەمەش نەكەۋى، ياخود با بلىم نەشتوانىن تەعريفىكى رىك ۋە بىكى بۇ دانىين كە لە شتى تىر ھەلاۋىرى، بە زەۋق ۋە سەلىقە ۋە ھەستى گشتىي مرۇف دەناسرىتەۋە ۋە سەھوۋى تىدا ناكىرت.

فۆلكلۇر چۈنكە لە دل ۋە دەروون ۋە قەناعەت ۋە تەجرەبەي مىللەتەۋە ھەلدەقولى شىۋازەكەشى «مىللى» دەبىت، واتە لەۋ شتانە ۋە لەۋ گوتانە دەچىت كە تىكرائى مىللەت دەيكات ۋە دەبىتتە. باش ھەبوۋنى ئەم مەرجەي «مىللىبوۋن»ى شىۋازى بەرھەمى ھونەرى ۋە ھاى ئەدەبىي، ناسران ۋە نەناسرانى خاۋەنەكەي دەخلىكى نامىنى بەسەر «فۆلكلۇرېۋون»ى بەرھەمەكەۋە. ئەۋ لاۋكەي «حەسەن جەزراۋى» دەچىرى بە فۆلكلۇر حىسابە ئەگەر خۆيشى بەندەكانى ھەلبەستى. زۆر جارن شايەرى قسەرەۋان لە كاتى ھەلپەركىدا بەستەي شايى ھەلدەبەستى ۋە كۆرى ھەلپەرىنى پى گەرم دادىتى. ئەم بەستانە فۆلكلۇرن ھەر چەند بىزانىن كابرئى شايەرى خۆى ھەلى بەستوون. بەستەي شايى ھەموۋى يەك شىۋە ۋە شىۋازن خاۋەنەكەي ھەر كى دەبى با بى.

ھەر لەم لىكدانەۋەشەۋە دەزانىن ئەۋ بەرھەمە ئەدەبىيە ۋە ھاى ھونەرىيەي كە شىۋازەكەي «مىللى» نەبى بە فۆلكلۇر دانانرى با خاۋەنەكەشى نەناسرى. گىرمان غەزەلىك خاۋەنەكەي نەناسراۋ ماىەۋە، ھەرگىز غەزەلەكە ناچىتە رىزى فۆلكلۇرەۋە ۋە ھەرۋەھاش پارچە مۇسقاىيىكى نوئى نايىتە فۆلكلۇر ھەرچەند دانەرەكەشى ناۋى خۆى بە دەستەۋە نەدات.

ئەگەر ئەمەي لىرەدا دەبلىم نەسەلمىندىرى بۇ دەرخستى بابەتى فۆلكلۇرى، دەبى ھەموۋ بەيتەكانى ەلى بەردەشانى لە رۋوپەرەي فۆلكلۇرى كوردى بسرىتەۋە، ھەموۋ ئەۋ غەزەل ۋە قەسىدانە خاۋەنەكانىشيان نەناسراۋن بچىتە رىزى فۆلكلۇرەۋە كە ئەمە كارىكى برىتتە لە مال گۆزەنەۋەي فۆلكلۇر بۇ خانەيىكى تىر نااشنا ۋە تىخزانى بىگانە لە مالەكەي فۆلكلۇر.

من ئەمە دەبلىم ھەرچەند دەشزانم فۆلكلۇر بە زۆرى لەۋ بابەتانە پىك دىت كە خاۋەنى نەناسراۋە. ئەمە دەبلىم چۈنكە من بلىم ۋە نەبلىم «ناسران ۋە نەناسرانى خاۋەن» تىكەل بە سروسىت ۋە ناۋەرۋك ۋە شىۋازى فۆلكلۇر نايىت ۋە دەخلىكىشى بە سەريانەۋە نىيە.

دەزانىن بە عادەت پىاۋى ھەزار بىتاقەي دەرەجە دوۋى سىنەما دەبرى ۋە لە رىزە ناخۇشەكانى پىشەۋە دادەنىشىت، بەلام ھەزار ھەر ھەزارە ئەگەر لە لۇجىش دانىشىت، دەۋلەمەندىش نايىتە ھەزار ئەگەر بە قاچاخىش بچىتە رىزەكانى دەرەجە چۋار. ھەرۋەك ھەزار ۋە دەۋلەمەند بە جىگۋر كى خۇگۋر كى ناكەن، ھەرۋەھاش فۆلكلۇر ۋە بابەتى تر بە ناسران ۋە نەناسرانى خاۋەنىان با يەكتر ناگۋرېنەۋە.

لەمەدا چ گىرەت نىيە، بەلام دەبى ۋەرامى تىبىنىيىكى تر بدىرېتەۋە: دەگوتىر لە فۆلكلۇردا كەسايەتى ۋە شەقلى «دانەر» كە تاكىكى مىللەتە ديار ناكەۋى ۋە ئەۋەي تىيدا ديارە گىان ۋە ھەست ۋە جوۋلە ۋە ھەناۋى مىللەتە، ۋەك ئەۋەي كە مىللەت خۆى دانەرەكەي بى.

ئەم تېيىنىپ زۇر راستە، بەلام ديسانەو چ دەخلىكى بەسەر ناسران و نەناسرانى دانەرەو نىيە چونكە بابەتى فۇلكلورى، بە تايىبەتى ئەوۋى لە زارەو دەرىت، دەبى تاكىك داينايىت، كە گۇرانيشى بەسەردا ھاتىبەت ھەر تاك گۇرپويىتى، خۇ مىللەت لە سەرەتاي دانانى بەندىك ۋە يا بەستەيىك نەھاتوۋە خۇى بكات بە «كۇرس» و تىكرىاي تاكەكانى بەيەكەو دەنگ ھەلپىر و قسەكانى بلىنەو ۋە تاكو بتوانىن خۇ بدزىنەو لە دانھىنان بە دەورى تاك لە بەرھەمھىنانى فۇلكلوردا.

ئەم راستىانە بەلاوۋە بىنپىن كە لە رادەى بەلگەنەوېستدان، ئەگەر فۇلكلورمان لە «تاك» ستاندرەو ۋە بەلگەمان بەخشى، كە دەزانىن ستاندرەو بەخشىنىكى بىچى و نارەوايە، چ شەرەفكى زياد بە فۇلكلور دەگەيەنن كە پىشتر نەبىو؟ ئەگەر دانىش بە دەورى تاكدا بىنن لە فۇلكلوردا، كە دەزانىن دان پىداھىنانىكى خويىندەوارانەيە، كام پايە و نرخمان لە فۇلكلور داشكاند كە پىشتر ھەبىو؟ دەبى بزانىن «گەلدۇستى» ھەرگىز «تاكنەوېستى» نىيە. گەل برىتپىيە لە كۆمەلپىك «تاك» و چەندىن رايەلى كۆمەلپەتەى لە بىروباوېر و نەرىت و پىنەندى چاكە و خراپە كە نايەنە ئەزمارەو. لە نىوان ئەم كۆمەلپەتەيدا خۇشى و ناخۇشى تاكەكان رادەگەيەننى تايا كۆمەل بەختيارە ياخۇ چارەرەش! كۆمەل بۇ خۇى لەش و ھەستى تايىبەتى نىيە تاكوۋ لە خۇشى و ھەبوۋى تاكەكان كەم كەيىنەو ۋە بەوى بىخىشىن و بلىپىن گەلمان شاد كىرد. كە تاكەكانى ناشاد بوون شادى لە نىوان گەلدا پايدۇست دەكات. خۇماندوو كىردن بە رەشكردەنەوۋى دەورى تاك لە فۇلكلوردا راستەوخۇ دەمانكات بە ناحەزى گەل چونكە بەمەدا ستەممان لە تاكىكى ھۇشيار (رەنگە دلسۇزىش راست بى بگوتىرى) و ھونەرمنەندى گەل كىردوۋە و بايى بوولپىكىش سوودمان بە ھىچ يەكىك لە تاكەكانى تىرى گەل نەگەياندوۋە.

سراۋەوۋى كەسايەتى و شەقلى تايىبەتى دانەر لە بەرھەمى فۇلكلوردا، ۋەك پىشتر گوتىم، مەرجىكى گرنگە لەو مەرجانەى بەرھەم دەباتە رىزى فۇلكلورەو، بەلام ئەم مەرجە لەلاوۋە خۇى بە مل فۇلكلور و دانەرى فۇلكلوردا نەبىو بەلكوۋ لە سىروشتى بابەتى فۇلكلورپەوۋە زەنەى كىردوۋە ۋەك كە ئاۋ لە كانى زەنە دەكات و لە لاوۋە بوۋى ناخاۋازىتەو.

ئىمە كە سەلماندمان بابەتى فۇلكلورى لە دل و دەروون و قەناعەت و تەجرەبەى مىللەتەو ھەلدەقولى «ۋەك لە سەرەتاكانى ئەم گوتارەدا گوتىم» بەوۋەدا شىۋاز و رىياز و دەم و راۋىژ و بەشى ھەرە گرنگى ناوەرۋكىشمان لە بابەتى فۇلكلوردا دەستىشان كىردوۋە چونكە ئەوۋى لە مىللەت نەوۋەشايەو ۋە لەوانە نەبوۋ لەو ھەلستى چ لەلايەن ناوەرۋكەوۋە بى چ لەلايەن شىۋەو، لە خۇۋە بى تىكەلبوۋنى من و تۇ لە دەفتەرى فۇلكلوردا رەش دەبىتەوۋە ياخۇد با بلىپىن ناچىتە دەفتەرى فۇلكلورەوۋە چونكە بەخۇيەوۋە ناگرى ۋەك كە مرىشك چوچكەى لەكلەك بەخۇۋە ناگرى.

خوالپىخۇشبوۋى مەلا عەبدورەھمانى راجى بە لاساىكردەنەوۋى عەلى بەردەشانى گەلىك بەيتى خۇشكۆلە و ئىسكى سوكى دانابون. ئەم بەيتانە لە لاين شىۋازەو كىتومت ۋەك ھى بەردەشانى بوون، بەلام ناتوانم بلىپىن ناوەرۋكەكەشى بە ھى ئەو دەگىران، ئىستا ھىندەم بە بىر نەماوۋە بزانىم تايا چ بابەت و ماددەى مەلايانە و خويىندەوارانەيان تى كەوتبوۋ كە بىيانكا بە مالى مەلا و خويىندەوار ياخۇد لەوېشدا سادەمالى مىللەت و عوامى لە كارھىتابوۋ، لە فەرزى ناوەرۋكى ئەو بەيتانە سەر بە بابەتى فۇلكلورى بن چ دەمەتەقە ھەلئاستى لەوۋەدا كە بىيان بگوتىرى فۇلكلور ھەرچەند دەشانىن مەلايىكى شاعىر دايناون چونكە ئەوۋى فۇلكلور بە مەرجى بىچى بگىرى تىيان دا پەيدا دەبى ھەر ھىندە دەمىنپتەوۋە كە بەيتەكانم بۇ خويىندىتەوۋە پىت نەلپىم ھى مەلا راجىن، كە حالپىش وابوۋ ديارە چ بابەتەىك بەوۋە نادىر ئايا پىم گوتوۋى يا پىم نەگوتوۋى بەيتەكانم خاۋەنيان ھەيە يا نىيە! ئەوۋى بابەتەىكە لىرەدا رادەى نىكبونەوۋەى بەيتەكانە لەو شىۋە و ناوەرۋكەى كە ئەگەر مىللەت بەيتان دابنى، بەو شىۋەيە و لە ناوەرۋكەيان دادەنى ئەوپەرى داشكانى بەيتەكانىش لە لاين فۇلكلوربوۋنيانەوۋە ئەوۋەيە كە بگوتىرى ئەو بەيتانە بابەتى فۇلكلورىن فلانە كەس دايناون كە ئەمە چ فەرقىكى نىيە لەگەل ئەوۋەدا بلىپىن بەيتەكان فۇلكلورىن و خاۋەنيان نەناسراو.

ئەم دەمەتەقەيەى كەمبايەخى ۋەيا بىبايەخى ناسران و نەناسرانى خاۋەنى فۇلكلور سەرەتايىكە لەبارەى لاينىكى تا بلىنى بىگانەى دوورەپارىز كە بگىرى بەو تايىبەت و سىروشت و خاسىيەتەى كە لە ناوەرۋك و شىۋازى فۇلكلوردا دەبن بە ماك و پىنكەپتەنەر.

رەنگە خويتهر ھەبى بلى چۆن دەشى «ناوەرۆك» دابلەنگى و بخريته تاي تەرازووى شيوازهو ھەر ھەك لەم رستەيەى مندا كە تازە بە كارم ھينا ھەردوو كيانم لە يەك ريكار (مستوى) داناو! بىگومان ئەگەر ناوەرۆك مەبەس بوو لە بەرھەمدا، شيواز ئەو نرخەى نابى بىگەيەننە ريزى ئەو ھو، ھەك كە دەبىنين مەعادەلبيكى حيساب ھەيا زانيارىكى جوغرافى ھەيا پرسيارىكى فەلەكى لەھەر قالىيكددا بيت نرخى كەم و زياد ناكات، بەلام ھەموو ئەر بەرھەمانەى كە برىتين لە «ناوەرۆك و شيواز» نرخى شيواز تيباندا شانەشانى نرخى ناوەرۆكەو دەيت، تەنانت لە زۆر بابەتى ھونەريدا نرخى شيواز پيش نرخى ناوەرۆك دەيت، چونكە مەبەستى يەكەم لەویدا «جوانى، ريكى، جۆرى تەعبير، ھارمۆنى و گونجان...» مەبەس دەبى نەك مادەى بابەتەكە ھەك كە يەك كەم بە دوا خەتى خۆشدا بگەرئ يەكەم شتى مەبەسى دەبى خەتەكە و شكەكەى دەبى نەك واتاكەى، تا ئەگەر دىندارىكيش بى رازى نابى پارە بە «بسم الله الرحمن الرحيم» ى ناخۆش نووسراو بدا بەلام رەنگە روبايعىكى پشت لە دىنى خەيام بە پارەيىكى زۆر بكري بە مەرجىك خەتەكەى خۆش بيت. خولاسە لە گەلىك حالدا لايەنى «چۆن» بەسەر لايەنى «چى» دا زال دەبى، واتە شيواز لە پيش ناوەرۆكەو دەيت. بەداخو ھە من ليرەدا دەرفەتى دريژەپيدان و شيكردنەو ھى ئەم گوتانەم نىيە كەوا بەراستى سەرلەبەرى بەرھەمى زانستى و ئەدەبى و ھونەرى دەگرنەو، بە ناچارى رووى خامەم ھەردەگىر مە سەر تاكە باسى فۆلكلور بۆ ئەو بزانري چۆن شيواز لە فۆلكلوردا تاي ناوەرۆك دەكاتەو و لىي ناچريتەو. مەوداى گوتار يەكجار بەرفرەوانە، من ھەول دەدەم بە چەند رستە و نمونە كورە تويزينەو ھەيىكى تيدا بكەم و لىي بىمەو بەلكوو نووسىنەكەم بە بەر لايەنى تری فۆلكلور رابگات كە ئەگەر لىي نەدويم ھەك ئەو دەبم كە ھەر لە ھىچى نەدوایم.

لە بەرھەوداى بەشى دووھەمى كتيبى «حاجى قادرى كويى» چەند بەيتىكى عەلى بەردەشانىم لە كتيبى «ئۆسكارمان» ھەو راگويستەو وا ليرەدا بى دەسكارى دەياننووسمەو تاكوو بەراوردیان بكەين لەلایەن شيوازهو لەگەل ھەلبەستىكى نويى ھەماسى بۆ ديارخستنى دەورى شيواز لەم بەرھەمە فۆلكلوريەدا. عەلى بەردەشانى لە سەرەتاكانى بەيتەكەى كە بۆ عەبدورەحمان پاشاى بابانى ھەلبەستو ھەمانە دەلى:

ناكەم خزمەتى ھەزىرى

نانى دەستينم بە شىرى

بە شىرى نەبى قەت پىك نايە

دەولەت نايەتە رەدايە

ناچمە سەفەرى لە حسايە

ياغى دەبم لە بەغدايە

ياغى دەبم ئىنشائەلا

خزمەتى ناكەم ھەلا

ئافەرىن بارەكەلا

تەو ھەككول تەعالەلا

ھەى كورە بەبەينە ھەلا

سرنج لە دەمودووى پىتەكان بگرە و بەراوردى بكە لەگەل ئەم تاكە فەردەى سەرەتاي نەشىدىكى نويدا:

دەمى راپەرىنە دەمى راپەرىن

ھەتا كەى بە سستى و بە پەستى بزين

سەيرىكى وردى ھەردوو بابەت بىكە: بەردەشانی كە دەلى «ھەى كورە بەبەينە ھەلا» لە شىوازيكى مىللى يەكجار ئاشنا و پەرەسەندوودا ھانى نەوجەوانەكانى بابان دەدات بۇ ھەلمەتېردن ۋەك كە شاعىرى سەردەمى نويمان بە شىوازي ئەدەبى ھانى كورد دەدات و بە دارشتىكى خويتدەوارانە دەلى:

دەمى راپەرىنە دەمى راپەرىن

شىوازي بەردەشانی ھىندە مىللى و بەربىست و زارئاشنا و كوردانە يە لەبىرت دەباتە ۋە كەوا بەبەتە كان لە پىشە ۋەك مامۇستاي شارەزا مەشقى ئازايى بە گوڭگەر دەكەن و لەگەل مەشق پىكردندا رىگەى ئىقناعكردنشىيان بۇ ھەموار دەكات. لايەنى ئوستادى و پىسپورى و زىرەكى و «فەلسەفە» كە پراوپرى بەبەتە كانن بە تەواوى و بە جۆرىكى جادووگەرانە لە ناو تەلىسىمى شىوازدا سراونە ۋە. تۆ سەيرى چۆن لە ۋەزىرى پىشترى دەبىت و دەست بۇ شىر دەبات و دەيكاتە ھۆى ھىتئانە رەدايەى دەۋلەت، ئەوجار ۋەك جەزبەى دەرويش و سۇفيايان دەكەۋىتە نيوان ئەو چەند مىسرەعە حالگرتوۋەى كۆتايى قسەكان: ياغى دەبىم ئىنشائەلا خزمەتى ناكەم ۋەلا... ئافەرىم بارەكەلا... تەۋەكول تەعالەلا - لىرەدا كەفوكولى مەنجەلى دلە جۆشخواردوۋەكەى سەر دەكا و دەنەرىتى: ھەى كورە بەبەينە ھەلا! لەم بەيتانەدا شىواز كۆلەگە و نىرگەى ناوەرۆكە كە ئەگەر ئەو نەبى ئەم ناپى، بەراستى بەسە بۇ شىواز كە ناوەرۆكت لە بىر بىاتە ۋە.

ئەم شىوازه مىللىيە رەوان و بى قۇرت و گىرقتەى بەيتى بەردەشانی كە لايەنى مامۇستاي و پىتۆلى و «فەلسەفە» ى ناوەرۆكى گوتەكانى لە ھەناوى خۆيدا شاردۆتە ۋە، لە حالىكدا دەزانىن گوتەكان و رچە بەستەكەيان پەرە لە زىرەكى و پىتۆلى و «فەلسەفە»، لە نەشىدەكەدا ج جىگىرى نىيە ھەرچەند ھەلپە و كپەى ھەردووكان لە يەك سەرچاۋەى سۆز و پەرۆشە ھەلداسىن.

نەشىدەكە لە رىيازىكى يەكسەرەۋە «مباشر» بەرەو ئامانجى ھەلبەست رۆبىۋە، ھاندەرىكى «عقلى تىكەل بە عاطفى» شى كە لە مىسرەعى دوۋھەمدا بى پەردە و سەرىۋشى ئارايىش خستۆتە بەرچاۋ و دەستى خويئەر و گوڭگەرەۋە معادەلەى «ۋوروزاندن و ئىقناعكردن» ى پى تەواۋ كىردوۋە كەوا زۆر بە ئاشكرايى «ھۆش» بەشدارە لە شىكردنەۋەيدا نەك تەنھا «سۆز و عاطفە». ئەۋەى راستى بى سۆز و عاتىفە لە بنەرەتدا لەگەل «معادله» و پىنگرتن و بەراوردكردن و پى سەلماندن بىگانە و نەناسە، منىش كە لىرەدا بەبەكەۋەيان باس دەكەم لەبەر تىشكى بەبەتەكانى بەردەشانىدا پىۋىستى «مقارنە» تىكىان دەبەستى نەك خزمایەتى و بەبەكەۋە گونجان. لەم مقارنەيەشدا چ مەبەستم نىيە عەيب لە نەشىدەكە بگرم كە ديارە نەشىدىكى رىكوپىك و خاۋەن زرىنگە و زىلىكى دەۋلەمەندە، گەلىك ھەلبەستى تىر زۆر ناودارىش ۋەك ئەم، بگرە لەۋىش زياتر، تاۋ و تەئسىرى خۆى لە لىكدانەۋە و ئىقناعكردن ھەلىنجاۋە ۋەك لەو دوۋ مىسرەعەدا دەرەكەۋىت:

مەزى بۇ مردن بمرە بۇ زيان
چۆن قازانجى دەكەى تا نەكەى زيان

ۋەيا لەم چەند بەبەتە عەرەبىيەدا بەدى دەكرىت كە زووتر خاۋەنەكەى ھانى خەلق دەدات بۇ شۆرش، لىرەشدا «منطق» بەكار دىتت بۇ ئىقناعكردن:

فأما إلى حيثُ تبدو الحياة
لعينيكِ مكرمةٌ تُغنمُ
وإما إلى جدثٍ لم يكنْ
ليفضله بيتك المظلم

ئەم ھەلبەستە پېشكەوتووانە چىيان لىن كەم نابىتتەو بەو ھەدا كە بىكرېن بە بەلگە بۆ زىدە بلىمەتى و ھونەركارىي بەردەشانى ھەروەك بەيتەكانى بەردەشانىش چ دانالەنگىن بەو ھەدا كە بزىنان شىوازىيان لە تەرازووى نرخی ھونەرىدا بەسەنگىترە لە ھەموو لايەنىكى ترىان، من و تۆ و تىكرای مىللەتىش چ زەرەر ناكەين لەو ھەدا بۆمان روون بىتتەو شىواز لە كارى ئەدەبىي و ھونەرىدا بەشىكى ھىندە بنجىيە كە ئەگەر كەمبايەخ بوو سەرلەبەرى كارە كە كەمبايەخ دەبىي وەيا ھەر بەجارى كەلكى پىوھ نامىنى، تەنانەت وا دەبىي دەگاتە پلەبىك لە ھونەر و جوانكارىدا كە، وەك جادوو، جوانىي ناوھرۆكىش بۆ خۆى دەدزىتتەو ھەر دەلىي شووشەى بەلوورە شەراب و رەنگە ئال و بلەخشىيە كەى دەكا بە خەرمانەى ئاورىنگ و برىقوباق بە دەورى خۆيەوھ.

روونكر دنەوھ

ئەم بەيتانە لە كىتەبە كەى «ئۆسكارمان» دا بەم جۆرە نووسراوھ كە من لىرەدا خستمنە بەرچاۋ. بىنگومان «ئۆسكارمان» چى بىستووھ ئەوھى نووسىوھ بەلام دىسانەوھ بىنگومان، لە چەند جىگەيە كدا لەنگىي بەيتەكان خەتاي ئەو كەسانەيە كە دەماودەم بە يە كترى رادەگەيەنن و لىي زياد و كەم دەكەن دەنا وا دەزانم سەلىقەى بەردەشانى توانىويەتى لەنگ نەبى.

«...»

لە سروشتى فۇلكلۇردا چەند تايىپەتتىك و يىنكەپنەرىكى بىنجى ھەيە كە لە (ئەدەب و ھونەرە جوانەكان) ى ھەلداوېرىت. ھەمووشى لەو راستىيە سەر ھەلدەدات كە فۇلكلۇر بەرھەمىكى كۆمەلايەتتى زادەى بىر و چەژ و قەناعەتى تىكرى مىللەتە نەك ھى بەرھەمىكى بەرتەسكى مىللەت، كە ئەدىب و ھونەركار و زاناىە.

ئەم راستىيە كە لە رادەى بەدەيھەدايە راستەوخۇ و پاتەوپات پىمان دەلى فۇلكلۇر خەرىكى رووداو دەبى نەك (تجرىد). بەولاي ئەم راستىيەو، وەك لە پىشەو گوتىم، گەلىك تايىپەتى تىرى فۇلكلۇر ھەيە لىنى دەبن بە شەقلى پىناسىنەو كە ئەوانىش پىويستە نىرخى خۇيان پى بدرىت و پى بە پى و جى بە جى لىيان بىكولرىتتەو، بەلام جارى لايەنى (روودان و تجرىد - مادە و واتا) باس دەكەين بە دوا ئەودا، كە دەرفەت ھەبى، جەلەوى خامە با دەدەينەو بۇ سەر چەند و چۆنى تايىپەتەكانى تر.

سەرھەلدانى فۇلكلۇر لە «رووداو» كە برىتپىيە لە شتى بەرھەست و بەرچا و مادى، كارى ناچارىيە بە دەست من و تۆ و بە دەست دانەرى فۇلكلۇرىش نى، مىللەت كە زوربەى زۆرىنەى تاكەكانى نەخوئىدەوار بوو و لە ئاست فەلسەفە و فكر و وئەى خەيالى و تىكەستنى واتا بە واتاۋە داماو و بىدەسەلات بوو، ھەر رووداو و شتى بەرھەست و زەق دەمىننەتەو زىھنكارى و ھونەر ئارايى تىدا بىكات و برى خۇى پى بشكىننەت. لىرەدا زنجىرەى قسەكانم دەبىرەو بۇ ئەو نمونەيىكى وەھا بىنمەو كە ئەم لايەنەى (بەستراۋە بە وئەى مادى و وئەى خەيالى) لە فۇلكلۇر و ئەدەبدا خىرا بە خىرا روون كاتەو بەر لەو لىنى دوور بىكەومەو:

گويم لى بوو كچە بلباس لە شەرە دندووكنى «بالۇرە» دا ئەمەى بە كچەكەى تر گوتە:

ماينى سەر بى رىشم

لە براى خۆمت كىشم

لەمەدا كچە بلباس وئەيىكى بەرھەست و بەرچاۋى رۆژانەى ناو رەو و لاغى ھۆز و ھۆبەكەى خۇى كىردە بە نمونە و مەشقى لەبەردا كىردو، وئەيىكى خۇشكەلانەى خەيالى تىدا ھەبى، كە رەنگە نەختىكى لە رىكەوتەو ھاتى، ئەو واتا و وئەيەيە كە لە ھەسفى «سەر بى رىشم» دا بەدى دەكرىت چۈنكە ماينى بەحورمەت ھەمىشە رىشمەى بەسەرەوئەى و لەسەر سنگى پال ئاخوردى بەستراۋەتەو، كاتىك كە لەگەل ئەسپىش جووت دەبى، نەك وەك ماينى ناو رەو، بى رىشم و بى جەلەوگرتن و بى حورمەت لەگەل ئەسپ جووت دىت...

كە بىن ئەم وئە فۇلكلۇرىيە بگرىن بە وئەيىكى ئەدەبى وەكو خۇى دەزانىن خەيالى شاعىر چەند خەرىك دەبى وئەى ناو ھەلبەست لە سادە وئەى واقىعى رووت دوور بىخاتەو و بەرگى تەجرىدى تى بئالنى. لىرە بۇ مەبەستى بەراورد كىردن نمونەيىكى يەكجار عادەتى دىنمەو كەوا رەنگە نىزىكتىرەن نمونەى ئەدەبى بىت لە شىۋاز و وئەى ناو بالۇرەكە. سالم لە نىوە دىرى يەكەمى بەيىكىدا ئەمەى گوتە:

رەشە تىغى شكەمى كەر بە رەشت

دەبىنىت چۈن خۇى ماندوو كىردە بە ھۆندەنەو وئەيىكى ھونەرەوى تىك ھەلكىش و سەرپۇش كراو لەجىاتى ناوبردى شتى پاتەوپاتى مادى بەرھەست، بە تايىپەتى كە ھاتوۋە وشەى «شكەم - شكەم» ى فارسىشى ھىناۋە لە جى «سك، زگ» ى كوردى داناۋە بۇ پتر بەرەو «تەماۋىيەتى» بردنەو تاكو تىكرى واتاى مصرەكە بەر ئەو دەستورە گىتپىيەى عەوامى كوردەۋارى بىخا كە زمان دەگرى لە گوتنەو وئەى وشەى ئەوتۇ كە بەلاى خۇيەو دەبى پەردەى بۇ بىگرىتتەو وەك كە بە ژن دەلن «خىزان، مندالەكان» وەيا خوشك دەكەن بە «ھەمشىرە». سالم لەوھش پتر ھونەرى وشەكارى

بەکارهیناوه که له دوو سەری مەصرەعە کەووە وشە «رەش» ی داناوە بۆ پارسەنگکردنی مۆسیقای شیعەر سەرەرای خۆلادان لە گفتوگۆی عادی بە نەسبەت وشە «رەش» ی کوتایی مەصرەعە کەووە. ئەم وێتە کیشانە ی پر تەشبیە و تیکهەلکیشان و سەرپۆشکردنە، بە عادی، لە جەزێ دەسلاتی فۆکلۆر بەدەرە و دەشی بەدەربێ چونکە خاوەنی فۆکلۆرە که تەئەبەتە نەخشی و نازانی نەخشی وشە و واتا بەهۆنیتەوه، گریمان توانیشی ئەم هۆنەوهیە بە کار بێنیت هەر بە کاری نایەنیت چونکە دەزانی زۆر بەی میللەت تێی ناگا لە حالیکدا ئەو ماملەتی هونەرە کە ی لە گەل زۆر بەی میللەتە نەک لە گەل تاکە بەرە ی خۆیندەوارە کانی میللەت، جگە لەووە که ئەو بە بابەتیکەوه خەریکە سادە و نزیکە دەست و لە رینگە ییکیشەوه بۆی دەروات که ئەویش سادە و هەموارە و چ رینگە ییکێ تریش شک نابات بۆ تیندا رۆیشتن.

لەم دوو میسالەدا بە ئانقەست نمونە ییکێ فۆکلۆری بەرز و یەکیکی ئەدەبی عادیەتیم هەلبژارد بۆ ئەووە لە حالی پینوستدا بتوانری نمونە ی ئەوتۆ بخەیتە بەر چاوە که هەموو نەسەلماندن و بەرھەلستییکی پێ شیل بکات و نوختە ی مەبەست باوێژیتە بەر قەناعەتی سەلیقە و چەزێ مروفی نیووە خۆیندوووشەوه: نمونە ی فۆکلۆری بەرەژیرتر و هی ئەدەبی بەرەژوورتر بەسەر زاری هەموو خۆیندەوارانەوه، چ پێی ناوی من لێردا جینگایان پێ پر بکەمەوه هەر هیندە دەلیم لە بابەتی «ئەدەبی بێنەردە» ی وەک ئەم بالۆریە و کەرته بەیتە کە ی سالم سەیریکی «مەستورە» ی نالی و شەوه مەشورە کە ی «مصباح الدیوان» بکە و سەرنجیان لێ بگرە چۆن واقیعی بەرھەست و وینە ی خۆین و گوشت لە ئەدەبدا بەرە «تجرید» دەچی و لەناو تەمومزێ فەندە بەرداوبە کانی مەجاز و کینایە و تەوریە ی تەشبیەدا دەبنە تارمایی، که ئەمانە تیکرایان بینگانە و نا ئاشنان لە جیھانە سادە و سافلیکە و بی گەوه و بێچوینە ناکە ی فۆکلۆردا.

لەم زەمینە ی «سادە یی و بێچوینە نایی» فۆکلۆر دوو تیبینی گرنگ هەن یەکیکیان سەر دە کیشیتەوه بۆ سەر زاتی هونەرە مندە کە، ئەوی تریان دە گەریتەوه بۆ بابەتە کە، دوو تیبینی کەش لەوانەن که وردە ئیعترازیکی دینتە بەر ئەو رایە ی سادە و بی بێچوینە نابوونی فۆکلۆرەوه. تیبینی لەبارە ی زاتی بەرھەمەتی فۆکلۆر ئەووە یە کەوا هەر وەک لە نیوان ئەدی و هونەرکاردا خوار و ژوور و بەهێز و بێهێز هە یە، ئەوانە ی بە فۆکلۆریشەوه خەریکن یەک چوون و هاوئا نین دیارە بەرھەمە کانیسیان هاوئا نابن، تەنانەت ئەگەر بابەتە کە لە سادە یی و سەرەتاییدا گەیشتیبیتە ئەوپە ریش شوین پەنجە ی داھینەرە کە ی تاییە تیبینی وای پێ دەدا که لە هی یەکیکی تری لە خۆی بەرەژوورتر وە یا بەرەژیرتری هەلاویرتی و جودای کاتەوه. ئەمەش ئەنجامیکی چاوەروان کراوه لە هەموو مەیدانیکی بەرھەمی مروفا بگرە لە دروستکردنی کۆلیتی مریشک و پینە لیدانی قۆندەرەش.

تیبینی کە ی تر کە دەربارە ی بابەتی فۆکلۆرە ئەووە یە بابەتی وا هە یە خۆی لە خۆیدا زەحمەتە بی ئەووە ی بەرھەمەتی کە ی لە ریی ئارایش دان وە یا سەرپۆشکردنەوه زەحمەتی کردی وەک ئەووە ی کە لە «مەتەل» دیتە بەرچاوەوه. مەتەل لە مەیدانی ئەدەبدا دەووستیتەوه بەرانبەر «لغز و معمی» کە ئەوانیش لە بابەتە کانی تری ئەدەب زەحمەتتر و سەختترن. ئەووە ی راستی بی «مەتەل» ی کوردی گەلیکی وەهای تیدا یە زۆر تێهەلکشیووە بەرە فەندی واتایی و وشە ییەوه، هەر دەلیی و یستوو یەتی خۆی لە گەل فەندە کانی ئەدەبدا تاقی بکاتەوه، یەکیکیان ئەمە یە، داری شە کراوی، چوارلکان راداو ی، سیی لەبەر سیبەری، دووی لەبەر هەتاوی (نوێژ مەبەستە) کەوا گوتە ییکێ زۆر ورد و مەشور ی «تصوف» ت بەبیردا دینیتەوه.

چوومە سەر کانی ئاوا نا
 رۆژ هەلات هەتاوا نا
 دەستم شوست و چاوا نا

واتاکەشی ئەمە یە «چوومە سەر کانی حەقیقەت واتە ئەو کانیە نا کە ئاوی تیدا یە. دەستم لە دنیا شوست نەک دەست و چاوا شوستنی عادی، رۆژی یەقین هەلات، کە ئەویش رۆژی هەتاوا نیە».

من لیتردا که را دنویتم بابه ته فۆلکلۆریه که لاسایی ئهدهبی کردیتهوه مه بهستم ئهوه نیه بلیم سهرله بهری مه تهل پیرهوی لوغز و موعه ممای کردوه چونکه پتر به دلّهوه دنووسی، به پیچه وانه، ئهدهب به هه موو که رته کانیه وه به ره ژوور چون و پیشکه وتنی فۆلکلۆر بیت ههروه ک گۆرانی ئۆپه را وهیا سه مای بالی زادهی گۆرانی سهره تایی و هه لپه رکی کالی کرچن، کاخی ئاویته به ندیش نه وهی شره زنجی بابه لیا پیری مرۆقه... به لام پاش ئه وهی به ره مای ئه ده ب وهیا هونه ری پیشکه وتوو پهیدا ده بیت و جیی باوه ر کردنه فۆلکلۆریش په ندی لی وهرگری و لاسایی بکاته وه له په راویزی ئه وه ده سه لاته که مه ی که به ره مه پیتی فۆلکلۆر تیدا ده جمی. که واته ده بی له بنه رته دا لوغز و موعه مماش زادهی مه تهل بن. به هه مه حال ئیره جیگه ی دهره پینانی «قسام شرعی وهیا نظامی» ی فۆلکلۆر و ئه ده ب و هونه ره جوانه کان نیه تا بزاین کامیان وه چه ی کامیان هه رچه ند به شیوه ییکی رووکه شیش زره ناویکی باوک و ئه ولاده تیمان لی نان.

بگه رینه وه سهر فۆلکلۆر و رووداو. ئه م دیارده یه ی په یوه ستیوونی بابه تی فۆلکلۆری به رووداو و شتی مادییه وه که راسته وخۆ له پین نه ویرانی میلله ت به (تجرید و واتا و ئارایشت) وهه سهر هه لده دات له گوته ی پیاوانی فکر و فه لسه فه ی لیتره به پیشه وه شدا تیخویندراوه ته وه. په کیکی هه ره ده ست رۆیشتوو له مهیدانی بیرى کومه لایه تیدا که له ریبازی ته حلیلی مادییه وه بۆ شیکردنه وه ی دیارده کانی کومه لایه تی و میژووی رۆیشتوو، مارکسیسته گه وه ره مه شووره که ی رووس «پلیخانوف» ه. نووسینیکیم دیتوو ده لی سهرچاوه ی ئیلهامی میلله ته سهره تایی و دواکه وتوووه کان بۆ بابه تی هونه ری، هۆی ژیان و به ره مه پینانیانه واته ئه وه کاره ی پیتی ده ژین وهیا ئه وه هۆیه ی شتی پین به ره م دیتن ده بیته وه بنگه ی هونه ریان، لیتره شدا چه ند میسالان دینتیه وه په کیکیان ئه وه یه که ده لی ئافره تی هۆزه دواکه وتوه کانی کونه دانیشتوه کانی ئوسترالیا Aboridyons له شایی و هه لپه ر کیدا ئه وه جوولانه وه و هه لسوور و داسوورانه ده که ن که راسته وخۆ له که سابه تی رۆژانه یانه وه وهرگیراوه که ئه ویش هه لکه ندنی ره گی گیاه، واته ئافره ته کان له شاییدا وه ها ده بزووون هه ره ده لی پیه ره گی گیاهه لده که ن... من که ئه مه م خوینده وه (به ره له سی سال) قسه ییکی باوکم بیر که وته وه که ده یگوت شایی (سی پیتی) کوردی له پیمه ره کارییه وه وهرگیراوه چونکه هه مان جووله و قاچ پیتش و پاشخستن و هه نگاو به ره وپیتش و به ره وودوا بردنی پیمه ره کردن بۆته وه به هه نگاوه ریکخراوه کانی شایی سی پیتی. هه ره که ئه مه شم بیر هاته وه، دوا ی چه ندین سال، له لای خۆمه وه زه نیم بۆ ئه وه رۆیشت که شایی «سی پیتی» نه ک ته نها خۆی به لکو ناوه که شی له پیمه ره کارییه وه وهرگیراوه چونکه له کاتی پیمه ره کردندا سی پین به یه که وه کۆده بنه وه دوویان هی کابرای پیمه ره دار په کیکیشیان پیمه ره که خۆی. دیاره میلله ت که هاتوو جمو جولی پیمه ره کاریه که ی خستۆته قالیپیکی ریکوپینکی هونه ره وه ناوه که یشی ئارایشت داوه به وه دا که له «پیمه ره یی» په وه گۆریویه تی به «سی پیتی» که ئه میشیان گۆریپینکی ئیسک سووکه.

پلیخانوف لیتره دا، پتر له وه ی من بۆی ده جم، به شیکی زوری فۆلکلۆر ده کاته وه به وهرگیرانیکی ئالی «هۆی ژیان» بۆ هونه ر. من وا ده زانم هه موو واقع و رووداو و شتی به ره هه ست و به رچاو، نه ک ته نها لایه نی ئابووری، ده بن به سهرچاوه ی فۆلکلۆر به تابه تی ئه وه بابه ته فۆلکلۆره ی که له ده مه وه ده ردیت وه ک په ند و گۆرانی و سهرگوزه شت و به ند و بالوره و هه لبه ست و به سته و لاوک و ... هتاد، که ئه مه راستییکه بۆ په که م سرنجی له سهره خۆ ده رده که ویت. به نمونه له شایی سی پیتی که خۆی له هۆییکی گوزه رانه وه وهرگه راوه ته سهر هونه ر، هه رچی به سته و گۆرانی و ده هۆل و زورنا و هه موو سهر و به ریکی شاییه که هه یه له سهرچاوه ی ئابوورییه وه هه لده دن که «دلداری» له پیتش هه موویانه وه دیت... ته نانه ت چاوه شی زورنا ئه نگیو وهیا ده هۆل لیدر وهیا شاباشکه ره که له نووقته ی ئابوورییه وه ده جمین و ده جوولین، ده وه دروان به ئالقه ییکی فره وانی سه دان که س که هه موویان له شاباشکردندا دژی به رژه وه ندی ئابووری خۆیانه وه ره فتار ده که ن بۆ مه به سته ی خۆ هه لده ن وهیا راکیشانی نیگای کچیکی جوان وهیا موجه له ی خاوه ن شایی وهیا شکانده وه ی ناحه زیک که نه توانی به ره ره کانی پاره به خشین بکات به پاره. له نیوان هه موو ئه وه که سانه ی که به شایشه وه خه ریکن ئه وه سی که سه ی که پاره ی شاباش وهرده گرن (زورنا ئه نگیو، ده هۆل لیدر، شاباشه رگر) ته نها سی که س ریز لینه گیراون، واته لایه نی ره چاو کردنی ئابووری له که سه که یان نه بۆته هۆی به ره وپیتش چون و حورمه ت، به پیچه وانه هه رچی پایه یه نه یه شتوو. وه ک شایی و هه لپه رکی که دیتان بنیچه ییکی مادی هه بوو هه رچی فه ندی سوارچاکیش هه یه له بنه رته دا هه مووی فه ندی جه نگ و موباره زه یه که لینی سواوه و مشتومال دراوه بۆ ئه وه بشی بیته هۆی خۆش گوزه ری و که یف و گه پ، دیاره جه نگیش رووداویکی مادی به ره هه سته، چ خه یالبازی و وشه سازیی تیدا نیه. به شیکی زور له سه مای په رسته گه کان

ئەۋىش لە فېكرەى پەرستى غەيبەۋە ھاتوۋە، ئەو غەيبەى كە شىرازە ھۇنى رېشتە و رايەلى كۆمەلايەتى و دەستوورات و نەرىتى مەرۇفە، بە تايەتى مەرۇفى كۆمەلگەى سەرەتايى و نەخوتىدەۋار كە بەجۆرىكى عەفوى ھەموو ئەو شتانەى تىيان ناگات (بە راستى لە ھەزارى دەى شتائىش ناگات) دەيانگېرپتەۋە بۇ غەيب، ھەر بۆيەيشە دەينىن ئەم تەرزە مەرۇفە ئەۋەندەى ئامادەىە خۆى بە قوربانى دار و بەردى مەرۋەدى چاك و پىران ۋەيا كۆلەگەى مالى شىخ ۋەيا خانەى پەرستى ۋەيا يەككىك لە باۋەرەكانى ئايىن بكات ئامادە نىە بۇ بەرژەۋەندى مادى ئەم فېداكارىيە بكات، ھەر ۋەك گوئىشى دەكاتەۋە بۇ ئەفسانە و ۋرپتەكانى دىۋ و پەرى و جندۆكە ۋەيا پىرەۋى فېلبازىك دەكات و زەرگ لە سىنگ و لاگوئى خۆى دەدات، بە دەيان فەيلەسووف و پىاۋى ژىر و رابەرى شۆرش ناتوان دوو بىرى مەعقوول بخەنە مېشكىۋە ۋەيا دوو درۋى ئەفسانە لە دلى بسرنەۋە ۋەيا ئىقناعى كەن بە راستى و پىرۋزى رېى خەبات. تا ئەم گوته راست و دروستانە دەچنە مېشكىۋە ۋەيا دەيان سال تىدەپەرپت و ھەزاران دىۋ و درنج لە نەفسىدا زاۋزى دەكەن.

پلىخانوف بۇ پتەۋە كەنى باۋەرەكەى خۆى كە ھونەرى مىللەتى سەرەتايى بۇ بىچەيىكى ئابوورى دەباتەۋە، دىت و دەلىت چونكى بۇرچۋازىە كان چىنى بەرھەمەين و پەيداكەر نىن سەماكانيان لايەنى «دلدارى» تىدا رەچاۋ دەكرىت. ئەم رايەى كە پەرۋشكىكى خۇبەخت كەردوانە بۇ لايەنگىرى چىنى ھەزار يىكى دىتتت پتر لە رايەكانى پىشۋوتى كەدەۋى ھونەرى دەكاتەۋە بە ۋەرگىرلىكى ئالى واقع بۇ ھونەر. من لەم چەند گوتهىەى بە پەلەدا ناچمە ھەلسەنگاندنى ئەو بىرۋاۋەرەى كە ھەز دەكات ھەموو دەۋرىكى پىشخستىن و فراژىكرىن و بەرھەمەينان و سازدان و رېكخستىن لە بەرەيىكى زۆر فرەوان و زۆر پىشكەۋتوۋ و زۆر چالاكى مىللەت بسىتتتەۋە كە ھەموو داھىنەر و دۆزەرەۋە و جىھانگەر و شاعىر و فەيلەسووف و ھونەرمەندى لىرە بە پىشەۋە لەۋ پەيدا بوون چونكە ئىرە جىى ئەم ھەلسەنگاندنە نىە و پىۋىستىكىشمان پىى نىە، بەلام رېى ئەۋەندەم ھەبە بلىم بە پىى بۇچوونى خۆم ۋادەزانم ئەگەر پلىخانوف تا ئەم رۆژگارە مايايە لەم رايەى دەكشايەۋە چونكە دەۋلەتە سۇشبالىستەكانىش، دۋاى چەسپانىان، بەردەۋامبوون لەسەر داھىنانى سەما و مۇسىقا و بابەتەكانى تىرى ھونەر بەۋ جۆرەى كە كۆمەلگەيىكى ناسۇشبالىست دايان دىتتت. بنگەى يەكجار رازايەۋە دروست دەكەن بۇ بالى و ئۆبەرا كە چ پىتەندى نەبى بە ھۇى ژيان و بەرھەمەينان و چىنايەتى و چەوساندنەۋە و ئەو تەرزە سەرچاۋانەى كە بە پىى رايەكەى پلىخانوف دەبوۋايە ئەۋان سەرچاۋەى ھونەر بن لە دەۋلەتىكى سۇشبالىستدا.

بە چاۋى خۆمان ھەموو رۆژىك لە تەلەفىزىۋندا دەينىن فىلمى كارتۋنى رووسى پتر لە ھى دەۋلەتىكى سەرمايەدار خەرىكى ئەفسانە و جنۆكە و دىۋ و ئەمىر و پىاۋى ئايىن و ئەو شتانەىە كە لەبەر تىشكى رايەكەى پلىخانوفدا دژى ھەموو بىرۋاۋەرەىكى سەر بە چىنايەتتىن. بىگومان ھونەركارەكانى سۇفىت ھەنگاۋى فرەوانيان بەرەۋ پىشەۋە ناۋە بەم خۆرەھاكرىنە لە قەپىلكى تەسكى تاكە سەرچاۋەى «بەرژەۋەند و بەرھەمەينان»، ھەرچەند ۋا دەزانم پتر لە پىۋىست دەۋرى جنۆكە و دىۋ و سىحر و تەلەسم ھەلدېن ۋەك بلىى بە جۆرىكى لاشعوورى دەيانەۋى بە جىھان رايگەيەنن كە ئەۋان پابەندى ھىچ نىگايىكى تەسك نىن ۋەياخود بىرۋاىە فەلسەفىيەكەيان چ رىنگايان لى نابەستىت.

راستى لەم مەسەلەيەدا ئەمەيە. ئەو چىنە كۆمەلايەتىيەى كە دەگاتە دارايى و دەسەلات ھەر ئەۋەندەى لى رەچاۋ ناكرى كە لە تاكە سەرچاۋەى «دارايى و دەسەلات» چاۋەرۋان دەكرى چونكە دارايى و دەسەلات ھەرچى ھۇى زانين و دۆزىنەۋە و داھىتان و سازدان ھەبە بە دەۋرى خۆيەۋە كۆدەكاتەۋە و لە ھەموويان ئىلھام ۋەردەگرى نەك ھەر لە (بى ئىشى و خەرىك نەبوۋنەۋە)، بۆيەيە رېى ئەۋەمان نىە بلىين مەرۇفى بارەدار چ كاروكاسى نىە جگە لە (دلدارى) كە رۆژگارى پىۋە رابوئىر ۋەيا ئىلھامى دانس و گۆرانى و پەيكەرتراشى و نەخش و نىگار و سەرجوملەى ھونەرى لى ۋەرگرى، ھەرۋەھا رېى ئەۋەشمان نابى بلىين ھونەركارى كۆمەلگەيىكى سۇشبالىستىش چارى ناچارە دەبى بە ھەموو عومرى خەرىكى فېكرەى چاندىن و دروستكرىن و قوركارى و دروئىنە و خەباتى چىنايەتى بىت. مەرۇف كە خوتىدەۋارى و تىگەيىشتىن و بىر كەردنەۋە و فەلسەفەى بوۋ لە نۆكەرايەتى تاكە عامىلى «ئابوورى» ۋەيا تىكرارى عامىلى «دەۋروۋبەرى مادى» رەھا دەبىت و دەچىتە پلەى ئەو ژوورخانەى كە برىتتە لە فكر و وئىنەى خەياللى و دەستوور دانان و تىك ھەلكىشائى واتا و شىۋە خستىنە سەر شىۋە و «تجرىد» و ھەزاران فەند و فىلى تر كە لە تەك ئەۋاندا عامىلى سادە و

سافىلكەي «بەرھەمھېتان و بەرھەمنەھېتان» لە مەيدانى ھونەردا لەوھەندەي پتر بۇ نامىنىتەوھە كە بېيتە پاشخانىكى (خلفىيە) بېرەنگ و كەمسەنگ ھەندى جارائىش ھەر بەجارى دەسرىتەوھە لە نيوان پەردە ئاورىنگىيەكانى تەجرىددا.

لەم رۆژگارەدا تىكرائى مرؤف توانىويەتى بىرى خۆي لە كۆت و بەندى دەوروبەرى تەسك رزگار كات و جوانى و ناسكى و ھونەر لە پەروازى خەيالەوھە كۆ بكاتەوھە، لەمەشدا چەپ و راست و ناوھند لەيەك ئاسۆدا دەخولىنەوھە چونكە خەيال ھەر خەيالە و ئەفسانەش ھەر ئەفسانەيە، لىھەلېنجائىشى بۇ ھەموان، وەك ئاوى بىر، بە دۆلكەي مېشك دەكرى. لەوھە بەولواوھە رېي تى دەچى ھەر يەكە لەم سى بەرەيە ھەلېنجانەكە و تەجرىدەكە و سەرلەبەرى كارەكە بكات بە خزمەتكارى ئەو تامانجەي ھەزى لى دەكات.

پوختەي قسە ئەمەيە، لە نيوان گەلانى پېشكەوتوودا فېرگە و دەزگا و ساختمانى تايبەتى ھەيە بۇ دانانى ھونەرى تازە وھيا وەرگىراني دياردەكانى جيھان، بە مرؤف و سروسىيەوھە، بۇ سەر زمانى ھونەر، بە خەيالى كەسشىدا نايەت بلى دەبى دەزگانى سۆشايلىست لە ھۆي بەرھەمھېتان و گوزەرانكردنەوھە ئىلھام وەرگرن لە حالىكدا ھونەركارىكى ولاتى سەرمايەدار ھەر خەرىكى بەرھەمى دلدارانە بىت تاكو خاوەن فابرىقە و ئاو و بەراو و پارە و پوول تەردەماغى خۇيانى پىئوھە بكن.

تېھەلكشىنى مرؤف بەرەو پۆپى فېر و ھونەر و ئارائىشت و نازگى ھەر لەوھەندە نەوھەستاوھە بەرھەمى تازە داھاتوو بگەيەنەتە رېكارى ژيانى تازە، ھەرچى بابەتى فۆلكلورى كۆن و نوئىش ھەيە ناخرىتە بەرچاوى تەماشاكەرانەوھە ئەگەر بەرگىكى شۆخ و شەنگى ئارائىشت و رېكخستن و مشتومال دان و بەرزكردنەوھە لەبەر نەكرى. لە سەرانسەرى جيھان يەك شانۆي رېز لەخۆ گرتوو نىە دىمەنىكى سادە و ھەزار و سەرەتايى فۆلكلور بكات بە بەرنامەي شەوانەي و ھونەركارەكانى پىئوھە خەرىك كات و خۆي پىئوھە لەداتەوھە لە نەزەر تەماشاكەراندا، ئەوھە راستى بى فۆلكلورى سادە لە شانۆي پشكۆي ئەم رۆژگارەدا نە جىي بەر دەكەوئىت و نە تەماشاكەرىشى دەبى لەمەشدا كەس ستەمى لە فۆلكلور نەكردوھە چونكە ديارە ھەر وەك فۆلكلور خۆي كرددوھە بە «ژوورخان» ي رووداو و بەرگى ئارائىشى پۆشيوھە، دەزگاي ھونەرى نوئىش مافى ھەيە فۆلكلور بەرز كاتەوھە بۇ رېكارى خۆي و ئەو بەرگانەي لەبەر كات كە لە كاخي پشكۆ دەوھەشيتەوھە.

«...»

له لاپه ره 175 ی کتیبه پرسوده تازه بابه ته که ی دکتور که مال مه زهر که توژینه وه و پشکینه وه ی تیدا کردوه له باره ی رۆژنامه ی «تیگه یشتنی راستی» یه وه، دوو به یته مسته فا به گی کوردی نه ختیک به ئالۆزی له لایه ن نووسه ری کونه رۆژنامه که وه، کاتی خۆی، واتایان لی دراوه ته وه. دواتریش که به یته کان له «دیوانی کوردی» دا چاپ کراون به هۆی گۆرینی یه ک وشه یان هه ر به جارێ چ پتوه ندییه کیان به و واتا و مه به سته وه نه ماوه که دل و دهروونی مسته فا به گیان جو شاندوو.

به پنی کتیبه که ی دکتور که مال ته دوو به یته له رۆژنامه ی «تیگه یشتنی راستی» دا به م شیوه یه نووسراون:

خه به ریکم بده نی ته هلی خه به ر حه شره مه گه ر
رۆژی ته مرۆ که له مه غریب سه ری هیناوه ته ده ر
نووری مه هدی له ته ره ف مه ککه وه زا هیر بووه یا
غه له به ی رۆمه له بو کوشتنی «من کان کفر»

نووسه ری «تیگه یشتنی راستی» بو ته وه چوو که ته م دوو به یته به نجه راده کیشن بو ته و رۆژه ی که تور که کان سلیمانیا ن داگیر کردوه و سه ره به خۆی حا کما به تیی بابانیا ن له بن هیناوه.

بو ته وه ی واتای به یته کان له تاریکیدا نه هیلینه وه پتویسته سه ره له به ری قه سیده که به خه یته به ر چا و تا ببینن تیکرایان به ره و چ وینه یه کمانه وه ده که نه وه.

له به یازیکی شکل که شکۆلی که وه ختی خۆی له لایه ن خوالیخۆشبووی «نیهانی – شیخ مو حیدینی شیخ که ریمی به رزنجی کوی» نووسراوه ته وه، ده قی بره شیعه ره که ته مه یه:

خه به ریکم بده نی ته هلی خه به ر حه شره مه گه ر
رۆژ که وا ته مرۆ له مه غریب سه ری هیناوه ته ده ر
نووری مه هدی له ته ره ف مه ککه وه زا هیر بووه یا
غه له به ی رۆمه له بو کوشتنی من کان کفر
ته شکی خوینینه به چاوما به گری وه ستاوه
یا غوباری ته له مه باعسی عومیانی به سه ر
خه وه یا وه سو سه یه یانه به ره ئیوه له عینه
ته م عه لاماته که وا دپته ته به ر مه دی نه زه ر
رۆحی شیرینه که ده ردی له ته نی مه هجوورم
یا مه هی من نییه تی ریحله ته بو عه زمی سه فه ر

بۆ سەفەر کردەیی من لایقە گەر بەردی فەلەک
 بیتە سەردەستی و⁸ بۆ رەدی عەدوو بی بە سوپەر
 باوجود تاکە رەقیب یاوەری ئەم دلبرە بی
 هیچ تەفاوت نییە بۆ من لە سەفەر یا لە حەزەر
 دائیما دەست بە دوعا بەندم و شاھەد زوو زوو
 شای سەفەر کردەیی من بیتەو بی عەجز و زەرەر
 سۆزشی کوردییە یا جۆششی ئەییامی فیراق
 ئاتەشی عیشقە مەگەر یا شەرەری ناری سەقەر

وا بزانی بەیتەکان دەمەتەقە ھەلناگرن لەویدا کە لە مواناسەبەیی سەفەرکردن و دوورکەوتنەوہی خۆشەویستیکی «کوردی» بەوپەڕی کزە و سۆز و پەرۆشەوہ لە ناخی دل و دەروونیکی ھەلقراوہوہ سەریان کردوہ تا دەبینین لە کوتایی شیعەرەکاندا کزە و سۆز سەر بە «ناری سەقەر» دەگەینەن، لەوہش پتر داوا لە شیعەر ناگرێ کە دەستەچیلە ئازاری دووری و جۆشی عیشق ئاگر بەر بداتە گیان و وجودی شاعیر وەک کە لێرەدا «سۆزی کوردی و جۆشی فیراق و ئاتەشی عیشق و شەرەری سەقەر» خەریکن پارچە شیعەرە کە بە خواوہنیوہ بسووتین.

وا پێ دەچی نووسەرەکە ئێو کۆنە رۆژنامە «غەلەبەیی رۆم»ی بە ھەل زانیوہ بۆ ئەوہی دوو نیشان بە یەک تیر پیکیکت، یەکیکیان دزیوکردنی ناوی تورکەکانە کە مەبەستیکی ھەرە بنجیی رۆژنامە کە بوو لەو سەردەمەدا، ئەوہی دیکەشیان بزاونتی دەماری کوردایەتییە لە دەروونی خۆیتەرانی ئەوسای کورددا. وەک دکتۆر کەمال بۆی چووہ دەبی خواوہنی نووسینە کە شوکری فەزلی بووبیت کە سوارچاکیکی ئەوسای جووتە مەیدانی کوردایەتی و ئەدەب بوو و لەگەڵ مێجەرسۆندا سەرپەرشتیی دەرچوونی رۆژنامە کە ی کردوہ.

ئەوہی بە لای منوہ جیی سەرسورمانە شتیکی سەر بە واتای «غەلەبەیی رۆم»ە کە شوکری فەزلی خۆی لێ دزیوہتوہ وە یا بەجاری ھەر بۆی نەچووہ، واش پێ دەچی بۆنەچوونە کە راست بی نەک خۆ لێدزینەوہ چونکە ئەگەر شەبەنگی ئەو واتایە بە مێشکیدا تییەریبایە نەدەشیا پشتگوینی بخات چونکە ئەوسا دەیزانی خۆیتەری ئەوتۆ زۆرن واتای راستینە «غەلەبەیی رۆم» بزائن و خۆ لێ بیدەنگکردنی بە ناتەواوی لەسەر حیساب بکەن.

بینگومان ئەم «غەلەبەیی رۆم»ە ھینانی تیشکیکی قورئانە بۆ ناو ھەلبەست کە جاریکیان لە سەرەتاکانی پەیداوونی ئیسلامەتیدا رۆمەکان لە ئاست فارسەکاندا شکست دەھینن ئیتر کافرەکانی قورەیش ئەم شکستە «ئەھلی کیتاب» بەرانبەر مەجووسیان کرد بە تانە و لە موسلمانەکانیان گرت کە گۆیا بە پێی چاوەروانیکردن لە قورئان و باوەری ئیسلام نەدەبوو رۆمی خواپەرست بە دەست فارسی ئاگرپەرستەوہ شکستخوردە بین. قورئانیش لە سوورە «الروم» بەم شیوہی وەرانی کافرەکانی دایەوہ: «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ. اَلَمْ غَلَبَتِ الرَّوْمُ فِیْ اَدْنٰی الْاَرْضِ وَھُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِھُمْ سَیَغْلِبُوْنَ...» و موژدە سەرکەوتنیکی نیزیکی رۆمەکانی بە خەلق راگەیان زۆریشی پێ نەچوو سەرکەوت.

موستەفا بەگی کوردی لە «غەلەبەیی رۆم» مەبەستی سەرکەوتنە کە یە نەک ژیرکەوتنە کە ی «غلبت» چونکە دبارە لە بەیتە کەدا «سیغلبون» لەگەڵ «کوشتنی من کان کفر» دەگونجیت، ھەر ئەمەیشە ھاوجینسی دەرکەوتنی نووری مەھدیہ لە مەککە.

لێرەدا رەنگە گرفتیک بیتە بەر زیھنی خۆیتەرەوہ و بلایت کە مەبەستی «کوردی» لەو بەیتانەدا سەفەرکردنی خۆشەویستە کە ی بیت چۆن دەگونجی باسی زاھیربوونی نووری مەھدی و غەلەبەیی رۆم بکات کە پێچەوانە ی

⁸ - ئەم وشە یەم بەم شیوہی نووسی کە لە بەیتە کەدا دەخویندریتەوہ.

دوور کهوتنه وهن. ده بوو رۆژئاوا بوون و نووربزر بوون بکات به ماکی ته شبیهی ئەو دوور کهوتنه یه. ئەم گرفته له دوو پرووی زۆر پروونه وه لام ده دریتته وه:

پرووی یه کهم: ئەوه یه که هه موو بره شیعره که خه ریکی داد و برۆیه له ده ست سه فه رکردنی خۆشه ویستی شاعیر، ته نانه ت قه سیده که ده شی بکری به نمونه ی قه سیده ی خاوه ن «وحده» جا ئە گه ر ئیمه بیین له به ر خاتری بو ره ته گه ره یه ک دوو به یتی سه ره تای قه سیده که له له شی قه سیده که دا بپیرین وه ک ئەوه یه که سه ری گیانله به ریک بپیرین و په کی ژایانی بخه ین.

پرووی دووهه م: هیزیکی ته واویش ده داته وه به پرووی یه کهم به وه دا که سه ره له به ری ئەو وینه و هه لپه و کلپانه ی که له قه سیده که دا نه خشه ی باری نه فسی و عاتیفی شاعیر ده کیشن هه موویان، تاک تاک و به یه که وه. حاله تیکی جه زبه گرتوانه و خۆونکردانه ده دهنه وه که وا که متر به وه راده گات کیشانه و پیوانه ی وردی مه نتیق کاری له گه ل خۆیدا بکات. ئەم جه زبه و خۆونکردنه پتر نووری مه هدی و غه له به ی رۆم و ئەشکی خویتین و غوباری ئەله م و خه و و وه سه وه سه و... هتد کۆ ده کاته وه له وه ی که کاره ساتی زۆر ناسازی داگیر کرانی سلیمانی که له «غله به ی رۆم» به وه دیاری ده دا له گه ل هه لاتنی نووری مه هدی له مه ککه یه کدی بگرنه وه چونکه نووری مه هدی ناشی ئەو ناره وایه بی که سفتوسوی داگیر کرانی وه لاتنی پیناسریتته وه.

هه رچه ند شوکری فه زلی و بستوویه تی بو ره ته ئویلیک بو ئەم لایه نه به یئیتته وه (کتیبه که ی دکتۆر که مال بخویتته وه) به لام هه یج ته ئویل و گونجاندنیک بای ئەوه ناکات که به بی به لگه دوو به یتی سه ره تای قه سیده که لپی دا بپیریت و بو لایه نیکی نادیار و تی نه خویتندرایه وه بپیریتته وه.

دوور نابینم سه فه ری خۆشه ویسته که ی «کوردی» به ره و رۆژئاوا بوو بیت و له وه وه عه لامه تیکی قیامه تی هه لاتنی رۆژه له رۆژئاوا وه، وه پال عه لامه تیکی دیکه ی قیامه ت که ده رکه وتنی مه هدییه، دا بیت و ره وای پرسیار کردنی له باره ی هه شه وه دیبیت. له دوو به یتته که ی سه ره تای هه لبه ست، کوردی، زیده شاره زایی خۆی به هه والی دین و ئاین و بروا به ده سه ته وه داوه هه رچه ند پینشیه وه دیار نییه که ده رخستنی ئەو شاره زاییه ی مه به ست بوو بیت چونکه ره وانی هه لبه سه ته که و مشتبوون له سۆز و که فوکولی عاتیفه چ هه ناسه سواری خۆ هه لدانه وه ی تیدا ده رناکه ویت. زیده شاره زاییه که ی له هه ردوو به یتدا به تیکرایی و له «ئه هلی خه به ر» به تابه تی دیار ده داته وه، له و پرووه که ئەوانه ی سه رو کاریان له گه ل خه به راتی هه شر و قیامه ت هه یه پینان ده لین «ئه هلی خه به ر».

له نیوه دپری به یتی یه کهمدا «کوردی» دارشتنیک فیعلی «دان» ی به کاره یتاوه که ئیستا که له سلیمانی خه ریکه به ته واوی ون ده بیت، گوتوه تی «خه به ریکم بده نی» و ئەم «ئ» یه ی به فیعله که وه نووساندوه که من له نووسینی خۆمدا پیی ده لیم «ئ» ی «رێژه ی ئینتیقالی» و له گه ل کۆمه له فیعلیکی کوردیدا دین وه ک «دامی، کردمی، بوومی، گه یشتمی، چوومی و نۆریمی... هتد». نالیس ئەم رێژه یه ی به کاره یتاوه وه ک که ده لی:

وای فه رموو که ماچت نه ده می پرووره شی توو بم
ئه مساله به جی دی ئەسه ری وه عده یی پاری

نابی «تۆ» بنووسریت چونکه ره ونه قی شیعره که و نوکته که ی ده دۆریت. وشه «توو» هه م به واتای «تۆ» و هه م به واتای «تووک» دیت دیاره پرووی یاره که ی دوای سالیک «توو، تووک» ی لپه اتوووه پیی ره ش بووه.

به هه مه حال ئەم لابسه ئە گه ر پتوه ندیشی به بنگه ی نووسینه که مه وه نه بیت زیانیک تیدا نییه. با بگه ریمه وه بو «هه شه ره که و ئەهلی خه به ره که» له «دیوانی کوردی» دا که خوالیخۆشبووی گیوی موکریانی بلاوی کردۆته وه. ئەم دوو به یتته به م جو ره نووسراون: (به یتته کانم له کتیبه که ی دکتۆر که ماله وه راگویتست):

خه به ریکم بده نی ئەهلی خه به ر هه شه ره مه گه ر
رۆژ که وا ئەمرۆ له مه غریب سه ری هیتاوه ته ده ر

نووری مەھدی لە تەرەف مەككەووە زاھیر بووہ یا
غەلبەیی كوردە لە بۆ كوشتنی «من كان كافر»

نیوہدیڤی یەكەم بەیتی شیعرەكان لە «دیوانی كوردی» و كەشكۆلی دەسنووسی «بنھانی» وەكوو یەكن، ھەر دەلیی گیو
لەو كەشكۆلەووە بەیتەكە ی راگوڤستییت، دەمینیتەووە ئەو جوداوازییە ی نیوان وشە ی «غەلبە ی» كەشكۆلەكە و
«غەلبە ی» دیوانەكە. كە بگەرینیووە بۆ لای كەشكۆلەكە دەبینین وشەكە «غلبەء» نووسراوہ، لەووە دەشی بلیین گیوی
موكریانی «غەلبە ی» خویندییتەووە منیش «غەلبە ی».

وادیارە سۆزی كوردایەتی پالی بە رەوانشاد گیووە نابیت و ئەو غەلبە یە و كافر كوشتنە ی پچ كرددیتە شاباش و بۆ
بەرەنگاری میللەتەكە ی خوئی ھەلدابیت، ئیتر شیعرەكەش واتای دەمینی نامینی «ملی وەقوتەووە».

«...»

تیبینییه کی سهره‌تایی هه‌یه له‌باره‌ی ئه‌و ئامیرانه‌ی مرؤف ته‌عبیریان پێ له‌ شتان ده‌داته‌وه ده‌شن بیتیته تیشک به‌ ده‌وربه‌ری «شعیر - ئامیری ته‌عبیر» دا، نه‌ختیک چه‌شمه‌ندازی بینهر روون بکاته‌وه:

مرؤف به‌ دوو جوړه ئامیری راگه‌یه‌نهر نیازه‌کانی خۆی ده‌رده‌برئ: یه‌که‌میان هونه‌ره جوانه‌کان. ئه‌وی دیکه‌یان، ئاخوتن که‌ ده‌شبیته‌وه نووسین. لیره‌دا ره‌مز و ئیشاره‌ت و برؤ هه‌له‌ته‌کاندن و ته‌لیپالی و شتی ئه‌وتویی نایه‌نه ناو حیسابی ئه‌م وتووێژه چونکه‌ نه‌ ده‌چنه‌ ریزی هونه‌ر و ئاخوتن و نه‌ده‌شگه‌نه مه‌یدانی ئه‌وان هه‌رچه‌ند به‌ جوړیک له‌ جوړان، تا ماوه‌یه‌ک، توانای ته‌عبیریان هه‌یه. خۆ ئه‌گه‌ر بایه‌خ به‌و چه‌شنه‌ هۆبانه‌ی ته‌عبیر به‌دین ده‌بی نیشانه‌کانی هاموشوی سه‌ر شه‌قامانیس به‌نیتیته‌ ریزی هونه‌ر و ئاخوتن، ئنجا فیکه‌ی شوان و ده‌رگه‌ لیدان و ئحم و نازانم چیش... نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه، بگره‌ وشه‌ی وه‌ک «هه‌چه، وشه، چغه...» ش هه‌ر نایه‌نه ناو لیسته‌ی ئامیره‌کانی ته‌عبیر هه‌رچه‌ند له‌ شیوه‌ی «ده‌نگی زمان» یش له‌ زاره‌وه ده‌ردین. قسه‌م لیره‌دا له‌گه‌ل هونه‌ر و ئاخوتنه.

به‌ر له‌وه‌ی بجمه‌ قولایی لیکدانه‌وه‌وه، تاییه‌تیه‌کی زیده‌ جو‌داکه‌ره‌وه‌ی ئاخوتن له‌ هۆیه‌کانی دیکه‌ی ته‌عبیر ده‌ده‌مه‌ به‌ر نیگای خۆینه‌ر. ئاخوتن تا‌که ئامیره‌ که‌ به‌ ماده‌ و واتایه‌وه زاده‌ی هه‌ناوی مرؤف بن، هونه‌ره‌کان هه‌ر لایه‌نی واتایان به‌چکه‌ی مرؤفه‌ له‌وه‌ به‌ولاوه‌ ره‌نگ و زه‌یت و به‌رد و قوماش و فرچه‌ و ریشه‌ و ژئ و گه‌چ... و ... هه‌موو ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ی که‌ له‌ به‌ره‌می هونه‌ریدا به‌شدارن له‌ مرؤف بینگانه‌ن.

ئاخوتن له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ و به‌ هه‌موو وجودیه‌وه‌ زه‌نه‌ی هه‌ست و هۆشی مرؤفه، ته‌نانه‌ت مرؤف دروستکه‌ر و داهینه‌ری ئاخوتنه‌ پتر له‌وه‌ی هی منداله‌که‌ی بیته، بگره‌ له‌ گه‌رمایی له‌شیشی لینی نزیکتره‌ چونکه‌ مندال و گه‌رمایی له‌ ماده‌ی به‌ پۆز و به‌ره‌هه‌ستی ده‌ره‌وه‌ی وجودی مرؤف به‌ده‌ر ده‌ده‌نه‌وه‌ که‌چی «وشه» له‌ خودی مرؤفه‌که‌ ده‌زیته‌وه‌ به‌لام زانه‌وه‌ی مه‌عنه‌وی نه‌ک مادی. ره‌نگه‌ بیر بؤ ئه‌وه‌ برؤا که‌ «وشه» ش له‌ ماده‌وه‌ وجود په‌یدا ده‌کات، گوڤا «ده‌نگ» که‌ قالبی وشه‌ی واتاداره‌ پیوه‌ندی به‌ هه‌واوه‌ هه‌یه‌ هه‌واش ماده‌یه. ئه‌م بۆچونه‌ رواله‌تی و سه‌راوییه‌ چونکه‌ مرؤف ده‌توانی له‌ ده‌روونی خۆیدا وتووێژ بکات بی ئه‌وه‌ی به‌ زمان ده‌ریان بیریت. خۆ زۆر که‌سی بیزمان هه‌یه‌ هه‌موو شتان تیده‌گات و هه‌موو شتانیس به‌ دل و میشکی خۆیدا تیده‌به‌ریتیت و یه‌ک وشه‌شی لی ده‌رنایه‌ت.. هه‌ر نه‌یسه. با بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ سه‌ر رچه‌ی مه‌به‌ستی ئه‌م نووسینه.

هونه‌ر، تیکرایان، که‌ له‌ رووی شیوه‌ و جوړی «تیکه‌یاندن - راگه‌یاندن» هه‌وه‌ له‌گه‌ل ئاخوتندا به‌راورد بکرین ده‌چنه‌وه‌ بۆ لای «تجرید» و هیماکاری، واته‌ به‌ر له‌وه‌ی هونه‌رکار بیه‌وی هیچ به‌رگی نامۆبی له‌به‌ر هونه‌ره‌که‌ی بکات، هونه‌ر وه‌ک خۆی هه‌یه‌ به‌ جوړیکی ته‌جریدی واتا ده‌به‌خشێ و فه‌ره‌هنگی قه‌رارداده‌ و نووسراوی نیه‌ واتاکانی لیک بداته‌وه‌ وه‌ک که‌ زمان فه‌ره‌هنگی هه‌یه، هه‌لبه‌ت بۆیه‌ هونه‌ر پیوستی به‌ «وه‌رگیران» نییه‌ له‌ میلیه‌تیکه‌وه‌ بۆ میلیه‌تیکێ تر وه‌یا راسته‌ر ئه‌وه‌یه‌ بلین وه‌رگیران هه‌لناگرئ وه‌ که‌ زمان هه‌لی ده‌گرئ و داخوازیشی ده‌کات، به‌ نموونه‌ که‌ گوته‌ «تووهری» عه‌ره‌بیک تیتناگا تا بوی نه‌که‌یته «غضب» به‌لام که‌ به‌ وینه‌کیشی ته‌عبیرت له‌ «تووهری - غضب - fury ...» داوه‌ هه‌موو بینهریک له‌ واتاکه‌ی ده‌گات ره‌نگه‌ کوردیک و زاپۆنییه‌ کیش هه‌ردووین به‌ جوړیکی له‌ یه‌ کنری نزیک ته‌عبیر له‌ «تووهری» بده‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر جو‌داوازییه‌ کیش له‌ نیوانیاندا هه‌بیت له‌وانه‌یه‌ هه‌ر به‌قه‌ده‌ر جو‌داوازی نیوان دوو وینه‌کیشی کورد وه‌یا زاپۆنی بیته. ئه‌وه‌ی راستیش بی ته‌عبیردانه‌وه‌ی ته‌جریدی له‌ واتا به‌ ناچاری جو‌داوازی ده‌خاته‌ نیوان به‌ره‌می هونه‌رکارانه‌وه‌ چونکه‌ مومکین نیه‌ خوهره‌ی دل و تاسه‌ی ده‌روون و ره‌نگینی په‌نچه‌ی دوو که‌س وه‌ک دوو نسخه‌ی یه‌ک شت بن که‌ ئه‌م بزویته‌رانه‌ش له‌ مرؤفیکه‌وه‌ بۆ یه‌کیکی دیکه‌ گوڤان هه‌لبه‌ت به‌ره‌میشیان ده‌گوڤی.

رهنگه راست بی بگوتری رهم له پلهی پیشهوه و سه ره تایی «تجرید» دا بیت موسیقاش له دوایین پله دا. واته رهم له هونه ره کانی دیکه مه فهومتر بی و موسیقاش له همومان زاتیتیر و دهر وونیتیر بی ههر نه بی له بهر ئه وهی که نامرایی ته عبیر له هونه ری موسیقادا. که دنگ و ئاوازه، له خووه خزمتره له گه ل مه عنا و خه یال و خوولیا دا و به ئه رک و بلیمه تی موسیقا ههر نه بی ناتوانی وه یا هه لئاگرئ ته عبیر له شتی رهق و زهق و به ره هستی وه ک بهرد و دار و رهنگ و بین و بینرا و به ره هست و چیژراوانه یه، ئنجا ده ستوانی به هوی وینه ی گول ته عبیر له «بین» بداته وه وه یا به هوی که مانی ناو باوه شی مرو فیک واتای «ئاواز» به خشی...

به ههر حال هم خاصیه ته ی به کارهینانی «تجرید» و ریگه ته عبیری ته ماوی و پشت بهرده له هونه ردا. بوی بوه به قه لخان و به دریزی میژوو له زور به لای ناگه هانی هم جیهانه پر کیشه یه ی پاراستوه سه ره رای ئه وهی که «هونه ر» له بنه رتدا مه خلوقی ئارایشت و جوانکاریه. تا ئیستا که ش هونه ردوستی هه موو جیهان مه رحبا له به ره می هونه ری که ده که ن له رووی هونه ری رووته وه بیعه یب بی دواتر سه ر له ناوه رۆکی خوار ده که نه وه. رهنگه ههر گویشی نه دهن. هونه ر خوی له خودا که ره سته یه کی مام سه لاهه تو که ی ته عبیره، زور به دره نگه وه خاونه که ی ده هاویژیتته ناراحه تیه وه. ئه مه راستیه که هونه ر له چارچنوه ی ره وای خودا داده نیت، له نرخی که م ناکاته وه. وه ک ئه وهی که هه نجیر و هه نگوین و تری و گوره ویش نرخیان به وه دا نادورینن که له لوله ی تفه نگه وه ده رنایه ن...

له تاقمی ئامیره زمانیه کان، که په خشان و هونراوه، په خشانیش به سه ر زور له ئه ژماره کانی ئه دهب و زانست، ئنجا گوتار و کتیب، ئنجا چیرۆک و شانۆگه ری.. دابه ش ده بی. بیگومان ئامیره هه ره به هیز و ییز و به برشت و دنگ و سه دا که ی ته عبیر له نیوان به ره ی ئاخوتن و نووسیندا گوتاری سیاسی و نووسینی سه ر به سیاست و باوه ر که راسته وخو و به کسه ر، بی ته ئویل و زمانگرتن و «بیچی ده وه نی» نشته ر له دوومه ل ده دات چیرۆک و شانۆگه ری، به عاده ت، له ناو هه لوه ست و رووداوی ناو سه رگورشته که یان «بیرورا» ده رده برن و له وانیه گوته هه ره به جورته ته کانیان له سه ر «نوو سه ر، ده رهینره» حیساب نه کرئ چونکه به سه ر زمانی غه یری خودا ده ریان ده په رینی و ری ئه وهی ده مینی په نا بیاته وه بهر سایه بانه زور مه شووره که ی «ناقل الکفر لیس بکافر». ئه وهی مه ترسی و به لا بو نوو سه ری چیرۆک و شانۆگه ری ده نیته وه. رهنگه چیرۆکه که نه بیته به لکو ئینتیمای نوو سه ره که بیت، له وانیه هه مان قسه و هه لوه ستی ناو چیرۆکه که له نوو سه ریکی دیکه که ئینتیمای نییه وه یا جودایه به داوئوه نه کرئ. ئاوریک له میژوو بده وه ده بینی له ولاتی مسلماندا هه میشه مسلمانته تی بوته شفاعه تکاری ئه وانیه قسه ی به جورته تی پشت له عه قیده یان کردوه. نه ک له چیرۆک و بهس، بگره له هه موو مهیدانینکدا. هه لبه ت له نیوان مه سیحیانیشدا هه مان دیارده ی خاله به خشکردنی مرو فی مه سیحی له چاوه هی کافر باو بوه هه روه هاش له نیوان باوه ره جودا جودا کانی دیکه ی هم جیهانه دا.

که بین و له روانگی مه ترسی و سه لاهه تی ته عبیره وه سه یری «ئاخیره ر، ئاخوتن» بکه ین ده بینن له کونه وه شیعر ئامیریکی سه لاهه ت و بیخه ته ر بوه له چاوه په خشان. هه مو ئه و قسه بیپه روا و بیپه ردانه ی که ئه گه ر نوو سه ر بیانکاته په خشان هه رای بو ده نیته وه له شیعر دا به دریزی رۆژگار چاوی لی پو شراوه و به قسه ی جوان و نه قل و باهه تی ئارایشت له قه له م دراوه. سه یری شیعه کانی نیو «ئه لف لیله» بکه و بزانه چی تیدا گوتراوه «ئه لف لیله به شیعر و په خشانیه وه هم بیپه رده ییه ی تیدا به دی ده کرئ به لام شیعه کانی که به نمونه دینه وه زه قترن له رووی جورته تی زایه ندیه وه (زایه ند - جنس - sex). ئنجا گوئ بگره خه یام چون ناوانه ده گاته پایه ی «ابن الرواندى» و ههر به خواناس و حه کیمیش ناوی ده برئ. له کونی هه ره کونه وه هه لبه ست به تیکرایی به کجار که متر له قسه ی عاده تی، چ جایی نووسین، حیسابی جدیه تی بو کراوه، ئیستاش ههر وه هایه. نالی که ده لی:

شیققه ی فه له کولئه تله س و ئه ستوونه یی زیرین

بی بیکه به تارایی سه ر و سرکه یی والا

له جیاتی ئه وهی پی بلین مامه نالی چون ده کرئ ئاسمان و په لکه زیرینه بده یه ده می مه قهس و نووکی ده رزی، هه زار ئافه رین له خه یاله بلن دپه روازه که ی و دارشته سحر اویه که ی ده که ین، جا ئه گه ر یه کینکی عاده تی، یاخود نالی خوی، بچیته بازاری قوماش و جلدروان و، مامه له ی ئه و ته رزه باهه ته و دروومانه بکات ده بی چ وه رامیک وه رگریته وه!

كام نووسەر و پراوتى له په خشاندا شتيكى وهك «ههتيوى بولغار و يههودى بهچه» ي شيخ رهزا و شهوه زور مهشوره كهى ئهدهب «مصباح الديوان» به قهلهمى خویدا تپه پرتي؟ مهسهلهى حساب له گهل نه كردن و لى به داويوه نه كردن به زيادهوه له ههلبهستى فولكلورى سهپاو و دهقگرتوو بو، واته شاير و گورانبيژ و بهيتخوين و بالورهبيژ پتريش له شاعير بهرهو تهعبيرى بيپهرده و ويتهى شهرمهپنهوه دهرون بي ئهوهى كو له جهزا و چاوسوور كردنهوه بكنه چونكه دهزانن كهس لپيان زوير نابى. له زور بهستهى شايى و گوراني ميللى، ههز كردن روو له ئافرهتى شوو كردوو دهكات وهك كه ههموو جارن شاير دهلي «ميرده گوهى بمرى...» وهيا «... ناويرم بينم ناوى، له بهر ميردى گلاوى» وهيا گوراني «لانكولي» ههمووى ههز خهريكى زير كردنهوهى مندا له بو پيدا كردنى دهرفهتى ژوانى دهمه و بهيان، لهوه ههز گهري كه گهليك جارن له رهشبه له كدا باسى له شى ئافرهت بهو شيويه دهكړى كه لهويدا نه بي جايز نيه... به تيكرايى، شيعر لهچاو فولكلور، پتر زمان دهگرى له ئاست ئه وشه و تهعبيرانى بيرى بيسه بو لاي زايه ند ده به نهوه هه چهنده گهليك پتر له په خشان رپى تهعبيرى رههاى بهرهو زايه ند به خوى ده دات و ليشى دهسه لميندرى...

به ههز حال، شيعر به زور ناكهوى له سهز شاعير، ئه مهش راستيه كه له خووه ئاشكرايه هه چهنده باسيشى ناكريت و هيچ حيساييكيشى له سهز هه لئه ستاوه، خو ئه وهى راستى بين منيش له مامه له كردندا ههز گيز ئه و سهلامه تيهى شاعيرم تينه خو يتدوتوه و تيشى ناخو يتمه وه له نووسينيشمدا ئه وه ندهى باسى شاعيرى كوردم به تهقديسه وه كردوه په خشان نووسى كوردم باس نه كردوه، ليره شدا كه ئه م راستيه به فراوانى ده دمه بهر ليدوان پيش ههموو شيك مه به سم روون كردنه وه كه شوين ههنگاوى شاعيرى نوپخوازي كورده جا ئه گهز بوچوونه كانم ههلبگري، رهنگه به سوودى خو تهاو بي، خو ئه گهز گوپشى نه دامى چ زهره ريكي نه كردوه، ته نانهت ئه گهز له خو شمي زوير بكم دوتى له من بهرده و امتر و ريزلينه ترى چهنگ ناكهوى، بويه وا بيپه روا ده ليم له رووى خه تر و سهلامه تيه وه شاعير ده كه و يتته نيوان هونه ركار و نووسه ر. بايى ئه وهى كه شيعر وهك هونه ر ئارايشت و موسيqa و تهجر يده پشكى سهلامه تى هونه ر وهرده گري، بايى ئه وهش كه به هوى ئامرازى «وشه» تهعبيرى مهفهوومتر له هونه ر به كار ديتت بهرهو په خشان دهبيتته وه له مهلبه ندى ترس و خه ته ردا. له كونه وهش گوتراوه «زمان به لاي سه ره».

ئهم لايه نهى بيخه ته رى، وهيا كه مخه ته رى، كارى نه كردوته سهز شوره تى شاعير ههروهك كارى نه كردوته سهز هونه ر كاريش، به پيچه وان، شاعير هه ميشه له نووسه رى په خشان به ناوبانگتر و مه رحه با لى كراوتر بو. ههلبهت دهزانم به شيكى بهرچاوى ئه م پاداشه مهعنه وييه ده چيته وه بو ئه و له زه ته عاتيفيهى كه مه ردم له شيعرى نازكى وهرده گري. له برى ههستى حهسانه وه و ئارامى گيان و تامه زروپى شكان كه له بيستن و گوتنه وهى شيعرى جوانه وه به مروف ده گات مروقه كه پاداشتيكى خوشويستن و سوز به شاعيره كه ده داته وه، ئنجا هوى ديكه ش هيهه پالپشتى له بلاو بوونه وه و ناو ده ر كردنى شيعر و شاعير ده كات وهك ئه وهى كه شيعر پتر له گهل دهروونى بيسه ردا وتوويزى بهرده وام ده كات و گهليك ده رنگتر خهلق له گوتنه وهى تير ده بي، پتريش له په خشان ده ست دها بو ئه وهى له لايه ن خهلقه وه له سهز شان و له كاتى كو بوونه وه و نمايشت و چهندين مونا سه بهى ديكه دا بگوتريته وه و بخويتدريته وه با شتريش له گهل جو شى عاتيفه هاوئا ههنگ ده بي، ئاسان تريش ده بيته گوراني...

به لى ئه مانه ههمووى يار يدهى شيعر ده دن تا ئه و يش وهك هو به كانى ديكه ي ناو ده ر كردن گورانبيژى، سينه ما، روظنامه گه رى، يارى، موزيعايه تى... به خيرايى شاعير مهشوره كات و دهياته پلهى عه بدولحه ليم و حه سه ن زيره ك له شوره تا، بينه قوتاييه كى زانكو كه شيعر بلاو بكاته وه، له رووى شوره ته وه بهو ماموستايه ي بگه كه هه رچى زانستى سهخت هه يه به ده رسى ده ليتته وه و كتبيشى له سهز داده نى، ده بينيت قوتاييه كه زور له ماموستا كهى مهشورتر ده بي، ئه مه راستى بينگومانه كه له هه ردوو دهسته ته رازووى ئه رك و پاداشدا به سوودى شاعير له نگره ده به ستى.

بهو لاي ئه م راستيه وه راستيه كى ديكه هه يه، ئه و يش له سوودى شاعير زياد ده كات و له ئه ركى داده شكينيت: هه تا واتاى شيعر ته ماو يتر بين هه لوه ستى شاعير سهلامه تر ده بي، چونكه نامو يى تهعبير وهك ئه و كالانه يه كه تيزايى و برنده يى تيغ له نيو خويدا ده شاريته وه و زور به درهنگه وه لى به ديار دها كه دهيه وى برين بخاته له شى ناحزه كه يه وه.

له سهريکهوه شيعر بههوی شیرینی و روح سووکی و خنجيلهیی خالهبهخش کراوه له سهريکيشهوه شاعیر به تعبيری تهماوی خوئی چهپ دهداث لهو نهرمه خهتهرهی که شيعری وهک:

ملك و دستور و مجلس امة
كل عن المعنى الصحيح محرف

کاتی خوئی رهنگ بوو بيهينيته بهر ههنگاوی «رصافي». ئهوهی راستيش بی شيعره که و هی تریش دووچاری هيچ ناراحهتیه کيان نه کرد، ئهوهی پئی سهغلته بوو دم ليدانی شتی سهر به تايين بوو که له حهقيقهتدا به گهليک مهزههیی رهواس ههر رهوا بوو کهچی کۆمهلهک مهلاي لی بهخه بهر هینا، رهنگه ههر ئه و کهسانهش یاردهی رزگار بوونيان دايتت که به ههلبهست هيرشی دهبردنه سهر. شته سهر به تايينه کان به پخشان نهک به شيعر بلاو بوو بوونهوه بویه بوو ئه و کارهی کرد، نهخۆ زههاوی به شيعر دهريبری که دهبي «أثير» خوا بی چونکه هه موو ئه و سيفه تانهی دهدهنی که له خودا رهچاو ده کړی و ههر دهينيتهوه هۆش و خواز (ارادة)، که ئه و دوانهشی بی بدری بۆ نهبيته خوا؟ ئه مهی گوت (ههلبهت من دهقی قسه کانی زههاويم نههیناوهتهوه) و پيشم شک نايهت کهسی له خوئی به دنگ بيتايی.

تۆ بينه له ههلبهستدا ههرچی جهههنه می دنا و قيامهت ههیه له گیانی زۆردار و بهدکار و خویتمز و داگیر کهر و «سيخور» ی بهر بده کهس تووره ناکهيت چونکه قسه کانت هيچ تاکیکی ديار و پهنجه نيشان ناگر نهوه، شيعریش پهخشی ئهخبار نييه ناوی کهسان و شویتان و ميژووی رووداوان بکاته لیسته و له ديتره کانيدا قه تاريان بکات، بویه به ئهوهی لهبارهی خراپهوه دهلييت، زۆر جارن، لهوانهیه بهدکاره کهش بيليت.

لهمهوه دهمهوی به شاعیری کوردی نوپخواز بلیم خهستکردنی ته مومژي ناو تعبير و هه لنانی پهردهی نامویی به دهوری ههلبهستهوه حهشارگهی خو تيدا بواردنه، ئنجا نمايشتی ماسوولکهی هونه ره، ئنجا سليتمانی گوته نی «خه نجهر له کا» یه بی ئه رک و مهسره فه کهیه، ئنجا «بيتاقه ی شه ره ف» به خۆبهخشينه بۆ ريزی ههره پيشه وهی قاره مانه راستينه کانی هه رای فکر و باوه ری کۆمه لايه تی و چاره نووسی گه لان.

تاخيويه هه تا له تم و نامویی زياد کات خوئی له خه بات دهشاريته وه... بوو که کانی فکری ماره بری خوئی ناکات... بگره دهخزيته ناو ئه و بورجه عاجينه ی که له فيرگه به کی سه ره له به ری فکر و هونه ر کراوه به عيب. ئنجا ئه گه ر جوانی و شکلی شيعر جاري کيان په رزینی سه لامه تی بۆ کيشايی، ئه و جينگل خواردنه ی له نيو بورجه عاجينه که دا به هوی تعبيری نامه فهووم له زوربه ی ههره زۆری گه لی داده بریت چونکه به ک تاکی جه مبووره ی ئه و خه لقه له قسه کانی ناگات. شاعیری کهس تينه گه يشتو که له لايه ن خه لقه وه پيشوازی لی ده کريت، به هوی مه فهووم نه بوونی قسه کانی ئه و پيشوازیه ی لی ناکريت، به لکو له شيوه ی قهرز و خواسته نه وه دا پشکی «حورمه ت و خو شه ويستی» له تیکرا مه فهوومی «شاعيره تی»، نه ک له مه فهووم نه بوون، بۆی ده بی به مال. سه رمایه ی شاعیری نامه فهووم له و شه عبیه ته ی که هه یه تی قهرزی ده ست به سه ردا گیراوه.

شيعری زيده ته ماوی، به ناچاری ده بيته وتوويز له گه ل خودا کردن، ئه و په بری ليک کيشرانه وهی جغزی مه فهووم بوونی ئه وه یه به ره ی شاعيران له ربي کوتانه وهی ريگای له یه کدی نزیک و له یه کدی شاره زا بدوزنه وه بتوان له یه کدی بگه ن، ياخود هه ره که یان به پئی بۆچوونی تايبه تی خوئی واتا له شيعری هاوريکه ی بداته وه، که ئه مه ش شيوه ی نيوی بابه تی ليکدانه وه یه خه ريکه له زوربه ی مه يدانه کانی سه قافه ت خوئی ده کاته روانگه ی سه لمينراوی تيوه ر امان، تا ئه وه ی به ره مه ی کۆنينه ده دريته بهر نيگای سه رده م نه ک به نيازی پتر تيدا رۆچوون و روونتر کردنه وه و سه ره ژوورتر بردنی سه رچاوه ی ماکه کانی ئه و به ره مانه به لکو به راگو يستی پاته ويات و یه کسه ری به ره م و خاوه نه که ی له رۆژگاری خو یه وه بۆ ئه م رۆژگاره وه ک که کوری ئه م رۆژه بيت... ههر یه که یان به جوریک واتای ليده داته وه به ته وای خاوه ن هونه ره که کپ ده کات.

دهبى بزاین شاعر له بنه رت و له یه کهم جوولەى هەلنایه وه جووره داپوشراوییه کی وهک په رده ی ته نک یا ئەستووری به سه ره وه یه له چاو قسه ی عاده تیدا، تا ئەوه ی رهنگه راست بی بگوتری شیعری زیده ساده و ساکار و مه فوووم به کاری هونه ری له قه له م نادریت، مه گەر له وانه بی که پیی ده گوتری «سهل ممتنع». به نمونه، ئەم دیره شیعری شیخ رهزا به هوی دارشتنیکی نه خته ک عاده تییه وه بوو به و نامه فووومه ی که هەر ئیستا باسی ده که م:

کی بی له دلیرانی عشاير که نه چوویی
وهک تیری ئەجەل نوو که رمی جافی به نافا

وهک ده بینیت دیره شیعری که له به شی هه ره واتا ئاشکرای هونراوه یه، که چی نیمچه شاعیریک ئەمه ی خواره وه ی لی خواسته وه و کردی به دیاری بو نه وه به کی عوسمان پاشای جاف:

ئەوی نه وه ی میر به ناف
ناعه لاجم شه و له داخه لیر ئە که م

ئه گەر دیره شیعری که ی شیخ رهزا هه لوه شینینه وه بو باری عاده تی ئاخوتن و بلین: «کی بی له دلیرانی عشاير که نوو که رمی جافی به ناوکدا نه چوویی وهک تیری ئەجەل؟» نیمچه شاعیره که چاوی رهشکه و پیشکه ی نه ده کرد له وشه ی «به نافا» و وا تینگا له کوتای شیعری که دا سیفه ته بو «جاف»، ئنجا هه قیشم نییه به سه ره نه بوونی کینس و واتا له وه ی به دوری «به ناف» فه رموویه تی...

شیعری ئیستا که ی کوردی، زور به داخه وه، پنبه پی تیهه لکشیه وه له نامه فووومی تا کو گه لیک جاران ده گاته ئەو راده یه ی که له خاوه نی به ولاره رهنگه که س تی نه گات. ئەو نامه فووومییه و نامویییه له وه ده رچه زاده ی عه فوییه ت و ورووژان و جوشان و هه لرزان بیته وهک ئەوه ی که ده مه وانیه ی ده فری داخراو و ئاخاوت هه لگرت ناوه رۆکی ده فره که هه لرژیت و ده رپه ریته. نامویی له شیعری نویابه تی کوردی بو به شه قل و ده ق و نه خش و روخسار، بگره تا راده یه ک به ره و ده روونی شاعیریش رویشته وه له ودا که خه ریکبوونی شاعیر به دۆزینه وه ی دارشتنی سه خت و وینه ی کیوی به ره و خه یال و واتای ورد و تیکه له کیش و نامه تلووفی ئەوتویه وه ده بات که «معاناة» ی عاده تی نایانگاتی، رهنگه ئەم وردپیویه و ته نک هه لبرینه وه و خه یال باریککردنه وه یه ش ته نها سوودیک بیته به شیعری کوردی بگات له بری له ده ست چوونی روونی و ساکاری و ئاشکرای که سه رچاوه ی لی خواردنه وه ی ئاپوره ی خه لقه.

واتا و خه یالی دووره ده ست به خوی و نرخه هونه ری و مه عنه وه یه که یه وه وهک ئەو گه نج و زیر و گه وه ره یه که له خه زنه ی ده له مه نددایه و به ر نیگای من و تو ناکه وئ، داخیشم ئەو داخه یه که گه وه ره ی وه ها نایای کوردی، وهک ده ست ئیمه چوه، ته رجه مه ش نه کراوه بو زمانیکی دیکه به شیوه یه ک له عاله می رابگه یه نی که شاعیره بی پوول و پاره که، بگره بی شه هاده که ی، کورد به گه وه ره ی واتا و شیوه ی که س نه بیستوو و که س نه دیتوو ئەو سامانه مه عنه وپییه ی به دوری رووته له یی خویه وه هه لئاوه تا ئەو راده یه ی بتوانی به خشنده بی و لینی بخوازیته وه. هیچ موجامه له له وه دا نیه که ده لیم شیعری نویابه تی کوردی وه هام بیستوه به قوناخ پیش زوربه ی، ئەگەر نه لیم هه موو، شیعری نویابه تی جیرانه کانی کورد که وتوته وه، ته نانته جاریکیان به یه کیک له و شاعیرانه م گوت که تو دییت و له فلانه بره شیعرتدا، به لای خوته وه، به ناوه یانی چه ند شاعیری غه یری کورد رووکاری هه لبه ستت به رز ده که یته وه ئنجا له به رزایی هه لبه سته که ته وه ده توانی ده ست به گه یه نیه ده ست به رز کراوه کانیان به ره و ئاسوی په روازت. له مه شدا یه ک تو سکال موجامه له م به کارنه ینا چونه ک به راستی و سه د جاران به راست ئەو بره شیعره که نمونه ی گه لیک پارچه ی دیکه ی وهک خوی بوو تا که یه ک هاوتای نه بوو له هه موو ئەو شیعره ناوده رکردوانه ی غه یری کورد که من له و چه ندین سالانه ی دوایدا بیستوو من. جوانی و به رزی بره شعره که ش په کی له سه ره ئەوه نه که وتبوو ئایا تیان ده گه بت یا ناگه یت. وهک فره که ی به هه واوه هیچی تیناگه یت و پیشه وه ده چه په سییت.

شعیری نوڤابه‌تی کورد گه‌لێک به‌ولای شیعری سه‌ده‌ی نۆزده‌می کورد، له‌ نامۆیی و نامه‌فهوومی تیپه‌ری کردوه، جا ئه‌گه‌ر گله‌یی له‌ شاعیریکی به‌ر له‌ سه‌د سال بکه‌ین که‌ شیعری توڤکڵداری گوتوه‌ ده‌زانین ئه‌و شاعیره‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه‌ که‌ جارێ شاعر نه‌بوویه‌ فه‌رمانبه‌ری بیروباوه‌، شاعیریش داوا‌ی شه‌عبیه‌ت و گه‌لدۆستی نه‌ده‌کرد، خۆ دیوانه‌که‌شی چاپ نه‌ده‌کرا، هه‌یج به‌ره‌ و تاقمیکی رۆشنیرانی‌ش بۆی نه‌ده‌بوونه‌ پرۆپاگه‌نده‌چی نه‌ خۆی به‌ته‌مایه‌ و نه‌ که‌سیش لێی ده‌سه‌لماند بیه‌ته‌ پاله‌وانی کۆمه‌لایه‌تی و قه‌ومایه‌تی و ... و نه‌... نه‌... ئنجا شیعره‌کانی‌ش له‌ چاو شیعری سه‌رده‌م ساکار و پروون بوون ئایا ده‌بی چ جوهره‌ گله‌یه‌که‌ بکری له‌ نامه‌فهوومی شاعیری نوڤاخواری نوڤابه‌تی کورد.

هه‌موو ئه‌و «نه‌... نه‌...» یانه‌ی شاعیری کۆن بۆ «ئه‌ری... ئه‌ری... به‌دی... به‌دی... به‌لی... به‌لی...» یه‌ ریز و خۆشه‌ویستنه‌م بۆ شاعیری سه‌رده‌م ئه‌وه‌م له‌ بیر ناباته‌وه‌ که‌ ده‌بی تێی بگه‌م... ده‌بی خۆی لیم ئاشکرا بکا. داوا له‌ هونه‌ر و توانای ده‌که‌م یا قالیی وه‌ها دارێژیت به‌ دلێ خۆی و به‌ فه‌می بیسه‌ر بی، یاخود پتر پرووناکی بخاته‌ نیوان شیرازه‌ی ته‌نینه‌وه‌ی داوه‌ باریک و لوول خواردوه‌ کانی ئه‌و فکر و سۆزه‌ی که‌ له‌ به‌شیکه‌ی به‌رچاوی شیعری ئیستا که‌یدا بۆ شاعر خۆینی عاده‌تی و فراژووش گرێچکه‌ ده‌کا.

من نالیم، لیشی قبول ناکه‌م، به‌ ده‌مودووی ئاخوتنی عاده‌تی و په‌خشانی ساده‌ له‌ گه‌لمدا سکالا بکات، تاوانباری‌ش ده‌که‌م که‌ به‌ نیازی خۆروونکردنه‌وه‌ و مه‌فهووم بوون واز له‌ وینه‌ و واتای کینوی و رامکردو به‌ینی... موسیقا بدۆریتی... په‌رده‌ و پۆشینه‌ کانی سه‌ر پرووی بوو که‌ خوولیاویه‌ کانی بیچته‌وه‌... من مامۆستای قوتابیانم له‌ شاعیر و هونه‌رکار ناوی... واعیز و به‌ندیاریشم ناوی... رابه‌ر ئاین و کۆمه‌لایه‌تیشم ناوی. ئه‌مانه‌ بی ئه‌وه‌ی شاعیر بن هه‌ن و له‌ کاردان... من شاعیریکی هه‌ستیاری هونه‌رکاری ده‌ست ره‌نگینی هه‌ناو ته‌قیوی جه‌زه‌گر تووی شیت و شه‌یدا و به‌له‌رز و تا... مه‌فهووم ده‌وی، ئۆبالی رێسکان و نه‌رێسکانی ئه‌و مه‌رجانه‌ش ده‌چیته‌وه‌ ئه‌ستۆی به‌هه‌ره‌که‌ی، ئۆبالی لێ حالیبوونیشی، ئه‌وسا، ده‌چیته‌وه‌ ئه‌ستۆی خۆم.

نامۆیی شاعر، یا هه‌ر بابته‌یک بی، که‌ گه‌یشته‌ پله‌ی پیچرانه‌وه‌ و لوولخواردنی ئه‌ولای تیگه‌یشتنه‌وه‌ چ پێویست به‌وه‌ ناهیلێ له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌ی بکۆلریته‌وه‌ ئایا پرووی قسه‌ و وتووێژی له‌ گه‌ل چه‌نده‌یه‌کی میلیه‌ت و کام به‌ره‌ و چینی میلیه‌ته‌. پارچه‌ هه‌لبه‌ستی وه‌ها هه‌یه‌ هه‌ر له‌ به‌ر شیوازه‌ نوێ پێوه‌که‌ی ده‌زانێ نوڤاخوازه‌ و کۆنه‌په‌رست نیه‌. تۆ بلی ئه‌م دارشته‌ پشت له‌ «عروض» وه‌ ئه‌م شیوه‌ ته‌ماوییه‌ نامه‌فهوومه‌ له‌ کوپۆه‌ په‌ریه‌وه‌ بۆ ناو هه‌لبه‌ستی کوردی؟

هه‌لبه‌ت ناشی بلین نمای ئاسایی و فراژووبوونی خۆرسک شیعری کوردی له‌ عه‌رووزه‌وه‌ راگویتست بۆ ئه‌و حالوباره‌ی که‌ هه‌یج پێوه‌ندی به‌ رابردوویه‌وه‌ نه‌هه‌یتست، چونکه‌ وه‌ک ده‌زانین ئه‌و گۆرانه‌ی که‌ له‌ هه‌لبه‌ستی کوردیدا گه‌یشته‌ راده‌ی به‌ره‌واژبوون و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌ چه‌ند سالێکدا پرووی دا به‌ حال به‌شی لاساییکردنه‌وه‌ی ده‌کرد چ جایی ئه‌وه‌ی عه‌رووزی تیدا پیر و گه‌نده‌ل بیت و چرووی تازه‌ ده‌رکات و بیه‌ته‌ نه‌مامی شیعری نوێی کوردی.

ئه‌وه‌ی بیه‌وی گۆرنی شیعری کوردی بباته‌وه‌ بۆ گۆرانی باری کۆمه‌لایه‌تی و شارستانه‌تی و کوردستان نه‌کا ده‌ماری پێوه‌ندی ژوورخان به‌ ژیرخانه‌وه‌ بیچری ده‌بی ئه‌وه‌ به‌ یادی خۆیدا به‌ینیته‌وه‌ که‌وا کاتیک شیعری «گۆران» تطوری کرد و به‌ دوا ئه‌ودا زوربه‌ی شاعیره‌کانمان عه‌رووز و شیوه‌ دارشتن و بۆچوونی میراتیان ته‌لاق دا هه‌شتا له‌ هه‌موو کوردستانی عێراق سی ناوچه‌ی لیوا و یه‌ک دوو ناوچه‌ی قه‌زا کاره‌بابی تیدا هه‌لکرا بوو و جارێ کورده‌واری یه‌ک بست به‌لای پیشه‌سازی و جووله‌ی هونه‌ری و په‌ره‌سه‌ندی خۆینه‌واری و تازه‌بوونه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئازادی ئافه‌رت و ره‌ها‌بوونی بیروبا و ئه‌و جوهره‌ دیارده‌ ژبیریانه‌وه‌ نه‌چوو بوو که‌ ئیتر ناشی بلین گۆرانی میژوویی کورد هۆی گۆرانی شیعری کوردی بوو. که‌ شیعری کوردی کیفی کۆنی خۆی، وه‌ک ماری دمه‌و هاوینان، دارنی جارێ زوربه‌ی کورده‌واری له‌ بری «ژنه‌که‌م» ده‌یگوت «خیزانم... ماله‌وه‌... مندا لان».

به‌ کورتی ده‌لیم ئه‌وه‌ی بوه‌ بنه‌مای گۆرانی شیعری کوردی دوو چشت بوو: یه‌که‌میان چاولیکه‌ری شیوازی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، بگره‌ هی رۆژه‌لاتیش. دوهمیان، که‌ هه‌ر خۆ په‌له‌ی به‌ هۆی یه‌که‌م کرد، بلاو بوونه‌وه‌ی زۆر خیرای فکری نوڤاخواری دوا‌ی شه‌ری دوهم بوو به‌ هه‌موو دنیا نه‌ک هه‌ر به‌ کوردستاندا، که‌ یه‌کێک له‌ داھینانه‌ کانی نیو کوردانی ئه‌وه‌

بوو وای له نۆبه‌ره‌ی رۆشنیبری ئه‌وسای کورد گه‌یاند گۆیا شکلی عه‌رووزی له شیعردا پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه پاشکه‌وتوه‌کانی کۆنه‌په‌رستییه هه‌ر وه‌ک له گه‌لیک مه‌یدانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و بیروباوه‌ردا شه‌ری پێ نایه‌وه دژی ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوترا کۆنینه. ئه‌وه‌ی زیاتریش له نیو شاعیره نه‌وباوه‌کانی کورددا وای کرد شیعری عه‌رووزی و شیوازی کۆن قرانی تی بکه‌وی پتر له‌وه‌ی له نیوان فارس و عه‌ره‌بدا قرانی بیت هه‌ژاریه بیسنوره‌که‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رامیاری و سه‌رله‌به‌ری وجودی میژوویی کورد بوو که ئه‌وه‌نده سامانه‌ی بۆ کوردی دوای حه‌ربی دوهم به‌جی نه‌هیشتیوو خۆی له‌به‌ر شالای نوێخوازی بیسنور بگریت.

ر‌ابردووی کورد ئه‌وه‌نده هه‌ژار بوو نه‌یتوانی روخساری حازری پیاوێزی له ئاست ئه‌و وروژمه‌ی که فکری نوێخواز له ژیا‌ری ئه‌وروپاوه‌ بۆی هینا، به‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌ره‌ب و فارس که له به‌رانه‌ر پاله‌په‌ستۆی فکری نوێخوازی پاش شه‌ری دوهمدا سامانی فکری و مادی میراتی ئه‌وتۆیان هه‌بوو زۆرانی له‌گه‌ل هیزه هه‌لته‌کینه‌کانیدا بکری و بارت‌ه‌قای راوه‌ستی. کورده‌واری به‌ر له‌وه‌ی له پله‌ی به‌ره‌زوو‌رچوونی مادیدا بگاته میسری سه‌رده‌می محمه‌د علی پاشا هه‌ر له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ وازی له‌و شیواز و دارشته‌ هینا که ئیستا که‌ش له قه‌هیره‌ی 1980 دا هه‌ر باوه.

له پاشماوه‌ی گه‌شه‌کردنه‌که‌ی سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، که درێژه کیشانی ر‌سکانه کوتوپه‌ سه‌رکه‌وتوه‌که‌ی ئه‌ده‌بی نالی و شاعیره‌کانی دیکه‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بوو، چه‌ند شاعیری که به‌ ته‌مه‌نی کاملیانه‌وه، لیره و له‌وی - به‌ زۆریش له سلیمانی - له‌گه‌ل شیوازی کۆن و شیوه‌ی عه‌رووزیدا به‌سه‌ریان برد تا‌کو چرای عومریان کوژایه‌وه، ئیتر جیلی دوای، هه‌روه‌ک له بیرکردنه‌وه‌ی رامیاریدا، پێوه‌ندیان به‌ کۆنه‌وه نه‌ما له شیواز و ناوه‌رۆکی شیعیشدا به‌ ته‌واوی لێی دا‌بران تا ئه‌و راده‌یه‌ی که راسته‌ بگوتری ده‌ماری نه‌سه‌بیان به‌ ر‌ابردوه‌وه هه‌لپه‌یه‌وه.

وه‌ک ده‌زانی ئه‌م له قه‌یپلک هاتنه‌ده‌ر و دارینی کیفی کۆن که رۆشنیبری کوردی دوای شه‌ری دوهم کردی کیشایه‌وه سه‌ر دوشمنایه‌تی «تراث» و به‌پینکیش ده‌وامی کرد. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که گه‌شینی و به‌لینه‌ خۆشکه‌له‌کانی فکری نوێخوازی کورد له‌سه‌ر ته‌خته‌ به‌ردی ره‌ق و ته‌قی هه‌ژاری و نه‌داری کورد وردوخاش بوون «تراث» نرخیکی په‌یدا کرده‌وه، چونکه ورده‌ ورده به‌ ده‌م ته‌جره‌به‌ی تاله‌وه زانرا که چینی لیره به‌ پیشه‌وه و له‌وان به‌ پیشتره‌وه ئه‌و گونا‌ه‌باره نین که خه‌یاله‌ شکله سافیلکه‌ بێ ته‌جره‌به‌که‌ی گه‌نجه نوێخوازه‌کان لێیان به‌ هه‌له‌دا چوو بوو، تاوانی دواکه‌وتنی کوردیش ناچیته‌وه ئه‌ستۆی «تراث» و «رۆشنیبری» ی کلاسیکی کورد، مه‌گه‌ر بای ئه‌وه‌ی حالوباری ناله‌باری کوردی سه‌رده‌می ئه‌و گه‌نجان به‌جیته‌ ئه‌ستۆی گه‌نجه‌کانه‌وه، واته‌ تیشکان و نه‌هاتنه‌ دی به‌لینه‌کانی باوه‌ری نوێخوازی کوردی دوای شه‌ری دوهم پێه‌ پێ بوو به‌ پاکانه بۆ ر‌ابردووی کورد چونکه به‌ هه‌ست و به‌ ده‌ستیش زانیان ره‌ه‌ابوون و به‌ ئاوات گه‌یشتن بۆ میلله‌تی هه‌زار و بیه‌تیز ئه‌و ده‌ست هه‌لینجه نییه که له ر‌اپه‌رینه‌که‌ی «وئبه» هه‌ گه‌نجه نوێخوازه‌کان لێی به‌په‌له بوون. ئیستای بیینی رۆشنیبری کورد، وه‌ک مزاش، حورمه‌نگرتنی که‌له‌پوور و به‌رده‌وام بوونه له‌سه‌ر شیواز و نیازی نوێ.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌دا، که من به‌ راستی ده‌زانم، مه‌علووم ده‌بی شیوازی نوێی عه‌روزنه‌ویستی شیعری کوردی له‌سه‌ر بنجی میژوویی خۆی نمای کرده‌وه، په‌ره‌سه‌ندنیشی هی پێداویستی سه‌رده‌می کوردی نییه بای ئه‌وه‌ی که وه‌چه‌ی لیک ماره‌برانی هه‌ژاری میژوو‌کردی کورد و وروژمی سه‌قافه‌تی رۆژاوا، ئنجا که شاعیریکی کورد دیت و له نیو لووزه‌وه جودا جودا‌کانی فیکر و شیواز و بۆچوون و ر‌واله‌ت و گه‌شکه‌گرتن و، به‌ تیکرای «ناوه‌رۆک و روخسار» ی سه‌رده‌مدا ته‌کان ده‌دات و مۆدیل ده‌گۆریت و راوی واتای ر‌امکردوو ده‌کات و ته‌مومز له خۆی ده‌ئالینتی بۆ ئه‌وه‌ی، به‌لای خۆیه‌وه، له کاروانی بزووتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی جیهانی دانه‌برئ ده‌بیته مامله‌تکه‌ری مه‌ل‌به‌ندیکی «شعیرکردی خه‌یالکردی لاسایی کرد» ی ئه‌وتۆ ته‌گه‌ر له کوردستانی هه‌لکه‌نیت و بییه‌ته «ته‌موقرستان» خۆی له ده‌وربه‌ریکی زۆر نا‌اشنادا نابینته‌وه چونکه له‌ویشدا هه‌مان مامله‌ت و کار و بازا‌ر له گه‌ردایه.

ته‌مومز و نامۆبی به‌به‌ریه‌وه هه‌یه تارمایی میوان به‌ هی خانه‌خوێ بناسریت...

«...»

دلدار

گوتاریکی مهسعوود محهمه د

کتیبی «دلدار - شاعیری شوږشگری کورد»، نووسینی عهبدولخالق عهلاتهددین.

بهغدا 1982-12-04

سالی 1941ی زایینی که له کوليجی «حقوق» دهستم کرد به خویندن یه کیک بووم له نیوان سهد قوتابی که ئه و ساله له پولي یه کهم قبول کران چوار قوتابی دیکهش له سالی رابردوه مابوونهوه، یه کیکیان «دلدار» - یوونسی مهلا ره ئووفه فهندی «خادم السجادة» - بوو کهوا له بهر ناساغی نهیتوانی بوو له ئهزمونی کوتایی سالدای بهشدار بیت. له یه کهم دیتندا زردی و بیهیزی ئه و ناساغیهیم لئ رهچاو کرد دواتریش که مکهمه ئاشنای باری ژبانی بووم.

سالی یه کهمی خویندنمان به یه کهوه هه ر بایی ئه وهی که دوو قوتابی کوردین و خه لقی یه ک شارین به ره و یه کتری ده کردینهوه، پیوهندی ناوکویی و هاوړییه تیمان له وهی تیپه ر نه ده کرد که ریز له یه کدی بنیین و له گیروگرفتی دهرسه کان پرس به یه کدی بکهین و له ریکهوتی دهوری میزی چیشخانه یه کدا پینشدهستی مهسره ف بهمله وه گرتن بو یه کدی بکهین. له رابردودا وهها له یه کدی نزیک نه بووین که به یه کهوه خویندنمان له بهغدا بیته قوناغی چه سپاندنی براده ریه کی کون. به راستی هه ردوو کمان خه ریک بووین، به خاموشی، له نوپوه تانوپوی برایه تی بته نین.

دلدار قوتابیه کی دلزیندووی هوشیاری میشک کرایه وه بوو. رهنگه گومان له وهدا نه بی که له مپه ری «لالی» له به رایي تاخاوتنیدا، وه ک بناوانیکی په نگاو به ئاو بداته وه، هه موو گوته نه بیژراوه کانی و بیروباوه ره ئاشکرا نه کراوه کانی و هه ست وسر که و کور که خه فه بووه کانی دابیتته وه دهروونی و له ناخی گیانی و هوشی ونیدا بوو بیته وه ئه و بژنوه مهعنه و ییه جار هه ی جار به دم و رووژانی عاتیفه یه وه وه ک تافگه هه لده رزا. له وبارانه دا که هیزی خه فه کراوی تاخاوتنی رهها ده بوو توله ی ئه و جارانه شی بو ده ستانده وه که به زه حمه ت مامله تی پاکه ته جگه ره یه کی تیدا ده کرد.

رینازی ژبانی سالی یه که ممان له حقوق به دراوسیه تی براده رانه گه یاندینه پشوی هاوینه. بی ئه وهی تیکه ل به یه کدی بینه وه له و ساله دا خوالیخوشبوان کاکه حمه ی خانه قا و عومه ر عوسمان و من، ناوی «الفرسان الثلاثة» مان بی ره و دیترا بوو... هه رسیکمان له کوليج و ده ره وهی کوليج هه میسه به یه که وه بووین تا ئه گه ر یه کیک منی و بستبایه دهیتوانی به دوا عومه ردا بگه ریت و بمدؤزیتته وه. به داخه وه عومه ر هه ر له و ساله دا دوو چاری ناساغیه ک بوو که ده رفه تی پی نه دا نیوه ی خویندننی حقوق ته و او بکات و زؤریشی موله ت نه دا جوانه مه رگی کرد... ماینه وه کاکه حمه و من... دلداریش به ره به ره لیم نزیکتر ده بووه، وه ک که له گه ل کاکه حمه پینشتر براده ریان ره گ و ریشه یه کی داکوتابوو.

له باری گوزه رانه وه دلدار سالی یه که می به پؤشته یی برده سر، له برایه کی گه وره تریه وه که له ناوچه ی ناوه ندی عیراق مووچه خؤری حکومه ت بوو، خه رجیه کی تیروته سه لی بو دهه ات. ئه وساش جارئ جهنگی دووه م تنگی به ئابووری و نرخ ی پاره ی مووچه خؤران هه لئه چنی بوو که ده ستیان له یارمه تی کهس و برا کوتا بکات... به لام به حال سال چووه سه ر که برا که ی دهستی له ئیش کینشرا یه وه دلدار که وته سه غله تی گوزه رانه وه. ئه وه ی لیره دا پیویسته بو باسکردن، ئیزن له گیانی دلدار بخوازمه وه، جوامیری به ره یه کی نیشتمانپهروه ری کویی بوو که به سه ر حالوباری وه ک هی دلدار راده گه یشتن و به لای که مه وه له سنی به شی خه رجیه به ریوه چوون دوو به شیان جیه جی ده کرد بی ئه وه ی هه ستیکی تیدا بریندار بی به پیچه وانه له خانه ی حورمه ته وه به ره و پیری ئه و کاره وه ده رچوون، ته ناته ت دوا ی مه رگی باوکم له 1943 هه مان دهستی یارمه تی بو منیش دریز کرا به لام من ئه و پیویستیم نه بوو که بیمه هاوبه شی ئه وانه ی ده ستیان ته نک بوو.

له سالی دووه می خویندنمانه وه پیوندی نیوانمان به ره و پته و تریه وه رؤیی و له چه ندوچونی یه کتر شاره زاتر بووین، هه ندی خه سله تی دلدارم له و ساله دا بو روون بووه، تی گه یشتم دلدار گه نجیکی ئازایه، پر به پیستی وشه ی ئازایش ئازایه. جاری له لایه ن ئه وه ی کوردی پیی ده لی «مالی دنیا» دلدار فلسیک و دیناریکی به لاره یه ک شت بوو... دهیتوانی چی خوا پیی

داوه و پئی نه داوه به قوربانی نیازیکی بچووکی براده ره که ی بکات، پهندی عهره بی که ده لی «اصرف مافی الجیب یأتک ما فی الغیب» به قالبی دلدار دارژابوو. هه ژارییه کی که خوی له باره ی خوییه وه باسی ده کات له جیاتی لی گرتنه وه خه رجکردن بووبوه هوی دستبلاوی و گالته به هه بوونی و نه بوونی کردن. ده ستکورتی بایی تۆسقالیک عه زمی نه شکان دیوو چونکه نازاییه که ی له تی شکانی هه ژاریه که ی پتری بو تی ده هینایه وه. نه مدیت رۆژیک له رۆژان دلدار قسه قووت بداته وه وه یا له هه لوه ست دابه زئی به مه راییکردن به رانه بر نه وازشت و یارمه تی ئه موئه وه، هه ر نازایه تییه که شی بوو به سه ر تیوه مانی نه داریدا زالی کردبوو تا ئه وه ی حیسانی ده ستکورتی له روو په ره ی کرداری دلداردا سرا بووه...

ههروه ک ریخۆله کویره به که سه وه دیار نییه نه داریش به کرده وه ی دلداره وه دیار نه بوو، له که سیشه وه هه ست نه ده کرا دلدار به ده ستکورت دابنی، هه ر له نازایه تیسه وه به سه ر گیر وگرتی زمانیدا به ره و ئه و کارانه وه ده رۆیشته که وا په کیان له سه ر زمانی پارا و که وتی وه ک که یه کیک بوو له چالا کترین ئه ندامانی پار تی هیوا و گه رمترین ده مه ته قه ی به ده وری کرده وه و ره فتاری ئه و حیزه و ئه ندامانی به ریا ده کرد، ئینجا نو کته شی له خوی و براده ره لاله کانی وه ک خوی ده گرت... جاریکیان براده ریکی هه ردوو کمان که ئه ویش لال بوو پیمان گه یشت و رووی له دلدار کرد گوتی «ها... لاله په ته...» دلدار قسه که ی لی قوسته وه گورج گوتی «ها... قه ل به قه ل ده لی رووت ره ش بی...» دلدار مرو فیکی نازا بوو...

له پۆلی دووه می حقوق دلدار ده رگه یه کی به روومدا کرده وه، دواتر بوو به کولانه یه ک بو ناو ده روون و دل و ویزدانی خوی: بردمی بو سلاوخانه ی «بهیة فرج الله الکردي».

ئهم خاتوونه کیژی «فرج الله الکردي» بوو که له میسر به براده رابه تی و هاوپی و پشتگیری «محمد علي عوني» کتیی شه ره ف نامه ی به چاپ گه یاند... به هیه، دوای مه رگی باوکی به خوی و دایکی هاتنه عیراق و له قوتابخانه یه کی به رزی کچان ده رسی ده گوته وه، له رادیوش گوتار و سه رگورشته ی بو ئافره ت و مندالان ده گپراهه وه. له حورمه تی باوکی لای کورد، پشکیکی گه وره بو ئه و کیزه ما بووه، لینه اتووی خوی وه های کرد سلاوخانه که ی له «اعظمية» شیوه ی سالونی «می زیاده» ی قاهیره وه برگرئ. فرج الله ئاشنایی له گه ل باوکمدا هه بوو، چه ند نامه یه که یشی بو باوکم یادگاری ئه و ئاشناییه بوو لی به جی ما بوو. کاتی خوی که «شرفنامه» ی بلاو کرده وه چه ند دانه یه کی لی نارد بو لای باوکم... ئهم پینه ندیه کۆنینه یه ریخۆشکه ره وه یه کی دروست بوو بو ئه وه ی به هیه به خیره اتنیکی گه رم و گورم لی بکات.

فرج الله به خیزانه وه به های بوون... به ره وه ی من بیمه ناسیاوی به هیه، دلدار چه ند جارن له باره ی دینی به های له گه ل پینه وه اکانی مه حفه لی به های به عدا هه ر له مالی به هیه، وتووێژ و گفتوگوی کردبوو، هه ندی تینیشی له باوه ری به های لی وه رگرتبوون... شه وانی رۆژه ک له رۆژه کانی هه فته دا سلاوخانه ی مالی به هیه پینشوازی له میوانان ده کرد و چه ندین سه عات مه جلیسی ئه ده ب و نوکته و قسه ی ریکوینیک به رده وام ده بوو...

به زۆری دلدار و من، ناوناوه ش له گه ل کاکه حه مه ی خانه قادا، به یه که وه ده چووین بو لای به هیه. ده بوو له رۆژی تابه تیدا بی میوان و بی کو بوونه وه سه رمان لی ده دا، هه ندی جار هه ر لای ئه و نیوه رۆژمان ده خوارد. به هیه له گه ل دایکی به فارسی ده دا چونکه کوردییان نه ده زانی هه رچه ند گیانی کوردا به تییان زۆر پیوه دیار بوو. به عهره بی و ئینگلیزی و فه رنه سه یی و فارسی جوانترین شیوه ئاخواتنی هه بوو. وابزانم دل زۆر که سی بو چوو بوو به لام تا ئه وه نده من بزائم دل ئه و ته نها بو کوره ده وله مه ندیکی سلیمانی که براده رم بوو یه ک دوو سالیک دوای پۆلی من بوو له حقوق، لی ده دا هه رچه ند ئه و کوره ش به هیه ی خۆش ده ویست چاره نووس لیک ترازاندن... له به هیه م بیستوه ده یگوت، ئاواتمه شوو به گه نجیکی کورد بکه م و بمباته دییه کی کوردستان و پیم پی بدا خزمه تی ئافره تی کورد بکه م... دلداریش ئه مه ی لی بیستوه ره نگه گه نجی دیکه ش گوی بیستی بووبن.

بو من به هیه خوشکیکی به ریز بوو که ئیتر پینشوازی ئه وتوپی لای من ده نگ نه داته وه. ئه وساش جارئ ئه و براده ره می نه دیتبوو که دواتر دل بوی چوو، ئیتر نازانم بوچی ئه و ئاواته ی نه گه یشته جی...

لهو سالهدا كه سالى دووهى خويندنم بوو له حقوق ههستم نه كرد كه دلدار له ناوهوه بو بههيه دسووتى، سالى سيهم و چوارهمى خويندنمان كه 1943/1944 - 1944/1945 دهگريتهوه دلدار و من له يهك ژوورى ئوتىلى «رشيد»ى گهرهكى «سيد سلطان علي»-مان بهسهر برد. لهو دوو سالهى خويندندا به يه كهوه ژيانمان هه موو ئه و روويه دهروونيه شرايه وهى كه بشى بو بهرچاوى برادر بگريتهوه، بو يه كترمان كردهوه... بهلام له گوشهى حهز و دلداريه وه باسى بههيه م ههگيز له دلدار نه پرسى چونكه ده مزانى حهزليكردينكى يهك لاييه وه بو ئه و به سفتوسويه.

دهبى ليتره دا به خويته رابگه يه نم كه دلدار و من له ماوهى چوار سالى خويندنماندا روزهك له روزهان و له هيج ريكه و تيك و رووداويك و هه لوه ستينكا به هيج جورىك دلى يه كترمان نه ئيشانده وه هه رگيز او هه رگيز له پلهى ريزليگرتن بو يه كتر دانه به زيون. دلدار به راستى لهو سالانه دا هاورپيه كى نمونيه يى بوو... سه رله نوئى، دواى دابراى جوانه مه رگ عومهر عوسمان كاكه حه مه و دلدار و من ناوى «فرسان الثلاثة» مان پى درا چونكه به زورى به يه كه وه ده ديتراين ته نانه ت جاريكيان برادره ريكم بانگه يشتنى كردم بو ماله وهى گوتى «جگه» له كاكه حه مه و يوونس كى ديكه ت ده وى بانگى بكه م؟».

دووه ميان ئه وه بوو حيسابى بو خه ون ده كرد. هه ر له بيرمه ماويه كى كورت به ر له ئه زمونى سالى چواره ممان، سبه يه يه كيان دلدار خه ونى بو گيرامه وه گوتى له خه وما تو و من، بى كاكه حه مه، ده رويشتين تو له پيشه وه منيش له دواته وه تا گه يشتينه كوسپيك تو بى زه حمه ت لى سهر كه وتيت و به ره و پيش چوويت منيش له كوسپه كه كه وتم و هه لستامه وه و به دواتدا هاتم... گوتى ليم سووره تو ده رده جيت منيش ئيكمال ده بم و ده رده جم، كاكه حه مه ش، ره نگه، ئيمسال بميتته وه. ئاكاميش وه ها ده رچوو.

دلدار لهو دوو سالهدا دهروونى ئاوس بوو به عيشقى بههيه بى ئه وهى روزهك له روزهان بدر كينى خوشى ويستوه. هه ر ئه و خوگيرييهى بوو لى نه گه را بيرسم ئه رى دلدار تو كه ئه م كيژه ت خوش ده وىت، ئه و يش به ئاشكرا ده يه وى شوو به گه نجيكى كورد بكات ربي بداتى خزمه تى ئافره تى ده شته كى بكات، گونديشتان هه يه به سه ر زبى ته قته قه وه ئه گه ر داها تيشى كه م بى خو ئافره تى زوره ئيتر بو جى نا يخوا زيت؟! كه موزور ده رفه تى ئه م پرسيا ره م لى چه نگ نه كه وت. ده شى ئه و يش چاوه نو برى ده رفه تيكى له منه وه كرديت و چه نكى نه كه وت ببت تاكوو ده ردى دلى بلتته وه. وه ك ده زانم لاي كاكه حه مه ش هيجى له م باره يه وه نه در كاندوه به داخه وه ئاگره كه ي وه ك ژيله موى ژير خو له ميش خوى ده خوارده وه، گه رمايشى هه ر ئه وه نده ده دا يه وه كه له هه ندى پارچه هه لبه ستى به ديارى ده دا، يه كيك له وان «خه نده كه ي بايى».

ئه وانى به شيعر و به سه ره اتى دلداره وه خه ريكن دلنيا بن له وه دا كه فرشته ي ناو «خه نده كه ي بايى» بههيه فه ره جو للايه.

له نووسينى ديكه مدا گوتومه ژان و ژوارى هه ناوى دلدار به و مه لو تكه شيعره له و ده مانه دا بوو كه به يه كه وه له ژوورينكى «ئوتىلى ره شيد»ى به غدامان به سه رده برد، وا ليتره دا زه رفى ئه و بوحرانه شم باس كرد كه عاتيفه ي تيدا ته قيه وه. راستيه كه ي دلدار بو ماوه ي يه ك دوو هه فته به ده ست ئه و هه لبه سته وه وه ك نيوه سه رخوش وه يا نيوه مه ده هوش به ته واوى نه يده زانى چو نو چى ده كات، هه ميشه چاوه كانى ده برپه ديمه نيكي خه يالى ته نانه ت له رو ييشتندا كه متر ئاگادارى به ره نه نگاهه كانى بوو... به سه ر خوارده وه له لوقته راده ما... هيندى جار قسه م بو دووپات ده كرده وه ئينجا تيم ده گه يى... چه نديكىش له و هه لبه سته هونبايه وه بومى ده خوينده وه... وا ده بوو به دوا وشه يه كدا ده گه را و پرسى پى ده كردم. له شو تنيكى ديكه دا نوسيوه تم كه له برى وشه ي «چه پك» بو وشه يه كى لى پرسيم كه يه ك تال نه ك چه پك بيه خشيت به داخه وه ئه وسا نه متوانى يارمه تى بده م... دلدار له هيج هه لبه ستيكا هينده ي «خه نده كه ي بايى» زوره مليى له گه ل عاتيفه و شاعيره تى خوى نه كردوه هيج په رى و فرشته و ئاده ميه كيش بايى ئه و هه لبه سته ئارايشتى له دلداره وه بو نه چوو... له لايه ن فكه ر و فه لسه فه ي سه ر به كومه لايه تيه وه، دلدار، له و سالانه دا به لاي ته قديسى تاكه بيمانه نده كانه وه ده چوو تا ئه وه ي جاريكيان له وتوويزدا پيمى گوت گه ل وه كو ئه و ئوتوموبيله يه كه بى ليخور نابزو يت، له وه رامدا پيم گوته وه گه ل ئه گه ر كه سيشى سه رو ك نه بيت به گوزه رانه وه هه ر خه ريك ده بيت... به جورىك له جوران ده جو وليت... راده بو يريت... زاو زى ده كات... راو ورو تيك ده كات، ليمى نه سه لماند و هه ر له و قسانه دا چوو بو باوه رى كارلايل و كتبه كه ي كه له

عەرەبیدا بە سەرناوی «الابطال» تەرجمە کراوه. فکری خەستی قەوماپەتیی دلداری که له سروودی «ئەئە رەقیب» دا دەرە کەوت و وینە کیشی ویزدانی کۆمەلایەتیی ئەوسایەتی، له وتووێژدا خەستەر و پالۆتەتر رابەرپەرست خۆی دەنواند... دلداری له ئاست هەژاریدا دوو هەلۆهستی پیچەوانەیی هەبوو... یەکیان ئەو هەبوو کەوا نە ک هەر شەرمی لی نە دەهاتەوه بگره گالتهشی پی دە کرد وەک که گالتهی بە سامانی سامانداریش دە کرد. دوه میان ئەو هەبوو که له خۆوه دەستی بۆ کەس پان نە دە کردەوه تا ئە گەر له برسانیش مردبایه. بۆ روونکردنەوهی ئەم خالەیان رووداو دە گێر مەوه. دوو سالی بە یە کەوه ژیانمان هەموو پەردە یە کی بیگانە تی له نیوانماندا هەلگرتیوو تا ئەوهی دە توانم بلیم کیسه جودایمان نە ما بوو. کاکه حەمە ی خانەقاش بۆ دلداری هەروەها بوو. له گەل ئەمەشدا رۆژە ک له رۆژان دلداری داوای فلسیکی لی نە کردووین... بە لی بە یە کەوه دە ژیاين و دەمانخوارد و دە چووینە گەران بەلام و هەبوو شەوورۆژیک له یە کدی دابراوین بەهوی خەریک بوونی دلداری بە حیزبایەتییهوه، ئینجا که رۆژی دوایی بە دەوری میزی چیشخانەوه کۆبووینەتەوه تی گە یاندووین که له دویتێوه هیچی نە خواردوه چونکه دوایین فلسی له پیرتێوه خەرج کردوه، بە کەسیشی نە گوتوه برسپیه و پارەشی پی نییه. له و باراندا گلەیی دنیا و قیامەتمان لی دە کرد له وەدا که بۆچی پیشتر دەنگی نە کردوه خۆ ئیمە مألان کاول نە بوو بهلام هەرگیز نەمانهینا سەر ئەو بارە ی له خۆوه ئیعلانی ئیفلایمان بۆ بکات.

له کۆتایی سالی چوارەمی خویندنم ناچار بووم بۆ ماوهی بیست رۆژیک بچمە ئوتیلینکی دیکه و له ژووړینکا تەنها بيم بە لکوو بتوانم نەختیک خیرایی له خویندنەوهی دەر سە کانم بکەم که به درێژایی سال بۆم نە کرا بوو سەریان پیندا بگرم [ئیرە جیی باسی ئەو هۆیانە ی تیدا نابیتەوه که ئەو سالە میان له خویندن تەنەل کرد].

کاکه حەمەش هەر لهو ئوتیلە ژووړی گرتیوو ئیتر رۆژی هەرسپیکمان بە یە کەوه دەبووین شەویش هەروەها تا دەمی نووستن. رۆژانی ئیمتخان دلداری لامان دەبوو تا داوی نیوه شهو، سەینانیش دەهاتەوه لامان و بە یە کەوه به تاکسی دە چووین بۆ کۆلیج. سەینە یە کیان دلداری دەر نە کەوت. چاوه نۆری بووین تا ئە گەر چی دیکه وە خراباین نە گەینە ئیمتخان... چونه کۆلیج. لهو دەمەدا که زیلی چوونە ژووړهوهی لی دەدا، دلداری پەیدا نە بوو... کاغەزی پرسپاره کان بە سەر قوتاییدا دا بەش دە کرا ئینجا دلداری بە هەناسە سواری هاتە ژووړهوه... پاش ئەزموون لیمان پرسی بۆ وەها وە خرا؟ گوتی له رۆژان دەرنگتر خە بەرم بۆوه رام کرد بۆ ئوتیلە کەتان دەر چوو بوون... پارە ی پاسم نە بوو به پینان کوتام... بە راستی خەریک بووین لی دەین: هە ی مالت شیوی تۆ شهوی تا داوی سەعات دوازده لامان بوویت... بە یە کەوه له وەراین... کاکه حەمە پینی گوت تۆغرت بە خیر نە بی، بۆ شهوی نە تگوت دیناریکی خویروو سەد فلسیکی بی نامووسم دەنی هیچم پی نییه؟

بەر لهو جارە هیشتان له گەل یوونس بووم و نزیکي مانگیکی مابوو بۆ ئیمتخان عەسریکیان هاتەوه ئوتیل گوتی من له ئیمتخان قبول ناکریم! منیش له جیگەدا بووم راست بوومەوه سە بە بيم پرسی، گوتی دوو قستی «اجور مدرسی» قەرزدارم ئیعلانیس کراوه ئەوهی قەرزدار بی ری پی نادری بچیتە ژووړی ئیمتخان منیش ئەو پارە یە م نییه - گوتم کاکه یوونس ئە گەر من له جیگە ی تۆ بامایه و تۆ له جیگە ی من چیت بۆ دە کردم؟ گوتی باخە لبریشم بۆ کردبایت پارە کەم بۆ پەیدا دە کردیت... گوتم ئینجا بۆچی هیندە خۆت له برادەری خۆت پیاوتر دە زانیت؟ پارە کەم بۆ پەیدا کرد بزە یە کی هاتی... پرسیم چیتەوه؟ گوتی چاوم فریوه ئەم پارە یەش با یی فرینە که ناکات چونکه پارە که بۆ خۆم نییه... بە ریکهوت نزیکي رۆژاوا هاتمە جاده خالوانم له رانیه و پزده روهه هاتبوون به عادهتی خویان خەرجیه کی تیروپریان دامی که زۆرم لی زیاد بوو... گەرامهوه ئوتیل گوتم کاکه یوونس پارە ی ئەو دوو قیستە و حەقی چاوفرینیشت له منەتدا نە ما... خوا زۆری ناردوه... چەند گەش و پاک بوون ئەو رۆژانە!

دلداری له برادەریدا سنووری نە دە هیشتەوه: بە لی راسته له خۆوه داوای یارمەتی نە دە کرد بەلام له وپەری جوانمەردیدا ئەو بیفەر قیهی دە کرد که ئە گەر لیت وەر گرتبایه منەتبار نە بیت ئە گەر لیشی وەر گرتبایت وەها بزانیت به خۆت داوه. شەخسیهتی خویشی ژووړووی ناچاری و بیگوزە رانیهوه دە گرت لهو روهوه که هەبوون و نە بوونی له هەموو حیسابیکی «رەفتار و گوفتار» دەر هاویشتبوو، تا کو جاریکیان هاتەوه ئوتیل قاپووتیکی له بەر بوو که دەمی بە یانی دەر چوو له ئوتیل نە ی بوو... لیم پرسی ئەمەت له کویۆه؟ گوتی ئەمە قاپووتی فلانە جوانمەرگه براکە ی ئیمرو بوی هینا، دەیزانی پیم دەوی...

ئەو «برا» يەى دلدار ناوى ھىنا دۆستى ئەوئىش و منىش بوو، بەر لە دوو سالىك برايه كى لە خۆ گەورەترى كە ئەوئىش قوتايى «حقوق» بوو جوانمەرگ بووبوو... دلدار ئەگەر حىسابىكى بۆ نويىي و كۆنى جلك وە يا بەرماوھى زىندوو مردوو كىر دبايە قاپووتە كەى لەبەر نەدە كرد، بەلگەش ئەوھىيە كەبى دوودلىكردن چۆنەتە كەى بۆگىرامەوھ وەك ئەوھى بلى لە «سوق الھرج» بە دىنارىكم كرىوھ...

بەلای ئەوھوھ بوونى دۆستايەتى و نەبوونى منەتبارى تەنھا شتىكە لەو تەرزە خەسلەتە لە دلداردا شىرنترى دە كرد چونكە لە ترووكەيە كى چاودا ماوھىيە كى بەرەو ئاشنايى و برايه تى دەبرى كە كورد غىرەتى بە دوو سال نايېرى. واپزانم لە قوولايى دلدا ھەستى ئامادەبوون بۆ خولەبىر كردن لە پىناو برادەر ھەمىشە دەبھىنا سەر ئەو باوھرە كە رەتكردنەوھى يارمەتییى برادەر دە كىشىتەوھ بۆ گومان لەخۆ كردن و بەخۆدا رانەپەرموون لە مەيدانى تۆلە بۆكردنەوھدا: دلدارىك ھىچى لە برادەر چاوەبى بۆچى كۆمە بكات لە چاكەى برادەر؟ بۆچى رېى دلسۆزىي لە برادەر بېھستى؟ دەزانم، لەو دەمەدا كە ھەى بوو قوتايە كى پۆلى خۆى كەوا تازەبەتازە يە كدى دەبىنن و بەحال ناوى يە كدى دەناسن، لە سەغلەتيدا داواى پارەى لى كىر دبوو، دلدار چاكەتە كەى لە ژوورەوھ بوو خۆبىشى لە سألونى ئوتىل دانىشتبوو، بەو قوتايەيە گوتبوو زەحمەت نەبى بچۆ ژوورە كەم و سەبرى گىرفانە كانم بكە... چەندى ھەيە دەتوانىت بىيەيت، ئەو قوتايە كە بۆخۆشى جەوانمەرد بوو لەو رۆژەوھ بوو بە برادەرى گىانى دلدار، دواترىش بوو بە برادەرى من تا ئىستاش ھەر برادەرىن...

من كە ئەم رۆوداوھ بچووكانە لە دلدارەوھ بۆ خويتەر دەگىرمەوھ دەمەوئ لە رېى واقعەوھ نەك تەنھا باوھرى شەخسى يادى دلدار بى زيادوكەم ھەناسە ھەلئىنى، ئەوساش گوزەران وەك ئىستا نەبوو حىسابى بۆ نە كرى، ھەژار بىش ئەو دەردە نەبوو بە ئاسانى چارە بكىرى، دلدار كە داواى لى كرا، لە كوشندەى دەست كورتيدا كچىكى «زەھاوئ» فېرى كوردى بكات و تەكلىفە كەى ھەلگرتەوھو پاداشە كەى رەت كىرەوھ [واتە بى پارە رۆژانە دەرسى بەو كچە دەگوتەوھ ھەرچەند كچە كە زۆرىشى ھەولدا خزمەت كى لى بسەلمىنى] دەبى حىسابى ئەوھى بۆ بكەيت كە مامۆستايە كى ئىمرو كە لەگەل مانگانەى تىرۆتەسەلشدا لە برى ھەر دەرسە كى خارچى كە دەبىلئەوھ دە دىنار بىست دىنار سى دىنارىش وەردە كرى... كوردى دەلئ: ھەر كەسە گوئز لە ھەنبانەى خۆيدا دەمئىرى، منىش دەمەوئ گوئزى دلدار بە وە كالتەى ئەو، لە ھەنبانەى خۆيدا بزمىرم، نەك لە خەرمانى تىكرائى گوئزى عالم.

بارەھا لەگەل خۆمدا لىكدانەوھى ئەوھم كىرەوھ ئايا ئەگەر من لە وەزعى دلدارا بوومايە خويتندم بۆ تەواو دەكرا؟ تەنگانەى دەستكورتى و لەمپەرى زمان و بىئومىدى لە رەوئىنەوھى ئەو دوو گىرفتە زلە كۆلىان لى دەدام بايى سەر بە كىتيداگرتن و تىنگەبىشتى؟ ئايا دەمتوانى شەوورؤزىك نان نەخۆم و قوتابىش بىم؟ دەموترا بە زمانى لالەوھ روو بە روى جەمىوورەى بىنەران و گوئگران وەرگەرئىمە خوتبەى سەرىبىيى يەك سەعاتى؟ ھەلبەستىم بۆ دەھات؟ نەخىر و سەد جار نەخىر. لە داواى مەرگى باوكم كە گەرامەوھ بۆ بەغدا لە بىرەوھرى چل رۆژەى مردنيدا ئاھەنگىكى تازىمانەى بۆگەر لە يانەى سەر كەوتن... نۆرەى دلدار ھات گوتارە كەى بخويتئەوھ. چەند دىزىكى لى خويتندەوھ زمانى گىرا... وىستى بە تانوت لە خۆدان زمانە كەى بەگەر بھىنئەوھ، بۆى نەكرا... لەسەرەخۆ كاغەزە كانى بىچايەوھ و بە رەوانى و بىگىرەت عوزرخوازى لە خەلقە كە كرد و گوتى نەخۆشى زمانىم ھەيە وا ئىستا گىرتمىوھ و لى ناگەرئى گوتارە كەم بخويتئەوھ، بىخەش. گەرپايەوھ بۆ ئەو شوئىنەى لى دانىشتبوو بى ئەوھى كەس ھەستى بە خۆداسكانەوھى لى بكات وە يا ئەو تىمانەى لى بەسەر بگىرئەوھ. لە لای خۆمەوھ زالبوونى دلدار لەو دەمەدا بەسەر شەرم و بەخۆداسكانەوھى زمان نەگەرانى دەمى گوتارى خويتندەوھى نىو كۆبوونەوھى كى ئەوتوئىدا گەلىك ئازايانە و ئازادانەترە لە خويتندەوھى لووس و لىك و بەتىن و تەوژمى گوتارى نىو سەعاتى و دوو سەعاتى لەو دەمەدا من لە جياتى دلدار موچر كىم پىدا دەھات. دەزانم دلدار دەتوانى بى نووسىنەوھ لەو مونسابەيدا بدوئت و زمانىشى نەگىرى بەلام بەلای كەمەوھ دوو تىبىنى خستىە سەر پەسند كىر دى گوتار ئامادە كىر دى: تىبىنى يەكەم ئەوھىيە كە بە گەورەگرتنى ئاھەنگە كە لى دەوھشئىتەوھ گوتارى بۆ حازر بكىرى، تىبىنى دووھم ئەوھىيە دەشى گوتارى ئامادە نەكراو ھەموو جارن نەگاتە پايەى ئەو مونسابەى تىيدا دەگوتىرى، پايەى باوكىشم لای دلدار ژووروى ھەموو حىسابىكەوھ بوو. بەداخەوھ نەمزانى ئەو گوتارەى چى لى بەسەرھات.

ئەو چوار سالى بەيەكەو خويىندىمان لە حقوق بە تىكرابى و دوو سالى بەيەكەو ژيانمان لە ژوورىكدا بەتايىبەتى، هيندەى لە ژيان و ئەدەب و شەخسىيەتى دلدار شارهزا كرددوم بتوانم بە درىزى لەسەرى بنووسم بەلام لىرەدا وەرەمى پرسىار لەبارەى چۆنىيەتى ژيانى ئەو چەند سالى دەدەمەو نەك تۆزىنەو بە باسى «دلدار» دەكەم چى لەو رووبەرەنەش خراڤە بەر چاوى خويىنەرەو بەيى وەرەمەكە دەكات بەلام ماوەتەو تىبىنەكى دوايىن لەبارەى فۆرمى شەخسىيەتى دلدارەو بەر بەر بەر كە تەعبىر لى دانەوەى ئاسان نىيە زۆر جارانىش خۆم بەو شىكرەنەو بەيەو خەرىكاندەو بۆ ئەوەى هەر نەبى لە شىو بەيەكى مەفھومدا پەراويزىك بە دەورى وىنەى نەقىشەستوى تەماوى و نامۆى شەخسىيەتى دلدار لە هەستىدا بكتىش بەلام وەك بەمەوى جىو بەگرم، هەر جارە وىستىبىت پەراويز بە دەورى ئەو خوليايەو بەكتىش خوليا بلاوەى لى كرددە... دلدارم بۆ دەردەست نەكراو.

لەبەر چاوى زەينىدا دلدار پەردەيەكى تەمومزى بەدەورەو بوو نەيدەهيشت هيندەى مروفي ئاسايى بۆ بىنەر ئاشكرا و خۆشخوين بى. چەندىكى لەگەلدا ژيايىتەم و وتوويژم لەگەلدا كرىدىت و لە يەكدى نىزىك كەوتىنەو زانىو تەم ئەمەى دەيىنم و دەيىستەم هەموو «دلدار» نىيە: پشكىكى حەقىقەتى دەردەكەوت كەوا هەرگىز بايى لى شارهزابوونى تەواوى نەدەكرد. هەستەم دەكرد، پشكى شرايەو دەلدار بە خۆى و نەيىنەكانىيەو، وەها رايىچەكى قوزبەنە حەشارەكانى نەفسى دلدار دراون بوونەتە بوونەو دەرى سەربەخۆ كەوا رەنگە لە فەرمانى دلدارىش دەرچوووبىن.

بەلای باوهرى ئەوسا و ئىستاشمەو، كرىنەو دەرگا داخراوەكانى ئەو ژىرزەمىنە كارى پسپۆرى سايكۆلوجى بوو بە مەرچىك دلدار خۆى يارمەتى كرانەو يانى دابايە. هەرگىز دلدار لەخۆو پتر لە نىوەى حەقىقەتى خۆى دەرنەدەخست وەياخود پى دەرنەدەخسترا هەرچەند دەزىانى، ئىمەى برادەرانى ئاگادارى ئەحوالى هەين نەيدەگوت برسىمە، نەيدەگوت سەرمە نەيدەگوت موفلىسم، نەيدەگوت بىئومىد عاشقم، نەيدەگوت فلانە رەفتارم لەگەلدا مەكەن، نەيدەگوت دلەم بەنەو دەردى هەرە قوولى ناو دللى بەزماندا نەدەهات، حەزى لە شتىك كرىدبايە بە خامۆشى و بى ئەوەى لە چاوان بچەقى خشكەى بۆ دەكرد. بەلام دەبى بزىنن كە ئەم حالەتەى نامۆى و تەماويەتى لە دلداردا نەبوو بوە نەخۆشى، مەگەر نەخۆشىكەى زمانى بەدەيتەو بەو حالەتە. ئىنجا كە بە دواكاتەو لە مەرگى ناكاتى رادەمىنم دەيىنم، يا بە رىكەوت يا بەداخوازى برىارى واقع، جوانەمەرگىوونى دلدار ئاكامىكى گونجاو لەگەل نامۆى تەمومزدا چونكە ئەو تەرزە حالەتە بەردەوام بوون هەلناگرى: نەيىنى لەگەل تەمەنى درىژدا رىك ناكەوى.

دلدار بەشە يادداشتەى وا بلاو دەكرىتەو ئەگەر چەند پەردەيەكى ژيانىشى بە نەكراو بەيى گل دابىتەو، هيندەى هەلرشتووە سايكۆزان كەنى تىدا بكات بەرەو ئەو هۆيانەى كە پەنامەكەتى لە دلداردا كرى بە پىكەيىنەرىكى شەخسىيەتى وەك كە د. عەلى كەمال لە رىئى شىعرەكانى «متنبى» يەو بەرەو دۆزىنەوەى گرپى «ئۆدىپ» لە نەفسى «متنبى» دا رۆيشت. دلدارى خاوەنى «ئەى رەقىب» و «خەندەكەى بايى» تۆزىنەوەى ئەوتۆبى لى بەزىاد ناگرى.

«...»

له کتیبی «فهرهنگ ایران باستان» (فهرهنگی ئیرانی کۆن) له بلاوکراوهکانی دانشگاهی تهران، سالی 2535 ی شاهه‌نشاھی، نووسینی پوور داوود ئەم باسە دەساتیر هەر له لاپەرە 17 تا کۆتایی لاپەرە 51 ی لیگرتۆتەوه. داوتریش له پاشکۆی کتیبە که شەش لاپەرە دیکە، له 329 را تا کۆتایی 334، به پشکینه‌وهی نوێ پرده‌کاته‌وه بۆ سه‌پاندنی باوه‌ریکی به‌کجاره‌کی خۆی له باره‌ی سه‌رچاوه‌ی لێهه‌لقولینی ده‌ساتیره‌وه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی نووسینه‌که‌یدا باسی ته‌جره‌به‌ی خۆی له مه‌یدانی عیشقی زمان و داستانی کۆنی پارس ده‌کات که چۆن مه‌جزوو‌بانه‌ ریگوزه‌ری سه‌ری به «دساتیر» هه‌وه نا... و هه‌وه‌ل جار چ پایه‌په‌کی له دل و ویزدانی دا هه‌بوه و دواتر مرۆی له خۆی باخه‌به‌تر چاویان با‌داوه‌ته‌وه سه‌ر ساخته‌کانی و ورده ورده ئه‌ویش راستی مه‌سه‌له‌ی ده‌ساتیری بۆ روون بۆته‌وه و تیگه‌بیشه‌وه چ زه‌ره‌ریکی له باوه‌ر و له زمانی پارسی و فارسی داوه...

وه‌ک که پوور داوود خۆی له ناوه‌راستی لاپەرە 25 دا ده‌لی، منیش ده‌لیم [اینک ببینیم دساتیر چیست - ئنجا بابینین ده‌ساتیر چیه؟] لێره به‌داوه‌ قسه له‌پوور داوود ده‌گێرمه‌وه.

مه‌لا کاووس له پارسییه‌کانی هیند، به‌نیازی ره‌واندنه‌وه‌ی نه‌ساز و نه‌گونجانیکی سالنامه‌ی یه‌زدگوردی که ته‌فاوتی مانگیگ تیندا سه‌ری نابوو به‌پیش و پاش کهوتنی جه‌زئه‌کانی ئایینی زه‌ردهشتی، له سالی 1778 ز. به‌رانه‌ر 1192 ک، قه‌مه‌ری. له‌گه‌ل کورپی خۆی «فیروز - فه‌یروز» ناو چوو بۆ ئیران تا‌کوو له زه‌ردهشتیه‌کانی ئیران ئا‌گادارییه‌ک له‌باره‌ی سالنامه‌ی په‌یدا بکات و ئەو گرفته‌ی ته‌فاوتی یه‌ک مانگ له سالنامه‌ی یه‌زدگوردی چاره‌سه‌ر بکات، له‌شاری ئیسفه‌هان ده‌سخه‌تیکی «دساتیر» که تا‌که نوسخه‌ بوه به‌ ده‌ستی ده‌که‌وێت له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیاته‌وه بۆ هیند. ئەوسا مه‌لا فه‌یروزی کورپی مه‌لا کاووس گه‌نج بوه، دواتر پاش چه‌ندین سال له ره‌نج و زه‌حمه‌ت که ده‌ساتیر به‌ چاپ ده‌گه‌یه‌نی له دیباچه‌که‌یدا ئەم به‌یته به‌ میژووی بلا‌بوونه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ داده‌نی:

بد صدو پنجاه هشت و یک‌هزار
سال کین گنج نهنان شد آشکار

«سال هه‌زار و سه‌ده‌و‌پنجاوه‌هه‌شت بوو که ئەم گه‌نجه‌ شرایه‌وه ئاشکرا بوو، مه‌به‌ست له سالی 1158 میژووی یه‌زدگوردیه‌ که ده‌که‌وێت به‌رانه‌ر سالی 1818 ی زایینی. نوسخه‌ی ئەو ده‌سخه‌ته‌ که به‌ فارسی نووسراوه تا ئیستاش له کتیبخانه‌یه‌کی بۆمبای که به‌ناوی مه‌لا فه‌یروز نا‌نراوه هه‌رماوه. ئەو نوسخه‌یه‌ به‌خه‌تیکی جوان نووسراوه، له ژیر رسته‌کانی ده‌قی کتیبه‌که‌ خه‌تی سوور کیشراوه و ته‌فسیری به‌ داوا دا‌توه، نه‌ ناوی دانهری و نه‌ سالی نووسینی روون نه‌کراوه‌ته‌وه.

مه‌لا فه‌یروزی پارسی کورپی مه‌لا کاووس به‌ زمانی فارسی شیعی داده‌نا و هه‌لبه‌سته‌کانی له کتیبیکی سی جلدی به‌ ناوی «جۆرج نامه» که میژووی داگیرکرانی هیند له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌وه باس ده‌کات چاپ کراوه و لای پارسییه‌کان ناسراوه.

مه‌لا فه‌یروز له سالی 1830 ز. به‌رانه‌ر 1246 ی ک. دوعا خوازی له دنیا‌کرد، تا ئیستاش لای پارسییه‌کان به‌ چاکه‌ ناوی دیت، به‌ پتی نووسینی مه‌لا فه‌یروز له دیباچه‌ی ده‌ساتیر، ساله‌های دریزی به‌و کتیبه‌وه خه‌ریک بوه. میژوونووسی ئینگلیز سیرجۆن مالکم sir john malcoim نووسه‌ری کتیبی History of Persia «میژووی فارس» له چه‌ند نامه‌یه‌کدا مه‌لا فه‌یروزی هان داوه بۆ بلا‌کردنه‌وه‌ی ده‌ساتیر. هه‌رچه‌ند له میژوه‌که‌یدا ناوی ده‌ساتیری هیناوه. خۆی کتیبه‌که‌ی نه‌دیتوه به‌لکوو له زمانی خه‌لقه‌وه قسه‌ی له باره‌وه ده‌کا. دوا‌ی مه‌لا فه‌یروز به‌ یارمه‌تی ویلیه‌م ته‌رسکین William Erskine ده‌ساتیری هیناوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی و به‌ دوو جلد بلا‌وی کردۆته‌وه جلدی یه‌که‌م بریتیه‌ له ده‌ق و ته‌فسیر و پیرست له زمانی ده‌ساتیر. جلدی دوه‌میشی وه‌رگێرانیه‌تی بۆ ئینگلیزی.

بەر له تهرجه مەي مهلا فهيرۆز و ئه رسكين كابريره كي ديكه ي ئينگليز Duncan ناويك فه رمانفه رمای بۆمباي بوه دهستي داوه ته تهرجه مەي ده ساتير به لام بهر له ته واو كرده ئي خو ي مردوه. دواي مردني نه تهرجه مه نا ته واوه كه و نه نووسيني ديكه شي نه دۆزراوه ته وه. رهنگه هه ندي كه س گومان بيا كه مهلا فهيرۆز ده ساتيري هه لبه ستي به لام سه ره را ي ته وه ي كه مهلا فهيرۆز بيا ويكي پاك بوه و ساخته ي ته وتوي لي نه وه شاهه ته وه. بهر له و يش به سه د سالي هي وه ها هه بوون ده ساتيريان ديتي، كو نترين سه رچاوه يه كي ناوي ده ساتيري هينا يي كتيبي «شارستان چهارچمن» ه.

نووسه ري ته مه يان [كه به پي ناوه كه ي دياره 4 جلده] «به رام كوري فه رهاد كوري ته سفه ندياري پارسي» مه شوور به «فرزانه به رام» ه گويا له ده ور به ري 1034 ي ك. بهر حه يات بوه. شارستاني چه هار چه مه نيش له 1223 يه زد گوردي له بۆمباي چاپ كراوه. بلا و كه ره وه كه ي «س ياوخش كوري اورن زديار كوري س ياوخش اذري» له ديا چه دا ده نووسي كه ته وه فه رزانه به هرامه له شاگرداني «حضرت سپهر فضل اذر كيوان كوري اذر گشسپ» بوه كه نه سه بي ده كاته وه «حضرت وخشور ساسان پينجه م». ليره دا ده بي ساساني پينجه م كه به پينجه مبه ر ناسراوه له بير نه كه ين تاكوو ديتنه سه ر باسي ته وه له ده ساتيردا. كتيبي شارستان به نا ته واوي كه وتوته ده ست ته وه س ياوه خشه ي كه بلاوي كر دوته وه. له چه مه ني يه كه م باسي «كيومر ت، سيامك، هوشنگ، ته مورس، جمشيد، آبتين، فريدون، ايرج، منوچهر، نوذر» ها ته وه.

له چه مه ني دوهم قسه له باره ي «كيان، كيغباد، س ياوخش، كيخسرو، كي پشين، كي ارون د، له راسب، گشتاسب، زرتشت» وه كراوه. سه رانسه ري ته وه كتيبه به تا يه تي قور ئان و به حه ديس و فه لسه فه و تصوف و عير فان رازا وه ته وه هه ر ده لي نووسه ره كه ي ويستوويه تي له نيوان ئيسلام و «مزد يسنا- مه زده يه سنا» دا گونجانيك په يدا بكات. رهنگه مه به ستي ديكه شي هه بوويت به لام من [يوور داوود] بوي ناچم. به لام كتيبه كه خو ي ما يه ي سه رسورمانه: فه رزانه به هرام له لا په ره 228 دا ده لي «نابي به روا له تي نامه ي زه ر ته شت كه پيوستي به ته ئويل هه يه ره فتار بكه ين به لكوو ده بي ته ئولي بكه ين تاكوو له گه ل ده ساتير بگونجي» له م رسته يه فو هي ديكه شي وه ها پيده چي فه رزانه به هرام ده ستيكي له سه رو كاري ده ساتير هه بي! «محسن فاني» له كتيبه كه ي «دبستان المذاهب» دا كه له سه ره تا ي سه ده ي دوا زده هه مي كو جي، نووسيوه تي له چه ند جيگه يه كدا ناوي ده ساتير له «شارستان چهارچمن» وه نه قل ده كات. «محمد حسين كوري خلف التبريزي» له فه رهنگه ناسراوه كه ي خو ي «برهان قاطع» دا سه دان وشه ي ده ساتيري هينا وه ته مجا له پيشه كي فه رهنگه كه دا ناوي ده ساتير نابات به لكوو سه رچاوه كاني وه ك «فرهنگ جهانگيري، مجمع الفرس ي سروري، سر مه سليمان ي، صحاح الادويه ي حسين الأنصاري» سه ر ژمار ده كا. له مه وه گومان ناميتي كه ته مانه پيش مهلا فهيرۆز ده ساتيريان ديتوه. ته نانته مهلا فهيرۆز خو ي له ديا چه ي ده ساتيردا ده نووسي كه ده ساتير تا رۆز گاري «شامجهان كوري شاه اكبر» لاي زانايان ناسراو و ناودا ريش بوه دواتر كه وتوته په نهاني. كاتيكي كه مهلا فهيرۆز به پي گوته ي خو ي نوسخه ي ده ساتيري له ئيسفه هانه وه بۆ هيند هينا ناوي هيچ نوسخه يه كي ديكه ي ده ساتير له هيند نه ييستراوه.

وهك ده بينين له هه ر جيگه يه ك ناوي ده ساتير ها تبي و وشه يه ك له وه وه ياد كرابي وه يا قسه يه ك له ناوه رۆكيه وه كرابي هه مووي هه ر له نووسيني نو يه و هيچ يه كيكيش له و نووسينا نه با يه خ و گرنگيه كي نييه. له وه وه ده رده كه وي ميژووي داناني ده ساتير له 350 سال تينا په ري، واته ناچيته وه پيش زه ماني شاعه باسي گه وره ي سه فه وي 995-1038. خو ته گه ر ده ساتير وه كوو شارستاني چه هار چه مه ن و «برهان قاطع» له هيند نووسراي و نووسخه يه كي له ويوه بۆ ئيران ها تبي ده بي له رۆز گاري «اكبر شاه هندي» په يدا بووي. به پي ناوه رۆكي ده ساتير پتر هه لده گري كه له سه ر زه ميني هيند نووسراي نه ك له ئيران. بوورانه وه ي ئاييني له زه ماني ته كبه ر شاهدا زه مينه يه كي هه مواري بۆ ئايينسازي بيك ده هينا. ته كبه ر شاه خو ي له ساله كاني 963-1014 ي ك. حوكمراني كر دووه و خوازياري ئايينيكي نو ي بووه به ناوي «توحيد اله ي».

ده ساتير كه تاو يته ي باوه ري جو راجو ر و به يه كدي دژ و تيك هه لشي راره ده بي به ره مه ي بيروباوه ره تيكه ل و بيكه له كاني ته وه سه رده مه بي كه وا ده وه ستيته به رانه ر رۆز گاري شاعه باسي گه وره.

كه ده لي م نابي سازداني ده ساتير له 350 سال كو نتر بي له و روه ويه كه ته وه ته فسيره ي به سه ر ده قي ده ساتيره وه نووسراوه ده مو دووي ته وه زه مانه ي هه يه. هه رچه ند له ده ساتيردا وه ها رانو يندراوه گويا ته فسيره كه ي هي ساساني پينجه م و له رۆز گاري «خسرو پرويز» بۆ ده ساتير نووسراوه، به لام دياره ده بي ته وه فارس ييه ساخته و نادروسته هي سه رده مي

سەفەویەکان بێ، ئەوەندەش نزم و ناریکە دەبی لە دەرەوێ ئێران نووسرا. چەندین پێشگۆیی خراوەتە دەساتیر [وەک
کە خەبەری فەتوحی ئیسلام بۆ ئێرانی تێدایە] کە دەستی ساختەچییان دەکاتەو.

لە نامەی ساسانی پینجەم لە بەندەکانی 18، 19، 24، 25، 31 هاتو: «دیتت بەدکاری ئێرانیان کە بەرویزیان کوشت،
ئەو کەسە من بەرزم کردووە ئەوان هالیان داشت، وا لە عەرەبان پاداش وەرەگرنەو. هەلگرنەو کوزراوی خۆیان
لەسەوزپۆش و رەشیۆشان. کە هەزاران سالی عەرەب بەسەر دیندا [دینی ئێرانی] تێپەری گۆرانی وەهای بەسەردا دیت بە
خواونی نیشان بەدی نەیناسیتەو».

ئەم پێشگۆییە بەچاکی ئەو ئەشکرا دەکا کە نووسەری دەساتیر هەزار سال دوای رەوی عەرەب ژیاو کە دەکاتەو
زەمانی سەفەوی. هەرەو هە بەندی دوایین لە پێشگۆییە کەدا پاتەو پاتی ئەم شیعەرە کە دەلی:

دین نزا ازبی ارایشند
ازبی ارایش و پیرایشند
بکەبیستند بران برگ و ساز
گرتو بە بینی نشتاسیش باز

- - -

خەریکن ئارایشتی دینە کەت دەدەن

ئارایشتی دەدەن و ریکی دەخەن

ئەوئەندەیان بەرگ و با تێبەستو

گەر ببینیتەو نای ناسیتەو

ئەو تەرزه پێشینیانە بەتایبەتی لە نامەی ساسانی یە کەم زۆرە جگە لە عیسا خەبەر لە مانی و مزەک و حەزرەتی
محەمەدیش دەدات.

کەواتە دەساتیر سەرەرای ئەو هەموو تەقلەبازییە رینی نییە شانازیش بکا بە کۆنینهی. بۆ ئەوێ گوتە درێژ نەبیتەو چاو
لەو نیشانانە دەپۆشین کە بەلگە نۆیوونی دەساتیر بە دەستەو دەدەن و یەخە تەقلەبازییەکانی دەگرین.

ناوی دەساتیر خۆی وەک ئەو زمانە پێی نووسراو و بابەتەکانی تێیدان، ئەویش نادروست و ساختە یە چونکە وشە
«دەساتیر» رێژە «منتھی الجموع» ی عەرەبییە و لە «دستور» ی فارسییەو هاتو. فەرھەنگی «انجمن ارای ناصری»
بەخۆرای هەولێ داو بە پیداکردنی ریشە یەکی دیکە بۆ «دەساتیر».

بە گۆتە دەساتیر شازدە پیغەمبەر، کە بەتەعبیری دەساتیر پێیان دەلی «فرجیشور» گەییشتونەتە پلە ی وەرگرتنی
قسە ی ئاسمانی ئەمانە پیغەمبەرەکان: 1- مەهاباد 2- جی افرام 3- شای کلیو 4- یاسان 5- گلشاه 6- سیامک 7-
هوشنگ 8- تەمورس 9- جمشید 10- فریدون 11- منوچەر 12- کیخسرو 13- زدشت 14- سکندر 15- ساسانی
یە کەم 16- ساسانی پینجەم [بەریتووسی ناو کتیبە کە ناو کانم نووسی].

دەساتیر بریتییە لەو نامە ئاسمانییە کە بۆ پیغەمبەرانە هەناردوون. نامە ی «هۆشەنگ» ناوی «جادوان خرد» بو. نامە ی «تەهورس» ناوی «برین فرھنگ» هی «جمشید» ناوی «فرازین اروند». هی «فریدون» ناوی «ھنرستان» هی «منوچەر» ناوی «دانشیار» هی «کیخسرو» ناوی «سروش کردار». خانەدانی یە کەم پیغەمبەر کە پێی گوتراو «آبادیان» لە ماوێ یە ک سەد «زاد» دا خوسرەو پێیان کردو. بابزانی «زاد» دەکاتە چەند سال.

لە دەساتیردا هەر «زاد» یک هەزار «واد» سالە. واد سی هەزار «جاد» سالە. یە ک جاد هەزار «مەرەد» سالە. یە ک
مەرەد هەزار «وەرەد» سالە. یە ک وەرەد هەزار «فەرەد» سالە. هەر فەرەد یک یە ک ملیۆن سالە. ملیاریک سال پێی

ده گوتري «اسپار». ده مليون سال «سحار» يکه. سهد هزار سال «سلام» يکه. بهو پييه يه ک زاد سال ده بيته هم ژماره يه:

3 000 000 000 000 000 000 000 [له نووسيني يوور داوود له جياتي 3 ژماره ي 2 نوسراوه به لام هه له يه چونکه ژماره 3 لهو حيسابانه دا هه يه نه ک 2] ئنجا بو خوتان بزنان يه ک سهد زاد که دريژي فرمانروايي خانه داني ئاباديانه چهند سال ده گريته وه [سي سهد هزار مليون مليون مليون]. دو ايبن پادشاي هم خانه دانه که ناوي «ابادازاد» بوه خسته و دلماو بوه که ئيتر نه يتوانيوه مهردم له که چ رهفتاري بگيرته وه به ناچاري له جيهان زويتر بوه و له بهر چاوان بزربوه. جيهان له وه دا پر بووه له ئازاوه. چهندين که سي ميترخاس داوايان له «افرام» کوري ئاباد ئازاد کردوه که له سه ر تهختي باوکی دابنيشي. له وه مه دا فرماني ئاسمانيشي پي گه ييشت و بوو به هه ليزارده بو سهروهري و ريتمايي خه لقي هم دنيايه. که نوره ي پيغه مبهرايه تي و خوسره وايه تي به ئه فرام گه ييشت له قه بي «جي» بوخوي هه ليزارد. له وه به دواوه جيتشينه کاني ئه وه هموويان به «جي» ناو ده بران. خانه داني «جيان» يه ک «اسپار» سال که ده کاته يه ک مليار سال فرمانروا بوون. دو ايبن مه زني هم خانه دانه ش «جي الاد» وه کوو «اياد ازاد» له کرداري نابه جيتي مهردم وه تهنگ هات و رووي له دنيا وهر گيترا. ئه وسا ديسان ئازاوه ته نييه وه تا کوو کوري ئه وه «کليو» به داخواستي مهردم و فرماني ئاسمان له شوپتي باوکی دانيشت و له قه بي «شاي» بو خوي هه ليزارد. خانه داني ئه ميان به «شايان» ناوبران. هم خانه دانه يه ک خانه دانه يه ک «سما» سال که ده کاته ده مليون سال فرمانروا بوو. دو ايبن مه زنيان «شاي مهپول» له کرداري نارواي خهلق په ککه وه ته بوو ئه وپيش وه ک «اباد ازاد وجي الاد» له گه وريه يي کنار گير بوو له بهر چاوان ون بوو. ديسان ئاگري ئازاوه زمانه ي کيشا تا کوو مهردم به فرماني ئاسمان «ياسان» کوري «شاي مهپول» يان به گه وريه و رابه ر و پيغه مبه ر هه ليزارد. خانه داني ياسان پي ده گوتري «ياسانيان» جوده تي ئه مانه نه وه دونو «سلام» سال بووه. گوتمان هه ر «سلام» يک سهد هزار ساله. دو ايبن پادشاي هم خانه دانه که ناوي «ياسان اجام» بوه. ئه وپيش له پاشايي و له ژيان کنار گير بوه. ئازاوه دنياي داگرت، مهردم وه کوو ديوان که و تنه گياني يه کدي تا ئه وه ي ناوي ئاده ميزاد ييان پي رهوا نه ديتراوه. دنيا رووي له کاولي کرد. وه هابوو تا کو خوداي گه وريه «گلشان» ي کوري «ياسان اجام» ي به پيغه مبه ري و فرمانگوزاري خسته کار.

له ميژو و داستان و نووسينه دينيه کاني ئيران که سمان چهنگ ناکه وي به ناوي «مه اباد و جي افرام و شاي کليو و ياسان». ئه مانه فرمانرواي ده سکردي ناو ده ساتيرن. به لام دوازه پيغه مبه ره که ي ديکه که له ده قي ده ساتير به ناويک و له ته فسيره که ي شي به ناويکي ديکه نووسراون به م جوړهن.

1- فرزينسار گلشاه يا خود کيومت

2- سيامر سيامک

3- هورشار هوشنگ

4- تخمورد تهمورس

5- جرشار جمشيد

6- پرسيدوم فريدون

7- ميرزاد منوچهر

8- سکلا سرو کوري سياوخش - کيخسرو کوري سياوش يا خود هيرتاووش

9- هرتوش يا خود هرتوشاد کوري هر سفتما - زرتشت اسفنتمان

10- سيمکنده سکندر

11- خر مين سرسار يه که م ساسان

بی ئه وهی بلیم دياره ئه م ناوانه نووسه ری ده ساتیر هه لی به ستوون، هیچ یه کیک له وان ئه و ناوه یان نه بوه که ده ساتیر بوی داناون. له ئافیتادا که کۆنترین سه نه دی نووسراوی ئیرانیان حساب ده کری تا ده گاته «زرتشت» به م جۆره ناویان هاتوه:

•	Gaya- maretan	کیومرث
•	Syamaka	سیامک
•	Haoshangha	هوشنگ
•	Takhmo- urupa	تهمورث
•	Yima- khashaata	جمشید
•	Thrbelana	فریدون
•	Manush- Ichithi ra	منوچهر
•	Haosra vanyhu	خسرو
•	Syavat shan	سیاوش
•	Zarathushtra	زرتشت

ناوی خانه دانی زهرته شتیش spitama سپیتامان.

له ئافیتادا «کیومرث» له جی ئاده می سامیه کان یه که م مرۆفه. له ده ساتیردا «مهباد» یه که م مرۆفه. ئه وانی دیکه هه موویان به جگه له زهرته شت له ئافیتا و له داستاناندا له چاکان و گه وره پیاوان و ناودارانن، چونکه داستانی پیشدادیان موشته ره که له نیوان ئیرانیان و هیندیان هه ندیک له وانه ناویان له نامه ی دینی بره هه نان «فیده veda» دا هاتوه. به لām له هیچ روویه که وه له گه ل ناوه کانی ده ساتیر یه ک ناگره وه. واتای ئه و ناوانه ی له لیسته ی سه روودا ژماردمان بۆ ئیمه ئاشکرایه، گومانیش له وه دا نییه که له سه رچاوه ی ئافیتا و نووسینه کانی په هله ویه وه به دروستی پیمان گه یشتوون، ئه و گۆرانه ی له فارسیشدا به سه ریاندا هاتوه به پتی ده ستوور و قاعیده بووه.

ئه م ما یه که م ساسان و پینجه م ساسان که له ده ساتیردا به پازده مین و سازده مین پیغه مبه ر ژمیراون و گویا یه کیکیان له بابیرانی ئه رده شیری پایه کان و ئه وی دیکه شیان له رۆژگاری خوسره وی په رویز له «مرو» پیغه مبه ر بوه. وه ک ده زانین له میژوودا ساسان بابیر وه یا یه کیک پیشینانی ئه رده شیری پایه کانه که له سالی 224 ی ز. خانه دانی شاهه نشاهی ساسانیانی بنیاد ناوه. له گوشه و سووچه کانی میژوودا تووشی چه ند که سیک دین ناویان ساسان بوه به لām له هیچ جیگه یه کدا ناوینشانی پیغه مبه ر ساسانی یه که م و پیغه مبه ر ساسانی پینجه م نییه. وه ک دیتمان له ده ساتیردا ئه سکه نده ر دوای زهرته شت چوارده مین پیغه مبه ری شیران بوه. له ده ساتیردا ئه سکه نده ر ناوی هاتوه به «سمکندش کوری نشاب واته دارا». ئه م پیغه مبه ره هه مان مه لعوونه که له 330 سال پیش عیسا دا ئیرانی له خاک و خوون کیشا، دل ره قی و بیدادی ئه و له عه ره به کان [له نووسینی خۆمدا گوتوومه نووسه رانی فاسی سه ر به قه ومایه تی ئیسلام و جه نگیز وه کوو یه کدی حساب ده که ن. م. محمه د] و ته یموور که متر نه بوه. ئه سکه نده ر له هه موو نامه ئاینیه کانی په هله وی به «گجستک- گوجه سته ک» واته پیس و ناپاک و ویرانکه ری ئابین ناوی هاتوه و له کۆنه وه به لای ئیرانیان مه علوممه ئه و ئافیتای سووتانده. گومان نییه له وه دا که له ئاکامی داگیر کرانی ئیران له لایه ن ئه سکه ندر و جینشینه کانی «سلوکیه کان» به شیک

نامه‌ی ثاینی ئیرانیان له‌ناوچوو. ته‌نانه‌ت کاته‌کان و سرودده‌کانی زهرت‌شتیش هه‌ر له‌و رۆژگارانه‌دا نابوود بوون و ته‌نھا چه‌ند پارچه‌یه‌کیان به‌ ئیمه‌ گه‌یشتوو.

راسته‌ ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ داستانه‌کانی ئیمه‌، وه‌ک شانامه‌ی فیرده‌وسی و ئه‌سکه‌نده‌ر نامه‌ی «نظامی» و میژووی «طبری» و هی دیکه‌ش، ناوی به‌ چاکه‌ هاتوو به‌لام ده‌بی بزاینن نزیکه‌ هه‌شت سه‌ده‌ دوا‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر کتیبیکه‌ی که‌ یونانیه‌کان له‌ باره‌ی ئه‌سکه‌نده‌ریانه‌وه‌ نووسی و به‌ ناوی «کالیستینس kailisthenes» بلا‌بووه‌ بریتیه‌ له‌ داستان و ئه‌فسانه، به‌ پیتی دل‌خوازی خۆیان له‌و کتیبه‌دا ئه‌سکه‌نده‌ریان باس کردوو، ئه‌و کالیستینسه‌ی کتیبه‌که‌یان له‌ ناوی ئه‌و به‌ستوو به‌کیک بوه‌ له‌ نووسه‌ره‌ ناوداره‌کانی یونان که‌ له‌ کاتی له‌شکرکه‌شی ئه‌سکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر ئیران له‌ گه‌ل کۆمه‌لیک میژوونووسی یونانی به‌ گه‌ل له‌شکره‌که‌ که‌وتبوون. له‌مه‌دا وه‌ک که‌ دوترا سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌یی له‌ره‌وی بۆ سه‌ر هیند ده‌سته‌یه‌ک نووسه‌ری له‌ گه‌ل‌دابوون تاکوو به‌ نووسین پیتیدا هه‌لبێن، ئه‌سکه‌نده‌ریش ژماره‌یه‌کی له‌ نووسه‌ران به‌ گه‌ل خۆی دابوو تاکوو مه‌دحی بکه‌ن و تام و شامیک بخه‌نه‌ داگیر کردنه‌کانیه‌وه‌ باسی پاله‌وانه‌تیی بکه‌ن به‌لام کالیستینس نه‌یویست خراپه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌ چاکه‌ له‌ قه‌له‌م بدات و پله‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر بگه‌یه‌نیتته‌ پایه‌ی خویا‌ه‌کانی یونان. ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نار‌ه‌زانه‌ندی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ کالیستینس تا به‌ گونا‌هینکی تاوانبار کرد و خستیه‌ زیندانه‌وه‌ و تیتیدا مرد. ئه‌وه‌ی کالیستینس له‌ زیانی خۆیدا به‌ ره‌وای نه‌زانی دوا‌ی هه‌شت سه‌د سال له‌ مه‌رگی که‌سانی دیکه‌ هاتن په‌سه‌ندیان کرد و هه‌ر به‌ناوی ئه‌وه‌ و قاتله‌که‌یان، که‌ ئه‌سکه‌نده‌ره‌ وه‌کوو په‌روه‌ردگار هه‌ل‌داوه‌، ئه‌فسانه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستا به‌ زمانی لاتینی و ئه‌رمه‌نی و عیبری و عه‌ره‌بی ته‌رجه‌مه‌کرا. هه‌رچی له‌ ئه‌ده‌بیات و داستان و میژووی فارس له‌ باره‌ی دوژمنه‌ کۆنه‌که‌ی، ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه، یادکرا‌یی هه‌مووی له‌ سه‌رچاوه‌ی یونانی و هه‌مان کتیبی ساخته‌وه‌ هاتوو، بیگومان کتیبی «خدا‌ی نامک» ی به‌هله‌وی که‌ کانیای لی‌وه‌هه‌ل‌ینجانی شانامه‌یه‌ هیچ باسیکی ئه‌وتۆیی له‌ باره‌ی ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه‌ تیدا نه‌بووه‌. به‌ پیغه‌مبه‌ر زانیی «گجستک ئه‌سکندر» له‌ ده‌ساتیردا باشترین به‌لگه‌یه‌ که‌ ثاینی ده‌ساتیری هیچ سازانیکه‌ی نییه‌ نه‌ له‌ گه‌ل دینی زه‌رده‌شت و نه‌ له‌ گه‌ل میژوو.

ده‌ساتیر به‌چاولیکه‌ری له‌ ئافیتستا خاوه‌نی مه‌تن و ته‌فسیره‌. مه‌تنه‌که‌ی به‌ 16 به‌ش دابه‌ش کراوه‌ و هه‌ر به‌شیکیشی به‌ پیغه‌مبه‌ریکه‌وه‌ به‌ستراوه‌ هه‌ر یه‌کیک له‌و 16 نامانه‌ خاوه‌نی چه‌ند به‌ندیکه‌. به‌ نمونه‌، نامه‌ی ئاباد 170 به‌نده، هی «جی افرام» 88، هی «شای ملیو» 80، هی «یاسان» 12 هه‌روه‌هاش نامه‌کانی دیکه‌ در‌یژترینیان نامه‌ی زه‌رت‌ه‌شته‌ به‌ 164 به‌نده‌وه‌ که‌ هیچ یه‌کیان ویچوونی نییه‌ له‌ گه‌ل گوته‌کانی زه‌رت‌ه‌شت له‌ کاته‌کاندا. ته‌نھا پینج سرود له‌ گوته‌کانی زه‌رت‌ه‌شت له‌ گه‌زنه‌ندی ئه‌هره‌مه‌نی رۆژگاری ئه‌سکه‌نده‌ر رزگار بوه‌ به‌ئیمه‌ گه‌یشتوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هیچ شتیک له‌و سرودانه‌دا جیتی به‌راورد کردن نییه‌ له‌ گه‌ل ناوه‌رۆکه‌ ساخته‌که‌ی ده‌ساتیر، سه‌رتاپای زمانی ئه‌و سرودانه‌ و هی هه‌موو ئافیتستاش له‌ هیچ روویه‌که‌وه‌ خزمایه‌تی له‌ گه‌ل زمانه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی ده‌ساتیر نییه‌.

هه‌ر یه‌کیک له‌و 16 نامانه‌ی ده‌ساتیر به‌ مه‌دحی خودا ده‌ست پین ده‌کا و له‌ ئه‌نجامدا موژده‌ی په‌یدا‌بوونی پیغه‌مبه‌ریکی دیکه‌ راده‌گه‌یه‌نی. له‌ کۆتایی ناوی «منوچهر» خودا پیتی ده‌لی: له‌ دوا‌ی تو پیغه‌مبه‌ریک دیت ناوی «کیخسرو»، له‌ ئه‌نجامی نامه‌ی زه‌رت‌ه‌شت خودا ده‌لی:

«ئه‌ی وه‌خسور زه‌رت‌ه‌شت، دوا‌ی تو ئه‌سکه‌نده‌ر «چمر» ده‌بی. دواتر یه‌که‌م ساسان به‌ پیغه‌مبه‌ری دیت. نامه‌ی تو «همسیراز» ته‌رجه‌مه‌ی ته‌فسیره‌.

خراپ نییه‌ چه‌ند ئایه‌تیک یا به‌گوته‌ی ده‌ساتیر چه‌ند «چمراس» یک له‌ مه‌تنی ده‌ساتیر به‌نن و بزاین خوی ده‌ساتیری به‌ چ زمانیک نامه‌کانی ئاسمانی بۆ «فرجیشوران» واته‌ وه‌خسورانی خۆی [وه‌خسوران هه‌ر بۆ زه‌رت‌ه‌شت به‌ کارهاتوو] هه‌ناردوو. له‌ «چمراسه‌کانی» 28 - 82 نامه‌ی فه‌رجیشور «جی افرام» ده‌فه‌رموی: «گرودفرتاش - جمشان - جمساس - چمساش - خمسان - خمسان - واسالاس - پاساپاس - راساراس - تاساتاس - کریاس نامود - کرتاس نود - الیاس هود - الماس رود - سناساب - ستاشاب - جاماجاب - نوراتوس - سارانوش - اموال فانوس - اهوالی کاروس - گسته‌م توش - سمرونش - جودبروش - اورنگان پوش [دوا‌ی چوار دیری دیکه‌ ئه‌مانه‌ دین]: هامستنی رامستنی شامستنی زامستنی - شالشتنی شالشتنی شالشتنی مزدستنی سزدستنی و زدستنی ازدستنی شالشتنی شالشتنی - شالشتنی

سیدستنی میدستنی جیدستنی هیدستنی شالشتنی - کایستنی کارستنی شارستنی وارستنی شالشتنی - هیرکستنی ترکستنی سرکستنی فرکستنی شالشتنی [شەش دێری دیکەش لەم هەلەق مەلەقە بەسەر دەچی ئینجا بە پینج جارەن شالشتنی ئەو ئایەتە کۆتایی دیت، پێویستە نەدیت هەموویان بنووسمەوێ م. محەمەد].

خوێنەران ناچارن دلیان بیهوێ بزەن «شالشتنی» کە هێندە جارە دەگوتریتەوێ چ واتایەکی هەیە، خۆشەختانە لە زەمانی پەرویزی ساسانی پیغەمبەر ساسانی پینجەم لە تەفسیری خۆی ئەو وشەبەیی لە چاوی «شالستی» وەرگرتوو بەواتای «دانستن - زانین»: لە تەفسیری «چمراس» 88 و 81 دەفەرموێ «دانستنی دانستنی دانستنی». بەلێ دەمانزانی دنیا شتی وەهای تێدایە کە «دانستنی - هی زانین» بن، بەلام هەرگیز نەماندەزانی زمانیک هەبێ لە ماوی سەدان هەزار ملیۆن سال گۆرانی بەسەردا نەبەت [دوای چەند دێرێک نمونەیی نەگۆرانی کە دیت، م. محەمەد] کەچی زمانی ئیستاکەیی فارسی لەگەڵ پەهلەوی و زمانی پەهلەوی لەگەڵ هەخامەنشی جوداوازییان زۆرە هەموو جوداوازیە کەش لە ماوی یەک هەزار سالدا رووی داوێ چونکە مەلومەتە لە نیوان ئەردەشیری سیتیەمی هەخامەنشی «359 - 338 پیش عیسا شایەتی کردوو» کە نووسراوی بە فارسی تا ئیستاش ماوێ و لە نیوان «حنظلهی بادغیسی» کە چەند شیعری فارسی لێ بەچی ماوێ تەنھا هەزارو سەدو ئەوئەندە سالێ تێپەریوێ و جوداوازییان دیارە، ئەمما زمانی دەساتیر لە رۆژگاری مەهابادەوێ کە زانیتان پیش چەندین هەزار ملیۆن سالێ ژیاوێ هەتا رۆژگاری ساسانی پینجەم کە هاوچەرخی خوسرەوی پەرویز بووێ هیچ گۆرانیکی بەسەردا نەهاتووێ. بەنمونە لە سەرەتای نامەیی مەهاباد چمراس 3. دەفەرموێ: «فرشیدشتای هەرشەندە هەرشەنگەر زەریان فراھیدور». لە سەرەتای نامەیی ساسانی پینجەمیش دەنووسی: «فرشید شمتای هەرشەندە هەرشەنگەر زەریان فراھیدور».

ئەم زمانەیی دەساتیر نە بە زمانی کۆنی ئێرانی وەک فورسی هەخامەنشی و ئاقیستایی و پەهلەوی و پازەند، نە بە لەهجەکانی کۆنی تەخاری و سەکزی و سوغدی و غەیری ئەوان دەچی بە [کورتی] خزمایەتی لەگەڵ هیچ زمانی ئادەمیزادی کۆن و نویدا نییە. ئەم زمانە لەلایەن دروستکەرە کە یەوێ پێی گوتراوێ زمانی ئاسمانی، چونکە لە هیچ جینگە و هیچ کاتیک و لای هیچ یەکیک لە میللەتانی جیھان زمانی وەها نەبووێ هەر دەمینیتەوێ لە چەرخی و فەلەک و ناھید و کە یوان کە لە نھینێ کانیاں ئاگادارن زمانی وەها بەکار بەھیندێرێ یاخود دەبێ بلیین کابرایەکی فیلباز لەم تۆپە خاکییەیی خۆمان زەمانیک گۆشەگیری کردووێ و ئەو زمانەیی لەلای خۆیوێ هەلبەستووێ. خوداوەند بەم زمانە، چ ئاسمانی بی چ زەمینیی، لەگەڵ شازدە پیغەمبەری بژاردە گەتوگۆی کرد و بو ئیمەیی بەندەکانی خۆی وەلامی نارد و دەستووری دانا تاکوو بتوانین [راھ ازچاھ شازشناسیم - رینگە لە زیندان جودا بکەینەو] و لەسەر ئەنجامدا رزگار بین. دەستووری ئاسمانی دەبێ لەلایەن مەردەمەوێ تا رۆژی ژیاوێ بە کاربیت و ئایینی مەهابادی گەورە لە بیر نەکەن. هەر چونکە رزگاری لە هەردوو دنیا دا بەند بووێ بە پێرەویکردن لە دەساتیر خوداوەند فەرمانی دایە دوایین «وخشویر»ی خۆی کە ساسانی پینجەمە تاکوو نامەیی پیغەمبەران بەھینیتە سەر زمانی دەورانی خۆی.

ساسانی پینجەمیش وەهای کرد: هات فەرموودەکانی هەر شازدە پیغەمبەر کە نامەیی خۆیسی یەکیکە لەو فەرموودانە، تەفسیر کرد و بە پێی پێویست روونیکردنەوێ. لە داوی هەر ئایەتیک تەفسیرە کەیی دیت بەو جۆرەیی کە ئیمرو دەزانین پیغەمبەری پینجەم چیاں گوتوێ. ئەگەر ئەو تەفسیرە نەبوا یە نەمان دەزانی «کایستنی کارستنی وارستنی شالشتنی» چ واتایەکی هەیە. بەلام لە رووناکیی ئەم تەفسیرەوێ دەزانین «جی افرام» بەوێ دەفەرموێ «گوتەیی خودا و نامەیی خودا و هەناردەیی خودا دەبێ بزەن». هەلبەت ئایەتی کورتیلەیی ئاسمانی واتای زۆری هەبێ بۆیە ساسانی پینجەم و ئەو پینج وشەبەیی مەنتی دەساتیری بە 176 وشەیی دیکە شەرح داوێ [پەرە بە داوێ 9 دێر لە نووسینە کەیی پووێ داوود جۆرێکە ئەگەر وەکوو خۆی وەرگیردیتە سەر کوردی لیجالیبوونی زەحمەتە، من مەفوومە کەیی بە کورتی دەنووسمەوێ: ساسانی پینجەم کە هاوچەرخی خوسرەوی پەرویزە دەبوو ئەو تەفسیرە بە زمانی ئەو سەردەمە بنووسی. لەو سەردەمەشەوێ نمونەیی کەیی نووسراوی گرانبەها بە ناوی «ماتیکان ہزار داتستان» بەچی ماوێ کەچی تەفسیرە کەیی هیچ وێچوونیکیی لەگەڵ ئەو زمانە دا نییە بەلکو بە زمانی فارسی سەردەمی شاعەباس نووسراوێ کە ہزار سال لە ساسانی پینجەم دواترە دیارە ئەو کەسەیی دەساتیری هەلبەستووێ لە سەردەمی شاعەباس بە زمانی سەردەمی شاعەباسی نووسیوێ].

زمانی تەفسیری دەساتیر فارسییە ئەمما پارسی نە گەمە! لە ھەر جیگەییەکی بەرانبەر وشەیی عەرەبی ھی فارسی چنگ نەکەوتیبێ یەکیکی ساختەیی بۆ دروست کردوو. ھەر ئەو وشە ساختانەن بە پارسی دروست وەرگیراون و چوونەتە ناو «برھان قاطع و چمن ارای ناصری» لە نامەیی «جی افرام» دا دوو بەندی 70-71 ئەمە دەلێ: «دوو جوۆرە نامە خودایین، یەکیان «مەھین نامە- نامەیی گەورە» کە لە خەلقى دوو جیھان دەدوێ، ئەوی دیکەش دەساتیر کە «کەھین نامە- نامەیی بچووکیش» ی پێ دەگوترێ.

ئەمش نموونەییە کە لەو «کەھین نامە» یە کە دەساتیری ئاسمانییە: خودا نو ئاسمانی خەلق کرد. ھەر یەکیکیان خاوەن ھۆش و گیان و لەشە، لە ئاسماناندا فرشتەیی بیئەژمار و ئەستێرەیی زۆر ھەن. ھەریەک لەوانیش ھۆش و گیان و لەشی ھەییە، ئەستێرە گەرۆکەکانیش خاوەن ھۆش و گیان و لەشن. ھۆش و گیان و لەشی مانگ ناویان «فرنوش، ورنوش، اردوش» ھ، ھۆش و گیان و لەشی تیر «عطارد» «وارلاس، فرلاس، وریلاس» یان پێ دەگوترێ، ناوی ھۆش و گیان و لەشی ناھید «زھرە» «نروان، فروان، زروان» ھ، ناوی گیان و ھۆش و لەشی رۆژ «شادارام، شادایام، تشادارسام» ھ. ھۆش و گیان و لەشی بەھرام «مەریخ» بە «بەھمن زاد، فرشاد، رزبادواد» نافرەت بوون. ناویان ھۆش و گیان و لەشی ھرمزد یاخود برجیس «مشتیری» «نجم داد، نجم اراد، شیداراد» ھ. ھۆش و گیان و لەشی کە یوان «زحل» «فرنسا، لاتینا، ارمانا» ناویانە.

جیھان وەکوو ئادەمیزادە: ئاسمان پێستی ئەو، کە یوان سێلی، بەرجیس جگەری، بەھرام زلای، رۆژ دلێ، ناھید معیدەیی، تیر میسکی، مانگ سببەرلاکی، ئەستێرەکان و بورجەکان دەمارەکانی، ئاگردتی ھەوا ھەناسەیی، ئاو ئارەقەیی، خاک تۆزی پێیی، بروسکە بزەیی لێوی، گرمەیی ھەور ئاوازی، باران فرمیسکی، کانگەکانی گیاکان و گیانلەبەرەکان کرمی لەشی.

پێستی ئادەمیزاد وەکوو ئاسمانە و ھەوت ئەندامەکانی، سەر و سنگ و معیدە و دوو دەست و دوو قاچەکانی، لەجینی ھەوت ئەستێرە گەرۆکەکانن. خوین و بەلغەم و سەفراو سەودای لە جینی چوار «عنصر» ی ئاو و ئاگر و خاک و ھەوان، ئەستێرە پێ ئەژمارەکان و ھەوت چەرخ لە کاری جیھاندا دەسەلات و تەئسیریان ھەیی پێویستە بۆ ئەوان «سنجستان» واتە جیگەیی پەرستن دروست بکریت و بە بوت برازیتەو.

لە دەساتیردا قسە لەبارەیی «تەناسخ» ھو زۆر ھاتو. گیانی ھەموو بونەوەر، لە مرۆف و گیاندار و رۆک و شتی پێ گیان، لە لەشیکەو بۆ لەشیک گۆزە دەکات. لە نامەیی مەھابادا پێغەمبەر ئاباد لە خودا دەپرسی بۆچی پاشایان و فەرمانرەوایان و توانایانیش لە ژياندا رەنج و غەم دەبینن؟ خودا لە وەلامدا دەلێ: چونکە ئەوانە لە ژيانی لەشی پێشتریان بەدکار بوون جەزایان لە ژيانی دواتریان دەبینن، بەنەخۆشی و رەنجووری لە دایک دەبن وەیا بە دەردی دیکە گرفتار دەبن. گیانداریی زەرھوایی و درندە دەیان گەزن. ئەمانە تۆلەیی کردارەکانی ژيانی پێشینی خۆیانە. ھەرھەھا گیانەوەری درندە و مەل و چارپێ ھەریەکەیان پاداش وەیا جەزای ژيانی پێشینی خۆیان لە ژيانی دواتریان دەبینن. ئەگەر سووری یەک ژيان بایی سەرینەووی گوناھیی پیشووتری نەکرد لە دەورەیی ژيانی سببەم و چوارەم جەزا دەدرین، ئەو دەچن و دەبنەو تاکوو گوناھیی پێشین پاک دەبیتەو. ئەو کەسانەیی بەدکارن لە ژيانیکی دیکەیان دەچنە قالیی کانگە «معدن» ھو. چارپییەکانی کە لەم جیھاندا وەکوو ئەسپ و گا و حوشتر و کەر بارکیشن کەسانیک بوون کەوا چوونەتە قالیی جانەوهران و لە باربەریدا جەزای رەفتاریان دەبینن.

لە دەساتیردا زەحمەت کێشان و وەرزش و خۆشەکاندن زۆر بایەخی پێ دراو، لە ریاژەکیشان و رۆژووگرتن و دوواکردندا دەشی گیانی ئادەمی لە کلێشەیی دەرچیت و بۆ تەماشای جیھان بروت و دواتر بیتەو لەشە کەییەو کەسیکی گەییشتە ئەم پایەیی چێ دیکە گیانی قالی گۆری ناکات. ئەو تەرزانە دواي مەرگ لە بەھەشتدا نەمر دەبن.

کوشتنی چارپێ و خواردنی گۆشتیان لە دەساتیردا حەرام کراو. دەبێ مردوویمان بەخاک بسپێردرێ یاخود بسووتیندرێ، لەو جوۆرە مەبستانەو کە پێچەوانەیی ئایینی ئێرانیانە دیار دەدات دەساتیر پێوەندی بەھیندەو ھەییە یاخود، وەکوو پێشتر گۆتمان، لەھیند نووسراو. جگە لەمە زۆر لە وشەیی دەساتیر ھیندین کە ھاتوو سەرگۆیلاکی شکاندوون و شیوہی گۆریوون و وشەیی نوویی لی سازداون ھەر وەک لەگەل زۆر وشەیی فارسییدا ئەمەیی کردو.

نووسه‌ری دهساتیر هه‌رشتیکی له دینی بره‌مه‌نی و زه‌رده‌شتی و ئیسلام و دینی دیکه‌ی بیستی و یا خویتدین دینیکی نویی لی پیکه‌یتاوه و به‌ناوی خودایه‌ک که پیی ده‌لی «مزدام» و به‌یارمه‌تی 16 پیغه‌مبه‌ر بانگ هیشتنی خه‌لق ده‌کا بو‌ئه و دینه. له دهساتیردا دینی بره‌مه‌نی پتر له دینه‌کانی دیکه شویتی دیاره، تصوفیش که له‌سه‌رده‌می ئه‌کبه‌ر شای هیندی ره‌ونه‌قی هه‌بوو له و دینه‌دا ده‌رده‌که‌ویته‌وه.

ره‌نگه تا ئیستا کهس پیره‌وی ئه و دینه‌ی نه‌کردی هه‌رچه‌ند له دهساتیردا نامه‌ی ساسانی یه‌که‌م ده‌لی ئه‌رده‌شیری پایه‌کان و پترای ئاته‌شگه‌ده بوتخانه‌ی ئه‌ستیرانیسی دروست کردوو. ئیمرو‌که شتیکی له دهساتیردا گرنگ بی زمانه‌که‌یه‌تی نه‌ک باوه‌ره‌که‌ی چونکه زه‌ره‌ریکی له‌وه‌وه پیمان گه‌یشتی له زمانه ساخته‌که‌یه‌وه هاتوو نه‌ک له دینه ساخته‌که‌یه‌وه. ئه‌گه‌ر زیانیکی دیکه‌ی هه‌بووی له غه‌یری زماندا به‌زه‌رده‌شتیانی گه‌یاندوو که بین نامه‌ی وه‌ها ناپاک به‌نامه‌ی ئایینی خۆیانی وه‌ریگر. لیره به‌پیشه‌وه گوتمان نووسه‌ری «برهان قاطع» سه‌دان وشه‌ی هیتاوه بی ئه‌وه‌ی بلای ئه‌و گه‌وه‌ره‌گران به‌هایانه‌ی له‌کام گه‌نجینه‌ی نر‌خدار هیتاون.

به‌دبه‌ختانه ئه‌و فره‌نگه سه‌راپا نادرسته‌ی که له‌هیند نووسراوه و که‌وتوته ده‌ست ئیرانیان بی ئه‌وه‌ی وشه‌کانی هه‌لسه‌نگینن له هه‌لبه‌ست و په‌خشان به‌کاریان هیتان. داوی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی دهساتیر ئه‌و وشانه ورده پتر که‌وتنه کایه‌وه هه‌رچه‌ند بلا‌و‌که‌ره‌وه‌ی دهساتیر مه‌لا فه‌یروژ له دیپاچه‌یدا نووسیوه‌نی: «ده‌بی بزانی زمانی ئه‌سلی ئه‌و «صحایف منزله» بپرای بپرای خزمایه‌تی به‌زند و په‌هله‌وی و فارسی ده‌ریه‌وه نییه به‌لکو له‌گه‌ل هیچ زمانیکی ناسراوی تایه‌فه جودا‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه نیسه‌تی نییه.» هینده هه‌یه مه‌لا فه‌یروژ نه‌ی گوتوه دهساتیر ساخته‌کاری مرو‌فیکی ته‌قله‌باز بی. له هه‌موو جیگه‌دا به‌تام و بو‌ناوی ده‌بات به‌کتیپی پیرۆز و روویه‌ره‌ی ئاسمانی داده‌نی تا‌کوو له ئیران وه‌هایان زانی که‌وا به‌راستی دهساتیر له نووسینه‌کانی ئیرانی کۆنه‌وه هاوتای ئافیس‌تایه. زمانیسی یادگاریکه له روژگاری تیپه‌ریو. ئه‌مه‌یه ده‌بینین نووسه‌رانی سه‌رده‌می «ناصرالدین شاه» بو‌ئه‌وه‌ی شتیکی نوو بخه‌نه بازار ده‌ستیان دایه تالان‌کردنی دهساتیر به‌لام هیچ یه‌کیکیان له خۆی نه‌پرسی ئایا ئه‌گه‌ر دهساتیر راست و دروسته بو‌چی تا‌که یه‌ک فره‌نگی پینش «برهات قاطع» زمانی دهساتیریان یاد نه‌کردوو؟ بو‌چی له شیعری شاعیرانی پینش خۆیان یه‌کیک له‌و وشانه ده‌رنه‌که‌وتوو؟ بو‌چی له هه‌زاران کتیپی هۆنراوه و په‌خشان قسه‌یه‌ک له باره‌ی «مه‌باد، جی افرام، شای کلیو، یاسان» نه‌گوتراوه؟ بو‌چی دهساتیر خۆی به‌ر له چاپ‌کردنی له‌هیچ کوئی‌ه‌ک ناو و نیشانیکی نه‌بووه؟

«محمد تقی خان» به‌نازناوی «حکیم» و نووسه‌ری «گنج دانش» هیچ به‌دلیدا نه‌هاتوو که دهساتیر ساخته‌ی بابایه‌کی ته‌قله‌باز و نابه‌کاری، بویه له باره‌یه‌وه ده‌نووسی: «دهساتیر ناوی کتیپیکی ئاسمانیه که بو «مه‌باد» یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ریان (مه‌به‌ست ئابادیه‌کانه) هاتوته خوار و به‌جو‌ره زمانیکی نووسراوه تیگه‌یشتنی مومکین نییه و ساسانی پینجه‌م وه‌ری گیراوه‌ته سه‌ر پارسی کۆن و له «توحید و تجرید و حکمت و طاعت» ده‌دوو و بریتییه له چوارده روویه‌ره «صحیفة» که بو‌ چوارده مه‌زنه پیاو نازل بووه و له به‌نده‌ری بو‌مبای چاپ کراوه وه‌گیردراوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی و بو ئیرانیان ناردوووه و وشه‌کانیسی له‌گه‌ل‌دایه [واته ته‌رجه‌مه کراون]. خاوه‌نی «برهان» دیتوویه‌تی و هه‌ندیک له وشه‌کانی وه‌رگرتوو [ذکر کردوه] ئیستا به‌رده‌سته و بابه‌تی هۆشپه‌سه‌ندی تیدا زۆره و لای پارسیان گه‌لیک خۆشه‌ویسته و ریزی لی ده‌نین» من خۆم [پوور داوود] سه‌د وشه‌ی دهساتیرم هه‌لبژارد و ته‌ماشای ئه‌و فره‌نگانه‌م کرد که له ده‌ستمدان، هیچ کامیکم له‌و وشانه تیدا نه‌دیتن. له‌مانه «لغت فرس أسدی» که له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می ک. نووسیویه‌تی. «فرنگ جهانگیری» که جمال‌الدین حسین به‌ناوی جیهانگیری پاشای هیند له 1017 به‌ئنجامی گه‌یاندوو. «فره‌نگ مجمع الفرس سروری» که محمد قاسم کوری حاجی محمد الکاشی سروری له زه‌مانی شا‌عه‌باسی گه‌وره‌ی صفوی کۆی کردوته‌وه. «فره‌نگ رشیدی» که عبدالرشید کوری عبدالغفور الحسینی المدنی التتوی له‌سالی 1064 له هیند نووسیویه‌تی که له‌وده‌مه‌دا محمد حسین بن خلف‌التبریزی له 1062 هه‌ر له هیند «برهان قاطع» ی نووسیوه.

هه‌روه‌ها هیچ یه‌کیک له‌و سه‌د وشه‌یه‌م له‌و شانامه‌یه‌دا که Woltt ریکی خستوووه نه‌دۆزیه‌وه و له‌ناو ئافیس‌تا و په‌هله‌وی و پازه‌ندیش تووشی تاکیکی نه‌بووم. به‌لام هه‌مووم له «برهان قاطع» دا دۆزیه‌وه و دیتم هه‌رگیز ناوی دهساتیریان له‌گه‌ل‌دا ناهینتی هه‌رچه‌ند گومانم نییه له‌وه‌دا که نووسه‌ری برهان قاطع هه‌مووی له دهساتیر هه‌لگر توونه‌ته‌وه. نووسه‌ری برهان

قاطع دهر بهستی دروستی و نادروستی وشه نه بووه هرچی په یدای کردووه خستوونیه ته فهره ننگه که یه وه، نه وه نده هیزه شی نه بووه وشه کانی تورکی و عهره بی و هیندی له یه کدی جودا بکاته وه وه یا نه و وشانه ی بنج و ره گی فارسییان هه یه له وشه ی ساخته بناسیته وه.

نووسه ری ده ساتیر بۆ وشه سازی چه ندین شیوازی به کاره یناوه: بۆ هه ندیک وشه مه عنای تازه ی داناوه: ئامیغ که به واتای «امیزش - تیکه لکردن» ه له ده ساتیردا بۆته «حقیقه ت - راستی» «امیغی - راسته کی». «یوزه» تووله ی راوه بۆته «تفتیش - پشکنین»... و هی دیکه ش. بۆ هه ندی وشه ی عهره بی وشه ی فارسی سازداوه وه ک: «خانه اباد - خانه ی تاوه دان» به رانبهر «بیت المعصور - کعبه» و «هرسویه پادشاهان - پاشایانی هه رلایه» له جیی «ملوک الطوائف» و «کنور - کون وهر» بۆ «فاعل - کارا» و «چشمیده - چاوینراو» بۆ «منظور» و «برش دید - برینی دیتن» بۆ «قطع نظر»... یه ک رشته ی وشه کانی له مه فووومی عهره بییه وه هاتوه وه ک «رویش - نه وه تی» بۆ «هویه» و «راست پوش - کافر» و «افرازستان» «هه ررازستان» عالم علوی» و «فسرده شهر - علم سفلی» و «نخستین انداز» «یه که م نه ندازه» بدیهیه «هه ندیک له وشه کانی له ری پیکگرتن «قیاس» ه وه سازداوه. له «خورشید» ه وه وشه ی «هورشید و ماهشید» ی دروست کردووه. له زور وشه ی فارسیدا پیتی یه که م وه یا دوایی قرتاندووه یا خود پیتیکی به سه ره وه وه یا کو تایییه وه ناوه و وشه ی دیکه ی لی هه لبه ستوون: «نیواره» که تیروکی نانکردنه و «وردنه» شی پی ده لین له ده ساتیردا بۆته «نیور، نیوار» به لام به واتای جو. «باستان» بۆته «باس» به واتای «کونینه» له به رانبهر «حادث». وشه ی «چم = واته» پیتیکی «ر» ی پیوه نووساوه و «چمر» به واتای ئاشکرا و په یدا. وشه ی «همه - هه موو» نیشانه ی نه فی «أ» ی چوته سهر بۆته «اهمه - نه همه» به واتای ناته واو. هی دیکه ش زور. به م شیوازه نووسه ری ده ساتیر ورینه کانی خو ی خستوته قالبی وشه و رسته ی ئاسانه وه و به زمانی سه رده می ساسانیانی له قه له م داوه. بۆ هیج وشه یه ک په کی نه که وتوووه. جاره ها بۆ وشه یه کی عهره بی چه ندیکی داتاشیوه به نمونه: «هرآینه بود، هرآینه هستی، ناچار باش، باگزیر باش، ناچار هست، گرور فرتاش» هه مووی به واتای «واجب الوجود» و «شایسته هستی، شایسته بود، ناور فرتاش» له جیی «ممکن الوجود».

له ده ساتیردا زور وشه ی هیندیش ده دیتری وه کوو وشه کانی فارسی سهر و پی و دهستی شکاوه و واتایه کی دیکه یان پی دراوه.

[لیره به دواوه پور داوود 16 دیر له وشه ی جو راوجوری ساخته کراوی ده ساتیر ده هینیته وه که له فارسی و هیندی و عهره بی و هیچه داتاشراون.. پیویستم نه دیت له چه ند نمونه یه ک به ولاره راگو یزم بۆ تیره کانه چونکه که س پیان ده وله مند نابی. م. محه مه د]

اپرخیده	صریح و بی رمز
اوچیز	حقیقت و هامیت
پازتازی	جزئی
فرا تین	گفت - اسمانی
روزستان	اهل حرفت
نمشته	عقیده
نوله	کلام
نواد	زبان
وندسار	نقطه وسط دائرة
یمینه	معهده..

گوتمان له برهان قاطع سهدان لهو وشانه يادکراون و ناوی دهساتيريان له گه‌لدا نه‌هاتوه. وهک ده‌شزانين له‌م فهره‌نگه‌دا بؤ هيچ وشه‌يهک شايد نه‌هينراوه‌ته‌وه. له‌به‌رته‌مه ناسينه‌وه‌ی وشه‌ی ساخته بؤ‌تهو که‌سانه‌ی مایه‌يان نييه زور زه‌حمه‌ته. «رضا قليخان هيدايه‌ت» له فهره‌نگه‌که‌ی خوی «انجمن ارای ناصري» وه‌کوو خاوه‌نی برهان قاطع سهدان وشه‌ی دهساتيري يادکردوه به‌لام هه‌رچه‌نده له‌ ناست هينديک وشه‌دا ده‌لی له‌ دهساتير وه‌يا له‌ برهان قاطعه‌وه وه‌رگيراون، له‌ زور وشه‌دا نه‌ ناوی دهساتير نه‌ هی برهان قاطع ناهيني. ته‌لبه‌ت بؤ هيچ يه‌کيک لهو وشه‌ ساختانه‌ش شايدديکي نييه. رضا قليخان به‌رانبه‌ر وشه‌ی «فرسنداج» ده‌نووسی: «به‌هه‌رچی پيره‌ويکه‌ری پينغه‌مبه‌ران هه‌يه ده‌گوتري. له‌ فهره‌نگی دهساتير وه‌ها نووسراوه. زور وشه‌ی که‌ له‌ جهانگيري و سروري و رشیدی و برهان په‌يدانين له‌ فهره‌نگی دهساتير ناوه‌ کونه‌کانی پارسيان به‌ ده‌ست که‌وتوه و نووسراوه..» کاتيک رضا قليخان فهره‌نگی خوی ده‌نووسی دهساتير به‌يارمه‌تی مه‌لا فه‌يروز بلا‌وبوبوه. رضا قليخانيش وه‌کوو سهدان له‌ نووسره‌ هاوچه‌رخه‌کانی خوی دهساتيري به‌ نامه‌ی دینی ئيراني کون ده‌ناسی و له‌ زمينه‌ی يادکردنی ورته‌کانی پتر له‌ برهان که‌مه‌ری هيممه‌تی به‌ستبو و له‌ هه‌ندی جينگه‌دا هه‌له‌ی برهانی راست کردوته‌وه و هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی دهساتيري ئاسمايه‌وه نرخ و واتای ته‌وانه‌ی چه‌سپ کردوه. زور جيتي داخه‌ که‌ برهان قاطع و انجمن ارا له‌ ئيران سه‌رنجراکيش بوون به‌لام فهره‌نگی جهانگيري و مجمع الفرس سروري که‌ باشترين فهره‌نگن به‌لاوه‌ نراون. ته‌م گوتاره جيتي ره‌خنه‌گرتن له‌ برهان قاطعی تيدا نابيته‌وه، جگه‌ له‌ دهساتير وشه‌ نادروسته‌کانی برهانی پترن له‌وه‌ی ليته‌دا بگونجین.

بينگومان برهان له‌ مه‌يدانی ره‌واج دان به‌ وشه‌ی دهساتير له‌ پيشه‌وه ديت، به‌لام هويه‌کی که‌ ته‌و زمانه و وشانه‌ی به‌راوه‌ی قبول گه‌ياند مه‌لا فه‌يروزه چونکه‌ پيدا هه‌لگوتنی ته‌و له‌ دهساتير وه‌های کرد که‌سانیکي له‌ زمانه‌ کونه‌کانی ئيران ناگادار نه‌بوون متمانه‌ بکه‌ن که‌ ته‌م نامه‌يه يادگارنک گرانبه‌ی ره‌زگاري تپه‌ريو و ميراتيکی پيروزی پيشينانه.

وهک ده‌زانين چه‌ند که‌س له‌ دوسته‌ زاناکانم خه‌ريکی گردکردنه‌وه‌ی فهره‌نگی فارسين. ئوميد ده‌کري له‌ هه‌ر کوييه‌ک تووشي وشه‌ی دهساتيري بوون، بنووسن که‌ هی دهساتيرين و ساخته‌ن چونکه‌ ته‌گه‌ر ته‌مه‌ نه‌که‌ن له‌ دوا ره‌زدا ته‌و وشانه‌ يه‌خه‌گيري خه‌لق ده‌بن، فوللرس vullers له‌ فهره‌نگی فارسی و لاتینی خويدا که‌ له‌ چه‌ندين فهره‌نگه‌وه پيکی هيتاوه له‌ هه‌موو شوپتيک که‌ له‌ وشه‌يه‌کی دهساتيري نشان دايي نووسيوه‌تی هی برهان قاطع و راگوپسته‌يه له‌ دهساتير، به‌ جوړيک که‌ ره‌زه‌لات ناسانی ته‌وروي له‌و گه‌زنده‌ دوورن. له‌ ته‌نجامدا ده‌بي به‌سه‌رقسه‌کانمه‌وه بنينم:

وشه‌کانی دهساتير که‌ ده‌ی بؤ ناو فارسی کردوه زوريان له‌ ته‌فسيري نامه‌ی ئاسمانی سه‌ر به‌ «فرجيشور» ساسانی پينجه‌مه، ته‌و پينغه‌مبه‌ره‌ی که‌ خودا پتي ده‌فهرموي: «ودم تباليس ارجم فرجيشوريک هورانگ زاهد» واته «وه له‌ توخمی تو هه‌ميشه پينغه‌مه‌ريک ده‌ميتي». نامه‌ی ئاسمانی ساسانی پينجه‌م به‌ «پرتوستان - پرته‌وستان» ناوده‌بری. با ته‌وه‌ش بلييم که‌ زمانی مه‌تني دهساتير بریتيه‌ له‌:

يه‌که‌م: يه‌ک مست له‌ وشه‌ی وه‌رگه‌راوی فارسی و عه‌ره‌بی و هيندی وه‌ک: چمين = چونين (وه‌ها). ئام = فام (پاشگره وه‌ک زردفام) زمير = زمين. چار = چهار (چوار). پندم = پنجم. سنجم = ششم. سفدم = هفتم. دشمير = دشمن [سي دپري دیکه‌ش له‌و جوړه وشانه. م. محمه‌د].

دووه‌م: له‌و وشانه‌ی که‌ به‌هيچ ره‌مل و ئوستورلايیک نازاندرئ چين و له‌ کويوه هاتوون وه‌ک: جاگفري = بيداری (به‌خه‌به‌ری). پليمر = نخست (يه‌که‌م). فرداب = پرتو (تیشک). جمساش = نور (پوناکی). گاپ = سايه. هيرتاسيام = ئيرانيان، نوراخ = يونان. کليار = آندوه (غه‌م). شليده = فرزانه (زانا، زيره‌ک، پاک نژاد...).

نموونه‌يه‌ک له‌ کار (فعل): هوزاميدن = په‌نابردن. شالندن = زانين. آدن = بوون. کمدن = کردن. انتامانيدن = انجامانيدن (ته‌نجام پي دان). زاهدن = مان. وختن = گوتن و هی دیکه‌ش..

جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ته‌م چاوگانه به‌ پتي چاوگی فارسی به‌ دال و نون [وختن = گفتن به‌تی و نونه] دروست بوون، له‌ گه‌ردانيشدا وه‌کوو کاری فارسين. ليته‌شدا دياره که‌ نووسه‌ری دهساتير بيتيکی له‌ زمانه‌ کونه‌کان وه‌رگرتوه ته‌وه‌نده هوشه‌شی نه‌بووه بؤ ته‌م زمانه‌ ساخته‌يه ريزمانیکی ساخته‌ش دابني. وه‌کوو ده‌زانين چاوگ له‌ زمانی ثاقيستا و فورسی

هه‌خامه‌نشی و له سانسکریتدا که به خوشکی زمانه کۆنه‌کانی ئی‌ران دهناسرئ وه‌نه‌بوو وه‌ک چاوگی په‌هله‌وی هه‌ر به «تن» و وه‌ک چاوگی فارسی هه‌ر به «تن، دن» کۆتایی بیت به‌لکو وه‌ک کۆنه‌زمانه‌کانی هیندی-ئه‌وروپایی و وه‌ک ئیستاکی زمانی ئینگلیزی ده‌شیا به‌هه‌ر حه‌رفیک «ده‌نگیک» کۆتایی بیت.

هه‌روه‌ها له‌ زمانی کۆنی ئافیس‌تا و فارسی و سانسکریت کار (فعل) وه‌ک کاری فارسی [نوی] گه‌ردان نه‌ده‌کران.

ئنج‌ا فارسی نوی ته‌گه‌ر ریشه‌ی به‌مه‌تنی ده‌ساتیریشه‌وه نه‌به‌سترابیتته‌وه که گۆیا به‌ر له‌ هه‌زاران ملیون سال به‌سه‌ر «فرجیشوران» دا دابه‌زیوه، به‌لکو به‌ته‌فسیره‌که‌یه‌وه به‌سترابیتته‌وه که گۆیا له‌ زه‌مانی «خسرو پرویز» به‌ ئه‌نجام گه‌یشتوه، خو ئیمه‌ له‌باره‌ی زه‌مان و زمانی ئه‌و ده‌وران [بایی لیک‌کردنه‌وه‌ی راستی و درؤ] به‌له‌دیمان هه‌یه.

لیره‌دا ده‌بی ته‌وه‌ش بلین که زمانی ده‌ساتیر خه‌تی تایه‌تیشی نییه و به‌ ئه‌لقبیتکه‌ی فارسی ئیستاکی نووسراوه، ته‌مه‌ش عاجباتیه‌کی کتیبه‌که‌یه. نووسه‌ری ده‌ساتیر بی هیچ ده‌ستور و قانون وشه‌ په‌ککه‌وته‌کانی په‌هله‌وی هه‌لبژاردوه ته‌فسیری پی نووسیوه. له‌ ناواخنی دیاره‌ ده‌ساتیر له‌ هیند نووسراوه و نووسه‌ریشی ره‌نگه‌ به‌ ته‌سلئ زه‌رده‌شتی بووین به‌لام له‌ ئایینی دیرین رووی هه‌لگیراوه‌ته‌وه و به‌ زه‌رده‌شت خۆی ده‌لی: «جم ده‌ساتیر کانی له‌ونی = جزدساتیر کاری نکنی. جگه‌ له‌ ده‌ساتیر کاریک نه‌که‌ی.» ته‌مه‌یه‌ ده‌ساتیر، کتیبیکی به‌ر له‌ 120 سال له‌ نامه‌کانی دینی ئی‌ران حساب کراوه و زمانیشی به‌ فارسی پیشکه‌وتوو وه‌رگیراوه ته‌مه‌ما راستیه‌که‌ی سوو‌کیکردنیکه‌ به‌ ئی‌ران و زمانی فارسی.

به‌مه‌دا گوتاره‌که‌ ته‌واو ده‌بی. له‌ ژیریه‌وه‌ ده‌نووسئ: «ته‌ماشای رووپه‌ره‌ 329 ی ته‌م کتیبه‌ش بکه‌ن» له‌و رووپه‌ره‌یه‌دا سه‌ره‌ناوی «ملحقات» (پاشکۆکان) چه‌ند کورته‌ نووسین و تیبینی به‌دوا خۆیدا ده‌هینی. یه‌که‌م جار له‌ شه‌ش رووپه‌ردا به‌ باسی ده‌ساتیر دیتته‌وه، به‌ دریزئ باسی ئه‌و به‌لگانه‌ ده‌کات که‌ دانه‌ری ده‌ساتیر ده‌بی ئه‌و «ادزکیوان» ده‌بی که‌ پیشتر ناوی هات و له‌ «دبستان المذاهب» ناوی ئه‌و و موعجزاتی و ناو و ئاکاری پیره‌وه‌کانی به‌ زۆری هاتوه که‌ ته‌مه‌ش هه‌ر به‌لگه‌یه‌ بو ته‌وه‌ی که‌ نووسه‌ری «دبستان المذاهب» یه‌ک یه‌کین له‌و گروویه‌ی به‌ دوا ئازهر که‌ یوان که‌وتوو و بو ده‌ساتیر خه‌بتاون. پور داوود له‌و پاشکۆیه‌دا هه‌له‌یه‌کی خۆی راست ده‌کاته‌وه که‌ له‌ گوتاری ده‌ساتیردا بو ته‌وه‌ چوو بوو که‌ دانه‌ری «دبستان المذاهب» محسن فانی بیت. ده‌لی: له‌ رووپه‌ره‌ 28، له‌ گوتاری ده‌ساتیر نووسه‌ری «دبستان المذاهب» م محسن فانی داناوه، ته‌مه‌ش هه‌له‌یه‌که‌ که‌ له‌ پیاویکی ئینگلیز «sir w-jones» وه‌ به‌ خه‌لقی گه‌یشت و ده‌میکشه‌ راست کراوه‌ته‌وه به‌لام من به‌دره‌نگه‌وه‌ زانیم. له‌ دبستان المذاهب ناویکی محسن فانی هاتوه و له‌ زاری ته‌وه‌وه باسیکی یه‌ک له‌ شاگردانی ادزکیوان گیراوه‌ته‌وه تیر به‌هه‌له‌ له‌وه‌وه‌ محسن فانی به‌ نووسه‌ری دبستان زانراوه. دانه‌ری دبستان نه‌ناسران به‌لام له‌ ناوه‌رۆکی را دیاره‌ که‌میک پیش سالی 1027 ک. له‌ هیند هاتوته‌ دنیا. به‌گه‌نجی چۆته «اکبر اباد-اگره- agra» و له‌ کشمیر و لاهوری رابواردوه و سه‌فه‌ری بو ئی‌ران کردوه و چۆته مشهد و .. و .. له‌ نیوان سالانی 1064 و 1067 دبستان المذاهبی نووسیوه و له‌ سالی 1081 له‌ پازده‌مین سالی حاکمایه‌تی اورنگ زیب مردوه. وه‌ک خۆی ده‌لی: «خرادو قرشیدو ردوبه‌من و خرمند» ی له‌ patna و «موبذ هوشیار دوم، سروش، خودا جوی» له‌ کشمیر دیتوه. ئه‌و کتیبانه‌ی که‌ نووسه‌ری دبستان ناویان ده‌بات و ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی لیئانه‌وه‌ نه‌قل ده‌کات هه‌مووی له‌ نووسینه‌کانی ادزکیوان و شاگرده‌کانی ئه‌ون وه‌ک کتیبه‌کانی: آمیغستان، ده‌ساتیر، اخترستان، جشن سده، سرودمستان، جام کیخسرو، شارستان چهارچمن، زردست افشار، نوش دارو، سکنگین، بزنگاه ارژنگ مانی و هی تریش. چوار دانه‌ له‌و نامانه‌ که‌ «ده‌ساتیر جام کیخسرو و شارستانی چهارچمن و زردست افشار» ن هه‌ن و له‌ هیند چاپ کراون. ناوی نووسه‌ری دبستان له‌ یاداشتیک به‌ «موبذ شاه، یاخود، ملا موبذ» هاتوه [له‌ په‌راویزدا ده‌لی سه‌یری ئینسیکلۆپیدی ئیسلام TOMI بکه‌] .. هتد .. هتد ..

«...»

پراجی له ژبانی دواى مهرگیدا

پیشه کی بو «دیوانی پراجی»، به غدا 1984-01-30

مه کانه شوقی به عیلاته، په شمه کونه ههوار
حه یاته زهوقی به ئه حبابه، بایه تاب و ههوا

په حمهت له گورپ، ئافهرین له یادت ئه ی ئاخپوهر به زمانى غه یب. حاجی قادر! به من چی گولزارى یی بولبول! به تو
چی باخی یی قومری! به جیهان چی مه یکه ده ی یی کورپی دلداران!

توپه له به له کی زهوی له چهرخوفه له کی یی دؤلاب و مهنگه نه دهنیشیت و دانه ته زیبچی نیوه رهش نیوه سپی شه و رؤژان
له گشته کی ئه بهد قه تار ده کات و کورپه هه ره زرینگ و زیت و نرخدار و بایه خداره که ی، مرؤف له کوش و باوه شی پر
گه لا و چقل... پر گول و دروو هه لگپر و وهرگپر ده کات و به هه زاران بارى فره چه شنی خوشی و ناخوشی... هیمنى و
بیئوقره یی... هه ستیاری و بیهه ستی... گومان و یه قین... رق و ئه فین، به ژیر بارانی فرمیسک و تریفه ی بزهدا جؤلانه تاسی
ده هیتیت و ده بات، هه ره له و ده مه را به مه لوتکه له هه ناوی عده مه وه به رده بیته وه تا ئه و ده مه ی به کفنه وه به ری ده کری
بو هه ناوی عده م. ده ست به تال، مازووچنی کون له پاشول نه تووشه یی کی بیبرانه وه به کوله وه، نه فلسی کی گهنجی داخراو
له گیرفاندا... ده بیته خه یال به سه ره په رده ی خولیاى خه لقه وه... شه به نکى کی یادگار له ده روونی به جیماواندا ته نها بو
ماوه یه کی کورتیله... له وه به ولاره سپیات ده بیته وه وه ک تیشکی جیلوه نه به ستووی ناو بوشایی، خه ون و وریتنه ی نوستن و
له رزوتا... تو بلئ هه ره هیج... زمانحالی چؤلایى پیش مه رگی له زره تارماییه که ی دم داده پچریتیت و ده مریتى...

بنواره بوونی ته ووه لت و چوونی ئاخیرت
هاتی چ پرووت و قووت و، هه لاتى چ لووس و بووس

کیلی قه بره که ی؟ له وانه به ناوی لی هه لنه کدرابی! هه لیشکه ندرابی چش، باران ده یسریته وه، ئه ویش ئه گهر قه بری به کیلی
هه بی!

کور و وه چه ی؟ کی ده لی له ریبازی کی پشت له ریبازی ته وه وه نارون؟
ماله که ی؟ رهنگه له شوین به رماله که ی عه ره ق بخوریته وه یان به عه که سه وه...
داهاته که ی؟ به هه موو ئومید و ئاواتیه وه بارته قای له شه عه نبار پویه که ی ناو قه بری، رزایه وه، برایه وه...

ژینى کی که مردنى له دوو بى چ نییه
باغى کی به قونجره و دروو بى چ نییه

مليونه ها، ملياره ها ئاپوره ی بنیاده می بی ناو نیشان بی شوینه وار بی ئاسته وار ده ورو ته سلیمی په له کوتکه ی پینج و دوو رؤژی
ژبانی کوله مه رگی له گه ل فریشته ی مه رگ یان له گه ل هیچدا کرد، به چالی نه بووندا سه ره نگرى برانه وه بوو، وه ک
نه خشی سه ر ئاو... تروو که ی چاو سراپه وه و کوژایه وه مه گهر به خیر و سه ده قه ی فه یله سوفان له ژیر سه ره ناوی ساردوسری

«سەربازى نەناسراو» دا بۇ ئىسپاتى دەستىرەنگىنى و دىئۆزىيى سىياسەت بازانەى خۇيان، شىرە ترىنجۇكىكى پوايەو قەلەمچىن بىكەن بە دروشمى «مىژووى گەلان...» كە خۇيان لەژىر سايەيدا دەحەسىنەو نەك گىيانى ھاوړىيە نەناسراو بە قەنارەدا كراو كانى سپارتاكووس! ھەر برؤ سەربازى نەناسراو، تەپە لەبى چالى بىر بوون و نەبوون ھەلستىنە... زەردايى شەرمەزارى لە رەنگى بىر كاوتەو بەسەر رووى بوونەو ھەرى مىژوودا بەيئە... ئەگەر بووت بلوئ، كە نالوئ... لىي مەسەلمىنە گۇيا: رەحمەت بو مردوان... فاتىحە بو گىيانى كوچكردوان! يەفكەرەو ھى ناوى سراو و گوړى نراو تەو... كوا دەنگت ئەم زرىكە يە بگە يەنئتە بەر گوئى بىسەران؟ كوا رەنگت؟ نە دەنگ، نە رەنگ، نە سەنگ... تو نەھەنگ نەبووت گردؤل كەى پىشتى پوژت زگى دەرياي مىژووت بو بقەلاشئتەو... تو ھەنگ بووت شىرنايىت بەسەر لىوى سىياسەتمەدارانەو ملچوھورى: «ھەربزى و نەمرى» دەداتە بەر گوئى ئەو مىليارەھايەى سەرلەنوئ: نە دەنگىك... نە رەنگىك... نە سەنگىك...!

خەسارەتمەندى دەستبەتال لە مالى دنيا!

رەنجەرؤى بىبەش لەناوونىشان!

خۇراكى ھىچايەتى! خوت.

لەژىن بەدەر... ھەى ميوانى پوانەو!

بوړەپياو!

لە گەشتى روو عەدەم، بە ياشماو ھى ئەم ديوى قەبر، چى بىمەرگ بو مرو دەمىنئتەو، بزيە كى سەرلئوان، تروسكە يەكى فكر، جوئىكى دەروون... ئەگەر لىي بەجىمايى بە ميرات بو ئەوانەى بەدوا ئەودا لە مەيدانى نئوان دوو عەدەمدا مەقسە دەكەن.

نەسرانەو و لەبىر نەكران و بەردەوامبوون سەرمایەى جاويدانە لە كۆلەبارى ھەموو رىئوارىكدا دەست ناكەوئ: خواپىنداو كەن لە خەونىشدا بالايان كەلەگەتەر دەبى... خەلقوخوا بويان بەسەرەو دەنئىن، رەشوروت، ھىچنەدار، بىدەسمایە، جگى نىيە پىي بچئتە جگىنە لە قۆمەرخانەى مىژوو، دەبى جگ و دەستكەلا لە مەھارەت... لە ھونەر... لە مەعلانى... لە دەستىرەنگىنى بسازئتى دەنا پىي دەلئىن و دەرىشى دەكن.

سر زە داخل مشو مىكدە حمام نىست

گوناهى ھەرە گەورەى «عەبدو رەحمانى راجى» بى جگ و دەستكەلايى... بىمووشەيى... بىتووشەيى بوو. گوناهى ئەبەدى... بە درىژايى عومر... لە ھەموو ھەوارىكى لىي باخەبەرم... زارەوزار بىستوومە... بە چاو دىتوومە.

نانىكى بىمنەت و لانىكى بە بنەماى ھەبوايە حالى لە بارىكى دىكە دەبوو. ئەگەر لىستەيەك بگىرئتەو بو دارايى و سامانىكى بە ميرات پىي گەپشت... ئەگەر بۆچىيە؟ ئەم لىستەكە:

1. لە پارەو پوول، ھىچ.

2. لە ملك و خانوو، بەولاي ھىچەو.

3. لە ھەزىفە و داھاتى مسوگەرەو، توون... چش.

نامزەدىكى زەق و رەق و تەقى ئامادە بو چالى فەراموئشيدا چوون...

لەبەر خۆمەو دەلئىم ئەگەر بەو تەبىاتە و خەسلەتى پىوھى رساكووم چوبامايە كلئشەى ژيانى راجىيەو، ناوئىشانىكىم لى بەجى دەما؟ دەستەم قەلەمى دەگرت؟

راچی، به گز هیچایه تی و بۆشایه تی ژبانی مادی خۆیدا، سەرژوور له خورگه مهلهی کرد... دلێ بههیز و میتشکی تریسکه دار و زمانی پاراوی له شه رگه ی گوزهراندا به گه ر هینا. وهک دامه زانی مه علان گرهوی ناسراوی له هه ژاری و نه داری برده وه به ریزلیگی راوی... به خۆشه ویستی... به هه ستیاری... به شاعیری... به چاوی خهلق له ریه وه بوون... به رۆشن دلی، دهشتی کاکي به کاکي ژبانه موفلیسه که ی کرده مه زاری زه کای زگماک و هۆشی به برشت و روحسووکی و قسه شیرنی، ویرای باخه بهری و هۆشیاری و ئازایی و ئازادی.

راچی، له بنی بیرى دهسته تالییه وه به پینلیکه ی لیها تووی فیتیری خۆیدا سهره ژوور چوو، وهک مناره ی چراهه سه ره وه له دووره وه بوو به په نجه نیشان.

په یوه ندیم به راجیه وه به رده وام و نه پساو بوو، تا ئه وه نده ی له کۆیه و ده ور به ری بووی و هه لکه وت یارمه تی دای پی تاموشامم له ره فاقه تی چه شتووه... چه ندین ده یه ها جاروبار، شه وانه له دانیشتنی فه قیانه ی پاش ته راویح و سه ره تایی ده هۆلی پارشیوی ره مه زان، هه ر شه وه له مزگه وتیک، به زۆریش له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سه عدی جه لی، ته مبوورمان ده به ست... بیته باسووغ و کاکله گوێز... هه لقووم و حاجی باده م... چه ره زی تیکه لپیکه ل... جگه ره ی بی شه ما... سه ماوه ریش گیزه ی دیت و تیکه ل به تریقوهری بیخه م و خه یال ده بیت، هه ر که سیکي هونه ری لایه ق به وه مه جلیسه ی هه بویه پیشکه شی ده کرد. سینی و زهرف و کاره مستینه (هه لۆا و شه که راتی پیوه بوو)، فه نه ی بیده نگ، قه ساب و گوشت به شینه وه، هیلکه به بۆنی، کوره ی ئاسنگه ر، شاره هه نگ برینه وه، ئاشه وان و جوگه هه لبه ستنه وه، زرموهری گه مه ی جه رده و قافل، «ئیمه نی وه ره» و چه پله ریزانی «هه ی که ره ی که ره» بۆ نه شاره زایه کان، گه نم گه نمینه... و چه ندین فه ندوفیلی فۆکلوری کۆینه که فه قیانی له گه شتی خویندن به هه موو کوردستاندا فیریان ده بوون و شاره وشار له گه ل خویان ده یانگه ریا له وه مه جلیسانه دا هه ر شه وه بۆ ماوه ی 6-7 سه عات دنیا په کی گه ش زه نوێلی هه ل دهنه.

له و ناوه دا راجی، به راستی، پیشه وای هه موان بوو، چونکه له هه موو گه مه کان شاره زا بوو، چه ند گه مه یه کش هه بوو هه ر ئه وه ده یزانین، فیربوونیشیان زه حمه ت بوو چونکه ده م و ئارداویژی تایبه تیان گه رک بوو. گو تو بیژی ناو گه مه کان به هه ر له هجه یه ک بویه، بۆ زاری راجی وهک بۆ زاری ئاخپه وه ری له هجه که وه ها بوو، به تام و له زه تیکي کۆبیانه، بلباسانه، مه نگوران، جافانه، دۆمانه، جوله کانه، خۆشناوانه... ئیدی بلیم چی، به هه موو باریک زمانی ده گه ریا و خه لقی ده خسته سه ر گازه رای پشت. ناوانه وه رده گه رایه به یتی شیوه به رده شانی، یان له میانه دا چه ند به یتیکی شایی و هه لپه رکی به ده م گه مه وه وه کوو شاباش هه لده دا به سه ر مه جلیسا... له و ته رزه دانیشتنانه و به زم و ئاههنگی ئیجازه ی مه لای موسته عیددا هه بنانه ی فه نده کانی به تال نه ده بوو. به راستی خوی چیش و نه وتی چرا بوو. ده زانن له یاری سباز چی ده کرد؟ له شی وه کوو روحی سووک بوو، به لام هینده ی به عزیکیان قاچ داقلیساو نه بوو بۆ بازی دریزمه ودا بیری. دواین جار که لینی ده کشایه وه و خوی تی ده کرد له بازی سیه مه دا، ده هات به حه واوه له شی خوی وه کوو برکه دار یان جلیت توپ هه لده داشت، کاتیک که وهک داره مه یته ده که وته سه ر زه وی هه ردوو پیی له شوین پیی خه لقه که تیبه ری ده کرد، سه ریش مه تر و نیویک به دواوه بوو. ده یگوت سبازه و پی ده یاته وه نه ک سه ر...

راچی مه لا و شاعیر و نوکته باز و سوعه تچی و فره پیشه بوو، هه رچه ند ئه هلی خویندن له کۆنه وه به شوهرتی شیخایه تی و مه لایه تی و شاعیری ناوی هه لده درا، دوا ی مه رگیش ئه وه چه ند دیره نووسراوه ی لی به جی ده ما بۆی ده بووه شه هاده ی جنسییه و ده فته ری نفوس، به لام له ژبانی واقعیدا مه لایه تی و شاعیری و شیخایه تی هه ر له سه رده می ده رسوده ور یان زیکر و فکر وه یا شیعر خویندنه وه دا بۆ خاوه نه که ی ده بووه ناوه یته ر و بیرخه ره وه. به شی هه ره زۆری عومری به هۆی له گه ل خه لقا گونجان و سازان و گوزهراندن ده بیته تۆماری په سه ندایه تی یان نا په سه ندایه تی مرؤف چ شاعیر بی چ مه لا بی چ شیخ. ئه وه به شه ی گه ر به ر نووسین و تۆمار ناکه وی له سه دا نه وه دی عومری مرؤف ده گریته وه، ئه وه یان حه قیقه تی که سایه تی و ئاکاری تاک دنویتی. راجی له م نۆبه شه ی عومردا که به عاده ت له گه ل به سه ره چوونی ده سرتیه وه، مرؤفایه تی خوی به کار ده هینا، هه ر سامانیکي مه عنه ویشی هه بووبا له خزمه تی ئه وه نۆ به شه تۆمار نه کراوه ی خه رج ده کرد. نالیم راجی فریشته بوو، ده لیم بابایه ک بوو مه لای روحسووک، شاعیری دۆسته ره وه، نوکته بازی خزمه تگوزار، شایه ری

كۆرى برادەران، سوعبەتچى بەوفا، كابرايەك بوو ھەزى بە رەفاقەتى بکەيت و چاوت لە رېئى بى. بە بىرمدا نايەت راجى
دوعاخوازى کردیبت و چاوم لەدووى نەبووبیت. جاریکيان لە مزگەوتى ھەتک روى پرسیارى کردە مەلا محەمدى
مەلا برايم (دلاوەر - بەئەسل دل ئەخگەر بوو) و گوتى:

ئەرى ئەگەر مەسەلەيەك وەھا و وەھا بى چۆن ھەلدەبەرتەو؟

لەوھلامدا گوتى: بەپىي شەرع حوکمى مەسەلەكە وەھا و وەھايە...

راجى پىي گوتەو بە شەرع نا، نا...

مەلا محەمد گوتى: ئەدى بەچى؟

راجى گوتى بە ھەق بە ھەق...

ئەمەى گوت و خوى و خەلقەكەش زۆر پىكەن، مليشى بۇ شەرعەكە راکيشا.

لیرەو دەبى بلىم، راجى لەنزیکەو دەستى مەلا محەمدى مەلا برايم بوو، ناشزانم لە لايەن بۆچوون و دین و
مەزھەبىيەو چۆناوچۆنى بوو. مەلا محەمد لە مەسەلەى مالىكى ريباى تىدايى، بانكەنۆتى بە مالى ريبادار حيساب
نەدە کرد و قازانچەكەى بە ھەلال دەزانی. ئەمە دەلیم بە يەقین چۆنكە لە خويىم بىستوو. ھەتا سالى 1958 بەينمان زىدە
خۆش بوو، لەھەموو بابەتيكەو لەگەلم کراو بوو. راستیيەكەى يەكيش بوو لە قوتابىيە ھەرە زىرەكەكانى باوكم، خوا لىي
خۆش بى و ھەد جاريش گەردەنى ئازاد بى لە ھەر گەلەيەكى كەوتبیتە بەينەو.

راجى مامەلەى لەگەل ژيان و كۆمەلدا بەلای گونجانىكى ريز لە خۆگرتوودا بوو، تا بيتوانىيايە بە سينەفەراحي و لیبووردن
و دلداوھە و فرياكەوتن، لە پەيوەندى بە خەلقەو گەشايى روخسار و بزەى لىوى دەپاراست. رۆژيک لە رۆژان، جاریک لە
جاران، نەمدى شتيك بلى كە دەبوو نەللى، وەيا شتيك بكا كە دەبوو نەيكات. ھەرچەند لە جەواب دانەدەما و ئازاش بوو.
ھەرگيز سنوورى ريزى ئاخاوتنى نەدەبەزاندا. ديتوو مە لە دەمەتەقەدا گەرم بوو، بەلام چەند جارى پىداويستى جەوابە
جەنگى زۆرى لى کردى خوى سارد کردۆتەو و تيزاوى وەلامەكەى لە لۆكە و ئاوريشمى نوكتە وەيا تەعبىرى حورمەتكار
و ھەريچاوە.

بەينىك لە خانووى مام، شىخ نوورى، كە بانەوبان دراوسى مالى باوكمە شورەش لەنيوان بانەكاندا نەبوو، راجى و خيزانى
بەسەريان برد. ئەوسا راجى بى مندال بوو، لەو ھەموو دەمانەدا كە دراوسى بووين ئەوھندە دەنگى بەرز نەدەكردەو كە
بزاني لە مألەوھەيان جارئ نەھاوتەو، ناوانو كە خاموشيان بى تەقەورەقە دريزەى دەكيشا لەسەربانەو
سەرەتاكەيەكم لى دەكرد. جاریکيان لىي بەدەنگ ھاتم گوتم: ئەرى ئيوە ماون يان خوانەخواستە چوونەتە بەھەشت؟
گوتى: خوانەخواستەم بۆ جەھەننەم لى بکيشە...

بەعادەت شاعير فەرھەنگى وشانى تىرۆتەسەلە. ھەرچى راجى بوو بەھوى شايريشەو لە وشە دەولەمەند بوو. سەرەراى
وشە جۆرەھا تەعبىرى لە گەشتى فەقييەتى ھەلگرتبۆو كە شاعىرى شارنشين رېئى بى نابا. سەبرى قافىيەى ھەندىك لە
پارچە ھەلبەستەكانى بکەيت و پاشخانەكەى تىدا بخوييتەو بەلای كەمەو دوو شادەمارى تىدا ديارى دەكەيت. بەكيان،
گەشت و گەرانى ھەراو و بەردەوام. ئەوھى دىكەيان، تەنگزەى بارى ژيان كە بەدواى قافىيەى سەخت و دەگمەنىدا
گىراو. كورد دەلى شەر و نيوشەر ھەر يەككە، راجيش ھىناوھەتى نيوشەرى قافىيەى كەمبىستراوى خستۆتە سەر
شەرى گوزەران. بەزۆریش تىدا سەرکەوتوو... لەم تەرزە ھەلوھستەدا، ئەگەر راست بى بگوتى: گەران بەدواى وشەدا
دوور كەوتنەوھە لە سۆز و ناوھرۆك، دەبى قبوليش بکەين كەوا گەران بەدواى قافىيەى سەخت و دەگمەن لە ژيانىكى
سەخت و ئاستەنگدا وەك سۇراگەردنى پەنا و نوايە لە گەرمەى شەردا: ھەمووى ھەر لە چوارچىوھى يەك نەخشە داھە.

نامه‌ویت‌ئو تهرزه تیئینییه بمدزیتتهوه بۆ لای نر خاندنی دیوانه‌که‌ی چونکه لیره‌دا نر خاندن مه‌به‌ست نییه، ده‌مه‌ویت دهر بوونه‌یه‌ک دهر بکه‌م بۆ ناو دهر وون و که‌سایه‌تی راجی «مرؤف - شاعیر» له‌گه‌ل‌ئوه‌نده تیشکه‌ی پیوست بی بۆ پروونکردنه‌وه‌ی شوین هه‌نگاوی که‌سیکی تازه‌به‌تازه ده‌بیته مشه‌ختی جیهانی «راجینامه».

له‌م کورته پیشکه‌شکرده‌دا به‌ته‌ما نه‌بووم و نیم شیعی راجی به‌خوینته‌ری کورد بناسینم، ههر نه‌بی له‌به‌رئه‌وه‌ی خوینته‌ریش وه‌کوو من شیعه‌کانی ده‌خوینته‌وه و تیئان ده‌گات، ئاسانی و ره‌وانیشیان له‌وه‌یان به‌ده‌ر ده‌با پیوستیان به‌شیکردنه‌وه‌ی ورد و واتالیکدانه‌وه‌ی بیندیرژ هه‌بی، ئه‌و به‌شه‌عه‌ره‌بییه‌ی نه‌بیته که‌وا ره‌نگه‌هه‌موو کوردیک تیئ نه‌گات، به‌لام راستیه‌که‌ی هه‌لبه‌سته‌عه‌ره‌بییه‌کان له‌سه‌ر ئه‌ده‌ب و شاعیرایه‌تی راجی حساب ناکه‌م، شاعیری کورد ئه‌گه‌ر له‌رپی خویندن و خویندنه‌وه‌وه له‌گه‌ل شیعی عه‌ره‌بی ناساوی په‌یدا کردی، بی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا زیایی ناتوانی به‌عه‌ره‌بی به‌هۆنیه‌وه، چونکه‌خه‌یال و شیواز و بۆجوون و دارشتن و ئارایش و هه‌رچی لایه‌نی هونه‌ری و ناوه‌رۆکیش هه‌یه له‌عه‌ره‌بیدا تایبه‌تن به‌زمان و توراسی عه‌ره‌ب، ته‌نانه‌ت شیعی به‌شیک له‌شاعیرانی عه‌ره‌بی دوا‌ی سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کانیش که‌تیکه‌لاوییان له‌گه‌ل سه‌قافه‌تی غه‌یری عه‌ره‌بدا ره‌نگی دایه‌وه‌ویژدانیان به‌وه‌دا عه‌بیدار بوو که‌له‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌ست و پیزانیی عه‌ره‌بییه‌وه‌وینه و خولیا و دارشتنی خواستۆته‌وه.

جگه‌ له «مه‌لا عه‌بدولای بیتووشی» و «جه‌میل صدقی زه‌هاوی» نه‌مبیسست شاعیریکی کوردزمان له‌هه‌لبه‌ستی عه‌ره‌بیدا شانبه‌شانی شوعه‌رای عه‌ره‌ب رۆیشتی، دیاره‌ئو دوو شاعیره‌ش به‌هۆی ژانیان له‌وه‌لاتی عه‌ره‌بدا هه‌ستی شاعیریان به‌چه‌ژی عه‌ره‌بی زاخاو دراوه.

ده‌لین ئاغایه‌کی میراوه‌دلی له‌دیوه‌خانه‌که‌یه‌وه‌ دیتی کابرایه‌ک به‌ره‌نگه‌دا ده‌روا، گوئی: ده‌بزانن ئه‌و پیاده‌یه‌چ کاره‌یه؟ نوکه‌ریک بانگی راهیشتی پیاده‌که‌ش له‌وه‌لامدا گوئی: به‌ری! ئاگاکه‌ رووی له‌ره‌نگه‌وه‌رسووړاند و گوئی: لپی گه‌رین کوپیه. شاعیری کوردیش که‌راده‌سپته شیعی عه‌ره‌بی به‌تایبه‌تی که‌خویندنی مزگه‌وتی ته‌واو کردی، به‌حال له‌رایه‌لی ده‌ستووراتی قه‌واعیدی عه‌ره‌بی شه‌رده‌فرنکی بۆ ساز ده‌دری و به‌شروشیتالی کوردی ده‌بئاخنی، با دوور نه‌رۆین، وه‌ها ده‌بی شاعیریکی کوردی ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌ی سلیمانی زۆر له‌خۆی ده‌کات و سلیمانیانه‌داده‌برئ، زۆر نابات ده‌که‌وه‌یته کۆسپ و ئاسته‌نگان و لاساییکردنه‌وه‌ی پیوه‌دیار ده‌بی. تا راده‌یه‌ک، جارن، شاعیری کوردی عیراقی ده‌بتوانی به‌فارسی به‌هۆنیه‌وه‌هه‌م له‌به‌ر خزمایه‌تی هه‌ردوو زمان و هه‌م له‌به‌ر زنده‌خه‌ریکبوونی رۆشنیری ئه‌وسای کورد به‌زمان و ئه‌ده‌بی فارسییه‌وه. خولاسه‌من شیعی عه‌ره‌بی شاعیرانی کورد دیوانه‌ده‌ر ده‌که‌م.

بی ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌رم بۆ دیوانی راجی، ههر له‌شیوه‌ی تیئینی گشتیه‌وه‌ده‌توانم رئ به‌خۆم بده‌م و بلینم و له‌شیعه‌کانرا دیاره‌دوو شاده‌ماری ئه‌ستووری په‌یوه‌ندی راجی به‌جیهانی خولیاوه، به‌لکوو به‌جیهانه‌وه‌قول داده‌گرن، یه‌کیان خواپه‌ره‌ستیه‌ی و ئه‌وه‌ی دیکه‌ش کوردایه‌تییه.

له‌لایه‌نی خواپه‌ره‌ستیه‌وه، وه‌ک من له‌راجی گه‌یشتیتم، به‌دریزایی ئه‌و رۆژگارانه‌ی لیوه‌ی نیزیکی بووم، خرته و ورته‌ی گومان له‌بنی دلپیه‌وه‌میرووله‌ی ده‌کرد، به‌لام ههر جاره‌زوو به‌زوو سه‌رقاپیکی خه‌فه‌که‌ری باوه‌ر و متمانیه‌ی به‌سه‌ر جۆش و بلقی ده‌روونیدا ده‌هینا و نه‌فه‌سبری ده‌کرد. به‌شی هه‌ره‌زۆری شیعه‌ی ئایینییه‌کانی، به‌پیی باوه‌ری من شه‌ری نیوان گومان و یه‌قین پیی هه‌لده‌به‌ستن، ههر هه‌تا یه‌قین به‌سه‌ر گوماندا زال بکات. راجی مرؤفیکی دلته‌ری، جیهانه‌سه‌ندی، ژياندۆستی، له‌زه‌تبردووی، سوچه‌تچی، یارانه‌ی مه‌شرب به‌هاری بوو. له‌وه‌شدا به‌په‌چه‌وانه‌ی داخوازی باری ده‌ستکورتی و قیافه‌تی مزگه‌وتی هه‌میشه‌کات خه‌ریکی راست راگرتنی موعاده‌له‌یه‌ک بوو که‌ئمه‌سه‌ر و سه‌ری تیکیان نه‌ده‌کرده‌وه‌ی و یه‌کدیان نه‌ده‌خوینده‌وه. کتومت وه‌ک «خه‌بیام» ده‌لایت:

ماییم در این گنبداء شعبده فام
نه کافر مطلق، نه مسلمان تمام

راجیش له‌لایه‌که‌وه‌به‌که‌له‌ی پر هه‌ست و خواستی «ته‌فسیر و حه‌دیس و که‌لام و اصول و صرف و نحو...» هه‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌به‌دل و ده‌روونی ته‌له‌زگه‌به‌ستووی سه‌ر به‌سته‌له‌کی فه‌لسه‌فه و مه‌له‌کردووی گوئی له‌زه‌ت و

حهزی سروشت، به داروه کازی شیعره ئاینیه کانی کوته کوتی به رهو لایه نی کردگاری پهروه رده گاره وه ده کرد. هه رچه نده له سالانی دواپی ژیانی ئه وه ندهم نه دیت، بزائم که شتی گه شته وه رانه ی نیو ده ریای گومان و یه قین به کام به نده روه ی قه دم کرد، به لام به بیی دیوانه که ی وه ها ده رده که وی تا دوایین هه ناسه ی چنگی له خواپه رسته قه بییم کردوه و نه یه یشتوه گومان لپی به مه به ست بگات. ئه گه ر زه لله ی گه وره ی فیکریم نه کردی، راجی، له ده می گیانه لاهه دا باوه شی به تارمایی فریشته قه تیس وه ستاوه کانی سه ر په رده ی ته سه وه راتیدا کردوه.

ئهم شه ری نیوان گومان یه قین بو که سیک له راجی شاره زا بی، له سه رانه ری دیوانه که ی به شیوه ی «هیزه کی» (وجود بالقوة Potential) جلوه ده به ستی، به لام له پینج خشته کییه که ی «ئهی خوا له م ماوه داماره به پاوه یان نه جات» دا زیریکه له گیانی راجی هه لده ستی و یه ک تافگه له خلته ی چه ندین ساله ی ناآرامی و ناره زامه ندی و بیثوقره یی و دلّه کوتکه و لیوه له رزه، بوو به گله یی و گازه نده و پارانه وه له باره گه ی دادی خوداوه ندی. راجی له و پینج خشته کییه دا رازی پینه کی له باریکه ری خه بیام و پینه کیشی له ده ربوونه ی مزگه وته کانه. ئهم ره وته ی راجی له ته نگه به ره ی نیوان دوو به رداشی گومان و یه قیندا نمونه ی بچووکی ته جره به زله کانی کۆنینه ی به ر له هه زار ساله که بلیمه تی وه کوو «ئیین سینا» و «ئیمام غه زالی» پیوه ی مه شوور بوون. تا ئه وه ی «ئیین سینا» به ر توه مه ی ئه وتو که وت ناچار بی له سه ر ئیمانی خوی بکاته وه و بلّی:

کفر چو منی گزاف و آسان نبود
محکمتر از ایمان من ایمان نبود
در دهر چو من یکی و آن هم کافر
بس در همه دهر یک مسلمان نبود

«غه زالی» یش چه ند کتیبی مه حکمه ی ئه وتو له جه نگی نه فس و شه یان و گومان دابنی بایی برده وه ی گره و له فه لسه فه و له ئیلحادی تی بی. راجی له ریگه ی وه ده رنانی هه ستی ده روون بو به ر گوئ و چاوی شیعر خوینان کاریکی راستگو یانه ی کردوه بو ی به چاکه و پیاره تی له قه له م ده دری.

کوردایه تییه که ی راجی، هم له به ر ئه وه ی هه ستی نه ته وایه تی وه ک غه بیپه رستی نییه به دوودلی و گوماندا تیپه ری، هم له به ر ئه وه ی رسکانی گیانی کوردایه تی له ویژدانی راجیدا له و کاتانه دا بوو که جاری راره وه ی نیشتمانپه روه ری له کورده واریدا چ ریچکۆله ی سه ر به فه لسه فه ی چینایه تی و لکه زور و ئه زماره کانی سه ر به کومه لایه تی و مافه جودا کانی تیریزه هه مه چه شنه کانی کومه ل تییان نه ده کرده وه، کوردایه تییه کی ساف و ساده یه.

شاعیری دیکه هه بوون هاوته مه نی راجی بوون و وه ک ئه و به کوردایه تییه کی بیگری و قورت ده ستیان دایه شیعی ری نیشتمانپه روه رانه، دواتر ده موودوو یان گورا، به لام له به ر هه ره یه ک بی (که ئیره جیی ده ستنیشان کردنی تیدا نایینه وه) تین و تاوی هیچ فه لسه فه یه کی تازه و به ره وستاندوو ی له کوردستاندا نه یوانیوه شالاو بو ده روونه دارپه راره کوردپه روه رانه خواپه رستانه که ی راجی بهینی و ریگورکینی بی بکات. بویه ده بینین راجی نه له راسته شه قامی کوردایه تییه میراتییه که ی لاداره، نه شیوازی عه روزی کۆنینه شی به لاناوه. نه بزری هه لبه سه کانی راجی دریزه ی ئه و فرکه یه یه که له ده ماری کوردایه تی بیسته کانه وه ده ستی کرد به هه لاویشن و ریشه شی ده چۆوه بو فه رمایشته کانی حاجی قادر. ئهم خۆلکانده ی راجی به فیکری کوردایه تی بیته ئویل به وه دا پتر روون ده بیته وه که وا له نیوان ئه و باس و خواسانه ی له سه رده می راجی تازه به تازه ده که وتنه به ر گوئی کورده واری ته نها بابه تی رووه کوردایه تی رهنگی داوه ته وه له شیعی ری راجی. گه شتیرین نمونه له و پارچه هه لبه سه ته دلداریه دا ده رده که وی که سه ره تاکه ی به: «گول پی ئه که نن، لاله ئه پشکون له چه مه ندا» ده ست پی ده کات و دواتر ئهم دوو به یته ی تیدا ده دیتیرین:

ئو دار و گیای به ره وه ری و به ره مه ی راستی
زه رده شته که چاندوو یه له ناو خاک و وه ته ندا

با هه‌لێن له ئاسۆی ههوسا رۆژی روانت
ئاوایی شهوی بهد، له سه‌مای ئاری و زهندا

له سه‌رده‌می «حاجی قادر» دا ناوی زه‌رده‌شت و زهند و ئاری نه‌ده‌بیستران، که په‌یداش بوون نه‌ له‌ شیعی سهر به‌
تایین و نه‌ له‌ شیعی سهر به‌ چین ده‌رنه‌که‌وتن و نه‌شده‌بوو ده‌ربکه‌ون، چونکه‌ هه‌ریه‌ک له‌وان کابه‌ی خۆی هه‌یه‌ و
پرووی تی ده‌نی و ده‌سته‌ودوعا بۆی راده‌وه‌ستی. هه‌رچی راجییه‌ چونکه‌ خۆته‌رخانکردووی شیعی تایینی نه‌بوو،
به‌ره‌ه‌لستی نه‌دی له‌مپه‌ر بێ له‌پیش کۆکردنه‌وه‌ی تایین و نیشتمان له‌یه‌ک ده‌فردا، توانی له‌ هه‌ردوو مه‌یداندا زمان
بگێرێ تا ئه‌وه‌ی له‌ پارچه‌ هه‌له‌به‌ستی «میژووی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و کورد» دا دیت کوردایه‌تی به‌ قاچاغ بۆ ناو عه‌قیده
ده‌بات و ده‌لیت:

نووح، به‌هۆی که‌شتی له‌ جوودی ئیمه‌ گرتی له‌نگه‌ری
دابه‌زی هۆزی هونه‌ریه‌روه‌ر، له‌ کوردستان خزا

له‌م به‌یته‌ی راجی به‌ ریبازی‌کدا ده‌روات که‌ پیشتر «حاجی قادر» له‌م پارچه‌ هه‌له‌به‌سته‌دا شه‌قلی شکاندبوو:

ئه‌و رۆژه‌ به‌ ئه‌مری حه‌یی ی مه‌ننان
ئه‌م عاله‌مه‌ پاکی بوو به‌ طوفان

بانگه‌وازه‌کانی راجی له‌به‌ر ساده‌یی و سافیان روویان له‌ هه‌موو کورده‌ نه‌ک له‌ چینیکی وه‌با تیریزیکی وه‌با ده‌سته‌ و
تاقمیکی.

له‌ تایین و نیستمان به‌ولاره‌ هه‌له‌به‌سته‌کانی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی بابه‌تن. به‌شیکی که‌ هی مونسه‌به‌ن له‌ ده‌میکدا گوتراون که‌وا
جاری مونسه‌به‌که‌ له‌به‌ر چاوی خه‌لق نه‌دزا بوون.

به‌هه‌مه‌حال شاعیریکی وه‌کوو راجی لێی ناگیرێ به‌پێی داخواری هه‌لکه‌وت و حالوبار، له‌ سنووری به‌رژه‌وه‌ندی گشتیدا،
شتیک بلی که‌ ره‌نگه‌ شاعیریکی سهر به‌ لایه‌ن لێی بگیری.

راجی سنووری به‌رژه‌وه‌ندی گشتی نه‌به‌زاندا!

دروود له‌ گیانی.

«...»

له ټاویټه‌ی ټم گوتاره‌دا تیشکی چهند چرایه‌ک

گوفاری کاروان، ژماره 19، سالی 1984

هه‌ندی جار نووسین له باریکدا ده‌بی بشی پی بگوتری «فهرمانی ناچاری ټسک قورس»، لایه‌نی ناچاریه‌ک‌هی له‌وه‌وه دیت که پیوستی سهر شانی نووسه‌ره، تا ټو روژهی په‌نجه‌کانی له نووسین ده‌که‌ون، خو‌ی نه‌دزیټه‌وه له ده‌رپرینی راستی شرایه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی شتی هه‌له‌دار و سازدانی شتی ناته‌واو. لایه‌نی ټسک قورسییه‌که‌شی ټه‌وه‌یه، چهن‌دیک‌ی نووسین خو‌ی شری بکات دیسانه‌وه که رووی له ره‌خنه‌گرتن و هه‌له‌درخستن و که‌موکووری برین بوو هه‌ر ده‌بیټه‌وه به وینه‌ی ناو ټو ټاویټه‌ه‌ی عه‌یداره‌ی که جواتترین رووخسار تییدا وه‌ک په‌تیاره‌ خو‌ی ده‌نوینی، من به‌ش به‌حالی خو‌م که به‌سهر نووسینی په‌کیکی دیکه‌دا ده‌چمه‌وه هه‌ستی ناراحه‌تی دام ده‌گری، ټنجا کوردی گوتنه‌ی ده‌بی هه‌ستی «خاوه‌ن ته‌عام» چو‌ن بی! له نیوان هان دان و به‌رت‌ک دانه‌وه‌ی ټم دوو ماکه‌ی فه‌رمان و ټسک قورسییه‌دا چهند شه‌فاعه‌ت کاریک رووی خامه‌ سپی ده‌که‌نه‌وه: ده‌ست خاویټی، نیازی پاک، ټه‌ده‌بی شیواز... نووسینیک ټم مه‌رجانه‌ی پیوه‌ نه‌بی خو‌یتندنه‌وه‌ی لی خه‌ساره، چ جایی نرخی وه‌لام دانه‌وه‌ی هه‌بی.

له‌گه‌ل ره‌چاو‌کردنی ټم خاله‌ سهره‌تاییانه‌دا به‌ره‌و بابه‌تی گوتاره‌که‌مه‌وه ده‌روم که ده‌سکی گولی چهند گولزاریکی نووسینی ټم دواییه‌ی رو‌شنیری کوردی هه‌ل‌ب‌زاردوه‌و بو خامه‌ تاقیکردنه‌وه له ټارایش دانیان و خسته‌وه به‌ر نیگای خاوه‌نه به‌ر‌یزه‌کانیان و تیکرای خویته‌رانی خو‌شه‌ویستی کوردزمان.

مرو‌ف که له نووسیناندا شتیکی ټه‌وتوی دیت تیینی هه‌لب‌گری «کیچ ده‌که‌ویټه‌ که‌ولی» تا تامه‌زروی خو‌ی لی ده‌شکینی به‌نمونه‌ که «به‌رگی دووه‌می یادی مه‌ردان»‌ی ماموستا مه‌لا شیخ که‌ریم خو‌یتنده‌وه به‌ ده‌ست خو‌م نه‌بوو له ټاست ټه‌و به‌یته‌ی که له به‌راویزی لاپه‌ره 15 دا میژووی وه‌فاتی شیخ عه‌له‌د‌دینی تییدا دیاری کردوه‌و دل‌م هه‌له‌د‌چوو بو ټه‌وه‌ی ده‌نگی خو‌می بگه‌یه‌نمی و بلیم ماموستای به‌ر‌یزم نیوه‌ به‌یتی «گم شد از باغ محبت گل باغ عمری» که به‌دواییدا ده‌فه‌رموویت «به‌حسابی حرووفی ټه‌بجه‌د نیوه‌ به‌یتی دوایی ټه‌کاته 1373 و ټه‌وه‌ش سالی کوچی دوایی شیخه‌» راستییه‌که‌ی 3198 ده‌گریټه‌وه که‌وا جار‌ی نزیک‌ی 1800 سالی ماوه‌ بیگه‌ینی. ته‌ئریخه‌که له «گل باغ عمری» ده‌ر ده‌چی که ده‌کاته 1373. به‌داخه‌وه ده‌نگم نه‌یگه‌یشتی تاکوو وا له سهر رووی ټم لاپه‌ره‌یه ده‌لیم، به‌ټه‌ده‌وه، ماموستا ده‌ره‌یتانی میژووه‌که راست و شیرینه‌ به‌لام له‌و یادی مه‌ردانه‌دا ټه‌وه‌ی سهر‌یه‌رشتی کتیه‌که‌ی کردوه‌و به‌ وردی په‌نجه‌ی له جهر‌گه‌ی نیشانه‌ نه‌کیشاوه.

هه‌ر له‌و کتیه‌ی «به‌شی دووه‌می یادی مه‌ردان» دا ماموستای به‌ر‌یزمان که باسی شیخ نه‌بی ماویلی ده‌گریټه‌وه به‌ چاکه و دینداری و مه‌لایه‌تی ناوی ده‌بات، دیاره ماموستا قسه‌ی له جیلی پیش خو‌یه‌وه وه‌رگرتوه چونکه سهرده‌می شیخی ماویلی به‌بیری ټه‌و نییه «به‌پی نووسینی ماموستا له‌و کتیه‌دا شیخ نه‌بی له 1301 ک مردوه‌و که 100 سال پتری به‌سهر‌دا تییه‌ریوه». لیره‌دا ناچارم به‌ دل‌ی نا‌تارامه‌وه بلیم، به‌لگه‌ی بی که‌له‌به‌ر هه‌یه له‌سهر ټه‌وه‌ی که شیخی ماویلی بو ماوه‌یه‌ک له‌سهره‌تای ټیرشادیدا به‌راسته شه‌قامی ریتموونی و خواپه‌رستیدا رو‌یشتوو له‌وه به‌و لاهه روو له دنیا بووه. چونکه به‌ینیکی ته‌واویشی له ده‌وری دنیا‌دوستییه‌که‌ی له کو‌یی رابواردوه‌و، له‌و به‌ینه‌دا رایه‌له‌ی ره‌فتاریشی که‌وتوونه‌ته ریگوزه‌ری حاجی مه‌لا ټه‌سه‌دی جه‌لی و حاجی مه‌لا عه‌بدول‌لای جه‌لی، گه‌لی خه‌به‌راتی ټه‌و سهرده‌می شیخی ماویلی پشتاویشت بو روژگاری ټیمه‌ هاتوته‌ خواری، هه‌مووشی باسی له دین ده‌رچوونی ټه‌وسای ده‌گریټه‌وه تاکوو باری گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک بو‌یژیکی ټه‌و روژگاره‌ بلی:

«ست عشر» ژنیه‌تی به‌ مه‌زه‌بی حیما‌ری
«ابن آدم» نه‌ماوه‌ سهری پان کا وه‌ک ماری

لهمانهش چاوپۆشی بکهین خو ناشی شایه‌دی حاجی قادر و کاره‌ساتی بهینی ئەو و شیخی ماویلی به‌لاوه بنیین! حاجی قادر هه‌روا له خۆرایی و به‌ربه‌یار نه‌یگوتوه:

شیخ ده‌لی باری ریاشانم جدهو ناکا ئە‌گەر
کیوی کارۆخ بی گوتم صه‌د «بارک الله» که‌ر «نه‌بی»

وه‌یا له ئە‌سته‌مبۆله‌وه به‌ کۆبی-یان راده‌گه‌یه‌نی:

له ده‌وری «که‌ر نه‌بی» تا ده‌وری «گای کویر»
له گویی گا نووستوون زۆر حه‌یفه‌ بۆ شیر

شيعره برنده‌کانی حاجی قادریش بوو وه‌های له شیخ نه‌بی کرد فه‌رمانی کوشتنی حاجی قادر به‌ مریده‌کانی بسپێری، ئە‌وانیش رابستنه‌ کوشتنی، ده‌شیانکوشت ئە‌گەر فه‌قی و موسته‌عید و خه‌لقیکی له‌و ده‌مه‌دا حازر بوون چه‌پاره‌ی حاجیان نه‌دابایه‌، ئە‌م راستییانه‌ هی نه‌سه‌لماندن نین. که‌ بینن رازی بین به‌ ده‌نگوباسی دینداری شیخی ماویلی ده‌بی هه‌م میژوو به‌ درۆ بخه‌ینه‌وه هه‌م حاجی قادریش ئە‌وه‌نده‌ نزم بکه‌ینه‌وه که‌ ره‌وای کوشتن بی، ئە‌وساس نازانین شيعره‌کانی چ لئ بکه‌ین به‌ خۆیان و پرشنگی به‌ هیزی دلسۆزی و رابه‌رایه‌تییان له‌ مه‌یدانی نیشتمانه‌په‌روه‌ریدا.

مامۆستامان به‌ دلی سافه‌وه له «سیاق التصدیق» دا قسه‌ی ئە‌و که‌ سانه‌ ده‌گیرته‌وه که‌ شایه‌دی چاکه‌ی شیخی ماویلییان سازداوه، له‌مه‌شدا مه‌یلی فطری بۆ زۆربوونی نمونه‌ی پاکي و چاکي له‌ مرۆفدا ری خۆشکه‌ره‌وه‌ی باوه‌ره‌ینان به‌و شایه‌دیانه‌ بووه. له‌ چه‌ند جیگه‌یه‌کی کتیبه‌که‌دا هه‌له‌ی چاپ وای کردووه واتای وشه‌که‌ بگۆری وه‌یا فۆرمی شيعر بشیوی هه‌ندیک له‌و هه‌لانه‌ لیسته‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ لیان بیده‌نگه‌ وه‌ک که‌ نیوه‌ به‌یتیکی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا له‌ لاپه‌ره‌ 175 دا، نووسراوه:

له جیی من به‌ر شه‌قی ده‌م ئە‌و به‌ر له‌قی دام

وشه‌ی «ئه‌و» له‌م نیوه‌ به‌یته‌دا زیاده‌ و له‌نگی کردووه و بر‌گه‌کانی له‌ یازده‌وه کردووه به‌ دوازده‌ له‌ ده‌سنووسه‌کانی لای خۆمان که‌ من دیتوومن دێره‌ شيعره‌ی ئە‌م نیوه‌به‌یته‌ په‌یدا نییه‌، به‌هه‌مه‌حال سه‌رله‌به‌ری ئە‌و هه‌لانه‌ی راست نه‌کراونه‌وه له‌ناو کانی کتیبه‌که‌دا وه‌کوو گۆلمه‌ زیخی بنی حه‌وز نموودی نییه‌ و به‌ نه‌بوو حیساب ده‌کری.

له‌ کتیبه‌ سودبه‌خشه‌که‌ی د.کامل البصیر «ره‌خنه‌سازی...» دا که‌ مه‌یدانیکي به‌ره‌هوانی ئە‌و باسه‌ی گرتوته‌ به‌ر، ده‌شی خاوه‌ن رایان ره‌خنه‌ی تیدا ده‌ربرن هه‌ریه‌که‌ به‌ پیی بۆچوونی خۆی، من لی‌رده‌دا له‌سه‌ر خال و نیویکی ده‌نووسم ئە‌ویش نه‌ک به‌ گیانی ره‌خنه‌ لیگرتن به‌لکوو به‌ نیازی خزمه‌تی کتیبه‌که‌ خۆی و فکری ناو کتیبه‌که‌ش.

خاله‌که‌ خزمه‌تی کتیبه‌که‌ی ده‌کات چونکه‌ هه‌له‌یه‌کی چاپ و سه‌هویکی په‌له‌کردنی تیدا چاره‌سه‌ر ده‌کات. له‌ په‌راویزی ژماره‌ 32 ی لاپه‌ره‌ 39 هه‌یما بۆ ئایه‌تی 22 ی سووره‌تی «الشعراء» کراوه راستیه‌که‌ی ئە‌و هه‌نده‌ی به‌ ناوی ئایه‌تی 22 نووسراوه بریتیه‌ له‌ ئایه‌تی 4 ئایه‌ت، هه‌ر له‌ 224 هه‌تا 227 ی کۆتایی ئە‌و سووره‌ته‌:

- ئایه‌تی 224 «الشعراء يتبعهم الغاوون».
- ئایه‌تی 225 «ألم تر أنهم في كل واد يهيمون»
- ئایه‌تی 226 «وأنهم يقولون ما لا يفعلون»
- ئایه‌تی 227 «إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون».

دیاره ژماره 22 ی په راویزه که هله ی چاپه، به لام وایی ده چی هیماکردن بو تاکه ژماره سه هوو بی. نیو خاله کاش تییینیکردنه له وهی د. کامل له لاپه ره 40 دا له باره ی تهو بیوانانه ی قورئان لهو نایه تاندا بو هه لسه نگانندی هه ستیاره کانی داناوه و ده لی:

«بیوانه ی یه کم: له جه ماوه ری شاعیره خراپه کانه وه هه لهینجراوه که قورئانی پیروز به نازناوی «الغاوون» وه صفیان ده کات، واته: تهوانه ی پیشه یان رابواردن و له خسته بردنی خله.»

له م قسه یه وا دهرده که وی که مه بهس له «غاوون» تهو که سانه ن که شوین شاعیره خراپه کان ده که ون و هه ر تهو دواکه وتوانه شن راده بو پتر و خه لقی له خسته ده بن. وه ک ده زانین «غاوی» خوی له خسته بردراوه چونکه به واتای «ضال» دیت، له «مختار الصحاح» دا ده لی: «غوی: أَلْغِي، الضلال والخيبة. غوی فهو غاو، وأغواه غيره فهو غوی». هه رچی شاعیره کان یه کسه ر باسی له خسته بردنی خه لقیان نه کردوه به لام له ری تهو «غاوون» لهو به تهویل ده بنه «له خسته بهر». له باره ی ره خنه ی ته ده بیسه وه قسه یه کی کورتم هه یه دواتر بوی دیمه وه.

چاویک به کتیه که ی «ته نجومه نی ته ده بیان» ی ته مین فه یضی به گدا بخشینین: بیگومان لیژنه ی ویزه و که له پووری سه ر به ده سته ی کوردی له کوری زانیاری عیراق کاریکی مه ردانه ی کردوه به ژیاننده وه ی بیره وه ری ته مین فه یضی و تهو شوپنه واره تریسکه داره و مه یله و له بیرکراوه ی. کاشکی لهو کاره یدا به نه فه سیکی دریزتره وه ته مین فه یضی به کورده واری ناساندبا یه و پتر تینوه تی و تامه زرویی ته ده ب دؤستانی بشکاندایه، تهویش به دهرخستنی لایه نی نه زانراو له ژیان و سه رجه می چالاکیه زانستییه ته ده بیه کانی ته م به ره وه ره گه وه ره ی کورد. پیشه کیه کورتیله که ی لیژنه میوانی نووسینی مامؤستا رفیق حیلیمیه، چی مامؤستا حیلیمیش نووسیویه تی به حال له میوانه تی ته مین فه یضی به گی دهرداوی. ته نانه ت نازانین «ته کاده می فرانسه» که ی و چوون و به چ موناسه به یه ک «ته قبری که مالاتی ته مین فه یضی کردبو» به پیی ته عبیری مامؤستا حیلیم. ئیمه باوه رمان هه یه به شایه دیه که ی مامؤستا حیلیم به لام تینووشین بو ته وه ی شاره زاتر بین به بناوان و بنه مای تهو خه به ره ی وه ری ده گرین.

بهش به حالی خووم شاره زاییم به ته مین فه یضی چی تهوتو فره قی نه کرد، بگره له په راویزی به رفراوانی که من به دوه ری ناوی ته مین فه یضیما کیشابوو، هه ر له بهر ته نگه به ری پیشه کی و ناوه رۆکی کتیه که، تا لهو په راویزه که میک ویک هاتنه وه پرویدا... بیگومان ته مین فه یضی گه لیک زلتره له رانواندن ته م کتیه هه ر نه بی له بهر دوو سه به ب یه که میان هه زاری کتیه که، دوو میان لهو پرووه که به ره می نووسراو چه ندیکی بی به شیکه له ته نباری زه خیره ی نووسره که ی، ته نانه ت به ره می نووسه ر و زانا و هونه رکار به راقه کردن و به سه ره وه نایش هه ر ناتوانی «هه موو» به ره ی خاونه که ی به ده سته وه بدات. ته نجا که من بیم ته مین فه یضی بناسم له ری تهو کتیه وه که چه ند پارچه هه لبه سستیکی زانراو و بیستراوی شاعیرانی سه ر به بابانی تیدا کوکراوه ته وه، پیشه کیه کانیشی ترووسکه یه ک ناهاویژن بو هیچ لایه نیکی مه زنا یه تی ته م مه زنه زانایه. به ده ست خووم نییه نه ختیک په رگرم ویک ده هیتمه وه... به لی ده زانین بیر کردنه وه له دهرکردنی کتییکی تهوتوی لهو ساله دا 1920 به لگه ی سوز و په رۆشی خاونه یه تی به لام ده بی ته م خالانه ش به چاوه وه بگیری:

تهو ساله ی دهرچوونی کتیه که به نیسه ت تهوسا زور زوو نییه به نیسه ت ئیستاش زور کون نییه، دهرکه وتنی گیانی کوردایه تی به نووسینی پتر له چواریه کی سه ده یه ک بهر لهو کتیه خوی نواند بوو. تهوسا 23 سال تیپه ری بوو به سه ر دهرچوونی رۆژنامه ی کوردستان له تهسته نبوول به ناوه رۆکی شاعر و په خشانه وه.

تهو باری چاپه مهنی که له تهسته نبوولدا هه بوو له شویتی بی چاپی وه ک کوردستان په یدا نه بوو. یه کیک ویستبای له قه لادزه ی 1920 کتیب چاپ بکات ده بوو خوی هه لکوتی بو هه ندران. نمونه ی هه ره جانفیدای کورد له مه میدانی چاپه مه نیدا سه ید حوسین حوزنی موکریانییه. دوور له رووی تهو وه ک که جانه وه ره له ترسی درنده ی گوشتخور بیچووی ده گویتته وه تهویش به ناواریه ی مه کینه ی چاپه که ی به ولاتاندا ده گپرا، هه زار ره حمه ت له گوری...

ژيانندهوهی ناوی ئەدییهکانی کورد دەمیک بوو سەرمەشقی دادرابوو، بەتایبەتی لە شیعری حاجی قادردا که نیگای بەهەموو کوردستاندا گیرا بوو، تەنانت لە قەصیدە «شەهسەواری بەلاغەتی کوردان» دا شاعیرەکانی کۆبەیی پشتگوێ خستبوون.

گەلیک سەربازی نەناسراوی بی ناوونیشان بە دەسنووس کەشکۆلی وەهايان تۆمار کردبوو که دواتر ئەمین فەیزی بەگ و تیکرای کوردیش لەبەریان بنووسنەوه. مەراقی ئەو خەت خۆش و خەت ناخۆشانەیی بی ناوونیشان بۆ نووسینەوهی شیعرو خەبەراتی تەفرەقەیی سەربە کورد گەلیک گەنجینەیی ئەدەبی و هەوایی میژووویی بۆ ئیمە کرد بە زەخیرە. لەو مەراقەشدا نە بەتەمای مأل بوون و نە بەتەمای ناو وەک نووسەر و بلاو کەرەوهی ئەم رۆژگارە بەهۆی لە چاپ دان و بلاوکردنەوهوه لە مأل و ناویش خاوەن پشکن، هەزار جار لێیان پیرۆزی.

ئەم تێبینیانە نرخی کتیبە کە دانالەنگینی بەلکوو وەک کە من هۆشم بەنرخی شتان بشکی نرخی رەوای بۆ دادەنێ. دوای ئەوهی کە تیشکی واقع رۆشنایی خستە دەوروبەری کتیبە کە و هەر هۆیک لەوانەیی رێیان بۆ دەرجوونی خۆش کردوو دەرخسترا ئەوسا بە دلی ئارامەوه دەلێن ئەمین فەیزی بەگ دەست پیشخەریه کی گیان پاکانەیی لەو مەیدانەدا کردوو.

ئەگەر هەلەیی چاپ بەرپرس نەبی بلێن هەندیک لەو نمونانەیی فەیزی بەگ کردوونی بە ناوهرۆکی ئەنجومەن بە ئەسڵ لەنگ و نالەبار نووسراونەوه ناشرانم چۆن بەسەر زێهنی فەیزی بەگدا کشیوەتن. وەک دیارە لیژنەش خۆی بە راستکردنەوهی ئەو نمونە عەبیدرانەوه خەریک نەکردوو بەنجەشی بۆ رانە کیشاون. خۆو تالغ وا بوو هەلەیک لە خۆوه چارەسەر کراوه وەک کە سەرەتا ناتەواوه کە «شەکوای حال» «عارف» کە لە لاپەرە 134 دا نووسراوه، لە لاپەرە 125 دا بەهۆی دەقی قەصیدە کە لە کتیبی «لەخەوما» وە راگوێزراوه ناتەواویە کەیی چار کراوه. هەلە وەیا ناتەواوی شیعری نالی لە رێی شەرە کەیی مەلا شیخ کەریم و کاک فاتحەوه بەسەر گیراوه تەوه بەلام لە زۆر شیعری دیکەدا هەلەکان وەکوو خۆیان ماونەتەوه هێماشیان بۆ نە کراوه وەک کە لە لاپەرە 90 دا مەصرەعی یە کەمی بەیتی سییەم لەنگە و بە لەنگی ماوه تەوه:

«گەر بە ئاوزهنگی پەراسوی ئەم سەرو ئەو سەر هەلدری» دەبوو بنووسری: «گەر بە ئاوزهنگی پەراسوی ئەمسەرەو سەر هەلدری». راستیە کەیی هەر لەو لاپەرەیدا دەبوو بنووسری: «سال دوانزەیی مانگ سواری نابم و...» چونکە کە نووسراوه «سال دوانزە مانگ..» بەیتە کە کیشی تەنبەل بووه.

بگەرێوه بۆ لاپەرە 85 دەبینی بەیتە کەیی نالی نووسراوه:

تیپی شکۆفە خەیمەیی هەلداوه لە هەر طەرەف

راسته کەیی ئەمەیه:

تیپی شکۆفە خەیمەیی هەلدا لە هەر طەرەف

پیشتریش لە لاپەرە 78 دا لیژنە چەند بەیتیکی خستۆتە سەر بەیتەکانی ناو ئەنجومەن و یە ک دوو هەلەیی تیرا کردوون. نووسیوەتی:

دەبی ئەشکی تەراروزی ئارەزوو ئەی دیدە بشکینی

مصرە کە لەنگە، نەدەزانم چۆن چارە دەکری نە لە واتاشی دەگەم، دواتریش نووسیوەتی: «رەهائی گەر لە بەندی زولفی یارا گەردنی من» ئەمەش لەنگە، ئەگەر نووسراویە: «رەهائی گەر لە بەندی زولفی یارا گەردن و شانم» لەنگیکەیی نەدەما. بەلام سەیر لەوهدایە لیژنە نیوهی دووهی ئەم بەیتەیی لە لیستەیی «راستکردنەوهی هەلەیی چاپ» دا چارە کردوو کە نووسیوەتی «بەعدە» هەلەیه و «بەعد» راستە ئەمەش نیوهبەیتە کە بە هەلەیهوه: «بە سەهلی بەعدە ئەزین بازی بە حەلقەیی ئەزەدها ناکەم».

هه‌له‌ی دیکه‌ش له‌و بابته ده‌کونه به‌رچاو مه‌به‌ستمان نییه سه‌ر ژماریان بکه‌ین. به‌لام ده‌بی بلیم فه‌یضی به‌گ له‌ ژیرووی لاپه‌ره 118دا به‌ دوا قه‌صیده‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسیه‌تی: «بیشمه» «شاور» «شیتنه» ئەمانه ئیسمی دێهاتن وه‌ک ده‌زانین «بیشمه» ناوی دی نییه به‌لکوو «بی شه‌مه» به‌ واتای بۆن خۆشه و خه‌لق ده‌لین «تووتنی بی شه‌ما». وشه‌ی «بی» لیره‌دا له‌ «به» ی فارسییه‌وه گو‌راوه. به‌ نووسینی کوردی «بیه» ده‌نووسری، وا پیده‌چی فه‌یضی به‌گ وشه‌ی «بی شه‌مه- بی شه‌ما» ی نه‌بیستی. لیژنه‌ش بیلزوم خۆی لی پیده‌نگ کردوو.

له‌ لاپه‌ره 38دا فه‌یضی به‌گ رای خۆی له‌ باره‌ی شاعیریته‌ی نالی ده‌ربریوه‌ ده‌لی «ذه‌کای نالی ئینکار ناکری، لاکین ئەوه‌نده‌ی صنایعی له‌فطییه‌ی ئیستیعمال کردوو پیاو ره‌نگه‌ بلێ: شیعری ئەو نه‌تیجه‌ی عیلم و ئیشتیغاله».

لیره‌دا مه‌ودای موناغه‌شه‌ به‌ربه‌ره‌لایه و هه‌ویره‌که ئاوخوازه به‌لام من به‌ کورتی ده‌لیم: گله‌یه‌کی گه‌وره ناچیته‌وه سه‌ر فه‌یضی به‌گ له‌وه‌دا که قوول نه‌بۆته‌وه له‌ سه‌رجه‌می شیعری نالی چونکه له‌ بنه‌ره‌تدا شاسواری زانست و عه‌سکه‌رییه نه‌ک ئەده‌ب. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌توانم بلیم سامانی هونه‌ری و ئەده‌بیی له‌ راده‌به‌ده‌ری نالی وه‌های کردوو له‌چاو هه‌زاری و نه‌داری له‌ راده‌به‌ده‌ری کورد خۆی زه‌ق بنویتی وه‌ک که هه‌زار جلکی پۆشته له‌به‌ر بکات پێوه‌ی دیار ده‌بی ده‌نا ئەگه‌ر هاتبایه هه‌مان که‌ره‌سته‌ی «صنایعی له‌فطییه» به‌به‌ر شیعری حافظ و سلیمان نه‌ظیفه‌وه بایه که‌س لینی به‌سه‌ر نه‌ده‌گرتنه‌وه. سه‌یریکی ئەو نموونه‌ش بکه‌یت که «ئه‌نجومه‌ن..» له‌ شیعری نالی هه‌لبژاردوون وه‌کوو «قوربانی تۆزی ریگه‌تم- له‌ دوگمه‌ی سینه- تا قمی مومتازی شاه- تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا- نه‌مردم من- ته‌شرفی نه‌وبه‌هاره...» ئنجا نموونه‌یه‌ک له‌ دوا به‌که‌کانی لاپه‌ره 145، 146، 147 هه‌مویان شیعری نازکی پاراوی ده‌وله‌مه‌ندی هونه‌ره‌کاری شاکارن. هه‌ندێ قه‌صیده‌ی نالی که ئاخراون به‌ وشه‌ی سه‌خت و واتای تیک ئالای ورد و قوول له‌ راستیدا بۆ ئەو سه‌رده‌مه و بۆ هه‌موو سه‌رده‌میک سه‌رمه‌شقی هونه‌ر و ئەده‌بن. به‌ ده‌ست و قه‌له‌می ره‌نگین و هه‌یژا نه‌بی نه‌خشه‌کیش ناکرین. له‌ نووسینی دیکه‌مه‌دا گو‌تومه‌یه‌ک له‌ هونه‌ره‌ به‌رزه‌کانی نالی ئەوه‌به‌ که توانیوه‌تی وشه‌ی سه‌خت و سه‌رکیش رام بکات بۆ ناو ترنجۆکی شاعر وه‌ک که ده‌لی:

برق البصر له‌به‌ر به‌رق و ته‌له‌لوئی له‌تالی
خسف القمر له‌ ئیشراقی قیامه‌تی جه‌مالی

وه‌یا که ده‌لی:

طه‌بعی نالی تونده ئیمرو یا به‌ نه‌شه‌ی نیم نیگاه
مه‌ستی ره‌حراج و مه‌ی و راج و قوراج و قه‌رقه‌فه

«کوردی» ش له‌ لای خۆیه‌وه وه‌های کردوو که گو‌توه‌تی:

له‌وئیش ثبوتی ده‌عوویه یا راسته یا درۆ

به‌لام «کوردی» که ده‌لی «باعیثی عومیانی به‌سه‌ر» عه‌ره‌بیه‌که‌ی کورتی هه‌ناوه چونکه وشه‌ی «عمیان» به‌ واتای «عمی، کویری» نه‌هاتوو. هه‌رچه‌ند سه‌یری هه‌موو قاموسی‌کم نه‌کردوو به‌لام وابزانم ئاشکرایه «عمیان» ریژه‌ی کۆی «أعمی» یه.

نالی شاعیری به‌هره‌یه نه‌ک راهاتن، به‌لگه‌ش زۆرن یه‌کیکیان ئەوه‌یه که نالی له‌ شیعردا ئاراییشتی وه‌های به‌کار هه‌ناوه گرفت و له‌قی و هه‌ناسه‌سواری تیدا نه‌بی، له‌ زۆر شویتیشدا خه‌یالی وه‌ها ته‌نکی راو کردوو هه‌ر ده‌لیی خه‌ریکه به‌ناو داوه شیعره‌کانیدا ده‌ربازی:

به نه‌شئەى سستى و مه‌ستى وه‌ها مستور و مه‌خمووره
نه‌زانم خه‌و له‌ چاوتدایه‌ یا چاوت له‌ خه‌ودایه‌

لیره‌دا چاوى ماددى و خه‌وى مه‌وهووم تیکه‌ل به‌یه‌کدى بوون، له‌ خۆرايش ئه‌و تیکه‌لبوونه‌ په‌یدا نه‌بوه: وشه‌کانى
«سستى، مه‌ستى، مه‌ستور، مه‌خموور» رینگه‌یان بۆ خۆش کردوه. دوو وشه‌ى «مه‌ستور، مه‌خموور» يش تیکه‌ل
به‌یه‌کدى بوونه‌ته‌وه‌ چونکه‌ هه‌رچه‌ند یه‌کیان کوردیه‌ و ئه‌وى دیکه‌یان عه‌ره‌بیه‌، هه‌ردوویان له‌ عه‌ینى دوو واتا به‌شدارن:
مه‌ستور - سه‌رخۆش، داپۆشراو
مه‌خموور - سه‌رخۆشى داپۆشراو- له‌ «خمار» وه‌.

ئیتیر چه‌زده‌کەى «مه‌ستور»ه‌ که «سه‌رخۆش» بچ و «مه‌خموور»ه‌ که‌ش «داپۆشراو» بچ چه‌زیش ده‌کەى باریان بگۆره‌،
یان هه‌ردوویان به‌ هه‌ردوو واتاه‌ بۆ ته‌ئکیدبوون یارمه‌تى تیکه‌لبوونى مادده‌ و وه‌مه‌که‌ ده‌دات...
هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌ى که‌ ئه‌م به‌یتەى تیدایه‌ فه‌یضى به‌گ به‌یتى دواينى وه‌ها نووسيوه‌:

له‌ دورى تۆیه‌ ئه‌ى خورشیدی پرتە و به‌خشی شه‌وگه‌ردان
که‌ نالى وا له‌ حالاتى محاقى ماهى نه‌ودایه‌

ئەم وشه‌یه‌ى «دوورى» ی سه‌ره‌تای به‌یتە‌که‌ بۆته‌ ته‌پکه‌ى ئەدیان، نه‌مدیت یه‌کینى بیوه‌ى نه‌بوویت. وشه‌که‌
«ده‌ور»ه‌ نه‌ک «دوور» به‌ ریتووسى کۆن هه‌ر دووکیان «دور» ده‌نوسران. ئەگه‌ر نالى له‌و خورشیده‌ پرتە و به‌خشه‌
دوور بایه‌ نه‌ده‌که‌وته‌ حاله‌تى «محاق» به‌لکوو ده‌بوو به‌ «بدر» به‌لام چونکه‌ له‌ شه‌ودا وه‌ها لى‌ نزیك بۆته‌وه‌ که‌ بيشتر
گوتبووى:

هه‌ناسه‌م زولفه‌کەى لادا و مه‌يلیکى نه‌کرد چاوى

حه‌قیه‌تى بلێ له‌ حاله‌تى محاقى ماهى نه‌ودام، وشه‌ى «نه‌و- نوئ» لیره‌دا به‌ته‌نها خۆى نرخى قه‌صیده‌یه‌کى سه‌رکه‌وتووى
هه‌یه‌.

ئەم وشه‌یه‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ى کارى ئەفسووناوى ده‌که‌ن: وه‌ک ده‌زانين حاله‌تى «محاق» له‌ نیوان کۆتای مانگ و سه‌رى
مانگدا ده‌بێ. ئەگه‌ر محاقه‌که‌ به‌ر کۆتایى مانگ بخرى هی پیربوون و به‌سه‌رچوونى مانگه‌ ئەگه‌ر هی «ماهى نه‌و- مانگی
نوئ» بچ هی فراژیبوون و گه‌شه‌ى مانگه‌که‌یه‌، دیاره‌ لیره‌دا نالى که‌ به‌ یاره‌کەى گه‌یشتوو هه‌بێ له‌ محاقى «مانگی
نوئ»ى به‌ره‌و گه‌شه‌کردن بچ. سه‌یرى ئەم نوکته‌ ئەفسووناوییه‌ چه‌ند به‌ لووس و لى‌کى و بى‌گرفت و گری، هینده‌ى
هه‌ناسه‌ى ئارام، دیت و ده‌چیت تا ئه‌وه‌ى چاو و هۆشى ئەدیانی به‌سه‌ردا ده‌کشیت و هه‌ستى پى‌ناکه‌ن. ئایا ئەمه‌
«صناعى له‌فطییه‌»یه‌ یان هونه‌رى ته‌ژاوى زگماکى سروشتزاده‌؟

له‌ ریزه‌ گوتارى «چه‌پیک له‌ گولزارى نالى»دا ئەم غه‌زه‌له‌م شی کردۆته‌وه‌ و گوتوو مه‌ سه‌رله‌به‌رى به‌یتە‌کان باسى
ته‌جره‌به‌یه‌کى سه‌رده‌مى گه‌نجایه‌تى نالى ده‌گێرنه‌وه‌ که‌ به‌ شه‌و چۆته‌ پارێزى دۆسته‌کەى ... ئنجا فه‌یضى به‌گ به‌ چاکى
له‌ واتای به‌یتە‌کان ورد بووبایه‌وه‌ هه‌لبه‌ته‌ رایه‌کى به‌ دلدا ده‌هات له‌ باره‌ى خاوه‌نه‌که‌یه‌وه‌ جودا بچ له‌ «صناعى
له‌فطییه‌» ئەوسا ده‌شى نووسى «له‌ ده‌ورى تۆ...».

لیژنه‌ ناوانه‌ له‌ چه‌ند و چۆنى نمونه‌ شیعری ناو کتیبه‌که‌ رایه‌کى خۆى ده‌رده‌برى وه‌ک که‌ له‌ په‌راویزى لاپه‌ره‌ 130دا
«دارى سه‌نگدل» به‌سه‌ر «یارى سه‌نگدل» ته‌رجیح ده‌دات، به‌مه‌شدا کارىکى باشى کردوو. به‌لام داخه‌که‌م له‌ زۆریه‌ى
ئەو شوتنه‌ى لى‌ به‌ده‌نگ هاتنى ده‌وى لیژنه‌ بیده‌نگه‌. لیره‌دا من ریتووسى ناو کتیبه‌که‌ و شیوه‌ى چاپکراوى وشه‌کانى

ده کهم به شایه‌دی بیروپای خۆم ناشرانم ئەو هه‌لانه‌ی له کتێبه‌که‌دان چه‌ندیان هی چا‌پن و چه‌ندیان ئەسلین، ناشرانم راده‌ی ده‌سکاری لیژنه له ریتووسی کتێبه‌که چه‌نده چونکه ئاشکرایه فه‌یضی به‌گ رینووسی وه‌ کوو هی ناو کتێبه‌که‌ی به‌کار نه‌هێناوه. نوسخه‌ی کتێبه‌که‌ی 1920 م لا نییه به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ڵ هی 1983. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا ده‌بی وتووێژ له‌گه‌ڵ ئەو شیوه ریتووسه‌ بی که کتێبه‌که‌ی بی چاپ کراوه‌ته‌وه.

له ئاست بیروپای لیژنه‌دا تیبینی ده‌رده‌برم له‌گه‌ڵ ریز و سیاسیشم بۆی:

له لاپه‌ره 22، 23 ی کتێبه‌که‌دا لیژنه چه‌ند رایه‌کی ده‌ربه‌ریوه جینی هه‌لسه‌نگاندن، له‌پیشه‌وه ده‌لی نالی له 1215ک- 1800ز هاتۆته دنیا. ره‌نگه ئەم قسه‌یه راست بی به‌لام هیج به‌لگه‌ی له‌گه‌لدا نییه. له که‌سیش مه‌علووم نه‌کراوه چۆناوچۆنی ئەو سا‌له بووه زادسا‌لی نالی. وه‌ختی خۆی من له «چه‌پکیک...» له باره‌ی سا‌لی بوون و مردنی نالیه‌وه دواوم، دواتر کاک فاتحیش به‌ دریزێ له مه‌سه‌له‌که‌ی نووسیوه. عه‌لی موقبیل و به‌ دوا ئه‌ویشدا هی دیکه ده‌لین نالی له 1797 هاتۆته دنیا، وه‌ک کاک فاتح ده‌لی ئەم سا‌له‌یان له به‌راورده هه‌له‌یه‌که‌ی عه‌لی موقبیله‌وه هاتوووه که 1215ک به‌رانبه‌ر 1797ز داناوه. به‌هه‌مه‌حال سا‌لی له دایکبوونی نالی وه‌ها به‌ راشکاوی نه‌ 1800 و نه 1797 و نه هیچی دیکه‌شی به‌ متانه‌وه بۆ ده‌ست نیشان نا‌کری، هه‌ر نه‌بی پتیسته سه‌یره‌کیک وه‌یا پرسه‌کیک (علامه‌ تعجب، علامه‌ استفهام) بخه‌ریته سه‌ر ئەو سا‌له‌ی بۆ له دایکبوونی داده‌ندری. به‌لای منه‌وه چه‌ندیکی له سنووری لواندا بوونی نالی پێش 1800 بکه‌وێته‌وه چاکتر ده‌گونجی له‌گه‌ڵ ئەو راستیه‌ی که نالی له حوکمرانی «عبد الرحمان پاشا» دا ده‌ستی کرد به‌ هه‌لبه‌ستی کوردی.

عه‌بدوهره‌حمان پاشا یه‌که‌م ئەمیری کورد بوو بیری له کوردایه‌تی کرده‌وه و گیانی کوردایه‌تی له ده‌وری ئەودا شیعری عروزی کوردی له بابان و سه‌رله‌به‌ری کوردستانی عێراق و ئێراندا دا‌هێنا. من له نووسینی دیکه‌مدا به‌ دریزێ ئەم راستیه‌م باس کردوو، لیژنه‌ش له په‌راوێزی لاپه‌ره 23 ی «ئه‌نجومه‌ن...» دا بی ئەوه‌ی هێما بۆ لیک‌دانه‌وه‌ی که‌س بکات ده‌لی:

«بنیات نانی شاری سلێمانی له 1784ز و بوونی میرنشینی بابان پال پێوه‌نه‌ریکی به‌هێز بوو بۆ ته‌قینه‌وه‌ی به‌هره‌ی شاعیری [شاعیره‌تی] نالی. راستی ئەم باره‌ رامیاری و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه نوێیه بووه که نه‌یه‌پیشه‌وه ئەم به‌هره‌ی وشک بێته‌وه. دوابه‌دوای خۆشیا ده‌سته‌یی شاعیری مه‌زن و گه‌وره‌ی پێگه‌یان‌دوووه وه‌ کوو «ساله‌»، «کوردی»، «مه‌حوی» و «حاجی قادری کۆبی»... هتد».

ئهم قسانه‌ی لیژنه بایه‌خدارن به‌لام که‌له‌به‌ریان هه‌یه و هه‌لسه‌نگاندن هه‌لده‌گرن:

له سا‌لی 1784 هوه تا ئەو سا‌له‌ی نالی گه‌ییشه‌ ته‌مه‌نی شاعیره‌تی به‌لای که‌مه‌وه 30 سا‌لیکی بردوو. ئنجا ئەگه‌ر په‌یدا‌بوونی سلێمانی خۆی له خۆیدا کاریگه‌ری بووبی ده‌بوو به‌ر له نالی شاعیری دیکه په‌یدا بووبن شیعری عروزی کوردی به‌هۆنه‌وه.

باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری بابان له و سا‌لانه‌دا که نالی تییاندا بووه به‌ شاعیر وه‌ها له بار و ئارام و تیز و ته‌ژی نه‌بوو له‌چاو سا‌لانی دیکه‌دا که تازه به‌ تازه سلێمانی تیدا بنیات نرابوو.

له کوردستانی عێراق و ئێراندا به‌ر له بنیات نانی سلێمانی شاری دیکه‌ش هه‌بوون ته‌نانه‌ت «سنه» میرنشین و گه‌وره‌تریش بوو له سلێمانی، باری ئابووریشیان له هی سلێمانی ئەوسا به‌ره‌زێتر نه‌بوو که‌چی شیعری عه‌روزیان په‌یدا نه‌کرد.

هۆی هه‌ره‌ گرنگی په‌یدا‌بوونی شیعری عه‌روزی کوردی له کوردستانی عێراق و ئێراندا ئەوه بوو که عه‌بدوهره‌حمان پاشا ده‌ستی دایه کوردایه‌تی ته‌ویش له‌وه‌دا قه‌رزدارێ شۆرشێ فره‌نسه بوو... سه‌رنج بگرن له به‌یته‌که‌ی عه‌لی به‌رده‌شانی که پینی ده‌گوتری «به‌یتی عه‌بدوهره‌حمان پاشا» چ ئاگریکی گیانی کوردایه‌تی تیدا. عه‌لی له و ده‌مه‌دا له باره‌گای عه‌بدوهره‌حمان پاشادا شایه‌ر بووه بۆیه وه‌ها هه‌ستی بزوتوووه دهنه‌ به‌یتی دیکه‌ی زۆرن که‌چی کوردایه‌تیان تیدا دیار نییه.

که بیرسن ئەدی بۆچی نالی یە کەسەر دەستی نەدایە کوردایەتی وەک که عەلی بەردەشانی کردی؟ دەلێن نالی لە بارەگای عەبدوڕەحمان پاشادا نەژیاوە وە کوو که عەلی تێیدا دەژیا. بۆ نالی و برادەرائی ئەوەندە مومکین بوو که لە ئێلھامی کوردپەرورەری عەبدوڕەحمان پاشاوە بەرەو هەلبەستی کوردی ڕۆیشتن. تەنانەت نالی که بۆی ڕیککەوت دۆستی سلیمان پاشا و ئەحمەد پاشا بی «تا فەلەک دەوری نەدا» و «ئەم تاقمە مومتازە»ی ھۆنیەو. لە دەوری عەبدوڕەحمان پاشادا نالی و سالم تازە مێرد مندال بوون و لە سالی مردنی عەبدوڕەحمان پاشا 1228ک تەمەنیان 13 سالەیی بوو [بە پێی ئەوێ لە 1215 بەو لەد بووبن].

ھاوڕێیەتی و بەیە کەوێ ژیان ھۆیەکی زیندە زیندە کاریگەرە. لە ملیۆنی یەکیکی نییە بێرێبەر خودبەسەر بەرەو بیرێکی نوێو بڕوا. دەبینی میلیتیک بۆ ماوەی ھەزار سال لەسەر باوەڕیک دەژیت ئنجا یەکیکی بەھرەمەند و دلگەرم و قسە پاراو لە باریکی بەبڕشتدا دەم لە بیرێکی نوێ دەبزیوێ و ھەزاران ھەزاری بۆ بەدەنگ دیت و دوای دەکەون. وەھا دەبی خەلق شەیدای شەخسییەتی رابەرە کەیان دەبن ھەرچەندە ناپەسەند و خۆپەرستیش بی وەک مریدەکانی «حسن الصباح» بە بڕۆ ھەلتەکاندن رابەرە کەیان، خۆیان لە شاخی ھەڵدەداشت... ئیستاکەش شەیدای ئەوتویی پری دنیا، ئەم باسە زۆری بەبەرەو یە پتویست نییە پتری بە دوو بکەوین.

لیژنە دەلی سالم و کوردی بەدوا نالی و بە پێرەویکردن لەووە بوونە شاعیری کوردیھۆن. بە پێی ئەو تەرجمە ھالە لیژنە خۆی بۆ سالم و نالی پەسەند کردوو سالم و نالی لە ھەمان سالی 1800ز بەو لەد بوون. لەووە بەسەرچ دان و ئاکام لە واقعەووە وەرگرتن دەرفەت نامینی، وەیا یە کجار تەسک دەبیتەو، بگوتری سالم بەدوا نالیدا شاعیری کوردی گوتوو.

ئەم راستییە لە ڕوویەکی دیکە واقعەووە مەحکەمتر دەبی که نالی زادە «خاک و خۆل»ی شارەزورە، ئنجا چ بلیین باری ئابووری و کۆمەلایەتی سلیمانی ھاندەر بووبی بۆ پشکووتنی غونجە شاعیری کوردی [وەک که لیژنە بۆی چوو]. چ بلیین رابەرەتی عەبدوڕەحمان پاشا لە گیانی کوردایەتی بەدوا بەرپاوی شۆرش فرەنسە ئەو ھاندەرە بووبی [وەک من بۆی دەچم] نالی پێی ناکری بووبیتە رابەری شاعیریکی وەک سالم که خۆی خەلق سلیمانی و لە بابانەکان نزیکتر بوو. بە پێی تەمەن نالی و سالم ویکرا دەگەنە پایە شاعیریەت، ئیتر بۆ دەبی سالم بەدیار نالییەووە بووستی تا لە دەشتودەر پی دەگات و دەچیتە عومریکەووە دەست بەدا بۆ «مستعدی» لە خۆتدنی شارستان و بە ئێلھامی شارستانەتی سلیمانی وەیا رابەرەتی پاشماوەی گیانی کوردایەتی عەبدوڕەحمان پاشا بەھری شاعیریەتی گەشە بکات ئنجا سالم لێیەووە فیری شاعیری کوردی بی؟ چ شارستانەتی ھاندەر بیت و چ رابەرەتیە کە عەبدوڕەحمان پاشا. سالم لێوێ نزیکترە و زووتر چەشە خۆری دەبی. راستی مەسەلە سالم و نالی پیش و پاش ناخرین و بە کەس ناکری ئیستاتی مامۆستایەتی و سوختەییەتی بۆ ئەم و ئەو بکات.

مصطفی بەگی کوردی بە پێی تەرجمە نامە کە ناو «ئەنجومەن...» که لیژنە دایناو، وەیا پەسەندی کردوو، بە 12 سال لەوان گچکەتر بوو. دوانزە سال جوداوازی تەمەن لە سەرەتاکانی ژیاندا بای پتویست دەکات بۆ ھەلنانی پلیکانە سەری یە کەم و دوووم. که مصطفی بەگ 10 سالی بوو ئەوان لە بیست سال تێپەریان کردوو. بەم پێی دەشی مصطفی بەگ بە شوین ئەواندا ھاتبی. حاجی قادریش که کوردی پیش نالی دەخاتەووە و دەلی:

ئەو که نۆشی شەرابە کە تالی
 نالی لەم عەصرەدا بوو تالی

مەبەستی ئەو نییە بلی نالی بەدوا کوردیدا بۆتە شاعیر بەلکوو مەبەستی پایە شاعیریەتە. بەلام وەھا دەزانم ئەمەیش ھەر رایە کە لە سیاقی شاعیردا ھاتوو نەک بەرھەمی تۆزینەووەیە. حاجی قادر لە گەلیک بەیتدا بە نالی ھەلگوتووە و پنیووە دیارە چ پایە کە لێ دەنی.

لیژنه سالی مهرگی نالیشی بی لیکۆلینهوه و دوودلی دهست نیشان کردوو. لهوهشدا قسهی له خۆی بهپیشهوه، که بی بهلگه 1856ی بو مهرگی نالی دیاری کردوو، دووباره دهکاتهوه .

سالی مهرگی نالی وهک هی له دایکبوونی سورگوم نییه. دهبوو لیژنه سهریک له پیشهکیه کهی شهرحی ماموستا مهلا کهریم و «چهپکیک...» خوار بکاتهوه، ههر نه بی لهواندا لیکدانهوهیه ک کراوه... بهو دواپیهش ماموستا «حهمه بو» - (به پیی تهعبیری خۆی) دهسنووسیکی دۆزیهوه گوتاریکی لهسههر بلاوکردهوه و گومان ناهیللی لهوهدا نالی دوا 1288ک مردوو که دوا 1872 دهگریتهوه. «چهپکیک...» و شهرحه کهی ماموستا مهلا کهریم و گوتاره کهی ماموستا حهمه ههلیان دهگرت دوو قسهیان له بارهوه بکری ههر نه بی بو پووچاندنهوهیان. به پیی ئەم سهراوانهش نالی بهر له 1872ز نه مردوو. شیعرهکانی شیایه دن که زور پیر بووه و ته مهنی 58 ساله جیگه ی بو ناکاتهوه.

لیژنه له لاپه ره 23 دا دهلی «ئه م شاعیره گه وره یه له پاش سالی 1840ز به ناچاری شاری سلیمانی به جی هیشتوو». لیژنه پیمان نالی بوچی ده بی ئاواره بوونی دوا 1840ز بی، تیشمان ناگه یه نی «ناچاری» یه که چیه. وا من له وه کاله تی ئەو وهلامی ئەو دوو پرسیاره دهدهمه وه:

سالی 1840ز له وهوه دیته پیش لیکدانهوه ی لیژنه چونکه مهعلومه له سالی 1254ک که ده کهوتته به رانه بر 1838- 1839ز له سلیمانی بووه. به پیی ئەوه ی لهو ساله دا «تا فهله ک ده وره ی نه دا» ی له لاواندنه وه ی سلیمان پاشا و پیرۆزبایی ئەحمه د پاشای باباندا گوتوو، دیاره له سلیمانی بووه. چونکه دواتریش له قه صیده ی «ئه م تا قمه مومتازه» دا مه دحی سپای ئەحمه د پاشا ده کات ده بی له 1840ز یش جار ی له سلیمانی مابی.

ناچارییه کهش له وهوه دیت که نالی له پاش تیک چوونی میرنشینی بابان، له ترسی سته می تور که عوسمانلییه کان بو ی ده رچوو. به راستی ئەم «ناچاری» یه لزوم به ناوه تانی سالی 1840ز ناهیللی چونکه وه ک «تحصیل حاصل» ه که رمانی حاکیه تی بابان ده کهوتته دوا ی سه ره تای حوکی ئەحمه د پاشا. تیناگه م لیژنه، یان ئەو ئەندامه ی له بری لیژنه پیشه کیه که ی نووسیه، بوچی وه های په سه ند کرد که به وشه ی «ناچاری» ساله که ی 1840ز هه لوه شینیتته وه؟ ج ده بوو بیگوتبایه «دوا ی رمانی حاکیه تی بابان نالی به ناچاری ئاواره بووه»، بی ئەوه ی پیویست به ناو بردنی 1840ز بکات؟

ساله که ی رمانی بابان له هه ندی نووسیندا که یه ک له وان پیشه کیه که ی شهرحی ماموستا مهلا کهریم و کاک فاتیه، 1264ک بو دهست نیشان کراوه که ده وه ستیتته به رانه بر به 1847-1848ز. به لام به پیی ئەوه ی که عبدالباقی العمری له پیرۆزبایی نه جیب پاشای والی به غدا به بۆنه ی زالبوونی به سه ر باباندا نیوه به ی تی «بسدید رأیک فتحت بابانها» ی کردۆته میژووی ئەو زالبوونه ده بی له 1845ز بابان تیک چوو بی.

به لای باوه ری منه وه نالی له کزه حه جی سالی 1260 وه یا 1261 به ئاسایی بو حه ج چوو به لگه ش بو ئەم ساله له لیکدانه وه ی پیدایستی حال و واتای هه ندی شیعری نالییه وه ده رده ست ده کری:

هیچ به لگه ی سه لمینراو نییه ئەم ساله به درۆ بختاتهوه.

ئه گه ر نالی له کاتی داگیر کردنی سلیمانی له لایه ن تورکه وه جار ی له سلیمانی بووی و له ترسان هه رای کردی، زه حمه ته دواتر بویری پرسی گه رانه وه له سالم بکات. به لام ئەگه ر لهو ده مه دا چوو بی بو حه ج جیی خۆیه تی ئەو پرسه بکات چونکه، پیشت ته جره به ی حوکی تورکی له سلیمانی نه بووه تا بزانی ئایا له وانیه تیدا بعه ویتته وه؟ یان نا؟

سه رنج له موناجاته کانی رپی حه ج و قه صیده ی «ئه ی ساکینی ریاضی مه دینه ی مونه ووهره» و قه صیده ی «وه ی که رووزه رده ی مه دینه...» بگه ره هه ست به وه ناکه ی نالی ئاواره و لی قه وماوه، به تاییه تی قه صیده که ی دوا بین «وه ی که رووزه رد...» پیوه ی دیاره که نالی عوزری به جی هیشتنی مه ککه و مه دینه به وه دا ده هینیتته وه که ده لی «من که بازی دیده بازم نه ک شهواره ی ده سه مۆم». بازی دیده باز [بازی چاوبر کیکه ر] هی لی قه وماوی نییه.

ئه م چه ند بره شیعره توند و به رزه ی له یه که م سه فه ری حه جیدا گوتوون که جار ی ته نگانه ی نه گه بیشتوته تی. دوا ی جیهیشتنی حیجاز به ره و مال خه به ری تیشکانی بابانی وه رگرتوو و ماوه ته وه... به ی نیکی زوری پی ده چی ده گه ریتته وه بو

حەج. ئەم جارەیان لە قەصيدەى «ئەى تازە جەوان»دا ئاوارەى پىئو دەيارە كە دەلى: «موددىكە كە ھەم گەردشى دەورانى سوپىھەم» ھەموو بەيتەكانى دىكەشى داد و بروپە لە دەست پىرى و بى وەزعى و لى قەوماوى...

ئەم بۆچوونە رىك دىت لە گەل ئەحوالى مەعلوومى نالى: ئەگەر نالى لە 1280 بۆ حەج چووويت و دوای سەفەرى ئەو مىرنشىنى بابان تىك درايت جىي خۆيتى پاش چەند سالان برس بە سالم بكات بۆ گەرانەووە چونكە لە خۆى بەگومانە ئايا دووچارى چى دەبى لە سلىمانى. شايدەكەى «خۆدزكۆ» كە دەلى لە سالى 1853ز ئەحمەد خان لە پارس پىي گۆتم بچمە شام نالى بىنم، بە چاكى جىي خۆى دەكاتەووە لەم لىكدانەووەدا. لە 1845 تا 1853 ھەشت سالان دەگرىتەووە ئەمەش مەوداىەكى ئەوتۆبە ھەم نالى تىندا سەغلەت بووبى ھەم پرسىش بكا بۆ گەرانەووە. سالم لە خۆراى جەوابى نامەى نالى بۆ شام رەوانە ناكات، ديارە لەو دەمەى كە نالى كاغزى بۆ سالم نوسىووە لە شام بوو، ئنجا لەكەيەووە ھاتووە بۆ شام دەخلى بەسەر سەرەتاي ئاوارەبوونىەووە نىيە.

لە پەراويزى لاپەرە 32 لىژنە وشەى «ھەلبەستەر»ى بە واتاي «ناظم» بەكار ھىناووە. ھەرچەند جۆرە قىاسىك لە دارشتنى بەكار ھاتووە، دىسانەووە لەبەر زەقىي وشە كە چا لىي ھەلدەبەزىتەووە. جگە لەمە ھوى دىكەى رىزمانى ھەيە دارشتنە كە دەخاتە خانەى رىزپەر «شاذ»:

بە زۆرى «كار»ى كوردى دوو جۆرە «ناوى كارا» (اسم فاعل)ى لى ھەلدەستى. بەنموونە: خواردن، كردن، بردن، كوشتن تاقى دەكەينەووە دەگوترى:

- نانخۆر / نانخوار دوو
- ھەلەكەر / ھەلەكردوو
- باربەر / باربردوو
- كوردكوژ / كوردكوشتوو

ھەرچى كارى «بەستن، پەستن، پەستن» و يەك دوانىكى دىكەش رىژەى بەرابنەر «نانخۆر، باربەر» يان نىيە چونكە لە مضارعدا ھەموو كارەكە دىتەووە و دەگوترى «دەبەستەم، دەپەستم، دەپەستم». كەچى لە فىعلەكانى دىكەدا دەگوترى «دەخۆم، دەكەم، دەبەم، دەكوژم». ئەم شىوہ كورت كراوہيە دەبىتە ھوى پەيدا بوونى دوو جۆرە ناوى كارا لەو فىعلانەدا.

ئنجا كە گوتمان «ھەلبەستەر» وەك ئەوہيە گوتبىتمان «تىكردەر» لەجياتى «تىكەر» وەيا «نانخواردەر» لەجياتى «نانخۆر»... ھتد. لەبەر ئەمە وەھا بەراست دەزانم لەو كارانەى كە مضارعىان كورت ناىتەووە رىژەى «خواردوو، كردوو، گوتوو..» بەكارىت و بگوترى «ھەلبەستوو» نەك «ھەلبەستەر». كە ويستم رىژەى كارا لىكداروايان لى وەرگرىن بلىين: «خوایەرست، بەرەست، قتووبەست» - دەنا تووشى «خوایەرستەر، بەرەستەر، ھەلبەستەر» دىين.

لىژنە لە لاپەرە 64 دا بە شىوہەكى گشتى «بۆ سەير كردنى راقەى ھەلبەستەكانى نالى» خويتەر ھەوالەى لىكدانەووەى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم و كاك فاتىح دەكات. لەوھشدا كاغەزى سىي بۆ ئەو لىكدانەووەى ئىمزا دەكا. دەزانين كەس نەھاتووە سەرلەبەرى ديوانى نالى شەرح بكات وەك ئەو دوو بەرپزە كردوووانە، خويشم چەند گرفتەم بووبى لە راقە كردنى بەيتىكى نالى پەنا دەبەمەووە بەر ئەو كتیبە، خزمەتەكەشيان بە ئەدەبى كوردى لەلاى ھەموو قەدرزانىكەووە جىگەى سوپاس و منەتبارى و بەگەورەگرتنە. بەلام لەگەل ئەوھشدا تەواوى ھەر بۆ خوايە، وا لىرەدا چەند نمونەيەك دەھىنمەووە لەو بەيتانەى كە راقەيان لەو كتیبەدا پىنووستى بە مشتومال ھەيە.

لە لاپەرە 352 دا ئەم بەيتە سەير بكە:

وەرە تا عالەمى قەلبت نىشان دەم
كەوا فەقرى غىنايە مردنى ژين

له شهرحدا «عالمی قهلب» به عالمی دل و خوشهویستی لیک دراوه تهوه و هیچی تر، کهچی ئەم عالمی قهلب هه رای ناوه تهوه له بهر زۆری واتایی:

- عالمی قهلب - عالمی دل

- عالمی قهلب - عالمی چرووک «قهلب»

- عالمی قهلب - عالمی وهر گهراو «وهر گهران»

هه ر سێ جوړیش له گه ل «فهقری غینایه مردنی ژین» ریکن، له بهیتی دواي ئەمیاندا کتیبه که وشه ی «تیدا» ی هه لپژاردوو، له پهراویژدا ده لێ چهند نووسخه یه ک «تیا» یان نووسیوه، ئەمه شیان راسته چونکه «تیدا» بهیته که وهها تهنه ل ده کا به لای لهنگییه وهی ده بات:

تیدا ئوممیدو بيم و گریه و سۆز

تیا ئوممیدو بيم و گریه و سۆز

تاشکرایه «تیا» شیره خۆره ی بهیته که یه. نالی به پیتی داخوایی کیش و موسیقا «تیا» و «تیدا» ی به کارهیناوه وه ک له م دوو نمونیه ی خواره ودا دیاره:

په چه ی بهر چه میوو پرچی سیا

هه ر ده لێ مانگه شه وه کولمی تیا

به عنی ریاضی ره وضه که تیدا به چهند ده می

مشکین ده بی با کاکولێ غیلمان و زولفی حوور

له لاپه ره 340 دا سه ره تاي «مه دحی تا قمی مومتازی شاه» که ده لێ:

ئەم تا قمه مومتازه که وا خاصه یی شاهن

تاشوویی دلێ مهمله که ت و قهلبی سوپاهن

له رافهیدا نووسراوه «تیکرای پارچه شیره که وا ئەگه یه نی هه له یه..» له راستیدا بهیته که شاکاریکه بۆخوی:
ئەم تا قمه مومتازه تاشوویی دلێ مهمله که تن. ئنجا ئەگه ر مهمله که ته که سلیمانی بی تاشووبه که هی خوشویستن و پیوه شه یدا بوننه. ئەگه ر مهمله که تی دوژمن بی دیاره تاشووب چ ده گه یه نی.
ئەم تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن. جاران له سپادا مه یمه نه و مه یسه ره و قهلب هه بوو. ئەم تا قمه قهلبه که ن که جهرگه و کۆله گه ی سپان و به دهوی سه ر کرده وه ده وه ستن.

ئەم تا قمه مومتازه تاشوویی قهلبی سوپاهن. لپه ردا قهلبی سوپاه هی له شکری دوژمنه.

نالی به مه هاره ته له حد به ده ره که یه وه هاتوه بۆ «مهمله که ت» وشه ی «دل» ی اضافه کردوو و بۆ «سپاه» یش وشه ی «قهلب» ی اضافه کردوو چونکه له زاراوه ی عه سکه ریدا «قهلب» به کارهاتوو هه ر چهند له واتادا هه ر ده کاته وه «دل».
بەم دوو وشه یه ی «دل، قهلب» عه سکه ری و مه ده نی گرتۆته وه که ئەوانیش له دوو وشه ی «مهمله که ت، سوپاه» دا در ده که ون.

له لاپهړه 342 بهیټی ژیره وه هه یه:

صه حرا به ته جه للی ده که نه وادیی ټیمه ن
قامهت شهجر و مهظه ری ټه لطفی ټیلاهن

له ټاسټی وشه ی «ټه لطف» دا هر ټه و نه نووسراوه که له هندی نوسخه دا وشه ی «انوار» هاتووه. ټیمه ټه گهر مه هاره تی نالی بکهینه سه ریشک، له و دوو وشه یه دا بیگومان «انوار» ټه سلپی ټه ویش له بهر هوپه کی زیده بنجی: «انوار» ریژه کوی دوو وشه یه: «نور» - به واتای رووناکي و «نور- نه ور» به واتای غونچه. ټنجا که واتای «نور- رووناکي» لی وه ربگرین، بو «ته جه للی» ده چټه وه که ده زانین له قورټاندا باس کراوه نوری خوا له دره خټیکه وه ته جه للی کردبوو. ټه گهر واتای «نور- غونچه» ی لی وه ربگرین، بو دره خټ ده چټه وه. وشه ی «ټه لطف» به یته که رووت ده کاته وه له و سامان و ټارایشته ی وشه ی «ټه نور» پیکي ده هیټی چونکه ټه و «استخدام» هی لی ده ستیټه وه. وه ک بزانه «ټیستیخدا» ه کانی نالی بیمانه ندن و قیاسی ناکری له جیناس و ته ورپییه و ټه و جوړه هونه رانه.
بگه ریټه وه بو لاپهړه 257 سه ریټکی رافه ی بهیټی خواره وه بکه ین:

دهس به ندیانه دین و ده چن سه روو ناره وه ن
صاحب کولاهو سایه و بهرگن وه کوو ملووک

له واتای «دهس به ندیانه» دا شهرحه که «دهستگرتنی هه لپه رکي» ی په سه ند کردووه، به لام واتایه کی دیکه ی هه یه «دهس به ستراوانه» یه که وه صفی ټینسانی به ستراو ده کات. نالی به م وشه یه وه صفی دره خټه کان له دوو رووه وه ده کات: یه کیان ټه وه یه که دین و ده چن به شنه ی با و دهستی یه کدیان گرتووه وه کوو ریزی شایی. به لام ټه و دره خټانه «دهست به ستراوانه» دین و ده چن چونکه دره خټ به زهویه وه داکوتراوه و به ستراوه ته وه. جان پول سارتر له وه صفی په ریټی باغدا شټیکي وه ک ټه مه ی نالی گوتووه، له عه ره پیدا خویندوومه ته وه ده لی: «کانت أشجار السیاح حركة خضراء كبيرة مسمرة». واته «دره خټه کانی په ریټی جووله یه کی سه وزی گه وره ی داکوتراو بوون».

له لاپهړه 440 به ټیټیک نووسراوه:

دنیا بووه به تاوه وو صه حرا به ټیله مو
دنیا ده لپن که ټاگره ماری سه مه نده ره

له په راویزدا ټیشارهت هه یه بو ټه وه ی که له هندی نوسخه دا له جیاتی «دنیا» که ی سه ره تای نیوه بهیټی دووه م وشه ی «دهریا» نووسراوه، ټه مه شیان جی خویته تی چونکه دووباره کردنه وه ی دنیا له و شوینده دا بیلزومه، ده ریاش ده بیته ته واو که ری دنیا به صه حرا و ده ریایه وه ټه وه نده ش گهرمه له و روژدها وه کوو ټاگری لی هاتووه. «دهریا دهروونی ټاگره، ماری سه مه نده ره».

له ټاسټ وشه ی «سه مه ندهر» دا نیشانه یه کی پرسه ک «؟» داندراره یانی واتای نادیاره. ټه م وشه یه «سمندر، سمندل» ی هاتووه، وشه یه کی ټه فسانه یی به و ماره ده لپن گوپا له ناو ټاگردا ده ټیت. له طافه ته که شی به وه دا خه ست ده بی که ماری سه مه ندهر له ټاوی به حرده بزیت دیاره به حره که هینده گهرمه له گهرمای وشکایی ټیپه ر کردووه وه ک ده شینین له به یته که دا صه حرا ټیله موپه و ده ریایه ټاگره، ټاگریش له ټیله مو گهرمتره.

له لاپهړه 489 دا بهیټی ژیره وه هه یه:

له صد جی کلکی ټوشر گه یی ټه رضی مه هله که هیشتا
یه می فه جی عه میقی ټالی هه ری قه عر و پایانه

وشه‌ی «ئال» له شهرحی به‌یته‌که‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده جینگه‌ی بۆ کراوه‌یه‌وه که ده‌لی «که‌چی هه‌شتا ده‌ریای شینی ریگی دووری...» به‌و بیه‌ واتا‌که‌ی به‌ره‌نگی «شین» لیک دراوه‌ته‌وه.

ئهم وشه‌یه «ئال» نییه «آل-ئال» ی عه‌ره‌بیه‌ که به‌ واتای «سه‌راب» دیت. هه‌ر ئهم واتایه‌شه‌ مناسی سه‌حرا و به‌حر بی چونکه سه‌راب دیارده‌ی سه‌حراویه و وه‌کوو ئاویش خۆی ده‌نووتی.

گه‌یه‌شتنی کلکی وشتریش به‌زه‌وی. وه‌ک بزانه‌م کینایه‌یه‌ له‌ مردن چونکه وه‌ها زانراوه‌ کلکی وشتر له‌ پیربوونیشدا ناگاته‌زه‌وی. ئنجا ده‌مینه‌یه‌وه وشتر به‌مری بکه‌وینه‌ سه‌ر ته‌نیشته‌ چونکه به‌ زیندوووه‌تیش پال ناداته‌وه.

پیتی ناوی چی دیکه‌ نمونه‌ی ئه‌وتویی به‌ینه‌وه‌هه‌ مرزایشم له‌و سه‌رنجراکیشانه‌ ئه‌وه‌یه‌ بلیم هه‌واله‌کردنی خوینه‌ر له‌لایه‌ن لیژنه‌وه‌ بۆ ئهم شه‌رحه‌ نابیه‌ته‌وه‌ به‌لگه‌ی ته‌واوی بی که‌له‌به‌ری شه‌رحه‌که. دیاره‌ ریژی لیژنه‌ بۆ شه‌خسی ماموستا مه‌لا که‌ریم که‌ ماموستای هه‌موو ئیمه‌مانانه‌ سه‌نه‌دی سپی پی ئیمزا کردوون. ریشی تی ده‌چی که‌ ئه‌وه‌نده‌ی شه‌رحه‌که‌ی به‌ ده‌ستییه‌وه‌ داوه‌، به‌لای نووسه‌ری پینشه‌کیه‌که‌وه‌، ئه‌وپه‌ری واتای شیعره‌کانی نالی بی. ئنجا ده‌مه‌وی بلیم جارێ به‌ که‌س نه‌کراوه‌ بگاته‌ بنی ده‌ریا و ئه‌وپه‌ری ئاسۆی واتاکانی نالی. توژیینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردی بکری له‌ نیوان شیعری نالی و هی شاعیری زمانه‌کانی دیکه‌ له‌ تاکه‌ مه‌یدانی «استخدام» دا مه‌علووم ده‌بی نالی جوژیکی «استخدام» به‌کاره‌یتاوه‌ گه‌لیک به‌ولای مه‌به‌ستی وشه‌که‌وه‌یه‌ و به‌ خه‌یال زاناکانی «به‌یان و به‌دیخ» دا نه‌هاتووه‌. وشه‌ و ته‌عبیری وه‌ها هه‌یه‌ له‌ چه‌قی دائیره‌وه‌ چه‌ند تیر به‌ری ده‌کا بۆ ئامانجی جودا جودا، هه‌ر به‌ریوه‌ کینایه‌ و ته‌ورییه‌ و جیناس ده‌پینکی و سه‌رله‌نوێ استخدام له‌و فنوونه‌وه‌ هه‌لده‌ستینه‌یه‌وه‌ هه‌مووشیان به‌ لووسی و بینگرفت.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌ شه‌رحه‌که‌ پیوستی به‌ ته‌واوکردن هه‌یه‌ و زۆر خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئهم استخدامانه‌ نه‌داوه‌ هه‌ر ده‌لیم که‌س نییه‌ له‌وانه‌ی شیعری نالی ده‌خوینه‌وه‌ قه‌رزدارێ شه‌رحه‌که‌ وه‌یا موحتاجی نه‌بن، به‌لگه‌شم له‌وه‌دا به‌ر له‌ هه‌موو که‌س خۆم که‌وا گه‌لیک پیوه‌ی سوودمه‌ند بووم.

ماوه‌ته‌وه‌ بلیم پیوسته‌ له‌ رووی وه‌فاکاری بۆ حه‌قیقه‌ت و به‌نیازی حورمه‌تگرتنی میژوو ئاشکرا بی که‌ به‌شیکێ گرنگی شه‌رحی دیوانه‌که‌ مالی حه‌لالی سه‌ربازی نه‌ناسراو، کاک محمه‌دی مه‌لا که‌ریمه‌. له‌و سا‌له‌ی 1976دا من له‌ کوپری زانیاری کورد وه‌کیلی سه‌رۆک بووم و ئاگادارم کاکه‌ حه‌مه‌ چۆن هه‌فته‌ها و مانگه‌ها خه‌ریکی توژیینه‌وه‌ و پرسین و گرد و کوپی بوو بۆ ئهم کتیبه‌. هه‌ر له‌بیرمه‌ رۆژیکان دوا‌ی ده‌رچوونی کتیبه‌که‌، هه‌ر خۆی سه‌رپه‌رشتی له‌ چاپ دانی کرد، به‌ په‌رۆشه‌وه‌ گوتی، به‌دره‌نگه‌وه‌ زانیوه‌تی «بوری» واتای هه‌سیری هه‌یه‌، ئه‌گه‌ر زووتر ئه‌مه‌ی زانی بایه‌، له‌ شه‌رحی «ریشه‌که‌ی پان و دریزی بۆ ریا خزمه‌ت ده‌کات» دا ئیشاره‌تی ده‌کرد که‌ «بۆریا» به‌ ریتووسی کۆن ده‌شبووه‌ «بوری-بووریا» به‌ واتای هه‌سیر.. شاللا به‌م قسه‌یه‌شم که‌سم نه‌ره‌نجاندی چونکه‌ کوپ و برا و باوک هه‌میشه‌ به‌ شیری یه‌ک بیه‌ دانراون.

دوایین قسه‌م ماوه‌ له‌ باره‌ی ئه‌نجومه‌نه‌وه‌، خوا خیری بنووسی، هه‌له‌یه‌کی خۆمی بۆ راست کردمه‌وه‌. من وام ده‌زانی شیخ ره‌زا گوتویه‌تی:

خۆی کرد به‌ نیره‌ تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی

که‌چی له‌ ئه‌نجومه‌ندا ده‌رکه‌وت که‌ راستی به‌یته‌که‌ ئه‌مه‌یه‌:

خۆی کرد به‌ نیره‌ تورک و وتی کیم بلیر سزی

من له‌ هه‌چه‌ دوو برگه‌م بۆ به‌یته‌که‌ زیاد کردبوو. ئه‌مما ده‌بی بشلیم من دیتوومه‌ نووسراوه‌ «خۆی کرد به‌ تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی» به‌حه‌ره‌که‌شی ته‌واوه‌. دیاره‌ من هه‌ر دوو شیوه‌م لی تیکه‌ل بوون.

له زه مينه‌ی هه‌له‌ی خۆمدا، مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی به‌ته‌له‌فۆن پێی گۆتم له‌ نووسینی‌کیدا گۆتوومه‌ وشه‌ی «ئاش» له‌ «ئاشیانه‌»دا به‌ واتای هیلکه‌یه‌ که‌چی فه‌ره‌نگه‌کانی فارسی هه‌مووی ده‌لێن «ئاش» به‌ واتای ته‌یره‌. زۆرم سپاس کرد بۆ ئەم په‌رۆشه‌ی، به‌لام قسه‌یه‌ کیش بۆ دز بکه‌م:

له‌و باوه‌ره‌دام که‌ دیتوومه‌ له‌ کتییکی فارسی نوی، له‌وانه‌ی تۆژینه‌وه‌ی زاناکانی ئه‌وروپا له‌ باره‌ی زمانه‌ کۆنه‌کانی ئێرانه‌وه‌ باس ده‌که‌ن، «ئاش» له‌ کۆندا به‌ هیلکه‌ گۆتراوه‌، ته‌نانه‌ت که‌ ئەمه‌م خۆینده‌وه‌ به‌ بیرمدا هات وشه‌ی «ئاش» نزیکه‌ له‌ «هیک» ی کوردی و egg ی ئینگلیزی. گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئەو کتیبه‌ فارسیانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستمدان، ته‌نها سییانم لێ چه‌نگ که‌وتن.

- کارنامک اردشیر بابکان

- فرهنگ ایران باستان

- مزدیسناو ادب پارسی

چه‌ند کتییکی دیکه‌ی وه‌ک ئەمانه‌م هه‌ن، له‌ گۆتیه‌ گۆتیه‌ی که‌لوپه‌لی ناوماڵ و راخستن و هه‌لگرتنه‌وه‌ی رایه‌خ که‌وتونه‌ته‌ قوژبنی ته‌وتۆوه‌ به‌ ئاسانی نایان دۆزمه‌وه‌. له‌ نیوان ئەو سێ کتیبه‌شدا ته‌نها «فره‌نگ ایران باستان» له‌ باره‌ی وشه‌ی «ئاش» هه‌ ده‌دویت و ده‌لێ به‌ واتای «خواردن» ه‌ و له‌ بانه‌ره‌تدا له‌ ad ی سانسکریتی وه‌رگیراوه‌ و خۆی سه‌رچاوه‌ی eat ی ئینگلیزی و essen ی ئەلمانییه‌.

له‌و ریشه‌یه‌وه‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه‌ وه‌ک:

- «کرگس» که‌ بریتییه‌ له‌ دوو که‌رت، یه‌که‌میان «که‌هرکه‌» به‌ واتای «ته‌یر»، دوهمیان «ئاسه‌» به‌ واتای «خواردن» و ده‌بیته‌ «ته‌یرخۆر».

- وشه‌ی «ناشتا» به‌ واتای خورین، کوردیش ده‌لێ «له‌ ناشتا» ته‌ویش له‌ «نا»ی نه‌فی و «ئاش»ی خواردنه‌وه‌ هاتووه‌ ده‌بیته‌ «نه‌خۆر، بی‌خواردن».

- هه‌روه‌هاش وشه‌ی «ئه‌سه‌په‌ست» به‌ واتای «خۆراکی ئەسه‌پ» که‌ ئیستاش یۆنجه‌ی پێ ده‌لێن و له‌ سوربانی بۆته‌ «په‌سه‌په‌ستا» و عه‌ره‌ب کردوویه‌تیه‌ «فصافص».

فه‌ره‌نگه‌کانی فارسی وه‌کوو «برهان قاطع» و هی نویتیش ناگیان له‌و ته‌رزه‌ تۆژینه‌وانه‌ نییه‌ چونکه‌ کاتیک ئەوان ده‌رده‌چوون جاری زاناکانی ئه‌وروپا نه‌که‌وتبوونه‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌ میژووی کۆنی رۆژه‌لات، به‌ دره‌نگه‌وه‌ش نووسینه‌کانیان به‌ناو ولاتانی رۆژه‌لاتدا بلابوونه‌وه‌. به‌هه‌مه‌ حال ئەو سێ کتیبه‌ به‌لای ئەوه‌دا ناچن که‌ «ئاش» به‌ واتای «ته‌یر» بی. ئنجا ده‌شی من وشه‌که‌م له‌ کتییکی ته‌وتۆیدا دیتبیت ده‌نا ده‌بی به‌سه‌هوو له‌ جیاتی «مرغ» چاوم «تخم مرغ»ی خۆیندبیته‌وه‌ چونکه‌ وه‌ک «فرۆید» ده‌لێ زۆر جار مرۆف شتیک ده‌بینی وه‌یا ده‌بیسی به‌و جۆره‌ له‌دڵدا پێی خۆشه‌.

مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی هه‌ر له‌و ته‌له‌فۆنه‌دا نیمچه‌ هه‌له‌یه‌کی دیکه‌شمی بۆم باس کرد که‌ من له‌ گۆتاری «دساتیر»دا رسته‌ی «راهرا از چاه‌ بدانیم»م به‌ «رینگه‌ له‌ زیندان بناسینه‌وه‌» ته‌رجه‌مه‌ کردووه‌ له‌ جیاتی «رینگه‌ له‌ چال بناسینه‌وه‌». هه‌رچه‌ند «چاه» به‌ واتای زیندانی‌ش دیت به‌لام لێره‌دا به‌ جیرانه‌تی «راه - رینگه‌» دیاره‌ مه‌به‌ست له‌ «چاه» قۆرت و چاله‌. سپاسم بۆ مامۆستا.

«...»

سەجادی لە سەرەتای نەمریدا

«نووسەری کورد»، ژمارە 1 ی خولی سێهەم 1985

ئەم ئەرزە گیل گیل بە ئاسمانی بەریندا دەخولایەو بەرەو هەوارێک قورسای تەرمی وەهیبی تیدا هەست پێ کردبوو بەسەر تۆبەلەئی سەریهەو... هێشتا سووری تەواوی نەدابوو ملی کەوتە سەر سنگ لە ژێر قورسای تەرمی سەجادی... سالیکی نەبردبوو چرای دوەممان کوژایەو... چرا نەکوژایەو و شکایی نەوتی هات... سفتوسۆی مەرگی غەریبانەئی وەهیبی جارێ لە دلاندا کزە کزەئی بوو سەجادی پشکۆی تازەئی نا بە جەرگەو... ئەرزەئی خۆمانە و دەیناسم: ناتوانی بە کەللە دوو کەلمەیت هەلگری... گەردەنی چەمایەو و دەستی نایە ئەژنۆی... لە گەل خەلقدا بوخۆی گریا.

خۆت خۆش ئەرزەئی ماد و زەردەشت! لە جەزیر و بۆتانەو بە بادینان و بابانەو تا موکریان و ئەردەلان... خۆت خۆش هەموو کوردستان لە سنووری نادیار تەو تا سنووری نادیار... خۆت خۆش بە بەرگی سووری شەهیدە کاتەو... بە دایکی بیژۆلە کاتەو... بە باوکە کۆستکەوتو کاتەو... بە ئاودێر و سەپانتەو... بە رەنجبەر و گاوان و شوانتەو... بە خاک و ئاو و ئاسمانتەو...

ئەو چاوە بەئەسرینەت لە سەجادی لار بکەو... بە زاری منەو زمانی گلەیی لی بیژیو... تۆ دلێت نایەت؟ من پێی دەلیم: چی بوویت بە بەژنی کورت و چاوی کز و عەمامەئی سپیتەو ئاگرت بەردایە وەجاغی نووسینی کوردی و پشتت تیکرد بەرەو چالی مەرگ. دەک مالی مەرگ برمی... وەئی خانەئی دواي مەرگت... خانەئی دواي مەرگت با نەشیوئی! چ بشیوئی هەموو کوردستان و فەرەهنگستان...

دەمبەیت؟ یان:

ئەوئەندە خەفەت لە جەستە بارە

نە جیگەئی بینین نە رێی گوفتارە

دەمبەیت؟ یان پەردەئی ئەستووری مەرگ نە چاوتی بر دەکات و نە چاویلکە... دەسا پەردە هەلەو... پەنجەیه کت لە دامەنی چەنگال بکەیت، بە سەرەتاتکە لەم دیوئی پەردەو هەزاران سوختە و هەقالی خۆت دەبینی و لە جیهانی بووندا بۆت نیو مردوون!

بۆ دلایان نادەیتەو؟ گۆلمیک لە گەوهری «رشتهی مرواری»ی مەرگستان، لە ژێر لچکی پەردەو بیژینە ئاو خەونیانەو. خۆ تۆ ئیستا گەوهرچنی نالی و رەزا و حاجیت! تیشکیک لە رووناکي نوڤینی کاکەحمەد و مەولەوی و مەولانا بە پەیکی فریشتە بۆ مریدە کانت بەرێ کەیت!

تاویک لە گەرمەئی تەقریری حەیدەرییان و جەلییان و قەرەداخییان و رۆژبەیانیان... لە مصنفەو... لە بیتووشیەو... لە پینجوتییەو بەرەو وەجاغە ساردوسرپوویە کانهو گەرمارۆ بکەیت!

هەلکشیی بەرەو شادگەئی گیانی جەزیری و خانی و هەمەدانی. جۆش و خرۆشیکی مەجزوو بانەیان لی بخوازیتهو بۆ کۆری رەشپۆشی تازییه دارە کانت!

موژدەیه کی ئاشتبوونەوئی ئیبنو ئادەم و میری رەواندزمان لیت دەوی لەبری قورئانی سەر قەبرت!

راز و نیازیکی بلتسەداری بەدرخان و شیخی پیران و خولە و قازی بە گزنگی خۆردا ئاوه ژووی بەفرستانی هەواری چۆلت بکەیت!

لە دەشتوولە گۆلگۆلییه کانی بەهەشت «گەشتی بکەئی بە پرسش و تەفتیشی خوار و ژوور» قارەمانی لەبیر کراومان بدۆزیتەو و فرمیتسکی خەفەت و کەسەری فەرماوشبوونی بهۆنیتەو بە «رشتهی مرواری» و لاگیرەئی کیزی بیباوان!

بۇ ناكەيت؟ خۇ تۆ بە زىمانى ھەموان دوايت و لە گەل ھەموان ئاشنايت! پەنجا سالە بېتەلى ھەست خەبەرى مردوان بۇ زىندوان سەر قەبر دە كاتەو. لەو ھەتەى بىر دە كەمەو ھە خامەت بىنوبەرامەى مەرگستانى بلىمەتى كورد لەرۋوى كوردەوارى دەپزىتت و بە زىندوو كوردنەو ھەيان تىنىكى نوئ لە گىانى زىندوان دە گېرېت.

بۇ ناكەيت؟ خۇ ئىمە لىت بىنپاز نىن.

چاومان لە رېتە... ئومېدما ن پىتە دواى كۆچىشت تىشك و پىر شىنگ لە پەردەى خەيالمان جىلو ھەست بكەيت... كۆتر و پەپولە و بولبول لە پەلكە زىرپىنەى شەبەنگى گىانتەو ھە پانايى و بەرزايى ئاسۋى كوردستانى مەرگىگە راو ھەل فرېتت!

بۇ ناكەيت؟ خۇ دەستى زۇردارت ناگاتى بىگىرېتەو لە دەفەزەنېى ئالغەى ئەو روچەرانەى ۋەك خۇت گەرمە تەرىقى راسىتى و چاكەن. جەردەى فەكر و ئازادى و ئاشتى دوور بە دوورى لە دۆزەخى ئەھرىمەنەو ھە تېوھت رادەمىنن باى بەھەشتى بن بال و شاپەرەت بۇيان دەپى بە دەرمانى كۆترى...

نە جندرمە و نە چاوسوور كەرەو ھە و نە خەفەكەر و نە فەسبىرى ھكۈومەتستانى سەرزەمىن ھىچيان دەست بە قەمچى ناگەنە تازە دنياى گەلاوېژ و مېژووى ئەدەبى دىوى قەبرەكەت... تۆ بەسەر بالى فرېشتە و پەرىيەو ھە پەروازى گىانپاكانە لە گولگەشتى كوردستان دەكەيت و تىرەفە و بىرسكەى شاپەرى ژەنگار بە دەورتەو ھە دېتە ترسولەرزى كۆمەلەى نوختەى تەفتىش و ھەسكەرى «كوا ھەوييەكەت»... رەھايت لە ترس و تەما، بىنپازىت لە نىازبەخشان، پەردەش ھەلستاو لە نىوان دلەكەت و كۆش و باوھشى ئەو داىكەى بارى نالەبار لىتى دەشاردەو... دەستىكى بخە گەردن و تىر تىر لە كەوسەرى بخوۋە... لە زەلم و بىخالى مەلە بكە... بچوۋە بۇ لاي سەرچنار و:

بەو ئاۋە خۇت بشۇ لە كودووراتى سەرزەمىن
شادىن بە ۋەسلى يەكدى كە تۆى طاھىر ئەو طەھوور

خۇ تۆ لە چامەى نالى و سالمەو ھە شىر مژى ئەو سەرچاۋەبەيت تا ئەو ھى شىرى داىك لە رۇلەى ھەلال بووبى ھەر باى ئەو ھە كە سەرچنار بۇ تۆ ھەلالە... تاقگە نىيە لە كوردستان لە چاۋى تۆو ھەلنەرژايى بۇ ھالى كورد... ھەقالى چل و ئەو ھەندە سالەم!

تۆش ئوغرت كرد بۇ دوامىن قۇناغى چوون... گەيشىتە ئەو مەلەندەى كەس لىى ناگەرېتەو... ئىستە وايت لە كۆچخانەى ئەبەد... بە نۆرە يەك لە دواى يەك ئىمەيش تالەشەربەتى گىانەلا دەنۆشىن و چۆربرى دەكەين، لە تروو كەيەكى چاۋدا نىوانى ئەزەل و ئەبەد دەپىچىنەو ھە بۇ نەبوونستان... لە ئىمە بەدواۋە نامزەدانى مەرگ لە مندالدىنى عەدەمەو ھە بۇ دنياكەى كاروانسەرا رەنگ دەخلىسكىن و لىى دەردەچن... دلۆپ دلۆپ ئاۋى ژيان دەتكىتە ناو ھىچگەى برانەو... نە دلۆپى ژيان دەوھەستى و نە دەفرى مردن پر دەپى، ھاوار بەمالم!

ئەرى برالە! مامۇستاكەم! چ باسە لەو خامۇشەوارە؟ ئەو خەلقە چالاكەى بەرتىشكى رۆژ كە لىرە تىكىان دەھاۋىشت و كۆرى ئاشتى و شەرىان لە مەيدانى جەنگ و لە بازارى مامەلەت دەبەست، ئىستە چى دەكەن لەو تارىكەمەنىيە؟ بە چ زامانىك دەدوېن؟ چۆن تىك دەگەن؟ تۆ خۇت كە لىرە كۆترى ئاشتى و راستى بوويت چ بازارىكى كرىارت ھەيە بۇ چىنىنى تانوپۇيەك لەو قوماشە؟ بۆت دەلوئ گىانە لىكتۇراۋەكانى سەر زەمىن بكەيت بە ھاۋرى تەباۋرەباى ژىر زەمىن؟ كەس گوئى لىتە ئەفسوونى شىعريان لى بخوتىت؟ كەس كارى پىتە بە ئىكسىرى ئەفەين گەشەدارى بكەيتەو ھە بۆت سازدەدرى رىزى نوپز كەران لە پەرسكەى رەنگ و رووناكى، لە دواتەو ھە كرىنوش بىەن بۇ نرە زەلكانى راستى و داد و شەرەف؟

ھەر ساتىك و ھەر كاتىك دلەت لەو نشىنگە تازەبەت تۇرا، سلت لە نوپز كەر و گوئدەر و پەنابەرى بن نوئ قەبرىستان كەدەو، بادەو ھە مەينەتخانەى پاش كۆچت و لەنوئ رابىزىتەو ھە بە چراغانى ھاتنەو ھەت لە ھەج... بە ھەموو عومرت دلەم لىت نەيەشاۋە، دلە كەست لى نەرەنجاۋە، ئەمجارەش ۋەفا بەو ھەدە بكە و دلەم مەشكىنە: بگەرېو ھە بۇ مال و مزگەوت و

کتیب و دەرۆیښه کانت. دلنیا به! کهس به مردووی دانه ناویت... تۆ له مردن گه وره تری... مردن به شاقه لیککی که وا
ئاودامه نه کهشت ناگات... ناتوانی وه ک تۆز له پیلاره کت بنیشی... که ده مگوت مردوویت له پهروشی خیری ئه و
فاتیحایانه م بوو بۆت بهرێ ده کران... مردنی تۆ بهنده به مردنی وشه و ئه ده ب و روشنایی و ئه و خاکه و ئه و خه لقه ی
مردنیان بۆ نییه... کورد و کوردستان هه ر زیندوون تۆش له نیوه ندی دلیندا...
تۆ له م دهمه را ژینی بییرانه وه و هه بوونی بیکۆتایی به سه ر ده به یت.

«...»

دهمیکي له میژوهیه خوولیا «رهمزی نهوازی» له گهلمدا دهژیت و خووتکهی ههستی روح پهره ییم بۆ گیانی کوردایه تی لی ده بزئوی. خوولیا ساله و سال له دلندا ترنجوکی شه بهنگی خوی ته نیوه و باله و بال به پیلکیه نرخی به رزه کاندایه ره و تۆقه لهی سهنگانده وه تیه لکشی، خوولیا نر خاندن و سهنگاندن، به ره به ره، لیم بوو به ههستی فه رمانی قه و مایه تی به سه ر شانمه وه. بۆچی شه بهنگی وه ها گهش و پرسنگدار له زیندانی فه راموشیدا ژهنگ هه لیبینی؟ خۆ په نجه چیلکه نین قه لم و گوڤاریش کلچووک و کفی به له ک نین به هه موویان نه توانن وینه ی ئه م قاره مانه له گوڤرخانه ی نه به ردیه وه بۆ به ر چاو و دل و میشکی میلله ته که ی نه خش به ستوو بکه ن!! دوو سال ده بی بریاری پیرۆزم به دلی خۆمدا هینا که تۆز له وینه ی ئه م خۆبه خت کردوو به ته کینم و رسی جالجالو که ی فه راموشی لی دارنم و به سه رهاته که ی بکه م به دیاری دووه م له خۆیه وه بۆ زیندووان: شاباشی یه که می له ئاههنگی میلله ته رستندا گیانی بوو، شاباشی دووباره ی له زه ماوه ندی بیره وه ره که یدا ئه م دراویلکانه ن وا له ورشه خانه ی زینی منه وه دلۆپ دلۆپ به نووکی خامه به ره و تۆمارخانه ی میژوو به به رچاوی خوینه ردا گلور ده بنه وه. قۆل و باسکی په رۆشم لئ هه لمالی و خامه م به مه ره که ب داشت و له مه زرای کاغه زم گیرساند. وه ک خه ته جووتی جووتیاری کورد که به سه ر خاکی پاکی زهویه کانی کوردستانه وه وه ردی رهش ده ده نه وه به بیت و به ره که تی دانه ویله ی هه ژاران منیش به نووکی خامه کاغه زم دایه به ر خه ت له دوا خه تی هاتوچۆی میشک به ناو تان و پۆی رایه له ی کاره ساتی قوربانی دانی رهمزی نافع رۆله ی نازدار و شه ره فداری شاری ههولیر له پیناو تیکرای میلله تی کورددا که هه مووی له ته رازووی به راورد و هه لسه سنگاندندا هه ره ژاری دانه ویله و ترووسکه ی ئاگری سه رمای ربه نندان بووه له وه ته ی زه قه ی چاوی له پیلووی شله قاوی میژوودا هاتوو.

دهست و قه لم که گه رم راهاتن له نووسین ده که ونه برشت: «خومخانه ی خه یالی ئه رجومه ندی - حاجی قادر» له گو به ندی یاد کردنه وه ی رهمزیدا، په یتا په یتا، له جیاتی مه ره که ب بژئوی شه رابی به خامه م ده به خشی و منیشی پیوه سه رگه رم ده بووم و «هه یی» م له نووسین ده کرد: چرای گهشی چیه ره ی رهمزی «شه معی موتالا - نالی» م بوو. جاری، وه کوو ئیستا که، له سه ره تا کانی پینشه کیه که دا هاتوچۆی ئه مسه ر و ئه وسه ری کاغه زم به قه لم ده کرد، له وتووێژدا، دۆستی ریزلیگیراووم د. که مال مه زه ره پیی راگه یاندم که کتیپیک به ئه لمانی له لایه ن سه ره به رشتیکه ری ئه و رووداوه ی که رهمزی تیدا بوو به قوربانی ده رچوو. نوسخه یه کیشی لای خوی هه یه، که بۆ نیازیکی سه ر به باسی میژووی کورده وه ده رده ستی کرد بوو. هه ر که ئه مه م زانی له نووسین وه ستام. ناشی سه رچاوه یه کی وه ها گرنگی میژوویی پشتگوئی بخری که پر بی له باسی رهمزی. د. که مال کتیبه که ی بۆ هینام له گه ل چه ند لاپه ره یه ک له پالوته ی کورته ی کتیبه که، له لایه ن مامۆستا سه ردار میرانه وه هینرا بووه سه ر عه ره بی. ویستم بتر له م کتیبه سوودمه ند بیم به ته رجه مه به کی بین دریزتر. بۆ ئه م مه به سه ته کتیبه که م دایه د. فهوزی ره شید ئه ویش دوا ی خویندنه وه ی هه ر ئه وه ندی پیکرا به قسه باسی ناوه رۆکه که ییم بۆ بکات چونکه ده رفه تی ته رجه مه ی به نووسینه وه نه بوو. له نیوان راگه یانده کانی نووسینی مامۆستا سه ردار و گیرانه وه که ی د. فهوزی نه ختیک جوداوازی هه بوو که به من نه ده کرا تیدا به ریوان بیم. ئه م ته گه ره یه ش وه ستاندمی. رهنگه سالیک، زۆرتر که متر به سه ر وازه یانم له نووسیندا تیه ری بی به دیار په یدا بوونی خیره ومه ندیکی ئه لمانیان و دۆست و خاوه ن ده رفه ت ته گه ره بچوو که که م بۆ به ره وینیتته وه، به داخه وه چه ندیکی هه ولیم دا و براده ری نزیکیشم هه ولی بۆ دام به هیچ ئامانجیک نه گه ییشتم، تا ئه وه ی هه ستم کرد که شه رم و خۆداشکانه وه له ئاست گیانی رهمزی چی دیکه م خاله به خش ناکات. بۆیه بوو وا به م شیوه یی لیره دا دیته به ر نیگای خوینه ره وه هاتمه وه سه ر باری نووسین هه میسه ش ئاگاداری ئه وه ده بم شتیک نه یه ته ناو نووسینه وه له گه ل راستیه کی شرایه وه دا نه گونجی. چی باسی ده که م جینی دلنایی خوینه ره، شتیک له وانه بی له گه ل ناوه رۆکی نه زانراوی ئه و کتیبه دا ریک نه یه ت، تا پینم بکری، خۆمی لی لا ده دم، ئه وه ی کاریشمان پییه وه هه بی له و به سه رهاته ی پیوه نیدار بی به رهمزیه وه، وه کوو خه تیکی رۆشن ریگه بۆ سه ر مه به ست ده رده کات. به لام ده بی بلیم ئه و کتیبه سه رچاوه یه کی میژوویی گرنگ و فه راموش کراوه له وانه ی به

کوردەوێ خەریک بوون، سەرگورشتهیهکی خۆشیشە لە گۆشەیهکی کەینوبهینی شەری گەورە دووهم لێی دیت نەختیک تەراییی بیهخشی بە دەماغی خۆتەر کە وشک بۆتەو بە زوربەیی ئەو نووسینە وشکین و برینگیتەیی خۆ بە مل حالوباری رۆشنییریماندا دەدەن. بەر لە 1300 سال پتر پیغمبەر د.خ فەرموویەتی «روحوا القلوب ساعة بعد ساعة...» ناوناوە دلتان بحەسیننەو... راستیەکی، لە دەستم هاتباوە سەرلەبەری کتیبە کەم بە کوردی یان بە زمانیکی ئاشنا لەبەر گوێی کورد بڵاودەکردهو هەر دەشیی رۆژە ک لە رۆژان بکری...

ئەم کتیبە سالی 1959 لە شاری شتوتگارتی ئەلمانیا، لە ژیر سەر ناوی In brennedn Orient لە لایەن گتفرید یۆهانس مولەر- هە نووسراوە و بڵاوکراوەتەو. واتای عینوانە کە بە عەرەبی «فی الشرق الملتهب» ی لێ دراوەتەو لە لایەن مامۆستا سەردارەو، ئنجا خوینەر با دەقیکی کوردی بۆ پەسەند بکات وە ک: لە رۆژەلاتی هەلایساو - بلیسەدار - ئاگر تیبەربووی - بلیساوی... یان هەرچی دیکە ی لەبارتر بی.

مولەر لە کتیبە کەیدا دەنووسی کە وەکوو ئەلمانیکیی بە پەرۆش بۆ میللەتە کە ی لە جەنگی دووهمدا بیر لە پلانیک دەکاتەو یارمەتی و لاتە کە ی بدات بەرەو سەرکەوتن. لە کولانە ی پنیوستی ئەلمانیا بە نەوت یادی بۆ رۆژەلاتی ناوەراست دەچیتەو کە پیشتر گەشتیکیی تیدا کردبوو، لە بەشیکیی گەشتە کەیدا بە یارمەتی شیخ مەحمود گەرانیکیشی لە کوردستاندا کردبوو. لە سالی 1943 نەخشە ی پلانیک بۆ سەرکردایەتی جەنگی رایخی سیتیم دەنیری لە بارە ی چۆنیەتی سوود دیتن لە نەوتی عیراق بەهۆی کوردی عیراقنشینەو. وە ک خۆی دەلی، دوای حەفتە یە ک فەرمان لە سەرکردایەتی سپا دەر دەچی بۆ ریکخستنی پنداویستی بزوتنەو یە ک ی ئەوتۆیی، زوو بە زوو تاقمیک لە دۆستان ی ریک دە یەخی بۆ تیبەلچوون لەو پلانە بەلام دەمیتتەو تە گەرە ی هەرە گەرە برەوتتەو. دەبی کوردیکیی وریای ئازا و دلسۆزی عیراقی پەیدا بکەن لە گەلێاندا چاوساغ و هاومەبەست بی. بە بیری دیتتەو، پیشتر لە 1942، بە ریکەوت و لابەلایی لە شاری ئەستەنبول شناسایی لە گەل «رەزمی نافیع» دا پەیدا دەکات کە کوردیکیی هەولیری و لە بنەمالە یە ک ی بە دەسەلاتە. گورج دیتتەو بۆ ئەستەنبول و بەهۆی عیراقیە ک ی سەر بە «مخابرات» ی ئەلمانیاو بە دوا «رەزمی نافیع» دا دەنیری. رەزمی بیوێخەران مل دەنی بۆ ئەوی و لە گەل مولەردا دیدەنی دەکات و بە پیشنیازی مولەر رازی دەبی کە هەول بدری بۆ بەرپاکردنی بزوتنەو یە ک ی کورد بە یارمەتی ئەلمانیا. لە ئەنجامدا کورد بە مافی نەتەوا یەتی بگات و ئەلمانیاش لە نەوتی عیراق بەر خوردار بی. (ئەلمانیا لە سالی 1941 بەرەو نیازی گەیشتن بە نەوت رۆیی کە رەشید عالی گەلانی سەریچی لە ئینگلیز کرد و ئەلمانەکانیش بۆ یارمەتی دانی کەوتنە خۆیان بەلام ئەو ماو یە یان چنگ نە کەوت هیزی پنیوست بگە یەننە سپای عیراق. م. م) مولەر دە گێریتتەو، رەزمی لە گەلێدا دەچی بۆ ئەلمانیا، لەوی لە گەل ئەو تاقمە ی کە بەشداری دەکەن لەو پلانەدا خەریکی راهاتن بە چەتر بازی و خستنه ئیشی لاسلکی و ئەو جۆرە فەرمانانە دەبی و بە زوویی تیاندا ماھیر دەبی.

پلانە کە بریتی دەبی لەو ی کە مولەر و دوو پسپۆری دیکە ی ئەلمان لە گەل رەزمی بە فرۆکە بەرەو کوردستان بین و لە شەودا بە پەرەشووت دابەزن و پیوێندی بە شیخ مەحمودەو بەستن. بە پیی گێرانەو ی د. فەوزی ژووان ئەو بوو لە دوورایی 130 کیلۆمەتر لە رۆژاوی شاری ورمی (رضائیە) بەسەر سنووری عیراقەو لە شوپینیکا دابەزن. نووسینە کە ی مامۆستا سەرداریش دەلی دەبوو لە دوورایی 200 کیلۆمەتر لە مووسلەو دابەزن، دیارە مەبەست رۆژەلاتی مووسلە. فرۆکە یە ک لە ئەلمانیاو دە یانھینی بۆ فرم، لەویو بە ریکە ی ئاسماندا بەرەو ئامانج دین. هەر لەو دەمدا کە بە زاھیر نزیک ی جی ژووان دەبنەو و فرۆکەوانە کە چەند سووریک بە دەوری شاریکی کارەبا گەشدا دەدات، مولەر دە کەوتتە گومانەو، فرۆکەوان لە جیاتی جی ژووان لە رۆژاوی مووسل هەلیان دەدات. رەزمی بە پرسین دەزانی جی دابەزینیان کو ییە و چ خزمایەتی لە گەل ئامانجی ئەواندا نییە. مولەر روونی دەکاتەو کە هەموو کارە کە لە ئەلمانیاو بە ئینگلیزەکان فرۆشرا بوو. بۆی دەر دەکەوی کە ناحەزەکانی لە ئەلمانیادا هەرەو کوو لە سەرەتاو و یستیان تە گەرە بیەخە پلانە کە یەو، دواتریش کە نەیتوانی بیوێستین بە دۆزمنیان فرۆشت.

بەھەمە حال بەرەو کوردستان مل دەنن و بە مووسلدا تی دەپەرن و لە زئی بادینان دەپەرنەو و بەرەو هەریمی هەولیر کە لەویو بگەنە شاخەکان لەو رەتبوونە یان بەرەو کوردستان جلکی کوردی لەبەر دەکەن کە لە ئەلمانیاو لە گەل خۆیاندا

هینابوویان... سەر ئەنجام لە دێیەکی بنەمالەیی رەزمی خۆیان حەشار دەدەن بۆ دەرفەتیک... پۆلیسیش بە دوایاندا دەگەرێ. رەزمی بۆ سۆراغی دۆزینەووی رینگایەکی رزگاربوون لە ئەلمانەکان دوور دەکەوێتەوه، لەو ماوەیەدا خەبەری حال و شویتیان بە حکومەت دەگات و دەردەست دەکری. رەزمیش دواتر لە خزمی خۆیەوه تەسلیم بە حکومەت دەبێ. لە سەرەتاوه بۆ حەپسخانەیی مووسل لەوێهوش بۆ بەغدا بەرێ دەکری. سەرەنجامیان دەگاتە حەپسخانەیی «مزه» لە قاهرەیی میسر. دواي لیدان و ئەشکەنجە رەزمی لە بەغدا موخاکەمە دەکری و بە 20 سال حوکم دەدریت، بەلام بەهۆی ئازاردانەوه تیک دەچیت. دواي بەسەر بردنی دوو سال لە بەندیخانە بە نامەیی «نەخۆشیەکی که لی دەربازبوونی بۆ نییه» عەفو دەکری و هەر بەو دەردەیی که لە ئازاردانەوه دووچاری بوووبو دواي دوو سالی دیکە لە تەمەنی 30 سالیان دەسپێریت.

لەماوەی حەپسبوونیدا، بە دوا ئەویشەوه که بەرەللا دەکری خزم و کەس و دۆستەکانی هەمیشە بە دەورییەوه دەبن و بەدەم دلراگرتن و خزمەتکردنییەوه لەبارەیی چەندوچۆنی بەسەرھاتەکی پرسباری لی دەکەن. ئەویش لەو بارە نالەبارەیی نەفسیدا کەمتاکورتیکی لیدەگێرتەوه بۆیان، پیشیان دەلی بەخێر که چاک بوومەوه هەموو شتیکتان بۆ دەگێرمەوه.

حیکایەتی ئەو هیندە بەسەرھاتەیی دواي گەرانەوهی بۆ بەغدا و حەپسوون و بەرەللاکردن و مردنی لە سەرچاوەیەکی جودا لە کتیبە کەوه دیت چونکه کابرای ئەلمان لە وردیاتی ئەم لایەنە بیئاگایە. بۆ وەدەستەینانی خەبەراتی ئەو قوناغە پر سفتوسۆیەیی سەرگورشتەیی رەزمی پرسم لە خزمەکانی کرد لەوانیشەوه چەند لاپەرەیهکم باس و خواس لەو بارەوه بۆ هات و بەوهدا سەرچاوەکان بوون بە سی. هەرچەند جوداوازی لە نیوان وردیاتی ئەو سەرچاوانەدا هەشی، هەموویان شایەدی دان بۆ مەردایەتی رەزمی یەک دەگرەوه. هەر ئەمەیشە لەگەل راگەیانندی رووداوه که و لەگەل چارەنووس و سەرەنجامی رەزمیشدا ریک دیت. ئەو لاپەرەنە، دواي نەختیک لی کورتکردنەوه بەم جۆرە دەدوین:

رەزمی لە سالی 1917 لە هەولیر پی دەنیتە دنیاوه. لە سالی 1947 هەر لە هەولیر کۆچی دواي دەکات. لە سالی 1939 بۆ خویندن دەچیتە زانکۆی ئەمەریکایی لە بیروت و لەوێ پلەیی «فریشمان» تیدەپەرتی. بەدوا ئەودا لە سالی 1942 دەچیتە «رۆبەرت کۆلیج» لە ئەستەنبول. لەوێ پەيوەندی بە د. کامران بەدرخانەوه پەیدا دەکات. رەزمی ئەندامیکی پارتي «هيو» بووه و لە کوردایەتیدا دەستی هەبووه. لەم کولانەوه بەرێ نموونی کامران بەگ لەگەل ئازادبخوازانێ کوردی تورکیادا تیکەلی پەیدا دەکات بۆ بەرھەمەینانی بزووتنەوهیەکی گشتیی کورد. سالیکی لەو مەیدانەدا چالاک بووه و یەکیکی لەوانەیی پێوەندی پێیانەوه دەبەستی «نووری مستەفا بابۆلی» بووه. کاربەدەستانی تورک هەست بە چالاکي رەزمی دەکەن و نیازیان بووه بیگرن و بیگێرنەوه بۆ عێراق، ئەویش بە یارمەتی کامران بەگ پەنا دەبریتە بەر بآلپوزخانەیی ئەلمانیا و پاسپورتیکی ئەلمانی بۆ ریک دەیەخەن و لەگەل موستەشاری ئەلمانەکان لە نەمسا بە نامەیی ئەوهی که سکریتیریەتی دەینیرن بۆ سۆفیای پایتەختی بولغاریا (من بەرپرسیار نیم لە چۆنیەتی لوانی ئەو تەرزە تەگبیرە و پەیداوونی موستەشاری ئەلمانەکانی نەمسا لە تورکیا و غافلبوونی تورکەکان لەوهدا که بە دوا کاتەوه سکریتیریکی تازە بۆ موستەشار پەیدا دەبی ئەمانە لە نووسینی خزمەکانی رەزمیەوه بە من گەییشتوو دەرفەتیشم نەبووه توێژینەوهی تیدا بکەم. م. م) لە سۆفیای کورپی شەریف شەرف - ئەو شەریف شەرفەیی لە بزووتنەوهی رەشید عالی بوو بە وصی لە بەغدا - که دەبینی ئەلمانەکان وەها بە رزدی لەگەل رەزمی خەریکن لی داوا دەکا یارمەتیەکی بدات بۆ رەبیشخستنی حالوباری لای ئەلمانەکان... (ئەم خەبەرە لایەلایە روونکەرەوهیە بۆ پلەیی بایەخی رەزمی لای ئەلمانەکان و دەخلی بەسەر شتیکی دیکەوه نییه. م. م) دواي ئەوهی ئەلمانەکان دلنیا دەبن لەوهدا که رەزمی کەسیکی خاوەن جیورپیە لە ولاتی خۆی و کوردیکی پاکە، نە جاسوس و نە مفتهخۆرە، لە کۆتایی سالی 1942 دا دەینیرن بۆ بەرلین، ئەوسا حکومەتی ئەلمانیا دوو تاقمی ریک خستبوو لە گەنجانی ئەلمان، یەکیکیان بۆ پێوەندی بەستن بە ئازادبخوازانێ خەلیجی عەرەبی، ئەوهی دیکەشیان لەگەل ئازادبخوازانێ کورد (دیارە ئەم خەبەرە لە رەزمیەوه بە خزمەکانی گەییشتو. م. م) ئیتر رەزمی پێوەندی بە میجەر مولەرەوه دەبەستی و بۆ ماوەی سی مانگ خۆی و تاقمەکی خەریکی گرد و کۆیی دەبن. لەو دەمانەدا کابرایەک لە تورکیا بە وەکالەتی رەزمی ئەو پارە و پوولیکی لە عێراقەوه بۆی دەچیت وەری دەگری و بە ناوی کوردستانەوه بە

صهلیبی سووری دهبهخشیت ره مزی له و ماوهیه دا ده زانی ئەلمانەکان به نهینی دۆستایه تییان له گه‌ل سوارغای سه‌ره‌ک عشیهرتی بلباس له بیتوتنی سه‌ر به قه‌زای رانیه هه‌یه.

ره‌مزی مه‌شقی به‌کاره‌یتانی چه‌کی نوینی ئەوسا و راهاتن به‌رویشتن له‌چۆلی و شاردنه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی له‌فرۆکه‌وه هه‌لده‌درین و ئەو جوهره‌ فه‌رمانانه ده‌کات. له‌ مارشال کاتیل به‌لین و هه‌رده‌گرئ به‌هینانه‌دی ئامانجه‌کانی ئازادبووانی کورد به‌رانیه‌ر به‌ نه‌وت. هه‌ر له‌ بنکه‌ی سه‌رکردایه‌تی ئەویشدا خۆی و هاوڕییه‌ ئەلمانەکانی که‌ بریتی بوون له‌ موله‌ر و هوفمان و کۆنچین - به‌ئەسل پۆلۆنی - سویند ده‌خۆن. ره‌مزی به‌ ئالای کوردستان ئەوانیش به‌ سویندی ره‌سمی خۆیان، که‌ خیانه‌ت له‌ گه‌ل یه‌کدیدا نه‌که‌ن و هه‌ردوو لا به‌لین بگه‌یه‌ننه‌ چی ئەم کاره‌ش به‌ به‌ریاکردنی شوهرشیکی کورد و هاتنی یارمه‌تی پینویست له‌ ئەلمانیاوه مه‌یسه‌ر ده‌بی له‌ هه‌مان کاتدا رینگه‌ی یارمه‌تی هه‌یزه‌کانیان وه‌یا چه‌ک و ئازوووه‌ی ده‌وله‌ته سویندخواره‌کان که‌ له‌ رۆژاواوه بو‌ رووسه‌کان ده‌چیت ده‌به‌ستری.

له‌ سه‌ره‌تاکانی هاوینی 1943 ئەم کۆمه‌له‌ی چوار که‌سی به‌ فرۆکه‌وه له‌ ئەلمانیاوه دین بو‌ قرم له‌ویشه‌وه فرینیکی شه‌وانه له‌ ده‌وروبه‌ری 23 ی ته‌مووز ده‌که‌ن بو‌ عیراق به‌ نیازی ئەوه‌ی له‌ بیتوتن به‌ چه‌تر دابه‌زن که‌چی فرۆکه‌وان له‌ نیوان موصل و ده‌وک دایان ده‌به‌زیتنی بو‌ سه‌ر زه‌وی (بیتوتن له‌ گه‌ل ئەو قسه‌یه‌ی که‌ بلی ده‌بوو له‌ دوورایی 200 کیلومه‌تره‌وه دوور له‌ موصل دابه‌زن ریک دیت چونکه‌ له‌ موصله‌وه بو‌ بیتوتن نزیکي 200 کیلومه‌تر مه‌ودا هه‌یه، جیگا که‌ش مه‌له‌بندی ده‌سه‌لاتی سوارغا بو. م. م) له‌و شوینده‌دا چی که‌ره‌سته و پاره‌ی زیاد و چه‌کینکی له‌ گه‌لیاندا بوو به‌چی ده‌میننی خۆیان دین تا له‌ قه‌یاغی گوێر به‌ره‌و قه‌زای مه‌خموور، لیوای هه‌ولیر، ده‌په‌رئه‌وه. (په‌رینه‌وه‌یان له‌ گوێره‌وه بو‌ به‌ری مه‌خموور پتر به‌لای ئەو قسه‌یه‌دا ده‌چی که‌ بلی له‌ رۆژاواوی موصل دابه‌زیون نه‌ک له‌ نیوان ده‌وک و موصل چونکه‌ ده‌وک خۆی له‌ به‌ری رۆژه‌لاتی ده‌جله‌به، زۆریش دووره‌ له‌ گوێر، بیلزوومیش له‌ شاخه‌کانیان دوور ده‌به‌خه‌ته‌وه. م. م) شه‌و له‌ دینی ته‌رجان (به‌ری مه‌خموور) ده‌بن، له‌وێه به‌ سواری و لاغ دین تاکوو له‌ دمه‌و به‌یاندا ده‌گه‌نه هه‌ولیر. له‌ باغه‌که‌ی پشت مالی «عطاء الله‌ ئاغا» ی مامی ره‌مزی خۆیان په‌نه‌ان ده‌که‌ن بو‌ جلک گوێرین و له‌وێه به‌ ره‌فاقه‌تی ئاموزایه‌کی «خورشید» ده‌چنه‌ دینی بنه‌سلاره‌ که‌ له‌ دوورایی سی سه‌عات ری به‌ سواری له‌ رۆژه‌لاتی هه‌ولیر که‌وتوه. رۆژی دیکه ده‌چن بو‌ دینی بیوکه‌ به‌ نیازی ئەوه‌ی بچن بو‌ تورکیا و به‌ویدا بگه‌رینه‌وه بو‌ ئەلمانیا چونکه‌ ئاشکرا بوونیان هه‌موو رینگه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتنی پلانه‌که‌یان لی ده‌به‌ستنی، به‌ تایبه‌تی که‌ هه‌رچی که‌ره‌سته و پاره و چه‌کینکی بو‌ شوهرش پینویست بوو له‌ کیسیان چوو بوو. ریکه‌وت وه‌ها ده‌بی قاچاغچیه‌کی ئەو ده‌وروبه‌ره‌ی بیوکه‌ ده‌یانیننی که‌ خۆی کونه‌فلووسه‌یی بوو، حکومه‌تیش 1000 دیناری پاداش دانابوو بو‌ که‌سیک خه‌به‌ر له‌و کۆمه‌له‌ بدات، کابرای کونه‌فلووسه‌ییش خه‌به‌ره‌که‌ی له‌ رینی جووله‌که‌یه‌که‌وه به‌ حکومه‌ت راگه‌یاندا. له‌ پینشه‌وه سی ئەلمانەکه‌ ده‌گیرین. ره‌مزی له‌و دمه‌دا له‌ گه‌لیان نابن.

حکومه‌ت باوک و مامه‌کانی ره‌مزی ده‌گریت. مامینکی، نورالدین ئاغا، به‌ ئیزنی حکومه‌ت ده‌چی به‌ سوێراغیه‌وه و لینی داوا ده‌کا خۆی ته‌سلیم بکات و خزمه‌کانی بیوه‌ رزگار بن ره‌مزی ویستبووی خۆی بکوژیت به‌لام مامی ته‌مای ژینانی له‌ به‌ر ده‌نیت و ده‌یه‌ینتیه‌ سه‌ر ته‌سلیمیون (خزمانی هه‌یج هه‌ولیک نه‌ما نه‌یده‌ن بو‌ رزگار بوونی ره‌مزی، ره‌نگه‌ هه‌ر ئەو هه‌وله‌ش بووبی له‌ ئیعدامی رزگار کردنی) له‌وه به‌ولاوه ده‌یاننیرن بو‌ موصل و به‌غدا و قاهیره، له‌ قاهیره‌وه ره‌مزی ده‌نیردریته‌وه بو‌ به‌غدا و به‌ دوا موحا که‌مه‌دا 20 سال حوکم ده‌دری... ئنجا نه‌ساغی و تیکچوون و مه‌رگ...

من چه‌ند جارن له‌ ریکه‌وتدا ره‌مزیم دیتوه. ئەم دیمه‌نه‌ی ره‌مزی که‌ له‌ یادکردنه‌وه‌وه دیته‌وه به‌رچاوم، له‌ قژی زه‌رد و چاوی کال و رووی سوور و بزهی سه‌رلینوانی که‌ وه‌کوو شکوفه‌ی گول هه‌میشه‌ لینی چه‌سپ بوو، له‌ وریته‌شدا خه‌یالی نه‌ده‌بردمه‌وه بو‌ چه‌تربازی و گیانبازی، به‌ پینوانه‌ی ئەو رۆژگاره ره‌مزی گه‌نجیکی خواپیداوی هه‌سایه‌وه‌ی شه‌نگی به‌رچاوی ده‌سه‌که‌ گولی هیتوا له‌ دستدا بوو. له‌لایه‌ن پینداویستی ژینانی کامه‌رانه‌وه ئەگه‌ر ته‌ماعیشی تیندا به‌ کار بیت، ره‌مزی به‌ولای تیری و ته‌سه‌لییه‌وه بوو. نیازیک نه‌بوو له‌وانه‌ی دلی گه‌نجیکی خورتی کوردی ئەوسای بو‌ بچی ره‌مزی پینی نه‌گات. هه‌تا خه‌یالی چرووک به‌ دلی کرمیندا هاتوچوی پلانگیتری بکات بو‌ هه‌له‌بسته‌نی نیازیکی قریوک له‌ ویژدانی ره‌مزیدا له‌وه پتر به‌ ده‌سته‌وه نادات که‌ پیاوه‌تی وه‌ها مه‌زن له‌ ره‌مزییه‌وه وه‌ک زه‌هر بی وه‌هایه‌ بو‌ ناو زار و گه‌رووی بیگه‌ن. ریک که‌وتنی بی ده‌سه‌لاتانه‌ی له‌ گه‌ل ئەلمانەکان بو‌ ئامانجی وه‌ها گه‌ش و پاک و گه‌وره‌ پاکتر بوو له‌ ریکه‌وتنی نیوان ستالین و هیتلر

چونکه رهمزی بۆ تاكه مه بهستی وه دهستهینانی مافی میلیله ته که ی ده کوشا، له وهشدا رپی هه موارتر نه ده کرد بۆ داگیر کردنی شویتی بی لایه نی وه کوو هۆله نده و به لچیکا و دانیمارک... بهر له رهمزی خه لقی دیکه هه بوون به ئومیدی رزگار بوون له دهسه لاتی ئینگیلز و فرهنسای ئیمپیریا لیست مه یلیان چوو بی بۆ هاریکاری له گه ل ئه لمانیادا. به هه مه حال میلیله تان که له مهیدانی مافی نه ته وایه تی خۆیاندا ده کوشن ده بی تاكه پیوانه ی بهر ژه وهندی بیگه ردی خۆیان بکه نه عیاره ی نر خاندنی هه لوه ستیان، ئنجا ئه گه ر میلیله تیک هه بی عیاره به کی دیکه له نر خاندندا به کار بهینی هه له ی کوشنده ده کات، خۆ ئه گه ر میلیله تیکی دیکه وه ته نگ هات له عیاره ی بهر ژه وهندی راستینه و پاکی ئه و میلیله ته دیاره هۆی وه ته نگهینانی ده چیته وه بۆ چه وتی و نادروستی عیاره ی خۆی. کوردیکی دهستی کۆتا بی له دراوسیکانی، بزهی داگیر که ریشی بۆ نه بزوی چۆن گله بی لی ده کړی هانا بیاته بهر هه رچییه ک بی که بۆره ئومیدیکی بی به خشی بۆ رزگار بوون له زیلله ت و کوپره وهری ئه و حکومه تانه ی ئه وسا له خه باتی به کیکی وه کو رهمزی ده ترسان له نیوان خۆیاندا «میثاق سعداباد» یان به ستبوو که به کیک له ئامانج و بهر هه مه کانی سه ر کو تکردنی خه باتی میلیله تی کورد بوو. حاجی قادر به خۆرای بی بهر له سه د سال نه یگوت:

گه ر ه یچ نه بی به ئو یین تابع به ده وله تی بن

له و ساله ی 1943 دا ئه گه ر کورد ئاویکی روونی شک بردایه بۆ نه توانه وه و حه سانه وه نه ده شیا رۆ له ی وه ها به ناز پهروه ده کراوی، خۆی له باوه شی گه رم و گوپی باوک و دایکییه وه هه لدا ت بۆ گالته به گیان کردن، بۆ رپی هاتیک و ده جار ان نه هات. ئه وه نده ی بیستبیتم و زانیبیتم، رهمزی به کم کورد بووه بۆ کوردایه تی، یان بۆ هه ر نیاز و ته ماو مه به ستیک بی، به پیلزهی هه وادا، له شهوی تاریک، سه ره ژیر بووبیته وه بۆ مه جه وولینکی پر له ترسی سه که تبوون و ملشکان و مه رگ.

بنه ماله ی رهمزی که ئیستا له هه ولیر به «حاجی ره شیداغا» هه لده دریته وه له سه ره تاوه تا دوایی ناحهزی ئینگیلزه کان بوون. جگه له م هه سه ته کۆنه ی دزایه تی ئه و بنه ماله له گه ل ئینگیلز، ته جره به ی خۆیان و تیکرای کوردیش له گه ل سیاسه تی عیراقی ئه وسادا به رانه ر کورد که پیوه ندی به ئاره زو و بهر ژه وهندی ئینگیلزه وه هه بوو، به نا چاری گه نچی وه کوو «رهمزی» ی ده برده وه بۆ لای در دۆنگی له و سیاسه ته. له م رووه چ سه یر و سه مه ره له وه دا نییه گه نچیک ئه وسای کورد رینگایه کی خه بات بگریته بهر پشت له ئینگیلز بیت، ته نانه ت پیاویکی مه لای سه ر به رمالی وه کوو باوکم پاته وپات گوتبووی:

سووری موو زه ردی چاوشین نه که ی به ئومیدی بی

به لی له وه دا سه یر هاتنه وه په یدا نییه به لام سه یر له وه دایه به کیکی وه کوو رهمزی زیاد له و هه موو خه لق و خوا به خۆ به مل شه پۆلیکدا بدات ئه وه نده ی له مه رگ نزیک بکاته وه. ئه گه ر ئاگری کوردایه تی میشکۆ له ی ناو ئیسکه کانی نه سوو تاندایه ئه و گوپی بی نه ده به ست که به کم هه نگاوی به «مل له چه قۆ» خشاندن ده ست بی بکات، چونکه به راستی خۆه لدان به چه تر له تاریکایی شه ودا مل له چه قۆ خشانده. تۆ له وه بگه ری ئایا ه یچ جو ره سه لامه تی له بهر نه نگار بوونی ئامانجی وه ها سه خت و دووره ده ست به دلاندا دیت یان نا، هه ر له وه تی بفره. ئایا چه ند که سی تیرو ته سه ل ئاماده بوو له جیاتی رهمزی به و فرۆکه له قریمه وه به شه و روو له بیتوین وه یا هه ری می ورمی بکات و له وی به په ره شووت خۆی فری بدات بۆ ئه وه ی که به سه لامه تی گه ییسته سه ر زه وی بیکه ن به وه زیر؟ له وه دا ملشکان و کوژران و تیدا چوونم کرده خاترا نه ی ئه و که سانه ی فکر ده گیرن به دوا به هانه یه کی له رهمزی به داو ئه و بکری.

له لایه ن دره ختی خانه واده ییه وه، رهمزی کوری نافیعا غای حاجی ره شیدا غای به حیا غای عه بدو له وه ها با غای ئه حمه دا غای حارسا غایه، له عه شیره تی مه موندی، ناوچه ی مه موندی بناری چیای سیلک نزیک دی سیساوا، به سه ر رپی نیوان شه قلاوه و ره وان دزه وه له سه ر ده می حارسا غا، یان باوکی ئه و که ناوی بۆم روون نه کرایه وه، بنه ماله که ده گو یزیته وه بۆ هه ولیر و ده بن به خاوه ن ملک و مال و دیوه خانه هه ر وه ک له شویتی خۆیاندا خاوه ن ملک و دیوه خانه بوون. رهمزی له لای دایکه وه ده چیته وه بۆ مه ره کانی شه قلاوه، که وه ک بزانه م، خوارزای میرانی قادر به گ و نه وه ی میرانی موسته فا به گ

بووه. بهمه‌دا دياره رهمزی به ريشه و دهمار له جهرگه‌ی كورده‌واريه‌وه سه‌ری هه‌لداوه، وه‌ك بشزانم رهمزی هه‌رچه‌ند به اصطلاح، له ناز و نيعمه‌تدا په‌روه‌رده‌ی هه‌ولير بوو، له لايهن ره‌وشت و ته‌بيات و ره‌فتاره‌وه ده‌ماری گيانی عه‌ش‌ره‌ت و ده‌ش‌توده‌ری به‌هيزتر بووه.

خويته‌ری كوردی به‌رپر!

چی لهم روپه‌رانه‌دا هاته به‌ر نيگات بايي ئه‌وه بوو قهرزی ئه‌ده‌بی سه‌رشانمی بی بده‌مه‌وه به كورد و ميژوو. نه‌خشه‌كيشانی ئه‌و ژيانه كورته ناکامه جوانه‌مه‌رگانه‌ی رهمزی و دۆزينه‌وه‌ی هه‌سته قووله‌كاني و باسی سه‌ر جومله‌ی كووشان و له‌خۆبووردن و ره‌فتار و كرداری كاريكه‌ ده‌بی له ده‌می وه‌رگيرانی كتیبه‌كه‌ی موله‌ر بو سه‌ر زمانی كوردی ئه‌نجام بدریت. لهم هه‌لوه‌سته‌مدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بو ده‌ميتته‌وه بلیم: رهمزی! رۆله‌ی به شه‌ره‌فی كورد و هه‌ولير! نامه‌وی له بيره‌وه‌ريته‌دا چه‌تری فيزوناز به قه‌له‌مه‌كه‌م لی بده‌م و بلیم، پی ناوی بو شه‌هيدان شيوه‌ن و گرین... به هه‌موو ماناوه شاگولیک بوويت له باغی كوردایه‌تیدا، به‌ر له پشكوتن هه‌لوه‌ريته... ئاواتیک به ناکامی له کيس نيشتمان چوويت... بزه‌یه‌ك بوويت، له شه‌به‌قی به‌يانیدا، به‌ر له خۆره‌ه‌لات به‌سه‌ر ليوانه‌وه وشك بوويته‌وه. وای له ره‌نجی به‌فیرۆ رۆيش‌توو... وای له زيانی بی ئامان و سامانی ميلله‌ته‌كه‌ت به كوژانه‌وه‌ت... وای له بی ره‌حمی رۆژگار به ته‌نينه‌وه‌ی فه‌رامۆشی له ده‌وری پرشگی ناو و خه‌بات!

بلیم چه‌سامه‌وه به رزگاربوون له شه‌رمه‌زاری به‌رانه‌ر يادت؟ جارێ ماومه بو خۆم و له جياتی ميلله‌تیش به‌رباری قهرزت بيم. هه‌زاران هه‌زار فرميسکی به كۆل بو سه‌ر خاکی قه‌بره‌ پيروژه‌كه‌ت، نازداری كورد و هه‌ولير رهمزی گيان!

روونكرده‌وه‌یه‌ك

له سالیك زياتره به هه‌ويا بووم بو يادكرده‌وه‌ی رهمزی دووانیک له‌گه‌ل مامۆستا د. ئاوره‌حمان عه‌بدو‌للا بکه‌م بو تۆمارکردنی ئه‌و هينده ئاگاداریه‌ی كه له باره‌ی چه‌ندوچۆنی به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ی رهمزيه‌وه پی گه‌يش‌توه. له و ساله‌ی 1943، د. ئاوره‌حمان «ضابط احتياط» بووه له «حاميه» ی هه‌ولير. رووداوی ده‌ستگيربوون و چه‌پس‌کردنی رهمزی و ئه‌لمانه‌كاني له‌به‌ربرسياری پۆلیسی هه‌ولير به دريژی بيستبوو، زۆر شايه‌دی بايه‌خدايشی ده‌ماوهم پيگه‌يش‌توو له ئه‌لمانه‌كانه‌وه ده‌رباره‌ی پله‌ی كوردایه‌تی و مه‌ردایه‌تی رهمزی. داخه‌م ناچی، له ماوه‌ی سالیكدا ريك نه‌كه‌وت ئه‌و دووانه له‌گه‌ل شايه‌دی وها چاوساغ و راستگۆدا بکه‌م، سه‌به‌بیش ده‌چيته‌وه بو گه‌رائی بیسوودم به دوا ئه‌لمانيزائیکي ئه‌وتۆ روونكرده‌وه‌ی ته‌واوی كتیبه‌كه‌ی موله‌ری لی نه‌بيته‌ بارگرانی، يان فه‌رمانیکي ره‌زاگران. تکی كوردانه‌م له دۆستی به‌رپریم د. ئاوره‌حمان ئه‌وه‌یه چی ده‌يزانیت، يان چی به بيردا ديته‌وه له به‌سه‌ره‌اتی رهمزی به نووسين بيپاريزیت، ئاخ‌ر به سألدا چوونیش ده‌ماری فه‌رامۆش‌کردن له مرۆفدا ئه‌ستوورتر ده‌كات. وا ليره‌شدا به نیازی هاندان ئه‌و شايه‌ديه‌ی لی ده‌ده‌م تاكوو ئه‌مانه‌ته‌كه‌ پش‌تگۆی نه‌خات و له فۆتانی چه‌پاره‌ بدات.

«...»

میرزا حاجی کهریمی ئاسنگر سەربازیکى بیتاوى

کاروان، ژماره 49، سالى 1986

بەدلىكى ئاتارامەو دەلیم، لەوانە یە گوتهى «بەختوتالە بۆى ھەيە» بىننىكى راستبوونى پىنوبەي. لەو بەگەرئى كە زۆر كەسى كەمزان بىن ماندووبوون و دەردى سەر، چ لە رىيى ميراتەو بىن و چ لە رىيى رىكەوتى يانەسىب و پارە دۆزىنەو بىن، تىروتهسەل و ھەسايەو، بەسەر دەبات و ژيانىكى مزرۆكە رادەبوئى. لە دەروەى مەيدانى پوول و پارەش كەسانى و ھەا ھەن ناو لە خەسلەتى چاكەى و ھەكوو سەخاوت و ئازايى و دلسۆزى دەردەكەن چەند جارەن لىيان زيادە. بەرەو رۆشنىرى و ئەدەب و ھونەرەو دەبىنى شاباشى «ئافەرىن، ئافەرىن زارخۆش..» بۆ بەرىيى مرۆى ئەوتۆو ھەلدەدرئى مەگەر ھەر خۆى بزائى بەرگىكى چەند پان و دريژ لەبەر لەشى كورت و بارىكى دەكەن. راستىيەكەى، قسە قسە دەھىنى، مەسەلەى رۆشنىرى و پلە و پاىەى لىھاتووى بوو تەخزم خزمىنە و ھەكوو كابرەى سەر بە «مسيلمە الكذاب» كە گوئى: خۆ دەزانم پىغەمبەرەكەمان درۆزە بەلام ھى خۆمانە.

ئەم لایەنانە لە ژيانماندا ھەك لە ژيانى گەلانى دىكەى پاشكەوتووى جىھاندا، تا بلىي بە تالى لەگەرودا دەچىتە خوارى بەلام لە چاوتامە زەھراوئىيەكەى بەختوتالە و خزم خزمىنە و لایەنگىرى لە مەيدانى كوردایەتى و نىشتمانپەرەرىدا تالايى ئەو لایەنانە بەرەو شىرىنى دەچىتەو چۆنكە خۆ نەناسكردنى گشتى لە پاكترىن ھەستى دەروون كە كوردایەتییە تا ئەو ھى خاوەن ماف ئىفلاس بكات و بىمافىش نازوفىز لى بدات، ئىسكە ماسىيە و بە گەرودا ناچىت، ھەزاران خۆبەختكردووى رىيى ئازادى ناويان لە رووپەرەى بوونەو ھەردا دەسرىتەو. ھەزاران لەو ھەزارانە ھەر لە سەرەتاو بىتاو بوون و بە بى ناوئىش چوونە ژىر خاك، نە كەس ناسىنى و نە كەس فرمىسكىكى بۆ ھەلرشتن و نە كەس فاتىحەيەكى نابەدلىشى بەدوادا ھەناردن، كەچى داىكى جەمال و مریەم خان لەوانەن سبەى رۆژ پەيكەريان بۆ داتاشرى يان فىرگە و ھۆلى مۆسىقيان بەناو ھە بگرى. قوربەسەريان ئەگەر نىشتمانپەرەرى دەبوون، دەرووتانەو چۆنكە بەر لە ھەموو شتىك دەبوو واز لەو كەسبە بەھىنن كەوا ھەرچەند لە گەل نىشتمانپەرەرىدا رىك ناكەوئى ھەر خۆبەتى ناويان بۆ نرىك ئەستىرەكان بەرز دەكاتەو...

لىيان پىرۆز بىن.

تالەوبەخت بۆى ھەيى و نەبى، ئەگەر ئىمە بارى سازگار نەرەخسىن زۆر بەختى رىوچى ناگەشپنەو. دەبىنىت نووسەرىك دىت و موزدەى دۆزىنەو ھى شاعىرىيەتىكى بىتاومان دەداتى. مالت ئاوا كاكى نووسەر، دىوہخانەى ئەدەبى كوردىت بە تازە مۆناىكى سەر سفرەى ئەدەب گەرمتر كرى. كەچى شرمبىمىك لە شىعەرەكان دەخوئىتەو ناگا بە خلت و خاشى شىعەرى شاعىرىكى پلەى سىيەم و بەرەژىرتىش.

ھەماسەتى دواى راپەرىنەكەى 1948 كە «وئىبە»ى پى گوترا زمانەى دەكىشا. شاعىر كووچە و مەيدانەكانىان پى كرىبوو. نرەكەى سىنگ و گەرودى ھوتاف كىشان بوو. شەرە چەپەلۆك بوو. بىنبرىكى چوونە پىشەو بوو، ھەرايەك بوو خوا بەخۆى بزائى، چ پشكى كوردىش لەو بەرژەوئەندەدا نەبوو كە ھەراى بۆ دەكرا، بەرژەوئەندەكەش نەھاتە دى. تازە برىن و گەرماوگەرم پارچە ھەلبەستىكى ئەو رۆژەيان بۆ خوئىندمەو ھەتا بلىي قەلب و بىنرخ... گوتم منىش دەزانم شىعەرى و ھەا چرووك و بىتارائىش ھەلبەستم، فەرموون گوئى بگرن:

دەرۆم نازانم دنيا زۆر سەيرە

كۆترەبارىكە و پەنىرى مەيرە

دلشاد رەسوولئى لىم بەدەنگ ھات و گوئى. فلان غەدرە لە شىعەرەكەى خۆت چۆنكە ھەر نەبى بە «تصوف» واتاى بۆ پەيدا دەكرى. كۆترە بارىكەى بالندەى ھىلكە كەر گوشتىشى ناخورى. ئاژەلى بىچوولەبەر شىرەكەشى دەبىتە خۆراك بە ماست و پەنىر و ژاژى و كەشك. ئا ئەمەتە گەرەبى و شكۆى پەرەردگار حەقتە سەرت لىي سور بىننى و دنيا بەلاو ھە سەير بىن. دلشاد، خوا لىي خۆش بى لىم نەگەرەدا ھەنا منىش دەبوومە شاعىر...

دوو که لی شهختهی سهر خری گهرم
زهق زهق ده پینکی گاسنی نهرم
ئحم سهد ئحم ئاقار به ئاقار
ئه ژماری داری به ختی سهر ته ختی نه کی ئیستیمار
بمری مار و هار

ئینجا ئه گهر خوینتهر لیم بپرسی ئهم قسه تیک هه لشیلاننه چ پپوهندی به میرزای حاجی که ریمه وه هه یه. پتی ده لیمه وه
میرزاش له فه راموشبوونیدا بهر هه لشیلانینکی ئه وتویی که وتوو. له دابه شکردنی ناو و شوهرتی میرخاسیدا به تیکه هه لداپی و
بی سه روبه ری و ناله باری سه رخه رمان و بنخه رمان چوو هه گبه ی که سانیکه وه که زوریان ئه وه نده پاداشه یان به سه لیان
بینده نگ بیت.

میرزای حاجی که ریم یه کیکه له وانه ی پشکی له به ره که تی خزمزمینه نه بوو. زور عه جاییم هات که بیستم خزمانی پنیان
خوش بوو به لیم داوه له سه ری بنووسم، دهر که وت هه قیشم بوو چونکه که سیان وه لایم هیچ یه کیک له و پرسیارانه یان
نه داوه که به عاده ت روو له نووسه ر ده که ن. له چ بنه ماله ییکه؟ هی لای باوکی و لای دایکی؟ که ی هاته دنیا؟
مندالییه که ی؟ خویندنی؟ ژیانی وه زیفه ی؟ که ی بوو به ئه ندایم پارتی؟ له و روژه وه که داوام لی کردن ئه وه هه والانه م پنی
راییگه یه نن تا ئه مرۆ که 27/5/1986 دوو سی مانگ تیپه ریوه، له و روژه ی به لینه که شم تیدا بلاو کرده وه تا ئه و روژه ی
ته کلیفم لی کردن نزیک دوو مانگ تیپه ری بوو، ره نگه هینده ی دیکه ش تیپه ری ت و هیچ شتیکم له باره ی میرزاهه پی
نه گه یه نن. ناچارم پشت به ئاگاداری خوم ده به ستم و چی ده زانم ئه وه ده نووسم. ئه وی ده شیرانم له جیرانه تی و هاو پیتی
و هاومه شه ری و به رده و امبوونی براده رایه تی و ئه و جو ره پپوهندیان وه دیت. مه گهر به سه هوو دنا ری به هه له داچوونم
زور فره وان نییه، سه هووش بکه م له بابته ی بنه مایی و بابه خدار نایکه م.

وه ک بزانه م بنه ماله ی ئه و مرۆیه چه ند پشتی که له مه وه به ره لادیوه هاتوو نه ته کوینی. به پتی ده ماری دوستانه تی و هاتوچو
ره نگه له دی «الا الله ئیلله لالا» وه رایان گوینستی. نازناوینکی «چیللی» یان له گه لدا هاتوو، پنی ده چی له پاش ماوه ی
لادیی بویان مایته وه که ماوه یه ک له شار چیللیان به خیتو کردی. ئهم نازناوه ده میکه له بیران چوو ته وه چونکه چینی تازه
و چینه مزاشه که ی پیشتریش له بارینکدا نه مان به گهرموگوری ئاور له ره چه له ک و بنه چه ک و که ی و کوینی خویان
بده نه وه. به زوری خه ریک بوون به ره نگه کانی په لکه زترینه ی سیاست و ته نگوچه له مه ی ژیان و هه لسو که وتی روژگار.
ئیستا که گه نجیکی کورد پشتاو پستی لینین و ماو باشتر ده زانی له هی خوی.

حاجی که ریم، باوکی میرزا، جیرانینکی نزیکمان بوو، له گو شه یه کی سه ربانیکمانه وه بو بانی مالی ئه و ده مه تریک دوورایی
هه بوو، له دهر گه شمانه وه بو دهر گه ی ماله که ی له چل مه تری تی نه ده په راند. حاجی که ریم و سو فی نه شه ته تی برای و
تاهیری حه مه لالی برای له دایکرا، به دریزایی ژیانی باو کم له هه موو دانیشتنیکی ماله وه ی یان له مزگه وتی حاجی مه لا
ئه سهد به شداریان ده کرد هه تا مه جلسه که بلاوه ی لی ده کرد. حاجی که ریم ئاسنگر بوو. له لایه ن ئاکاره وه پیاوی وه ها
شه رم به خو و دیندار و راست به ده گمه ن په یدا ده پی. له هیچ که س نه بیستراوه ئهم خواناسه پی به خواری دانایی.
ده نگینکی به سوژی هه بوو، له قامه تی پشنوویژ و له ته نزله ی مونسه به ی دینیدا ئه و سوژه ی سه رنجی خه لقی راده کیشا.
چه ند سالی که دوی باو کم ژیا به لام سالی مردنیم له بیر نییه. بنه ماله ی حاجی که ریم هیچ پپوهندی به ئاغا و پیاوی
دنیا ییه وه نه بوو.

دایکی میرزا کچی حاجی حه مه رومی بوو. من مندال بووم ئهم مام حاجیه کوچی دوایی کرد. ماله که ی له مزگه وتی
کونه جومعه و مالی جه میلاغاوه نزیک بوو، له مالی ئیمه ش دوور نه بوو به لام نوویژ له و مزگه وته ده کرد، وه ک بزانه
دیواریان به ین بوو. کوره گه وره که ی فهقی ته ها، خالی میرزا، جلدروویه کی به رچاوی کوینی بوو، وه کیل خه رچی باو کیشم
بوو له و که متاکورته داها ته ی ناوشار که به میرات ما بووه بو ی. فهقی ته ها بی پرس و دهر گه لیدان ده هاته زووره ی

مالمان، هه موو جارېكېش باوكم بۆ سه فه رى هه ولېر له گه ل خویدا ده بېرد. هه موو هاوینېكېش ده هاته چنارۆك چه ند
حه فته لای باوكم ده ما یه وه... فه قى ته هاش ده نكخۆش و شاره زای گوتنى كوردى بوو. جارېكېان له بن سوولى پاشای
چنارۆك ته خمیسېكى ئه دبېى به سه ر غه زه لېكى تا هېر به گه وه خوینده وه سه ره تا كه ى ده لى:

سه رفى عومرم كرد چوو ره ممالان به زه وج و فه رده وه

به لام وشه ى «ره ممالان - رمالان» ى به هه له وه رگر تېوو بوو بووه وه «زه مماران» يا خود «زه ممالان». من شك بووم تېى
نه گه ېشتم و بوم راست نه كرايه وه، خوېشى هه روه ها بوى نه چوو. رام كرده لای باوكم، ئه و بوى راست كردېنه وه به
«ره ممالان» و واتاكه ى تې گه ياندين: ته مه نى خوّم وه ك ره ملگره وه به تاك و جووت سه رف كرد. وه ستا ته ها تا دوو
سالىكېش دواى شوړشى 1958 زيا.

سوژى دهنگى حاجى كه رېم و سازگارى دهنگى وه ستا ته ها به جووته له دهنگى ميرزادا دياريان دابووه. به لام جارې زووه
بۆ باسى ئه م لايه نه.

ميرزا به دوو سى سال له من گه وره تر بوو هه رچه ند ناتوانم سالى له داىكېوونى بېنېكم. له لايه ن به شدارىكردنى گه مه ى
مندالانى گه ره ك، ميرزا به هووى دوكانى باوكيه وه به زورى پاش به سه رچوونى خویندنى رۆژانه ى سه راسووى كه سبى
باوكى ده كرد بى ئه وه ى شاگردى بېت، له شېشى به به ريه وه نه بوو ته قل و شه قلى ياريه قورسه كان هه لگرېت. زور جارن
دواى رۆژتاوا يان له مالى ئه وان يان مالى ئېمه توله ى عه سرانمان ده كرده وه به يارى ناو خانه نه ك هى گوره پانان...
هه روه ك عه سران نه ده هاته يارى ئه وان هى وه كو خواجه رويى (خوازه لى) و زرينگ زرينگ تاوه و به رده گه رموكى كه له
كووچه ى به رده كى ماله كه يان به ريامان ده كرد. له سه يرانى به هارانش به شدار نه ده بوو، نه شمديت له گه ل كه س به شه ر
بېت، ته بياتى به ره و هېمنى و ئاراميه وه بوو له گه ل لاوازيه كه ى رېك ده هات.

ده لېن مانگه شه و سه ر له ئيوارانه وه دياره. ئه م گوت ه يه ئه گه ر له ئاست مانگى حه فده و هه ژده شه وى راستېش نه بې،
مندالېيه كه ى ميرزا له هېماى به ره و دواروژى راستگو بوو. له لايه ن ده نكخو شيه وه كه گه ېشته ته مه نى 15-16 سالى به
به ر ده نكگيه وه هه بوو بېكاته گورانيبېژىكى په نجه نېشان. ده نكگى پرى مه خمه لى بېنديرېژى سه ره ژوور چووى به
له ره وله رزه ى سازگارى هه بوو له تا پى ده نكگى تا هير توفيق، فه ريد ئه لئه تره ش، عه بدولوه هاب به لام هى ميرزا ئه گه ر
له لايه ن پسرپورانه وه مشتمال درابايه و راهېترابايه به ره و ئوپه رالييه وه ده چوو. هه تا به رزه ى ده كرده وه له پانايى و
ئه ستوورايى كورتى نه ده هېنا و بارېك نه ده بووه وه.

له ته مه نى 17-18 سالى بوو، سبه ينه يه ك پېش به رچايى به يه كه وه له بن داروباره كانى كانى خاتوونى چنارۆك بووين.
دنياه كه گه ش و فېنكايه تيه كه به هه شتى و كزه بايه كه عاشقانه و دل و ده روونىكى ئاسوده له و ده مه دا ده نكگى به ميرزا
هه لېرى و گورانيه مه شووره كه ى ئاوساى «يا لوعتى» ى عه بدولوه ها بى به ئاگرۆچكه له ده روونيه وه ده ره ينا و به سه ر ئه و
باغ و مه زرايه دا شه پولى پى دا. كه گه ېشت «ومن قلبى طاوعته ورحه بايس ايديه» سوژىكى ئه وه نده خه ست له ده نكگى
گه را ئاوى له چاوى من و خوېشى هېنا. پشوويه كى كورتى دا ئه مچا گورانيه كه ى بۆ ته واو كرا. دواى چه ند سالىك لېنى
پرسيم: توخوا ئه و سبه ينه يه ى خاتوونى چنارۆك «يا له وعه تى» يه كه م له عه بدولوه هاب باشتر نه گوت؟ ده سا ئه شه دو بېلا
باشترى گوت. له دانېشتنى براده رانه دا ئه گه ر ده نكگى هه لېنابايه گورانيى كوردى ده گوت. له چ ده نكخو شېكم نه بېست
«وه ك قومرى سه ربالم شېنه» ى به كول ده ربرېى وه ك كه له ده نكگى ميرزادا ئاورىنگى گه رمايى و سوژى ده دا يه وه. به لام
به و هه موو ده نكگه خو شيه وه حه زى نه ده كرد ناو به گورانيبېژيه وه ده ربكات، هېنده ش خو ى لى ده پاراست كه كه س
به راشكاوى داواى گورانيى گوتنى لى نه كات. وه ك كه به سه رنجى دواكاته وه لېنى ورد ده بمه وه، ئه م ته بياته شى ده چوو وه بۆ
مه يله بنه ره تيه كه ى دژى خو نېشانان و ده ركه وتن و ناووشو رت، حه زى له رباوردنى بېهه راي خالى له ئه ركى
ناووشو رت بوو. دواتر بۆ ئه م خاله دېمه وه.

له هېماکانی مندالییوهی تهوه بوو که لاشه رېه بوو. نه به مندالی و نه له گهوره ییدا، نه مدیت به دمه قال بیت یان له موناقه شه دا سوور هه لگه رېی. ته م لاشه رېیه ی و مهیلی سه لامه تی، ویرای خه سلته تیکي دیکه ی که هه ر ئیستا ده یگه می، له سه ره تاوه راره وی ژیان و گوزهران و به سه ربردنی دواوړوژی بو رهنگرېژ کرد. له هېچ پله یه کی ته من و قوناغیکي دواتریدا نه که وته سه ر زوره ملی له گه ل ته م و ته ودا بو ته مای به ره وپیشچوون و فره کردنی رزق و روژی و ده سلات گرتنه ده ست. هه ر چونکه رازی بوو به و قسمه ته ی بو ی هه لکه و ته وه بی ته وه ی که سی تیدا مه غدوور کرابی بو یه ش بوو به توندی، به لکوو به په رو شه وه، له سه ر مافی ره وای خو ی ده کرده وه. ته گه ر له ودا سه ریش نه که و تابه په شیمان نه ده بوو وه و خه فه تی نو یی له سه رنه که و تن نه ده خو ارد، قه تیش له سه رنه که و تندا ته و پهنده ی به کار نه هینا که ده لی: ده ستیکي نه توانم بیبرم ماچی ده کم. ده سته که شی بی نه ده بردرا و ماچیشی نه ده کرد. له نمونه ی مافپاریزی ته و مرویه رووداویکی کور تیله ی لی ده گېر مه وه. له سییه کاندان من به میوانه تی له مالی مه لا ته فه ندی قوتایی فیرگه ی ناوه ندی هه ولیر بووم، میرزا کاتبی دادگه ی کو یه بوو. روژیک، سه ر له سبه ینه، کو یه کی دیکه که له دووره ولاتان کاتبی دادگا بوو فه رمانی راگو یترانی خو ی بو کو یی و هی میرزا بو شو یته که ی ته و ده خاته سه ر میز و به فیزیکه وه پی ده لی: هه لسته له سه ر کورسییه که ت، بوو ته هی من. میرزا هه ر ته و روژه هاته هه ولیر... برده مه خزمه ت مه لا ته فه ندی، نامه یه کی سفارشی لی وه گرت بو کاربه ده ستیکي گه و ره ی به غدایی (وابزانم وه زیری عه دل). له سی روژاندا به خو ی و ئیلغای فه رمانی پیشووی گه راپه وه کو یه و هه ر له ده وامی روژی سییه مدا (یان چواره مدا) فه رمانی نو یی خسته وه سه ر هه مان میزی (که مالی باوکی که س نییه) به ئارداویزی ئاخافته که ی به ر له چوار روژان پی گوته وه: هه لسته له سه ر کورسییه که ت... هه ر له بیبرمه که مه لا ته فه ندی گو یی له ناوه که ی میرزا بوو به زه رده یه که وه فه رمووی: کورم چما ته توو عه جه می؟ میرزا گو تی: جه نابی ته فه ندی خه ریکم بکه ومه شک ده نا ته گه ر عه جه م نه بم لو نه قلم ده که ن.

خه سلته ته که ی دیکه ی که ته و او که ری لاشه رېیه که ی بوو بریتی بوو له وه ی که له زوویکه وه خو ی ناسی (چهنده خوا و چهنده ده بزی). پله ی زه کای خو ی تندی فیرگه ی ناوچی بوو، هیزی ماسوولکه کانی له مامناوه نجیش به ره و ژیر بوو. له ده سلاتی دنیایی ته وه نده ی هه بوو که خانه واده یه کی شارستان به نامووسپاریزی و ریزی خو راکرتن و سنوور نه به زانندن په رژی نی سه لامه تی به ده وری خو یه وه ده ته نی. به کورتی، مو عاده له ی کومه لایه تی و باری که سایه تی سروشتکرد له میرزادا سازابوون و له نگره یکی به ستبویان له ق نه بوو. ته مه ییش که من ده یزانم و له گه ل خو مدا وردبوونه وم تیدا کردووه یه کجار یاریده ی میرزیان دا که هه نگاوه کانی له هه لسو که و تی ژیاندا مه حکم بن و به ملابوه ولایدا نه بن. به دریزیایی وه زیفه بیینی شتیکی نه کرد ناچار بی به شار دنه وه ی. هه رگیز به رتیلی وه رنه گرت و پاره ی له که س قبول نه کرد له جاریک به ولاره که ته ویش ناوی به رتیل هه لئاگر ی. که کاتب بوو له دادگه ی کو یی تو جاریک ده وای هه بوون لییان به په له بوو. میرزا به خو می گوت که دوا ی ده وام، عه سران، ده چووه وه بو دایره به نیازی راپه راندنی شکلیاتی ده واکان و به س. گو تی خو خزمه تکاری بابی مام حاجی نیم، له ده وامدا در یغ ناکه م له فه رمانم، دوا ی ده وام ته رکی بیمزه هه لئاگر م ته و ئی شمه به پاره ی ئو فه رتایم بو مام حاجی کرد. ده ستیشی خو ش بی.

گو تم دواتر ده گه ریمه وه بو خه سلته تی هه زنه کردنی له ناووشوره ت. چی تازه نووسیم هېماکانی سه ره تایی ژیانی تیمان ده گه یه نی که مرو ی ته و تو یی له کو ری سیاست و خه باتیشدا تیزرو نه بی. میرزا نمونه ی واقعیینی و بابه خناسی ناو بزووتنه وه ی نی شتمان په روه ری و کور دایه تی بوو. هه روه ک شاره زای خو ی بوو (چهنده ده خوا و...) هینده ش به روونی ده دیدت و ده یزانی، خو ماندوو کردن به شتی نامومکین له هه ر مه یدانیک بی کاریکی نه زو که. ده یزانی، چاکیشی ده زانی خه یال بازی و مندالبازاری و قوته قوتی سینگده ر په ریتان و نه رنه ری ژیر دروشمی ورپته کرد هه مووی هه ر ته له زگه به ستنه بو ناو هېچه. که ته مه باوه ری بوو لی شی روون بوو نی شتمان په روه ر و کورد په روه ر و تیکرای سیاسیان ری واقعییه تیان له خو یان کو یتر کردووه ته وه تا ته وه ی یه کینکی به مومکین رازی بی رووت ده بیته وه. له مه وه میرزا یه کجاره کی ده ماری چوونه ریزی پیشه وه ی سیاستی له دلی خو ی ده ر کیشابوو. به زوره ملیش نه یده سه لماند بکری به چاوساگی بچوو کترین تا قمی خه باتکه ران. ته م باوه ره و ته بیاتی له سه ره خو یی هه میشه له ریزی هه ره پشته وه ی حیزبایه تیدا میرزای شارده وه.

میرزا دوو سالیکی بهر له من قوتابخانهی سهرتایی کویهی تیپه‌راند. تا من دهرچووم و دوو سالانیش دواى دهرچوونم ئینجا چووم بۆ ناوه‌ندیی هه‌ولیر، ئەو خویندنی ناتەواوی هه‌ولیری چی هیشتبوو بۆ قوتابخانه‌یه‌کی که‌مه‌سره‌فی که‌مماوه له به‌غدا. به‌رده‌وام نه‌بوونیشی له هه‌ولیر هه‌ر ده‌چیته‌وه بۆ بنه‌مای خۆناسین و توانای بیندریزێ و کورتی له پله دوا پله‌ی ناوه‌ندی و سانه‌وی و... شه‌ری به‌ خۆی نه‌فرۆشت و خیرا سه‌لماندنی ئەم سه‌فه‌ره دریزێی خویندنی سه‌رله‌به‌ر و سه‌رتاسه‌ر قاچ و قولیکی درشتتری ده‌وئ له هی ئەو که به‌ مندالیس سی بازی پی نه‌کردبوو. له‌گه‌ل چه‌ند هاوڕییه‌کی خویندنی کویهی بوو به‌ قوتایی «دارالعلوم» ی «ئه‌عه‌زمیه» ی به‌غدا. نه‌ خۆی و نه‌ هاوڕیکانی کوری ئەو مه‌یدانه نه‌بوون به‌لام ته‌مای ژبانی داخلی و مه‌سره‌ف گیرانه‌وه، که ئەوسا به‌ زه‌حمه‌ت په‌یدا ده‌کرا، بۆ ئەو شوپنه‌ ناچۆره دژبا‌به‌ته‌ی بردن. سه‌له‌های دواتر گالته‌ی به‌ سه‌ر و میزهر و جبه‌ی به‌ر خۆی و قوتاییه‌کانی دیکه‌ ده‌کرد و نوکته‌ی له‌سه‌ر ده‌هینایه‌وه که خۆیشی ده‌گرته‌وه.

هاوینی 1935 له که‌رکووم دیته‌وه به‌ کاتبی (وابزانم دادگه). ئەو یه‌کدی دیتنه‌وه‌مان له حه‌ده‌به‌ده‌ر خۆش بوو. له‌گه‌ل ئەودا بۆ یه‌که‌م جار چوومه‌ سینه‌ما که پیشتر هه‌ر ناویم بیستبوو. هه‌ر شه‌وه بۆ فیلمیکی ده‌بردم، یه‌کیان میسری ته‌وی دیکه‌ ئەمه‌ریکایی. له‌ پاش ده‌وامه‌وه هه‌تا کاتی نووستن له‌گه‌لمدا ده‌بوو. زۆری پی نه‌چوو خۆی نه‌قل کرد بۆ دادگه‌ی کوی به‌ کاتبی به‌رده‌ستی حاکم. به‌ینیک گوێزرایه‌وه بۆ رانیه و قه‌لادزه. ئەو ماوه‌یه که له قه‌لادزه و پژده‌ر بوو دوو یادگاری له‌بیرنه‌کراوی پی به‌خشی. یه‌کیان نوکته و قسه‌ خۆشه‌کانی حاجی سال‌حای پی‌مالک، ئەوی دیکه‌شیان رووداویکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی که‌سه‌بیستوو که بۆ کچیکی هی‌زویی ره‌خسابوو، چ ته‌فسیری عیلمی و نیمچه‌ عیلمیش ری پی نابات. من ئەم رووداوه‌م له زۆر که‌سی دیکه‌ش بیست ده‌بوو لیشی بکو‌لریته‌وه به‌لام لی‌ره‌دا مه‌ودا نییه‌ ته‌نانه‌ت ناویشی به‌ینم چونکه به‌ ئەفسانه‌ی باوکی ئەفسانان ده‌ژمی‌دری..

وه‌ه‌م له‌ بیره که‌ جه‌نگی دووهم به‌رپابوو جارێ له‌ رانیه بوو. ئەو سالانه‌ی چله‌کان و پاش چله‌کان زۆر جی‌گه‌ی به‌ میرزا کرد هه‌مووش به‌ کاتبایه‌تی دادگه. له‌ ده‌می جه‌نگدا که هیتله‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی په‌ره‌سه‌ندوو له‌لایه‌ن ئاپۆره‌ی گوئگرانی رادیوی به‌رلین و «یونس به‌حری» یه‌وه بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کرایه‌وه، میرزا به‌ ته‌بیات دژی دیکتاتۆرایه‌تی بوو تا بشلی هیتله‌ری ده‌دزا، زۆریشی پی ناخۆش بوو که وه‌ستا ته‌های خالی به‌ دل شه‌یدای هیتله‌ر بوو. به‌ بۆره‌ ته‌ئویلان خه‌تایه‌که‌ی ده‌برده‌وه بۆ ته‌جه‌ربه‌یه‌کی تالی خالی له‌ ئەزه‌یه‌تیکي که له‌ ده‌ست ئینگلیزه‌کانی چیشتبوو. میرزا خزمی خۆی به‌ زیاده‌وه ده‌ویست.

ده‌نگ و سه‌دای جه‌نگ و شکۆفه‌کردنی بی‌ری نوێ له‌ سیاسه‌ت و خه‌ستبوونی بزوتنه‌وه‌ی کوردستانی ئێران به‌پیکه‌هاتی کوماری مه‌هاباد بوون به‌ هانده‌ری میرزا به‌ره‌و ساغبوونه‌وه بۆ کوردایه‌تی و تیدا قه‌لبوونه‌وه، ئەویش به‌و جۆره هیتنه واقیعیینه‌ی که ده‌میک بوو له‌ میرزادا ده‌ژیا.

هاتنه‌وه‌ی به‌لای کوردایه‌تیدا چ پێوه‌ندیی به‌ ده‌ماری چینه‌یه‌تییه‌وه‌ی نه‌بوو ئە‌گه‌رنا ده‌بوو چینه‌ره‌وه‌ر بی نه‌ک قه‌ومه‌په‌روه، هه‌زاران هه‌زاری له‌و تی‌روه‌سه‌لتر (که کاتبیکی دادگه بوو) له‌ کوردستانه‌که و عیراقه‌که و ده‌ره‌وه‌ی عیراقه‌که‌شمان. پاش جه‌نگی دووهم و سه‌رکه‌وتنی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت به‌سه‌ر ئەلمانیادا، به‌ گورجی و گه‌رمی و چالاکی چوونه‌ باوه‌شی فه‌لسه‌فه‌ی سه‌ر به‌ چینه‌وه. زۆربه‌ی کوردپه‌روه‌ریش له‌ کولانه‌ی ئەو فه‌لسه‌فه‌یه‌وه له‌ چاره‌نووسی کورد راده‌ما. هه‌رچی میرزا بوو، بی ئەوه‌ی شیروتر له‌ که‌س هه‌لگرێ و هه‌ناسه‌سواریی پێوه‌ دیاریی کوردیکی بیه‌ئویل بوو، ده‌شیا به‌ باوه‌ری دواى شه‌ری دووهمیه‌وه له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا کوردایه‌تی کردبایه.

هه‌رگیزاوه‌رگیز لیم نه‌دیت و لیم به‌بیست تا‌که یه‌ک داوی کلافه‌ی کوردایه‌تی به‌ هیچ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی غه‌یری کوردایه‌تی به‌سه‌تته‌وه. به‌رژه‌وه‌ندیی گه‌لی کوردی به‌لاوه به‌ند بوو به‌ گه‌لی کورد خۆیه‌وه نه‌ک به‌ پیوریتانیزی نه‌شمیله‌ی ناو نه‌زه‌ریانه‌وه که‌وا لینی چاوه‌روان نه‌ده‌کردن ئاشقی چاوی ره‌شی کوردی بیده‌سه‌لات بن. هه‌موو خاوه‌ن نه‌زه‌ریه‌ک قسه‌ی لووس و لیک و شیرینی بی ئە‌رک و مه‌سره‌ف ده‌به‌شیتته‌وه که ده‌کا چش.

گهلیک جار و سهدان بار له ماوهی پتر له سی سالل هاورپییی دواى تهمهن و تهجره بهی هوش به دنیا شکانمان، به تاییه تی له پاش راپه رینه که ی 1948، له گه ل میرزادا به یه که وه بزووتنه وهی کوردایه تی و چینایه تی و سیاسه تی دهوله ته (چه پی و راستی) یه کانمان داوه ته بهر هه لسه نگاندن و لیتوژینه وه و بهر تاقیکردنه وه وه. میرزا له و باوه رده بو، منیش ههروه ها، که کوردایه تییه کی نیگافه وان و دوور له ورینه ی ره گه زه رستی، سه ره رای ئه وهی که شه قامه ریگایه که کوردی ههست به دنیا و به خو کردووی به ره و چاره نووس و مافی قهوما یه تی تیرا ده روات، هه موو ئه و داد و چاکه و بهرزه وه نده شی تیدایه که ده شی له هه ر فه لسه فه یه کی مرؤفدوستدا هه بیته، ئینجا به زیادیشه وه ئه و چاکه یه ده خاته وه سه ر چاکه ی فه لسه فه کان که هه ر به دوا داچوونی ریچکۆله ی کوردایه تی به دهست کورد ده که ویت. کوردیکی خاوین له ری هوشی فره وانییه وه دنیا ی خوش ده ویت به لام ئه وه نده خوشویستنه گشتیه هه ر بای ئه وهی لیه قهوما ویکى ژاپونی سوودی لی ده بینیت کوردیش سوومه ند ده کات. ده بی کوردی خاوین به کرده وه له وینه ی تاییه تیدا کوردی خوش بویت، په رۆشیشی بو تیکرای ئاده میزاد وه ک په رۆشی تیکرای ئاده میزاد بی بو کورد. ئینجا ته گه ر گوترا کورد هیچی به به ره وه نییه له دووره وه میلیله تان بو ی به په رۆش بن یان له سه ری به دهنگ بین ئه وسا هه ر به جارئ کورد رزگار ده بی له په رۆش خواردن بو غهیر چونکه که لپی نه وه شیتته وه چاکه ی له گه لدا بکری دیاره لیشی هه لئاستی له کوله مه رگی و کویره وه ری خویدا به غهیره وه خه ریک بیته. من که ناساغ بووم و پیت گوتم: تو ئه وه ناهینیت خزمهت بکریته، تازه به هیچ مه زه بان ریت نامینن داوا ی خزمه تم لی بکه یته.

میرزا له روانگی ئه و تو ییه وه سهیری بزووتنه وهی کوردایه تییه ده کرد و بزووتنه وهی دیکه شی پی تاقی ده کرده وه. رای ئه وه بوو ده یگوت، من که کوردایه تی بکه م ده بی من هه زاری کوردم به لاهه مه به ستر و خوشه ویستتر بی نه ک به کینکی دیکه. له ری فه لسه فه وه په رۆش و هه ولی ئه و ته رزه که سه که م ده بیته وه وه ک ئه وهی که دایکیک هه موو مندالی دنیا ی به قهده ر یه ک خوشویستن ناتوانی شه ونخوونی بو مندالی خو ی بکات چونکه دیاره بی ناکری شه ونخوونی بو مندالی هه موو دنیا بکات.

میرزا چه ندیکی له ده رسی قوتابخانه مامناوهنجی بوو له وهی پی ده لین common sense هه ستیار و زه رکه و نیگا به رین بوو. هوشی به رامیاری ناوه وه و ده ره وه و نیو میلیله تان ده شکا. زور به ئاسایی و راشکاو ی و ئاسانی ده یزانی فه رقی نیوان سیاسه تی روو که شه ی ده وله تیک له گه ل سیاسه تی راسته قینه دا چه ند گه وره یه. ههروه ک برۆای نه بوو به و شتانه ی له شیوه ی پرۆیا گه نده دا به دیا دا بلاو ده کریتته وه ههروه هاش له شیوه ی به دیه ییه دا ده یزانی هیچ ده وله تیک ناتوانی له قسه خوشه سه رزازه کییه کانیدا راست بکات. ده وله ت نییه بتوانی به یه ک لایی به خشنده بی، که به خشنده بوو زور نابا ئیفلاس ده کات. ئه وه پری ئینساف له سیاسه تدا ئه وه یه له مامله تدا فیل نه کریت و په یمانی درۆزن ئیمزا نه کری.

له ده وله ت واز بیته: برایه تی که پیوه ندیه کی نیوان دوو مرؤفه و هیچ مافی میلیله تانی تیدا زده نابی ته گه ر برایه ک له برا که ی به سلیمینی ئینجا ده بینین ئه م سه لماندنه وه زه حمه ت ده که وی، خو ته گه ر وه زه حمه ت بکه وی و نه که وی هه ر ده مینیتته وه بلین ناشی ئه رکه به لای به کیکاندا بکه وی و ئه وی دیکه یان له په نا برایه تیدا لوقمه ی چه ورتر بخوات، برایه تیش به خشنده یی دوولایی گه ره که. که ئه مه وه ها بی ئایا ده بی برایه تی کورد و ئوستورالیان چۆن بی؟ ئا له م با به ته لیکدانه وه و بوچوونانه دا که وا بیگومان ئه ویش له وتووێژی دوولایی پهیدا بووه، میرزا گه یشتوو به و قهناعه ته ناشی چ میلیله تیک به ره یار و بی سه نه د و سه بوت و په یمان و قه ولوبه ره گله یی له میلیله تیکی دیکه بکات له سه ر که مته ر خه مییه کی به رانه ر خو ی لی بیینیت. گله یی له په یمانشکینی ده کری نه ک له نه بوونی سه خاوه ت. له بیرمه ده یگوت، سوله یمانی که یفی هات که قه زای رانیه ی خرایه سه ری هه ولیریش پی ناخوش بوو لی پچرایه وه، خو نه سوله یمانی فزانجیکی گه ره ی ده ست که وت نه هه ولیریش زه ره ریکی لی که وت رانیه ش به هه ر لایه کدا بکه وی ده چیته باوه شی دایکی خو ی ئیتر بوچی سه یرم بیته وه له وه ی رووسیا و چین له سه ر سنووری له یه کدی سوور هه لگه رین خو هینده ی هه ولیر و سوله یمانی خزم نین؟ سه یر له وه دایه خه ل له ری نه زه ر ییه وه به ته ما بیت دوو ولات هینده ی دوو هه ری می یه ک ولات له گه ل یه کدیدا بی فه رقی یان بی فه رقتر بن. هاوولاتییه تی سوله یمانی و هه ولیر و هاوواوه ری رووسیا

و چینیڭ له جغزی واقیعی مرقایه تیدا، کهوا نه فریشته و پیرییه و نه کومپیوتەر و تهر مۆمه تریشه، خو دهرده یه خیت. له کس داوا ناکرئ پتر له خهلق خوئی له بیر بکات.

له میرزام بهدی ده کرد قسه و بیرورای ژیرانه ی هه لده گرتوه ته نانهت له ئیزاعه و چاپه مه نیشدا گولبژییری ده کردن. به نمونه، جارینکیان بی ئه وهی بزانه لیم سه یاده له باره ی عه بدولکه ریم قاسمه وه شتیکم دهربری، عه بدولکه ریم دوای کردنه وهی ده روزه ی ئازادی بو هه موو لایه نیک، پاش به نیک که وته سه ر سیاسه تی لی که مکردنه وه و فلان بگره و فلان به رمه ده... به نیازی له قالدانی خه لقه که به و جوړه ی که عه بدولکه ریم خوئی به چاکی ده زانی. من گوتم، هه روه ک که به رخت گروو جارینکی دیکه له شه کهت بو ناچیتته وه ناو پیسته که ی هه روه هاش میلیله تی عیراق، تازه به کهس ناکرئ بیخاته وه قه پیلکیکی وه کو پینش چوارده ی ته مووز. دوو سی حه فته تیپه ری له رووداویکی ئه و روژگاردها میرزا گوئی: قسه که ی تویه، خه لک ناچیتته وه ناو پیستی جارانی.

ناوانه که پیاوه ده سه لاتداره کانی 1959-1960 له وتووژیاندا ورینه ی مندالانه یان ده کرد و له زور لاهه چه پله ی ئافه رینیان بو لی، دهدرا میرزا له بهر خوئیته وه تیی دهرسوواند و قسه یه کی مزری رامال ده کردنی به لام نه یده هیشت خوینگه رمه کانی شوړش تیی بگهن. سیاسهت به لای میرزاوه نه بووو به دین، دروشمه کانیشی لی نه بوونه په روئی سه ر چاک و پیران. بروای به کوردایه تیی بی که له بهر و که موکورتی بوو به لام ئه و هه نگاهه ی به ناوی کوردایه تی بو کوردایه تی له واقع و ئیمکان دهرده چوو به خرابی داده نا.

میرزا بوو به ئه ندامی پارتی دیموکراتی کورد به لام نازانه له که یه وه. هه م به یی ته بیاته هیمنه که ی خوئی و هه م له بهر وه زیفه که ی، جگه له له مپه ری ته مه ن، نه یده توانی ئه ندامیه تیی هوتاف کیشان و دروشم هه لگرتن و نه شره بلاو کردنه وه به رتیه بات. ئه و (وابزانم) له سالی 1937 هه وه بوو به خاوه ن خیزان و هه لگری ئه رکی مال و مندال. ژنیکی دوای به ره مه پنهانی کور و کچیک جوانه مه رگ بوو، ژنی دووه می په یتا په یتا ساواله ی بو ده خسته ناو بیشکه وه. گرانبوونی نرخی که ره سته ی گوزه رانیش دوای جهنگ قورسای زیا تری خسته سه ر بودجه ی مانگانه که ی که به حال له چه ند سالیکندا نیوه هه نگاهویکی کورتی به ره و پینش هه لدینا. له باری وه هادا میرزا ده یتوانی له سنووری مالی خوئی و دایه ره که ی خزمه تی ئامانجه کانی پارتی بکات. ئا له م مه یدانه دا، بی ته قه وهه را، هه ر جانفیداییه کی له ده ست مروه یه کی وه کوو ئه و هاتی کردوو یه تی. سالانی سال نه شره ی نه پینی پارتی له مالی ئه و دهرده چوو. به نینکی به مه ودا مالی له که ر کووک بوو، که ر کووکیش له چا و شاره کانی دیکه پتر جینی مه ترسی بوو بو چالاکی دژ به حکومه ت. له ده می ده سه لاتی شه ریکه ی نه وتی ئینگلیز چاوساغ و خه به رده ر و هه ستر اگ و ئیخباریه ساز له و شاره تیکیان ده هاویشته. زوریه ی موته هه می سیاسی کورده واری له عورفی که ر کووک موحا که مه ده کران. دوای راپه رینی «وئبه» و ئاشکرا بوونی خه باتگیره کان خه ته ری ئاشکرا بوون و تیوه گلان خه ستر بوو له جارن، میرزاش له نزیکه وه براده ری هه موو ئه ندامه ناسراوه کانی قیاده ی پارتی بوو، له زور هه لکه وندا بو سه ر داوه ت و دانیشتنی شه وانیه نادی له گه لیاندا کو ده بووه وه و ترسی گیران و ئیخباریه ی به ودا له خوئی ده ته کاندوه که له رواله تی وه زیفه به جیه پنهان و ژیان بردنه سه ردا بابایه کی بیلابیه نی قسه خووشی ئیسکسو کی بیه لپه بوو. ئه وه ونده له وه زیفه که ی شاره زا بوو حا که کان موحتاجی بوون.

ئه م وه زیفه یه ی که هه میسه له گه ل کار به ده ستاندا کوئی ده کرده وه له رپی ده عوای سیاسیه وه شاره زای مه ئمووره کانی ته حقیقاتی جینائی و خزمه تی نه پینی ده کرد و زور خه به ری شرایه وه ی پتوه ده زانی، ئا ئه م وه زیفه یه هه ر وه ک بوئی بووووه قه لغانی سه لامه تی، دهر بوونه یه کیش بوو سر که و کور که ی حکومه تی لیوه ده زانی و حیزبی پی خه به ردار ده کرده وه. تو بلی چه ند جارن ئه مری گرتنی خه باتگیره ی که رپی مه حکه مه وه به میرزا گه یشته وه و له ویشته وه به حیزب و له حیزبیشه وه به و خه باتگیره به ر له وه ی پولیس که وتبیتته خوئی بو گرتنی کابرا؟

له م مه یدانه ی ئاگادار کردنه وه ی حیزب به خه به راتی ده ولته خوم ئاگاداری گه لیک چالاکی میرزام، یه ک له ان ئه وه بوو که له هه لبژاردنه کانی 1953 و 1954 میرزا کاتبی دادگه ی کوپه بوو. به ریکه وت خه تی ته له فونی کار به ده ستانی کوپی له رخواوروخو شووره ی بانی ئه و خانوووه تی ده په ری که میرزا تیندا کریگرتته بوو. شه وان، به ئه سپایی ته لی ده هاویشته سه ر ئه و خه تانه و گوئی له قسه و موخابه ره ی ناوه وه و دهره وه ی حکومه تی کوپی ده بوو هه تا خه و له حکومه ت

دەكەوت. چى لەو گونگرتانەدا بيزانبايە بە دەوروتەسليم دەيگەياندە پارتى. كە خۆم نوپتەرى پارتى بووم لەو ھەلبۇزاردانەدا ميرزا رۆژانە دەيدىتم و روونى دەكردمەو. ھەي كاشكى ئەو دەمە جىھازى تۆماركردن ھەبايە و ئەو موخابەرانەى بۆ دوارۆژ بە نمونەى جۆرى بىر كوردنەوھى حكومەتى ئەو رۆژگارە بەجى ھىشتبايە.

ميرزا بەدرىژاىى سالانى ئەندامەتى لە پارتى سەربازىكى نەناسراوى زىدە چالاک و ژىر و دلسۆزى كوردايەتى بوو، بە بەخشنەى نەك بە مزە.

لە نوكتەبازى و سوخبەتچىيەتدا ميرزا گرەوى لى نەدەبردرايەو. كە نەشرەى پارتى لە مالى ئەو دەردەچوو خىزانەكەى دووھى (ئافرەتتىكى دل لەخۆبووردووى ھەولپىرى بوو) ھەستى دەكرد ئەم كارە گەپ و گالئە نىيە. ميرزا دەيگىرپرايەو كە خىزانەكەى دلخۆش دەكرد بەوھدا بەخىر لە سايەى ئەو مەكئىنۆكەى چاپ خىشلى زىر و جلكى ئاورىشم و تاقمى ناو مالى ھەرە نايابى بۆ دەكرى. ھەر سەبرىكم لى بگرە! خىزانەكەى ھەرچەند بى ئەو بەرتىلە مەوھومەش پراى بوو بە چارەنووس، ئەمما بىگومان خەيالى خوشكەلەى بەدلدا تىپەراندوو.

ميرزا لەگەل ئەندامانى كۆمىتەى ناوھندى و مەكتەبى سياسى و شەخسىياتە بەرچاوەكانى پارتىدا نەك ھەر بە پتوھندىيى حىزبەتتەيەو بگرە بە رۆجى گەش و قسەى خۆش و مەجلىس ئارايى و تەبىيات لەبارى ھەمىشە دلخوازى ئەو كەسانە بوو. خواخوايان بوو ھەلى دانىشتن رىك بکەويت و ميرزا تىيدا بەرپتە قسە شىرىن و خوشەكانى. ئەگەر رى ھەبايە بۆ گىزانەوھى ئەو نوكتە سياسىيانەى لەو دانىشتانەدا بە زمانى ميرزادا دەھات دەتزانى چ جۆرە مەجلىسى شەنگ و دلکيش و خوشىبەخش بوو. مەجلىسىكى ميرزا تىيدا دەكرایەو ھىچ پەناوپەسيوىكى مەفوومە سياسىيەكانى بەر لە شۆرشى تەمووز و دواتر كە لە كوردەوھدا خەباتگىرەكانى بەگژ يەكديدا دەھىتا، نەدەما لە ميرزاوھ نوكتەى تى نەگىرا بى.

بە درىژاىى سالانى ئەندامەتى لە پارتى، ميرزا راي خۆى دەربىرپوھ و چى بە ھەلەى زانىبىت گوتوھتى ھەلەيە، بەلام ھەرگىز جوداوازىى بىروراى نەكردوھتە ھۆى كزبوونەوھى پتوھندىيى خۆى بە حىزب يان بە ئەندامەكانى. چونكە شوتنىشى لە حىزب ئەو نەبوو لە جىبەجىكردى بىرپارەكانىدا ناچارى ھاتوچۆ و جموجوول بىت رەخنەكانى لە سنوورى «بىرورا»دا دەبوونە موخالەفە نەك لە شىئوھى سەرىپىچىدا. ئەندامەكانى حىزبىش لە رەخنەكانى زىز نەدەبوون رەفتارىشيان لەگەلدا ھەرگىز لە جغزى خوشەويستى و رىز دەرنەدەچوو. لەلایەن پاداشىشەوھى ميرزا نەك ھەر تەر كھەلگىرىكى بىزمە بوو بەلكوو تا ئەوھندەى بشى لە ئاسۆيشەوھى موژدەى مزە بۆ كوردپەرورەرىكى وھ كو ئەو تارمايى بداتەوھ يەك پىنۆكى تارمايى لە كەسەوھ ديار نەبوو.

پاداشى ميرزا لە كوردايەتيدا بەپىتى ئەو بارەى كوردى تىدا بوو وھ كوو بەھەشتى دواى مەرگ بوو كە لە ژياندا ھەر داواى نوپژ و تاعەت لە ئىمانداران دەكات. تۆ واز لە پاداشتى مادى بەھىنە، لەلایەن ئەو نازەى كە ناو دەركردن بە كوردايەتتەيەوھ خەباتگىرى پى دەناسرايەوھ، لەوېشدا ميرزا پشكى نەبوو چونكە خزمەتەكانى نە بە بلاوى دەزاندران نە لەوانەش بوون بەچاو بدىترىن. كە دىتربايە يان بىستربايە نەشرەى پارتى لە مالى ئەو چاپ دەكرى بەندىخانە و برسىبوون دەبوون بە پاداشى..

ئەم راستىيە زىدە گرنگە بىفئەلە پرمەترسىيە لە خەباتى ميرزادا كەوا دواى مردنىشى نەبوو بە فاتىجەى سياسى لە موناسەبەيەكدا بۆ گىيانى بەرى بگرى، بە قەرز ماىەوھ لە زىممەتى شوتنەوارى كوردايەتى ھەرچەند لە ئاست چارەنووسدا قەرزىكى بچوو كيش بى. مرۆى دىكە ھەن لە غەبرى مەيدانى كوردايەتيدا گىانازىيان كرد و بەسەر چوون، لەوانىشدا ھى وھا ھەيە بىسەرروشوون ماىەوھ بەلام قەرزەكەى بەسەر شانى كوردايەتتەيەوھ نىيە. تۆ نايەت شەھىدەكانى غەزاي قارس و بايەزىدى بەر لە سەدەيەك كە بە ناوى ئاينەوھ خزمەتى پىچكەى تەختى سولتانى عوسمانلىيان دەكرد بە شەھىدى كوردايەتى لە قەلەم بدەيت. تەنانەت لە رشتەى زىانى شۆرشگىرىكى وھ كوو شىخ مەحموددا بەشدارىكردەكەى لە شەرى عوسمانلىيەكان دزى ئىنگلىز بە درىژاىى سالانى جەنگى يەكەم ناخەيتەوھ سەر خەباتەكەى بۆ كورد. ئەگەر لەو بەشدارىكردەدا مەرجىكى مافى كوردانى بەسەر عوسمانلىياندا سەپاندبايە حىسابەكە بەلای كوردايەتيدا دەھاتەوھ. رەنگە دىندارىكى ئىمانەكەم بە عيارەى خۆى شەرى دز بە ئىنگلىز لە ژىر ئالای عوسمانلىياندا بەلای كوردايەتتەيەوھ بىات

بەلام ديسان راستىيەكە لە جىيى خۇيدا دەمىنئىتەوھە كە كوردايەتتى تىدا نىيە. مەسەلەكە پتر روون دەبىتەوھە بەوھدا كە دەزانىن دىندارى ئەوتۆيى خەباتى كوردايەتتىشى دژى پاشاي ئىسلام نە نارەوا دادەنا. ئەدى نالەن مەلای خەتئى فەتوای ئەوتۆيى دژى پاشاي رەواندز دەر كەرد؟ ئەمە بۆ روونكردنەوھە دەلەيم دەنا من لەو باوهرەدام فەتوای مەلای خەتئى بەنىزى چەپارەدانى بەرەى كورد لە تەفروتوونبوون بە رەزامەندىيى پاشا بوو (لە بەرگىكى كىتەبى حاجى قادرى كۆيى ئەم مەسەلەيەم بەپىي قەناعەتى خۆم روون كەردوھەتەوھ).

ھەموو بىروباوھەرىكى راست و چەوتى ئەم جىھانە خەتئىكە بە دەورى خۇيدا كىشاوھ لىدەرچوونى بەدەرچوون لە باوهرەكە حىساب دەكات. كوردايەتتىش دەبى ھەر وھەا بى و خەتئى دەورى خۆي تۆخ رابكىشى دەنا لە ھەموو تىك ھەلقزانىكى لەگەل باوھەرى دىكەدا بە عەيارەى ئەو باوهرە كوردايەتتىيەكە تاوانبار دەر دەجەت. مەسەلەكەشى ھىندە روونە دەبوو لەخۆوھ بەلای كورد و ناكوردەوھە ديار بى. مىرزاي حاجى كەرىمى ئاسنگر وھكوو مېروولەيەكى بىناوونىشانى مېرووستانى كوردايەتتى دانەكىشى لە ناو ئەو خەتە رانەكىشراوھەدا دەكرد. مالم ھەقە يەك كەرتە گەنم يان جۆ يان پووشكەى نەكىشا بۆ غەبرى كوردايەتتى. ئەشەدووبىللا لەو كەرتە دانەوئىلانەش يەك تۆسقال ئارد نەچووھ ھەناوئىوھە.

من سەيرم لەوھە نايەتەوھە كە مىرزا ھەرگىز رىيازى خۆي نەگۆرى. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كە بى ئومىدى سوود كوردايەتتى دەكرد. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كە مزەى ئەركى خۆي بەلاوھ نابوو. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كەوا بىمزە و بىئومىد خەباتى پتر خەتەرى دەكرد، سەيرم لە تاكە يەك خەسەلەتتى دىتەوھە كەوا رەنگە سەرنجى كەس رانەكىشى. سەيرم لەوھە دىتەوھە، چۆن تەوانى بىوچان و بى لى كەمكردنەوھە - بىئومىد، بىسوود، بىناو - لە شەقامەرىگەكەى خۆي بەردەوام بىت و ھەناسەسواریي پىوھە ديار نەبىت و خۆ بەرەنجەرۆ دانەنەت و پەلپ و بەھانان نەھىنئىتەوھە خۆي پى بدزىتەوھە لە ئەرک و رەفتار و كەردارى نەگۆرىت چ لە كوردايەتتى بى چ لە وھزىفە، چ لە بواری كۆمەلایەتتى.

لە ھەستىارتىنى ھەنگامەى دلگەرمى و تىزرىوئى و گەشىنى و «قەرسىل لە چۆكان» ئەو مەروئە ھەمان واقعناسە بىتھەلپە بىتەكلىفە خەزمەتگوزارە بىناوھەكە بوو كە لە كەركووك و شوئى دىكەدا مالمەكەى كەردبوو بە چاپخانەى حىزب... چەندىن جار گوتوومە، بەردەوامى لەسەر فەرمان و پىداوئىستى ئەدەبى كە بەرژوھەند و گوزەرانى پىوھە بەند نىيە ئەستەمترىن كارىكە مەروؤ بە خۆيەوھە بگرى. ئايەتى «فاستقم كماً أمرت» بە روالەت بىتەكلىفە كەچى ھىچ تەكلىفىكى گەورە و گچكە و كوشندەش نىيە بەر مەفھوومى نەكەوئى. ئافەرىن بۆ بابايەك بە ناوى دىوھەخانە كونە بۆقرىك دەكاتەوھ و ھەتا مردن خۆي پىوھە دەلكىنى با مەسەرفەكەشى ئەوھە بى كە يەك جگەرە بە مەوان بەدات. بەردەوامبوون لەسەر راپروئىكى قەرار دادەى بى پىچوپەنا زەحمەتتەرە لەو ئەرکەى تىدایە. تۆ وەرە ئەركى سالىك لە خەزمەتتى دىوھەخانەم بە دوو خەفتە لە كۆل بكەوھە و مالت سەد جار ئاوا بى. مىرزا ئەو بەردەوامە بوو كە من سەيرم پى دىت: بەردەوامبوون لە شتىكدا چ سوودىكت بى نەگەيەنى.

لە وھزىفە نەختىك ھەلكشا تا بوو بە معاون تەسووبە ئەمما ئەگەر لەوانە بايە خۆرەپىش دەيەخن ئەوھەندە لىزان و مەعلانى كارى وھزىفە بوو ھەموو ماوھەكى مومكىنى دەبرى. كە خۆرەپىشكەر نەبوو يارمەتتىشى لە كەس داوا نەكرد پلەيەكى بەرەژوور ببات. ئەم دوورىيەى لە ھەلمەتەكاسەى بەلايەكدا، تەواو كەرى ئەم خەسەلەتەى بە ئەركتەر بوو لە پىشتگوىخستنى بەرەو پىشچوونى بە منەت. ھەتا مندالى ھەراش دەبوون و گوزەرانى زەحمەتتەر دەبوو لە بودجەى مەسەرفەى كەم دەكردەوھە تاكو داھاتى كەم بەرى مەسەرفەى فرازىبووى بكات. بەر لە ھەموو شتىك خەرجى خۆي داشكاند، وازى لە جگەرە ھىنا... چوونە نادىي كەم كەردەوھە ھەتا وازى لەوئىش ھىنا. سەرت نەيەشىنم وھەى لى ھات ئەو جاروبارەى داوھەتى يەك دوو برادەرى تىدا دەكرد ئەوئىشى پىچايەوھە. كە مندالەكانى بە دامەزران و شوو كەردن لى دەبوونەوھە بەرەژوورچوونى رىكارى گوزەران و نرخی كەرەستەى خۇراك و پۇشاك فەرقەكەى تى دەبرد، ددانى چىر كەردنەوھە لە نەخواردن و مەسەرفە كەمكردنەوھە ھەتا ناچارى بەرتىل و قەرز و دەست پانكردنەوھە نەبى.

مىرزا دەتوانى بە بەرتىل دەولەمەند بى، برادەرى ئەوتۆشى ھەبوون خەزىان دەكرد يارمەتتىيان لى قبوول بكات يەكىك لەوان نازدارى ھەموو لايەك، زەدەى مەرگى ناكات ئەحمەدى ھەمەدەمىناغای دزەي، بەلام مىرزا لە مندالىيەوھە ھەتا مردن ئەو دەزنوئىزەى «لە كەس وەرەنەگرتن»ى راگرت لەگەل مندا كە ھىندە برادەر و لە يەكدى نرىك بووین ھەمان

خوگر توو بوو که هه بوو. رۆزهک له رۆژان رووی ته کلیفی لی نه نام. نهک هی پاره که منیش نه مبوو، بگره له هیچ ته گهریه کی که له وهزیفه دا هاتبته پیتی (له وچاره به ولاره که سفارشنامه له مهلا ئەفهندی بو وه رگرت، ئەویش هی بهر وه پیشچوون نه بوو، له سه ر خوگر دنه وه بوو). له م مهیدانه دا سی هه لکه وتی لی ده گێرمه وه که خو م تییاندا شایه دم و بهر ته جره به ی خو م ده که وی:

به کیان ئەوه بوو که له هاوینی 1961 میرزا له گه ل خو پار یژی شی گیرا و دوور خرایه وه بو «رمادی». خوا ورا ستان دوور خرا نه وه ی له و ماوه دا بوو که عه بدولکه ریم قاسم له لای خو ڤه وه بنیاتی دو ستایه تی له گه لمدانا. میرزا که م و زور داوای یارمه تی لی نه کردم، له خو مه وه خوا یستم له حاکم عه سکهری عام کرد که میرزا بو مال و وهزیفه که ی بگێر یته وه. ته رده ست میرزای بهردا... له ئوتیل هاته لام بو می گێر یه وه که چه ندی پخ خو ش بوو له وتوو یژدا حاکم عه سکهری پی گوتبوو فلان پاکانه ی بو کردی، تومه ز کابرایه کی سه ر به عه بدولکه ریم وه های رانواندبوو خو ی یارمه تی داوه له بهر بوونی. میرزا گوتی: رازی بووم به دوور خرا نه وه م هه ر هینده قه رزدار ی ئەو کابرایه نه بم.

پاکانه که ی من بو میرزا ئەوه بوو که له وه لامی ته کلیفدا لیوا عه بدی گوتی «میرزا ئەندامی پارتیه» منیش بی کومه کردن پیم گوته وه، له پارتی بیت و نه بیت یه کینکی وه کوو میرزای واقیعناسی له سه ره خو هی ئەوه یه حکومه ت ئاوانه خوا ز بی ئەندامی هه موو حیزبه کان ویتیه کی ئەو بن. ئەم قسه یه م یه کسه ر چوو ده لیبه وه. که له ره مادیه وه گێر یه وه بو به غدا، زوری ریز لی نابوو کولیکش عوزر خوازی لی کردبوو. دواتر لای منیش مه دحی هوش و زیره کی و هیمنی میرزای کرد.

ته جره به ی دوو مه ئەوه بوو که له ده می وه زیریما میرزا به هیچ جو ریک تکا و خوا یستی بو خو ی نه کرد به لام بو گه نجیکی که له سالانی 1959 و 1960 دا بزۆز و بیعار بوو هاته لام و رووی ته کلیفی لی نام و گوتی: فلانه که س فه سل کراوه، له دایه ری ئەمن معامله ی گێر انه وه ی بو وهزیفه که ی ناروین زوریش ده ستکورت ته چه ندیکی بشلی شه رم ده کا بیته لات منی به وه کاله ت نار دووه بو عوزر خوازی شی. ئەو گه نجه به زوو یی گه ر یه وه سه ر وهزیفه که... بهر له دوو سالیک مه رگ گلاندی.

ته جره به ی سییه م ئەوه بوو که له «مجلس الخدمة» ئەندام بووم میرزا بو ته رفیع له 100-70 هاته دیده نی مه جلس. نه پینتر داوای کرد یارمه تی بده م بو ته رشیکردنی له لایه ن دایه ره که یه و نه له دیده نیشدا هانای هینامه بهر. به لیها تووی خو ی مه جلسی منه تبار کرد که مه ئمووری ئەو تووی به ریزه وه وه رگری. من له م ته جره بانه دا چ نیازیکی خو هه لدانه وه م نییه که ده زانم نازو فیزی خو هه لدانه وه و په روبال فشکردن له مرۆیه ک ناوه شیتته وه خو به مرۆ بزانی. من که شایه د بو پیاوه تی که سییک په یدا بکه م خو م به شایه د پتر جی متمانه ی خو م، ئەوه ی به شایه دیشی ده هینمه وه بنیادمیکه وه کوو خو م ده بی پاکانه ش بو قسه کانی بکه م.

گوتار به به ریه وه نییه هه موو لایه نیکی که سایه تی مرۆی باسکراو بگریته وه دهنه وه هام لی خو ش دیت چ به نووسینی خو م و چ به هی که سیکی دیکه بی سه رله به ری بابه تی نووسین به سه ح بکاته وه تا ئەگه ر باسی شاعیریکم خو یتده وه شاره زام بکات به و که سه وه ک ئاده مییه ک نه ک ته نها وه ک شاعیر، خو ئەو کابرایه سالی دوا زده مانگ، شه و و رۆژ 24 سه عات، هه ر شاعر نالی، کێ ده لی شاعره کانی ته رجومانی ویزدانییه تی؟ هه لسه که وتی ژیا نی تیم ده گه یه نی چه ند له ره نگی شاعره کانی ساخته و چه ندی دروسته. ده زانم ده بی بایه خی زور به شاعره کانی بدریت به لام رۆبۆت و کوته لی بیلا یه ن شاعر نالین بویه به ده بی «شاعیر - مرۆ» بناسم نه ک مه کینه ی کو کراوی ئەده ب و سیاسه ت. میرزا و غهیری میرزاش ده بی له سنووری ده سه لاتدا به و شیه وه به ناسریت تا هه ر نه بی «پرسه ک» ی گه وره ی له سه ر هه لستێ (پرسه ک: علامه استفه ام).

تو که فیلمت ده رهینا له سه ر شاعیر و نووسه ر و هونه رکار و سیاسی وه یا بو ره پیاوی کورد خو ی نایه ت کامیرا به سه ر تا که داوی ئەو سیفه ته ی راگریت، به لام هه تا ئیستا ئەو نووسینانه ی نووسه ره کانی کورد که مرۆی کوردیان به خه لقی ناساندی لیان هه لئاستی بای فیلمیکی ده ده قیقی چه ندو چونی مرۆیه تیان ره نگریژ بکه ن. ئەمانه راستی ئەوتون

دەمەتەقە ھەلئانگرن بەلام لەلایەکی دیکەشەو دەرفەتی بەسەر راگەشتنی سەرلەبەری بابەت لەبەر نووسەری کورددا ئەو فرەوانە نییە بتوانی زات بکات قەلەم و کاغەز و چاپەمەنی و مەسرف و کات و رەنج خەرج بکات لە نەخشە کێشانێ ئەو لایەنە شەخسیانەکی که بە رۆاڵەت پێوەندیی بەتینیان لەگەڵ چارەنووس و دەردە کوشندەکانی کۆمەڵدا نییە. ئەمە راستە و زۆریش تالە بەلام خۆ ئەگەر ئاو نەبوو دەبی «تیمم» بکەین. لەسەریکی دیکەشەو ئەوێ پێی دەلێین شیکردنەوێ مادی فەرمانیکی ناچاری بەملدا بریوین که دەبی رەفتاری «کەس» لەگەڵ داخوایی دەورووبەریدا بگونجین. دەورووبەریش تەنها کاریگەرە گشتییەکان ناگریتەو دەنا دەبوو زۆری خەلق وەکوو یەکدی رەفتار بکەن. لە دەورووبەردا کاریگەری تایبەت بە «کەس» شەقڵی دیارتر دەبی پێوەی چونکە مرۆ بە خۆی و بە سەرلەبەری پیکهینەرەکانی مادی و مەعنەویی خۆیەو تەفاعول لەگەڵ دەورووبەری فرەواندا دەکات ئیتر یا سەر دەنی بە ملکهچی یان یاگیگەری یان یەکیک لە پلە بی ئەژمارەکانی نیوان ئەو دوو سەرپەرە. لە حالەتی میرزادا بایی نیمچە پێویست دەورووبەری، لەویش پێویستتر، تەبیات و رەفتاری سروشتکردی باس کراو، لە ناچاریشەو بەوئەندە رازیم چونکە رینگام نییە ھەموو شتیکی دەربیرم، دەرفەتیش لە گوڤاردا چەنگ ناکەوئ بۆ ئەوێ ھەموو مومکینیش بگریتەو. ئیستا ماوہ بلیم لە میرزادا خەسلەتی دیکەکی بەرچاو دووان بوون:

یەکیان ئەو بوو تا رادەوی بیزبوونەو رقی لە تاکپەرستی بوو. ئەگەر قسە سیاسییەکانی گرد بگریتەو بەشیکی بەپۆزی رەخنەگرتن و عەیب دۆزینەو و درۆ بەسەرگرتنەو بوو لەو کەلەمێردانەکی ناویان بە تەقدیسەو دەھات.

لە زۆر باردا ئەوانەکی بە دوژمنی میللەتەکیان دادەنا. نابێ لە بیر بکەین خەلق تیکرا ئازان لە عەبیدارکردنی سەرۆکی باوہرپیکراوی غەیری خۆیان کەچی کورنوو دەبەن بۆ ئەوێ خۆیان کە بەلای غەیرەو عەبیدار، ھەرچی میرزا بوو لە ئاست ھەموو باوہرپیک و باوہرپیکراویک بیرورای خۆی ھەبوو. کورتەکی قسە ئەوێ میرزا تاکنەپەرستیکی بوو تاکی نەبی.

خەسلەتی دیکەکی کە ئەویش سببەریکی یەکەمیانە ئەو بوو خۆی بە گچکەکی کەس نەدەزانی. ھەرچەند رازی بوو بە پایەکی خۆی لە کۆمەڵایەتی، بەلکوو رەنگە بەھۆی ئەو رازیبوونەو یەو بووبی کە ژووورچوونی بە مایەکی کەمایەتی نەدەزانی. ھەتا بلیم لەنگەرەستنی واقع لەسەر ئەو بارەکی کە ئەوێ تیدا بەرەژیرە بی تەزاندن و دارووشاندن بەسەر ھەستیدا دەھات. نامەوئ بلیم میرزا بەتەما بوو یان دەیویست ئەو لەنگەرە ھەرەوھا بەردەوام بی و نەگورئ، نەخیر بەلەنگەرەریکی بەدی دادەنا بەلام نەویستنی ئەو لەنگەرە نەیدەخستە سەر ھەلپەکی بیجی و پەلەکی بیسەرەوہر. تا ئەو رۆژەکی باری کۆمەڵایەتی بە چاکتردا دەگورئ میرزا لە پایەکی خۆیدا چەسپاو بوو، کە یەکیکی لە خۆی بەرەژوورتری پندا رابووردبایە بەرزەپ بۆی بلند نەدەبوو مەگەر لە دلدا بە موحتەرەمی زانیبی. لیژەشدا نامەوئ بلیم میرزا شەری بەدنی دەفرۆشت. حورمەتی ئەو حاکمە دادپرسەکی دەگرت کە خۆی کاتب بوو لای بەلام بیقانوونی بۆ نەدەکرد و ھەلەکی پێ دەگوتەو و لە حالەتی چوونە کەشفی لادئ داب و دەستووری خەلقەکی تی دەگیاندا جا ئەگەر قسەکی نەبیستبایە لی بیباک دەبوو.

کوردپەرەوہری بیفیل بەلای میرزاوہ چەندی بلیم ریزلیگیارو بوو بەلام کویرانە و دەرویشانە ریزی نەدەبەشیوہ. مترزا لای بۆرە پیاو بوو. ھەرچەند لە سنووری قانوندا پێی بە خواری دانەدەنا ئەمما ئەگەر بۆرەپیاوی ھەژاری بەدەست قەرزەوہ سەغلەت دیتبایە وەیا لە شکاتی تپوہگلاندن و پتوہکردندا خەتەری گیران و مەسئوولبوونی بۆ کابرا چاوہروان کردبایە تی دەگەیاندا چ بلیمت و بکات باشە بۆی. بیزانیایە خەلق قسەکانی دەبیەن لە بن لیوانەوہ وەک یەکیکی قسە لەگەڵ خۆیدا بکات چی پتوویست بوو بۆی دەدرکاند. کە لە یەکیکی وەکوو منی تەقیە نەدەکرد بە روونی ھەژارەکی تی دەگەیاندا، لە زۆر باردا ئەرزوحالی گەلەلە دەکرد کە مافی ھەژارەکی پاریزیت بەلام نەک بە خەتی خۆی. میرزاش و سەمەدی حاجی محەمەدی بەنا کە بە سەمەدی حاجی مەنجەل بی قانونی رۆیشتبایە، حسین بازانیش، خوا لەو و لەوانی دیکەش خوش بی، ئەو جورئەتەکی لی چاوہروان دەکرا. چەند کاتبیک ھەبوون لە تاکامی پاکی و زانی و بیترسیانەو حاکمەکان کۆمەیان لی دەکردن.

میرزا ھەرەو ک دەنگە خوشەکی بە کار نەھیتا دەسەلاتی نووسینیشی لە بیر خۆی بردەوہ. لەلایەکەوہ وەزیفەکی میری بۆ تەبیاتی ئەو شتیکی نەبوو لەگەل نووسینی سەر بە سیاسەتی بەرەو کوردایەتی بگونجیت، لەلایەکی دیکەشەو کە بوو بە موہزەف جاری شلک بوو ماووی لە رۆشنیری و بەھرەکی نووسەری دابمەزرت، دواتریش کە وردە وردە ھیزی قەلەمی

له مهیدانی نووسینی رهسمی گهشهی کرد، چاپمهینی کوردی گهشهی نه کردبوو، له بارینکیشدا نه بوو وه کوو ئهوانه‌ی له چلهکاندا به نووسه‌ری کورد ناسران پیوهندیی به جیهانی نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردییه‌وه هه‌بیت. که له کهر کوو کیش هه‌لقه‌نا به‌رهو کۆیی و رانیه و قه‌لادزه هه‌ر به کاتبی، به‌جاری له هه‌ریمی ئه‌فسووناوی «وشه‌نووسی» دوورکه‌وته‌وه. ئه‌گه‌ر له چله‌کاندا بۆی ریک بکه‌وتایه‌ ماوه‌یه‌ک له به‌ندیخانه بمینیتته‌وه بایی ئه‌وه بکات گه‌رانه‌وه‌ی بۆ وه‌زیفه و زه‌حمه‌ت بکه‌وی ده‌شیا رینگه‌ی نووسین بگریته به‌ر و تیشی بناسریت هه‌ر نه‌بی له دوو بابه‌ت، هونه‌ری «مۆسیقا و ده‌نگ» و سیاسه‌تی کوردبابه‌ت. له مؤسیقا چهند رۆژیکان په‌نجه‌ی له عوود (یان که‌مان) راهینا و «رێ. می، فا...» یشی له‌گه‌ل مامۆستایه‌ کیدا گوته‌وه، هه‌ر له‌ویشم ئه‌و زاراوه مؤسیقیانه بیست به‌لام خیرا پشتی تینکرد و بۆی نه‌چوو‌ه‌وه. به‌هه‌مه‌حال وزه‌ی هونه‌ری و ئه‌ده‌بی لای میرزا، تا راده‌یه‌ک، بوونه قوربانی ته‌بیاتی دووره‌پاریزی و مه‌شره‌بی خاکی و خۆه‌له‌نده‌انه‌وه و ئه‌و جو‌ره خه‌سله‌تانه‌ی.

که به وردی سه‌رنج له میرزا راده‌گرم نموونه‌ی مرۆیه‌کم به به‌ر زه‌یندا تیده‌په‌ریت که به که‌لکی ژیا‌نی نارام و کومه‌لایه‌تی بی هه‌رای وه‌ک سوید و نه‌رویح دیت که به‌ره‌م و تیری و رینکوپینکی به خه‌لق ده‌به‌خشیت و تاکه‌یه‌ک پاله‌وانی سیاسه‌ت و قاره‌مانی بگره به‌رمه‌ده‌ی بۆ نارِسکینیت. له شویتی وه‌ها هه‌میندا پاله‌وان سه‌ر به‌رز بکاته‌وه حه‌بسی ده‌کن.

مه‌رگی میرزا

له هه‌وینی سالی 1978 ماوه‌ی چهند مانگیکی حه‌سانه‌وه‌م له «عمان» پاته‌ختی ئوردن رابوارد. شه‌ویک به عاده‌تی هه‌میشه‌یی، له سالۆنی ئوتیل، میوانانی به ده‌مودوو کومه‌ل بووبوون قسه‌ی بابه‌تمان ده‌کرد، له سۆنگه‌ی شتیکه‌وه گوتم، چه‌ز له زه‌ری زیلی ته‌له‌فۆن ناکه‌م، ئه‌م چه‌ز نه‌کردنه‌شم شه‌رح دا... دوای ئه‌م قسه‌یه‌م تا کۆبوونه‌وه‌ی سه‌به‌ی شه‌ومان، له به‌غداوه ته‌له‌فۆنیک و له له‌نده‌نه‌وه دوو ته‌له‌فۆنم بۆ کرا مه‌رگی پینج خزم و دۆستیمان پی راکه‌یاندم، یه‌کیک له‌وان مه‌رگی میرزا بوو له له‌نده‌نه‌وه پییم گه‌یشت، ته‌له‌فۆنه‌که‌ی به‌غدا جاری خه‌به‌ری کۆیه و هه‌ولیری نه‌بیستبوو. پیی ناوی بلییم له‌خۆوه دیاره خه‌به‌ری ئه‌وتۆیی له غه‌رییدا چ کاریک ده‌کاته سه‌ر کانیای هه‌ست و سۆز له ده‌رووندا، له و ده‌مه‌وه که ئاشکرا بوو مه‌رگ شوینه‌واری خه‌باته هه‌مینه پر خه‌ته‌ره بیناو و شو‌ره‌ته‌که‌ی میرزا کویر ده‌کاته‌وه به‌دل به‌رباری قه‌رزینکی ئه‌ده‌بیی قورس بووم به‌وه‌دا که‌وا له ده‌رفه‌ت و به‌پیی توانین تۆز و رپی فه‌رامۆشی له وینه‌وه‌که‌ی به‌ته‌کینم، به‌م گوتاره‌ش به‌شیک قه‌رزه‌که‌م له‌سه‌ر لاده‌چی چونکه که‌سایه‌تی میرزا ماویه‌تی به مافی خۆی بگات له جلوه‌به‌ستن و تیرره‌نگی.

«...»

لە یادکردنەوہی نەمراندە جووتە ھەستیک بەیەکەوہ سەر دەکەن: ھەستیکی بیگەردی زامدارانە یاک و پیرۆز لە کانی نرخە زلە کانی نەمریہوہ خۆی لە دەروون و زمان و قەلەمی بیرکەرەوہ دەگێرئ و بەرەو باوہشی نەرمونۆلی وریئە خۆشکەلە کانی دەمی وەنەوزیہوہ دەبات، خۆی لە بیر دەکات.

ھەستی دووہەم ھیندە سادە نییە، تیکەل پیکەلییەکی لەگەلداہ: ھەتا یادکراو لە تەمی نەناسراویدا بیت مەیلی بیژۆکی خۆویستی وەھا لە یادکەرەوہ دەکات کہ خۆی بە خاوەن چاکە و منەت بزانیئ. ھەر دەلیی کابرایە کہ خیر و سەدەقە دارەبەش دەکات، کہچی لە ناخی ناخیہوہ خەجالەتیہک بە کزی دەبلاچینی و وردە ختووی پیندا دەھینی کہ بە ساختە ھەستی منەتباری خۆی بەرانەر ئەو یادە گۆریہوہ بە منەتداری. ھەتا مرۆ دەگاتە ئەو پلەبەھی لە سەرەتاوہ لایەنی منەتداری لە دلی خۆیدا ھەلدەکیئشی و شوینەکە ی پر دەکاتەوہ بە ھەستی قەرزدار، خۆراھینانیکی دەرویشانە ی گەرەکە کہ یادکراو ناو و شۆرەتی ھەبوو ھەستی یادکەرەوہ باریکی دیکە ی دەبیت، مەگەر ھەستە کہ دەمکووت بکریئ، یادکەرەوہ ھەستی منەتداری ناکات چونکہ خیر بە دەولەمەند ناکرئ، رەنگە کەم و زۆر، بە پێی کەلەگەتی خۆی لەتەک ھی یادکراو دا مزاشیکی شانازی و لە خۆرازیبوون حنדרحۆیج لە ھەناویدا بکات. من کہ دیم لە یاد یادی حاجی میرزا عەبدوڵا (خادم) دا مەشقی قەلەمگێرئ دەکەم نە منەتداری و نە منەتباری لەخۆمدا نادۆزمەوہ چونکہ ئەوہندە دۆست و ئاشنام بوو «دق الباب» لە بەیندا ھەلستاو. منەتی کیسە جووادیی مەعنەوی ھیچابووہ.

ھەرچەند «خادم» لە تەمەندا بەلای جیلی پیش منەوہ دەبووہوہ بەلام تەبیاتی رەندانە و دلنەرانە ی لەگەل ھەموو تەمەنیکی دەگونجاند. بە بیرمدا نایەت لە ئاخوتن و گوتوبیز لەگەلدا تیر بوویم. خادیم ناچاری کردبووم کہوا با یی ھیزپیشکانم، لە میراتی حورمەتی ئەو بۆ باوکم و بنەمالە ی جەلیزادە، رازی بیم بە پیشیکی زیاد لە مافی خۆم. من لە دلدا جیگە ی مامیکم بۆ دانابوو. بە تاییەتی لە دوا کۆچی مامم شیخ نووری کہ لە رۆژانی ناوہندی تەمووزی 1952 مالاوایی لیکردین، خادیمیش بە رەفتار و گوفتاریش تۆلە ی دە ئەوہندە ی بۆ دەکردمەوہ. ئا ئەم ھەلۆہستە ی لە ئاستمدا، بە تەمەنی ھەلکشاویہوہ لە چاوتەمەنی من، نایەلی قەلەم لەیادی ئەودا بە لووسی و رەوانی لەسەر کاخەز بخشیت و زمانگیریم پیندەکات⁹ و ھەستیکی خەجالەتیم و بەرەدەنی کہ دیم بە تەمای قەرزدانەوہ خەریک بم چەند ئەمانەتیکی لام ھەیە

⁹ - لە شەوی نیوان 1/11987 و 1/21987/ نزیکی سەعات دوو کەوتمە سەر نووسینی ئەم گوتارە. کہ گەیشتمە ئەو وشەیی «دەکات» کہ ژمارە یەکم لەسەر داناوہ بە نیشانە بۆ پەراویز لەسەر داناوہ، وازم لە نووسین ھینا. رۆژیکی دیکە تا دوای نیوہرۆ دەرفەتم نەبوو بۆی بگەریمەوہ. کاتیک بۆی چوومەوہ خەیاڵیکم بە دلدا ھات، بۆچی نەزانم فەرقی تەمەنمان چەند بوو؟ بەرگی دووہەمی دیوانەکە ی لامە، بەلکوو لەویندا سالی لە دایکبوونی نووسراہی. داخەکەم تیندا نەبوو دەبی لە مەرگی یەکەمی دیوانەکە ییدا سالەکە ی نووسراہی. لەگەل ئەم دەستبەتالییەشدا گەرانم بەدوای سالەکە دا نیگامی بۆ لای ئەو چەند وشەیی «پیشکەش» کەوت کہ لە لاپەرە ی 3ی دیوانەکە دا سی نیازی دەربریوہ، ھی سێھەمیان دەلی: «بەوانە ی لە ئاستی ناراستی پیندەنگ نابن». چەندم لیخۆش ھات کہ یەکەم ھەنگاوم لە نووسینی بە ریکەوت جووت ھات لەگەل نیازە کە دا بەر لەوہ ی ھاندەری ئەو نیازە بمبزیوت، چونکہ شاردنەوہ ی ئەو ئەمانەتە کاریکی ناراستە بەو پینە لە خۆ دەبوو «پیندەنگبوون لە ئاست ناراستیدا». ئەم ریکەوتە خستیمییە سەر چاوخشاندن بە پینشەکییەکە ی دیوانەکە دا.

منیش ئافەرین دەکەم لە کۆششی کاک جەمال کہ شیعرەکانی میرزای خستە بەر رۆشنایی و تۆزی رۆژگار و رپسی جالجالۆکە ی لیتەکاندن بەلام کہ ھاتم لەسەر راگەیانندی رپوپەرە ی یەکەمی پینشەکییەکە (دەکەوتتە لاپەرە پینج لە دیوانەکە دا) کہ گویا بە ھۆی وانا لیدانەوہ ی بەیتەکان پیویست بە فەرھەنگۆک نەما، ھاتم ئەو وانا لیدانەوانەم بە تاقیکردنەوہ دیم زۆر شوینی ئاستەنگ بە جی ھیتراوہ، زۆر وشە ی نااشنا لەبەر گوئی نەوباوہ کانمان رپون نەکراوہتەوہ.

له نموننه ی وشه ی ئهوتویی بنواره لاپهړه 21 ی دیوانه که دهبینی له دپړی سپهه مدا «پیره زال» هه یه. کی دهزانی چ مهبسته لپی له دپړی 5 دا «رهزم، مهساف – مصاف» چین؟ دهلین به زموره زم بی ئهوه ی به تهواوی لیکیان بدهینه وه. له دپړی 7 دا وشه ی «نهبرد» واکه ی چییه؟ به نهبردی که «پالهوان» دهگه یینی لپی به سه هوو مهچو، لیره دا شتیکی دیکه یه شهر و جهنگه... «نهال – نهال» لهو لاپهړه یه دا دهبوو روون بکرته وه، به تاییه تی «نهالی کهشت» که ههردوویان نا ئاشنان و شیوازی کلاسیکی هیناویه ته ناو هه لیه ست.

لهو لاپهړه دا تنیا پهروانه و بیپهروانه له پهراویزدا واتای دهقه کانیاں لیدراوه ته وه به «پهپوله و بیباک» به لام تیمان ناگه یه ننی بوچی پهپوله «بیباک» حساب ده کړی؟ دوایین وشه ی ئم رووپهړه یه وشه ی «مهنده بوور» که روون نه کراوته راستییه که شی «مهنده بوور» ه.

له نموننه ی شوینی ئاستهنگ بروانه کوتایی لاپهړه 248 و سهره تای 249 که ئم دوو دپړه ده خوینیته وه:

له ناکاو سه با هینای بو دهماغ
بونی پیراهن بو دلی پر داغ
کولبه ی ئه حزانی بو کردمه گولزار
رووناکیی دایه چاوی ئینتیزار

تهنیا وشه ی «پیراهن» واتای لیدراوه ته وه به «کراس» له وهشدا حیره تی خوینده واری نهواو پتر ده بی چونکه نازانی مهبسته ی حاجی میرزا کراسی یوسفه که بو یعقوبی باوکی چوو گو تی: «انی اجد ریح یوسف». که خستیانه سهر چاوه کوپرووه کانی «ارتد بصیرا – بووه چاوساغ». کولبه ی ئه حزان ماله که ی یعقوبه که له وهته ی یوسفی لی به مردوو حساب کرابوو بوووه «بیت الحزن – مالی تازیه دار». من لیره دا مهبسته م نه بوو واتای هیچ شتیکی روون بکه مه وه به لام نایایی به یته کان زوری بو هینام.

به نیازی خزمه تی دیوانه که و شیری حاجی میرزا و له گوشه ی بایه خدان به هه ولی کاک جه مال محمه ده وه ماوه به ک له گه ل رووپهړه کانی ئه و دیوانه دهروم و شوینیکی که موکوری تیدا بی هه لوهستی تیدا ده که م. راستییه که ی ده بوو پرس به شاره زایانی عهرووز و واتا ئارایی شیوازی کلاسیکی بکری ئنجا فرههنگوک دابنریت و دهقی به یته کان له سهر کیشی راستیان بنووسرینه وه، به یتیکیش که به فرههنگوک روون نه بیته وه ئه و شاره زایانه شهرحی بدن.

له لاپهړه 14 دپړی پنجه م وشه ی «بووته» لهنگی کردووه. ئه گهر «وابوته» بی لهنگییه که هه لدهستی:

گولشه نی شادی به وهیشوومه ی خهزان وا بوته پووش

له دپړی 15 وشه ی «داخی» ده بی «داخی» بنووسری «داخی به جهرگم».

له لاپهړه 15 دپړی سپهه می لهنگه، به پهراویز هیما کراوه له هه موو نسخه کان ههروه ها به لهنگی هاتووه. ئه گهر وشه ی «بگرن» ئه و «ب» یه ی لی بقرتی لهنگایی هه لدهستی:

گوئ له قرچه ی جهرگی سووتاوی گرن بوته که باب

قرتانی ئم «ب» ه ی که پی دهلین ئیلتیزامی زور باوه، حاجی میرزا خو ی له چه ندین چیگه دا قرتاندوویه تی.

له لاپهړه 16 دپړی دههم لهنگه وشه ی «گولاوو» به م شیویه چیگه ی لهقه له به یته که دا. به یته که به م شیویه چار ده کړی:

ههم بریقه ی گۆلهئاو، بهرق و تریشقه ی ههورهکان

دیڤری یازدهه مینیش لهنگه. سههه تاکه ی «مهه ملی درهخت به خویندن» واتاشی دیار نییه و لهنگیشه. وهها بزانه
راستییه که ی ئه مهیه.

مهه ملی دهرخست به خویندن بلبلیش پهرواز ئه کا

له دیڤری 13، وشه ی «سهروو» له کۆتاییدا ده بی «سهرو» بنوسری. له دیڤری 14 شدا «سهرووی رهوان» ده کریتته
«سهرووی رهوان».

له دیڤری 16 وشه ی «بر» ده کریتته «پر».

له دیڤری 17 «خوره می دلگوشای» ده کریتته «خوره می وو دلگوشای».

له دیڤری 22 «خان و مان» وهها بزانه «خانمان» ه وه ک «نیشتمان». ئه م «مان» ه پاشگره ده لاله تی جینگه ی ههیه. له
ئافیسنا به عه رش گوتراوه «گهرووده مان».

له لاپه ره 17 دیڤری یه که م، وشه ی «تۆ» ته نه لای ده کا ده بی «تو» بخویند ریته وه. له دیڤری دووهه م وشه ی «زستان»
ده کریتته «زمستان» دنا لهنگه.

له لاپه ره 18 دیڤری دووهه م، وشه ی «چییه» ئه گه ره به «چییه» نه خویند ریته وه لهنگ ده بی ئه وساش ناقولا ده رده چی،
ئه گه ر «کوانی» بی عه بیی نامینی.

له دیڤری سی «خۆبی و مه ی» ده کریتته «خۆی و مه ی».

له دیڤری 5 «په زموورده و» ده کریتته «په زموورده وو» دنا دیڤره که لهنگه.

له دیڤری 9 «بۆ گه داوو» ده کریتته «بۆ گه داو» هه تا لهنگ نه بی.

له دیڤری 13 زۆر لهنگه واتاشی نایه ت «که یفه که ت ئازیز مردوو ه ماته می داگرتوو ه» ده ستخه تی نه بینم خه ریکی
راستکردنه وه ی نابم.

له دیڤری 15 «بووه ته» ده کریتته «بوته» «که ندووشیو» ده کریتته «که ندوشیو».

له دیڤری 19 «ولاته که ی تۆی تیکر ووخاند» ده کریتته «ماله که ی تۆی تیکر ووخاند».

له لاپه ره 19 دیڤری شه ش، وشه ی «کوچه یی» ده کریتته «کووچه یی».

له لاپه ره 20 دیڤری چوار «بۆ» ده کریتته «بوو».

له دیڤری 5 «سهوزه یی» ده کریتته «سهوزه ی». «کردوو م» ده بی بخویند ریته وه «کردوو – ووم». دیڤری 15 وشه ی
«ئومیدم» ده خویند ریته وه «ئومیدم». له لاپه ره 21 قه سیده که وهها ده ست بی ده کات:

خاوه نی عه زم و سه بات و سه فدری مه ی دانه کورد

مه نشه ئی سیدق و وه فا و روسته می مه ی دانه کورد

بۆ شه جاعه ت رۆسته می زالی له لا وه ک پیره زال

وهها دهزنام له دېړی دووههدا «حهیده ری مهیدان...» گؤراوه به «رسته می مهیدان...» چونکه له گهل «سه فدر» باستر دېروات و له دېړی سیهه میشدا روسته م دهسکینیتوه و ئیتر چون دوشی جاری به مه دح جاری به شکانه وه ناوی روسته م بی؟

له دېړی 4 «بازی» ده خویند ریته وه «بازی».

له دېړی 11 «ئومید» ده خویند ریته وه «ئومید». له دېړی 15 «به» ده خویند ریته وه «با». وه ک بیشتر گوتم «مهنده بوور» له کؤتایی لاپه ره که دا ده کریته «مهنده بوور».

له لاپه ره 23 دېړی 9 «خه پاتی» ده کریته «خه پاتی».

له لاپه ره 24 دېړی 3 «به ده ورا بی» ده کریته «به ده ورا بی».

له لاپه ره 26 دېړی 2 «بوی» ده کریته «بوی».

واتای «چه شمی حه یوان» له دېړی ده ههدا «تاوی حه یات» ه که هه رچی لئی بخواته وه نامریت، نه ک «سه رچاوه ی ژیان» که واتای بیسنووره.

له دېړی 14 «تاشنامه و» واتاکه ی ده باته وه بؤ بیگانه، ده بی بگوتری «تاشنامه».

له لاپه ره 27 دېړی 3 «په رگار» ی ناو قه سیده که راسته نه ک «په رگال» ی شهرحه که.

له دېړی 4 «یه بازی» و «سه بازی» که له په راویز کراوه جی لی توژینه وه یه. لیره دا مه ودام نیه، چونکه ده چینه وه بؤ «باختن و می بازت» و دارشتنی ئیسمی فاعیلی لیکدراو به «سه باز» و پیوه لکانی «ی» ی ئیسمی مه عنا و ... و ... کورده که له جیاتی «باخت» ده لی «بهخت - خوی بهخت کرد» که جوړیکه له به کاره یانی قرتا و... له دېړی 5 وشه ی «نیه تی» ده خویند ریته وه «نی یه تی» ده نا ده بیته «لایملک».

له لاپه ره ی 28 دېړی 10 «کردیه» ده کریته «کردیه».

له دېړی 19 «بووم» ده بی بخویند ریته وه «بوو - ووم».

له دېړی 21 «ره حمه تیتان» ده کریته «ره حمه تی تان» واتا ره حمه تی خوی تان.

له لاپه ره 29 «مهله جوانه که ی سهر شاخ و کیوان» مهله له دهریای بیپایانی ئاسمان ده کات نه ک له دهریای قوول و بیبن وه ک له په راویزدا شهرح دراوه. به مر له سهر کیوان چی ده کات؟

له دېړی سیهه می بره شیعره که «پیروزی» له جیاتی «پیروزه» ی ده گوتری. نه شم بیستوه «پیروزه» به هووما گوترا بی وه ک له شهرحدا هاتوه.

لیره به دواوه ته نیا هیما بؤ ژماره ی لاپه ره دیره کان ده کم که هه له وه یا که موکورپیان هه بی بی ئه وه ی ساخیان بکه مه وه مه گهر شویتی زیده گرینگ:

لاپه ره 33 دېړی 10، لاپه ره 35 دېړی 9 و 17، لاپه ره 37 دېړی 3 و 9، لاپه ره 38 دېړی 17 وشه ی عیجز هه له یه راستیه که ی «عه جز» ه. دېړی 19 میشک نه ک «میشک». له لاپه ره 39 دېړی 4 سهر له بهری ته ماوییه، «سه نجیه» چییه؟ نازانم. سهره ناوی قه سیده که نابی «روژ» بی چونکه نه عتی پیغه مبه ره.

لاپه ره 40 دېړی 1 «عومری» نه ک «عومری».

لاپه ره 42 دېړی 7 «نالهی» نه ک «نالهی».

لاپه ره 43 دېړی 6 «جیلوهی» نه ک «جیلوهی». دېړی 7 «ریگه ییکه» نه ک «ریگه یه که».

دېرې 8 «په‌رده‌ی» نه‌ک «په‌رده‌ی».

لاپه‌ره 44 دېرې 5 «تیا» نه‌ک «تیا». نالی ده‌لی:

په‌چه‌ی په‌رچه‌می یوو زولفی سیا
هر ده‌لی مانگه‌شوه کولمی تیا

دېرې 7 «بیدار» هه‌له‌یه، «بیدار» راسته. دېرې 10 «ده‌ریای» نه‌ک «ده‌ریای».

لاپه‌ره 47 دېرې 3 «به‌قهد سه‌روی جویبار» نه‌ک «سه‌روی جویبار».

لاپه‌ره 48 «بیدار» راسته. دېرې 3 «بووی» نه‌ک «بووی».

لاپه‌ره 52 دېرې یه‌که‌م «تو» نه‌ک «تو». دېرې 2 «ته‌ماشای ئه‌وا» نه‌ک «ته‌ماشای ئه‌وان». دېرې 3 «ده‌ردی دلی» نه‌ک «دلی ده‌ردی».

لاپه‌ره 54 دېرې یه‌که‌م «قسیت» نه‌ک «قسه‌یه‌کت». دېرې 8 «جیا‌که‌ر».

دېرې 9 «بوته» نه‌ک «بووه‌ته».

لیره‌دا کوتایی به‌و ته‌ته‌له‌کردنه ده‌هینم چونکه له سنووربه‌ده‌ر دریژه‌ی هه‌یه، هر ئه‌وه‌نده ده‌که‌م که چاویکی خیرا به دیوانه‌که‌دا بگپرم تا ئه‌گه‌ر توانیم چند زه‌ق و زوییه‌که به قازانجی دیوانه‌که و خویته‌رانی چاره‌سه‌ر بکه‌م به دلکی نارامه‌و مالئاوایی له یادی خادیم بکه‌م بو هه‌لیکی له‌بارتر.

لاپه‌ره 62 به‌یتی حه‌فته‌م:

وه‌کو ته‌م دای ده‌پوشی رووی خه‌زرا
به‌ئشکی خویتی چاوان سوور بوو غه‌برا

له په‌راویزدا هر ئه‌وه‌نده هاتووه که «خه‌زرا» سه‌وزاییه. مه‌به‌ست له خه‌زرا «خضراء» ئاسمانه که هه‌ناسه‌ی دوو‌که‌لاوی بیچاران ده‌بوو به ته‌م و رووی ئاسمانی داده‌پوشی. غه‌برا «غبراء» یش زه‌وییه که به فرمیسکی خویتن سوور هه‌لده‌گه‌را. ته‌م خه‌زرا و غه‌برایه زور هاتووه‌ته ناو شیعری شاعیرانه‌وه.

له لاپه‌ره‌ی 67 به په‌راویز هیما بو ئه‌وه کراوه که نیوه‌به‌یتی خواره‌وه له‌نگه:

که‌سی نه‌دیوه وایی هیچ قه‌ومی

ته‌م مصرعه له‌نگ نییه، ده‌بی به پیی ده‌ستووری کیشی کوردی وشه‌ی «هیچ» بیته دوو بر‌گه «هی - ج» نه‌ک یه‌ک بر‌گه. وه‌ها دابنی که ته‌م «ج» له به‌رایی رسته‌وه دیت وه‌ک که نالی ده‌لی:

تو که حووری وه‌ره نیو جه‌ننه‌تی دیدم «ج» ده‌که‌ی
له‌م دل‌ه‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌ی سوزانمدا

یان هر نالی له به‌یتیکی دیکه‌دا بو کیشی شاعر ده‌نگی «س» قورس ده‌کات:

راستی سه یقه لیه تیغی زمانی نالی

لیره دا «راستی» سی بر گه یه: «را - س - تی». له ئه سلیشدا دووه: «راس - تی». ده بوو له لاپه ره 64 بهم مصره عه بلی له نگه:

عه شایری له کوردان زۆر له گه ل بوو

ئهم مصره عه ئه گه ر «عه شایر» ی نه کریتته «عه شایر» له نگه، بهو شیوه بهش هه ر عه یباره. له لاپه ره 60 مصره عه ی: «نه یانه یشت مریشک و گوشتی کاوور» دوو بر گه ی نو قسانه ده بی وه ها بنوو سری: «نه یانه یشت هیچ مریشک و گوشتی کاوور» جینگه ی دیکه ش زۆره له م بابه ته.

ئهو «مه نزوومه ی سه فه ره بزلگ» که له لاپه ره 54 هه تا 74 ی دیوانه که ی گرتووه ته وه، له به ره و کوتاییه که یدا نه ختیگ به نا تاشکرای ده دویته. به پنی سه رگوزشته که له سه ره تاکانی سالی 1920 یان له ده ورو به ری ئهو سالداه به یارمه تی براده ریکی چوو ته قه لادزه (ئهو براده ره حاجی تاهیری کویی بووه) له وئ سی سال ماونه ته وه چوو نه ته سلیمانی:

هه تا نیزیکی سی سالی له وئ بووین
له ئاخو بۆ سلیمانی به ری بووین

به دوا ئه مه دا ده لی:

فه له ک بۆ قیسمه تی ئیمه له هه ر لا
به چه پدا مۆره بی ئه ردی فری دا
سلیمانی هینا قیسمه ت وه ها بوو
موعین و ناسری ئیمه خودا بوو

له مه دا دوو پرسیار هه لده ستی: یه کیان ئه وه یه که حاجی میرزا عه بدولا و حاجی تاهیر، وه ک بزانه، پتر له سی سالان له قه لادزه مانه وه. پرسیار ی دووه م ئه وه یه که ئهم مۆره نه حسه ی فه له ک به چه پدا فریدا بۆ ئه وان چی بوو؟ «سلیمانی هینا» مانای چی؟ سلیمان کینه؟ پیغه مبه ر سلیمانی موباره که دیاره ئهو مه به ست نییه. یاخود شاری «سلیمانی» یه؟ لیره دا به ته له فۆن له گه ل کاک محمه دی حاجی تاهیرم پرسیار کرد، نومره ی ته له فۆنه که شیم له ماموستا به کر ئیسماعیل سه روکی دادگای حوکه می زاتی وه رگرت، کاک محمه د تیی گه یاندم که مالی ئه وان و مالی حاجی میرزا عه بدولا پتر له 25 سال دانیشتووی قه لادزه بوون. ده وری 1946 هاتوون بۆ سلیمانی. ئهو نه ردی فه له کی چه پ گه ردیش هی ئهو سالانه ی قه لادزه یه که دوو جار ان له دوو رووداوی ناخووشی گشتیدا ناچار بوون به راگویتسن له قه لادزه تا به زه ره ر و زحه مه تی زۆره وه سه ره له نوئ هه ر جاره که وتوونه ته وه سه ر باری ئاسایی. به مه دا ده ر که وت که من ژماره ی «سی» م به «سی» خویندوه ته وه له دیوانه که ش هه ر «سی» نووسراوه، توومه ز به تما نه بووم ئهو دوو بنه ماله یه سی سال له قه لادزه بووین (ئهم دیاره ده یه له نووسینه کانی فرۆیدی نه فسناس شیکراوه ته وه).

ده متوانی له م کیشه یه دا نووسینه که م بگۆرم و حیکایه تی ته له فۆنکاری تیدا ره شبکه مه وه، به لام چ زه ره ر له و راستیه ساده یه ناکه ین، خوشتیش دیت له گه ل ته بیاتی ژیانمان که هینده توند نه پیچراوینه وه به سه هوو نه چین. وه ها بزانه حاجی میرزاش سه هووی کردووه که له لاپه ره 76 دا ده لی سالی 1939 ته شکیلاتی حکومه ت له قه لادزه کرا، وه ک له

بیرمه ئەو تەشکيلاتە لە ساڵی 1937 بوو. بەهەمەحال ئەم لایەنە لە منیش روون نەبێ میتزووی هەیه. دواى ئەو تەلەفۆنەش دیتم حاجی میرزا دەلی لە ساڵی 1946 چووین بۆ سلیمانی.

لە لاپەرە 88 شەرحی «ئافەرىن گۆیان» هاتوو بە «ئافەرىنیاں کرد». ئەم وشە لیکدراوه لیدوانی دەوێت. لیکداناوە فارسییە، لەوێشدا «گۆیان» دەخوێندریتەوه. وشە لیکدراوه کە فاعیلیەت و وەسف دەبەخشی، لە لایەن ریزمانیشەوه کە کەوتە رسته بەلای «ئاوئەلکار adverb» دا دەچیتەوه چونکە وەسف «کردیان بە جەژنە» دەکات. ئەم «ان» هە هی فاعیلیەتە لە فارسیدا، بەزۆریش لە کاردیت وەک: «لەرزان، دەوان و خەندان... هتد». لە کوردیدا باوی نەماوه مەگەر چۆناوچۆنی دەنا بۆ فاعیل بە کار ناهێنین تەنانەت کە دەلێین «لەرزان، رێبەندان و هەرزان...» لە بیرمان چوووتەوه کەم ئەم وشانە ناوی کاران (اسم فاعل).

وشەى ئافەرىن تورکی نییە (وەک لە شەرحە کەدا دەلی کوردی و فارسی و تورکییە). بە ئەسڵ وشەیه کى ئاقیستایە لە قالی «ئافەرىنە، ئافەرىتی و ئافەرىقەنە» هاتوو بە واتای ئافەرىن کە لە ریشهى «فرى» وەرگیراوه بە واتای خوێبوستن و پەرستن و دلخۆشکردن و خوێندن و خەلقکردن. کە دەگوترێ جیهان ئافەرىن بە واتای «خالق الکون». ئەم «ئافەرىن» لە لێرەدا خەلقکردنە. لە کوردیدا زۆر جار بە شوخی یەک بە یەکیک دەلی «ئافەرىوان» و بە خەیاڵی خوێ واتای «ئافەرىت» لیدارشتوو، لە راستیدا ئەم «ئافەرىقەنە» یە دیتەوه سەر زمانان. دوور نابینم وشەى «ئافەرىت» یە هەر لە «ئافەرىتی» وەرگیرایی کە نازیبندانیکى تیدایە، نەک لە «اروادى» تورکی. لەم مەیدانەى «ئافەرىن» دا تەماشای لاپەرە 206 و 207 بکە لە کتیبى «مزد یسنا و ادب پارسی، جلد اول، د. محمد معین» (هەرچى لەبارەى ئافەرىت و ئافەرىوانەوه گوتراى هی خۆمه - م.م). نەفرین کە نەعلەتە بەرانبەر ئافەرىن هاتوو.

لە لاپەرەى 59 وشەى «تەل» شەرح دراوه گۆیا فارسییە بە واتای تەلەفۆن ئەم وشەیه telephone نە فارسییە نە رۆژەلاتی. کەرتى یە کەمى بە واتای دوورە نەک تەل. وەک «تەلەپاڤى، تەلەگراف و تەلیکس». کەرتى دووهمى «فۆن» بە واتای دەنگ بە هەردووکیان دەکەن «دوورەدەنگ»، دەنگى دوور. وشەکان لاتینى «فۆن» لە «تەلەفۆن، گرامۆفۆن و دیکتافۆن...» دا مانای دەنگ دەبەخشی.

هەر لەو لاپەرەیهدا «موهاجیر» بە «کوچکەر» لى دراوه تەوه باشتره «مشخت» بە واتای موهاجیر لە کاربیت. لە زارى کرمانجى سەرودا بیستووومه ئەو واتایە هەیه.

بازیک دەهاوێژم بۆ لاپەرە 142 کە سەرەتای مەرسییە کەى بۆ باوکم لەوێه دەست پى دەکات. لە کۆتایى دێرى یە کەم وشەى گریان لە صیغەى فاعیلیەتى فارسییەوه هاتوو بە واتای «باکى» نەک لە «گریان» ی کوردی بە واتای «بکاء» چونکە سیفەتە بۆ چاو. پێشتر باسى ئەم رێژەیه کرد لێرەدا شاىەدم بۆ هینایەوه.

لە دێرى نۆهەم «فاختە» کۆترەباریکەیه. دواى ئەمە «نالەى تەزەر» نووسراوه و واوى عەطفى پێوهیه بوو تە «تەزەرەوه» ئەم وشەیه «تەزەرەوه» وه کە ناوى تەیریکە وه ک کۆترەباریکە، نالی مەدحى تاقمە مومتازە کەى «خاصەى شاه» دەکات و جارێکیان دەلی: «سینەى تەزەرەوه».

لە لاپەرە 145 دێرى 3 «دوو دەماغ» هاتوو هەلەیه. «دوو دمان» راستە بە واتای نەسەب و رەچەلەک، لەم وشەیه شدا «مان» پاشگره بە واتای جینگە وه ک لە نیشتماندا دەدیترى پێشتریش لەمە دوا بووین. لە لاپەرەى 147 نیوه دێرى دووهم «زانو» ی دە کریت بە «زانوو». لە نیوه دێرى چوارەمى شیعرە کە هەلە زۆره کە نووسراوه:

موتالای سەفحەى دیوانى مەعنایى کامەرانییم بوو

ئەمە راستە کەیه تی:

موتالای سەفحەى دیوانى مەعنایى کامەرانییم بوو

کامران له «کام» و «ران» پیکهاتوو. «کام» به واتای ئاره‌زۆ، هه‌وه‌س دیت. «رام» کهرتی ناوی فاعیلی لیکدراوه له راندنی فارسییه‌وه هاتوو به‌واتای «لیخوڕین، رواندن – له روینه‌وه نه‌ک روان هاتوو» تیکرای ده‌بیتته «ئاره‌زۆ لیخوڕ – چی بیه‌ویت ده‌یکات».

له لاپه‌ره 149 نووسراوه:

له نه‌سلی ئه‌و ره‌زا بوو گه‌ر ره‌زا نه‌بوو قه‌زا بوو
له شیع‌ر و قافییه‌ی جوانی ره‌زا بوو بی ره‌زا بوو

هه‌ر دوو مه‌صره‌عه‌که له‌نگه‌ ئه‌مه راسته‌که‌پانه:

له نه‌سلی ئه‌و «ره‌زا» بوو گه‌ر ره‌زا نه‌بوا قه‌زایی بوو
له شیع‌ر و قافییه‌ی جوانی ره‌زابوو بی ره‌زایی بوو

دیسان له مصره‌عی شه‌شه‌م «بو» بکریته «بوو» ئینجا «بوو» بکریته «بو». له سه‌ره‌تای لاپه‌ره 150 مصره‌عی دووه‌م ده‌نگی «ح» له وشه‌ی «فه‌تح» سووک بخویند‌ریته‌وه. «خالید» ده‌بیت «ی» وه‌سلی به‌دوادا بیت بکریته «خالیدی» ئینجا «ئه‌وه‌هل» ده‌بیتته سیفه‌تی. ده‌چم بو لاپه‌ره 299 دوو مصره‌عی به‌یتی شه‌شه‌م نووسراوه:

خاکساری مه‌قامی بالایه

نیستی حازری مه‌قامی بالایه

مصره‌عی دووه‌م هه‌م له‌نگه‌ هه‌م واتای ناله‌باره. راستی نیوه به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

نیستی حازری مه‌قامی جزوور

که ده‌بیتته هاوقافییه له‌گه‌ل «طیور، لچور، طور و غه‌فور...» که قافییه‌ی به‌یته‌کانن. «نیستی» به‌واتای «نه‌بوون» له فارسییه‌وه هاتوو. مه‌عنای به‌یته‌که ئه‌مه‌یه: وه‌کوو خاکبوون مه‌قام به‌رزیه. نه‌بوون بریتییه له حازربوونی مه‌قامی «حضور» ی لیکای خوا.

له لاپه‌ره 300 مصره‌عی یه‌که‌می به‌یتی سینه‌م نووسراوه:

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌یگری

که سه‌یری مصره‌عی دووه‌م بکه‌یت نووسراوه:

ده‌ستی ساعیز گرم که ئه‌یزانم

مصره‌عی یه‌که‌م جگه له له‌نگی واتاشی روون نییه، مصره‌عه‌که به‌یه‌کیک له‌م دوو شیوه‌یه چاره ده‌کری:

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌یگری

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌گری مه‌ی

چونکه «ده‌ستی ساعیزگر» که ده‌ستی‌که جامی شه‌رابی گرتوو، جیگه‌ی هه‌ردوو شیوه هه‌موار ده‌کات.

چەند بەيتىك دواتر «زەننار» نووسراو لە جياتى «زىننار»، پاشتر «رېنگەيەكە» لەنگە «رېنگەيىكە» دەست دەدات. پاشتر نووسراو:

نەشرى ئەم شىعرەيە بوو لە ديوانم

يان دەيى بکريته نەشرى شىعرەيە لە ديوانم يان بنووسريت:

نەشرى ئەم شىعرە بوو لە ديوانم

لە لاپەرەي 301 مصرەي سېهەم «هەرۆك ئەلفى جانە ستوونى» لە قەسىدەي مەدحەكەي حاجى قادر بۆ بارەگەي قەرەنى ئاغاي پيران وەرگىراو كە سەرەتا دەلي: ئەم خەيمە كە شەمسىيەي شاهەنشەي نەرزە «شەمسىيە – چەتر». دەيى دەنگى لام لە وشەي «ئەلفى» قورس بکري و وشەكە بە سى برگە گو بکري «ئە – لە – فى».

لە لاپەرەي 304 مصرەي يەكەم بەخۆرايى لەنگ كراو. ئەگەر وشەي «ئەدەدا» بکرايە «ئەدەبا» لەنگىيەكە هەلدەستا.

لە مصرەي يەكەمى بەيتى دووھەم دەيى «كە» بخريته دواي وشەي «ئەووەل». لە دېرى 11 «ئەم قائىدى ئەعلايە لەپاش مورسەل» سى برگەي كەمە دەيى بگوتري: «ئەم قائىدى ئەعلايە لەپاش ريحەلەتى مورسەل».

لە دېرى 17 «سايە» دەبيته «سايەي». ئىنجا دواي «عەرشايە» وشەي «لە» زياد دەكري. پيشترىش لە دېرى 14 «خەرقەي» دەكريته «خەرقەي».

لە لاپەرەي 306 «سېحاب» بە واتاي «جيوە» يە. لە كوردیدا «زىواو» بوو تە «جيوە». واتەكەي ئەو دەبەخشى كە زيوپكە شلە وەك ئاو لە عەرەبیدا كراو بە «زئبق».

لە دېرى 14 «ئەيقان» دەكريته «ئيقان».

لە لاپەرەي 307 دېرى 6 «شوجاعەت» هەلەيە «شەجاعەت» راستە.

لە لاپەرە 311 دېرى يەكەم مصرەكە «غوباريكى ئالوودەدايانى تۆم» واتاي نىيە راستىيەكەي «غوباريكى ئالوودەدامانى تۆم».

ليزەدا ئەم رەچەيەي تەتەلە كردن دەبرمەو، هەر ئەوئەندە دەليم گەلي جيگەي ديوانەكە دەيى راست بکريتهو بە نمونە: لە لاپەرە 284 ئەو پارچە نازكەي شەش بەيتى دېرى 4, 7, 9, 10, 11 تىيدا زەدەيە هەريەكە بە جوړىك «دەھانى» فارسىش خزمى «دەدان» كوردى نىيە، لە فارسى «دەدان» ددانە.

لە كۆتايى ئەم گوتارەدا راستكردنەوئەي هەلەيەكە گىرنگى ناو ديوانەكە دەكەم بە «مسك الختام» ي ئەم ئاھەنگى بىرەوئەي خادىمى نەمرى ئەديبى جگەرسۆزى وەفادار. هەزاران هەزار رەحمەت لە گوړى.

لە لاپەرەي 119 بەيتى كۆتايى مەرسىيەكەي بۆ مەرگى «بىخوود» نووسراو:

لە تەئريخى وەفاتی بىرى مەعنى پىي و تەم ئىمشەو

دەلي «مەغفورە» ئەم پىرە لە رەنگى نەوجەوانا روويى

لە پەراويزدا نووسراو كە وشەي «مەغفورە» بە حىسابى ئەبجد سالى 1955 دەگرىتهو. بە ليكدانەوئەي «مەغفورە» ژمارەي 1342 مان بەدەستەو دەدات. كەواتە سالى 1955 مەبەست نىيە لەو مصرەكەي كۆتايى مەرسىيەكە. بە پىي

بیاندهمهوه به تۆمارخانەى میژووی نەمران، کەچی تەوازوعى حاجى میرزا لەو ئەمانەتانەدا دەمهاوێتە سەر باى پاكانه کردن بۆ خۆم کە جگە لە حورمەتى يادى ئەم دۆستە و دەرھینانى يەك دوو گەوھەرى ئەو لە قەدووی داخراودا ناشى گومانى چ نيازىكى دیکەم لیبکرى.

حاجى میرزا لە سالى 1952-هوه هەتا رۆژانى پيش مەرگی دۆست و ئاشنا و برا و کەس بوو. رەنگە بە هەمووی دوو سى هەفتە کەوتیبێتە نێوان دواين نامەى بۆ يەكديمان هەناردووہ لەگەل رۆژى مەرگی. بەر لە 1952 ناوناوہیەكى زۆر دوور لە يەكديمان دەببست و دەزانى، چونکە هاتووچۆ لە نێوان کۆیە و سلیمانى لەو سەردەمەدا ئاسان نەبوو. لە کۆتایى سالى 1952 سى چوار مانگ بە وەزىفەى حاکمى لە سلیمانى بووم کە ئیتر دیدەنى بووہ کارى رۆژانە يان هەفتانەمان. بە دەم زیادبوونى پێوەندیمانەوہ هاتووچۆى نامە لە نێوانماندا زیادى کرد. بە مناسەبەى جیگە دەلیم هەتا حاجى میرزا مابوو دەمگوت بە دەست نامەى دوو کەسەوہ تیدەمینم، يەکیان کاک حسینى خانەقا و ئەوى دیکەيان حاجى میرزا عەبدوڵایە چونکە هەردووکیان هەتا بلیى خەتيان خۆشە و چەندىكى بشتەوى ئینشایان جوانە، خۆ ئەگەر لە وەلامدا چارى ئینشاکەش بکەم هەر دەمینیتەوہ دەستەتەرازووی خەتم لەنگ بى. جاریکيان لەم رۆوہوہ نامەم بۆ برادەرىک (شیخ ئاورەحمانى شیخ سالىح) لە کەرکووک نووسى و گوتم: «خەتەکەم لەگەل خەتەکەى خۆت ساپینەيان پى بکە».

لە سالى 1965 بەدواوہ نشیمەنم بوو بە بەغدا، بە تايبەتى لەو دەمەوہ کە کەوتمە «مجلس الخدمة» حاجى میرزا بە ھۆى ئاسانبوونى گەيشتنى نامە پىم لەبەر ئاشکراى ئەدرەسم خیرایى دەکرد لە نامەنووسین، منیش بێوہخران وەلامم دەدايەوہ. جاریکيان نەبى پتر لە عادت نامەم دواکەوت ئەویش لەبەر ھۆیەكى لاوہكى کە هیچ درىخى منى تیدا نەبوو بەلام تۆلەم کردوہ بۆى بە نامەيەكى درىژى نووکتەتامیز و ھۆى وەخرانم بۆ شەرح دا کە چۆن راستيان گوتوہ: «پەک لەسەر کشتەكى مەزراح کەوتوہ». منیش لە داپەرہ کاخەزم ھەيە زەرەم نيبە، لە مألەوہ زەرەم ھەيە کاخەزى لەبارم نيبە. لە ھەردوو حالدا پوولم نيبە لە زەرفى چەسپ بکەم، پوولیش چەند نەوہ (ھى بەرید و ھى ديفاع مەدەنى و نازانم چى). ئەوہى کاخەزى تەسليم دەکەم کەى دەگاتە بەرید، کە ئەوسا دەبوو سەفەرى بۆ بکەى، پوولان چۆن تەدبیر دەکات و تيان دەکات. لە وەلامدا حاجى میرزا لە رۆژى 1969/3/27 کاخەزىكى بۆ ناردم بە عادتەى ھەموو جارانى پر لە نەوازشت و تەوازوع، لێرەدا چەند گولیکى مناسبى ئەم گوتارەى لى رادەگوێزم دواى پيشەكى دەلى:

«لەم رۆژانە زۆر بىرم ئەکردن، ئەم شیعەرەم ھاتە سەر زبان کە بۆتان بنووسم:

وہا مات و پەريشانم لە ميحنەت دەردى بى تويى

وہ کوو کوردیکى مەرمدوو لە حەسرت دەردى بى دويى»

بەردەوام دەبى لە نامەکەى و دەلى:

«لەم رۆژانە بە خزمەت نامەتان گەيشتم، فەرمووتانە زۆرتان فەرزدارم قوربان بە دەرەجەيەک قەرزارت کردوومەوہ بەم عیبارتە جوانە و بەم نکاتە شيرنانە وەکوو سەلەمى توجارەکانى خۆمان کە لەگەل تووتنەوانەکان ئەیکەن قەت لە ژيرى دەرنايەن، بەخوا منیش ئەم قەرزەم پى نادريتەوہ، جا بزاین خوا بەرەکەتى بخاتە زراعاتەکەمان و لە خۆشى قسە خۆشەکانت ئەوا چەند شیعریکم بۆ نووسى و نامەکەشت بەشى موودەتیکى زۆرم دەکا پى رابویرم و ھەموو رۆژى جاریکى ئەخوینمەوہ:

نامەى شیرینت گەيشتە دەستم

بە بادەى يادت تا ئیستا مەستم

جۆگەلەى سالانى ھىجرى و زابنى 1955 بەرانبەر 1374 – 1375 ھىجرى دەوہستى. بە نەختیک زەينکارى دەرچوو کە ئەوہى تەئریخەکەى لى وەردەگيرى «دلى مغفورہ» يە کە 1375 ھى لى پىک دیت و سلأو لە خوینتەران.

شەمال چىرپاندى مژدەى تۆ بە گويم

لە خوۆشى ئەو نەمزانى لە گويم

فەرەحى داىە دلى غەمناكم

رووناكى داىە چاوى نمناكم

نامەت ئەنسى مەحفەلى شادى

قسەت جەلىسى لە غەم ئازادى

جا قوربان با سەرت نەيشىنم...». كۆتايى نامەكەى بە سفارش بۆ «سەلام حاجى سوور – كە ئىستا نايەتەو بەيرم» دەھىتتە لە گەل سلاوى چەند برادەرىكى ئەوسام كە لە سلىمانى موزەف بوون.

ئەم نامەيەى حاجى مىرزا يەككە لەو پىنج نامەيەى كە فۆتان رىي پىنەبردوون. ھەرە كۆنيان ئەوئەيە لە 1968/5/14 بۆمى نووسىو. دواى پىشەككى سلاو و ئەحوالپرسى دەلى: «ئەحوالى ئەم موخلىسە پرسىار ئەفەرموون ئەوراقم لە موعامەلەيە (مەبەستى نىكبونەوئەى مەرگە) دوعا بۆ عاقىبەتەم بفرموون...». لەدوا ئەمەدا بە شعر دەمدوئىتى، 9 بەيتى لىنووسىون لەمانە شەشى پىشەوئەيانى بە نامەى ھۆنراوہ بۆ مەلا مەمەدى قەلادزەشى ناردووە ئىتر نازانم زووتر بووہ يان دواتر بۆى ناردووە. بەيتەكان لە نامەى كە بۆ مەلا مەمەدى ناردوون يەكەم و سىھەم و چوارەم و پىنجەم و ھەفتەم و ھەشتەمى بەيتەكان دەگرئەوہ. پاش ئەم شەش بەيتە دوو دىرى دىكەى بۆ من نووسىوہ كە لە نامەكەى بۆ قەلادزەيى ھەناردووە دەرناكەون:

تەمەننا جلەوى رازى ئىوئەيە

تەماشانەغەمى سازى ئىوئەيە

لە كام خلوئەتە رى بۆ وىصالتان

لە چ ئاوئىنەيەك ديارە جەمالتان

يەكسەر دواى ئەمە دەلى: «جا لىرەوہ نەمتوانى ھىچى تر خوئماندوو بكەم وە سەرى ئىوئەش بىەشىنم، دوعاى بەرزى و موزەفەيتان بۆ دەكەم، بىستوومە ئەلئىن دوعاى ئىنسانى فاسق قىوول ئەبى جا بزائىن والسلام علىكم».

جلەوى ھەرەك و بەرقى سىنەما

بوو بە ئاگرئ لەناو سىنەما

ئەوئەى لەبىر مە كە نامەم بۆ ھات تاكە بەيتىكم نووسى لە بەرانبەر ھىماى بۆ نىكبونەوئەى مەرگ لىي. بەيتەكە ئەمەيە:

ئەگەر مەولانا دوعاى فاسق ئەدا كا

دوعاى من عومرى تۆ بى ئىنتىھا كا

بەرھەلستنامەكەمى وەخراند، بەلام تاكەبەيتەكەى پىگەيشتبوو، لە سالى 1968/10/28 نامەى بۆ ناردم، لە پاش دوعا و سەلام دەلى: «ھەتا لەم رۆژانە وەرەقەيەكەيان بۆ ھىنام شعرىكتان بۆ تەمەندرىژىيى من نووسىبوو، زۆر مەسرور بووم». منىش ئەم چەند شعەرەم بۆ نووسى، ھەرچەند جەسارەتە ئەمما گوتويانە «الجاهل جاسر» و لە دواى چەند شعرىك دوعام بۆ كر دووى دوعاى فاسق قىوول بى ھى «أفسقىش – ئەفسەقىش» ھەر قىوولە. پاش چەند بەيتىكى كە لە مونسەبەى دىكەدا بۆمى ناردبوو ئەمانە دىن:

خەيالْم پەرتبوو بۆ تۆ سووبەسوو
دلیش پیم ئەلئ «ولاتیاسوا»
بیر و بیتاقەت قامەت چەماوہ
جوزیادت موونیس لەلام نەماوہ

بێچرانەوہ ئەم رستەبە و شعرەکانی دوایەوہ دەنووسی و دەلئ: «ئەمەش چەند شعریکی ترە دوای ئەفسەقە ئینشائەلا
قبوول دەبی»: «

«قول أعوذ» ھەردوو پارێزگارت بی
بەرگی بەلا و چاوہزارت بی
«قول هو الله احد» یارت بی
«الله الصمد» مەدەدکارت بی
«انا فتحنا» بۆت بی ئامادە
دەرگە ی رەحمەتت بۆ بکا گوشادە
مەستی شەرابی «الم نشرح» بی
دل پر زانین و سینە فەرەح بی
قەلە و حەسارت «آية الكرسي»
قووتی رووحت بی قەت نەبی برسی
لە تینی تیشکی حادیسە ی زەمان
شاہەری جیبریل بۆت بی سایەبان
ھاوڕیت لە رینگە ئیسمی ئەعزەم بی
دلئ بی کینەت دايم بیغەم بی

ئینجا دەلئ: «قوربان ھەرچەند زۆرم ماوو نپہایەتی پێینم، وەک چاوہشی چاک، تازە سەریکم بۆ خۆش بووبوو ئەمما
لەبەر ئەوہ کہ تۆ سەرت دەئیشا، ئینشائەلا عومرم ھیندە ماہی ھەتا ئەمجارەش چاوم بە دەستخەتی ئیوہ دەکەویت...»
بەسەر ئیمزاکە یەوہ ئەمە ی نووسیوہ:

ویستم بنووسم بۆ ئیمزا موخلیس
خامە راستی کرد کہ نووسی موخلیس

ئەم برە شعرە لە لاپەرە 257 ی بەرگی دووھەمی دیوانەکە ی نووسراوہ بی ئەوہ ی بلئ بۆ کینی بەرئ کردووہ، ھەر دەلئ:
«دووا و پارانەوہ ی خادیم بۆ ھاوڕیتەکی». بەیتی دیکەش ھەن خادیم لە مونسەبەدا یادئ دوستی دیکە ی پیکردووونەوہ
وہک کہ لە لاپەرە 252 ی بەرگی دووھەمی دیوانەکە ییدا بۆ ئەحمەد شوکری دەنووسی.

نامە یەکی دیکە ی لە 1969/7/11 بۆ ناردوو م لە سەرەتاوہ دوای سەلام و پێشدەستی دەنووسی: «بەعزئ شوہ لە گەل
کاک بە کر حاکم و کاک حاجی قائیمقام باستان ئەکەین...» ئنجا دەلئ: «لەم چەند رۆژانہ جەنابی شیخ محەمەدی خال
قازی پێشوو سووئالی لە بەندە کرد گوتئ: ئەزانم مەلا محەمەدی کوئی کوری حاجی مەلا عەبدولایە، ئەمەوئ بە

ته حقیق بزائم هه تا سهر مه لا عومهر که ئاخری هه موانه بزائم کامیان کوری کامیانه. منیش عه رزم کرد ههر ئه وهنده
ئه زانم حاجی مه لا عه بدولای کوری حاجی مه لا ئه سعه ده و ئه ویش کوری مه لا عه بدوره حمانه له وهش ههر موته ئه کید نیم.
جا لام وایه ئه یه وی بیکا به ریساله ی جهلیزاده کان، زۆر هه ز ده کم ئه گهر ته فسیراتم بۆ بنووسی وه عدم پیداه و ئه م
شعره شم بۆ نووسی ئینشائهللا ههر وایه:

دلت ئاوتنه ی ئه سراری نوور بی
له ژهنگ و تۆزی حادیه دوور بی
باقی باقی نه بی ههرچی باقی تۆی نه وی...

ئسته له بیرم نه ماوه له ئاست داخواییه که ی چیم نووسیوه یان ههرچیم نه نووسیوه. لیره ده ده لیم: بنه چه که ی جهلیزادان
ناچیته وه سهر مه لا عومهر رهنگه عومهر ناو له و سیلسیله یه دا ههر چنگ نه که وی. حاجی مه لا ئه سعه دیش کوری «وائق
بالله مه لا عه بدولای جهلیزاده یه که ده کاته عه بدولای دووهه م. عه بدولای سیهه م باپیرم کوری حاجی مه لا ئه سعه ده».
مه لا عه بدوره حمانی کاکی جهلی باپیری حاجی مه لا ئه سعه ده و کوری مه لا عه بدولای کاکی جهلییه که عه بدولای
یه که مه. به میان ناگوتری جهلیزاده وه ک که به ئاده م ناگوتری بنیاده م، چونکه مه لا عه بدولای یه که م زاده ی جهلی نییه،
خۆی یه که م که سه له و بنه ماله یه هاتوته جهلی. ئاده میش کوری ئاده م نییه. جهنابی شیخی خال ئه و ریساله یه ی نه نووسیوه
چونکه له مانگی یازدهه مینی سالی 1968 سهر دانیکم کرد له گهل هاورئ مسته فا سالح که ریم، یه کیک له داخواییه کانی
شیخی خال ئه وه بوو که میژووی جهلیزادان بنووسم، دیاره ئه گهر خۆی کردبایتی داواکه ی نه ده کرد.

نامه ی پینجه می خادیم له رۆژی 1969/12/8 نووسراوه. ئه مه یان بریتی وه لامیکه له پرسه نامه به کی من که بۆ مه رگی
خوشکه زای خۆی سهره خوشیم پیکردبوو له عه بدولحه میدی حاجی توفیق، که خوارزایه تی و برای ئه م خاتوونه یه، خال به
زاری خوارزاه ده نووسی تا له کاخه زه که ده بیته وه، ئینجا له دامه نی کاخه زه که به مائیلی سی دیری خۆی بۆ نووسیوم
ده لئ: «سهرورم زۆر عه ززی ئیحترام و سه لامه هیه. موده تی بوو به خزمهت نامه تان نه گه یشتبووم ههر
وته ماشاکردن و یادتان باری ناساگییه که می سووک کرد ئیتر ههر بز ی به خوشی». دیاره مه به سستی ئه وه یه که چاوی به
پرسه نامه که ی من و عه بدولحه مید حاجی توفیق که وتوووه. خادیم هیچ هۆیه کی موجه له ی نه ده هیشته وه بی ئه وه ی
نه وازشتی دۆستی خۆی پیوه بکات. به داخه وه له و نامانه ی بۆی ناردمن ته نیا ئه م پینجه یان له ده سستی ته فروتوون بوون
رژگار بوون. له وانه ی منیش بۆ ئه وم ناردوون ته نیا نوسخه ی یه کیکیان هه لگیراوه ئه ویش نازانم چ ریکه وتیک وه های
کردوووه نوسخه ی لی وه ربگیری.

لایه نی شاعیرییه تی حاجی میرزا سی شه قلی پیوه دیاره: یه کیان به هره ی زهوقی ئه ده بی. دووهه میان نه فه سدیریژی.
سیهه میان سۆزی عیشقیکی سووتینه ری ناومیدانه که له سهره تای ژیانیدا میشکوله ی ئیسکه کانی وه برژه برژ هیناوه. ئه م
سۆزه زۆر له هه نیسکه کانیدا به لای نمونه شعره ههره سۆزناکه کانی شاعیره مه شووره کانی پیش خۆیدا ده باته وه تا
ئه وه ی هه ندئ جار به «تضمین واقتباس» رسته ی ته واه، هه ندئ جاریش مصرعه ی ته وایان لی راده گوژی بۆ نا و
هه لبه ست، ئه میش دیارده یه که له ئاکاره کانی مرؤف که له غه می غه مباردا له دوو غه مده ده ژیت. یه کیان هی خۆی.

سه قافه تیکی حاجی میرزا هه بیوو وه ک هه نگوینی هه نگ خۆی له شه ربه تی کتیه ئه ده بییه کلاسیکیه کانی هه لمشتبوو،
کمیک نه بی له چه زی دهرسی مزگهوت که ناوانه له شعره دنیا یه کانیدا تام ده داته وه. ههرچی شعری ئاینی حاجی
میرزایه یه کسه ره له عه قیده وه هه لده قولی و بۆ چه زی دهرس و دهر ناچیته وه. به لای منه وه سوودی شاعریه تی له وه دابوو
که زۆر قول نه بوو بووه وه له زانسته کانی سهرده م چونکه له باریکدا نه بوو به م زانستانه بیته مامۆستای زانکو و به ره مه می
کاره بایی و فه له کی پیشکه ش به جیهان بکات، ههر ئه وهنده ی سوود لیوه رگرتن که سه کویه کی په ند و وه عزی تازه مؤدیل
له و زانستانه دا سازدات و خۆیانی پی بکاته په ندیار که ئیتر نه تام له شعریدا ده ما نه که سیس به دوو وه عزه کانیدا ده چوو.
بۆ ئه و به س بوو که مرؤیه کی رۆشنیر و به رژه وه ندناسی میلله ت و وه لاتنی خۆی و تیکرای جیهانیش بوو، ئاکاریشی له

خۆوه بهره و مېرخاسيدا چووبوو، من و تۆيش سه دجاران به په رۆشتر شعره عاتيفيه كاني ده خويتينه وه له وهى خۆى ليكر دباينا به ئه فهندى و به مه نتيق له خشتهى بردباين. مامۆستا له م مهيدانه دا زۆرن چ لزوم نه بوو به وهى كه خاديم ژماره يه كى لي زياد بكر دا به، ئه وساش ژماره يه كى به نرخ له مريده كاني جه زبه ي سۆز و فرميسك كه م ده بووه وه ئيمه ي تيدا خه ساره كر دوو ده بووين.

له گياني خاديم داواى ليووردن ده كه م كه هاتم ئه م چند دپړانه ي دواييم وه بال ياداشته كاني دا. ئينساف داواى ده كرد من ته راتينه له وه مهيدانه دا نه كه م، به لام نييه تم پاكه و له بهر تيشكى ئه ودا چند ههنگاوم به م لايه دا هه له يتنا.

كاك جه مال محمه د، كه نازانم ئيستا له كوئيه و له چ بارينكدا به، خزمه تى هه ره گه و ره ي به گياني خاديم و خاديم دۆستان ئه وه يه سه رگوزشته ي ته واوى ئه ومان بو بگيرتته وه به هه موو لايه كانيه وه. ده ي بزايين ئه و عيشقه ي ميرزا چ كاريكى له ره فتارى كرد، له وه ده مانه دا چه ندى شيعر ي هه له به ست، كوا نمونه ي؟ مه عشوقه چى لى به سه ره ات؟ و چه ندانى ديكه له پرسيارى ئه وتويى به ده ورى تاكه رووداوى عيشق قوت ده بنه وه. ژياني قه لادزه ي، پاشتر له سليمانى به هه لسوكه وتييه وه، به جوړيك كه ئه گه ر ته ئسيريكى تيكردبى بتوانين له هه له به سته كانيدا بيدوزينه وه... خولاسه، وه ها خوشه تامه زررؤيمان بشكيني، هه تا ياديشى كون نه بووه كاره كه ئاسانتره، كه ده ورائى به سه ردا تپه رى ده بيته ته يرى هه لفرىو:

ئسته كه ش فرسه ته گه لى ياران

كه په نك بوچيه له پاش باران

«...»

بەردەۋامبوون لەسەر رەۋشى چاك پىيىلەكەى بەرەزۋورچوونە، بگرە لە بنەرەتدا ئەم خوۋەى ئۆگرگرتن بەداۋودەستور بەلاى چاكە و بەرژەۋەندىيى مروفدا دەچىتەۋە ھەرچەند ھەموو داۋودەستور چاكىش نىن. بەرژەۋەندەكە لەۋەدايە كە گەلىك لە شىرازە پىرۋزەكانى كۆمەلايەتىمان قەرزارى ئەو خوۋەيە، بە نمونە: ئۆگرگرتن بە خاك و تىكرى كى پىكەپىنەرەكانى سروسىتى و مروفى لەو دەۋرۋەرىيى تىيدا دەژىن بنەماي ھەستى نىشتىمانپەرۋەرىيە. لە بارى پىچەۋانەدا كە ھات مروف لە دەۋرۋەرىيى مندالىيى خۆى دوور كەۋتەۋە و ماۋەيەكى درىژ لىيى دابرا ھەستى بزە و سۆزى بۆى دەپۋىتەۋە. بەكورتى، گىيانى ئاشنادۋستى و دەمارى كۆنەۋىستى (نەك كۆنەپەرستى) لە سەرچەمدا خزمەتگوزارن نەك بەدكار.

جاران، بەر لە سەدان سال و ھەتا سەردەمىك كە بە بىرى زۆر كەس لە زىندۋواندا دىتەۋە، چەنگال گىر كردن لە داۋودەستور و نەرىت و بىروباۋەر تا رادەى دەرويشايەتى ھاندەرى بەردەۋامبوون و پەكخەرى نوپكردەۋە بوو بە ئاسايى و بى ھەناسەسۋاربوونى كەس، چەرخى بەرەۋىپىشبوون و نوپخۋازى تىدا تەنەل دەكات ھەر بەۋ پىيەش فرچكگرتن بە نەگۋراۋى و يەكنەۋايى شەقلى خۆى لە رەفتار و ئاكار دەدات. 450 سال تىپەرى بوو بەسەر دۋزىنەۋەى گەرانى زەۋى بە دەۋرى رۆژدا ھىستان تەقەى ئوستورلايى كۆن لە سەرى فەلەكناسەكانمان دەھات، جا ئەو كۆنە فەلەكناسەش گەلىك بەرەۋىپىشبوون لە چاۋ زۆربەى ھەرە ھەرە زۆرى مىللەت كە پتر ھەزى دەكرد زەۋى تەخت بىت و شەيتان و جنۋكە رۆژ و مانگ تارىك بكن. پارەدارى زەمانى عوسمانلى دۋاى شەرى يەكەم تىياندا بوو پارەى كۆنى بە نوى نەگۋرىيەۋە ھەتا ئىفلاسى كرد... بەنىكى درىژ سۋاربوونى گەرۆك و بىستنى رادىۋ بە ھەرام لە قەلم درا... ئەگەر ئەو زانين و دروستكردانە لە ھەناۋى خۇمان رسكابانايە ھەلبەت ھىندەيان بەر بەرەكانى لە گەلدا نەدەكرا.

نوپخۋازەكانمان بەر لەۋەى قۋولىش بىنەۋە لە زانست و سەقافەتى سەردەم، بە زوۋىيى، پىشت لە كۆننە راۋەستان و چاكىشان كرد ھەرچەند لە ھەندى رۋۋەۋە پەلە و لە ھەندى بۆچووندا ھەلەيان كرد بەلام وا پى دەچى پەلە و ھەلە باچىكە، نوپۋونەۋە لە مروفى دەستىنى.

دژۋەستان لە ئاست گىيانى داۋەستاۋى كۆنەخۋازى كارىكى رەۋايە، لە رەۋاش بەۋلاۋە پىيوستە: ئىمە كە ھىندە بە ئىنساف بىن لە گەل كۆننە مافى لەسەر خۆكردەۋە و بەردەۋامبوونى عادەتى لى بسەلمىنن دەپى ھەر نەبى ھەمان ئىنساف لە گەل نوپخۋازىش بەكاربەننن و چاۋ بىۋىشەن لە وردە تىژرۋىيى و كەمسەبرىيەكى كە لە ھەۋلى نوپكردەۋەدا پىۋەى ديار دەپى چونكە ھەرۋەك كۆنەخۋاز بە سروسىتى مەيلەكەى بۆ ۋەستان و ۋەستاندن تى دەنۋوسى بەرەۋ پىشەۋە.

بەرەۋىپىشچوونى راست و دروست بە زىادەۋە مافى چاۋلىپۋىشنى بەسەرمانەۋەيە. لەم قسانەدا شتىكم گوتۋە رەنگە دەمەتەقە لە نوپخۋازەۋە ھەلنەگرىت بەلام ھەر ئىستە دەگەمە خز و خلىسكى ئەوتۋ دووچارى وىككەتەۋەم دەكات لە گەل نوپخۋازدا.

رۆشنىبىرى نوپخۋاز ناشى لە شەقامەرىنى خۆيدا بىتەۋە بە كۆنەخۋاز. ناشى دەق بە شتىكى تازەبابەتەۋە بگرىت و چنگالى لى گىر بكات ۋەك كە فەلەكناس چەنگالى لە خولانەۋەى رۆژ گىر دەكرد. سووربوون لەسەر بىروباۋەرىك و قەناعەتىك كە گومانى تىكەل دەبىت بەلاى كۆنەخۋازىدا دەچىتەۋە چونكە گومان پەيداۋون بەسە بۆ ئەۋەى رۆشنىبىر بەۋىتە سەر كەكردن لە بنەماي ئەۋ گومانە، ئاخۋ لى پەيدا دەپى. كە ھات و گومانەكە بەلاى چەسپانەۋە بۆۋە ئەۋسا سووربوون لەسەر ھەلەى كۆن سنورى كۆنەخۋازى تى دەپەرىنىت و دەبىتە كوردەغىرەتى و ھۆى ۋەستاندن. بگرە پاشەكشەش.

چى لەم گوتارەدا بە بەرچاۋى خۆمەۋەم گرتۋە چەند خالىكە لە ھىچياندا ھەستىارى (حساسىيە) نازىتەۋە چونكە بابەتى ئەۋتۋن بەھەر لايەكدا بكون چ حىسابىكى بنەرەتى لە كەس ھەلناۋەشپىنەۋە بەلام دەشى سەلماندىان لەلايەن نوپخۋازەۋە بىتە رىياز بۆ سەلماندىنى شتى ئەۋتۋىيى لە دۋارۋژدا. بەھەمەھال كوردەغىرەتى لە نوپخۋاز ناۋەشپتەۋە.

له پيشهوه كيشه‌ى سالى بوون و مردنى نالى ده‌خه‌مه روو كه ده‌نووسرا له 1800 ز بووه و له 1856 مردووه، ماموستا سه‌جاديښ ده‌يگوت له 1779 بووه.

ئهم دوو سالي هاتن و چوونى بى به‌لگه و بى ليكدانه‌وه و بى سه‌رچاوه و بى به‌راورد‌كردن له‌گه‌ل داخوازىي حال، وه‌كوو نيراي عاسمان نه‌قشى له دلاندا به‌ست، هه‌رچى هات له و كانياوه‌ى خواردووه و پيى مه‌ست بوو.

عه‌ج‌هب و سه‌د عه‌ج‌هب له بېده‌نگيى نووسه‌راني نه‌وواوى نوڤخواز له خه‌به‌ريكى بى ئه‌سه‌رى بى سه‌روشوپتى بى به‌لگه كه ده‌زانين نوڤخووازيى دواى شه‌رى گه‌وره‌ى دووه‌م گومانيان خسته به‌ديهيه‌كاني كوڤيشه‌وه. به‌ريكه‌وت من حيكايه‌تى نوڤم لايوو له‌م مه‌سه‌له‌يه‌دا، وا بوو له حه‌فته‌كاندا كه له كوڤرى زانبارى كورددا ئه‌ندام بووم به‌ خوڤنه‌رى كوردم راگه‌ياندا كه حاجى مه‌لا عه‌بدوলাى باپيرم له سالى 1288 ك كه ده‌وه‌ستيتته به‌رانبه‌ر 1871 و 1872 له سه‌فه‌رى حه‌جى بو مه‌كه «نالى» ديتوو. ئه‌ما به‌ پيرى و زوريش به‌ پيرى. به‌دوا شايه‌ديى باپيرمدا ليكوڤينه‌وه‌شم له هيماي شيعره‌كاني نالى كرد كه ته‌مه‌نيكى هه‌لكشاوتر له 56 سال راده‌گه‌يه‌نن. ئهم حيكايه‌تانه‌ى من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى لى كه‌وته‌وه كه كاكه فاتيجى مه‌لاى موده‌ريس له پيشه‌كيى كتىبه به‌نرخه‌كه‌ى «ديوانى نالى» - له چاپكراوه‌كاني كوڤرى زانبارى كورد، 1976» به گه‌رمى لايه‌نى رايه‌كه و خه‌به‌ردانه‌كه‌مى گرت، خه‌لقى ديكه هه‌ر له‌سه‌ر رچه‌ى بى سه‌روسوراغى كوڤينه به‌رده‌وام بوون. خوا و راستان ماموستا حه‌مه‌بوور له ژماره‌كاني 695، 696 و 697 هى مانگى حه‌فت و هه‌شتى سالى 1983 دا گوتاريكى بايه‌خداری روونكه‌روه‌ى له‌م بابه‌ته‌وه نووسى كه له كه‌شكوڤى عه‌لى ئاغاي نه‌فتچى هه‌لينجا بوو، مه‌رگى نالى ده‌برده‌وه بو سالى 1289 ك كه ده‌وه‌ستيتته به‌رانبه‌ر 1872 و 1873 ز.

ليرده‌ا پيوسته بلېم ئاغا له نيوان سالانى 1269 و 1313 ك ئهم كه‌شكوڤه‌ى له گه‌شتى نيوان كه‌ركووك و كوڤه و سليمانى كوڤردوته‌وه كه گرنگيه‌كه‌ى له‌وه‌دايه بوچوونه‌كه‌ى له وه‌ختيكدا كردووه چهند ساليك به‌سه‌ر مردنى ناليدا تيه‌رى كردووه، واته به‌لاى ئه‌وه‌وه سالى 1289 زور له‌بار بووه چونكه له‌وه‌ده‌مانه‌دا ئه‌و ساليه رېك هاتوو له‌گه‌ل ئاگه‌دارىي خوڤى ده‌رباره‌ى مه‌رگى نالى. ئه‌گه‌ر نالى له 1273 ك مردبايه عه‌لى ئاغا بېرى له‌وه‌نده‌كه‌ده‌وه له رېى حيسابى ته‌بجه‌ده‌وه سالى 1289 نامزه‌د بكا بو مه‌رگى نالى، ئه‌وساش جارى نه «عه‌لى موقبيل» و نه كه‌سى ديكه‌ش په‌يدا بووبوون به هه‌له مه‌رگى نالى به سالى 1273 بيه‌خشن و عه‌لى ئاغاي نه‌فتچى بيه‌خه‌ن گومانه‌وه، كه ده‌زانم له جياتى ئه‌وه‌ى بكه‌ويته گومانه‌وه ده‌سته‌يه‌خه‌يان ده‌بوو. ماموستا حه‌مه‌بووريش به‌م به‌لگه‌يه‌ى ليكدانه‌وه‌كاني ئاغاي نه‌فتچى پشتگيرى له رايه‌كه‌ى من كردبوو.

مالى تاوا بى. ده‌بى ئه‌مه‌ش بلېم كه من گوتوومه باپيرم له 1288 ك نالى له مه‌ككه ديتوووه قسه‌كه‌م له‌وه‌ ديت كه ئه‌و له‌گه‌ل باوكى، حاجى مه‌لا ئه‌سه‌دى جه‌ليزاده. سه‌فه‌رى حه‌جى كردووه بو مه‌كه له سالى 1288. دياره حه‌جه‌كه له «ذو الحجة»ى ئه‌و ساليه‌دا بووه. به‌لام باپيرم له خزمه‌ت باوكيدا ماوه‌ته‌وه هه‌تا ئه‌و ساليه به‌سه‌رچوووه و دواى مه‌حه‌ره‌مى 1289 ش نالى به زيندووويه‌تى ديتوووه و له مه‌ككه به‌جىي هيشتوووه.

ئهمانه به‌جىي خوڤان. له به‌ره‌و كوڤتايى سالى 1986 ماموستا عه‌بدولا حه‌داد كه له پاريس خه‌ريكى ته‌واوكردنى خوڤندنى به‌رزه و سه‌ردانيكى نيشتمانى كرد و به خه‌لقى راگه‌ياندا كه له كتىبيكى توركيدا خوڤندوووه‌تیه‌وه، نووسه‌رى كتىب ده‌لى له سالى 1290 ك نالى له ئه‌سته‌مبول مردووه و خوڤى به‌شدارىي كردووه له مه‌راسيمى ناشتن. من ديدنه‌يم بوو له‌گه‌ل ماموستا حه‌داددا، تومه‌ز گوتاريكىشى له‌م بابه‌ته‌وه بو ده‌زگه‌ى روڤشنبيرى و بلاوكردنه‌وه‌ى كوردى ناردوووه به‌لام له پسته تېچوووه. خه‌به‌ريشم پى درا كه ماموستا حه‌داد له ته‌له‌فېزوني كه‌ركووك دووانيكي بووه ئه‌م راستيه‌ى تيدا ده‌ربريوه. ئهم دوزينه‌وه‌يه ليكدانه‌وه‌كه‌ى عه‌لى ئاغاي نه‌فتچى گه‌ليك له راستى نزيك ده‌كاته‌وه، بو ئه‌ويش كه له دووره‌وه خه‌به‌رى مه‌رگى نالى وه‌رگرتوووه، كوڤتايى 1289 و سه‌ره‌تاي 1290 تيك ده‌كه‌نه‌وه.

وابزانم تازه كه‌س مافى ئه‌وه‌ى نه‌ما به كورده‌غيره‌تى و كوته‌كم حه‌قى چن و سووربوون له‌سه‌ر زوره‌ملى بينه‌فاهه‌ى سالى 1856 ى زايىنى و 1273 ى كوچى بگريت به نامزه‌دى ميژووى مه‌رگى نالى، خو له ئيمكاندا نيه نالى خوڤى يان كه‌سيكى هاوكاتى خوڤى بژيته‌وه و شايه‌ديمان بو بدات. ئه‌وه‌ى راستى بى كه‌سيكى بيه‌وى پى داگرئ له‌سه‌ر هه‌له، به‌تايه‌تى له

نیوان ئیمه ماناندا، که برشتی سه قافیمان له مپهر نایه خیته بهر ههنگاوی ههله کردوو، ده توانی بلیت و بنووسیت هه ر دهبی نالی له 1856 مردبیت. نووسینه که شی بو بلاو ده کریتته وه چونکه چاپکراو و چاپکهر پیی عهیدار نابیت.

بگه ریمه وه بو لیکدانه وه که ی عهلی ئاغای نهفتچی و هیمایه کی لی وه برگریم که به که لکی ئه م نووسینه دیت.

من ئه و ژمارانه ی 695، 696 و 697 ی «هاوکاری» م له به رده ستدا نییه. به ته له فون له به یانییه که ی رۆژی 1987/1/10 له ماموستا حه مه بۆرم زانی که عهلی ئاغا بو ئه وه چوو که حاجی قادری کۆبی له و په ره شیعهری که به «شه هسواری به لاغه تی کوردان...» ده ست پی ده کات مه به ستی له نیوه دتیری «اسمی صاحبقران خاص اوه» ده رهینانی میژووی مه رگی موسته فا به گی کوردییه و 1276 ده گریته وه. دواتر که ده لی: «ئه و که نووشی شه راییککی تالی - نالی له و عه سه رده دا بووه تالی» وشه ی «بووه» که 13 ده گریته وه به حیسابی ئه بجه د ده خریته سه ر 1276 و میژووی مه رگی نالی پی ده دریت. دیاره به م حساب به سالی 1289 ده ست ده که وئ.

من وه های بو ده چم عهلی ئاغا نه ها تووه له سه ره تا وه به ورد بوونه وه له واتا و هیما ی شیعهره کان ژماره ی 1276 و 13 ی دۆزیته وه و میژووی مه رگی ئه و دوو شاعیره ی لیوه وه رگر تبن. عهلی ئاغا له سه ره تا وه زانیوه تی نالی له ده ورو به ری 1289 مردوو چونکه خو ی له و سالددا به رحه یات و شیعردۆست بووه تا ئه وه ی دوا ی حه وت سال که و تووه ته سه ر کۆ کردنه وه ی که شکۆل ئیتر خه ریک بووه به ورد بوونه وه ی دوا کاته وه دوو ژماره که ی هه لئاوه ته نانه ت بو ئه وه ی له نیوه دتیره که ی «اسمی صاحب قران خاص اوه» سالی 1276 هه لستی ئه و «ی» ی ئیزافه ی به وشه ی «اسم» هه ناوه که چی له وشه ی «خاص» ی ستاندۆته وه که ئه ویش ده بوو به پیی ده ستووری اضافه «ی» به دوا دا هاتبا یه. ئه وساش ژماره که ده بوو 1299 و که لکی پیوه نه ده ما. خو ئه گه ر بگوتری چ زوو له بیری چوو نالی له 1290 مردوو نه ک 1289: ده لیم من و توش له ماوه ی 4 سال و 6 سالددا تووشی له بیر چوو نه وه ده بین.

ده سا بهر له وه ی ماموستا حه مه بۆر پی م بلی گوتاره که ی هاوکاری له 1983 ده رچوو له بیرم نه ما بوو که ی ده رچوو هه رچه ند خو ی نوسخه ی دا بووم.

ئه م هه لسه نگانده ی بۆ چوونی عهلی ئاغا جاریککی دیکه ش یارمه تی ده دا له وه دا که نالی له ده ورو به ری 1290 مردوو هه رچه ند دوا ی دۆزینه وه ی ئه و کتیه تورکییه پیویست به لیکدانه وه و ده لاله ت وه رگر تن نه ماوه.

کیشه ی «به روار» که وا گه لیک له نووسه ران به هاوواتای date ی ئینگلیزی ده زانن وه ک که ده نووسن: رۆژی پینجشه مو به روار ی 18 ی مانگ... تا ئه م کیشه یه ش هه تا ئیستا به توندی هه ناسه هه لدیتن، تا ئه وه ی بهر له یه ک دوو حه فته نامه ی ناسیاویکم پیگه یشت زۆر به راشکاوی «به روار» ی تیدا نه خشه ست کردبوو.

به ش به حالی خو م ده میکه به خه لقم راگه یاندوو، ئه م وشه یه چ په یوه ندیی به و واتا یه وه نییه وا لیره شدا حکایه ته که ی دووباره ده که مه وه:

براده رانی مه هابادی که به شداری شۆرشه که ی قازی بوون گیرایانه وه که له ده می جمهوریته تی مه هابادا نامه یه کیان له عیراقه وه بو هات له کۆتاییدا نووسرا بوو «به روار ی 94/4/7...» تومه ز له «به روار ی بالا» وه نووسرا بوو براده رانی مه هابه دی وه یانزابیوو که «به روار» به واتای میژووی نووسینی نامه که یه، ئه و «ی» ی کۆتاییشی هی اضافه یه وه ک که بلی رۆژی 7/15 ... له و رۆژه وه ئه م وشه یه وه کوو دانه گه وه ره ریکی به نرخ چوو هه ره نه نگمانه وه. تۆ سهیری، ریکه و ت چۆن وه های کرد نووسه ری ئه و نامه یه نه هات ته وای ناوی «به روار ی بالا» بنووسیت و ئه و کیشه یه مان بو نه نیته وه. له مونا سه به دا ده لیم، مندالیک ده گریا خوشکی گه وره شی بو ژیر کردنه وه ی بانگی کرد، وه ره کنم شته کت بده می منداله که ش گریانه که ی برییه وه پرسى چم ده ده بی ئه ویش هه ر به زمانی کۆبی گوتی «چی کووت ده وئ» واته «چی چۆنت ده وئ» منداله که وه های زانی «چی کوو» شتیکه و ئه و نه بییستوو، دایه وه گریان و گوتی «چی کووم ده وئ، چی کووم ده وئ...» ئیمه که مندال نین نابی «به روار» مان بویت، چونکه خه ت و سه وادیشمان هه یه ده بی واز له نووسینی بهینین.

له باسی «راناو» درېزه هه یه ئیره جی نییه، من ته نها له یه ک دوو خالوه بو دی ده چم. له حه فتا کاندا به درېزی له سه ر راناوم نووسی و چهند جاریکیش بو دی گه رامه وه تا ته وه ی مه ته لی تم دوو چوره جیگور کئی سیفه تی راناوی کارا و بهر کار که له م دوو رسته یه دا ده رده که ویت بابه تی به شیکی یه ک له نووسینه کانم بوو. رسته کان ته مانهن:

- ده دتیم

- ده تینم

له رسته ی سه ره وه دا راناوی که سی دووه می تاک «ت» کارایه و راناوی که سی یه که می تاک «م» بهر کاره. له رسته ی دووه مدا بی ته وه ی راناوه کان رابگوتیزین ته وه ی کارایه بووه ته بهر کار ته وه ی بهر کاره بووه ته کارا... زمانزانه کان ته گه ر هه مووشیان نه بن به شیکی زوریان وه ها داده نین که ته و «ت» هی کوتای فیعلی وه ک «ده چیت، ده کات و ده ژیت» راناوی که سی سیه می تاکه. له روونکردنه وه دا نووسیم، ته گه ر راناو بایه ده بوو ته ویش وه کوو راناوه کانی دیکه بووبایه مه فعول. له وهش زیاتر: ته گه ر راناو بی له ری قیاسه وه دیاره مادهم له «ده چیت، ده لیت و ده بیت» دا ته و «ت» هی کوتای فیعله کان راناو بی له فیعلی «چوو بیت، هات بیت و نووست بیت» یشدا هه ر راناوه. ئنجا که ته مه وه ها بیت ته دی چی بلین له «چوو بیت، چوو بیت، نووست بیت و هات بیت...»؟ تو بلینت ژیریتری (گوته ن = منطق) لیمان به سه لمینیت یه ک فیعل راناویکی که سی سیه می تاک و یه کیکی که سی یه که م و دووه می هه بیت؟ له م نمونانده فیعله کان هه موویان تینه پهن. نمونه ی فیعلی تیپه ری وه کوو «کردن و بردن...» ده شی بکریته «کردی تی - بردی تی...» که له واندا دوو راناوی که سی سیه می تاک له یه ک فیعلدا به دوا یه کدیدا دین جگه له وه ی که گوترا «کردی تی، بردی تی، خواردی تی، دیبیتان و بواردی تی» له هه موواندا دوو فاعلی «راناوی» کو ده بنه وه که شتی ته ووی له کدووله ی ته ریشدا نه بیستراوه و نه دیتراوه و به خه ون و خه یالدا نه هاتووه. له مه وه هینده ی تیشکی روژ ئاشکرایه تم «ت» هی کوتای فیعله کان زیاده یه کی گهردانی «تصریفی» یه بی زیاد و که م، له زوردا له هجه شدا تی ده بردی و گو ناکریت وه ک که ده لی «ده خوا، ده روا و ده چی... هتد». هه ر خوم تازه نووسیم «ده لی» له جیاتی «ده لیت»: نه شم نووسی «تی ده بردی».

وا بزانه به لگه له م به لگه یه به هیتر بو هیج شتیک پیوست نییه، جا ته گه ر نه سه لمیندری هه ر ده بی کورده غیره تی هوی نه سه لماندن بیت. له لای هه ندی نووسراوه له فیعلی وه کو «بده، بکه و بیه» دا تم ده نگی کوتای فیعله کان که شکلی «ه» ی بو داده نین راناوی که سی دووه می تاکه. ته گه ر وه ها بی ته دی له «بکه م، بده م، بده ی، بکه ی و بده ن...» دا چوناوچونی راناویک ده رده چی؟ لی ره شدا دوو راناوی له یه کتر جودا بو دوو که س له یه کتر جودا کو ده بنه وه وه یا دوو راناوی یه ک تاکه که س له فیعلیکدا ده رده که ون.

ته گه ر کورده غیره تی له به یندا نه بی چ ریگه ی پیگیری له پیش که س نامینته وه ده بین له «بیه» دا نه شیا بلین «بیه م، بیه ن و بیه ت» تومه ز گهردانی فیعل جاریکیان تم بزونه ی «ه» ی هیلابه وه و جاریکیشان تی برد. مه سه له که ده چیته وه بو قالی «گهردان» که هه ر جاره به پیی هه لکه وت ده گوری و هیج ده خلیکی به سه ر راناو بوونی تم بزونه وه نییه.

که سی سیه می تاک له رابردووی فیعلی تینه پهردا ده رناکه ویت. له ئاینده دا هه ر به جار ری ده رکه وتنی نامینی چونکه راناوی که سه کانی یه که م و دووه می تاک و کو و که سی سیه می کو که له رابردووی تیپه ردا «م - مان، ت - تان، ی - یان» له ئاینده دا وه کوو راناوی فعلی تینه پهری لی به سه ر دیت که له رابردووی و ئاینده دا «ین، ی، ن» ه.

ئنجا که راناوی به هیتر له ئاینده دا بیته ی بیت چون فیعلی وه کوو «رؤی - هات» که راناوی نییه له ئاینده دا لی ته ده رسکیت. ریژه ی ته مری که سی یه که می تاکیش چونکه که سه که له روودایه لزوم به راناو نه ماوه هه تا له لایه ن ژماره ی تاک و کوی که سی دووه مه وه پیوست به راناو په یدا ده بی ته وساش راناوی بیته ی بو به کار دیت. که فیعله که بوو به ئیلیزای و گوترا «بکه ی» و له ته مری سه ریخ ده رچوو ته وسا راناو په یدا ده بیت، که «یت» ه.

لزوم نه‌بوون بۆ دهر کهوتنی راناو باری دیکه‌شی هه‌یه، که ده‌لێی: خواردم، دیتم، بیستم، کردتان، بریمان و گوت، له خۆوه دیاره به‌رکاری ئەم فیعلانه تاکی سیهه‌مه چونکه ئە‌گەر به‌رکار شتیکی دیکه بووایه ده‌بوو دهر کهوێت.

ئەم راستییه زۆر به‌سه‌یری وه‌ها ده‌کات هیندی زمانزان بۆ ئەوه بچن که له فیعلی «خواردی، کردی و بردی...» دا ئەم «ی» مه‌فعوول بیت چونکه هه‌بوونی مه‌فعوول له شکلی که‌سی تاکی سیهه‌م یه‌کسه‌ر به‌ بیردا دیت، ئینجا که ئەم «ی» دهر کهوت خیرا بیر بۆ ئەوه ده‌چیت که مه‌فعوول بیت. بۆ پتر روونکردنه‌وه سه‌یری نمونه‌یه‌کی دیکه بکه. که ده‌لێی: «ده‌ی دیت»، ئە‌گەر ئاگه‌داری خۆت نه‌بیت یه‌کسه‌ر ئەو «ی»‌ی دوا‌ی «ده» به‌ مه‌فعوولی بی ده‌مه‌ته‌قه داده‌نیت به‌لام له‌گه‌ڵ نمونه‌ی وه‌کوو: «ده‌ی دیتم» خیرا بۆ‌چوونه‌که‌ی هه‌وه‌ڵ جار ده‌بوو‌چیت‌وه هه‌ره‌ها که ده‌لێی: «ده‌م دیت»، لیت مه‌علووم ده‌بی که‌سی سیهه‌می تاک له‌ شکلی راناودا که دهرنه‌که‌وتوه مه‌فعووله، ئە‌گەر راناویکی دیکه بایه دهرده‌که‌وت وه‌ک: ده‌م دیتن، ده‌م دیتیت.

دیتوومه نووسراوه که راناوی لکاو له کوردیدا نییه گۆیا ئەوه‌ی به‌ راناوی نه‌لکاو داده‌ندریت شتیکه وه‌کو verb to be له ئینگلیزیدا، له‌م گوتیه‌شدا پتر راناوی لکاوی بیهیز مه‌به‌سته وه‌ک: نوستن، چوون، هاتیت، ئیمه کوردین، ده‌بینین و ده‌خۆن.

له‌باره‌ی راناو‌بوونی ئەوانه‌ی که له‌م فیعلانه دهرده‌که‌ون: دیتان، خواردتان، بردیان، کردت، بیستم، هینای، ئەوه به‌سه که ده‌بنه «مضاف الیه» وه‌ک: براتان، ده‌ستمان، خزم، مألان، هاوتات و باوکی. ده‌شبنه به‌رکار (مفعول) وه‌ک: دیتمانی (دیتینی)، ده‌تاناسم، ده‌مگرن، ده‌تئاخووم، ده‌یگێرین و ده‌یانکیشین. که‌واته گومان نییه له‌وه‌دا که راناوی لکاوی به‌هیز هه‌یه و جیی ده‌مه‌ته‌قه نییه، ده‌مینته‌وه لکاوی بیهیز.

بۆ به‌ تاقیکردنه‌وه‌یان نایه‌ین له‌گه‌ڵ فیعلی رابردوودا بیانیه‌نین چونکه له‌گه‌ڵ ئەو فیعله‌دا گومانی راناونه‌بوونیان لی ده‌کریت، له‌به‌ر هه‌مان سه‌به‌بیش نه‌هاتم لکاوی به‌هیز له‌گه‌ڵ فیعلی رابردوودا به‌ینم ته‌نها له‌ نمونه‌ی یه‌که‌م نه‌بی. راناوی لکاوی بیهیز ناتوانی بیته «مضاف الیه». به‌لام ده‌بیته به‌رکار (مفعول) وه‌ک له‌م نمونه‌دا دهرده‌که‌وێت:

- دیتینی - ئەو ئیمه‌ی دیت (ین، مفعوله).

- ده‌م ویستن - من ئیوه وه‌یا ئەوانم ده‌ویست (ن، مه‌فعوله).

- هه‌لیان بژاردیت - ئەوان تۆیان هه‌لبژارد (یت، مه‌فعوله).

پیشتر گوتم که‌سی سیهه‌می تاک به‌ مه‌فعوول له‌م شوینانه‌دا دهرناکه‌وئ هه‌رچی که‌سی یه‌که‌می تاکه له‌ هه‌ردوو حالێ به‌هیزی و بیهیزیدا هه‌ریه‌ک فۆرمی «م»‌ی هه‌یه وه‌ک:

- ده‌م بین، ده‌یدیتم (ده‌یدیتین و ده‌یدیتیت...)

ئەم راناوانه‌ی له‌ رسته‌ی بی فیعلی ئاشکراش دین. دیاره رسته‌ی ئەوتویی به‌ناچاری داوای راناوی بیهیز ده‌کات چونکه راناوی به‌هیز هه‌ر له‌گه‌ڵ تیه‌ردا دیت، ئەویش له‌ رابردوودا. ئەمانه نمونه‌ی رسته‌ی بی فیعلن:

- من ئازام، تۆ راستگویت، ئیمه کوردین، ئەوان - ئیوه کورتن.

که ده‌گوتری «ئهو کورته» راناوی که‌سی سیهه‌می تاک دهرنه‌که‌وتوه، ئەوه‌ی له‌ کوتایی رسته‌که‌دا یه‌ پاشماوه‌ی verb to be کونه. له‌ هه‌ندی له‌هه‌دا ده‌گوتری: «کورته‌س». بگه‌رێته‌وه بۆ پتر له‌ دووه‌زار سال ئەم فیعلی هه‌بوونه رابردووشی هه‌بوو. ئیسته له‌ فارسیدا «است» به‌کار دیت له‌گه‌ڵ راناوه‌کان وه‌ک: مرداستم، بالاستی، خوب، استیم... هتد.

ههروه‌ها بی ئەو «است»‌ش رسته دروست دەبی وه‌ک: خوبم، خوبی، خوبیم، خوبند، خوبید. تهنه‌ها له‌گه‌ل که‌سی سیه‌می تاکدا ده‌بی است - هست به‌کار بی‌ت.

من له نووسینی کۆنمدا ئەم بزویته‌ی «بالات راسته»‌ی کۆتایی «راست»‌ه‌که‌م به‌راناو داده‌نا، له‌مه‌دا سه‌هوو بووم تومەز لیره‌شدا راناوی که‌سی سیه‌می تاک جیی ده‌رکه‌وتنی نییه هه‌روه‌ک له‌ فیعلی تینه‌په‌ردا نه‌بیوو. فیعلی بوون له‌م رستانه‌دا سوواوه‌ چی ماوه‌ته‌وه راناوه‌ جگه‌ له‌ که‌سی سیه‌می تاک.

راستییه‌که‌ی ده‌بوو بۆ مه‌فه‌وومی «فعل - کار» وشه‌یه‌ک دا‌بنری نه‌ک تهنه‌ها کردن و پروودان بگریته‌وه به‌لکو ئەوه‌ی پروودان و کردنیشی تیدا نییه وه‌ک «دارا مه‌رده» ئەویشی به‌ر بکه‌وێت... له‌م ته‌رزه‌ رستانه‌دا گه‌لێک جار «کات»‌یش مه‌به‌ست نییه: تۆ که‌ ده‌لێی: «به‌فر سارده» ناته‌وی بلی ئیسته سارده یان دویتی سارد بوو، سبه‌ی سارد ده‌بی. تۆ ده‌ته‌وی راستییه‌کی «مطلق» ده‌ربیریت که‌وا نه‌ پروودان نه‌ کات، هیچیانی تیدا نییه. له‌ ئاست زاراوه‌ی verb تیبینیم هه‌یه چونکه‌ له‌ قامووسه‌کانی من دیتوومن نه‌نووسراوه واتای وشه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ریزمان چی ده‌گه‌یه‌نی.

که‌ وردتر بی‌بین تا‌قی «افعال المطاوعة»‌ی که‌ من له‌ کوردی «کاری پروودان»‌یان پی ده‌لیم له‌وانه‌شدا «کردن» په‌یدا نییه. به‌نمونه‌، که‌ ده‌لێی «دیواره‌که‌ رما» دیواری به‌سته‌زمان هیچی نه‌کردوو، بی ئەوه‌ی ویستبیتی پروودانی «رمان»‌ی به‌سه‌ردا هاتوو. ئەم تا‌قمه‌ وه‌کو تا‌قی کاری کارا نادیار (مبني للمجهول) خۆ ده‌نووتن له‌ پرووی ده‌وری کارا (فاعل) تیباند که‌ هیچ لایه‌نی ئیجابیه‌تی تیدا نییه: له‌ رسته‌ی «دارا دیترا»‌دا دارا چهند ماندوو بووه، که‌ گوترا «دارا که‌وت، پووش سووتا» له‌ویشدا دارا و پووش هه‌ر هه‌نده‌ ماندوو بوون، که‌ ده‌کا هیچ. هه‌ر بۆیه‌ش ریزه‌ی کاری پروودان به‌زوری وه‌ک ریزه‌ی کارا نادیاره. گه‌ردانی‌شان یه‌ک جۆره وه‌ک:

- سووتا - ده‌سووتی - ده‌سووتیم

- رما - ده‌رمی - ده‌رمیم

- پسا - ده‌پسی - ده‌پسیم

- دیترا - ده‌دیتری - ده‌دیتریم

- خورا - ده‌خوری - ده‌خوریم

- کیلرا - ده‌کیلری - ده‌کیلرین

... هتد

بی‌ینه سه‌روکاری ئەم زاراوه‌یه‌ی مامه «راناو» که‌ له‌سه‌ریشم نووسیوه و لیره‌شدا بۆ ئەو و زاراوه‌یه‌کی دیکه‌ش ده‌گیرمه‌وه.

وه‌ک ده‌زانیت و ده‌زانم مه‌به‌س له‌ وشه‌ی راناو ئەوه‌یه واتای وشه‌ی pronoun به‌ده‌سته‌وه بدات، واته‌ وشه‌یه‌ک بی‌ت له‌ تا‌قی «ناو» حساب بکریت... هه‌ر به‌م مه‌به‌سته‌ بوو، هیندی زانای زمانی «بۆناو، جیناو»‌یان له‌ بری «ضمیر - pronoun»‌دانا.

ئەم دا‌رشته‌ی «راناو» که‌ بریتی بی له‌ «را + ناو» به‌ هیچ مه‌زه‌یه‌کی ریزمانی کوردی ره‌وا نییه چونکه‌ وه‌ک چهند جارێک لیره‌ به‌پیشه‌وه‌ گوتوو، ئە‌گه‌ر ئەم «را»‌یه‌ی به‌رای وشه‌که‌ پیش‌گه‌ه‌ی «راخوورین، راپسکووتن و راکیشان...» بی‌ت دیاره هه‌ر ده‌چیته‌ پیش‌کار (فعل) و ناشی به‌ هیچ جۆریک بخریته‌ به‌رای ناو و غه‌یری ناویش. ئە‌گه‌ر کورت‌کراوه‌ی «ته‌را» بی به‌ واتای «بۆ، له‌بۆ» ده‌بوو هه‌ر نه‌بی بگوتری «رای ناو». به‌هه‌مه‌حال «ته‌رای ناو، رای ناو» هه‌ردوو‌یان نا‌قۆلان به‌لام هینده‌ی پیش‌گری «را» بی‌جی نین. به‌ کورتی ئەم زاراوه‌یه‌ ناله‌بارترین دروشمه‌ بۆ زمانناسی که‌ بی‌کا به‌ عینوانی زانسته‌که‌ی مه‌گه‌ر هه‌ر زاراوه‌ی «فرمان» له‌و ناله‌بارتر بی‌ت که‌ نه‌ختیکی دیکه‌ لێ ده‌ویم.

لەم «راناو»دا سەیریکی دیکە هەیه لیبیدەنگبوونی دەبیتە بیئاگایی: ئەو زمانناسانەیی لە بری «ضمیر - pronoun» هاتن «راناو، بۆناو، جیناو»یان رەچاو کرد، ویستیان خۆیان لە «ضمیر» بدزەنەوه بۆ زاراوهی pronoun گۆیا ئەمیان لەگەڵ کوردی ریک دیت. کە ئەمەیان کرد چۆناوچۆنی هاتن بایاندایەوه سەر عەرەبی و دەقوادەق «متصل و غیرمتصل "منفصل"»یان لێ خواستەوه بۆ راناوی «لکاو و نەلکاو»؟ راستییە کە ئەم لکاو و نەلکاوه هەرچی دەوری راناوه کە هەیه لە زمانی کوردیدا پیشیل دەکات چونکە راناوی لکاو شیرازەهۆنی رستەیی کوردییە تا ئەوهی لە رابردووی کەسی سێهەمی تاکی کاری تێنەپەر و لە ئەمری کەسی دووهەمی تاک بترازیت رستەیی تەواو لە کوردی پەیدا نابێ بێ راناوی لکاو. قسەش لێرەدا لەگەڵ لەهجهی کرمانجیی سەرۆو نییه کە لە بابەتی راناودا ئەو لەهجهیە تۆزینەوهی خۆی هەیه.

هەرچی لە عەرەبیدا پێی دەگوترێ «جملة اسمية» لە کوردیدا راناوی لکاو جێی کاری هەبوونی تیدا گرتۆتەوه واتە verb to be لە رستەیی کوردیدا سواوه و ماوتەوه راناوه کە (جگە لە کەسی سێهەمی تاک کە گۆتم پاشماوهی ئەو کاری هەبوونی پاراستوو) خۆ دەزانین کە هەرچی فیعل هەیه بێ لەو دوو ریزەییە باس کراوه بێ راناوی لکاو نایەن. من ئەم لایەنەم لە دەمیکەوه رەچاو کردوو تا ئەوهی لە حەفته کاندایا زاراوهی «راناوی مەند» بۆ «نەلکاو» و «راناوی چالاک»م بۆ «لکاو» پێشنیاز کرد ئیستەش هەر وهه دەکەم هەرچەند دەزانم کەس بەدوا قسەمدا نایەت. چ بلیت «تادەمی گیانلەبەرێکە دوو چاوی هەیه» و چ بلیت «راناوی لکاو و نەلکاو» هاتوویت وهسفیکت بە کار هیناوه هەرچی سروشتی بنەرەتیی وهسفرکراو هەیه تێی بردوو. راناوی لکاو و زاراوهی تاوانبارن.

بێنە سەر باسی «فرمان»: ئەم فرمانە هیچ پێوهندییهکی بەمەفهوومی «فعل، وقوع و روودان»هه نییه. هەر وهه کە پێوهندییهکی بەوانهوه نییه، زۆریش ئاشکرایه چ واتابه ک بەدهستهوه دەدات.

فرمان بێ زیاد و کەم ئەو «فرمان»هیه کە پاتەوپاتە لەگەڵ «امر» فرمان لە «فەرموون»هه بهشیوهی «ناوی چاوگ» هاتوو وهه کە «ترس» ناوی چاوگه «پرس و لەرز...»یش. هەر وهه جارێ دەگوترێ «فرمانی سولتان» ئیستە وا دەلێن «فرمانی ریزمان» بەلام دوور لە واتای خۆی.

ئەم «فرمان»هه لە زاری بازار و ئاخوتنی عادهتییهوه وهه گریا کە خەلقی نهخویندوووه دەیانگوت و دەلێن «فرمانی خۆم بەجی هینا» مەبهستیشیان ئەوهیه بلین «ئەو کارهیی بهسەر شانمەوهیه» واتە «ئەو واجبهیی بهسەر مەوهیه». لەم بەکارهینانەوه خویندەواری نوێ بۆ ئەوهی چوو کە «فرمان» بەرانبەر «کار، عمل و فعل» دەوهستیت ئیتر گۆرج پەنجەیی لێ گیر کرد و لەبری «فعل»ی عەرەبی کەلینی لە ریزمانی کوردی پێ گرت. چ فەرئیک نییه لە نیوان «واجبم بەجی هینا» و «فعلم بەجی هینا» لە نەزەر ئەو کەسهی کاری خۆی بە واجب دەزانێ هەر وهه هاش چ فەرئیک نییه لە نیوان «فرمانم بەجی هینا» و «کارم بەجی هینا» لە نەزەر ئەو کورده نهخویندوووهی کە ئاگای لە ریزمان نییه، ناشزانی چۆناوچۆنی وشه جینگۆرکی و واتاگۆرکی دەکات.

لەو زاراوانەیی تا ئیستە بۆ «فعل» دانراون هیچیان ناگەنە زاراوهی «کار» چونکە وشهیی «کار» لە هەموو وشهیه ک دەلالهتی «فعل»ی هەبێ پتر بهرهو «تجريد» چوو. ئەو لە «کردار، کردن» گەلێک «مطلق»تره، ئیمهش زۆرمان پێوست بە «مطلق و تجريد» هەیه بۆ ئەوهی نزیک بینهوه لە سروشتی ئەو فیعلانهی هەر رووداویان تیدا بێ کردووهی راستهقینه. ئەمە لەلاییکهوه، لەلایهکی دیکهشهوه دەبیتە «کارا، بهرکار» بۆ «فاعل، مفعول». کارگێری لێ وهه دهگیری بۆ «مدیر».

هیندیک لە بری «فاعل» دەنوسن «بکه»: چەندیکی بمرهوی خۆمی پێ ئیقناع بکهم بێ سووده. بەلام دەتوانم بە رههایی بلیم ئەم ریزهیهی «بلی، بخۆ... بکه» بواری خۆی هەیه، لە باریکی تابهتی ئاخوتندا راگەیننه. جگە لەمەش، هەر دەمیتێتەوه بلیم ئەو کەسهی لە ههوه لهوه «بکه»ی بەکار هینا دوو دهستووری «اسم الفاعل»ی کوردی تیک بەست چونکە قالبی «بلی، بوێر، ...» پێوستی به «ر»ی فاعلییهت نییه بۆ هەلنانی فاعیل وهه کە دەلێن «ئاخوهر، کوژەر و بیسهر، ...» له بهر ئەم هۆیه دهبوو «بکه» به فاعیل دابنیت ئیتر خۆشه ئیمهیی تیدا به پرس نین. ئینجا ئەگەر بگوترێ. لە «کردن»دا دەنگی «ر» هەیه خۆ لە «خواردن»یشدا هەیه کەچی کەسی نالی «بخۆر، بخوهر» ناشی بلین

«بدر» به قافیەى «بکەر». له قالبى «بلى، بخۆ» دا که فيعلک رېژهى ئاينده «مضارع» ى دەنگى «ر» ى تېدا مایه وه له فاعلیه تیشدا دیته وه، بۆیه ده لى «بویر» چونکه دەنگى «ر» له «ویرای، دهویر» بەردەوامه که چى له «خواردى، دهخوا» دا بەردەوام نییه. وشەى «بیر» که وا پى دەچى بوویته «بیوور» له موزاریعدا «ر» که ى دەمینیت: «بى، دهبرى» جى خۆیه تى له و قالبەشدا دەرکه ویتته وه. کورد له رېژهى موزاریعه وه ناوى کارا (اسم فاعل) هەلدهنى. له «کردى، دهکا» دا ئەم «ر» بەردەوام نییه که واتە ناشى بگوترى «بکەر».

له نووسىنى ئەم گوتارەم نەبوو بوومە وه ژماره پازدەهەى گۆفارى دەستەى کوردى کۆرى زانیارى عیراقم پى گەبشت، دیتم مامۆستا محەمەدى مەلا که ریم له گوتارى «به رىگای راستکردنە وهى شیعەرەکانى حاجى قادرى کۆبیدا، ئەمەیش هەنگاویكى تر» دەنووسى که وا له چاپکردنى دیوانه که ى حاجى قادر که مامۆستا سەردار خۆشناو و مامۆستا که ریم شارەزا گەردوکۆبیا کردبوو، منیش (مەسعوود محەمەد) پیدایا چوو بوومە وه، دەسکارییم له زۆر شویتیدا کردوو. پىشتەر ئەمەم نەدەزانى له بەر ئەمە پیدایا چوو نە وهى من ئەو بەرپرسيیه ى تیدا نە ماوه که ئەگەر وه کوو خۆى مابایه وه رووى له من دەکرد. دەشبوو کا که محەمەد پرسم پى بکا له گۆرىنى ئەو دەقانه ى که به گۆراوى له سەر من حیساب دەکرى. راستییه که ى من هیچ سەرچاوه ى کم لا نەبوو پى بىستم، خۆ هەرچى هەبى له و سەرچاوانه هەر هیندى من پەبیا به شیعرى حاجى بردوو. ئەم کاره ى کا که محەمەد که یىگومان له پەرۆشه وه کردوو یه تى، ئەویش کوردەغیره تى پى ناوى که نەختیک سنوورى «ئازادى له کرده وه» ى بەزاندوو، به هەمه حال له لای منە وه گەردنى ئازاد پى، به تیبينى ئەوه که له دوارۆژدا پرسم پى بکرى.

«...»

بەر لە ماۋەيەكى چەند مانگى ۋە يا پتر لە سالىك گوتارى گوفارىكى كوردىم سەير كرد، لە ناوتويژىدا ۋەها هاتبوو كە شىعەرى نالى لە چاۋ ھى حاجى قادر ھىندە بەرزە، كوردى گوتەنى، ئاسمان و رېسمانە كە ديارە رېسمان واتە پەت، بە بالاي ئاسمان راناگات.

ھەرچەندە دەزانم قسە كە لە چەژى موبالەغەدۇستىدا خۇى لەبەر زارى نووسەرى گوتارە كە شىرىن نىشان داۋە، دەشانم موبالەغە رەۋايە لە تەقالىدى شىعەردا بەتايبەتى شىعەرى خۇرھەلات، دىسانەۋە لەبەر دوو سەبەب لىم خۇش نەھات. يە كيان ئەۋەيە كە شىۋازى دەبرىنى قسە كە دۇستانە نەبوو. دووھەم ئەۋەيە موبالەغە كە خۇى موبالەغەى تىدا بوو، لە ھەموو ئەۋەيارانەى لە بەراورددا لايەنىك بەسەر لايەنىكى تردا رادەشكىت دوو عەيارە ئەۋەپەريان گرتتەۋە يە كيان ئەم «ئاسمان و رېسمان» ەيە، ئەۋى دىكەشيان «قەترە بەدەريا» يە كە لىيان تىپەر بوويت بەراورد لە نىۋان بوون و نەبووندا دەكەيت.

پىنى ناۋى بلىم، لە دەمىكەۋە و بەزۆرى سەلمىندراۋە كە نالى لە مەيدانى شىعەرى كوردىدا پىشەرۋە، حاجى قادر خۇشى لە چەند قەسىدەدا بە نالى ھەلدەلىت و تەنھا شاعىرىكى ئەۋ سەردەمانەيشە بە تەۋازووع و حورمەتەۋە خۇى بۇ شكاندېتەۋە تا ئەۋەى لە بەيتىكىدا پاتەۋپات دەلى:

بە تەمىن فەردەكى نالى دەھىنم تا رەفىقانم
بزانن فەرمان زۆرە خەزەف قەت ۋەك گەۋھەر نابى
«كە مەندى زولفى دوولانە لە بۇ گەبز و مسلمانە»
«دەكىشى بى محابانە چ لەملا بى چ لەۋلا بى»

دەبىنن خۇى بە خەزەف و نالىشى بە گەۋھەر داناۋە بەۋەشدا خەرىكە ۋەك خاۋەن گوتارە كە قسە بگەيەنپتە ئاسمان و رېسمان.

كە پىۋىستىش بى پاكانە بۇ خۇم بگەم لەۋەدا كە مەبەستم رۋونكردەۋە نەبى ھىچى تر نىيە، بەبىر خۇپنەردا دەھىنمەۋە كە چەندىن جار لە تەلفىزىۋن و لە چەندىن نووسىنمدا پاىەى شاعىرىەتى نالىم بىپەروا لە تۇقالەى شىعەرى كوردى داناۋە تا ئەۋەى لە شىكردەۋەى بەشىك لە بەيتەكانى بۇ قوۋلايەك چووم، بەلاى ھەندى كەسەۋە، سنوورم بەزاندوۋە بۇ ئەۋدوۋى مەبەستەكانى نالى. ھەلبەت گۇمى نالى لەۋە قوۋلتەرە كەسىك بىت بە خىرى خۇى بىرى تازە لە تەختى بىنەۋە لى بدات بەرەۋ قوۋلتەرەۋە، بەلام رەنگە من پتر لە يەكىكى دىكە بە ھەناسەى درىژەۋە بناوم لەۋ گۇمە لى داىت بۇ دۇزىنەۋەى گەۋھەرەكانى، بەۋەشدا مافى تەۋاوم ھەبى بىرورا دەربىر لە ئاست ھەلبەستەكانى ۋە يا لە بەيەكدى گرتنى شاعىرىەتى ئەۋ بە شاعىرىەتى يەكىكى دىكە چ خۇم چ بەكىكى دىكە كرىبىتى.

خواروژوور نەك ھەر لە نىۋان دوو كەس و دە كەسدا بگرە لە نىۋان دەستى چەپ و راستى تاكە كەسىشدا ھەيە... دوو چاۋى خۇت و دوو گۇبى خۇشىم لە ھىزى بىستن و دىتندا بەرانبەر نىن. شىعەرى تاكە شاعىرىش ھەموۋى ھەر تا تەرازوۋى ھاۋسەنگ نىن. تۇقەلانەى گردىكى سەد مەترى لە نەۋەد مەترى لاي دامەنى كەژىكى دوو ھەزار مەترى بەرزترە. ئىنجا ئەگەر سەرۋى بەرزايى شتان و كەسان و ھونەران بەيەكدى نەگرىن بۇمان ئاشكرا نابى كام لە كام و كى لە كى بەرزترە.

دىۋانى نالى بگرە بە شايەدى ئەم قسەيەم: بەر لەۋەى زەبىنى خۇت بە نرخاندىن و ھەلسەنگاندەۋە خەرىك بەكەيت دەبى لە پىشەۋە دان بەم راستىيانەدا بەننىت:

یه کهم راستی ئه وهیه که شیعری سهره تای دهمدان له شاعر له چاو شیعری ته مهنی قالبوونه ودا وهک پله سهره تاییه کانی بیلیکانهن له چاو پله ژوورچوو کاندای. کهس له پرئ نایی به کورئ. له مه وه به دیهیه یه ک تووش دین له ئاست هه موو خاوهن مه هاره تیکدا به راست ده گهرئ. ئینجا سهر نیهه بیین دوانی شاعیریک نمونه ی له یه کدی دووری تیدا بیت که ئه وانیش له پرئ موباله وهه هه ندیکی له چاو هه ندیکی «ئاسمان و پرئسمان» بیت.

دوو هه م راستی ئه وهیه که به رهه می قوناخی لیکه وته یی و به ریووتی ده می پیری سهره ژیر ده بیته وه نه ک تی هه لده کیشیت. پاش قالبوونه وهی ته واو قوناخیکی وهستان ده ست پین ده کات که له ئاکامدا ورده ورده ده سته وناو ده بیت و خورگه ی به ره ژیری لی په یدا ده بیت. ده شی مرؤ هه بی به و پله یه نه گات، به جوانه مه رگی وه یا مه رگی ده می قالبوونه وه...
ئهم راستیه ش له گه ل راستی پینشووتر به بیژنگی له یه کتر کردوو به رهه می شاعیر و هونه رکار داده بیژن له گه ل تیبینی ئه وهدا که داهیزرانی ده می پیری پینگه یشتووی قوناخی قالبوونه وهی پینوهیه هه رچی پله ی سهره تای مه هاره ته کالی و کرچی ساوایی تیرا ده خویندریته وه.

سینه م راستی و چوارم راستی ئه وهیه که له ده می قالبوونه وه شدا خاوهن مه هاره ت به پینی ریکه وت و هه لکه وت و باری نه فسی و ده ور به به رهه می له یه کنه چووی ده بیت وه یا خود مه هاره تی گه وره له هه ندی مه یداندا له ئاست مه هاره تی مامناوهنجی که پسپوری ئه و مه یدانه یه کورت دیتیت. ده بیینی پاداشتی گه وره و مزه ی ئه رک هه ندی کهس وه ها چالاک ده کات پینش له خو ماموستاتر ده که ویتته وه که بو ئه و پاداشته تامه زرؤ نه بووه.

کورتیی قسه ی دریز لیره دا ئه وهیه که نر خاندنی شاعر وه یا هونه ر گه لیک گه لیک به دره نگه وه ده گاته ئه وهی ته عبیری قه تره به دریا و ئاسمان و پرئسمانی تیدا به کار بیت چونکه له وانیه ته نها که سیش له دوو به رهه می به رز و زمیدا به ره ئه و ته عبیره بکه ویت وه یا به رهه می خاوهن هونه ری مامناوهنجی له هه ندی بواردای پینش بکه ویتته وه وه ک تازه گوتمان...
نر خاندن له نیوان دوو که سی هاوکه سیدا، چ شاعیر بیت و چ نووسه ر و هونه رکار بیت، له تیکرای به رهه میان و له تۆقه له کانیاندا ده کریت دهنای، که م و زور، به شیکی به رهه می ئه و مه هاره تدارانه له هیز و پیزدا دراوسین وه ک ئه وهی که سه رمایه ی 100 دینار پیکه لپیکه له گه ل 100 دیناری یه که می سه رمایه ی هه زار دیناری وه یا ملیون دیناری.

له وه هه لبه ستانه ی که وه پال نالی دراون تیاندای هه یه که م شاعیر پینان رازی ده بی وه پال خوین بدرین تا ئه وهی من له ئاست هیندیکیاندا هه رگیز ئالای سه لماندنم هه لته کردوو و به هی نالیان نازانم، تیشیاندا هه یه شه قلی نالیان پینوه ئاشکرایه به لام له لووسولیکی و گه واراییدا تۆزی هیندیکی دیکه که شیعره کانی ناشکینن.

حاجی قادریش له لای خویه وه ئه م خواروژوور و نیوداشت و تۆقه لانه ی هه ن له گه ل تیبینی ئه وهدا که مه راقی کورداییه تی وه های لی کردوو زور جارن گوی نه داته به لاغه ت و ره وانای و جوانی له هه لبه ستدا تا ده بیه یین، له خوئی، پاته و پات پیمان ده لی:

با بلین ئه م شیتته قه حیه مردوووه
چهند وه ریوه چهند ورپته ی کردوووه
حق ته عالا واقعی ئه حوالمه
خالیهن لیلایه ته رقیمی ئه مه
به یته کان عیبی مه که ن خوار و که چن
مه قصه دم له م به ند و باوه در بچن
وه رنی ئه م دونیا یه نه فسی نه فسییه
گه ر له به ر ئیوه نه بی باکم چیه
من له تووفانا به ری خووم ده رده که م
وا مه زانه دامه نی خووم ته ر ده که م

حاجی که لیره‌دا دان به‌عه‌ی‌داری شی‌عری خویدا ده‌نیت نه‌هاتوو له رووته‌نی بی شه‌قل و دروشم و هی‌مامان سه‌رگه‌ردان بکات. هه‌ر له‌و بره‌ شی‌عه‌دا که تو‌مه‌تی خواری و که‌چی‌ان تی ده‌گری‌ت، ما‌لم هه‌قه، زو‌رینه‌ی ئه‌و 53 به‌یته‌ وه‌ک گه‌لیک قه‌صیده‌ی دیکه‌ی، نموونه‌ی ره‌وانی و به‌لاغه‌تن به‌لام به‌ شی‌وازی‌ک که بو «سه‌ل ممتنع» ده‌چیته‌وه. حاجی له پشت ته‌ستووری خو‌ی به‌ مه‌تانه‌تی دار‌شتن و سامانی ناوه‌رو‌کی شی‌عه‌کانیه‌وه بی‌نا‌کانه له جیاتی خه‌لق عه‌ییان بو ره‌چاو ده‌کات، ئه‌م راستیه‌ش نه‌ک هه‌ر ته‌نیا به‌ قوول‌بوونه‌وه له جووت سه‌روا‌کانی، که سه‌ووله‌تی قافی‌ه‌گو‌ری‌ان تی‌دایه، به‌ل‌کوو با‌شتر به‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که له چه‌ند به‌یتدا پاته‌وپات خو‌ی هه‌ل‌داوه‌ته‌وه که لیره‌دا نموونه‌یه‌کیان لی ده‌هینمه‌وه:

خه‌زنه‌یی‌که به‌یتی من دوو می‌صره‌عم داخستوو
 که‌س ته‌ماعی تی نه‌کا ری‌گه‌ی دزم لی به‌ستوو
 بی‌که به‌ر، دی‌بابی نه‌ظم، تا قیامه‌ت نادرئ
 چونکه ئه‌بکاری مه‌عانی تار و پۆی رستوو
 زاهیره‌ن به‌یتم له نالی و کوردی زور که‌متر نی‌ه
 تالعم به‌رگه‌شته‌یه، به‌دبه‌خته به‌ختم نوستوو

ری‌که‌وتیکی له‌باره بو ئه‌م نووسینه که حاجی قادر خو‌ی له مو‌باله‌غه‌دا به‌ی پی‌ویست ئه‌م ئاسمان و ری‌سمانه‌ی له هه‌لبه‌ستدا به‌کار هیناوه ئه‌مما له‌به‌ر کیشی شی‌عه‌ر وشه‌ی ئاسمانی تی‌دا گو‌ری‌وه به‌ فه‌له‌ک: هه‌روه‌ک له‌و بره‌ شی‌عه‌دا ته‌فعلیه‌ی به‌یته‌کان ده‌لیی خه‌ریکی سه‌ما‌کردن و ئوستادانه‌ش داستانی می‌ژووی کو‌نی ناو حکایه‌تانی کردوو به‌ ئاوباره بو واتا‌کانی، ئه‌م گو‌ری‌نه‌ی ئاسمانیش به‌ فه‌له‌ک هه‌م ده‌سه‌ل‌اتی زمانناسی و هه‌م تیر‌کردنی ره‌نگی داستانی ته‌قلیدیشی پینه دیاره:

به‌رچه‌م و فی‌سی که‌چی تو ئه‌ی جه‌وان
 تاجی که‌یان و عه‌له‌می کاویان
 من له غه‌مت ری‌گه‌یه‌کم که‌وته به‌ر
 خوانی به‌هه‌شت و سه‌فه‌ری هه‌فت خوان
 بی‌ژه‌نی چاهی زه‌قه‌نی تو‌یه دل
 راهی نه‌جاتی: فه‌له‌ک و ری‌سمان
 تیری مو‌ژه‌ت بو دلی ئه‌سه‌فهن‌دی‌ار
 تیری گه‌زی رو‌سته‌می مازهن‌ده‌ران
 فی‌رته‌ی تو له‌شکری ئیرانی‌ه
 سه‌بری منیش له‌شکری تو‌ورانی‌ان
 به‌سه‌ته‌ی سا خو‌یتی سیاوه‌ش نی‌ه
 جان و دل‌ت بردوو هه‌م دینمان
 حاجیه‌ فی‌رده‌وسی کورد سا ته‌توش
 گو‌ی وه‌کوو مه‌حموود مه‌ده قه‌ولی به‌دان

دهبې بلیم له «ش» څخه دوی «تو» ی بهیتی پاینی غزه له که دلگرانم، باشر تهویه «ته تو» بی چونکه هم «ش» ه وه راډه گه یه نی که ده شی محمود گویی نه دابته قه ولی به دان هه روک ده شی گویی دابته به لام ئیحتیمالی گویته دان به هیتره. «ش» ی پیوهندی وه کوو «و، هم» «معطوف و معطوف علیه» ده خه نه وه سر یه ک نه ک له یه کدیان داده برن. که «ش» ه که هه لستا و گوترا «ته تو وه ک محمود گوی مه ده»... ته تو و محمود لیک داده برین و بهر دوو حوکمی جودا ده که ون: محمود گویی داو ه تی، تو گوی مه ده ری. ناشزانم ناخو به ئه سل حاجی چی گوتووه. ته گه «ته تو ش» ی گوتبی وه ک تهویه، پیسه کی، له بهر زیده ترسی له و گویدانه وه های دانایی یار گویی داو ه ته قه ولی به دان ئیتر به گله ییکردن له و تومه ته مه و هوومه ده یه وی ری گویدانی لی بپرته وه. له لایه ن دارشتنیشه وه «ته تو ش» تیرتره له «ته تو» ئیتر ره نگه هم ورده زینه ته حاجی بردیته وه بو ئیحتیماله بیهیتره که ی باسم کرد.

دیوانی حاجی قادر بهیتی و اتاسه ختی زورن که جارئ له که سم نه بیستووه به ره های و بیگرت ساغی کردیته وه. بهر له بیست سالیک مهر حووم مه لا ره تووفی سه لیم ناغا لیسته یه کی 20-30 بهیتی بوم هه نارد که به باشی لیان حالی نه بوو بوو. به داخه وه لیسته که م نایه ته وه بهر چاو، ته نها به یتیکیم به بیردا دیته وه که ده لی:

لئوی وه ک قه نده مو که ره له ده ما شیرینه
بویه ته کراره وه کوو ناله ئه نیسی نه فسه

له مه جلیسی خدمه ئه ندام بووم، مه لا ره تووف هاته لام و له و به یثانه وه دواين واتای ئه میانم تی گه یاند که شه کر به «تکریر - دووباره سافکردن» شیرینتر ده بیت وه ک که ده گوتری عه ره قی دووباره به دوو جار تکاندن په سهندتر ده بیت. له بهر هم زیده شیرینی وه کوو ناله که ی هه مده می دائمی هه ناسه یه لیوه که ش هه میشه به سه ر زارانه وه یه. حاجی له م به یته دا لیوه که و وشه ی لئوی به مه هاره تی ته عبیر خستوته ده می خو یه وه و به دووباره کردنه وه ی ناوه یتانیسی سات له سات شیرتتری ده کات، یاخود هه تا ده یمزئ شیرتر ده بی. مه لا ره تووف له م «تکریر، تکرار» هی شه کر به له د نه بوو بویه مه عناکه ی لی روون نه بوو. ئیستا له سایه ی ته کریری نه وه وه قوتایی سه ره تاییش ئاشنایی بووه.

جگه له ئیشکالاتی و اتاد اخواوی و نه کراوه یی هیندیک له به یته کانی، گرتی دیکه ش هه ن پیوه ندیان به ژیان و به سه ربردنی حاجیه وه هه یه که له دیوانه که یدا دپته بهر چاوی خو پته ر. من له و سی بهر گه ی «حاجی قادری کویی» که له سالانی ئه ندامه تیم له کوری زانیاری کورددا نووسیم نه گه بیستمه شه رحی دیوانه که ی چونکه جارئ زورم ما بوو له تو پزینه وه ی ژیا نی بمه وه، خوا کاری خزمی چاکه خوازم راست به یثیت ئه و ئه رکه یان له سه ر شانم لادا به دوو رکه و تنه وه م له کور. ئیستا له مونساه به دا گرتیکی ئه و تو یی ناو دیوانه که بو بهر چاوی خو پته ر هه لده ستینمه وه.

بره شیعیکی پینج بهیتی که سه ره تاکه ی به م دپره ده ست بی ده کات:

مه تنی کوتوبی هم دهره با شرح کرابی

به پیی نووسینی ماموستا گبو موکریانی له هه جووی قازییه کی سابلأغی داناوه که سه روکاری له گه ل مروه ت ناویکدا هه بووه... هتد. له کوتایی شیعه کانداه هم به یته ده خو ئیته وه:

حاجی ده لی هم میسرعه ته ئریخیه قازی
«انصافی نییه، عاری چییه، مروه تی گابی»

هم ده قه هی دیوانی حاجی، له لیکو لینه وه ی سه ردار حه مید میران و که ریم مسته فا شاهه زایه. ماموستا گبو نووسیه تی:

هه ر حاجی ده لی هم قسه ته ئریخیه قازی

ئىمە ئىشمان بە مىسرەسى دووھەمە كە تەئرىخى رووداوه كەى تىدايه ھەرچەند رېم ھەيە بلىم دەقەكەى موكرىانى وشەى «دەلى» تىدا بى گرفت ھاتووه... بە حىسابى ئەبجەد ئەگەر «مروت» بنووسىن لە جىاتى «مروەت» ھىستان ژمارەى نرخی پىتەكانى مىسرەكە (ئەگەر بەسەھوو نەچووبىتم) 1285 دەگرىتەو. ئەم سالە بە ھىچ لىكدانەوھەك، لەگەل گەشتى ژيانى حاجى ناگونجىت. من لە لىكدانەوھى دوور و درىژ و بەيەكدى گرتنى سال و رووداو و كەين و بەينى ژيانى ئەو و باپىرم و كەيفى و شىخ رەزا كە لە بەرگىك لە بەرگەكانى «حاجى قادرى كۆبى» دا بلاو كراوھتەوھ مانەوھى حاجى قادرم لە سابلاغ گەياندە 1279. ئىنجا ئەگەر لە 1285 جارى لە سابلاغ بووبىت چۆن دەشى حاجى پىش كەيفى بە جەند سالىك كۆبەى جى ھىشتىت؟

دەربەدەربوونى كەيفى جى گومان نىيە كە لە 1286 رووى داوھ، ئەوئىش بە شايەدى باپىرم كە خۆى لەبەر خاترى شىخ رەزا كەيفى سەرشكىن كرددوھ و تاران دووھەتى... لە دەقى شىعەرەكەدا بنگەيەك نابىنم بو داشكاندى 5-6 سالىك لەو مىژوھ تا بەرھو ھەوراز بچىتەوھ بو 1279، 1280 ناشكرى خۆم لە راگەياندى مىسرەكە نەزان بكەم و پشتگوئى بخەم. لەلايەكى دىكەشەوھ بە زەحمەت بىش بگوترى برە شىعەرەكە ھى حاجى قادر نىيە چونكە شەقلى ئەوى پىنوھ ديارە ھەرچەند لە نووسىندا ھەلەى تى كەوتوھ. ئىنجا ئەگەر بە كىك بلى ئەم مىژوھى 1285 بەرھو سەلماندى رىوايەتىكمانەوھ دەبات كە دەلى حاجى و كەيفى بەيەكەوھ بەرھو ئەستەنبول رۆيشتن، پىنى دەلىمەوھ: باپىرم كە لە سالى 1288 لەگەل باوكىدا بو حەج دەچىت لە حەلب كەيفى دىتوھ، مامۆستاي كورانى والى بوو. جگە لەمە، كە لە كۆبەش دەرچوھ بەينىك لە ھەولتەر ماپەوھ باپى ئەوھ بكات كە رەشىداغاي حاجى بەكراغا بە نامە لىي داوا بكات بگەرىتەوھ بو كۆبى. ئەوئىش وەلامە ئاگرىنەكەى:

ئەى نوحى نەجانم لە دەسى چەرخى جەفاكار
وھى روح و سەر و مالى منت جوملە بە «اىثار»

بوى دەنرىتەوھ و تىدا دەلى:

بى عىزەت و بى عارم ئەگەر بىمەوھ كۆبى

ئەم كەين و بەينانە ھەمووى دواى ئاوارەبوونى حاجى بوو...

خولاسە ئەم ئىشكالە ھەتا ئىستە بو من ساغ نەبۆتەوھ. كە لە ئىشكال و گرفت بدوئىن جى خۆبەتى بلىم چوارىنەيەكى حاجى ھەيە لەوانەيە خويئەرى بە پەلە تەلەزگەى تىدا بكات و واتاكەى بە بەرەواژى بو روون ببىتەوھ و وھە تى بگا حاجى لەو چوارىنەيدا نالىي شاندىتەوھ لە ئاست شاعىرىتەبى خۆيدا. حاجى دەلى:

بەيتى نالى و بەيتى من گەر تىكەلى يەكدى دەكەن

ئەحمەقى سورەت پەرسەت و جاھىلى مەعنا نەزان

حاجى لەكلەك لەك بەلەك فەرقى لەگەل تووتى ھەيە

وھەك ھەزارى ئەو بەھار و بلبولى فەسلى خەزان

لە وشەى حاجى لەكلەكەوھ ديارە كە حاجى خۆى بە لەكلەك داناوھ لە ئاست نالىدا، تووتى بو دەمىتتەوھ لەو مىسرەكەدا. من دەقەكەم لە ديوانى حاجى، بەلىكدانەوھى مامۆستايان سەردار و شارەزا، بو ئىرە راگوئىست كە خۆشبەختانە وشەى «ھزار»ى بە واتاى بولبوليان بە «ھەزار» نەك بە «ھوزار» نووسىوھ. خۆزى لە ھەندى ھەلەى بەرچاو و زەقى ناوانوھى ديوانەكە ھەمان نىشانەشكىننىيان بكردايە وھك كە لە لاپەرە 271 ھاتوون «كەلبى رەقىب»-يان لە جىاتى «كەلبى رەقىم» نووسىوھ و مىسرەكەكەى پى لەنگ بوو. ئەمەش تاكە نمونە نىيە، لە كۆتايى لاپەرە 270 شدا مىسرەكەى يەكەم جگە لەوھى كە ھەلە و لەنگە سەرەتاكەشى بە بەحرىك دەست پى دەكا جودايە لە بەحرى مىسرەكەى

دووههم... چەندىكى دىكەش ھەن من خەرىكىيان نابم و زۆرىش سوپاسگوزارى ئەو ئەركەم كە گەلىك لايەنى شىعەرەكانى حاجىيان پى روون كردۆتەوہ...

تا ئىرە چى نووسىم لە قالىبى وەلاوہنانى تۆمەت و لەسەر كەردنەوہى بەرگىرانه و روونكردنەوہى چەندوچۇنى ھەندى حال و بارى حاجى و بەشىك لە ھەلبەستەكانى بوو، كە بمانەوى، پىويستىشە بمانەوى بەر مەيدان و بى تەقىە لە بەرزايى شىعەرى حاجى بدويين نمونەى تۆقلانەى زۆرن لە ديوانە كەيدا كە لىيان بوەشىتەوہ شەرى گەردەنكىلى بە خەلق بفرۆشن. جارئ لە پىشەوہ با بلىم گومان ناكەم چ ئەديبىك رى بە خۆى بدا دوودل پى لەوہى قەسىدەكەى «بەھار»ى حاجى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى مرؤفايەتییەوہ دىت نەك ھەر ھى كورد. لەلايەن دەسلەلاتى ھونەرى شاعىرىيەوہ حاجى بەو قەسىدەى و نمونەى دىكە كە لە زىدە جوانى و سفتى و چرى و پتەوييان خەرىكن بقلشن، لەوہ دەرچوہ شاكارەكانى بدرىنەوہ بە كارى رىكەوت و تەقلەى مامە ھەمە و پىكانى رەشھاوئىز. سەبرى ئەم چوارىنەى كە لە وەسفى كابرايەكى تەقتەقىى داناوہ:

شەو كەتى جووتەى سمىلت تاكە مانەندى كەمە
تەركەشى تىرى تەزاو و شىرى دەستى رۆستەمە
رووى لە تەختى روومەتت ھىناوہ بۆ شانت دەلىنى
مارى سەرشانى زوحاك و دوشمنى تەختى جەمە

تەركەش (تيردان) بەمەدا ھەر داوہ موويەكى سمىلەكە وەكوو تىرىكى تىراوہ، تىكرائى مووہكانىش وەكوو شمشىرى دەستى رۆستەمن. ئەمەندەم گوت لە شەرحدا ھەتا خويئندەوارى نەوباو بچىتە ناو چوارىنەكەوہ دەنا دارشتن و مۇسقىاى چوارىنەكە مامۇستاي شەرحدەرى ناوئىت.

سەيرىكى ئەم پىنج بەيتە بكە كە لە مەدحى ئەمىن ئاغاي حاجى بەكراغاي ھەويزى داناوہ:

ئەى محەمەد وەى ئەمىنودەولە ئىمرۆ كۆيى توو
جەننەتىكە كەوتە دۆزەخ ھەرچى لىى دوور كەوتەوہ
مودەتىكە دەر بەدەر گەردى ديارى غوربەتم
بەندە يادى ئاستان بۆسى ئەتۆى كرد ھاتەوہ
چونكە توحفەى لازمە ھەر كەس لە غوربەت بىتەوہ
بەم دوو فەردە من قەزاي سەد گۆنە توحفەم كەردەوہ
قاوہچى بەزمى ئەتۆ دنيايە، سىنى ئاسمان
ئافتابى زەرفە، فنجانى مەھە، قاوہى شەوہ
ئەو شەوہ بۆ ھەر كەسى دونيا بكاتە رۆزى روون
شەو لە خىتەى ئەو عەنقاىە دەر بانى خەوہ

خويئەر سەرنجىك لە بەيتى چوارەمى مەدحەكە بگرئ. دنيا قاوہگىرى ديوەخانەىە. ئاسمان سىنيەكە فنجانەكانى قاوہى لەسەر دادەنرئ. رۆژ ئەو ژىر پيالەيەيە فنجانى بە سەرەوہىە، مانگى سىى فنجانى قاوہىە. شەو خۆى قاوہىە. چ ماوہتەوہ بە بەلگەى گەورەيى بخرىتە پال شەو و رۆژ و مانگ و ئاسمان و ھەموو جىھانەوہ؟

بەيتى پىنجەم لە داخراوہكان دەژمىردرئ و رەنگە كەم كەس مەتەلەكەى ھەلھىنايى. من لە خۆم گومانائىم بەلام بەرىك دەھاوئىمە مزگەوت بە ھىندە مەعنايەى كە بۆى چووم:

شەوى ئەو بەيتە دوو مەعنا دەبەخشىت و لە ئاکامدا تىكىش دەكەنەو. يەكيان ئەوئەيه كە شەوى بەزمى ديوەخانەى ئەمىناغا وەك «شەوى قەدر» (ليلة القدر) كەسىك تىيدا بى تا سبەينە، تارىكايى لە ژياندا دەبىتە عەنقا كە ھەر ناوى ھەيه و ناوكى نىيە. مەشورە دوعاى شەوى قەدر قىبولن ئىتر ژيانى ئەو كەسە دەبىتە بەختيارى و ئاھەنگ كە خەو تىيدا دەبىتە دەرگەوان، دەرگەوانىش وەك دەزانين لە دەرەوئەى خانە دانەنىشى.

ئەوئەى دىكەيان قاوئەكەى تى دەخوئىتتەوئە كە شەوى بى تەشبيھ كرابوو، واتە:

ھەر كەسىكى قاوئە لە فەنجانى مەجلىسى ئەمىناغا بخواتەوئە ھەتا رەشايى قاوئەكە سىپايى فەنجانەكە بەر دەدات وەك كە رەشايى شەو بەسەر چوو دىنا روون دەبىت، ئا ئەو كەسە شەوى رەش لە عومرى وەكوو عەنقاى لى دىت... خوئاسە خوئىبەكى بۇ دەبى وەك لە شەونخوونى شەوى قەدر دەست دەكەوئىت. تەشبيھى فەنجان بە دىنا لەم مەعنايەدا لەوئەوئە دىت، كە قاوئەمان دانا بەشەو فەنجانىش دەبىتە دىنا، چونكە شەوئەكەى لە خوئىدا گرتوو، قاوئەكەش ناو فەنجانەكەى پر كرووئە وەك كە شەو دىنا دادەگرىت.

غەزەلىكى چوار بەيتى حاجى ھەيه زۆر ئاوكىشە و گەلىك شەنگە و يەكجار وەستايانەش دارزاو، وا بوئى دەنووسمەوئە:

لە نەزاكەت كەمەرى وەك خەتى ئەھلى حىكەمە
لە نەبووندا دەھنى بى قسە عەينى عەدەمە
چىن يەكىكە لە كەچى زولفى كەچى عاجزە، بو؟
دلى سەودايى خەتاي كرووئە بوئە نەدەمە
ماچى ئەو غونچەدەمە بى «حەق»ى جان «مەر»ى دەمە
سالىكى راھى عەدەم بى دەمى نەقشى قەدەمە
گەر رەزا بى چىبە بو ماچى دەمى جانى عەزىز
تەجروبەم كرووئە عىشرەت بەدەمە نەك بە دەمە

شاعىرانى رۆژھەلاتى موسلمان مەبەستيانە بلين كەمەر و دەمى يار لە بارىكى و بچوو كيدا دەگەنە سنوورى نەبوون. ئىنجا خەتىكى ئەھلى حىكەت بىكىشى دەبى يەكجار بارىك و راستىش بى وەك كەمەرى يار. دەھنى، واتە زارى، لە نەبووندا، بى موناقدەشە عەدەم خوئەتى. «بى قسە» ئەوئەش دەگەيەنى كە ئەگەر يار قسە نەكات زارەكە وەك عەدەم دەبى. «عەينى عەدەم» لە واتايە كيدا «بىتى عەين» كە وا لە سەرەتاي وشەى «عەدم» داىە، زارى عەينەكە لە شكلا وەك دەم، زار دەنوئىتى بەلام چونكە ھى عەدەمە ھەر دەبىتەوئە نەبوون.

چىن كە ولاتى چىنە پىنچىكە لە كەچى زولفى چىن چىنى، كەچى يار عاجز و نارەزايە، چونكە بە دل سەوداي خەتاي كرووئە. خەتا ولاتىكە مەشورە بە مىسكى بوئوخوش كە مناسى زولفەكەيە لەبەر بىن و رەشايىش. وشەى خەتا بە واتاي «ھەلە»ش دىت، ئىتر سەودا و ماملەتەكەى كە چىنى خستوتە كەچى زولفى ھەلەيە و يار لى پەشيمانە. وشەى «ندم - نەدەم» جگە لە پەشيمانى «نە - دەم، بى دەم» ىش رادەگەيەنى كە برىتتەيە لە زىدە بچوو كى دەمى يار، وە يا قسەنە كروئى. مرؤ كە عاجز بوو قسەش ناكات.

لە بەيتى سىنھەمدا «حەق» لە شىوئەنووسىنى كۆن بە «حەق، حەق» ىش دەخوئىندرايەوئە. «حەق» بە واتاي قتووى مەھوئەرات دىت. «حەق» نرڤ و كرىيە. وشەى «مەر» ىش ھەم بە «موھر، مۆر و خەتم» ھەم بە «مەر - مارەيى» دەخوئىندرايەوئە. ئەگەر لە «حەق»دا واتاي «حەق» مەبەست بى «مەر» دەبىتە «مۆر، خەت»، ماچى ئەو غونچەدەمە ئەگەر لە نىو قتووى جاندا نەبى كە ھىچ دەمىكى ناگاتى، دەبىتە مۆرىكى سوورى وەك خوئىن بەسەر لىوى عاشقەوئە چونكە غونچە خوئى وەك خوئىن سوورە. وە ياخود دەبىتە مۆرىكى كە عاشق لە خوئىنى خوئى ھەلكىشايى.

ئەگەر «حق» كرى و نرخ بى ئەو دەگەننى كە ماچى غونچەلنۇه كە جگە لە نرخی جان خويى عاشقىشى دەوى بەمارەبى. خويىتە كە چونكە مناسبى رەنگى غونچەبە لە ھەموو باراندا بەردەوامە. بۇبە لە ميسرەبى دووھەمدا دەبىن شاعىر دەلى: كەسكى رىگەبى عەدەم، نەبوون (كە زارى يارە) بگرىت شوين پىبى لە خويى خوى نەقش بەستوو دەبىت چونكە لە نەبوون و عەدەمدا خويى بە ناچارى دەدوربىت. مومكىنە بشلين: بى دەمى، نەقش قەدەمى سالىكى راھى عەدەمە.

ئەم شىكە يەكجارەكى ماندووم دەكا ھەتا لە شەرحى دەبەمە: بى دەمى = بى زارى، بى وەختى و بى خويى. بى دەمىبەك بە ھەر كامىك لەو سى واتايبەبە خويىت شەرحىكى سەربەخوى دەويت، سەرىشەكە بۇ خوت بەجى دەھىلم و دوو دانە ئەسپرىنىش... سەپرىكى لاپەرە 111 بىكە لەو كىتەبە باسكراوھى ديوانى حاجى غەزەلىكى ھەفت بەبىتى دەبىننىت نمونەبى زىدە پاراوى و مەتانەبى شىعربى تەقلیدى كوردىن.

قافىەكانى لەوانەن زىنگەدار ناو بنرىن، لە ھىچىشياندا كەم و كەسرى نىبە. لە روالەتدا ھەر بەبىتە سەربەخو خەرىكى مەبەستىكى تايبەتیبە بەلام بەبىتى شەشەمى غەزەلەكە تىمان دەگەننى سكاللا لەگەل كىبە:

ئەو نەورەسەبى ئىجبارەبى مسكىنەكان دەكا
ھەججە گەرچى سەيدە بەم خورج و ھەستەو

دبارە لاويكى شلكى خاوەن قەبالەبى ھكومەتبى و سەيدىش بوو. چەزى بەبىتەكان تام و شامى ولاتى خومانىان تىدايە بەلام بەبىتى يەكەمى، لە روالەت، بۇ دەمى پىرى دەجىتەوھە كە دەلى:

دالى قەدم كە ئەلفى عەساي گرت بەدەستەو
تير و كەمانە، سەيدى جەوانىم نەبەستەو

قەد بوو بە دال و ھەك كەمانى لى ھات عەساشى بەدەستەو گرت، لە پىرى بەولابە لى نافامرىتەوھە. لەگەل ئەمەشدا بۇرە ئىجتىمالىك ھەر دەمىبى كە مەبەستى حاجى داھاتنەوھى خەفەت و كەسەر بىت نەك پىرى، بەبىتىش ھەن لە غەزەلەكەدا بىنى جىللى لى بىت ھەك بەبىتى چوارەم و پىنجەم:

بۇ قەسرى وەسفى ئەو مەھە مەعمارى فىكرەتم
وہستاوہ كوللى لەحزە بە خوى و كەرەستەو
قوربان رەقىبى سەگ سەر و چاوى شكاندووم
چون بنگەمى بەبىتى شەل و دەستى شكستەو

قەسەبى خومان بى، وا دەزانم حاجى لە جىاتى «وہستاوہ» گوتووبەتبى «وہستايبە» لەسەر لەھجەبى كۆبى و بەرى سوران، دواتر نوسخەنووسان گۆربوھەتبان چونكە «وہستايبە» لەگەل «معمار»دا رىك دىت جگە لەوھى كە «وہستاوہ»ش رادەگەبەنبت.

قەسەبەكى كورتم ھەبە لەگەل قەسەبە مەدحەكەبى «شەمسىبەبى شاھەنشەھى ئەرز» كە لە لاپەرە 108 و 109بى كىتەبە باسكراوہكەدا نووسراوہ:

لە پەراويزى ژمارە 1 دا ھاتووہ كە دەقى قەسەبەكە لە بەشى دووھەمى كىتەبى «حاجى قادر كۆبى» وەرگىراوہ. من لە لاپەرە 248 ھەتا كوتابى لاپەرە 283 بەو قەسەبەوھە خەرىك بووم. ھەك لەوئىشدا نووسراوہ قەسەبەكەم دايبە خوا لىخوشبووى مامۇستا ھىمن كە بەبىتى بۇچوونى خوى بەبىتەكانى بەھاوتەوھە سەرىكە. من ئەودەمىش و ئىستاش لەو

باوه‌ردام که به‌یتی کۆتایی ئه‌و ریز کردنه ده‌بوو بیته به‌یتی هه‌شته‌می قه‌سیده‌که. قافییه‌ی به‌یتی حه‌فته‌می قه‌سیده‌که‌ش که «لوعز» ه‌ من به «له‌غه‌ز» ی ده‌زانم.

کورد‌ه‌واری ه‌ر گووتوویه‌تی «له‌غه‌ز»، له‌م به‌یت‌ه‌دا له‌به‌ر کیش و قافییه‌ کراوته «له‌غز». وه‌ها پی ده‌چی حاجی قادریش له‌و سه‌رده‌مه‌دا ه‌ر به «له‌غه‌ز» ی زانیی چونکه‌ چندی مه‌لای لیم بیستی ئه‌م وشه‌یه‌ی گوته‌یت ه‌ر «له‌غه‌ز» ی به‌کاره‌یناوه وشه‌که‌ خویشی بابه‌تی ناو مه‌لا و فه‌قیانه.

پیویست نابینم گوته‌ره‌که‌ درێژ بکه‌مه‌وه. به‌ ه‌ینانه‌وه‌ی نمونه‌ی دیکه‌ بۆ به‌ئیسپات گه‌یانندی شاعیره‌تی حاجی، له‌مباره‌وه ه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌لیم حاجی قادر یه‌کیکه‌ له‌ سی شاعیری کورد که‌ به‌یتی سه‌رکه‌ش و داخراویان وه‌هایه‌ هه‌موو مه‌هاره‌ت و شاره‌زایی به‌ ته‌قالیدی شاعر و زانسته‌کانی مزگه‌وت و ته‌سه‌وفیان پیویست بی، وپرای زه‌هنیکی مووقلاش. دووه‌که‌ی دیکه «نالی و مه‌حوی» ن که‌ هه‌ریه‌ک له‌وان شه‌قل و شیوازی خۆی هه‌یه. ئه‌م قسه‌یه‌م شیخی خانی و مه‌لای جزیری ناگرته‌وه چونکه‌ له‌به‌ر که‌م شاره‌زاییم له‌ زاری کرمانجی سه‌روو ری به‌خۆم ناده‌م بریاریان له‌باره‌وه بده‌م هه‌رچه‌ند له‌ خویندوه‌یان له‌زه‌تیکی زۆر وه‌رده‌گرم.

حاجی قادر دوو کاریگه‌ر سنووریان له‌ ده‌وری شاعیره‌تی کینشا.

یه‌کیان له‌ سه‌ره‌تای ژبان و شاعیره‌تیدا ئه‌وه بوو که‌ دووچاری عیشقی ئاگرین نه‌بوو به‌وه‌شدا مه‌یدانه‌ هه‌ره‌ به‌رین و مه‌وداداره‌که‌ی شاعیری رۆژه‌لا‌ت که‌ غه‌زه‌له‌ لێ ته‌سک بووه تا ئه‌وه‌ی مه‌زرایه‌کی مه‌یدانه‌که‌ بوو به‌ هی شاعیری سه‌ر به‌ ماده‌ی ده‌رسی مزگه‌وت، له‌ غه‌زه‌لیندا حاجی بوو بو نازم. سه‌یریکی دیوانه‌که‌ی بکه‌یت له‌ زۆر به‌یتدا تووشی شیوه‌ی کوری جوان ده‌بیت وه‌ک که‌ ده‌لی:

تا له‌ مه‌کته‌ب ئه‌و مه‌هه‌م دی مه‌شقی ئه‌لف و بی ده‌ک
چاوه‌که‌م بۆته‌ دویت و گریه‌ سوخی تی ده‌کا

وه‌ یاخود ده‌لی:

خه‌تی، ده‌وری روخی داوه‌ وه‌کوو مووری سوله‌یمانی

خه‌ت مووی ریشیه‌تی.

دیسان ده‌لی:

چونکه‌ نرخ‌ی ماچی تۆی گۆری هه‌موو ده‌سته و دوعان
خه‌تی نه‌وخیزت وه‌کوو زولفت خودا پیری نه‌کا

خه‌تی تازه‌ ده‌رچووی ریشیه‌تی، نرخ‌ی ماچی گۆریه‌ به‌لای که‌مبوونه‌وه‌دا، هه‌روه‌ها:

با وجودی نه‌وجه‌وانی، خه‌تی سه‌وزی ده‌رکه‌وی
عه‌هد و په‌یمانی نه‌بوو موو، بۆیه‌ پشتی پی نه‌به‌ست

دیسان:

ئەمیش جاران نییە قوربان توفەیلی بیئە سەر خوانت
خەتت میهانیه ئەمسال ئەماوە لەزەتی پارم

واتە: ئەمسال موو بوۆتە میوانی رووی یار...

دیسان:

پەرچەم و فیزی کهچی توۆ ئەی جەوان
تاجی کهیان و عەلمی کاویان

نموونهی دیکەش زۆرن یەک لەوان «ئەو نەورەسە ی ئیجازە...» بوو که پیشتر له نموونه دا هات.

نەبوونی عیشقی سووتینەر وەهای کردوو که شیعریکی بوۆ مینەش هەلبەستبێ له پەراویزی دەستوورانی شاعیر و نوکتەبازییەو تەمای تی دەکات... من ئەم لایەنە ی نەبوونی عیشقی ئاگرین له تەجرەبە ی حاجیدا به درێژایی لێی دوام له بەشیکێ ئەو سی بەرگە ی «حاجی قادری کوۆی» لزووم نابینم لێرەدا چی دیکە لهسەری برۆم.

کاریگەری دووهم ئەو بوو که له پاش ئاوارەبوونی کهوتە سەر خولیای کوردایەتی و خەریکبوون به وشیارکردنەوی نوستووان، بەمەشدا دوو ئەنجام هاتە دی یەکیان ئەو بوو ئاگرێکی له عیشق هەلنەبوو له کوردایەتی بلێسە ی سەند. دووهمیان ئەو بوو که پەرۆشی چارەنووسی هەرەشە لیکراوی کورد، حاجی قادری خستە جانبازییەک که زۆر گوۆ نەداتە خەریکبوون به ئارایشی بەیتەکانی، بگره هەر ئەم هۆیەش بوو وای کرد زۆر لهو بابەتە شیعری کوردپەرستی به قالیی «جووت سەروا» دا برێژیت.

لێرەدا قەلەم رادەگرم چی پیشکەش کرا، لەم هەلۆهەستەدا بایی مەبەست دەکات، زۆریش بەداخەوهم نه له بیرم ماوه ئەو گوتارە ی خستیمه سەر نووسینی له چ گوۆفاریک بلاو کرایه وه نه به تهواویش گوتاره کهم بوۆ خویندرايه وه نه گه راشمه وه بوۆ سەرەتاکە ی که بزانی نووسەرە که کینی، گوۆفارم لیک کردەوه وه ک کتیبگره وه، ئەو شوینتە کرایه وه که ئاسمان و رێسمانه که ی تیدا چەسپ بوو.

گەلی قسەم له دلا بوو حیکایەتم مابوو
کهچی گرێی دلی پهستم مه جالی بهستنی نەدا

«...»

له بهرېوه به رایه تی روښنیری جهماور، له سلیمانی، بانگهښتنیکم بو هات ویرای نامه یه کی دلسوژانه له ماموستا عه بدوللا تاگرینه وه به بونه ی سازدانی میهره جانیکی بیرخه ره وه ی شاعیری مه زنی کورد «مهحوی» له روظانی 17- 18\12\1987 هه ر له سلیمانی. چهن دیک به و میهره جانه دلخوش بووم هیندهم په روش خوارد له نه لوانی دهره فته بو تاماده بوونم تیدا. باری ناله بار و تنساز میله و لار، بوونه سه رباری چهنده هویه کی دیکه ی نه گوته نی له شویتی خومدا پیشیان پی خواردمه وه. چ ماوه یه کیش نه بوو له نیوان شهوی 11-12\12\1978 که نامه و بانگهښتنه کهم پی گه یشته له گه ل روظی بهرپا بوونی میهره جانه که بای ته وه بکات به گو تار پایه ی ته و که له شاعیره له هه ستمدا بده مه وه به خامه و بیکه مه نامه ی پیروزیایی و منه تباری به لکوو قهرزداریم له ئاست گیانی مهحوی و چاکه ی بهرېوه به رانی میهره جانه که نه ختیک که متر بکاته وه. ئیستا له 19\12\1987 که وا گاگوله به خامه ی ساوا ده کهم بو ناو باغ و راغ و دهشت و به هه شتی جیهانی مهحوی نازنم میهره جانه که ی به چ گه یشته. ته ما و راپه رموونم به پایه ی مهحوی و ههستی نرخ زانی و باخ ناسی ئه دیب و ئه دبه دوست و جهماوره ی خوینته ری کورد به گشتی و هی شاری سلیمانی به تایبه تی هانم ده دا له تاریکی بی خه به ریدا گه شینانه چاوه چاوه ی ته و دمه پیروزه بم که موژده ی نه ته نها سه رکه وتن به لکوو هی هه لمه تبه ری و به ره به خشی و به ره همداری میهره جانه که گیانم ده گه شینیتته وه، وا له ئیستا وهش ریم به خوم داوه ختوو که ی شادی دهروونم به و موژده یه بگرژینیتته وه و به وه دا تام و شامی کو ری مهحوی بیژیتته مه ره که بمه وه و به خو شاو بتکیته ناو دیره کانم بو بهر چه ژی خوینته ران:

دلی بردم به شوخی دلبریکی تازه، سه رله نوی
موباره ک بی له دل سه ودا یه کی که ی کهوته سه ر، له نوی

به راستی و بی ته ئویل، مباره ک بی له دل و سه ودا یه دهریا و دهشت و دول و که ژ و چه من و باغی مهحوی که به ئه فسوونی شیعره کانی جلوه له خه یالی خوولیا دار ده به ستن، نرکه و نه عره ته و هه ره شه ی ئم سه رده مه له بهر گو بی دلدا ده گو رن به ئه هه نگی بلبل و ساز و عود یان هه ر نه بی وه ک به نچی برینکاری ئازاری ههستی زامدار سر ده که ن. کن بی له ئیمه ی کوردی ئاخه لپوی سالی به دیوومی 1987 و سه ده ی بیسته می خوین لی چوراو دلکی یان ملیکی بهر تیغی برنده نه که وتیتت.

له چاوا نه م نه ما بو گریه نوبه ی سه جده و بهر دهره
سیاسالم نه باره نویژی ئیستیسقا نه کهم چ بکه م

خوم له جیاتی قه له م سه د جار «سه جده به رده بهر» ی په رستگه ی دیوانی مهحویم که له ویدا بی له چاکی و پاکی شتیک نییه سه جده ی بو ببردیت.

خه یالی کون و نویم لی تیکه ل دهن و ده مگپرنه وه بو رابوردووی ده دوازه سالیک له مه وه بهر و حیکایهت خوانیم پی ده که ن تا بلیم: به کیک له و خوولیا یانه ی ده می ئه ندامه تیم له کو ری زانیاری کورد که هه ست و خوازمی بو خوی ده کیشا ته وه بوو. دوا به دوا ی لی بوونه وه له باسی حاجی قادر، یان به کتیب یان به زنجیره گو تار له سه ر شاعیرانی ریزی یه که می خاوه ن دیوانه کانمان بنووسم. بیگومان مهحوی لوتکه یه ک بوو له وان. هه رچه ند شیعری مهحوی تا هه فتا کانیش هینده ی شیعری نالی و سالم و کوردی و شیخ ره زا و وه فایی و مصباح ال دیوان... به بهرچاومدا تینه په ریبوو، به لام ته و

نمونه‌های بیستبوومن و خوتندبوومنوه، بی هه‌لوه‌ستکردن، شه‌بنگی مه‌حویبان له هه‌ستمداه‌ره و پایه هه‌ره بلنده‌کان ده‌برد. مه‌هاره‌تیکی له و نمونه‌اندا ره‌نگی ده‌دایه‌وه ده‌تگوت له گۆمی نالی بلق ده‌دات:

ئه‌وا له‌یلا به‌رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی لیقا محوی
هه‌تا قامی قیامه‌ت ئاه و واوه‌یلا نه‌که‌م چ بکه‌م

چه‌ند ئاشکرایه «واوه‌یلا» جله‌وی هۆشت به‌ره و «وا له‌یلا» وه ده‌بات که له به‌رایبی نیوه دیزی یه‌که‌می به‌یته‌که ده‌دروشه‌یته‌وه: «وا» ی سه‌ره‌تای وشه‌که سیبه‌ری ئه‌و «و» هی بۆ ناو وشه‌ی دواتر برده‌ه و «له‌یلا» ی کرده‌ه به «وه‌یلا». سه‌یریش بکه‌ی ده‌بینیت له «ئه‌وا له‌یلا» ده‌قی «وا له‌یلا» به‌ته‌واوی دروست بووه. ئنجا له وشه‌ی «واده» ی دوا‌ی وشه‌ی «حه‌شریش» ته‌کانیک بۆ ئه‌و «و» ه باس کراوه ده‌چیت که «له‌یلا» ی کرده‌ه به «وه‌یلا» و به‌تیریک دوو نیشان پیکراوه. ئه‌م مه‌هاره‌ته، به‌ر له مه‌حوی، ته‌نهما له نالی به‌دی کراوه که گوتوه‌تی:

بۆ شه‌دی کلامت که به‌ اشرا‌یی لطافت
«لذة» ده‌گه‌یینی به‌ دل و «ده‌ن» ی مخاطب

به‌ ئانقه‌ست و بۆ خاتری باشتر روونکردنه‌وه به‌یته‌که‌م به‌ پرتووسی کۆن نووسی، دارشتنی به‌یته‌که‌ه و که‌ره‌سته‌ی ته‌عبیری تیندا به‌کار هینراوه نوخته‌یه‌کی پیتی «ذ» ی گوشراو له «لذة» هوه ده‌گه‌یه‌نی به «ده‌ن» و ده‌یکاته «ذه‌ن». شه‌هدی که‌لام له «ده‌ن» دا که به‌ واتای دهم و زا‌ره جیی ده‌بیته‌وه به‌لام که «لطافت» ی تیکه‌ل بوو حه‌قیه‌تی بگاته «ذه‌ن» یش. شه‌هد و دهم هه‌ردوو‌یان ماددین. به‌لام «ذه‌ن» مه‌عنه‌ویه به «لطافت» که وه‌ک ذه‌ن مه‌عنه‌ویه ئه‌و شه‌هدی پچ ده‌گات. وشه‌ی «ده‌ن» ی فارسی ئه‌گه‌ر وه‌ک خوی «ده‌ن» بخوتندریته‌وه کیشی به‌یته‌که‌ تیک ده‌چیت به‌وه‌شدا دیا‌ره ته‌رخان کراوه بۆ قوستنه‌وه‌ی نوخته‌که‌ی «ذ» تا‌کوو ببیته «ذه‌ن» که له‌گه‌ل «ده‌ن» نه‌ک «ده‌ن» دا هاوکیشن.

سه‌یه‌ری دوا‌ی «لذة» بکه‌ یه‌کسه‌ر «ده‌گه‌یینی» هاتوه که هه‌ر «گه‌یاندن» چاری را‌گو‌یستنی ئه‌و نوخته‌یه‌ ده‌کات بۆ سه‌ر «ده‌ن». ده‌میینته‌وه بلین «دل» هه‌ر شیرنا‌یی مه‌عنه‌وی شه‌ده‌که هه‌ست ده‌کات. نه‌ نوخته‌ی را‌گو‌یزراو به‌خۆیه‌وه ده‌گریت و نه‌ په‌کیشی له‌سه‌ری که‌وتوه بۆیه‌یه ئه‌و نوخته‌یه له شیوه‌ی «حتمی» بۆ «ده‌ن» ده‌چیت. وه‌ک که شیرنا‌یی مه‌عنه‌وی بۆ دل و ذه‌ن له‌باره، شه‌هدیش بۆ «ده‌ن» که دمه‌ه له شوینی خۆیدا به‌ ماددی ده‌میینته‌وه.

مه‌حویش که له‌یلا‌ی له‌ جیگه‌ی «یارم، مه‌حبوبه‌...» داناو نه‌یگوت:

ئه‌وا یارم به‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

ئه‌وا مه‌حبوبه‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

نیگارم وا به‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

مه‌به‌سته‌ی تی بگه‌ین ده‌یه‌وی «واله‌یلا» ویردی زا‌ری بیت تا رۆژی قیامه‌ت. له سیبه‌ر یاخود له‌به‌ر تیشکی وا وه‌یلا و وا له‌یلا «قامی قیامه‌ت» یش قوته قوتیک له‌گه‌ل هیما ناسینه‌وه‌ماندا ده‌کات. ئه‌گه‌ر نه‌گونجانی کیش لی گه‌را‌بایه ده‌شیا «قامی قامه‌ت» له جیی «قامی قیامه‌ت» بی وه‌ک که شیا واوه‌یلا له جیی واله‌یلا بی چونکه له پیشه‌وه باسی حه‌شر هاتوه. له واتادا فه‌رق نامینی له نیوان قامی قیامه‌ت و قامی قامه‌ت که ده‌زانین قامی قامه‌تی ئه‌و نازداره له‌یلا‌یه هه‌زاران جار پتر به‌سه‌ندی مجیزی عاشقه. هه‌تا قامی قیامه‌ت ده‌بی بلیم واله‌یلا... ده‌رکه‌وتن و راستبوونه‌وه‌ی قامه‌تی له‌یلاش ئاواتیکه هینده‌ی حه‌شر له ته‌مای عاشق دووره. هینده‌ی حه‌شریش ئاشوویی شه‌یدایی له جیهان په‌یدا ده‌کات.

مه‌به‌ستم نيهه بلّيم ٺهو مه‌هارته و هونه‌ره‌ی مه‌حوی له‌م به‌يته‌دا چاوليکه‌ريه له‌وه‌وه بو نالي. خو ٺه‌گه‌ر وه‌هاش بيت چ که‌مايه‌تي تيدا نيهه. بگره زنده به‌هره‌يه‌کي مه‌حويه له‌و به‌يته‌دا ديار دهدات چونکه ٺه‌م جوړه چاوليکه‌ريه ٺاسته‌نگرتين ريگه‌يه شاعير پيدا بروات له هونه‌ره‌ی شيعري خو‌به‌ستنه‌وه به شيعري به‌کيکي ديکه‌وه وه‌ک: اقتباس، تضمين، معارضه... راستيه‌که‌ی ٺه‌گه‌ر مه‌حوی هه‌ستي به‌و هونه‌ره‌ی نالي کردييت، که به‌ترجیحه‌وه ده‌لّيم هه‌ستي پي کرده، تاکه که‌سيک ده‌بيت له شوعه‌رای کوردی ده‌ياناسم ٺهو هونه‌ره‌ی له ناليدا دوزيپيته‌وه. من له‌گوتاريکي زنجيره‌ی «چه‌پيک له گولزاري نالي» دا ده‌وری ٺه‌م شيوه هونه‌ره‌ی نالي هه‌لا‌تووم، ٺه‌وساش جارئ به‌يته‌که‌ی مه‌حويم نه‌ديتوو بو به‌ه‌نجه‌م بو نمونه شيعري رانه‌کيشا له‌بابه‌تي به‌يته‌که‌ی نالي بيت، ٺهو هونه‌ره‌ش نه‌مبيستوه ناوی بو داندرايت مه‌گه‌ر به‌ته‌ئوليکي دوور بدرتته‌وه به «استخدام» ٺه‌وساش په‌راويزي ٺيستخدام وه‌ها ليک ده‌کيشرتته‌وه زورينه‌ی جوړه‌کاني «محسنت» ی تيدا جي بيته‌وه. ٺيره‌ش جي ليکولينه‌وه‌ی باسی ٺه‌وتويي نيهه له‌مه‌حويان بدرتته‌وه بو خو‌ی...

دوای دابراڼم له‌کور باری چالاکيم له‌مه‌يداني نووسيندا گورا. حاجی و نالي جگه له‌وه‌ی که‌خوم به‌دل و زمانيش پيانه‌وه خه‌ريک ده‌بووم، برياری ٺه‌نجوومه‌نی کوږيش ٺه‌وه‌بوو لنيان بکولمه‌وه و بو حيسابي کوږ ٺهو ليکولينه‌وانه بلاو بکرتته‌وه. له‌به‌ره‌و کوتايي سالی 1978 هوه ٺيمکان نه‌ما خوم ته‌رخان بکه‌م بو تاکه باسی که‌سيک يان بابه‌تيک ساليکم لي بخاييني مه‌گه‌ر به‌کيک يان لايه‌نيک به‌رباري ٺه‌رکي ٺهو کاره بيت، ٺيتر نه‌شيا چي ديکه‌ی به‌پلان و نه‌فسي دريژه‌وه ته‌مای خوم له‌توژينه‌وه‌ی ٺه‌ده‌ب وه‌يا زياني که‌ساني ده‌ستنيان بنيم. لوان و ريکه‌وت چوني هينا و کي خسته توري فکرمه‌وه ديمايه‌ی به‌خيتر، قه‌ده‌ر، ريکه‌وت وه‌ها بوو که ٺه‌م سالی 1978 له‌گيانه لاوه‌ی به‌سه‌رچوونيدا هات دوو ليوه‌ی مه‌رگي ليک بنيت بابه‌تي ٺه‌م نووسينه‌ی به‌رکه‌وت و به‌ميراث بو مني به‌جي هيشت. ٺاخر منيش 365 روژي ره‌به‌قي ره‌ق رووليم کرده و لي بووم به‌ميراتگر. ده‌لّين سه‌يره له‌کوي به‌لام سه‌يرتريه له‌روژگار که‌سالی وه‌ها ره‌ش ميراتي وه‌ها گه‌ش به‌جي به‌يليت. ٺايه‌تي «يخرج الحى من الميت» م به‌بيردا ده‌هينتته‌وه.

مه‌حوی و هاومه‌سله‌که نه‌مره‌کاني له‌و جوړه ٺه‌ستيرانه‌ن ٺاوابوون و بزربوونيان بو نيهه. له‌ده‌ميکه‌وه به‌دل و هوښ ٺاشنايانم. پي به‌پي فرازيبوونيشم له‌ناسينه‌وه‌ی بايه‌خ و نرخ و جواني پتر ٺوگري ناو و شاعيره‌تيان بووم. ٺهو راستيه‌ش له‌زنده پياوچاکي خو‌مه‌وه نيهه. بگره له‌زنده پياوه‌تي ٺه‌وانه‌وه‌يه که له‌سه‌ر بنگه‌يه‌ک دامه‌زراوه به‌دروسترتين عه‌ياره‌ی نرخپو سفتی و پته‌ويه‌که‌ی به‌ٺيسپات ده‌گات، له‌گه‌بيشتن به‌و ٺيسپاته‌ش ره‌نجم برده.

من له‌عه‌ياره‌ی نرخپو هه‌رچي خاترايه‌ تيم نه‌خويتدوتته‌وه، مه‌رجه‌کاني په‌سه‌ندايه‌تي عه‌ياره‌ش له‌بابه‌تيکه‌وه بو بابه‌تيک ده‌گورين. ٺهو بابه‌تانه‌ی که‌لايه‌ني «جواني» تياندا بنه‌ره‌تپيه ده‌بي له‌پله‌ی جوانيدا زووروي «ناوه‌نجی» که‌وتپيته‌وه ده‌نا به‌عه‌ياره‌ی من له‌سه‌نگ ده‌که‌وي، ناچاريش نه‌بي خوميان تي ناگه‌يه‌نم. بيکه‌س له‌مونا‌سه‌به‌يه‌کدا گوتي: هه‌ردوو گويم پر بو... منيش ده‌لّيم ٺه‌رز و ٺاسمان پر بوو له‌گورانيي ناهه‌نجی و موسيقاي ناهه‌نجی و به‌سته‌ی ناهه‌نجی و شيعري ناهه‌نجی و چيروک و ره‌سم و په‌يکه‌ر و شله‌ساواری ناهه‌نجيش تاکوو له‌ده‌فري ته‌حه‌مولمان که‌له‌ريزيان کرد. ٺهو بابه‌تانه - جگه له‌شله‌ساوار - تيکرايان به‌ر جغزي مه‌هاره‌ت ده‌که‌ون، بابه‌تپش هه‌ن وه‌کوو پزيشکی، به‌ننایي، خه‌باتي، دارتاشي، شه‌عبه‌ده، چاپوک ده‌ستي... و ده‌يان و سه‌دان که‌سب و کار له‌هه‌مواندا مه‌هاره‌ت هه‌يه تا ٺه‌وه‌ی پزيشکی ناماهر ده‌بيت مه‌رگي نه‌خوش به‌لام دوو نوخته (ناليم پتر) ليکيان جودا ده‌کاته‌وه. نوخته‌ی به‌که‌م ٺه‌ويه که‌هه‌رچي به‌ره‌و هونه‌ري ته‌واوه‌وه ده‌چيت لايه‌ني جواني و مه‌هاره‌ت تيدا به‌رچاوتره تا ٺه‌وه‌ی ره‌نگه هونه‌ر هه‌بي هه‌ر مه‌هاره‌تي رووت بيت که‌چي پزيشکی له‌سه‌ره‌تاوه زانسته دواتر مه‌هاره‌ته. نوخته‌ی دوهم ٺه‌ويه پزيشکی و نه‌جاری و ليخوري و به‌ننایي به‌راډيو و ته‌له‌فزيون و سينه‌ما و شانو و نووسيني روژانه ناخريته به‌ر چاو و گوتي خه‌لق. گورانيي‌تيکي نيوداشت له‌هه‌موو زاناکاني ولاتي خو‌ی مه‌شوورتر ده‌بيت، تيشياندا هه‌يه له‌مه‌رگيدا کچان خو‌يانيان بو کوشته‌وه.

شيعر بابه‌تيکه له‌لايه‌ن مه‌هاره‌ته‌وه ده‌که‌ويتته نيوان ٺه‌ده‌بي په‌خشان و هونه‌روه. بايي زنده پشکی له‌جواني و موسيقا په‌خشان به‌جي ده‌هينتته‌وه بو لای هونه‌ر. هه‌رچي بابه‌تيکي پشکی جواني و مه‌هاره‌تي تيدا به‌رچاو بيت له‌پله‌ی به‌که‌مدا روخساره ٺه‌وجا ناوه‌روک. تابلويه‌کي ره‌سم که‌مه‌رچي هونه‌ر و مه‌هاره‌تي تيدا نه‌هاته‌ه‌ی دي نخي ناييت با له‌ناوه‌روکدا

پیش نېسبې ی ئاښتاینیش که وتبیته وه. رهنګه مولحیدیک ویتیه کی مه هارته کی عبه به دهیان ههزار دینار بکریت هر وه ک دینداریش له وانهیه ره سمیکې پشت له دینی پر له مه هارته بهو نرخه بکریت به مهرچیک خوی مه یلی هونه ری هه بیت. ئنجا که زانیمان شاعر خزمی هونه ره هه قمانه لئی داوا بکهین جوان و رازاوه بیت، که وها نه بیت له شاعرایه تی ده که ویت.

راستیه کی دیکه ی گرنگیش هه به داوا له شاعر و تیکرای هونه ده کات رازاوه و بی عیب بیت. شاعر و هونه ره له چاو قسه و په خشان ئامیری مام سه لامه تو که ی ته عبیرن. جاری له پیشه وه با بلیم هونه ری پروت چونکه قسه ناکات په کجار په کجار به درهنګه وه رقی خه لق هه لده ستینیت له خوی، شاعریش به دریزایی رۆژگار به قسه ی خوش و جوان و شیرین له قه لام دراوه و خاله به خشیش کراوه له جورته تیکې تیدا بوو بیت. شاعر ی بی پرده و پشت له دین که به ره های له ماوه ی هه زار و چوار صد سالدا بلا بوو ته وه ری خوش نه کرد بو بلا بوو نه وه ی په ک لاپه ره نووسینی په خشان ی پشت له دین و بی پرده.

چند سهیره که ده بینین هه موو تهو تامه زرؤبیانه ی خه لق بو لای زایه ند «جنس» که به قسه ی نووسراو له کتیب و گوڤار و رۆژناماندا ناشکیند ریت به ره سمی پروت خوی دابین ده کات هر چونکه ره سم هونه ره و قسه نییه گوڤار و رۆژنامه ش هر ته وه ن که هن. له مه وه ده لیم په خشانیکې هه لمه تی تیدا بی بو سه ر روویه کی کومه لایه تی ناله بار ته گه ر رواله ت و روخساری کزیش بیت جیی خویه تی ریزی لی بندریت چونکه نازایی شفاعه تی بو ده کات، قوته راتیشی نه گرتوه جوان و شلک بیت. به لام هه مان هه لمه ت به شاعر ی لاواز نرخ ی ناییت چونکه مهرجی شاعرایه تی تیدا نوqsانه. په کیک نه توانی به شاعر ی جوان هه لمه ت به ریت خو په نه جی له په خشان ره ق نه بووه هه لمه ته که بداته وه به په خشان. بویه ده بینین نووسینی لاواز پتر له شاعر ی لاواز بلاو ده کریته وه. به یتیکې له نگ بیت له خووه ده سریته وه.

لزوم نابینم خوم له خوینه ران بکه م به پسپوری نرخ ی جوانی و بایه خی بابه ت له کاری ئه ده بی و هونه ری و هی دیکه شدا هه رچند ده شرانم بازاری رۆشنییریمان تا بلئی پیوستی به ناسینه وه ی ئه و نرخانه و پایه یان له پله ی خوار و ژوورودا هه به چونکه به داخوه له گه لیک نووسیندا دیتوومه به ره همی ترسنوک وها بردراوه ته به رزایی هر ده لئی قاره مانه تی دوازه سواره ی مریوانم بو ده گیریته وه.

شاعر ی شاعیره به سه رچوه کانی قوتابخانه ی «نالی» ده بی له و کولانانه وه سه یری بکریت. له لایه ن ناوه رۆکه وه ناشی له کوتایی صه ده ی بیسته مه وه عیاره ی نرخاندن به دیاری بنیرم، وه کوو کوتک و ته به قی دهسته وایی، تاکوو «ساقی له پرده درهات و مه ستوره و غیری وه حده ت له وجودا نییه و له ته ققه ی نال و شه ققه ی پانی به رزی و به هودی به چچه...» ی بی هه لسه نکیندرین.

مه حوی که بدریته وه به رۆژگاری خوی توقه لیه که له و توقه لانه ی گه رده ن کیل که له و دیوی ئاسوی به سه رچوونیانه وه به پرشنگ و تاووتین، رووناکایی و گه رمایی و جوانی له شیوه ی میراتی بی برانه وه بو چین له دوا چینی زیندووان به دیاری ده نیرن. چی گوتوه تی و کردوه تی به روخسار و ناوه رۆکه وه ده بی له نرخاندن ئینسافی دۆستانه ی له گه لدا به کاربیت، ئینسافی دۆستانه ش پیوستی به لایه نگیری نییه. دوو نوخته ی سه ره کی ساده ی تیدا ره چاو بکرئ به سه:

1- داوا ناکرئ له شاعر قاره مانی خو به خت کردوو بیت.

2- که س بی عیب نه خو لقاوه.

به سه بو مرو عیبی تهوتوی نه بی شه رمه زاری بکات.

ئنجا ته گه ر که سی وها هه بوو به نازایی له نیوان هه موو عالمدا خوی له پیناو گه ل و مه فته ن گه یان دبیته په تی سیداره وه یا هینده بیگه رد بوو بیت له عومه ری عه بدولعه زیز و غاندیشی تپه راندبیت، به لام ناشی ئه و پاله وانه تیه سیته ر بهاو تیه سه ر خه لقوللای جیهان که خو یان به خت نه کردوه کاتیک گه لیه ک به سه ر شانی تیکرای میلیله تدا دوورا ئه وسا جیی خویه تی عیبداری وه کوو بارانی په لای ئیقلمیگیر هه موو شاعر و ئه دیب و شیخ و مه لا بگریته وه.

لیره دا راستییه کی سهر به کومه لایه تی هه یه بهر په راویزی ئەم باسه ده که وئ له و ده مانه دا که کومه ل وه کوو گومی داوه ستاو بی جووله ژیانیکی رۆژانه ی کهم رهنگ به سهر ده بات و وهک چوئلکه و که رویشک خه ریکی گوزهران و خۆپاراستنی «ئاگره سووره له خۆم دووره» یه هه موو چالاکیه کی گۆم شه قین که باری ئارام و مه ندی کووچه و بازاری رێ و بانان له بهر هه نگاوی که سابهت و گوزهران ده شوینی خۆی زه ق و ره ق و ناحه ق ده نوینی. که گوتراوه له قه ده ر به ری خۆت پیت راکیشه وه باخود مریشک هیلکه ی فاز بکات وه های لی به سهر دیت ته عبیری له دل و ده روونی ئەهلی بازار و کاسی عاده تی و هه ژاری بی ده سه لات داوه ته وه ئنجا هی ده سه لاتدار. به درێژی رۆژگار بۆره پیاوی سه ربزیو له لایه ن ره ش و پرووت و بی ده سه لاتوه سه رشکین کراوه «ئه گه ر به ده ستم بوایه په یکه ری سه ربازی نه ناسراوم بۆ ئەو سه ربزیوانه هه ل دهن» دواتر قسه گه شتۆته توجار و شیخ و مه لا. حاجی قادر له کۆیه ی صه ده ی نۆزده مدا نمونه یه کی بیمانه ند و ده گمه نی چه ندین صه د سا له بوو، خۆ ئەگه ر مه لا نه بوایه و زمانی له شیعی برنده نه گه رابایه هه رگیز نه ی ده توانی له بهرگی فه لاحتیکی نه خویندوو یه خه ی شیخ نه بی و شیخ غه فوور بگریت، که یه خه شی گرتن توانی له په نا مه لایه تی و شاعیری و شه خسیه تی خۆیه وه ریزی خۆی پیاریزی دهن که س به ده نگییه وه نه رۆبی. مریده کانی شیخ نه بیش که بریتی بوون له ره ش و پرووت و کاسی بازار و به شیکی توجاره کان و ئاغای لی که وته وه ها چاوا ئازا بوون په لیه ان کرد له رۆزی رووندا هه لی بدرن. حاجی له گه ل ئەو ئازایه تی و هۆشیاریه شییه وه نه ی توانی له کۆبی بگاته ئەو بزوییه ی پی ده لاین چالاکی کوردایه تی، دواتریش که له ئەسته نبوله وه په ندی کوردایه تی بۆ هاو نیشتمان کانی ده ه نارد که س به کرده وه گۆبی به قسه کانی نه بزووت. گومی داوه ستاوی کومه ل که له بنه رته دا به سهر هه ژارییه وه داوه ستاوه و په ننگ خواردووی ژبانی کوله مه رگییه، هینده ی عه زابی گۆره وشار وه ته ننگ دیت له بزوی بی سه روبه ر و داک و باب که وا تروسکه ی ئومیدیکی نزیک و بهرچاوی لی ده رناکه ویت.

کومه لی ده وله مه ند ئەگه ر به حه قیش نه بی به ناحه ق ده ستریزی له جیرانی ده کات. فه لسه فه و بیی رووناکی به ره و هاندان و هه لگه رانه وه ش له کومه لی نیوه مردوو کار ناکات. له نوخته نیگای ئەم قسانه شه مه وه نه بوونی کیان له هه موو هۆیه ک بی ره زاتره بۆ چه سپاندنی ئەو مرده لیه ی له هه ژارییه وه ده رپسکیت.

به بیرم دیت له بیسته کان و سییه کان خه لقی شار له شای و به زمی شه وانیه چایه خانه و دانیشتی دیوه خانه کان له شیعی غه رامی به ولاره گوئیان له شتیکی دیکه رانه ده گرت، ناوانه یه ک نه بیت گۆرانینی بای ده دایه وه سه ر شیعی ئاینی. ئنجا له خۆوه دیاره که وا بهر له 40-50 سالیش زووتر ئەو خه لقه هه ر شیعه دلداریه کانی حاجی قادریان له کۆری شادیدا ده خویندوه. قوتابی مه کته ب هه وه ل جار بوون به ئیستگه ی بیته لی شیعی نیشتمانی. له وانه وه ورده ورده خه لقه که راهات ئاردی گۆرانی له مزاشی شیعی دلداری و وه ته نی بهارن. ره وای حه ق نییه ئیمه مجیزی سیاسی و فه لسه فی خۆمان له چه زوی بهر له صه د سا ل بگرین وه یا به عیاره ی ولاته هۆشیاره کانی ئەو سه رده مه کوردستان و کورده واری هه لسه نگیین.

ئایا ئەگه ر ئیساته که ی خۆمان به ئیساته که ی ئەلمانیا و سوید بگرین چ ده رده چین؟ تا نووسینی ئەم دێرانه یه ک بانکی کورد له مندالانی میژوو نه رسکاوه. نه ک بانک، تا که یه ک «صراف» ی کورد په یدا نه بووه. ئیمه هه تا ئیستا له قسه به ولاره فیی هیچی دیکه نه بووین قسه که شمان له خه لقی وه رگرتوه. ئەگه ر له وانمان نه بیستبایه هه ر گال و بوغی رۆژگاری سه رده می حاجی و بهر له ویشمان ده کوتایه وه. با ئەوه ش له بیر نه که یین که حوکمداری بابان و سۆران و ئەرده لان و نازانم کوئ له سه رده می خۆیاندا له گه ل هه موو شانازییه کی ره وای پیانیه وه ده که یین، به ند بوو به ده سه لاتی که سانیکی وه یا بنه ماله یه کی بهر زاراوه ی «ده ره به گ» ده که ون و له لایه ن به شیکی زۆری رۆشنییرانی سه رده مه وه تۆمه تی برنده ی درنده یان تی ده گیری تۆمه تیش له به یندا نه بی ده بی بزاین ئەو ئەمیرانه و حوکمداران به کرده یان له واقعی دواکه وتووی کورد زماندا تیمان ده گه یه نن که بهرزه وه ندی خۆشیان نه ی خستنه سه ر باری هاریکاری و دۆستایه تی ناوکۆبی له ئاست هه ره شه ی هیزه بیگانه زله داگیر که ره کانی ئەوسای کوردستان. خه لقه که ی ئەوساش، له ده ره وه ی جغزی له شکر و ده ست و پاوه ندی حوکمداره کان ده ورینکی بهرچاوی تایبهت به خۆیانان نه بوو له هه لس و که وت و

چەند و چۆنى رووداوى سەر بە حوکم و ئەوەى لە پەلامارى بېگانەو بە سەر حوکمدارەکان و خاکی کوردستان بە نڭبەت بۆيان دەمايەو.

چ سەیر و سەمەرەش لەو تابلۆیە رەشەدا هەل نازەقیتەووە چونکە کەسانیکى لەوانە نەبووین پرسیان پى کرابى وەیا تیخویندراينەووە لە شەر و ئاشتى و شیوازی حوکم و چەند و چۆنى یاسای مالی و ئابوورى... و هتد. بە جۆریکی حەتمى و ناچارى هەر خەریکی خەتەجووت و دیزراوى شیناورد و سەلەم و پیندەى بازار و مەر و ئازەل لەووەراندن و ئالى دەلى بابای مزگەوت و زەرگ خۆدان و شەپلته خواردن و خەرەک رىسى و مازوو چنن و جموجۆلى گوزەران دەپى، چاوەروان ناكرى لە یەکیکی وەها بى کیفایەت کە پرسى پى نەکراپى حەز لە چ دەکات ئا ئەو بى کیفایەتە سەر لە قور بىتت بۆ حاکمیکى لىنى دەقەومیت هەرچەند لى قەومانەکەى بۆ ئەویش بە سفتوسۆ بىتت. لەم سەردەمەدا من و تۆش کەمتەرخەم دەبین کە پرسمان پى نەکریت. خۆ بە خۆشمان دەلین رۆشنییر، پيشرو، رابەر... ئنجا مام بارامى عەبابەیلی سالى 1787 و 1887 کە نەیدەزانى کاغەزیش مۆر بکات دەپى چ بە خەمى ئەم دنیاووە بووینت؟ کابرای جاف کە گوتى: مەحمود پاشا دەمرى نامرى وەقوتەووە. وامى دەمرى، ئەگەر وەهای نەگوتبايە زۆلە رۆلەى ئەو سەردەمە دەردەچوو.

بىتت سەیر نەبىتت بابايەکی ئەو سەردەمە چ مەلا بىتت و چ شاعیر و چ کاسبکار بۆ تیشکانى پاشای ئىسلام لە ئاست پاشای نائىسلامدا پەرۆشى پتر بووینت لەو پەرۆشەى بوویتی لە تیشکانى حوکمداریکی کورد بەرانەر پاشای ئىسلام چونکە باوەرى ئىسلامەتى لە شوبەدا نییە کە هەبوو بەلام هەبوونی باوەرى قەومايەتى ئەو بى شوبەيە نییە. ئىستاکەش خەلقە کە بە پى باوەرى خۆى پەرۆش دەخوات چ رۆشنییر و چ نەخویندوو تەنانت باوەرە سیاسییەکانى ناو کوردایەتى و هەموو جیهانى سببەم هەمووی بۆتە ئاینیک کە رەخنە هەلنەگرى و رابەرەکانیان لە پایەى پىغەمبەرە تیدان ئىتر سەیر نییە ئەوانیش قەومايەتى بە قوربان «خەلیفە» ی شەقامەرى باوەرەکانیان بکەن وەک رۆشنییران پى پەروا دەیکەن.

مەحوى مەلا و تەریقەدار و شاعیر بوو. نە لى داوا دەكرى بە تەنها شیروتیر لە زۆردار هەلگىریت کە ئەگەر هەلگىرتايە دەبوو بەر لە هەموو زۆرداریک یەخەى ئىمپراتۆرى عوسمانلى بگریت. نە گلەبىشى بۆ دەجیتەو لەوهدا کە زیدە لە هەموو میللەت کوردایەتى هەلنەکردووە. ئەگەر لە خۆمان بسەلمىتین دروشمى سیاسەتى سالى 2087 بەسەر دارووە کازى مەحویەووە بشە کىنینهووە دەپى خەریک بین لە خەيالەووە دروشمە سیاسییەکانى سالى 2087 بە چەرەگە و نەقیزەکانى نەمايشتى ئەم رۆژەماندا بدرووین، بە گەز و گرى خۆمان ئىفلاس دەکەین.

بە پى ئەو باس و خەبەرانیە لە مەحویەووە بە ئیمە گەيشتووە لە لایەن رەوشت و ئاکارووە هەرچى خەوشیکى لەوانە بى ئادەمزاد بە داوێو بکرى تىیدا نەبوو. مەلای تەریقەتدارى خواناس، لە جغزى باوەرى ئىسلامەتى خۆى دەرنەچوو. گوزەرانیشى هەر باپى پەلە کوتکەى ژيانیکى سادە بوو کە بە حال لە مەلایەکی مەدرەسە و فەقى دەوەشیتەووە. ئەو سەفەرى کە بە پى قسەى مامۆستا سەجادی بۆ ئەستەمبۆلى کردووە لە سالى 1883 ز گویا چاويشى بە سولتان عەبدولحەمید کەوتووە. ئەگەر رووى داپى، خەبەریکی خۆشە پایەى مەحوى لە سادە مەلا و تەریقەتدارىکی بەرماڵ بەرەژووتر دەبات، زۆرىش نەک کەم، چونکە گەيشتن بە سولتان لەو سەردەمەدا کارىکی ئاسان نەبوو. پیاویکی شۆرەتى مەزنایەتیەکەى بەر لە خۆى چوونە لای سولتانى بۆ هەموار نەکردبىتت تەمای سەردانى سولتانى ناپىت. سولتانیش لە حسابیدا نەبوو هەر بۆرەپیاویکی ئارەزووى کرد خیرا دەرگای «بابى عالی» بۆ بکرىتەووە. خۆ ئەگەر دروستکردنى خانەقاكەى «مەحوى» ش مایەى ئەو ریزگرتنە بىتت هیندە بەلگەى شەخسەتى مەحوى دەچەسپىن. ئەو روباغیە فارسىەش کە لە لاپەرە «بىستوحەوت» ی پيشەکیەکەى دیوانى مەحوى، لە شەرحى مامۆستا مەلا عەبدولکەریم و کاک موحەمەد، بە عەیب حىساب کراووە سەر مەحوى بەوهدا کە حەمە عەلى شای قاجارى پى هەلداووەتەو، ئەویش دەپى بدریتەووە بەو سەردەمەى تىیدا هۆنراووەتەو تا ئەگەر خەلقى سلیمانى وەیا کوردستان بە تىکرایى لەسەر مەحویان بە عەیب حىساب کردبىتت ئیمەش پترەویان لى دەکەین. بەلام دەپى کە ئەمەمان کرد هەموو ئەو رۆشنییرە کوردانەش تاوانبار بکەین کە بە بروسکەى گەرم و گور پىرۆزبایان لە عەبدولکەریم قاسم کرد لەسەر بۆمباردمانەکەى کوردستان لە یانزەى ئەیلولى 1961...

من دلتيام لهووی که مهحوی گلهیی لی نه کراوه چونکه ټو خهلقهی که به خه یال دهیاخهینه سر گله ییکردن له مهحوی بو خوځان بهرزه پې بو زابتيکی تورک راست ده بوونهوه و دهسته ونه زهر بهرانبهري ده چه قين. کورده که ی ئيرانيش له ئاست حکومته که ی قاجاری ههروهها بوون که سيش به ته ما نيه گلهیی به خه بهر بهيني ليان. واقيعيکی هه ناسه بری پشتشکيني ټو خهلقهی تيدا گرفتار بووه ټوه نيه له ترسی گلهیی دواروژ (که هه ر به وه هميش دانه هاتووه) سه ريچي و سينگ ده ربه راندنی پي کوردين له ئاست داگير که ری بي رحه م. سه يری ميژووی کون و نوي بکه يت ده بينيت کورد که متر له ميلله تانی دیکه مه ودا ی کورپتي و ده ماغ به رزی شک برده.

قسه له م ريبازوهه شريته ی هه يه من لتي ده برمه وه. به لام راستيه که ی حه زم ده کرد بزانه ټو روبايعيه له چ زه رفیک و به چ نيازیک داندراره و چوناوچونی بو مه دح کراوه که به ري کراوه. مه حوی هينده کون نيه سه روشوني خه به رانی بز بوويت، له غه ريبيش نه ژياوه تا کو مه ودا ی دوور باس و خواسی کپ کرديت. له نمونه دا ده ليم ټو نه فی کرانه ی ټو و چه ند مه لايه کی دیکه ی سلیمانی بو به غدا که له سالی 1291 ک رویداوه و له لاپه ره «شش» ی دیوانی مه حوی باسکراودا هویه که ی به نه زانراوی هیلراوه ته وه خستيه سه ر پرسکردن. به کورتي ده ليم به ته له فون داوام له برادره م عه لی ده رویش کرد له سلیمانی، ټو ویش قسه که می به ماموستا عه بدوللا تاگرين راگه ياند، ټو ویش له هه مان ده مدا به ته له فون پي گوتم که له مه لا ټه سه عدی مامی خوی بيستوهه چه ند مه لايه ک به حکومتیان راگه ياندوه که مه حوی و مه لاکانی دیکه پينه نديان به حکومتی ئيرانه وه هه يه بو سستکردنی ده سه لاتی عوسمانليه کان... گو تيشی ټم باسه ی له گو تاريکی خوی که سالی، وا بزانه م، 1977 له گو قاری زانکوی سلیمانی بلا وکراوه ته وه، شه رح دراوه، دياره حه سوودی، مه لاکانی خه به رده ری خستوته سه ر ريگه ی وهها دزيو، پيشی ناوی به ته ئويل عوزريان بو به يينه وه به ودا که وا ره نگه جودايی مه زه هب له سنييه وه بو شيعه که مه ری هيممه تی بو چوغلی پي به ستن...

مه حوی که به به عياره ی ئاکار و ره فتار و ټه ده بيیاتی سه رده می خوی هه لکيشريت له ئاکار و عه قیده دا خواناسيکی راست و حه قبه رست ده رده چنت، دياره مروی ټه و تویی راست و حه قبه رست لای چاکه ی خه لق ده گريت که ټه گه ر به کرده وش نه يتوانی بيت حه ق به خاوه ن حه ق بگه يه نيت به دل و به زار و به قه لم راره وی حه قناسی و حه قسه لميني و دزه سته می ده گريته به بهر. ليره دا ده بي بلیم، په ندی «له شاری کوپران ده بي چاو بنووقينيت يان ده ست له سه ر چاوت دابنييت» هه ر نه بي بوره سيته ريکی خوی ده خاته سه ر ره فتاری ئاده می. ټو بوره سيته ره ش له که س به عيب ناگيرت.

حه ديسي مه شووری «من رأی منکم منکرا فليغيره بيده فان لم يستطع فبلسانه فان لم يستطع فبقبله وذلك اضعف الايمان» ده ستووری واقيعی و ئينساف کارانه يه له م مه يدانه دا. چاره سه کردنی به دايه تی و سته م و بيویلی و ئاکاری وهها چه پهل به پاله وانبازی تاک تاکي مروی که م ده سه لات وريته و وهمه، له زور باردا خو دزينه وه ش له به دايه تيه کی که زوردار به سه ر خه لقیدا ده سه پيني ئاسان نيه. به سه بو شه رافه تی مه حوی و که سانی وه ک ټو له جغزی ټو حه ديسه ده رنه چن. ټيمه ټه گه ر له کولانه ی «نظری» يه وه سه يری کومه لايه تی بکه ين ده بي به وه رازی بين مرو خراپه ناکات، که خراپه ی نه کرد خاله به خش بيت له به ره له ستي نه کردن له خراپه ی غه ير، کومه لايه تيش ليره دا ټه وه يه که خو مان و مه حوی تيدا ژياوه نه ک هی سويسره و فنله نده. لايه نی «نظری» ش ليره دا ټه وه يه که «مرو» خراپه ی نه کرد خراپه ناميني به ره له ستي لی بکريت.

دوای ټه وه ی له لايه ن ئاکار و کرداره وه له مه حوی بو وينه وه بو ټو ټه نجه می پي گه يشتين له شه رافه ت و خاوتي و خواناسی و دادخوازی، چ ريگايه ک له بهر هه نگاوی مندا ناميني تيپرا بروم له باسی ژيان و به سه ربردن و رووداويکی به ده نگ و سه دا دووچاری بوويت چونکه هه ر ټه وه ی لی ده زانه م که به کورتي له پيشه کيه که ی دیوانی مه حوی باسکراودا هاتوه. له مه ش بترازين، من نه هاتووم له ژيان و به سه رهاتی مه حوی بکولمه وه چونکه مونساه به که ی ميهره جان په راويزی به ده وری ټم نووسينه دا کيشاوه که مه به ستي بنجي تيپدا ده بي ټه ده ب بيت نه ک به سه رهات. ټه مه له لاييکه وه.

له لاييکی دیکه شه وه به پي تيگه يشتنی من له هيمای رووداويکی رهنگی دايته وه له دیوانی مه حوی به و جوړه ی تیم بگه يه ني که ده خلی تايه تی هه بوويت له ټه ده بی مه حوی وه یا رووکاری به ره و لايه نيکی نویدا سووراندبيت هيچی ټه و تو نابينم له چاو ته قالیدی شاعيره کونه کانمان زه ق خو بنويتيت. له نمونه دا ده ليم سه ريکی قه صیده ی لاپه ره 121، 122.

123. 124 له دیوانه که ی مه حوی بکه که له تیشکانه که ی پروسان به رانبر ژاپونیا ی سالی 1905 هونراوه ته وه و به همووی یه ک سال ماوه ژبانی مه حوی له 1906 کوتای بیته. ده بی نیت چ فهر قیک نییه له نیوان ته وه قه صیده یه و ههرچی پیش خوی گوتراوه له لایه ن دارستن و فهره نگوک و باوهر و ته صور و ههرچی شتیکی که ری تی ده چی بیته ناو شیعری شاعیر وه یا ره نگیکی جودا که ره وه ی تی هه لسویت. باوهر ناکم له و تاکه ساله شدا که ته مه نی مه حوی (1252 – 1326) به لای که مه وه 73 سال بووه مه ودا هه بی بو گورانیک و پروسوورانیک کار بکاته سهر خوی یا ته ده بی. گه وره ترین بنگه ی خه یال له وه قه صیده یه دا دوو شته. یه کیان ته وه یه که «زور» له ئاست «که م» دا هه لانووه به وه شدا باشتر توانای کردگار بو خه لئ ئاشکرا ده بیته، ته مه ش عه قیده دلخوش ده کات. دوه میان ته وه یه که «قیصر» له زمانی پروساندا «چار» ه ئیتر ده رفه ت په یدا بووه بو که لک وه رگرتن له ریکه و تیکی خوش که له کوردی و فارسیدا وشه هه ن «چار» بیته وه یا «چار» ی تیدا بیته و اتای هه مه چه شنه:

چاری قه ده ر بزانه نیه، چه نده چاری وا
 بی چاره ما که بوو به دوو په نجه ی قه زا دوچار

ئا له م دوو نیوه دپرده چوار جارن جیگه بو «چار» دوزرایه وه، له به یتی دیکه شدا «چار» هاتووه له جیاتی «چوار» ته مه بیش شتیکی له چه ژی شیعری شیرن دیت. له م قه صیده یه دا ده رفه ت بو منیش هاتوه که ده وری به یتی چواره می هه لیم:

درره تریشقه ییکه که کیوی ده دا به باد
 ته شباه – ته وه نده زوره به که س نایه ته شو مار

له م به یته دا هیمایه کی به هیز هه یه بو ئایه تی «فلما تجلی جعله دکا وخر موسی صعقا». ماموستا مه لا که ریم و کاک محمه د ته م لایه نه یان تینه خویندو ته وه. سه یر ته وه یه پاش مه رگی مه حوی به 39 سال بو مای ئاتوم «ذره» به سه ر ژاپوندا هاته خوار و ته و تریشقه یه ی لی که وه ته وه که ده زانین کیو ده دا به باد. ته گهر مه حوی مریدی مابانایه «ذره» تریشقه» یان بو به پیشینی و که رامه ت له قه له م ده دا.

که ده لیم له م نووسینه دا باسی چو نیه تی ژبان و رووداوه کانی به ره ه نگاوی مه حوی مه به ست نییه نه هاتووم بلیم زانینی ته و لایه نه که م بایه خه، ههر ته وه یه که جیگه ی لی ره دا نابیته وه. ته ممما ته گهر بلین بو تیگه یشتنی مانای شیعره کانی دیراسه ی ژبان و میژووی سه رده مه که ی پیوسته، راستیه که ی زور به داخه وه، ناوانا وه یه ک نه بی شاعیره کانمان تابلوی ده ورونی خو یانان به شیعری کینشاهه نه ک بوونه ته ئاوینته ی روژگاریان. بوونی شاعیر و مه لا و خوینده وار به ئاوینته ی واقع به وه نده نابی باسیکی زولم وه یا خه فه تیک بو داد وه یا ره نگیکی عاده تی واقع بکه ویته به ره مه میان وه چونکه مرؤف ههر زار هه لنینت به نا چاری شتیکی به زماندا دیت پیوه ندی به بازار یا خود کولان یا خود مزگوت و ته کیه و خهرمان... هوه هه بیته با هیچ مه به ستیکی نه بیته من و تو له نووسیندا به دؤستی میژووی هه لده ینه وه. که مرؤفه که که وه ته سه ر باری شیعردانان ده ست ده کات به بزاردنه کردنی ویتنه ی شیعری. له روژگاری مه حوی و پیش مه حویدا «ویتنه ی شیعری» ته وه بوو که له دیوانه کاناندا ده بی نین. خه یال، ورده کاری، ئارایش، نوکته ئارایی، مه هاره تی دارستن، ویتنه ی هونه ری تازه یا خود ته قلیدی به پیی ده سه لاتی شاعیر... و شتی ته و تویی که چارچی وه ی مه فه وومی سه لمیندراو و به عه یاره ی مه قبول پیوراو کیش و قافییه ی ریک بن. ته وه نده ی شاعیر خه ریک بوو به زمانی شیعری ته وسا ئیساتی نه بوونی ده می یار بکات و که مه ره که ی له موو باریکتر بکیشیت گویی نه دا وه ته روودا، بگره خوی له چاکه و خراپه ی دنیا نه گه یاندووه. سه رنج بگریته ده بی نیت شاعیره کان مه نه جیکان نه بووه بو خو تیگه یاندنی کاروباری ته م دنیا یه، که ی روودا ویک که وه ته به ر مجیزی یا خود خزمه تی مه هاره تیکی ناو شیعری کرد نیگایینی لی خوار ده کاته وه. سالم ته و شیوه نه ی بو بابانه کان کرد له وه وه بوو که برین که وتبووه له شی خوی دهنه هشت سالیک پیش تیچوونی بابان ره واندز لئی قه ووما بوو بیری بو ی

نه چوو. هه لېبته من زور مه نوونی سالم که شیعری خوئی کرده لاواندنه وه بو شیوهنی تیچوونی بابان، خو دهیتوانی به و
 نه دهبه پیدزلیکه بکات به ره و دهسه لاتی نوئی، که نه یکرد له مهردایه تی و ههستی بریندار و ده ماری که رامه ته وه بوو. به لام
 ده بی خو مان به سه هوو نه به یین له ده لاله تی رووداو. له و ده ماندا که س گلہی نه بووه له خو دزینه وه وه یا خاموشبوون له
 نگه تی به کیکی له نزیکه وه خزم و دؤست نه بوویت. به ریکهوت مه حوی و سالم و کوردی... شیعریان هه به لیان ده بیته
 شایه دی چاکه و خراپه، ئەدی ئەو عالهمه ی که شیعری نه گوت خو هه موویان هه ر بیباک بوون بوچی جاهلیبوونیان بیته
 شه فاعه تکار؟ هه ر ئەو جاهیله له سه ر گیسکیکی خوئی ناماده بوو دز بکوژیته که چی بو ره واندر گوئی نابزویت!!!
 شاعیره کان کفریان نه کرد به هره یان هه بوو. ناشاعیره کانیش چ چاکه یان نه کرد که به هره یان نه بوو. با ئیمه عه یاره مان
 خوار نه بیته و ته رازوومان له نگ نه که یین به وه دا که چاکه ی شاعیره کان له بیر بکه یین هه ر چونکه وه کوو ئاپوره ی خه لقی
 هه ستیان به ئیش و ئازار کرد بیته نه ک وه کوو غاندى.

من که له سه ر شاعیر ده که مه وه جه ماوه ر خه تابار ناکه م. ده مه وئ به چاویکی ئینسافه وه سه یری خه لقی لیره به پیشه وه
 بکریته. نه شاعیر و نه غه یری شاعیره له باریکی نه فسی و ژیا ری و رامیا ری و ئابووری ته وتودا نه بوون ریز بگرن و له
 دژی زور و سته م هه لچه قن. هه زار لومه ی به دوا کاتی ئەم رۆژگار هه با یی هه زار به کی ئەو نه گبه تیبه که به با به کی به ر له
 100 سال به شه ق و شو یلاق ده خرایه زیندانه وه و مال و مندالیشی له ترسان و له برسان زیره یان لی هه لده ستا. هه ستی
 سړی کومه لایه تی ئەو سه رده مانه که میژوو کرد بوو نه ک ه ی نامه ردا یه تی خه لقه که، وه ها نه بوو بو ئازاری غه یر به خه به ر
 بیته وه یا بتوانی تیماری ده ردی غه یر بکات. هه ر که سه خه ریک بوو بو خوئی بژیته و به ره که ی له ئاو ده ر کات، ئینجا که
 من گلہیته لی نه که م توش گلہیته به سه رمه وه نامیته...

چ شاعیر و چ غه یری شاعیر له ه یچ سه ره به ریکی کاری دنیا به شدار نه بوون هه تا چاوه نو برین دهنگی هه لوه ستی
 ره خه گرانه یان له کاری ناروا بیه یین. هه لوه ستیش قسه ی رووت نییه، کرده وه ی له گه له چ زالمیکیش به ته ما نه بووه له
 قسه ی رووت تووره بیته. له نووسینیکی عه ره بیه م، که جارئ له ژیر چاپدایه گوتومه «کل فلسفة فی الارض وکل حکمة
 فی السماء تکنون معطله اذا عدمت بشرا یؤمنون بها ایمان اداء و تنفیذ» دواتریش له و نووسینه دا ده لیم: سته مکار چونکه
 ده یزانی ته وانه ی له دیوانی داده نیشن ریاکارن هه رگیز خه یالی بو ته وه نه چوه که له شیعردا دژی سته م قسه ده که ن
 ته ویان مه به ست بوویته خو ته وان پاته و پات به داد و ئینسافی ته ویان هه لده گوت. له کورده واریدا شاعیری «مداح» به
 واتای مه فه وومی سه رده مه کونه کان په یدا نه بووه چونکه باری وه های به خو وه نه دیتووه له ده وله مه ندی و سیاسه تمه داری
 و به رزه وه ندی زل که بو ده ولته پاریزی په کی له سه ر شاعر که وت بیته. له کوردستانی باشووردا به ر له ئاخه لیوه ی حوکمی
 عه بدو ره رحمان پاشا شیعری عه رووزی کوردیمان نه بوو چ جایی شاعیری مداحمان هه بیته. شیخ ره زا به هه ره شه نه ک
 ده ست پانکرده وه مزه ی مه دحی له که سائیک ده ستاند که چه زیان ده کرد باسیان نه کریته. ئەم حاله ته ی ده سکو رتی و
 بی سامانی و هه زاری سیاسی وه های کرد که شیعری سه رده می مه حوی له و جغه دا بمینیتته وه که شیعری شاعیره
 گوشه گیره کانی سه رده می عه باسی و دواتریش تییدا قه تیس مابوو. له و ده ماندا که شاعیری مزه خو ر دیوانی خه لیفه و
 ئەمیر و وه زیره کانیا ن به شیعری زرینگه دار ده رازانده وه شاعیری گوشه گیر زور بوون شیعریان بو ده روونی خو یان ده گوت.
 بیگومان ته گه ر له کورده واریشدا بازاری شیعری مه دح به بره و با به مه حوی هه ر ته وه ده بوو که ده یناسین. ئەو تاکه
 روبا عیه ی بو شای ئیران به سی به لگه ی مه حکه م ئیسپاتی قسه که م ده کات: به لگه ی به که م ته وه به که تاقانه یه. به لگه ی
 دووم ته وه به که ده ست پانکرده وه ی تییدا نییه.

به لگه ی سییه م ته وه به که ته ویش وه کوو حاجی قادر مه دحی ده سه لانداری نزیکه نه کرده خه یالی پاداشی لی بکریته.
 له نووسینیکی هه فتا کاندای زانیی خو م و هوش پی شکانم دیارده ی کناره گیری و خو له دنیا نه گه یاندن و وسکتبوون
 له رووداو و ته و جو ره دووره پاریزی شاعیره ناسراوه کانی لیره به پیشه وه مانم شیکردوته وه که، وه ک به بیرمدا دیته وه و
 پیشی رازیم، دیارده که ده چیتته وه بو بیده سه لاتی و به شدار نه بوون له هه لسوکه وتی دنیا و قه ومانی کاری گرنگ و
 چاره سه رکردنی گرفت و کو سپی کومه ل و ته و ته رزه بی ته ره فییه ناچاریه ی که ده کیشیتته وه بو به خو وه خه ریکبوونی

شاعیر و پهنگ خواردنی دەرۆونی، تا ئەوێ وەک ئەو حەبسانە ی که لە ماوێ 10 – 12 سالددا دەبنە ماھیرترین کەس لە هونەری نەخش.

شاعیری بێ بەشیش لە کاری دنیا دەبیتە وەستای نەخش و تەونی ناو شیعەر، بێگومان هەندێ باوەری سەر بە قەزا و قەدەریش دەبیتە رێخۆشکەرەووە بۆ پەیکە خواردنی شاعیر و غەیری شاعیریش لە حالوباریکدا که هەرگیز پرسیان پێ ناکرێت و تیناخۆتندریتەووە. بەلام قەزا و قەدەر بە تەنها قەت نەبۆتە هۆی پربوون. لە دەمی پێغەمبەرایەتیدا شاعیر هەبوون و پێویستیش بوون بۆ لەسەر خۆکردنەووە و وەلام دانەووە و بردنەووەی شەرە دندووکی و شەیی.

من نامەوێ لێرەدا بچمە ناو درێژە ی ئەو هۆیانە ی وەهایان کرد کۆمەلایەتی کورد مردەلە ی نەزۆک بیت. هەر ئەوێ دەندە دەلێم نەدەشیا کورد لەم بارە ی تیدا دەژیا مردەلە نەبیت و شاعیر و غەیری شاعیری دوورەپاریز و روهو قەزاوقەدەر نەبن. ئیساتە که لە سالی 1987 من ئەگەر دوورەپاریز نايم چیم؟ حکومەت بە خیری خۆی رێ دەدات نووسینم بلاو ببیتەووە، لەو بەولواوە چ دەکەم؟ هیچ هەر هیچ. ئیتر مەحوی و کوردی و وەفایی چیان کردبایە دەبوونە رۆلە ی سەردەمی خۆیان!

بەشیک زۆری نووسەری کورد خەریکی بلاوکردنەووەی حەیران و بەستە و بالۆریه که ئەمانە لە تاي تەرازووی هیچ سەردەمیکدا نابنە هاوسەنگی شیعری ئەو باسکراوانە، نە لە روخسار و نە لە ناوەرۆک و نە لە هێمادا. ئەگەر بالۆرە بلاو نەکەنەووە چیان پێ دەکرێت؟ سەقافەتی نوێ وەهای کردووە هەلگەرانەووە هەبیت بەلام مەرجی زۆرە. مەرجیش واز لێهێنین بە دەگمەن نەبێ کەس لە رابەرە بەسەهوو چوووە کە ی خۆی هەلناگەریتەووە. کەس بەتەما نییە بە رەخنە لەخۆگرتن واز لە باوەری پووجەل بەیتیت تا ئەوێ که تەجرەبەش ئەو پووجەلییە بە ئیسپات دەگەپەنیت وازی لێ ناهێندریت. ئنجا که گەنج و خۆتندووی ئاخەلیووەی صەدە ی بیستم سوور بیت لەسەر بوتپەرستی مۆدیلی نوێ بۆچی داوا بکەین لە مەولەووی و مەحوی واز لە «قدریە» بەیتن که هەر نەبێ «قدریە» بە عیارە ی خۆی راست دەردەچیت و وەک ئەوێ نییە که شێلم چاند و شین نەبوو بەردەوام بێ لەسەر شێلم پەرستی.

گلەیم لە مەحوی نییە که رمانی حاکمایەتی بابان دەنگی نەداووەتەو لە دیوانی چونکە لە غەیری دیوانی سالم دەنگی لە دیوانی کەسی دیکە نەداووەتەو. حاجی قادریش پێش ئاوارەبوونی بۆ ئەستەنبۆل نە باسی رمانی رەواندز و نە بابانی نەکردووە. پێم بلێن شەشی ئەیلول لە چەند جینگە ی کوردستان دەنگی دایەووە؟ سلیمانی که بۆ شەشی ئەیلول دەنگی بەرز کردۆتەووە خۆی تازەیه دار بوو. لە 1957 که لافاو زەرەری لە سلیمانی دا چالاکانە هونەرکار و مۆسیقار و گۆرانییێژیان کەوتنە پیتاک کۆکردنەووە، بەلام چەند ماله هەزارێک لە هەولێر ئاو بردنی یە ک سەلکە پیازیان پێ رەوا نەدیترا. برین کولاندنەووە خۆش نییە بەلام بێ سوودیش نییە.

شیعری مەحوی دەبێ بە کیش و تەرازووی سەردەمی خۆی هەلبکیشریت، ناشی لە پەنا فکری «نوێ» وە تیری تانە و رەخنە بۆ صەد سال بەر لە ئیمرو بەری بکریت. هەرۆک رەوا نییە بە خۆرای گلهیی ساز بدریت هەرۆههش رەوا نییە لە دەرەوێ شاعیر واتای بۆ بخوازریتەووە و لێی بار بکریت.

دۆزینەووە ی واتا لە دەقی شیعەر جودایە لە بەسەرەووەنان. ناشی پەرۆشی دەرۆونی خۆم وەیا باوەرم بە چاکە و خراپە وەیا بە ئیسپات گەپاندنی نیازیکم بمهاوێتە سەر تەئویلی بێ بنگە لە شیعری مەحوی وەیا ابن الفارض وەیا ابو نواسدا. که شاعیری کورد گوێ: قەزاوقەدەر حوکمی خۆی دەکات رێم نییە بلێم بەوهدا مەبەستی بزاونتی گیانی کوردایەتیە گویا ویستووێتی بلێ خزمینە بە ئومید بن!

لە نموونە ی روو بە واتا گۆرین لە رێی تەئویلی بێ بنگەووە ئەم بەیتە ی خوارەووە لە لاپەرە 17 ی دیوانی مەحوی دەهێنمەووە:

بۆ دوکانی مشتەری گر حەول ئەدا کالا فرۆش
دینی وا دینیتە قیمەت خواجە ئەعضایی بکات

لەو لاپەرەیدەدا شەرحی بەیتەکە وەها کراوە کە مەلایەکی بۆ خواستۆتەو و ریشیشی لە خواجە خواستۆتەووە بۆی... ئەم تەئویە هەرگیز لەو دەقە هەلناسیت چۆنکە مومکین نییە ریشی خواجە لەو دەقەدا بە شەویەلی کەسەووە بنووسیت چ مەلا و چ غەیری مەلا. ریشی خواجە هەر لە شوێنی خۆیدا دەبیت و بە ریشی جوولە کایەتیەووە دەبی بچیتە ئەو ئەنجوومەنە (رەنگە هی دادگا بیت) ئەعضایی تیدا دەکات. کالافروشیس کە ئەو دینە ناباوە دیتتە قیمەت بۆ ئەعضایی خواجەیی جوو جەربەزەییە، فیلبازیکە، قۆلبریکە، بیدینیکە نمونەیی و نویتەری بەدایەتی. ئەگەر بە مل مەلا وەیا شیخ وەیا توجار وەیا والی و قاضی و سەرەک وەزیرانیشدا بیری ت لە واتای کەم دەبیتەووە و بایەخ دەدۆرینیت چۆنکە لە «مطلق» ی بیدین و ساختەچی ویک دیتەووە بۆ «مقید» ی مەلا کە دەزانین زۆربەیان برسی و هەزار بوون و دەسەلاتی جوولە کە دامەزراندیان نەبوو بە ئەندامی دایەری بەرزى حکومەت. بە هەمە حال دەسەلاتیشیان هەبووی ئەوان بەر نەئەنەعی بەیتە کە ناکەون مەگەر وەکوو هەر کەسێکی دیکە بیت لە هەموو ئەسنافی کۆمەل کە توانای دەسەلاتی ساختە ی زلی هەبیت.

نمونە بە کێ دیکە لە لیک کیشانەووەی پەراوێزی وانا بۆ وەبەرخستنی مەبەستیک کە شاعیر نەبووستوو و شیعەرە کە هەلی ناگریت. لە لاپەرە 90 ی کتیبی «لە بارەى مەحوی لوتکەووە» بەیتیکى دیکەى مەحوی کە ئەمە دەقە کە یەتی:

قەزا، بی دەستەلاتت کا، چیه غەیری رەضا چاره
لەبەر دەستی جەلابا رێوینیکە شیرى پەل بەستە

ماناکەى لە «قضاء» وە بۆ «رێکەوت» و لە تصوفەووە بۆ کۆمەلایەتی بادراووەووە. ئەم تەئویە نە بەیتە کە قبوڵی دەکات نە مەحوی خۆیشی پێی رازیبە چۆنکە ئەو نەندەى لى شارەزاین کە بەلای ئەووە بى دەسەلاتی کۆمەلێش هەر دەچیتەووە بۆ تەقدیر. ئیمە پیشتر دیمان تیشکانی رووسیای زل و زەبەلاج لە ئاست ژاپونی بچووکى کەم شۆرەت دەداتەووە بە قەزاووقەدەر. ئایا بە کێ دەکرى ئەم قەدەرەیان باهەلداتەووە لە خواووە بۆ کۆمەلایەتی؟

مەحوی بەیتی وەهای هەیه هەلدەگرى دلداریبە کەى بە دلدارى راستینە لى بدریتەووە ئنجا دەشى لە دەمی گەنجایەتیدا شیعری وەهای گوتبیت وەیا لە کاملیشدا پیرەوی دەستووراتى شاعیربەتی ئەو رۆزانەى کردبیت. هیندی قەصیدەشى هەن مزاشە لە تصوف و غەزەلی بى تەئویل. ئنجا هەر وەک ناشى شیعری دلدارى بە زۆر هەلگیردیتەووە بۆ تصوف هەروەهاش جابەز نییە تصوف لە مەعنەویاتی خوێ رووت بکریتەووە و بخریتە قالبی کۆمەلایەتی.

راستەیبە کەى لە لایەن بەخۆدا راپەر موونیشەووە چ شیرنایی هەست ناکەین لەووەدا کە مەحوی وەها شاعیر و دەسەلاتدار لە تەعبیر و تەبیات خورت خو بدزیتەووە لە «صراحة» بۆ ناو تەمی تصوف وەیا راستە عەقیدە. بە بەیتی سەرپۆشکراو کۆمەلایەتیمان فیر بکات. ئەگەر «قضا» قەزاووقەدەر نەبى و کۆمەلایتی بى دەبی مەحوی ترسا بى وەیا نەیزانی بى هەستی دەروون بداتەووە بە هیزی ئاخاوتن. لە لایەن ترسانەووە بى ئەووەى من بلیم دیوانە کەى شایەدى بۆ دەدات کەچی ویستووە ئەووەى گوتووە. خو نەهاتوووە شەر بەم و بەو بفرۆشیت و ناوی خەلق بەیتت ئیتر تەقیە لە چی بکات؟ کێ تەقیەى کردووە تا ئەو بیکات. لە لایەن تەعبیر و زمانزانیشەووە هەموومان دەیناسین چ ئوستادیکە لە گوتار.

گەلیک بەیتی دواى ئەم بەیتەش دوور خراوونەتەووە لە مەبەستی خوێان وەک کە رەنگى سوورى یاقووت و جلی شینی پیرۆزە لە بەیتی:

لە کێ پرسم دلێ بۆ پر لە خویتی حەسرەتە یاقووت
عەزابۆشى چیه و کیه؟ جلی پیرۆزە بۆ شینه

وهها لیک دراوهتوه که مهحوی لهم شته جوانانه «تازار و ژان و فرمیسک و هه نسک و هه سرهت و دلۆپی خویتاوی و قولپی گریانی دهرهیناوه که گه ورهترین شیوهی تازاردانی مرۆفی خستوته بهرچاو... تازاره له بهر سزادان. له بهر چهوساندنهوه. له بهر دارکاری گیان و ههست». بناوهره لاپهره 91، 92 له «... مهحوی لوتکه».

مه بهستی مهحوی له سهراپای قهصیده که دا دیاره و تهئویل ههئناگریته تهنانهت ته گهر ری تهئویلی مامناوهنجیش بدریت دهی له بهتی دووهمدا که دهلی:

دهینی جیهک ته مرۆ بهزمی عهیش و باده نۆشینه
سهینی زوو زهمانه وهضعی گۆریوه له نۆ شینه

دهی مه بهستی مهحوی شیوهنکردن بیت بو تهو خوییداوانهی لینیان تیک دهچیت چونکه «بهزمی عهیش و باده نۆشین» هی چهوسایهوه و سزادراو نییه... گلهی مهحوی له هه موو وجوده نهک له بهشیکی. سهرهتای قهصیده که ش ههروهها دهگهیه نیت و وهها دهست پی دهکات.

له رۆژی هه لدره تهم کونه خهیمه ی تان و پۆشینه
له سایهیدا شهراپی بهزمی عوشرهت گریه جۆشینه

ههروا له نمونهی زالکردنی ههستی دهروونی بیژهر بهسه ره دهقی شیعردا زوربهی تهو بوچوونانهی نیوان لاپهره کانی 197 – 266 له کتیبه کهی «مهحوی لوتکه» دا به ئاشکرای ویزدانی نووسه ره که که له هه موو نووسینه که خو دهنوینیت، تیکه ل به دل و دهروونی مهحوی ده کهن. له لاپهره 266 که روباعیه کهی «تهم پاره په رستانه...» شی ده کریته وه نووسه ر پال به مه بهسته ئاشکرا کهی مهحویه وه دهنیت ههتا به رارهوی خویدا دهیگهیه نیته کوتایی قهصیده ی:

دهنی طبعی به جارێ عالمی داگرت تهوا مهحوی
د رهنگه ئیلتیجا به بهر دهری عالی جهنابی زوو

ئیتر به چند دیریک له لاپهره 227 کار ده گاته دهره به گایه تی و نیمچه سهرمایه داری و چینیایه تی...

من ناتوانم لیره دا به دوا تهو تیبینییه بنجیانه م بکهوم کهوا له ئاغلجهی بیروراکانی تهو لاپه رانه دا داوای شه رح و کهلینگرتن و خستنه قالب و راستکردنه وه و بادانه وه بو رارهوی مهحوی ده کهن چونکه به نیمچه کتیبه ی لئی نابمه وه. هه ره ته وهنده ده لیم ده بوو نووسه ر بو مان ساغ بکاته وه که روباعیه که زووتر هونراوه ته وه له قهصیده که بو ته وه بشی. هه ره نهی رواله تی بسه لمینین که مهحوی به پلیکانه ی روباعیه که دا سه ره ژوو ره چوه بو قهصیده که.

پره شیعی «ئه له یاز» که رووبه رووی تیکرای ته هلی «شار» گوتراوه:

بوته موئنیس، بوته مهئا قهوم و شارێ ئه له یاز
دیوی بیتێ جیه جی ده روا به بارێ ئه له یاز
هه ر که سی ساتی له گه ل تهو قهومه بووی تا ته به د
بیته وه فکری له زاری داده باری ئه له یاز

باداروا ته بو سه ر «دهسه لاتدار و دهسترۆبی» – لاپهره 288 کتیبه مهحوی لوتکه – نه مهحوی و نه به ره له مهحوی که گله بیان له زهمانه و خه لقی کردیت مه به ستیان جودا کردنه وه ی چینی زوردار بووه له زور لی کراو. ناواناوه له به ی تیکدا وه یا له قهصیده که دا ته م هه لاواردنه هه بوو بیت «منهجیه» ی نه به خشیوه. هه ره له م شیوازه ی مهحویدا به ره له هه زار سالی ش

گلهیی وها له زهمانه و عالم کراوه تا ته گهر مه حوی له قهصیده کانی هی وه های هه بوو بیت «زهد» ی گرتبته بهر. شاعیر هه بوون له کونه وه هه «زهد» یان کرده به راره و هیچیشیان به شوړشی فکری داناندرین دژی چین وه یا زرچین و تیریژ وه ک پیشتیش گوتم کهس لهو تهرزه شاعرانه وه تنگ نه هاتوو چونکه به هاندان و خهلق تیز کردن حساب نه کراوه. لهو ته لعه یاده دا به بیتیک هه یه دهلی:

ئه هلی ته زویر و فه سادن غاصبی مالی عیباد
موبه لابن بهم به لایه ئه هلی شارئ ته لعه یاز

ئیشاره ی بو «غصب» هه یه. ئه م غصبه به زوردار و ئه هلی بازارپیش ده که ویت که پیشه یان به سهره وه نانی قهرزه بو حیسابی قهرزداره کانیان تاکوو وها ده بیت قهرزه که ده کریته وه سه له م بو کوزی دانه هاتووی به رخ و گیسک ئیتر له ئاکامدا رهنگه له بری دیناریک قهرز پینج دیناریش وه رگیرابیته وه. هه ر چونیک بیت زوردار مه لعوونیکي به رچاوی ئه هلی شاره لپی ده وه شیته وه ته وهنده موجه له ی له گه لدا بکریت، خوا له ناوی بیات که مرؤ نه توانی له ناوی بیات.

تیک هاویشتنی چینایه تی و بری چینایه تی له کوردستانی خو ماندا هه تا سه کانیش سهری هه لته دابوو، که سهری هه لدا له ئاکامی بلا و بوونه وه ی بیرو باوره کانی شوړشی ئوکتوبه ر بوو نه ک له نمای چینی بوجوازی که تا ئیستاش په یدا نه بووه. گوتومه و له م باسه شدا گوتم تاکه «صراف» یک له کورد نه رسکاوه. مه حوی به وه دا په نجه نیشان نابیت که به سهره پوته راکي خراپه و بی دینیدا هاتوته خوار چونکه ته قلیدیکي کونی شیعر و ئه هلی «وشه» یه گله یی له به دایه تی بکه ن. ته بونواس که به پاره ی پاداش ده ژیا خو گیف ده کاته وه و ده لی:

ومستبد اخوانه بتراته
لیست له کبرا ابر علی الکبر

مه حوی له لایه ن شیعه وه به مه تانه تی دارستن و نوکته ئارایی و سهره ژوور چوون له ده ستوره سه لمینراوه کانی شاعیره تی سهرده می خوی و دهر برینی هه ست به شیوازی هونه ری قه شهنگ و داهینانی وینه ی زیهنی نوئ و به چی هیشته وه ی شاعیرانی تر له و مه به سته شیعریه ئاشنایانه ی هه موو تیپاندا به شدان... له مانه و له جوړه دارشتنیکی لوغه وی تایه ت به خوی که شه قلیکی جودا که ره وه ی ته عبیری ته وه له شیعی کوردی، مه حوی ده چیته ریزی یه که می شاعیره کانمان و له ته نیش نالی پال لی ده داته وه. لیره دا رابه ک دهرده برم ده بی له بیستنی و به لاهه نانی په له نه کریت: هه رچه ند جاری ریم نه بووه به وردی دیوانه که ی مه حوی بخوینمه وه، بگره هه ولی قهرز دانه وه م به م گوتاره ماوه ی نه دامی هه مووشی بخوینمه وه، له گه ل ته مه شدا که من له خویندنه وه ی شیعی کوردی سهر به هیرو گلیفیدا ناگرم به لکوو نه بز ی هه ر به یتیکی له ده مارمدا فرکه ده کات، سه یر نییه به زووی دیارده ی به رچا له دیوانیکدا به دی بکه م. من وها ده بینم شه بهنگی نالی له شیعی مه حویدا بززه و دیاریشه، نه ک ته مه و به س به لکوو بزبوونه که ی له و شویتانه دا که پیویست بوو دهرده که ویت به لگه ی دیاربوونیه تی له ویزدانی مه حوی.

سهرنجیک بگره قه صیده ی «به حری نوور» پاته و پات «معارضه» ی قه صیده ی «ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا هه تا که ی حیرصی ویرانه» ی نالی پی کرده، وه ک ده شرانین معارضه هؤینه وه ی شیعه له قافیه و کیش و ناوه رؤکی شیعیکی مه شوور. له موعاره زه دا دوشمنایه تی مه به ست نییه مه گه ر هؤنه ره وه بیکا به دوشمنایه تی. له م قه صیده یی مه حوی که به رپبازی نالیدا رویشتووه دیت له به ره و کوتایی هه لبه ستدا ده لی:

ئه و که رپر بوو قه صیده ی بورده نه شته ی عالمی پر کرد
فه رموو به م قه صیده ی کورده نوبه ی نه شته پیوانه

واته: قهصیدهی «برده، بردیه» بوسیروی که لهعنه تی پیغه مبه ره «د» زۆر گوتراوه، فهرموو بهم قهصیدهیهی کورده دهست به نهشته پیوی بکریت. مهحوی به ئانقهست معارضه ی نالی دهکات که چی ناوی «برده» دههینیت که کیش و قافیهی جودایه له بهیته کهی مهحوی، خو مهعلوومیشه قهصیده کهی «نالی» ی بیستوه و به دلّیشی بووه و خویشی خهریک کردوه له قهصیده کهی خویدا له نالی دانه مالّیت، بهلگهش، جگه له دهلاله تی «معارضه» خو، که بهیتی چوارهمی قهصیده که دهلی:

تاریکی شهوی کوفرا به یه ک دهم له معهینکیدا
ههزار و سیصه د و بیست و دووه، دنیا چراغانه

دیاره له 1322 ک. قهصیدهی داناوه. نالی له 1290 ک مردوه، تا دهمی قهصیده کهی مهحوی 32 سالّ تیپه ری کردوه، له وهدا نییه بگوتری دهشی مهحوی جاری چاوی به دیوان وهیا قهصیده کهی نالی نه کهوتوه. له ناوه رۆکی قهصیده کهی ههردوانیش بهراوردیک بکریت گهلیک شوین پهنجهی نالی له مهحویدا ده دۆزیته وه به نمونه مهحوی دهلی:

مه دحیکت بکه م لائیق به تو «یا خیر خلق الله»
بی خیری نالائیق که جیبریلت ئەنا خوانه

له نهعته کهی نالی دهخوینیته وه:

مرادم زیللهت و پارانه وهی حالّه نه وه ک نهعته
به چهند بهیتیکی کوردانه که قورئانت ئەنا خوانه

ههم بهیته تازه باسکراوه کهی مهحوی و ههم بهیتی «موکه رره بو...» ت به بیردا دیته وه. وشه ی کورد له وپاندا و «ئهنا خوان» له میاندا «قاسمی مشترک» ی ههردوو قهصیده کهیه...

لهم قهصیدهیه و له بهیت و دوو بهیته تی دیکه شدا نالی بزریکی دیاره، سهیری بهیتی سییه م بکه له لاپه ره 110 ی دیوانی مهحوی دهخوینیته وه:

«رهحه» بهو شیتیه ئه لحه ق قصیکی عاقلانه ی ووت
منم عاقل له بهرگی عاریه خویم که عاری کرد

ئینجا ته ماشای ئەم بهیته ی نالی بکه:

من له بی بهرگی ئەحه م پرسی که بوچ رووتی گوتی
یاره بی شیت بم ئەگه ر شاد بم به بهرگی عاریه

وا دهزانم «رهحه» و «ئهحه» ش یه ک ناو بیّت له نووسیندا به ههله گۆراوه یاخود مهحوی به ئانقهست ئهحه ی کردوه به رهحه. له واتادا ههردوو بهیت یه ک شتن.

لهم بهیته دا مهحوی که دهلی:

ئهم فیزاعهت به دووه حهفته که ناپرسی چیه
تو یه کی دائیم ههزاریکی وه کوو من دوو به دووت

وهك نالى شاعيرانه و ئوستادانه وشهى «ههزار» ى به واتاى دهجاران صهد و به واتاى بولبوليش له كار هيتاوه. سهرحى ديوانه كه بو ژماره ى ههزار نهچوه. له ئهسليشدا عه ره ب كه بولبولى گوت «هزار – ههزار» وشه ى «هزار داستان» ى كورت كرده وه به واتاى «ههزار ئاههنگ». ناليش گوتوه تى:

رۆخى تۆ گوليكه صهد بهرگ و ههزارى عاشق ئه ماما
له هه موو چه مهن دياره به ئوصولى ناله نالى

نالى ژماره ى «تاجاد و ميئات و ئولووفى» كو كرده وه، مه حويش دوو ژماره ى تاجاد و يه كيكي ئولووفى كو كرده وه له به يته كه دا. كورد به تيكرابى كه مه به ستي بولبول بوو ده لى «هوزار» زورى ئه دييه كانيش ههروه ها ده كه ن بويه يه له «هزار – ههزار» هه ر بو ژماره كه ده چن.

له ديوانى مه حوى بگه رييت نمونه ى ديكه زور ده بينيت له حازرى و بزرى نالى هه موويش هه ر به گيانى «تحدى» يه وه هاتوون كه وا بى ده برينى پاته و پات په رده عازهبانه يه ك هه لده گريت هه ر به نالى هه لگيراوه. حاجى قادر له چه ندين جيگه ى ديوانه كه ى ناوى نالى و شيعر و مه تانه تى ده هينيت تا ده گاته ئه وه ى كه ده لى:

به «تضمين» به يته كى نالى ده هينم تا ره فيقانم
بزانن من به ئه و ناگه م خه زه ف قه ت وه ك گو هه ر نابى

مه حوى بى ناوه ينان ملانينى له گه لدا ده كات. ئه و رايه ى له لاپه ره 218 ى «مه حوى لوتكه» دا كه شيعرى مه حوى له «سبكى هندى» داده نيت پيويستى به روونكر دنه وه هه يه ده بوو نووسه ر شه رحى بدات، به لام من وه ها ى بو ده چم كه دارشتنى «سبكى مه حوى» يه پتر له وه ى چاوليكه رى بيت. مه حوى له هه لنانى به يته كانى ئه و مامله ته له گه ل وشه دا ده كات كه وه ستاى به ننا ديت بو دوزينه وه ى جيگه ى له بار به دوا به ردى له باردا ده گه ريت. گه ليك له به يته كانى مه حوى ئه وه نده سفته ده لى وشه كانى له پال يه كتر هه لئاوه شين له و وه ستاييه شدا ناوانه ده گاته تۆقه لانى ئه وتو هه ر داره وان و شاخه وانى مه علانى ده يگاتى. له و بره شيعره ى كه به م جوړه ده ست بى ده كات:

بيبيى يا نه بيبيى من داد و بيدادى ده كه م
گوئى بداتى يا نه داتى ئاه و فه ريادى ده كه م

چه ندى ده گه مه ئه م به يته:

بيستوونى عيشقى شيرينيك ئه وا هاتوته پيش
گه ر له حه ق بيم و نه يه م ته قليدى فه رهادى ده كه م

موچر كيك ده مگريت (وا ئيستته چاوه كانم ته ر بوون).

نموونه يه كى وردى و مه تانه ت له م به يته ده رده كه و يت وه ك كه له صه دان به يتى ئه وتوييدا.

زمانت كه ببرى قسه ت دى به كار
قه لاهم داده ده م، په ندى خو داده ده م

ئه م به يته له لاپه ره 36 ى ديوانى مه حوى وه ها شيكراوه ته وه كه مرو زمانى خو ى بپرېت و قسه ى پرپوچ نه كات قسه ى كاريگه ر ده بيت وه ك قه لاهم كه دا بدرى باشتر ده نووسيت، به لام شيكردنه وه كه نه ده لى كه زمانت بپرېت چو ن قسه ده كه يت نه خو له دووباره بوونه وه ى «داده ده م» ده گه يه نيت.

وهك من بۆي دهچم مهحوى روالهتي زمان بريني به تەپكە داناو تەپكەكەش وهك «دەر و دوو هۆده» واتە دەرگەيەك بەلای دوو ژووردا دەكریتەوه. بە شێوه نووسینی سەردهمی مهحوى «بیری» دەنووسرا دوو جوور خویندنهوهی هەلدهگرت. «بیری» بۆ كەسى دوهمی تاك و «بیری» بۆ كەسى سێهەمی تاك. ئنجا كە گووت «زمانت برنده بی» رېكویپك قسەت دیتە كار چونكە مانای رستهكە ئەوه دەگەيەنی كە «زمانت برنده بی».

له «قەلەم دادەدهم» دا «بیری» بەخەبەر دیت كە مونسایی قەلەم دادانە. دادانی دوهم «دادانی ئاو» وەیا هەر شتیکی دابدات دەگەيەنی. كە قەلەم دادرا پەند بە مەرەكەیدا بۆ سەر كاغەز دادەدات. ئەگەر خوونوووسیش بێت پەندەكە بی مەرەكەب هەر بۆ سەر كاغەز دەچیت بەلام گومان نییه مهحوى قەلەمی قامیشی مەبەست بووه كە بە مەرەكەب دەینووسی.

نیمچه واتایەکی وهك زیده پارووش لهوهدايه كە ئەگەر بە رېتوووسی كوون بنووسری: «پندی خودا دەدهم» دەشی بخویندريتەوه «پەندی خودا دەدهم» واتە ئەو پەندە دەدهم كە هی خودایه. لەبەر خاتری كیش واوی «خودا» نەختیک درێژ دەكریتەوه. من هەر نالی و مهحویم بە بیردا دیت له كورد ئەو جووره هونەرەیان خوش جلهو كرديت بۆ ناو هەلبەست.

بەر لهوهی بچم بۆ شیکردنهوهی چەند نموونهیهکی دیکهی كە له «دیوانی مهحوى» دا پینوستیان بە تهواوکردن ههیه تیبینییهکی كورتيله له بارهی گوزهران و دوور كهوتنهوهی نالی له ولات دهكەم كە له لاپەرە 219 و 220 ی «مهحوى لوتكه» دا بە جوړیک هاتوو تاركیهکی خستۆته سەر نالی كە بەلای منهوه رهوا نییه. گویا نالی بە دوور كهوتنهوهی له ولات و رووداو و ئازاوه و پشێوی كە سەرجهمی ناوچهكەي گرتبووه ئازادیهی كە بە خووی دا كە «بە كهیف و ههوهسی خووی بدوی».

ئەوهی من بۆي دهچم، نالی له دهمی حوكمرانی ئەحمەد پاشادا چوو بۆ حەج. جاری حەجی تهواو نەكردبوو یان هەر نەبی له حەج نەگەر ابوو حاكمايهتی بابان بەسەر چوو. پاش چەندین سال كاغەزی بۆ سالم نووسی و وهلامی یهئسی لی وەرگرتەوه. ئنجا ئەگەر وەها نەبیت و له پاش تیکچوونی پاشایهتی ئەحمەد پاشا نالی هەلاتی بۆ دەرەوهی سلیمانی و حەجی ناچاری كردي (كە ئەمەش من بۆي ناچم) دەبی له ترسی كوشتن وەیا بەندیبوون رێی غەریبی گرتیتەبەر. له هەردوو حالیشدا نالی بی مال و حال بووه و بە نەداری سەفەری كرده. نالی له سلیمانی مزگهوتی نەبوو. هەر هیچی نەبوو بۆیه توانی ئاواره بێت. حاجی قادر و كهیفی جوانرۆیش بی مال و حال بۆي دەرچوون.

چی له لاپەرە 221 یشتا گوتراوه كە نالی له سلیمانی و غوربەتدا بە ناز و نیعمەتی میرهكانی بابان حەوابووه ئاواتیکه له منهوه بەرهو ئەو سەردهمانه. وهی كاشکی بمانتوانیابه بلین ئەحمەد پاشا و باوكی له سلیمانی خزمەتی نالیان كرده بە ناز و نیعمەتەوه دواتریش ئەحمەد پاشا دریغی بۆ نالی نەكردوه بەلام چ فایده! نالییهك له سلیمانی نوای نەبوویت، بەر له دەوری نوا بەیداكردیش بە دریزایی تەمەنی فەقیهەتی وهكوو گەریدهیهکی هەژار ئەم دئی و ئەو دئی و ئەم شار و ئەو شاری كرديت چ دەرەتیکي بووه بە نازوه له نیعمەتی پاشاكندا ژیا بێت. له غەریبیشدا بەینیک له شام دەرسی بە خەلق گوتوه بۆ نان پەیداكردن. له ئاخ و ئۆخری ژیانیشی، سالی 1288 و بەشیکي 1289 ك حاجی مهلا عەبدووللای جەلی نالی له مەككە دیتوه بی مال و حال. چەند بزنیکی هەبووه پێیانەوه ژیاوه. وهك دەبینین تەنها لهو دەمانەدا كە ئەستەنبۆل نشیمەنی بوه و ئەحمەد پاشاش تیندا ژیاوه جیی خوێهەتی چاوهروان بین ئەحمەد پاشا خزمەتیکي كرديت... تیکرای باری ژیانی مهحوى ئاسوودەتر بووه له هی نالی خو هەر نەبی مهحوى خانەقەهی هەبووه. بە تەنیش خانەقاوه مایكیشی هەبووه تیندا بحەسیتەوه. مندال و وهچەشی هەبووه پێیانەوه روون بێتەوه. صد جارن لینی پیرۆز بێت كە ده ئەوهندهشی لایهق بووه. وهههش بووه بە سەریهوه نراوه. بە تیکرای ئەهلی خەيال له ویتەكیشانی حال و باری خویمان هونەری تەعبیر تیکهال بە واقع دەكەن. هەر وهك له دلداریدا بە هەلبەست خەویان نامینیت و فرمیسکیان دەبیتە خوین و هەروههش له تصویری تەنگەتاو بوونیان فەلەك له گەل خویمان بەشەر دەهینن، زوربهی خەلق لیان دەبن بە رهقیب و دوشمن. لهجیاتی ئاو خویتی جگەر و له جیاتی نان گوژال دەخوون...

وهها دهبی له ناحهزیدا شاعیریته به کار دهینن تا ئهوهی دوشمنه که یان له شهیتان مهلعووتر دنوینن... له تهییاتی به شهر دهوشیتهوه دلّی نههینی باسی ئه و بیحورمه تیه بکات که به راستی تووشی هاتوه بهلام له شیعردا ریژ و حورمه تی که پیی رهوا دیتراوه به شکستی خوی له قهلهم بدات. شیعرم دیتووه به حال کیش و قافییه ریگ دهیه خیت که چی تف له زهمانه ده کا که حورمه تی بلیمه تی وه ک ئه و ناگریت. خولاسه، ئه میناگی حاجی به کراگی کویی به ناز به روه رده کرابوو له شیعردا دهلیت:

ئوه ندهم خاک به سهردا کرد له هیجرت
زهمین دووی بوو به توژ ئیستیکه په نجه

تهقالیدی شیعرمان موبالهغه و به سهروهوه نان و ئاراییشتی زیاد و ئه و جوړه نیگار کیشیهی تیدا باو بووه. نالی بی یا مهحوی یان ههر کهس دهبی بیج حال و باری ناو دیوانه کهی دوو کهل و ئاگر و نهنگی و تاریکی تیدا قهلهم کیش کراوه. مه به ستم نییه بلیم ئازاریان نه بووه بهلام ئازاریکی که هه بووه خراوته ژیر عهدهسهی زلکه رهوهی خه یالی شیعر.

له گهل ئه مه شدا دهبی حورمه تی ئه و مه هارته بگرین که له سه رهنیا کردنی ئیش و ئازاردا خزمه تی خه یالی رهنگین و وینه کیشی هونه راوی و زاخاوی میشک، ویرای دهوله مه مند کردنی زمان و ئه ده بیان کردوه. چهند شیرینه ئه و به یتهی طاهر بهگ له شکانی په نجهی به گوللهی ده مانچه گوتوه تی:

فله ک زانی که دهشکی رهونه قی بازاری مانگ و خوړ
شکاندی په نجه کهم تا من نه نووسم وه صفی روخساری

ئیمه ئه گهر ته نها دیوانی مهحوی بکهین به شایه دی خوشی و ناخوشی رۆزگار و به سه ربردنی. هه رگیز ئه و روداوه خو شکه له یه ی لاپه ره کانی 246، 247، 248 ی «مهحوی لوتکه» ناخوینینه وه که هه موو ناگرووریه کی گوژیوه به ئیرویی. بهلام نه مزانی پتوهندی چوارینه کهی لاپه ره 246 که ده رگایه بو گپرانه وهی روداوه که، به و خه ونه سهیره ی که ناییبی والی دیتوویه تی و له ئاکامدا کردوویه تی به کوپله ی «مهحوی» چیه؟ به داخه وه هیچ تاکیک له و هه شت نووسراوه ی باس کراو له لاپه ره 255 ی «مهحوی لوتکه» دا نه هاتوته به رچاوم کهوا بینگومان گهلینک شتم لئ وه رده گرتن له باره ی مهحویه وه ئیستاش مه ترسی ئه وه م هه یه لیره دا رایه ک به ناوی خو مه وه ده ربیرم دواتر ده رچی که یه کییک یان پتر له و سه رچاوانه بو ی چوون.

وه ک گهل لئ جار گوتراوه و نووسراویشه شیعی مهحوی غه رقی واتا و نوکته و وینه و جوانیه، له وانیه مرؤ پیی وایی له به ییتیکی قولل بوته وه بو ته ختی بی که چی به رۆچوونی قوللتر گه وه هری نه دۆزرایه وه به ده سته وه ده دات. بو به سه ر کردنه وهی چهند و چۆنی واتای دیار و نادیا ری شبعره کانی هه ر ئه و دیوانه له به رده ستدایه که مامؤستا مه لا عه بدولکه ریم و کاک محمه د شه رحیان داوه.

لیره دا هانا ده به مه بهر ئه و دیوانه بو مه شقی وردبینی له چهند نمونه شیعیکی بایی ئه وهی تروسکه یه کی زیاد به او ویرئ بو ناو دیوانه که و بهر نیگای ئه ده ب دؤست و ئه دیبان له قه واره ی گوتاریشدا جیی بیته وه. ده شی بلیم کاریکی من ده یکم گهلینک ئاسانتره له وهی مامؤستا و کاک محمه د کردوویانه چونکه هه میشه ره خنه وه یا به سه ره وه نان له بنیات نان سوو که له تره. ئه وان مه دیدانیا ن خو ش کردوه ئینجا من دیم به وه کازی قه له مه وه پیاسه ی تیدا ده که م. ئه و نمونه نانه ش هی به دوا دا گه ران نین. لاپه ره م سه یر کردوه و به ییتیکم ره چاو کردوه ئنجا ده په رم هه لدا وه ته وه تا له سه ر لاپه ره یه کی به ند بووم، وه هاش بووه کتیبم داناوه، که بو ی گه را وه تمه وه له و لاپه رانه گیر بووم که پیشتی پیناندا تیپه ری بووم، تا ئیستاش نه گه ییشتوومه به شی فارسیه که ی.

له لاپه ره 64 ی دیوانه که هاتووه:

ئەگەر ئازادە گىيەك بىي لە عەدەمدا بۆمان
چى ھەيە غەيرى بە بېچى پەلپەل داوى حەيات

لە شەرحدا ھاتوو: نەبوون ھېچ نەبى سەر بەستىيەكى بۇ بنيادەم تىدايە لەم ھەموو كۆت و زنجيرە جۆر بە جۆرە ماددى و
رووحىيانەى بە خۇيانەوھيان بەستۆتەوھ... ھتد. من تەنھا دەخلم بەسەر وشەى «بە بېچى» يەوھ ھەيە كە وەك بۇى دەچم
«بېچى» يە واتاكەشى دەبىتە «پەلپەل – خىرا خىرا بېچى داوى حەيات» وەك كە داو بە پېچانەوھ ھەل دە كرىتەوھ.
«بە بېچى پەلپەل» لووس و لىك نىيە. بە بېچى داوى حەيات جوملەى تەواو دروست ناكات چونكە «اسناد» ى تىدا
نىيە وەك كە لە فىعلى «بېچى» اسناد پەيدا دەبى.

لە لاپەرە 66 ھاتوو:

خەلاصى بوونى قەت ناوى ئەسىرى زولفى زنجيرت
لەبەر تىرت، مەلەك بى ھەلفرىنى نەبووھ نەخچىرت

لە شەرحدا ھاتوو: دىلى كەمەندى زولفى تۆ ھەرگىز نايەوئ رزگار بى و نىچىرى راوت ئەگەر فرىشتەش بى ھەرگىز
لەبەر تىرى تۆ ھەلنەفرى و دەيەوئ بەو تىرە بېنكرى چونكە دلدار دەيەوئ ھەمىشە لە يارەكەيەوھ نىك بى. من وەھى
بۇ ناچم: شىعەرە كە نەيگوت نىچىر دەيەوئ بەو تىرە بېنكرى بە پېچەوانەوھ گوتى نىچىرت مەلئىكەتەش بى خەلاصبوونى
لە داوى زولفت ناوى چونكە ھەر ھەلفرى تىرت دەيكوزى. مانەوھى لە داوى زولفى چاكترە بۇى... داوھە كە سەلامەتترە لە
تىرە كە. وشەى «مەلەك» بە واتاى «يەك مەل» ىش دى. مەبەست لە نىچىر نىچىرى كوزراوھ.

لە لاپەرە 70 دا ھاتوو:

لەبى حەرامە زرى سىلسىلەى موقەددەسى عىشق
بىي بە شىر و مەگەر ھەلگرى لە دنيا دەست

لە شەرحدا دەلى:

زنجيرەى عىشق ناكرىتە بىي ھەموو كەس و ھەموو كەس شايانى خەلاتى وا پىرۆز نىيە. بۇ ئەوھى ئەم زنجيرە بكرىتە
پىت و لە پىتدا زىرەى بى، پىويستە بىي بە شىر و ئەوھندە ئازا بى بتوانى دەست لە دنيا ھەلگرى.
من وەھى بۇ دەچم، بە رىتوسى كۆن وشەكە دەنوسرا «شىر» و بە ھەر دوو جۆر دەشيا بخوئندرىتەوھ واتە «شىر، شىر
= اسد، سىف». بۇ شكلى «شىر» ھەر واتايەك لى بدرىتەوھ قەيدى نىيە بە مەرجىك لە گەل دەقى شىعەرە كە بگونجى
نەك بە زۆرە ملئ بە سەرىدا بسەپى.

چەندى دەكەم بۆم نالوى بلیم دەست لە دنيا ھەلگرتن سزای زنجىر كرنى پىوھ بى. وا دەزانم نىوھ دىرى دوھى بەيتە كە
دەبى بخوئندرىتەوھ: «بىي بە شىر و مەگەر ھەلگرى لە دنيا دەست»

بوون بە شىر «سىف» و دەست لە دنيا ھەلگرتن «تمرد» دەگەيەنى نەك وازلىھىتەن. لە سەبكى بەيتە كە ئەو
دەستەلگرتنە وەكوو ئالاھەلگرتن و رمەلگرتنە بۇ جەنگ. تۆ كە خۆت شىر بوويت دەست ھەلگرتنىش دەبىتە
شىر ھەلگرتن چونكە شىر دەستى ھەلگرتوھ. ئەم سەر كەشيبە يەكە مناسبى سزای زنجىر كرنە، چونكە لە واقعدا دنيا
تەلاق دانە دەبىتە ھوى خەلاكردىنى زىرەى سىلسىلەى موقەددەسى عىشق.

لە لاپەرە 78 ئەم بەيتە:

ئىتيفاقى، ئافتاب ئانى موقابيل بوو به پرووت
ئافەتئىكى دى، نەما تايى، بوەستى پروو به پرووت

له شەرحدا ھاتووه:

به رېكەوت جاريكيان رۆژ تاويك له گەل پرووت پروو به پروو بوو. دەردئىكى واى بەسەر ھات تواناي نەما له بەرابەرتدا
خۆى بگرئ.

وہک من بوى دەچم: رۆژ خۆى له ئاويتەى پرووى ياردا دیتوہ. رۆژ به «افتاب» نووسراوہ له بەیتە کەدا. کە دىققەت
بکەى له وشەى «افتاب» «افت» ھەيە کە دەکاتوہ «افە» ى نيوہ دېرى دوہمى شيعرە کە. ئنجا ئايى نەما چونکە له
وشەى «افتاب» کە «افت» لاپەريت «اب» دەمىنى نەک تاب. «اب» یش کە ئاوہ ناتوانى بوەستى.

له لاپەرہ 152 ئەم بەیتە:

له زولفيا ونه پروو لىوى ھەر له کارايە
ئەو ئافتابە گەر ئاوا بووہ مەسحاً خوش

نيوہ دېرى دوہم لەبەر کيش دەخویندريتەوہ «ئەوا فتابە گەراوا بووہ...» له شەرحدا دەلى: ئافتاب: خۆر ، مەبەست له
حەزرتى عيسايە. مەسحاً: عيسا، مەبەست لىوى يارە کە ھەناسەيەكى لى دەردەچى وەک ئەو ھەناسەيەى له دەمى
حەزرتى عيسا دەردەچوو مردووى پى زیندوو دەبووہ.

من وا دەزانم ئافتاب کە ئاوا بووہ پرووى يارە له زولفدا ون بووہ، ئەمما لىوى له کار نەکەوتوہ چونکە نەفەسى ھەر دیت و
خەلق زیندوو دەکاتوہ وەک مەسحاً. نەفەسش مووى زولفى لادەدا بايى دەرکەوتنى دەمى. له لاپەرہ 219 ئەم بەیتە:

له پاداشى قسەى سەردا ھەمە ئاھ و ھەناسەى گەرم
کەسى شىتانه بەردم تى گرى من بەرقى تى دەگرم

له شەرحدا دەلى: له تۆلەى قسەى سارد و ناخۆشى و وەک بەردى رەقى يارانى بى بەزەييدا منيش ھەلکيشانى ئاخ و
ھەناسەى گەرم ھەيە وەک ھەورە بروسکە و بەرقى ئاسمان کارىگەر و سوتینەرہ.

من دوو تېينيم ھەيە: يەکیان ئەوہيە کە مەحوى دەلى «بەردم تى گرى» ئەم بەردەى له خۆرايى نەھیناوە. وشەى بەرد
دەنووسرا «برد» ئەم وشەيە بە عەرەبى دەکاتوہ «سەرد» ى نيوہ بەيتى يەکەم. کەواتە بە واتاى «حجر» یش دەروات
و له مونا سەبەى قسەى ساردا بە «برد، ساردى» ش دەروات. تېينى دوہم ئەوہيە کە وشەى «شىتانه» ھەرچەند جىي
بۆتەوہ بەلام زیدە له ھەموو وەسفیک بۆ «شىتى» پەسەند کراوہ؟ بۆچى گیلانە نەبى؟ وەھا دەزانم وشە کە بە ریتووسى
کۆن «شىتانه» ى بى چوکەرە دەنووسرا. ئەم شکلە ھەلدەگرئ «شىطانە» بيت و بە زارى کورددا ببيتە «شىتانه» له
ھەمان کاتيشدا «شىتانه» ش له کيسە دەمىنیتەوہ:

- کەسى شىطانە بەردم تى گرى...

- کەسى شىتانه بەردم تى گرى...

- کەسى شىتانه بەردم تى گرى...

رهنگه مه حوی له ئاسۆی وشه ی «شیطان» هوه به ته مامان بووبیت خه یال له «برق» بکهینه وه که ئه و «شهاب» ه بی رامالی شه یاطین ده کریت وه که له قورئاندا هاتوو «... فأتبعه شهاب مبین» ئنجا ئه گهر شریته به م خه یاله دریتز بکهینه وه ده گهینه راده ی ئه وه ی که وشه ی «سهردا» ئه ویش «سهر» بیت و ته واکه ری حرف جری «له» که «دا» یه به دوایدا هاتیبت وه که «سهردا» ش ههر «سهرددا» یه و دالیکی لی قرتاوه. ئه وسا «سهر» به واتای «سهروو، بهرزایی» دیت به مه بهستی «ئاسمان» چونکه شه یاطین گوئیان له قسه ی ئاسمان راده گرت و شهباب، بهرقیان تی ده گهیرا. له پاداشی قسه ی ئاسماندا من بهرق ده گر مه شه یطان... نهختیک چاوپۆشی و یارمه تی دان پیویسته تا ئه م واتا لی دانه وه ی «ئاسمان و برق» له شه یطان هوه له بهر ته بیاتماندا ده سازیت.

یارمه تی دان و چاوپۆشی ئه وتۆبی هه میشه له گه ل لوغز و مهعه ماما کراوه بو ئه وه ی بتوانری هونه ری وه ها سه رکیش رام بیت. هیندی له شیعری مه حوی و نالیس به وردی و قوولییاندا خو یان له رۆخی موعه ماما ده خشین. له مونساه به ی موعه ماما باسیکی کورتیله ده گیرمه وه.

عبدالباقی العمری به شاعیری سه ده ی نۆزده می به غدا داده ندریت. خو ی مووسلییه هاتوته به غدا. ده گیریت هوه ده لی رۆژیکیان به عاده تی خو م ده چووم بو لای مه ولانا خالید. به بیرمدا هات فیراسه تی تاقی بکه مه وه. به ریگاوه موعه ممایه کم ریکخست، که گه ی شتمه خزمه تی گوتم: موعه ممایه ک هه یه بو م لیک نادریته وه. داوای کرد و منیش خویندمه وه:

بان لام العذار من ألف القد
فتم الوصال فی عامین

ده لی بی وه ستان گو تی: «ئه فسه نتین» له ولاتی مووسل زور هه یه. لیکدانه وه که به م جو ره ده بیت: لام دوور بکه ویت هوه له «الف» ده مینیت هوه «اف» که وصال له دوو سالدا پیک بیت. سال وه ک «عام» ی هاتوه «سنة» شی هاتوه. دوو سال ده بیت «سنتین» له گه ل «اف» به یه کتر بگه ن «اف سنتین – افسنتین» دروست ده بیت. ئه فسه نتین روه کیکه. واتای به یته که ش به کوردی ئه مه یه: لامی بسک له ئه لفی قه د دوور بووه. له دوو سالدا وصال پیک هات. له لاپه ره 298 که شه رحی ئه م به یته دراوه:

روخیشی کرده ئه ولا ده ی شی پرسی
به شوخی شاهی من تو بوچی مانی

ده بوو بگوتری «روخ و شا» دوو به ردی شه تره نجن هه روه ها «مات» یش زاراوه یه بو مردنی شا که ئیتر یاری ده دو ری. «روخیشی کرده ئه و لا» له نوخته ی یاری شه تره نجه وه ده شی ئه وه بی که روخیکی خو ی به لاهه نا «وه ک که له به یته که شدا رووی خو ی به لاهه ناوه» دیسانه وه یاریه که ی بردوته وه که مه حوی مات کردوه. ده شی ئه وه ش بی که روخیکی مه حویشی لاداره و کوشتوه تی ده شیرسی بوچی ماتی؟ روخ له پاش وه زیر له هه موو ئاله ته کان به هیز تره. له لاپه ره 300 ئه م به یته:

مه گه ر قه طعی نه فه س چاری بکا، وه رنا نیه هه رگیز
له بیوه ندی که مه ندی پر خه می طولی ئه مه ل چاری

شه رح دراوه به وه دا که: له گیان ده رچوون به ولاره هه یچ چاری نه فس ناکا و له که مه ندی ئالوزکاوی هیوا دریتزی رزگاری ناکا.

راسته قه طعی نه فه س، هه ناسه له خو برین، ده بیت هه مردن، رواله تی به یته که ش ئه و واتایه به ده سته وه ده دات به لام وه ک من دیت هه رچاوم، مه حوی ته پکه ی داناوه بو خوینته ر. دوا ی ئه وه ی فیلت لی ده کا به وه دا که ده لی هه ر قه طعی نه فه س

ئەو پىئوئىدىيە چار بىكات، ئىنجا ئەگەر زىھنمان مووقلاشى بىكات دەپىنن ئەو پىئوئىدىيە بە طولى ئەمەلەو بە كجار بىئەيزە چونكە مەحوى بىت دەلئىت قەطعى نەفەس بە واتاى ئەو قەطعى كە نەفەس دەيكات وەك «قەطعى شىر، تىغ» پىئوئىدى كەمەندى پىر بىچى طولى ئەمەل ھەلدەبىرئەتەو، واتە ئەمەلى بەو يارە ھىندە سست و بىئەيزە كە ھەناسە بەك داوھەكانى دەپسىنئىت. ئەم قەطعى نەفەسەش وەكوو «دەرەو و دوو ھۆدە» ى بىشتر گوتمان بە لای دوو ژووردا دەكرىتەو. جارىكىان بەلای برانى نەفەسەو كە مردنە، جارىكىان بەلای برندەيى نەفەسەو كە خۆى طولى ئەمەل دەپسىنئىت.

وشەى «مەگەر» لىرەدا كە وەھا دەگەنەنئى ھىچ شتىك نىيە غەبرى قەطعى نەفەس طولى ئەمە چارە بىكات، لە پەنا واتاى «برندەيى ھەناسە» دا تى دەگەن كە شتىكى دەرەوئى وجودى شاعىر ئەو داوھى ئەمەلە نابرىت. چ ھەناسە بران بىت كە مردنە و چ برندەيى ھەناسە بىت ھەردوويان زەنەى عاشقن، لە دەرەو نەھاتوون. داوھ پىئوئىدىيەكانى طولى ئەمەل بەرانبەر كارىگەرى دەرەكى پسانيان بۆ نىيە. ئەو داوھ پىئوئىدىيانە ھىندە سستن بە باى ھەناسەى عاشق دەپسىن. دەگەرىمەو بە قەسەيەكى زووتر كردم كە ناشى لە لاوھ واتا راگوئىزىن بۆ ناو شىعر. چى لە شىكرندەوھى ئەم چەند بەيتە كر دوومە راگوئىستنى واتا نىيە بۆ ناو شىعر چونكە لە بەيتەكاندا وشە و تەعبىر و ھىما ھەن بۆ واتاكان، تا ئەگەر بە سەھووش چووبىتم و شتىكم ھەلئىت كە بە خەيالى شاعىردا نەھاتى ھەر نايىتە بە سەرەوھەنان بەلكوو وەك ئەوھى لى دىت تۆ بلىى 35 دەرەم بزر كردوھ من 40 دەرەم تۆ بدۆزمەو. ئەگەر ھاتىمايە «قەطعى نەفەس» م بردبايەو بە خەفەكردنى سولتانى عوسمانلى و شای قاجار وەيا خنكەندى ئەمىر دەرەيى ھىزى دەرەيى بەرىتانيا دەبوومە قاچاغچى... مەحوى و نالى و وەھا بە چەرخ و دۆلابن تا لىيان بىچىيەو ھەقتە. فەرموو برانە ئەم بەيتە مەحوى:

نەگەيە دامەنى، دەستى دوعا، جا دەبمە خاكى رىي
طەرىقەى گوشە گىرى بەردەدەم ئەمجارە رى دەگرم

لەوانەيت ھەموو لايەنىكى وشەسازى و واتا ئارايى و نوكتە سنجى و... و... ى ناو بەيتەكەت بە تەواوى و دروستى لىك دايتەو بەلام بەسەر شتىكى وردىلەى نىگارنەكىشدا تىبەرى بىت وەك ئەوھى كە «جا» ى مەصرەى يەكەم وا لەناو «ئەمجارە» ى مەصرەى دوھمدايە و لە لای خۆيەو وەك بورغووى مەكىنەيەك لەنگەرى دوو مەصرەكە كە راگرتىت. جا، ئىنجا، ئەمجا، ئەمجار، ئەمجارە ھەمووى يەك واتاى ھەيە، ھىندىكىان لىيان كورت كراوھتەو. بە زۆرى و بە كەمى. تا ئەمجارە بۆتە جا.

نالى دەلى:

واى فەرموو كە ماچت نەدەمى پروپەشى «تو» بم
ئەمسالە بەجى دى ئەسەرى وەعدەيى پارى

ھەموو ئەدىب و شاعىرەكان دەيانخوئىندەو و دەخوئىننەو «تۆ» كەچى بەمەدا بەيتەكە دەمرى. نالى «تو – توو» ى گوتوھ چونكە لەم شكلەدا ھەم بە واتاى «تۆ – أنت» دىت و ھەم بە واتاى «توو – تووك – شەعر – موو» دىت. تومەز لەم سالەدا «رورەشى توو – تووك، موو» بوھ چونكە رىشى رواوھ. ئەو واتاى لى «توو – بە واتاى تۆ – أنت» دىت ئەوئىش لە جىي خۇيدا بەردەوامە. وەك ديارە مەحوى و نالى ناوناوھ بەزارى دەرەوھى بابان دواون ئىتر لە وشەيەك، لە تەعبىرەك بىت، مەبەستيان پى دەربرىوھ.

مەحوى دەلى:

ئەم عالەمە كە مونئەظىرى جىلوھى ئەو مەھەن
دەمرن بەو ئىنتىظارە ھەموولا «بلا خصوص»

به‌یته‌که‌م به ریتوووسی دیوانه‌که‌ی مه‌حوی را‌گوپست. له‌م به‌یته‌سه‌رم سو‌رماوه. لی‌م سووره‌که‌له‌ته‌عبیری «هه‌موو لابلا، همولا بلا، همولا به‌لا، همو - لابه...» جارێکیان له‌وه‌رگیرانی «هه‌م» ی سه‌ره‌تای «هه‌موولا» وشه‌ی «مه‌ه» په‌یدایه‌که‌له‌مه‌صره‌عی یه‌که‌مدا‌عالم‌موته‌زیری جیلوه‌ی ئه‌ون به‌لام نازانم له‌کوپوه‌ئهو‌وه‌رگیرانه‌ده‌ست‌ده‌که‌وی. جارێکی دیکه‌له‌«هه‌موو لا بلا» که‌بخویندریته‌وه‌«ه‌مو لا به» ئهو «مو» ه‌لاده‌چیت و ده‌مینته‌وه «ه - لا». «لابه - لابه‌ره‌ده‌گه‌یه‌نی: وه‌ک‌گوتم مه‌حوی زاری ده‌ره‌وه‌ی بابان به‌کار ده‌هینیت».

ئهو‌هی ده‌مینته‌وه‌له‌«هه‌موو لا بلا خصوص» ته‌نها «لا خصوص» ه‌. به‌جو‌رێکی که‌باشی بو‌ناچم له‌«لا خصوص» مانه‌وه‌ی «لا - به‌واتای حرفی لام» مه‌به‌سته. ئنجا که‌ئهم به‌دوا «ه - لا» دا‌هات «هلال» دروست ده‌پیت که‌ئهو‌یش مه‌هه‌که‌یه، ده‌کاته‌وه‌یار. ده‌زانم شیکردنه‌وه‌که‌ناته‌واوه‌به‌لام په‌نجه‌م لی‌ی به‌ر نابیت چونکه‌ئاین و ئۆینی مه‌حوی گه‌لته‌ی له‌گه‌لدا‌ناکرئ. ده‌قی شیعره‌که‌له‌رواله‌تدا تیمان ناگایه‌یه‌نی بو‌چی‌عالم‌له‌و ئینتیزاره‌ده‌مرن. به‌لام ئه‌گه‌ر «مه‌ه - هلال» له‌شیعره‌که‌دا‌دۆزینه‌وه‌یان مه‌به‌ست بی‌به‌به‌ریه‌وه‌ده‌بی‌چین له‌دوا‌چین بمرن و نه‌یدۆزنه‌وه. قسه‌زۆره، مه‌ودا‌کورتیه، ئه‌مه‌ل‌دوو‌ره!

خوینته‌رانم به‌خه‌یالی دلی ته‌ری هه‌موو شاعیره‌کوچ‌کرده‌کانمان له‌گه‌ل‌مندا‌ئهم‌غه‌زه‌له‌ی مه‌حوی بخوینته‌وه. له‌هه‌موانه‌وه‌گولاو‌پژینی‌یادی‌باغ‌و‌به‌هه‌شتی‌دل‌ه‌بولبوله‌که‌ی مه‌حوی. ئاهه‌نگ‌گیرێ‌شه‌ره‌ف‌و‌قودسییه‌تی‌کوردستان‌و‌کورد‌زمان‌بی.

شمشاده‌ئهمه‌یا‌قه‌ده‌یا‌سه‌روی‌زه‌وانه
یا‌عه‌ره‌ره‌یا‌نه‌خلی‌مرادی‌دل‌و‌جانه
داخۆ‌ئهمه‌ئه‌گرجه‌یه‌په‌خشاره‌به‌سه‌ردا
یاسونبوله‌و‌کردوو‌یه‌سه‌با‌زولفی‌به‌شانه
ئاهووی‌خوته‌نه‌جیلوه‌ده‌کاتن‌له‌خه‌طادا
یا‌چاوی‌ره‌شی‌فیتنه‌گه‌ری‌سوورمه‌که‌شانه
دل‌هایمه‌دایم‌که‌ئهمه‌قه‌تره‌یه‌داخو
یا‌جو‌زئه‌کی‌بی‌جو‌زئه‌موسه‌مما‌به‌ده‌انه
ئهم‌مه‌ی‌صیفه‌تی‌خوون‌خوره‌وا‌نازک‌و‌سووره
یا‌قووتی‌له‌به. یا‌گوله. یا‌قووتی‌ره‌وانه
نالاندم‌و‌فه‌رمووی‌که‌ئهم‌ئازاره‌حه‌زینه
یا‌مه‌حوویه‌یا‌بولبوله‌که‌ی‌فه‌صلی‌خه‌زانه

به‌غدا‌هه‌ینی 1988\1\8

«...»

ئهم جیهانه بی سهروینه، بی سنوور و کوتاییه، کهس تی برنه کردوهی وا له بهر چاو و ههست و هوشماندا، به روالهت، هینده کراویه هه ده لئی بانگه وازی ئاشکرای و دهروون شکافی خوی به بهر گویی بیهردا بهرز هه لده بری، که لئی ورد ده بتهوه ده بینهت ده و رانده ورتی ته نیوه تهوه به ته لهی فکر و ته پکهی هوشی ئه وتو که هه یه کیکي له وانه یه به تروو که چاوئیک چه ند خلیسک به نیگات ببات بو ناو زیندانه داخراوه کانی.

من لی ره دا نامه وی ری کورت دریز بکه مه وه بو باسه دووره دهست و په نامه کی و ورده کانی فهلسه فه و میتافیزیک و ماتهماتیک و... تیک... و تیک و هه زار و یه ک تیک و ئیزم ISM ی زانا و پسیور و په ندیار و رابه ره ورد پیو و ته نکداب و هیماساز و زار قه له بالعی زانسته به ده رگه و دولا به کان و هونه ره لوولخوار دوه کان و فیل و فره خو- داپینچاوه کان، که له واندا ته پکهی فکر بو زاناکان نراوه ته وه نه ک بو زور بهی خهلق چونکه زور بهی خهلق ههستیان پی ناکه ن تا تییان بکه ون مه گه ره له ریگه ی به هه له چوون و سه ره لی شیوانی زاناکان له و ته پکانه دا ساکاره کانیش به دوا ئه واندا پابه ندی ته پکه کان بین وه ک که قوتابی له شیوه ی تووتی قسه ی ماموستا کانی ده لیته وه، دیاره زور بهی خهلقیش له ته ک ئه و زانایانه دا وه ک قوتابی و به ره ژیر تریشن. ئنجا بو یه یه لی ره دا ته نها دهست بو ته پکهی ئاشکرا ده به م که هه موو چاوئیک ده بیینهت و بییه وه ده بیت، ناوانویه ک نه بی، که به بیی داخواری، سه رکلیکی هه ندی ته پکهی نابه رچاو ده که م. به لام له پی شه وه دل خو شکه ره کی مرؤفی ساکار ده ده مه وه [که خو م یه کیکیانم] به وه دا به شیکی ته پکهی به رچاوه کان له کونه وه رابه ره کانیش وه ک ئیمه لی به سه هوو ده چوون و تیی ده که وتن و لیکدانه وه ی زانستیانه ی ئه وسایان لی هه ل دینجا، واته شه رمی تیوه گلانی سافیلکانه بایی نوشتوویه کی به پوز به سه ره شانی ئه وانیشدا ده دوورا، هه ره له م نووسینه شه دا ئه م لایه نه ت به بهر چاورا تی ده په ری.

مرؤف یه که م تیوه رامانی هوشدارانه ی به ره و شتیکی روون و ئاشکرا و بهرز و پان و خاوین بوه که ئه گه ره له ئاستیدا به سه هوو چوو بیت به زور له سه ری که وتیبت ئه ویش «ئاسمان» ه به خوی و به رزی و جوانی و ره نگینی و مانگ و ته ستیره و هه ور و برووسکه و کاکیشن و... و... یه وه، هه ره له یه که م نیگاشیه وه لی به سه هوو چوو که وای زانی شینه [چونکه شین نییه] که وای زانی گونبه ته [... گونبه ت نییه]، که وای زانی سه رقا په به سه ره زه ویدا نخوون بو ته وه [نه سه رقا په و نه نخوون بو ته وه]، که وای زانی بگی ری بوونه وه ره گه شه ئاسمانیه کانه [نه بگی ره و نه هیچ...]، دواتریش که فه له کناسه کان به ورد بوونه وه له بزوتنه وه ی ئه و بوونه وه ره ئاسمانیه حه وت هه شت فه له کی ته به ق له سه ره ته به قی بی تیک و ده رزیان کرده هه لسوور پیی چه رخ و دولا بی هه موو جیهان، خو یان و زانستی زیده گرنگی فه له کیان له و به رزاییه وه برده ناو زیندانیکی فکری وه ها که دوو هه زار سالیکی پی چوو تا کوو له سه رده می کو په رنی کو س و گالیلیو به ره له 400 سالیکی دوا ی ترس و له رز و قوربانی و زمان برین و کافر کردن و سووتاندنی چه ندین بی خه تایان ته به قه کان پیچرا نه وه و رۆژ و مانگ و ته ستیره وه ستاوه کان و گه رۆکه کان له کاروانی شه وانه و رۆژانه ی ئه زه لی ره ها کران و هه ره یه که یان به پیی تی برکردنی هوشی فه له کناسه کانی ئه و سه رده مه بی شه کی حه سانه وه یان بو ساز درا. مانگ و ته ستیره گه رۆکه کانیش مانه وه له سه ره تا که بزوتنه وه ی تابه تی خو یان که پیوه ندی به هه لانتن و ئاوابوونه وه نییه. ئنجا که ئه مه کرا یه کسه ره و به ناچار ی «مامه زه وی» که تا کوو ئه و کاته له مه ره کزی جیهان پالی لی دابووه خرایه گه ره و کرایه به ره رسیاری ئه و چاوبه سته کیه زله ی که بزوتن و گه ران و سوورانی ئاسمان و بوونه وه ره پر شنگداره کانی له هوشی مرؤقیان ده کرد چونکه ده ره که وت «زه وی» خوی بوو ده سوورا و ده بزوت و ئاسمانی له بهر چاوی سافیلکه و پسیوراندا ده کرده چه رخه فه له ک. تو ئه گه ره بیر بکه یته وه له چاوبه سته کیکه تا هه لوه شه انه وه ی، که هیشتا که ش بایی سه ردی ریکی لی ماوه ته وه، ئنجا بگه رییت به دوا ئه و کاره زیده گرنگ و به ئه رک و ژانو ژواره ی که کردوتیه سه ره زیهن و باوه ر و ئابین و زانست و هونه ره

وا چاکه به خشندهیی غیب هموو سبهینهیه ک رۆژیکی تازه به مهخلووقات بیهخشی وهک به دریژایی ئەزەل و له بهر ژیان و بوونی بهخشیوه و دهبهخشیته هەر چەند له دەمیکیشهوه زاناکانی فهلهک به خهلقیان راگه یاندبوو زهوی خره و مانگ و ئەستیره له بهر چاوان ئاودیوی ئاسۆی رۆژاوا دهنهوه و قووت نادرین به لکۆو له ولاتیکی دیکه هه لایتیهوه تا سووری تهواو به دهووری زهویدا ده کهن و له ئاسۆی رۆژه لاتیهوه سبهینان قوت دهنهوه. له گه ل ئەمه شدا له چەند فهله کناس و سوختهی زیرهک به ولاره کهسی سافیلکه به دوا ئەو ته رزه قسه به ره واژانه نه کهوت.

ته نانهت مه لاکانی خۆمان که فهله کی کۆنیان به دهرس ده خویند و ده گوتهوه تهواویک له دهست حیکایه تی «ئه رز له سه ر پشتی گایه...» به ته نگ ده هاتن و له مونا سه بهی دینی عاده تیدا ناچار بوون وهک خه لقی دیکه پیشیدا ده هاتنه وه و وتووێژی فهله کناسانه یان هەر له ئالقهی خۆیاندا ده کرد چونکه چی ئەوان له زانستی فهلهک باسیان ده کرد شتیکی نه بوو بچیته فامی نه خویندووانه وه. حال گه یشته رادهیه ک مه لایه کی مه غریبی دانی به کافر بوونی «شیخ محمه د عبده» دا هینا له بهر ئەو جو ره رایانه ی که یه کینکیان بزوتن و خربوونی زهوی بوو وای کرد هه ندی بابای پیتۆل چیا ی قاف به رۆخا ورۆخی ئەستوو که ده ه لئێ نه وهک کهس سه ره تاته که له لیواریه وه بکات وه یا بگاته پینکدا دوورانی ئاسمان و زهوی و دهست له کاری نار هوا بدات، دیو و عیفریتی پشت چیا ی قافیش هەر به ره می لابه لایی ته ختبوونی رووی زهوی بوو چونکه زۆر حه یفه ئەو مه لبه نده کهس نه دیتوه ی پشت چیا ی قاف به به تالی بمینیتیه وه له کیس خوولیا ی ئاشقه دیو و جنۆ که په رست بچیت.

سه ر له وه دایه [رهنگه سه یریشی تیدا نه یی] که میشکی مرۆف ئەفسانه ی هه لمشت و زاخواه که ی به خو یه وه گرت بارتەقای ئەفسانه دوستی شه ر له گه ل راستیدا ده کات و به گز بیری رووناک و پاکدا دیتیه وه. ته نانهت که داهینانه نو ییه کان وهک ته له فۆن و گرامه فۆن و فرۆک هاتن و سه ری رییان به هۆشی مرۆف گرت و ته نگیان به ئەفسانه بابلیه کان هه لچنی، پاسه وانه کانی ئەفسانه به کاری شه ی تانیان دانان و له خه لقیان حه رام ده کردن. دواتر نه ختیکی به شه رم و ته وا زعه وه ده یانگوت ئەمانه هه موویان «گا ورکار» ن و عه قیده تیک ده دن. تا ئیستاش مرۆفی وه ها هه یه له په رۆشی بیفیله وه ده سکیک به لگه به یینیتیه وه بو درۆزنبوونی چوونه ناو مانگ، تا کوو جار یکیان به یه کیک له وانهم گوت ئەدی ته گه ر په لیان گرتیت و له ناو که شتییه کی ئاسمانگه ریان دانایت و له سه ر مانگ دایانه زاندیت؟ گوتی ئەو ده مه ش ته ئو یلیکی بو ده بینمه وه. له ناسیاوی خۆم کهسی وه هام دیتوه، تۆش دیتوته. که شه وان که شتی ئاسمانگه ر وهک ئەستیره به ناو ئەستیراندا ده گه ران ده یگوت کورینه ته ماشای مه که ن!! بو خۆشی چاوی ده بریه زهوی... ئەویش و زۆری دیکه ش شادیی دای ده گرتن گه شتیکی ئاسمانی تیک ده چوو وه یا ئاسمانه وانیک تی ده چوو، له مه شدا هەر هینده ی ساوا ی نه فام گله بیان ده چیتیه وه سه ر.

ته رکیبی زهوی سه ره له نو ی فیلیکی گه وره ی له زانا کونه کان کرد کهوا به رواله تی هه لخه له تان و وایانزانی زهوی له چوار ما که مه شووره که ی «ئاو، ئاگر، خاک، هه وا» پیک هاتوه که چی ئیستا ده زانین هەر چواریان ماده ی ئاو یته ی هه ره گرنگی زهوین. دۆزینه وه ی ئەو چوار ما که ش به ره می بیر کردنه وه و لیکدانه وه ی زاناکان بوو نه ک هه لپه ی مه یلی ئەفسانه وه یا روانینی سافیلکه.

ئەفسانه په رست و سافیلکه به عاده ت به رانه ر دیمه نی نامه فهوومی سروشت یا هەر ده حه په سی و به کسه ر بو غه بیی ده باته وه، یا له ئاستیدا بیباک و بی وردبوونه وه ده بیته. به تایبه تی ئەو شتانه ی هه میشه ده یان بینیت. تا ئەو ده مه ی که خه ریکبوونی به ژیان و گوزه رانه وه له شتانی هه لده ئەنگو ییتیت ئیتر حیسابینکیان بو ده کات. سافیلکه ده زانی ئاو له خۆل سوو کتره، هه ست به هه واش ده کات، دیاره ئاگریشی دیتوه: به لام ئەو لیکدانه وه مه یله ورده ناکات که هه رچی له سه ر زهوی به رچاو و به ره سه ته یه کیکه له و چوار شته. بو ئەم مامله ته نیمچه «تجریدی» یه له گه ل سروشتدا گو ی له مامۆستا که ی ده گری، هه تا راگه یاندنه کانی مامۆستا که شی ساده تر بی لی خۆشتر دیت: دنیا بی ورد کردنه وه مهخلووقی خوا بی خۆشتره له وه ی ئاو و ئاگر و خاک و هه وا بی، چواریش بی له نه وه د خۆشتره.

تۆ له سافيلكه بگهري: رابه ره موژده دهره كاني ئه و چوار ماكه چهندين حيسايي زانستيان له سهر جيهاني «چوار ماكي» هه لستانده. ته نانه ت ميزاجي مرؤفيان به پيي نزيكبووني له خاسيه تي ههر كاميك له و چواره به چوار جور دابه شي كردوه. دهرمانى نه خو شيشيان به پيي ميزاجي نه خو شه كه ساز داوه.

ديارده به كي هه ميشه يي ديكه ي زهوى هه به هه موو چاويك ده بيبني ت و هه تا سهرده مي «نيووتن» يش به داخراوى له شيوه ي ته پكه ي فكر مايه وه، فيلي گه وره شي لي كردين: هه رچي قورسايي هه به به ره و نزمي ده بيته وه. ئه م ديارده به رواله ت به ديه ي و سهره تاييه واي له نيگاي زانا و نه زان كرد بو ئه وه بچي كه «ژووروو» هه تا سه رووي هه ره سه ره وه هه به رز بيت و «خواروو» ش هه تا ته ختي بني دنيا هه ر نزم بيت. ئنجا كه ئه مه ي لي بوو به باوه ري بنجي، به لگه ي هه ره گه وره ي ته خت و راستبووني رووي زهوى لي داتاشي به و گوته به ي كه ئه گه ر زهوى خر بي له پيشه وه هه رچي ئا و هه به ده رژه ته بو شايي ژيره وه ي زهوى، هه رچي شتي ره قيش هه به له ته نيشته كان و ديوي بنه وه ي زهوى ئه وانيش به ر ده بنه وه بو بو شايي نزم. چ قه لاتينكه ئه و خراييه ي زهنديقه كان به مل زهويدا ده برن! خري چي و ماشينه ي چي!! (زاناكاني يونان و فه له كناسه كاني فيرگه ي به تله ميؤس له و حيسابه به دهرن). من سافيلكه ي وه هام ديتوه كه ده گوترا زهوى به ده وري خويدا ده خوليته وه گورج قسه كه ي به درو ده خسته وه به ودا كه ئه گه ر خولابايه وه ده بوو سبه ينان كه له خه و هه لده ستا سه ري له جي پي بيت و پيشي له جي سه ري.

چاوبه سته كي بوونه وه ر، ناوانه، بو تيوه راماني عاده تي به لاي سيحر و ته له سمد ده چيته وه وه ك كه كانياوه كان هاوينا ن ساردن و زستانايش هينده ي حه مام هه لميان لي هه لده ستي و خه لق خو ياني تيدا ده شون، هه ر له په نا ئه م ته له يه دا به كيكي ديكه هه به ئه ويش به لاي نيگاي ساده وه چ ته فسيريكي ژيريژانه ي نيه كه ده بين هه تا پياو به ره و به رزايي سه رووي شاخه كان تي هه لكشيت ساردتره هه رچه ند له روژيش نزيك تر ده بيته وه. ئه م ديارده به واي كرد به ر له چه ند سه د ساليك «ابن خلدون» بلي گه رمايي روژ دواي گه يشتي تيشكه كه ي بو سه ر زهوى و عه كسيوونه وه ي ئنجا په يدا ده بي. به راستي ئه و جو ره دياردانه كه له رواله تدا دزي به ديه يه ن و به ر هيج ساده حيساييكي مه فهوم ناكه ون وه ك پلانگيري به ئانقه ست سه ربوشي په نامه كيه تي به سه ر هه لكه وت و بوونه وهردا داده نه وه، هيج گوشه به كي په رده كه ش ديار نيه په نجه ي هوشي لي گير بكه يت و هه لي بده يته وه: ئاخه ر ئه گه ر كاري جنوكه و ميرده زمه نه بي چون زستانان هه لم له كانياوي سارد هه لده ستي؟ نزيكبوونه وه له روژ ساردايي په يدا ده كات؟ ئاگر له ئاوي باران به ر ده بي؟ ئه م پرسيارانه و سه داني وه ك ئه وان بو مرؤفي نه خو يندووي به ر له هه زار سال و دوو هه زار سال براي سيحر و جادوو گه ري بوون و خورجينه ي ئه فسانه ي ميراثيان ده ئاخني و ريان به مرؤفي فيلباز ده دا به ناو تاريكايي هه ر به كيكي له و پرسيارانه بو ده روون و گيرفاني سافيلكان خشكه بكات.

ديمه ن و ديارده ي ديكه زورن كه له هيج كه لينيكه وه هوش و گوشي مرؤفي نه خو يندوو تي بر ناكات و به رانه ري ده چه په سي. له مانه دوو ديارده سه ير و نامه فهوم كه ي برووسكه و په لكه زيرينه ن: ئه گه ر له غه بيه وه هويه كي رقبزوين بو برووسكه و به كيكي نه شمیلانه بو په لكه زيرينه په يدا نه كرى ئه و خه لقه سافيلكه و ساده به ده بي هه ر ده مه به شكه ي سه رسورماني پتوه بيت. خو ينده واريش له كوني كونه وه هوي راستينه ي ئه م دوو ديارده به ي نه ده زاني، ره نكه تا ئيستاكه ش به ته واي روون نه بوو بيته وه بوچي هه وري فشه لوك ده تواني برووسكه ي 20 كيلومه تري به رپا بكات كه چي گه وره ترين رسته ي كاره باسازي ناتواني له چه ند مه تريك دوورتر كاره با به هه وادا راگويزي، واته برووسكه ي مرؤفكرد هه زاريه كي برووسكه ي سه روستكرد ده رناچي؟ له مه ش بگه ري، ئه دي چون تاكه گه واله يه ك هه ور هه ر ده روات و به دريژاي هه زار كيلومتر ليشاوه كي ويرانكه ر هه لده ريژي خو ئه گه ر هه موو هه وره كه هه لگوشيت سه ده به كي ئه و ئاوه ي لي په يدا نابي؟ له وه رمي ئه م لايه نه، كه جاري نازنين چيه، بير له و ده ربايه بكه وه كه له كونه وه خه لقي نه خو ينده وار و ايان ده زاني به ئاسمانه وه يه و له سه ر شتيكي وه ك بيژنگ راهه ستاوه كه كونه كاني كرانه وه دلويه كان هه لده ريژن!! ئه م خه ياله يان ده كرد هه رچه ند له عه قیده شياندا، كه قورئانه، باسي باران به رووني كراوه، نه به حر و نه بيژنگيشي تيدايه.

په لكه زيرينه له بارانيش سه رنجراكيستره و سه رسووريتتره. من تا ئيستاش له باره يه وه هه ر ئه وه ندم خو يندو ته وه و خو يندوه كه دلويي باران شيوه ي «منشور» ره نكه كاني تيشكي روژ ده شكيتته وه له وه به ولاره چ ته فسيريكم به ده سته وه نيه

لهویدا که چۆن رهنگه کان وها پان دهن که له دووروه بدیترین چونکه ئەو تەفسیره‌ی من خویندوموه هەر ئەوه‌ندەم تی ده‌گه‌یه‌نی که رهنگه کان تاکه یه‌ک زنجیره‌ی سه‌رووتر وه‌یا خواروتر ده‌شکیتته‌وه له بیللیله‌ی چاو به‌ره‌ژووتر وه‌یا به‌ره‌ژتر ده‌وستی، خو ئە‌گه‌ر وا دابنن هەر رهنگه له ریزه دلۆپیکه‌وه عه‌کس ده‌بیتته‌وه ئە‌وساش حه‌وت زنجیره‌ی دلۆپه باران به‌سه‌ریه‌که‌وه هەر هینده‌ی خه‌تیکی باریک خو دهنوتن، وه‌ه‌اش له یه‌کدی نزیک دهن که سه‌رله‌نوئ تیکه‌ل به‌یه‌کدی بینه‌وه و بگه‌رینه‌وه بو شکی تیشکی روژ، که چی وه‌ها ده‌بی، ناوناوه، په‌له‌هه‌وریک له دوورایی پازده کیلومه‌تره‌وه هه‌مووی ده‌بیتته په‌لکه‌زیرینه، ئنجا ناشانم بوچی به‌زوری دوو په‌لکه‌زیرینه هه‌ل‌دین: هه‌لبه‌ت ئەم پرسیارانه‌م نامکه‌ن به ئە‌فسانه‌په‌رست چونکه سه‌رپنجیم له ئە‌سلی تەفسیره‌که نییه که ده‌لی مەنشووره‌کانی دلۆپه باران رهنگه‌کانی تیشکی روژ ده‌ده‌نه‌وه، من هەر ئە‌وه‌نده ده‌لیم که تەفسیره‌که، جارێ با‌ی هه‌موو دیارده‌که ناکات. هه‌رچی ئە‌فسانه‌په‌رسته له پێشه‌وه په‌نا بو دیو و په‌ری و فه‌مچی فلانه پاله‌وان و که‌زی فلانه فریشته ده‌بات. ئەو قسانه‌شم له‌لای خۆمه‌وه ترنجانده ناو نووسینه‌که‌م بو ئە‌وه‌ی با‌شتر ده‌رکه‌وی که چه‌ند زه‌حمه‌ته مرۆف له رێی خویندنیشه‌وه به راستیه بنجیه‌کانی دیارده‌ی سروشت بکات، ئنجا ده‌بی‌ی حالێ مام با‌پیری گوندی «ده‌وزان» ی به‌ر له 500 سال چ‌ی بوو‌یت!! ئە‌وه‌ی راستیش بی زوری خوینده‌واره‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌ش له لایه‌ن ته‌سلیمبوون به‌وه‌ی پێی ده‌لین تەفسیری عیلمی هینده‌ی ئەو مام با‌پیره خوش جله‌وه‌ن هەر بویه‌یشه له ناست گورانی ه‌یچ تەفسیریکی عیلمی ناکه‌ونه ره‌خنه‌کارییه‌وه و بلین چۆن ده‌شی که فلانه شت تا دوتی به‌راست داده‌ندرا ئیستا ده‌رکه‌وی هه‌له‌ی رووت بی؟ به‌هه‌مه‌حال با‌ده‌مه‌وه سه‌ر رچه‌ی نووسینه‌که.

وه‌رزیری ولاتی کورده‌واری له ته‌جره‌به‌ی خویدا هه‌ستی به‌وه کردوه که با‌ی شه‌مال هه‌رچه‌ند له له‌شی مرۆف خوش دیت نه‌خووشی شیناوردی وه‌ک شوکه و دوی پتوه‌یه. ره‌شه‌باش، پێچه‌وانه، له له‌ش ناخووش دیت به‌لام نه‌خووشی شیناوردی پتوه نییه، بگره نه‌خووشی ده‌په‌رینی. ئەم دیارده‌یه له ه‌یچ رۆشنه و که‌له‌به‌ریکه‌وه تەفسیر به‌ده‌ست وه‌رزیری ساده‌ی بێسه‌واده‌وه نادات، ئە‌وه‌یش ناچار هانای برده به‌ر ئە‌رشیفی بیروبا‌وه‌ری میراتی و گوتی هه‌رچی ره‌شه‌با‌یه با‌ی به‌هه‌شته به‌سه‌ر جه‌هه‌نه‌مدا تی ده‌په‌ری، شه‌مالیش با‌ی جه‌هه‌نه‌مه به‌سه‌ر به‌هه‌شتدا دیت. سه‌ر له‌وه‌دایه که ه‌یشتا ئەم بنۆسکارییه [تفسیر، ته‌علیل] خاوتتره له‌وه‌ی نه‌فسی ئە‌ژده‌ها و ورشه‌ی با‌لی په‌ری وه‌یا هاتوباتی پشت چ‌یای قاف تیکه‌ل به‌مه‌سه‌له‌که بکری چونکه هەر نه‌بی به‌هه‌شت و جه‌هه‌نه‌م له ئایینی بی فی‌ل و بی ته‌ئولدا هه‌ن هه‌رچه‌ند چ ده‌خلیشیان به‌سه‌ر شوکه و دووه نه‌بی.

خه‌لق فی‌لیکی بچووکی دیکه‌ش له خۆیان ده‌که‌ن له‌وه‌دا که هەر جاره له نکاو سه‌رمایه‌ک دیت و ده‌بینن به‌فر له شاخان باریوه گورج ده‌لین سه‌رمایه‌که هی به‌فره‌که بوو که چی، به‌پێچه‌وانه، به‌فره‌که هی سه‌رمایه‌که‌یه. کاتیک سه‌رما هی به‌فر ده‌بی که بیین له لاوه به‌فر به‌ئین و به‌سه‌ر شاخانیه‌وه بلاو بکه‌ینه‌وه و ولاتی پی فینک بکه‌ین. ئەم سه‌هوه بچووکه ئە‌گه‌ر زه‌ره‌ری نه‌بی سوودیشی نییه راستکردنه‌وه‌شی زه‌ره‌ری تیدا نییه، جگه له‌وه که راهاتمان به سه‌لماندنێ سه‌هووی بچووکه له کاری گرنگیشدا به لای بنۆسکاری چه‌وتماندا ده‌بانته‌وه وه‌یا هەر نه‌بی فی‌ری چاوپۆشی ده‌بین له هه‌له‌ی گه‌وره‌ش.

ئە‌وه‌ی راستیش بی گه‌لیک با‌وه‌ری چه‌وتی زنده گرنگ و به‌ئە‌رک له بنه‌ره‌تدا له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌کی فکری بچووکه هه‌لستاوه، ورده ورده ته‌نیوه‌تیه‌وه و ره‌گی داکوتاوه، مرۆفیش به‌تیکرایی زوو ده‌سخه‌له‌ت ده‌دری تا ئە‌وه‌ی [گوته] مه‌شوره‌که‌ی «عه‌قلی له چا‌ویدا‌یه» ی لی به‌راست ده‌گه‌ری له‌وه‌وه‌وه که ئە‌وه‌ی چاو ده‌بینیت به‌رواله‌ت دیمه‌نی راسته‌قینه‌ی شتانه وه‌ک که پست سه‌رپۆشی راسته‌قینه‌ی له‌شه. هەر بویه‌یشه پیاوی فی‌لباز هه‌میشه به‌جوری سه‌رنج‌راکیش و له باری نا‌اسایدا خوی به‌خه‌لق نیشان ده‌دات.

بروا ده‌که‌م ئە‌گه‌ر ساحیری نیوان هیندییه سووره‌کان خه‌تی سه‌وز و شین به‌سه‌ر و روویاندا نه‌کیشن که‌سی ئە‌وتویان به‌داوا ناکه‌وی، وه‌یا گه‌وره‌ترین سه‌رکرده‌ی شه‌ر له حه‌مامدا بی تاج و ئە‌ستیره و قایش و قرووش که‌س سلی لی ناکاته‌وه. گومان له‌ودا نییه که ئەم جیهانه هه‌زاران هه‌زار ته‌پکه‌ی فکری ناوه‌ته‌وه ئیتر سروشتکرد بی وه‌یا مرۆفکرد، له‌وه‌ته‌ی فکری روونیش خه‌باتی ده‌ست پی کردوو هه‌ر خه‌ریکی ئاشکراکردنی ئە‌وه‌ فر و فی‌له‌ بوو که له‌وه‌ ته‌پکانه‌وه دزی بو ناو می‌شک و ده‌روونی ئاده‌می کردوو و نرخی قورسی لی ستاندوو، زور جارێ خو کوزیشی پی کردوو.

بى ئەۋەى من بلىم له خۆۋە دياره ئەركى رەۋاندنەۋەى تارىكايى تەپكەى فكر دەچىتە ئەستۆى رۇشنىر چۈنكە ئەۋ وىراىى زىدە تواناى تىگەىشتن و وردىۋونەۋە كە بە خويتدن بىى گەىشتوۋە ھەر خۆىشى خۆى بە رابەر و چاوساغ و قوماندان داناو. بەلاى منەۋە رابەرايەتى و پىشەۋايەتى رۇشنىر له مەيدانى فكردا سى مەرجى بنجى گەۋرەى پىۋەىه:

1- لەسەرەىتە بە دىرژايى عومرى رۇشنىرايەتى خۆى خەرىكى ۋە دەستەپىنان و پتر كىردنى زانىار (معرفة) بىت و شان بەشانى قافلەى بەرەۋ پىش چوۋى فكر و ئەدەب و ھونەر و كۆمەلايەتى ھەنگاۋ ھەلىنى تاكو ھەمىشە چاۋى بە ھەموۋ لايەكدا بنۆرپت و لە رەشكەۋىپىشكەى تىۋە رامانى تاكە قوژبن رەھا بىت. لىرەدا دەبى بلىم بەرۆش بۇ بىروباۋەرى شەخسى داۋا لە رۇشنىرى دەكا كە خۆى بە ھەموۋ چەكىكى فكرى ئاراستە بكا نەك تاكە چەكى باۋەرى خۆى كەۋا رەنگە ھەر بە قەدەر كۈلە خەنجەرەكەى باۋەرى ناخەزەكەى بىرشتى ھەبى. زانست و ھونەر و ئەدەب و تەكنىك لەم سەردەمەدا ۋەھا خىرا بوە ئەگەر لىنى لەلىنگان نەكەىتە دەنگ تۈزىشى ناشكىنىت.

كىتىبىكى بىى ناۋ و نىشانى ئەۋروپا دەخوتىتەۋە سەرت سور دەمىنى لەۋ ھەموۋ وردىپتۆى و قول داگرتن و بەرفرەۋانىيەى كە لە ۋەھا، بە زاھىر، كەمبايەخدا بەكار ھاتوۋە. من نالىم رۇشنىر مەيدانە تايەتەكەى خۆى چۆل بكا بۇ گەشتى ناۋ مەيدانەكانى دىكە: من دەلىم وىراى پىسپۆربوون لە مەيدانى خۆيدا دەبى ئاگادارى ھاتوباتى مەيدانەكانى دىكەش بىى بەتايەتە ئەۋانەى لەھى خۆى نىزىكن ھەر نەبى بەنىازى ئەۋەى خۆى پىيان دەۋلەمەندتر بكا و پىشتوانى لە كاتى پىۋىستدا لە چاۋبەستەكىى حىلەگەرى ئەۋ مەيدانانە رىزگار بىى و رىشى خۆى تەسلىم بە غەىر نەكا.

من لە تەجرەبەى خۆمدا شتى ۋەھام دىتوۋە بمھاۋىتە سەر گومانكىردن لە بىرارى پىسپۆران، بە نمونە لە تەلەفزىۋىنى ۋلاىتىكى ئەۋروپا دىتم كىتەركى لە نىۋان گۆرانىى 18 دەۋلەتدا دەكرا. ھەر گۆرانىيەك لە لايەن تاقمە پىسپۆرى غەىرى خاۋەن گۆرانىيەكەۋە نومرەى دەدراىى. بەزۆرى ۋەھا دەبوو گۆرانىيەك لە لايەن پىسپۆرىكەۋە 100 نومرەى بۇ دادەندرا لە لايەكى دىكەشەۋە سفر (0) ى دەدراىى. ئنجا كە حالى پىسپۆر ۋەھا بىى باپىن كۆپر و كەر بکەىنە حەكەم ۋەيا تىرۋىشكى و خەتۋىپىرانى بەكار بەپىنن خۆ ھەتا سەھوۋ بىرى لە نىۋان صەد و صفر تىپەر ناكات. ئەم مەرجەيان لە مەيدانى فكر [ئەدەب، ھونەر، فەلسەفە...] بە سەنگە، مەيدانى زانست و تەكنىك مەگەر فەلسەفەيان لەسەر ھەلىرى نەخۆ رۇشنىرى فكر ھاتوچۇيان تىدا ناكات.

2- پىۋىستە رۇشنىر ئەۋە بە چاۋى خۆىۋە بگرئ كە مومكىنە خۆىشى ۋەك خەلقى دىكە بە تەپكەى فكرەۋە بوۋىت، بۇيە لەسەرەىتە ھەمىشە بە بىنن و باۋەر و ھەلۋەستى خۆيدا بىتەۋە و تاقىيان بكاتەۋە نەۋەك بە دزىۋە ھەلەيان تى خزاىت. ئىمە دەبى بزائىن، مروف بە عادتە لەگەل قەناعەت و بىروراى خۆيدا دەگونجىت و پىى دەحەسىتەۋە، ھەر كەلىشى بەگومان كەۋت، كوردى گوتەنى، كىچ دەكەۋىتە كەۋلىيەۋە. ھەر ئەۋ حەسانەۋەى گونجان لەگەل قەناعەتە ۋاى كىردوۋە باۋەرى پوۋچەل بۇ ماۋەى ھەزار و دوو ھەزار سال لەگەل كۆمەلى دواكەۋتوۋدا بژىت چۈنكە بە ھىچ مامۇستايەكى فىلپاز و جادوۋگەر ناكىر ھەزاران ھەزار مرىدى سادە بەھاۋىتە سەر رىبازىك زەرەر بىت ئەگەر لىيان خۆش نەبەت. تۆ سەىرى رابەرى دلسۆز بکە، چ عەزائىك دەخوا بە دەست ئىقناعكىردنى سافىلكان لەۋ رىتمايەى كە ھەموۋى پاكى و چاكە و بەرژەۋەندە ئنجا بە ھەزارى يەكىكىش بە دوا قسەكانى ناكەۋى. لە دەۋرۋەرى خۇمان دلسۆزىكى ۋەكوۋ حاجى قادر بەر لە 115 سالىك ۋەختا بوو بكوژرى بە دەستى ئەۋ مرىدانەى بە ئەرک و مەسرفەى خۇيان خزمەتى ۋرپتەكانى شىخى ماۋىلىيان دەكرد. دواتر، لە ئەستەمبۇلەۋە، حاجى بە بىر خەلقكەى دەھىتايەۋە كە دەىگوت:

لە دەۋرى كەرنەبى تا دەۋرى گای كۆپر
لە گۆبى گا نوستوون زۇر حەيفە بۇ شىر

بهه مه حال مرؤف كه باوه رېكي به دلدا چوو، با هه لهی رووت و ره جالیش بی، وه های بو دیته جوش خوی تیدا له بیر ده کات، رۆشنییریش مرؤفه و فریشته نییه، گه لیک جارایش پتر له سافیلکان شیتگیره ده بی بو باوه رېکی فرچوک وه یا هه لوه ستیکی پووج. جا ته گهر خوی رانه هینی به وهی نوانوه چاو به هه لوه ست و قه ناعه تیدا بگپرتته وه که لکی رابه رایه تی پیوه نامینی.

3- مهرجی سییه م که ته و او که ری مهرجی دوه مه، ته وه به که پیوسته مهیدانی ره خنه گرتنی دلسوزانه ی بینیا له به ر فکر و نۆریندا به ره به رله لای و رۆشنییری لی وه تنگ نه یه ت هه رچهن د ره خنه که روو له خوی و باوه ریشی بکات. فکر و ته دهب و زانست و هونه ر و داهینان و به ره مه هینان و گه شتی بن ده ریا و فرینی ئاسمانان هه مووی له پینا خزمه تی ئاده میزادا شه ره ف په یدا ده کن، که هات و یه کیک له مانه ژوو رووی مرؤف خرا و لی کرا به بوت له خانه ی شه ره فی مرؤف دوستی لاده چیت بو خانه ی مرؤف نه ویستی.

له سه رده می گه شه ی ژیا ری عه باسیه کاندا ده وری حه فتا باوه ری سه ر به تا که ئایینی ئیسلام ویکرا ده زیان و هه ره شه له هیچیان نه ده کرا، به سه رنجگرتنیش له و باوه رانه و کاریکی کردوو یانه ده رده که وی به رزه وه ندی گشتی لیان زه ره مه مند نه ده بوو. خه لئ له رپی باوه روه یه خه گیری یه کدی نه ده بوون ته نانه ت مه سیحی و جووله که و زه رده شتی و هی دیکه ش له په راویزی باوه ردا پیکه وه یان هه لده کرد. بیگومان گه شه ی ژیار- [حضاره] ی عه باسیه کان قه رزدا ری ئازادی باوه ره نه خو ته گهر ده نگی ته دیب و خاوه ن فکر و زاناکان خه فه کرا یابه ده ریا ده ریا ی کتیبان کووچه و بازا ری به غدا و شاره کانی دیکه ی ته وسای ئیسلامیان پر نه ده کرد. ئیسلامه تیش ته وه نه ده بوو ئیستا مسلمان و عه رب شانازی پیوه بکه ن.

به لای منه وه ریدان به ره خنه گرتن جیی سه ریچی و نه سه لماندن نییه، ته وه ی ده شی له باره ی چه ندو چونی ره خنه گرتنه وه قسه ی لی بکری شیوه ی ره خنه گرتن و ده رب رینی باوه ره، لی رده دا خاوینی زمان و دل و قه له م پیش مافی ره خنه گرتن ده که ونه وه چونکه به هیچ مه زه بان ره وای نییه «ماف» بیته هه لی تیچنکردنی نیازی به د و وشه ی بی حوورمه ت. بیگومان جو ری ره خنه گرتن و وه رام دانه وه پیوانه ی هه ره راسته بو ته زمونی پله ی په سه ندایه تی و سوو دبه خشایه تی ته و هینده رۆشنییرییه ی که مافی ره خنه گرتنی تیدا تا قی ده کرتته وه. هه تا ریکاری «ره خنه و وه رام» به رزتر بیت پتر به لگه به ده سته وه ده دات له سه ر سوو دبه خشی و جوامیری کاره که و هه مو سه رو به ریکی رۆشنییری و خوینده واری ره خنه گر و وه رام ده ره وه کان.

ته م نووسینه له وانه نییه کو تایی بیت چونکه هه تا به دووی بکه ویت شریته دریز ده کاته وه: هه رچی بوونه وه ره هیه به سه روست و مرؤفیه وه ده شی خورد بکریته وه بو ته پکه ی فکری بچوک و گه وره که هه ره یه کینکان رۆزیک له رۆزان فامی مرؤفی به هه له برد بی تا ته و راده یه ی تاریکایی گه یان دبیته بیرو باوه ر و پیوانه ی چاکه و خراپه، که سه ری ره وتی میژووش بکه یت ده بینیت هه مو هه نگا ویکه ی به ره و پیشه وه ی مرؤف به دوو قاچی ئیعتباری هه لئراوه: یه کینکان دوزینه وه ی هیندیک راستی، دوه میشیان پووچاندنه وه ی هیندیک هه له، ئنجا وه هاش بوه ته و راستییه ی دوینی چرای کومه لایه تی بوه، بی ته وه ی باری ئابووری وه یا رۆشنییری گو رایی، ورده ورده [له به ر ته و هو یانه ی که لی رده دا جیی باسکردنیان نایته وه] تاریکایی داوه ته وه. سه رله نووی خه باتی تازه بابته ی به مل دلسوز و میشک روونه کان دا برپوه.

ناچارم واز له شریته ی نووسینه که ده هینم تا کوو ماوهم بمینی بو ته وه ی ته پکه یه کی فکری زور به ناوبانگ بده مه به ر نیگای خوینته ر و مافی ره خنه گرتنی تیدا به کار به ینم. ته م ته پکه یان وه ک هه ر ئیستا روون ده بیته وه فیلی له زاناکان کردوه له رپی ته وانیسه وه قوتابیه کانیا ن پابه ندی بوون. منیش که دیم ره خنه ی لی ده گرم هونه ره که ده گه رپته وه بو ته و که سه ی که له سه ره تاوه بی ری وه های کردوه من به خو یه وه خه ریک بکات:

له شیکردنه وه ی میژوو که به سه ر راره وی ماددی میژوویدا ده روات عه بدایه تی به قوناخی میژووی داندا روه وه ک ده ره به گایه تی و سه رمایه داری. به پی بوچوونی من که له به ر تیشکی مادی میژوویدا سه ری پرسیا ره که م ده که م

عەبدایەتی دیاردەیه کی کۆمەلایەتییه نەک قۆناخی میژووپی چونکە لەو نەزەرەدا ئەوەی سیفەتی «قۆناخ» بە پلێکانەیه کی میژوو دەبەخشیت لایەنی ئابووری و جۆری «بەرەمەپێنان» ە واتە دەبی «قۆناخ» زادە ی عەمەلیەتی گۆرانی ئابووری بیت و ڕووداویکی میژووپی و ناچاری بە ئابوورییەو بەستراو بیت وەک کە فەلاح و مەلکدار لە بەرەمەپێنانی کشتوکالی سەردەمییدا لە شیوەی حەتمی پەیدا دەبن، هەرچی عەبدایەتییه زادە ی عەمەلیەتی بەرەمەپێنان نییه، بەچکە ی راستەوخۆ و یە کسەری ئابووری نییه، بەلکو بە زۆری لە ئاکامی دۆرانندی شەردا دانێشتوان وەیا عەسکەرەکانی ولاتە تیشکاوه کە بە دیل گیراون و بوونەتە عەبد، وەیا لەبەر ناگرووری خەلق مندالی خۆیان فرۆشتو، ڕەنگە خۆشیانیان فرۆشتی. مندال فرۆشتن بەوەندە نایتە بنجە ی پەیدا بوونی «قۆناخ» بە ئابوورییەو بەستراو» کە فرۆشتنی تێدایە چونکە مەر و گیسک و عەلیشیش و کەلەشیریش دەفرۆشێن چ قۆناخانیس دروست ناکەن. حالوباری مندال فرۆشتن و مەر فرۆشتن پێوەندی بە جۆری بەرەمەپێنان و هۆی بەرەمەپێنانەو نییه. مامەلەتیکە دەشی شانبەشانی چەندین قۆناخ بەردەوم بیت، ڕەنگ بوو ئەگەر یاسا مرووف فرۆشتنی مەنع نەکردبایە ئیستاش لە هەندی شوینی رووت و برسی و دواکەوتوودا هەر لە برەوبوایە، لە برەویشدایە. راستیە کە ی، لە ولاتی خۆمان تا ئەو نزیکانەش وەها بوو مندال فرۆشراو بەلام نەبیستراو قانون نە لە کۆن و نە لە نویدا سەلماندبیتی.

چی لیژەدا گۆتم لە بارە ی قۆناخ نەبوونی عەبدایەتی بەوەندە هەلئاوێشتیەو کە لە پایتەخت و شارە گەورەکانی دەولەتە زلە کۆنەکاندا لە ئاکامی شەری بەردەوام و سەرکەوتوو، هەزاران عەبد و جارییە لە ژێرووی هەموو چینهکانەو کۆمەلەیه کی دەسبەسەر و بی ماف و بی مزەیان لی پەیدا بوو و شیوەی «چین» یان وەرگرتو، چونکە قسەمان لەگەل «قۆناخ» ە، جا ئەگەر ناوی قۆناخت لەسەر هەلگرت با لە شیوەی «دیاردە» دا هەر ناویکی بی دەدری بدری بەهەمەحال ئەو عەبدانە ی پارە و پوولیان چنگ کەوتو خۆیانیان کڕیوەتەو و ئازاد بوون. لەوانەیشە لە شەریکی دیکەدا کۆنە عەبدە کە خاوەنە کە ی خۆی بە دیل گرتی و کردبیتی عەبد. هیچ دوور مەبێتە یە کێک عەبدی ئازاد کردی و دواتر خۆی هەزار بووبیت و کۆنە عەبدە کە ی کربیتی. تۆ ناتوانیت وا بە قسە «فەلاح» رەها بکەیت وەک کە بە قسە عەبدیک ئازاد دەکەیت، کربکاریش بە قسە نایتە مالداری وەیا ئاغا کە چی دەشی هەر لە شیوەی عەبدایەتیدا عەبد فەلاح بی وەیا سەرباز بی وەیا بازرگان بی واش بوو بۆتە «سلطان» یکی وەک کافووری ئیخشیدی. عەبدایەتی بە قەدەر «بوتپەرستی» دیاردە ی و هەردوو یان بە بەریانەو هەیه پیکەو شانبەشانی چەند قۆناخ بە میژوودا سەرژێر ببنەو. هەردووشیان «چۆنیەتی» ن و بە بریار و بە قسە بەردەوام دەبن یاخود هەلئەوێشتنەو.

ئەو بیراری دیاردە ی عەبدایەتی بە قۆناخ دانا بە تەپکە ی لیکدانەو و رووینوی خۆیەو بوو کە دیتی لە رووپەرەکانی میژوودا دیمەنی هەزاران هەزار عەبد لە شکلی ریزەبەردی دیواری چینیکی هەرەژێرەو قەلافەتی کۆمەلایەتی پیک دیتی ئیتر بۆچی پێی نەگوتری چین؟ کە کربن و فرۆشتیشی بەسەرەو بی بۆچی قۆناخی میژووپی نەبی؟ لە راستیدا عەبد وەک «قوتابی» و «عەسکەر» چەند خاسیەتە ک لەو ی دادەبرێ قۆناخ بی:

- 1- عەبد و قوتابی و عەسکەر هەرمە ی هەموو چینهکانن بگرە لە شازادەو تا هەژاری رووت و برسی.
- 2- زادە ی یە کسەر و راستەوخۆی بەرەمەپێنان نین بەلکوو پێداویستیکی چاک وەیا بەدی کۆمەلایەتین، ئەو پێداویستییه پێوەندی بە ئابوورییەو هەبی یا نەبی.
- 3- دەشی هاوومری زۆری قۆناخە میژووپیەکان بن هەرچەند لە لایەن سەرەتای پەیدا بوونەو عەبد و عەسکەر کۆنترن لە قوتابی، عەسکەر و قوتابیش پێتر دەوام دەکەن، ڕەنگە قوتابیش بەردەوامتر بی لە عەسکەر.
- 4- هەر وەک قوتابیەتی و عەسکەری حالەتیک کاتییه بۆ تاکەکانیان دەشی عەبدایەتیش بۆ تاکە عەبد کاتی بیت بە هۆی ئازادکردن وەیا خۆ کربنەو وەیا هەلاتن بۆ چینی دوور دەست وەیا بە دەرچوونی یاسای ئازادکردنی عەبد وەیا مردنی خاوەنەکانی...

هەلبەت گەلیک دروشمی جوداکەرەوێش هەیه لە نیوان ئەو سی تاقمەدا وەک ئەوەی کە عەسکەر تابی بە سنوورە، قوتابیش لە چاو عەبد عومری تابیەتی هەیه کە مەتریش خیزان پیک دیتی...

دەتوانىن لە قوتايەوه بەلگەيەكى بەهيز وەرگرين بۆ روونترکردنەوهى لايەنى قۇناخ نەبوونی عەبدايەتى. قوتايى بە پىي بەرهوپيش چوونى كۆمەلايەتى گەيشتە پلەيەك كە ژمارەى بە قەدەر تىكرای كرىكار و فەلاح بىت. لە زۆر ولاتى پيشكەوتوودا چوارىەكى كۆمەل قوتايين، بگرە نىسبەتەكە لەوہش تىيەر دەكات چونكە زۆرىەى ھەرە زۆرى ھەموو ئەوانەى تەمەنيان لە نيوان شەش سال و بىست سالدايە قوتايين. خۆ ئەگەر ئەو ساوايانەى جارئ نەگەيشتوونە تەمەنى خويندن لە حىسابەكە دەرھاويزين ژمارەى قوتاييان خۆى لە نبوہى ژمارەى ھەموو دەخشيئيت. دەرھاويشتنى ساوايانيش لەوہو دەيت كە ئەوان جارئ لە ئالقەى ھىچ بەرپرسيدا نين ئەركينكى پىوہ بى و ناويكى لى بندريئ ئەوہ نەبى كە خويان ئەركن بەسەر شانى غەيرەوہ، يەكەم پلەى بەرپرسيشيان قوتاييەتییە جارائيش وا دەبوو دەبوونە شاگرد.

بەھەمەحال رۆژەك ديت ھەرچى پى لە كۆرى ژيان بنيت ببيتە قوتايى لەگەل ئەمەشدا كەس نالى قوتاييەتى قۇناخە چونكە بە پىي تىك بەسترانى «قۇناخ» بە «ئابوورى و بەرھەمەنيان» ھوہ قوتاييەتى سيفەتى قۇناخى ناييت ھەرچەند خويشى سەرچاوەى ئەو كەسب و كاروانە دەبى كە قۇناخ و چين پىك ديتن. رەنگە نەزەريە پەيدا بىي حىسابينكى تازە بۆ قوتايى بكات و زوورووى چينەكان و قۇناخەكانى بخاتەوہ بەلام ئيمە قسەمان لەگەل رارەوى مادى ميژووويە كە لەويدا مەرجه كانى قۇناخ [ھى چينيش] لە قوتاييدا نايەنە جى ھەرەك لە عەبديشدا نايەنە جى. قوتاييەتى پىوہندى بە ئابوورى و گوزەران و بەرھەمەنيانەوہ نىيە ھەرچەند زۆر جارائ شوين پەنجە لە كارەساتى راميارى زيئە گرنگيش دادەنى چ جايى كۆمەلايەتى و رۆشنييرى.

لە عەسكەرى و قوتايى ھەلكشيين بۆ «موظف» كە دەزانين

- 1- كار دەكات
- 2- مەعاشخۆرە
- 3- بەرپرسە
- 4- كارىگەرە
- 5- ناوى «چين» ھەلدەگرئ،

ئنجاي پىي ناگوتريئ قۇناخ چونكە بەراستى دياردە و پيداويستى كۆمەلە نەك قۇناخى ميژووويى. ئەگەر ھاتبا «موظف» دوو مەرجه لى ھاتبايە دى دەبوو بە قۇناخ:

- مەرجهى يەكەم: پىوہندى راستەوخۆى بە بەرھەمەنيان و ئابووريەوہ ھەبوايە.
- مەرجهى دوہم: ئەويش وەك ئەو چينانەى بە دوا يەكدا دين شتيكى ديكەى زادەى ھەناوى خۆى بە دوا خويدا ھيتابايە وەك كە سۆشالييزم بە دوا سەرمايەداريدا ديت و لەويش دەكەويتەوہ.

عەبدايەتى بارتەقاي سەربازى و قوتايى و موہزەفە كە ھىچيان زادەى قۇناخ نين و دايكى قۇناخ نين و خوشيان قۇناخ نين: لە ھەموو حالاندا دياردەى كۆمەلايەتییە بەلام ھيندەى قوتايى و موہزەفە حەتمى و ناچارى نىيە چونكە دەشى لە كۆمەلدا عەبد ھەر پەيدا نەبى وەك كە نەبيستراوہ لە كوردەواريدا عەبدايەتى ھيندە ھەبوويى كە سەرنجراكيئيت وەيا پىي بگوتريئ چين.

بەھەمەحال ئەگەر عەبدايەتى دياردە بىت و بەس، كار ناكاتە سەر ھىچ سەروہريكى ناوہرۆكى نەزەريەكە ھەرچەند كەميك لە چۆنايەتییە روخسارى دەگۆريئ ئەويش ھەر بايى جوداوازي عينوانى «قۇناخ» لە عينوانى «دياردە» بەسەر قورنەيەكى نەزەريەكەوہ.

«...»

به دهم رۆژگارهوه، له ژیر ئاسمانی شینا. به تەک گۆل و بۆلبۆلی گیل و ویلدا، ههنگاوی شهکەت بووی ههزاران ههزار سالهی ئادهمی نهخشی کهنهفتی و پهژارهی خۆی له رێبازی سهخت و دروو کاوی ئەم «ئهرزه کۆنه ههواره» وهک مۆرکی بابای گومان لیکراوی دهفتهری پۆلیسخانه چهسپ کردوه. ههموو نیگایهکی سهرنجدهری بهرهو رابوردوو لیستهی بی برانهوهی ئالقه له دوا ئالقهی شیوه زنجیرهی ههلهکەوتی درنده و رووداوی برنده و دیمهنی تاریک و مۆنی تابلۆی نهیار و نهساز دهخوینیتتهوه... چهندیکی خهیاڵم گیراییت له دۆزینهوهی موعادهلهیهکی ساخته که تیدا «س - نوینتری خۆشی» زال بیت بهسه «د - نوینتری ناخۆشی» دا ههمیشه کشاومهتهوه بهرهو ئهنجامی ناقولای ناحهزی نهویستراوی خهفهبوونی «تا» له ژیر سنگی «نا» دا ههر لهو وهختهوه که بهر له ههزاران سال دیمهنیکی لی بهدی دهکهین تا ئەم رۆژانهی به دوا جهنگ لهسه جهنگی بی ناوه رۆکدا خهریکین بهرامبهر پلوسکهی خوینی دهیان ههزار مرۆی بی تاوان به پانایی پرووی ئەم زهویهی په مهیدا چاو بزراکاو و چهسهساو دهبین... من باباییکم لهوانهی به ئاسانی و زوو به زوو برژه برژی برینیان دانا کهویت... لهوانه به تهنیشت و رۆخی مالی خهفه تباروه محلهبی و لوقمه قازیان بۆ ئاوا ناکریت... نهک چونکه رهشبینی له مندا به زیادهوه ههستی نایهتی (سلبی) خولقاندوه. به پیچهوانه، ئهوهنده بۆ ئایهتی (ایجابیه) ههستیارم و وهها شهیدای کامهرانی و خۆشی و بی تازاری و تهبابی و رهبابیم ههموو هۆیهکی ناپهسندی تازاوه و دهم تیکنان و بهکتر تازاردان وهها دهبوغزینم سهده ئهوهندهی خۆی پیی ناآرام دهیم. بۆ جووجهلهیهکی له خۆرای بی ساوایی بمریت خهفتهی خۆی و ئهو هیلکه و مریشک و کهله شیرانهش دهخۆم که ئهگهر جووجهلهیه که بووبایه مریشک لیی دهکهوتنهوه... ههر ئەم تینوه تهیم بۆ تروسکهی خۆشی وههای کرد ریکهوتی تی ههلهنگوتنم له یادنامهی دوو دۆستی کوچ کردووم شیرنایی لهو مەرگه تاله بگیریت که دیت تازیزیک له کفنی نهبوون و بهسه رچووندا دهپیچیتتهوه سۆزیک له دهرووندا دهگریتیت گهلیک زامدارتره لهو سۆزهی بۆ تازیزیکی ئاواره و سهفه ر کردوو دهگیرسیتتهوه... ناگهان و بی مه بهست، چهند کاغهزیک لی نووسراوی بهرهو زوورهوه قهه کراو، له پر، کهوته بهرچاو و ناودهسته مهوه... دیمهنی زهردههلهگهراو و تۆزیک لیی نیشتبوو پتر له دهسالی گۆشه گیری و سهرنانهوهی رادهگه یاند... ههلم گیرایهوه بهرهو پرو! له سهرووی ههوهل لاپه رهی دهسنووسم خویندهوه:

دهسکهوتی خهبات

له تهنیشتی دهسته چهپهوهی «هیمن» ی بی نوختهی «ی» هکهی نووسراوه و خهتیکی به ژیردا کیشراوه... گورج هیمن و رۆزه کهی ئاههنگی پهرده لادان له پرووی پهیکهری حاجی قادرم هاتهوه بیر که هیمنیش شاکاریکی خۆی تیدا خویندهوه. ئەو رۆزه ریکهوتی 1973\11\29 بوو. له پهراویزی لای دهسته چهپی په رهی ههره دوا ییندا هیمن 1973\11\26 ی داناوه به رۆزی لی بوونهوه له نووسینی شاکاره که. چاکم له بیر، چهند رۆژیک بی بهر له ئاههنگه که بهشیک بهرچاو له بهشداره کانی ئاههنگ گهیشتنه کوئی... گرووبی هیمن و مهلا رهسوول و ههفاله کورده ئیرانییهکان لهوانه بوون. لهو چهند رۆژانهدا، فره کات په کترمان ده دیت و زۆر جار له مالی کاک مهجیدی ئامۆزام که ئهوسا له ناو شار بوو منیشی لی دابهزی بووم، بهیه کهوه کۆده بووینهوه. لهو 1973\11\26 هوه دیاره هیمن بره شیعره کهی لهو رۆزه دا هۆنیوه تهوه... ئهگهر بیر کولی فیلم لی نه کات له ههوه لهوه وههام ده زانی کهوا له شهوی پیش رۆزی ئاههنگه که هیمن هه لبرژاو دهروونی خۆی لهو ئاگره شله بورکانییه به تال کرد. ئهوهی راستی بیت من خۆم بۆم نه لوا تا شهوی پیش ئاههنگه که هیچ بنووسم. خواوراستان له شهوه دریزه کانی کۆتایی سال بوو، به بهریهوه هه بوو خۆی لیک بکیشیتتهوه... وا پی دهچی به خه یالی ئهوهی که خۆم لهو شهوه دا دهروونم گورا به نووسینه کهم وهها له مجیزم خۆش هاتبی که هیمنیش وه کوو من تا ئه شهوه ههر

پهنگاوی دابیتتهوه. سهره‌رای ئه‌وه‌ی که نایه‌ته بیرم هیمن له‌و رۆژانه‌دا گوتیبیتی جارئ هیچی نووسیوه. به‌هه‌مه‌حال وه‌ک له‌لاپه‌ره 217 ی دیوانی «تاریک و روون» دا دهرده‌که‌ویت هیمن هه‌تا به‌ره‌به‌یانی 1973\11\26 خه‌ریک بووه. ره‌نگه رۆژری پیش ئه‌و به‌ره‌به‌یانه‌ش گه‌یشتیته‌کویئ...

نوسخه‌ی لای من که به‌خه‌تی هیمن نووسراوه‌ته‌وه له‌وانه‌یه ئه‌وه بی که له‌ ئاهه‌نگدا به‌ ده‌ستیه‌وه بوو ده‌یخوینده‌وه. ئه‌گه‌ر راستی بۆ چوو‌بیتیم، چ هۆی گومانیش له‌وه‌دا هه‌لئاستیت. بیوه‌ندی زیده‌ دۆستایه‌تی و برایه‌تی وه‌های لی خۆش هیناوه نوسخه‌که به‌ من بیه‌خشیت که ئادگاری نووسینی هه‌وه‌ل جارئ دیاره‌ وه‌یا هه‌ر نه‌ی نووسینه‌وه‌ی هه‌وه‌ل جار، چونکه له‌ چه‌ندین جیگه راستکردنه‌وه و گۆرینی دارشتن و وشه‌ تیترنجاندن به‌رچاو ده‌که‌ویت. له‌ نیوه‌ی دوه‌می دیره‌ شیعری به‌که‌می قه‌صیده‌که وشه‌یه‌ک په‌ریوه. که‌ گه‌رامه‌وه بۆ ئه‌و ده‌قه‌ی له‌ دیوانی «تاریک و روون» دا بلا‌بوته‌وه مصره‌عه‌که بی که‌م و که‌سر ئه‌مه‌ بوو:

نه‌ شۆره‌ژن و رینگه‌ی دئ له‌به‌ر بیتر

له‌ ده‌سنووسی لای مندا وشه‌ی «به‌ر» په‌ریوه. له‌مه‌دا بیر بۆ ئه‌وه ده‌چیت که نوسخه‌که‌ی لای من له‌سه‌ر یه‌کیکی دیکه نووسرایتته‌وه به‌لام شویتی دیکه هه‌ن به‌ پیچه‌وانه‌وه راده‌گه‌یه‌نی. له‌ دیره‌ی دوه‌می شیعره‌که وشه‌ی «کیژ» ی له‌بیرچوو، هاتوو خه‌تیکی بۆ هه‌لکیشاوه و له‌ سه‌رووی دیره‌که‌ی نووسیوه. له‌ دیره‌ی چوارده‌میندا هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی: په‌ریوه سونبول و پی خوسته‌ سوور گۆل، ئنجا هاتوو وشه‌کانی به‌ قه‌لم سربوه‌ته‌وه و له‌ سه‌رووی سونبول سوور گۆلی نووسیوه خه‌تیکی له‌ سوور گۆله‌وه بۆ په‌راویزی کاغه‌زه‌که راکیشاوه و سونبولی نووسیوه. ئه‌مه‌شیان ده‌شی هی نووسینه‌وه‌ی دوواتر بیت به‌لام له‌ دیره‌ی 29 دا «که له‌ دیوانه‌که‌دا که‌وتۆته‌ لاپه‌ره 213» هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی:

قربوه و چۆبی و گۆه‌ند و سه‌مايه

ئنجا هاتوه خه‌تی به‌سه‌ر هیندیکیدا هیناوه و نیوه دیره‌که‌ی وه‌ها گۆریوه:

قربوه و داوه‌ت و چۆبی و سه‌مايه

خه‌تی دوه‌م جارئ به‌ قه‌لمیکی جودا نووسیوه هه‌ر ئه‌م ده‌قه‌یشه له‌ دیوانه‌که‌دا چاپ کراوه له‌ چه‌ند جیگه‌ی دیکه‌ش وشه‌ی ره‌ش کردوونه‌وه و گۆرینیکی تیدا کردوون و له‌ سه‌ره‌وه‌ی نووسیونه‌ته‌وه. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسیوه‌تی:

بوتی صاحب‌دلانی دل به‌سۆیه

که‌چی له‌ دیوانه‌که «صاحب‌دلانی» بوته «صاحب‌دلانی». دیاره‌ دوواتر ئه‌م گۆرانه کراوه که نه‌ویستراوه پیتی «ص» بیتته ناو ریتووسی تازه‌وه.

له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه:

به‌ گز خۆمانه و بیگانه‌دا چووی

له‌ دیوانه‌که‌دا بوته:

به‌ گز بیگانه و خۆمانه‌دا چووی

له‌مانه‌هه‌مووی گرنگتر ئه‌وه‌یه که دیره‌ شیعریکی سه‌ره‌له‌به‌ری ناو ده‌سنووسه‌که له‌ دیوانه‌که‌دا دهرنه‌که‌وتوووه. ده‌قی دیره‌ شیعره‌که ئه‌مه‌یه:

که شیعی تۆ نه بایه هاندەری کورد
ئەویستا چۆل و هۆل بوو سەنگەری کورد

ئەم دێرە دەکەوتتە دوای دێری پینجەمی لاپەرە 215 ی دیوانە کە. هەرچۆنیک بووبیت برایەتی و دۆستایەتی هێمن و من بەوەندە زیاد و کەم ناکات ئایا کام نوسخە لە کامیان گیراوتەو.

ئەم دە لاپەرەییە تەمەن 12 – 13 سالی کە رۆژی کۆتایی مانگی مایسی 1989 بە ناکاوا ئەمانەتە کە ی هێمنی خستە دەستەووە زۆر یادی لەبیرنە کراوی هێمن و برا پەنابەرە کانی کوردی کوردستانی ئێرانی لە پەردە ی بیرکردنەووەمدا تیر رەنگتر کردەو. نەختیکیش بە کراندنی ژەنگی فەرامۆشی، هەستی نیووە خەوآلۆوم دارووشایەووە بە تاییەت بۆ ئەوانە ی بەر زەبری قەدەر کەوتن و بوونە قوربانی سەربراوی دوای سالی ئاوارەیی و بیئۆقرەیی و ناکامی و تەنگەتاوی. لە نمونەدا دەلیم چ هێزیکێ عادتێ لەبیربەرەووە زەبیحی و قزلیجیم لێ دەشاریتەووە؟ لەتیکێ دلەم لاینا! هەندی جار خەیاڵی بلاو شەرم یی دەفرۆشیت و لیم دەبزرکینیت و دەلێت: ئەو شیت و شەیدا یانە ی وەتەنپەرست و باوەر قایم لە کویووە زیاد لە ملیۆنەهای خەلقێ تەسەل و نیووە تەسەل نیدای غەیبیان بیست کە هەر دەبی «کۆتە لە دەس و دەس لە مل و مل لە تەنفا» بن؟ چ وە کالەتیا ن لەو حەشامەتە وەرگرتبوو؟ کەس هاتبوو دەست و پێیان ماچ بکات هەتا خۆ بەاوتتە باوەشی بەندیخانە و شکەنجە و مەرگەووە؟ چ عەیب و شوورەیی یەخە ی دەگرتن ئەگەر وە کوو، ملیۆنەهای مەردمی گۆشەگیری بەرژەووەندیین ژیا نیک یی بەندی و نازار و خنکاندنیا ن رابواردایە؟ چ دەبوو هەر هیندە ی «جەماهیر» بۆ مافە نیووە خوراوە کانی گیانبازیان کردبایە؟ مەتەلە و هەلنەهاتووە یان من هۆشم تیر ناکات لەویدا کە دەبیین لەخۆبووردوووە کانی و گیانبازه کانی سەریان دەسووریت و با دەدەنەووە بۆ لای یە کتر لەناو بردن هەر دەلیی بە سازی دوژمن هەلەدەپەرن؟ بەو ئاگر و نوورە ی فریشتان هیچیان مەتەل نین.

مەتەل هەبی مرۆفە کە خۆیە تی کە خوتخوتە چوووە دلێووە ئۆقرە ی لێ هەلەدەگیریت، هەتا کرمی دلێ دانەمریت، ناسرەویت... سەیری مەراقی پۆکەرچی و دامەچی و راو کەر و کۆترباز و تاو لە باز و ریسزباز و مێباز و هەمەبازی ک بەکەیت، هەریە کە لە مەیدانی خۆیدا وە کوو نیشتمانپەرور و چینپەرور و شیخپەرور و خەو و خۆراکی لێ حەرام دەبیت هەتا مەراقە کە ی دادەمرکین، ئەویش بۆ ماوہیە ک. هیندە هە یە مەراقی تاو لە و دۆمینە و جگینە حکومە تی لێ بەخەبەر نایەت وە ک کە لە بابای سیاسی بەدەنگ دیت وە هاش دەبی لزوم بە حکومەت نەمیتێ کە دۆمینە بازە کانی خۆیان لەسەر هەبی بە یازیک یە کدی دادەپەلۆسن. ئنجا هەرورە ک پێویستە پیتۆلێکی کە یفچی بیری لە تاو لە و دۆمینە و دامە کردبیت و دایهینابن و خەلق پێیانەووە مەراق گرتوو بین هەرورە هاش دەبی بزووتنەووە ی چینپەرورە ی و دینپەرورە ی و نیشتمانپەرورە ی لە پزدانی میژوو گورابیت ئنجا خەلق بۆ شەیدا بیت و ئەو ساش لە پێشەووە نازاندريت کێ لە راست و کێ لە چەپ و کێ لە ناوهندا دەروا ت و چەندی لێ بەردەوام دەبیت و چەندی بۆ شەیدا دەبیت.

سەریکی تیوهرامان لە هێمن خوار بەکەینەووە دەبیین بە چارەنووسی کەووە گیرسایەووە دوور لە هەموو حیسابان بوو. لەجیات ی ئەو ی لادانی میردەزمە ی ئیستیعمار، حەمە رەزا پەهلەوی، دەرگە ی بەهەشتی بۆ بکاتەووە کەچی بە خۆی و چارەنووس و رابووردوو یەووە بوو بە پتۆکیکی شەووەزەنگی بی تالعتری و بەدبەختتری و قوربەسەرتتری لەچاو رۆژانی غەریبی و ئاوارەیی... هەزار رەحمەت لە کفندزی پێشو، بەلام چ فایدە! دوای مردنی حەمە رەزا ئومید بەو کفندزەش نەما! ناچارین چاوەنۆری میردەزمە یەکی دیکە ی کۆنە جەهەندەمە کە بەکەین. هەتا فرشتە یەکی عەرش ی بەرین لە پەردە ی غەیبەووە سەر وەدەردیت... یی و قەدەمی بەخیر، چەند فیتکە با ی بالە رەنگارە کانت!!

لەو سالانەدا کە هێمن پەنابەری عێراق بوو وە کوو هەزاران هەزار کوردی گەنج و پیر، کور و کچ، چەپ و راست، دۆستیکی قەدرزانی رێزینەری دل لە دەست داوی بووم. پاش ئەو ی نیشیمەنم بوو بەغدا هێمنیش هەر بوو بەغدا ی، یە کتر دیتن و پیکەووە ژیا نمان وەها بوو دەروون بۆ یە کتر بەکەینەووە. لەو حەفت سال و نیو ی سەرەتا کانی 1971 و حزیرانی 1978 کە لە کۆری زانیاری کورد ئەندام بووم و سی سالی دوواینیشم بە جیگری سەرۆکی کۆر بردەسەر

حەفتەى چەند جارێك يەكترمان دەدیت هەر نەبێ كە من دەمراستى سێ لیژنەى زمان و ئەدەب و فەرھەنگ بووم
 ھېمنیش تێياندا ئەندام بوو. ھەفتەى دوو جارمان بۆ رێزمان كۆدەبووینەو ھەمەو بەلاى كەمەو جارێك، ناوناوھیش
 بۆ فەرھەنگ جگە لەوھى كە خۆى و ھاوڕێكانیشى بى حىساب و بى ژووان سەردانى كۆرپان دەكرد و ھەرنەبا بەشێكى
 ئەو سەردانەیان لای من رادەبووارد و كۆرپى نوكتە و قسەى شىرن و باسى ھەمە بابەتیان دەگێرا. پێى ناوى بێم، لە
 ھەموو دانىشتنەكاندا ھېمن ئاخۆھەرىكى بەرچاو و سەرنجراكێشى بىسەران بوو. بابايەك بوو قسە بە تامى نوكتە ئارای
 كەشكۆل ئاوەدان كە بە پێى بابەتى قسە لێوھەردن بتوانى كوتال و كالاى گوتەسنجى. چ لە شىعر و ئەدەب بىت و چ لە
 خەبەر و گێرانەوھى رووداو بىت و چ لە بىروورای پێوھەند بە ناوھە و دەروھەى و لات وەيا سەر بە فكر و سىاسەتەوھە بىت،
 ئاھە تەرزە كوتال و كالاى بەخاتە بازارى كرىار و نرخینەر و رەخنە سازانەوھە. ھېمن لە وتووێژى ھىچ مەجلىسێك
 دانەدەما، لە مندالییەوھە راھاتووێ ئالغە قسەرەوان و ئەدەبەدۆست و خۆپنەدەواران و كارگوزاران بوو، بۆ خۆبىشى بەھەرى
 راپوێژى سازگار و ئارداوێژى لەبارى ھەبوو كە لە شىعر و پەخشانىشدا بەرە و رىزى ھەرەپنەشەوھى ئەدىب و نووسەرانی
 كوردییەوھە دەبرد.

ھېمن خۆى و ھەقالەكانى و تىكرای برا كوردە ئىرانى پەنابەرەكان دۆست و خۆشەوىست و جىي متمانەم بوون، وابزانم
 ھەمان ھەستىش لەوانەوھە بۆ من پەندى «دل ئاوتنەى دلە» ى بە راست دەگێرا. لە پەراوێژى تەسكى دەسەلاتیدا كە
 وەھا دەبوو بە عىارەى حال و بارى ئەوان بە تەسك حىساب نەكرىت، پایەى ئەو برا كوردانە لای من رەنگى تەقدىسى
 پێوھە بوو، ئىستاشى لەگەلدا بىت... ھەرگىز نەیانتوانى ھىندەى كە من خۆشموىستن خۆيانیان خۆش بووێت دەنا نەدەشیا
 ناوناوھە ساردایيان بكەوێتە نىوانەوھە.

پێوھەندى توندوتۆلى ئەو برايانە بە كۆر و منىشەوھە بەشێكى بەرچاوى لە كەسانى دلكرمى و دەروون كەرواوى و ھەناسە
 بىگەنى بى شەرم و شكۆ بەرەو پىسكە رىگاہەكەوھە برد ھەرگىزا و ھەرگىز چ مرۆپەكى پىندا ناروات باى تۆزقالبك ھەستى
 مەردايەتى تىدا ھەبىت. شكاتيان گەيانە بەرزترىن پایەى دەولەتى كە ئەو كوردە پەنابەرە ھەمووى جاسوسى ساقاكى
 ئىران ئىنجا كۆرپى زانىارى كوردیش بەھۆيانەوھە بۆتە دایەرەپەكى ساقاك. دوو جارمان لە حكومەتەوھە لىپرس ھاتنە لام، لە
 كۆر پىسارم لى كرا لەبارەى ئەو تۆمەتەوھە. حكومەت لە من و لەو كەسانەشى باشتر دەزانى كە تۆمەتەكە لە زەر
 بوختانىكى شەرم ھىنەوھە زىاتر نىيە بەلام دەبوو بە روالەت لەبارەپەوھە پىسكە بكات چونكە دەستەپەكى ھۆرھۆپ بە
 ئاگادارى ھەندى كاربەدەستى كوردەوھە بوختانەكەيان ھەلبەستبوو.

وھەلامى پىوېستىم دایەوھە كە لە حوكمى بەندەكانى ياساى كۆرپى زانىارى كوردەوھە ھەلدەستا. لە ياساكەدا ھاتبوو كە دەبى
 ئەندامى كارا لە كوردى غەبرى عىراق ھەلبژىردىن و سالى مانگىك ئەو ئەندامە كارايانە داوھت بكرىن بۆ بەشداربوون
 لە كۆبوونەوھەكانى ئەنجومەنى كۆر و پاداشيان بدرىتى و مەسرفى ھاتوچۆ و مىوانەتیشيان لەسەر ئەركى كۆر بىت. ئەو
 برا كوردە ئىرانىيانە تىياندا ھەپە ئەندامى كارا و ئەندامى يارىدەدەرى كۆرپن كە بە پىي فەرمانى ياساپەكى حكومەتى
 «بەت» دايناوھە ئەو سىفەتەيان وەرگرتووھە. كۆر ھەتا ئىستاش (واتە ھەتا دەمى شكاتەكە) قصورى كردووھە لەوھەدا كە ھىچ
 كامىك لەو ئەندامانەى كوردى ئىران و ھى بەكەپەتى سۆفەت و شوپتى دىكەشى بانگھېشتن نەكردووھە. ئەوھەندە نەبى كە
 د. عەبدولرەحمان قاسملۆ وھختىكى لە خۆوھە مىوانى عىراق بوو بىت بۆ كۆبوونەوھەكانمان داوھت كراوھە چونكە بەكەپەكى لەو
 كوردانەى غەبرى عىراق كە بە ئەندامى كارا ھەلبژىردراون. ئەویش و ھەموو پەنابەرە بەرپزەكانى دىكەش لە كوردى
 كوردستانى ئىران مىوانى حكومەتى عىراق ئىتر «ساقاكاپەتى» لە كۆپە ھەلقولپوھە...

شكاتەكە فشاپەوھە ھەرچەند وەھا دەزانم فتىلخۆشكەرى ئەو كارە بە ھىما لە لایەنىكەوھە بەخۆى رەوا دىت لە چەقى درۆ و
 بوختانى وەھا رەجالدا ھەلوھەستىت. دواتر ناوى ئەو خەبەردەرەنەم لە بەرپرسىكى زۆر گەورە بىست كە بە قىزەوھە باسى
 دەكردن.

من ھەرگىز لە ھېمن و ھەقالەكانىم نەپرسى ئايا ھەلوھەستيان بەرانبەر ئەو تەرزە كەسانە چ دەبىت چونكە پىرسى ئەوتۆبى
 لەو بارەى ئەوانى تىدا بوون بە ئاوارەپى و پەنابەرى، دەبوو بە رىگە لى برىنەوھە لەو رەوھە كە لە تەنگەتاوى و بىدەرەتانىدا
 مرۆ ناچار دەبى سەر بە مالى دوزمندا بگرىت.

له وتووێژدا که باسی پێنوهندیی باپیرم، حاجی مهلا عهبدووللای جهلیم به مالی قاضی و ئەمین ئەلئیسلامی سابلأغهوه کرد، هێمن گوتی خۆی نهوهی ئەمین ئەلئیسلامه. له مهوه ده رکهوت، تازه ده زووی ته نینه وهی دۆستایه تیی نیوانمان له ریشالی بنه یه کی سه د سالیی ئاشنایی و ئەمه کداری کوچ کردووانمان ده ئالیت. له و کۆنه نامانه ی بهر له سووتانی برووبزگور و کهلوپهل و کتیب و متیبی ژووره کانی نهۆمی خواره وهی ماله که مان، سالی 1963 نه کهوت، وه لام نامه یه که له حاجی مهلا عهبدووللای جهلیزاده ی باپیرمه وه بو «امین الاسلام» ی سابلأغ سه ره تاکه ی به م دوو به یته ده ست پینده کات:

آنکه امرو بحر اکرام است
نور ایمان امین الاسلام است
ملک صاوج بلاغ ازیمنش
مرجع خاص ملجأ عام است

به دوا ئەمه دا سپاسنامه ی کاغه ز و دیاریی ئەمین ئەلئیسلام دیت که «هه زار پیشه» یه کی تا قمی چایه ی بو باپیرم هه ناردووه. سه یر له وه دایه که ئەم ته رزه پێنوهندییه ی بهر له سه د سال به وه هه موو زه حمه تی به یه کتر گه یشتن، له خۆوه و بی هۆی ده ستنیشانی وه ک ئاواره بوون و لی قه ومان به رده وام بوو، که چی له سه رده می سه یاره و رادیو و فرۆکه و پۆسته ی چالاک، له کۆتایی سه ده ی بیسته مدا هێمن و من له یه کدیمان نه ده بیست، چ جای براده ر بین، ئەگه ر حه مه ره زای په هله وی له پیاوچاکیی خۆیه وه هێمنی به دیاری نه نارد بایه بۆمان. به لام ده بی له بیر نه که ین که وا بهر له سه د سال و دوو سه د سال حکومه ته کان وه کوو ئیستا هاتوچۆی خه لقیان مه نع نه ده کرد، بگه ره ئەوسا جارێ بو حه شاماتی خه لق پاسپورت و فیزه ش جیی لیتۆژینه وه نه بوو.

بگه ریمه وه بو قه صیده که ی هێمن، کارم به به شیککی دوو لاپه ره ی دوا یینی شیعره که وه هه یه. له و دێره شیعرا نه دا هێمن سۆز و مه هاره تی تیکه ل کردوون، پێنانه وه به ره ژوور تێهه لکشیه هه تا سنووری سه رسورکی خه یالی بیسه ر له گه لیدا بال ده گریت. له سه ر سه کۆی مه دحیککی زیده خه ست و خۆلی حاجیه وه که به م چوار به یته ده یگه یه نیته تۆقه له:

په ری دیوانه که ت گه نج و خه زینه
وشه ی شیرینی تۆ دوژمن ته زینه
هه موو په ندن قسه ی سووک و دزیوت
وه کوو بالی په ری پا که جنیوت
به نرخه، تازه یه، به رزه، به هیزه
ئه وی فه رمووت له باره ی پیاوی دیزه
ئه گه ر کوردیک قسه ی بابی نه زانی
محقق زانی

به دوا ئەمه دا، پاش سێ دێر له هه لدانه وه ی ده وری شیعی حاجی بو بزاونتی گیانی شوڤر شگیره نه له ده مار و میشکی «کوره کورد» دا ده سه ملانی واقیعی بیفیل ده بیته و که سه ری تازه هه ل ده ریت:

ئه ویتاش ده رده کورد نه کرا عیلاجی
ئه ویتاش کوردی کۆپله ماوه حاجی

لەم بەیتە و چەند بەیتێکی دیکەى وەک:

ئەوێستاش ھەر دەمانکەن تیرەباران
دەنەخشینن بە خوین کۆلانی شاران

دلی بۆ کوردستانی دیوی ئێران و غەیری ئەویش لی دەدات بە پینی واقعیی ئەو دەمەى شیعەرەکەى تیدا دەخویندەو،
لەبەرەو کۆتایی سالی 1973... تا لەم دوو بیتهى خوارەویدا خۆی دەکا بە کۆتەلێکی زیندووی حاجی قادریکی بەر لە 76
سال کۆچ کردوو:

ئەوێستاش گۆر غەریب زۆرن وەکوو تۆ
ئەوێستاش بی نەسب زۆرن وەکوو تۆ
ئەوێستاش بی کەس و دوورە وەتەن ھەن
ئەوێستاش شاعیری پیر و رەبەن ھەن

شاعیری دوورە وەتەن و پیر و رەبەن ھینم خۆیەتی، کە نوسخەیکەى حاجی قادری سەردەم بوو لەو دەمەدا... ھەقم بوو
بلیم مەرگ ناوانەو شیرینە. ئەگەر مەرگ لە بەیندا نەبواوە ئەو ھەموو تام و شام و ھیز و پیزە لە دەمارى بەیتەکاندا
نەدەگەرا و دەبوو بە چیشتیکی کەم خوی...

بەلی راستە مەرگ و ھەموو ھۆیکەى ئازار و پەژارە نرخى ئەو زیندە تاو و تینەى بەرھەمی ئەدەبى و ھونەری بریندار لە
مرۆ وەردەگرنەو و دنیاى بە تیکرایى و لە ھەموو روویکیشەو گەش و خۆشتر دەبوو ئەگەر ئازار و کەسەر و سفتوسۆ
فەریان بزرپایە بەلام مادەم دنیا بە کەسەر و خۆشییەو تیمان ئالاوە وەیا ئیمە تیی ئالوین با لە رووی راستییەو، وەک
کوردی دەلی: قسەیکەى باشیشی بۆ بکەین بەویدا کە لەو تەتى مرۆف تەعبیر لە خۆی دەداتەو بە ھەلرشتنی خەفەت و
کەسەر فتیلەى چرای مەنەویاتی ھەلکیشاوە.

ئەو دلدارانەى بە ئاگرى عیشقەو سووتان لە یادى پشتاویشتی زیندوواندا دەژین... زولمی بی ئامان و سامانی داستانی
زوحاک نەورۆزی گەشاندۆتەو. بە دەگمەنیکى زیندە دەگمەن نەبی گەلان بیریشیان لەو نەکردۆتەو ئاھەنگى
بیرکردنەوێى خۆشییەک بگێرن کە ھەر خۆشیی رووت بوو بیت و ھیتویتی بەلایەکی گەورەى تیدا نەبوو بیت.

بەھەمەحال لە سالی 1979 بارى سیاسى ئێران گۆرا و برا پەنابەرەکان دوعاخواریان لی کردین بەرەو ولات و
کەسوکاریان. من لە رووی نوکتەو گوتم: بەم گۆرانەى وەزعی ئێران لە دوو کەس قەوما، یەکیان حەمە رەزا شا و ئەوى
دیکەش ھینم. قسەکەم نوکتە بوو بەلام دەمزانى ھینم بە زەحمەت بتوانی لە ھیچ شویتینیکى کوردستاندا بگاتە ئەو پایەى
خۆشەویستی کە لە کوردستانی عیراقى ھەبوو... خۆی زۆر جارن باس و ھەوالی وەھای بۆ دەگیراینەو لە نمونەى روح
پەرەبى گەنجەکان بۆی، بە تاییەت کێژەکان، کە ھەر لە خەیاڵدا شتی وەھا بۆ مرۆی ئاسایی دەسازیت کەچی بۆ ھینم بە
رەھایی دەسازا... ئەوێ من لە دەرووی نوکتەو بۆ ھینم کرد بە پشگوویی، زۆر بە داخووە، رۆژگار قۆستییەو و کردی بە
نوکتەیکەى دەسکردى خۆی کە ھات «گۆر غەریبی» یەکەى کە ھینم لە سالی 1973 بەرانەبەر پەیکەرى حاجی قادر
دادویری لە دەستاندا دەکرد، زۆر بە سفتوسۆ و برژە برژەو جیگۆرکى پى کرد بۆ جەرگەى زیند و مەفتەن و نشیمەنى
لە دیوی کوردستانی ئێران، کە زانیمان ھینم دواى گەرانەوێى بۆ ئەوێ ھەناسەى راحەتى تیدا ھەلنەھینا ھەتا بە دل
شکستەبى و ئومیدی کوژاوەو چاوەکانى بەسەر مەرگی تاریکدا لیک نان...

خوینەر لیم بسەلمینى کە دەلیم ھەرگیز دلیم نەبھینا پیرسەمەو لە چەندوچۆنى ئەو بارە بەرەواژەى بۆ ھینم خیچا چونکە
ھۆی ئەو رووداوە لە خەتای ھەر لایەکەو سەرى ھەلداویت وەھای پى سەغلەت دەبم کە تەسکینی تیدا نەبیت، با ھەر
لە پشت پەردەى گوماندا بیت کە دەتوانم بە مل بارى نالەبارى دابیرم...

مەرگ درندهیه کی بیبهزهیه به لأم ژیان خویشی لی دیت به جۆریک بزیتتهوه تالایی مەرگ به لای شیرناییدا بیات...
که بلیم هیمن له بیر ناکهم شایه دیی پیاوچاکی خۆم داوه چونکه هیمن له گهل نه بزى میژووی خهبات و ئهدهبی کورد
فرکه ده کات...

ههروا به دهم نووسینی رووبه ره کانی سهر به بابه تی پیشهوه، دیسان به ریکهوتی بی نیاز، له کاتی کاغزه دهرهینان و سهر
بهم و بهودا گرتن و سهره تاتکهی بیلزوم لیره و لهوی کردندا روخی کاغزه زیکی ناو کتیبیکی بهرگ سبی، بارست
مامناوهنجی بی نهخش و نیگار به سهرنجمهوه نووسا و لپی نه بۆوه... ئه وهینده نووسینهی که به سهر کوتایی دیره کانی
کاغزه کهوه دیار بوو، رایده گه یاند خورایی نییه کتیبیک په ره کاغزه زیکی لاره کی به ههناوی خویهوه گرتی... سهیری
بهرگی کتیبه کهم کرد دیتم لپی نووسراوه: «عیززه ددین فهیزی یه کیتی نووسه رانی کورد و دوو کور».

بی ئه وهی زه کای مووقلاش پیویست بیت یه کسه بیرم بو سهر او و دهرای ئه و کتیب و کاغزه رۆی. نامه که هی کاکه
سۆرانی مامۆستا عیززه ددین فهیزی به له رۆژی 1988\2\28 بۆمی نووسیهوه و له گهل کتیبیکدا بۆمی ههناوهوه... پیشتر به
تهلهفون له گه لمددا دووا و له سهر خوایشتی خۆم کتیبه باسکراوه که ی بۆم ههناورد تا له دهره تینکدا بو بهشیکی ناوه رۆکی
کتیبه که بجمهوه که پیوهندی هیه به ئالقه یه ک له ئالقه کانی زنجیره ی «گه شتی ژیانم» دا... با له نووکه وه حیکایه تی ئه و
پیوهندیهت بو بکه م!

له ئالقه یه کی «گه شتی ژیانم» دا که ده گمه باسی هه لبژاردنه که ی سالی 1953 بو خویتهرم گیراوه ته وه که خاتون
مامۆستایه کی قوتابخانه یه کی کچانی کوپی به بۆنه ی سهر کهوتنی به ره ی نیشتمانپه روه ره کانی ئه وسا شه کر و چوکلاتی به شی
بۆوه. ئه م خاتون مامۆستایه «نظیره محمد»، شه ویکیان ته قه ی لی کرا و ههروا به حال گولله ی ده مانچه که دوو ئینجیکی
له شویتی سهری به سهر بایفه وه ی لادابوو... حکومهت له جیاتی دلدانه وه و لاواندنه وه و به دوا گونا هباردا گه ران خوشکه
نه زیره ی بو رهواندز هه لداشت... کاره که سهر له به ری، به تاوانبار و حکومه تیه وه، نامه ردا نه بوو چونکه بیگومان ئه گه ر
مرسحی حکومهت له هه لبژاردنه که دا سهر کهوتوو بایه و خوشکه نه زیره شه کر و قه یماغی به شی بایه وه ره نگ بوو
ته رفیعی پی بکه ن، خو ئه گه ر ته قه ی لی کرابایه دلنایم که به ره ی ئیمه ی هه لبژاردنه که ته پلی توپانی پی ده کرا...
به هه مه حال هه لوهستی خوشکه نه زیره هه رچه ند له و ده مه دا دهردی سهری بو نایه وه و له مردنی نزیک خسته وه،
دیسانه وه لاپه ره یه کی گه شی ژیانی پر ده کاته وه و مایه ی شانازیشه بو خوی و منداله کانیشی...

تومه ز مامۆستا عیززه ددین فهیزی له ژماره 109 ی رۆژنامه ی هه ولیتر، ریکهوتی 1953\3\3، گوتاریکی رق هه لستاوی
نه ترساوی بویر له باره ی ئه م ره فتاره درنده یه ی بی به زه یی و شهرم بلاو ده کاته وه که وا ره نگه کاتی خوی هه ر پیم
نه گه یشتبیت، دواتر ئه گه ر زانیبیتیشم تا ده می دهرچوونی ئالقه کانی گه شتی ژیانم هیچم له باره یه وه له یاد نه مابوو ده نا
منیکی به چرای گه نه گه رچه ک به دوا هه لوهستی شه رافه تکارانه ی خه لدا ده گه ریم چۆناوچۆنی مه ردا یه تی وه ها زل له برا
و دۆستیکی زیده به ریز و خو شه ویستی وه ک عیززه ددین فهیزی به وه که هه تا سهر مه رگ و گیانه لاره به کوردی و مه ردی
و پاکی ژیانی برده سهر، چۆن نایکه م به پریشنگیکی گه شی تریفه داری راگوزه ری گه شته کهم به تایبهت که گه شته که
خوی داوای ده کات، بگه ره لی وسکتبوونی نو قسانیه...

دباره پاش دهرچوونی ئه و ژماره یه ی گو فاری «رۆشنیبری نوئ» که له ناوتویژی ئالقه ی گه شتی ژیانمدا باسی ئه و
رووداوه ی تیدا هاتوه، کاکه سۆران ته له فونی بو کردم باسی کتیبه که ی باوکی کرد ئیتر له سهر ته کلیفی خۆم کتیبه که ی
ههناورد بۆم به لکوو له دهره تیکدا هه لی دهرخستنی ئه و هه لوهسته شیرینه ی مامۆستا فهیزی دهره خسیت، دهره فیتیش
نه مابوو که لینیکی بو بکه مه وه له ئالقه کانی گه شتی ژیانمدا چونکه چی هه بوو له یاداشته کانم تا ده گه نه ناوه راستی
حه فتاکان به سهر په رشتیکه رانی «رۆشنیبری نوئ» گه یشتبوو، زۆریشم لی گران دیت هه لی ساخته هه لبه ستم... ئه م
ریکه وته ی دهر کهوته وه ی لاپه ره باسکراوه کانی قه صیده که ی هیمن و به دوا ئه ودا سهر که لبوونه وه ی کتیب و کاغزه که ی
باوک و کوران له خووه و بی ئه رک و هه ناسه سواری من سۆزیکی له دهروونم گیرا بو ئه و دوو کوچ کردوه ی ئازیز، به
جۆریک، دهرگای کردوه بو تارمایی گیانی چه ندین ئازیزی دیکه ی کاروانی رووه و مه رگستان... له یاد کردنه وه دا گه لیک

دیمه نی گهشی ئەو کۆچ کردوانەم هینایەوه بەرچاوی خەیاڵ و لەگەڵیاندا سەرلەنوێ بە هەندیک لە سەفەری ژیاپاندا دەهاتمەوه و تییدا رۆدەچووم تا ئەوهی بە دزە بۆ بەراوردکردنی یادی ئەوان لەگەڵ یادی زیندوووان دەچووم دەمدیت دەستە تەرازووی ئەوان قورسترە لە هی زیندوووان. لە ژێر نواو سایەبانی مەرگدا تۆزە غەریبەیی سالاخی لەیە کتر دابراومان بە گەشایی بیرەوریان وەکوو خەرمانەیی شەوان کە تەنانتە وردە ئەستێرەش بزر دەکات، ئەویش هەموو کەموکەسری مەروفاپەتیی عادەتییانەیی لە خۆیدا دەشاردەوه و هەر تریفەیی گیانیان دەمایەوه بۆ بەر نیگای فرمیسک تیدا قەتیس ماووم... مەرگی تال و ژار ناواناوه شیرینت...

لە یادی ئەو مردوووە ئازیزانەدا و بە ئافەربینیک لە گیانی پاکی عیززەددین فەیزی، بە بلاوکردنەوهی ئەو دێرە شەرافەتمەندانەیی کە لەو ژمارەیی گۆقاری هەولێریدا بلاو کردبوو وە مان لێرەدا بە دووبارە بلاوکردنەوهی ئەرکیکی قەرزداریی خۆم بەرانبەر فەیزی بەجی دەهینم و کەلینیکی گرنگی ئالقهیەک لە ئالقهکانی گەشتی ژیاپانم پەر دەکەمەوه ئەمەیه دەقی ئەو دێرانە:

«شەرمە و ناشرینە

لە شەوی شانزەدی مانگی شوبات هەندیک لە چەتە بێ دەسەلاتەکان لە کۆیە بەشەو بە تەنگ پەلاماری مالی تانیسە نەزیرە... مودیرەیی قوتابخانەیی کچانی کۆیەیان داوه، چەند تەقەیه کیان لە پەنجەرەوه بۆ کردوو کە بیکوژن، ئەم خێزانە بەرێزەش ژنن هیچ پیاویان تیدا نییه، زۆر خۆشی کە خۆی مەزن رزگاری کردوون لە دەستی بەدکاران و هیچ گوللەیه کیان پێ نەکەوتوو. جا برادەرەن وەرن سەیریکی ئەم سەیرانە بکەن لە هیچ شوپتیک کە کۆمەلێک پیاو دوژمنداری کچیک بکەن کە چەکەکی قەلەم و نووسینە. هیواپەکی زۆرمان هەیه لە دانیشتوانی کۆیە کە هەموو خۆیندەوارینکی تیگەبیشوو ئیفتیخاریان پیو دەکات ئەم نەوعە کەسانە نەپەلن لەناویاندا بژین، ئاشکرایان بکەن، تەبشیر بکرین لە ناو کۆمەل و حکوومەتدا. بەراستی مامۆستایان لە هەموو لایەک بە تاییەتی مامۆستایانی کۆیە بەم بزوتنەوهیه زۆر دلگیرن، هەموو خوشک و برابانی تانیسە نەزیرە لە لیوای هەولێر ئیحتیجایان پیشکەش دەکەن و تکایەکی زۆریش لە کاربەدەستان ئەکەن کە بنج و بناوانی ئەم ئیشە بیجییه دەربخەن و بە قانون جەزای خۆیان ببینن».

خۆینەر چاوپۆشی بکات لەوهی کە من خوشکە نەزیرەم بە خاتوو مامۆستا دانا و تەقەکەیشم بۆ دەمانچە بردەوه هەرچی مامۆستا فەیزییه بە «مدیرة» ی ناو دەبات و باسی تەفەنگیش دەکات... بێ دوودلی دەلیم شایەدیەکی مامۆستا فەیزی بۆ مودیرایەتی نیشانە پیناکوترە، خۆ کارەکە لە بنەرەتدا نە بە مودیرایەتی و نە بە تەفەنگبوون و دەمانچەبوونیش ناگۆریت. پرووشکیکی بزوتنەوهی نیشتمانی بوو بەرەواژ گەراپەوه بۆ کچیکی کوردی خاوەن هەست، کوردیکی مەردیش دەنگی تاوانبارکردنی لێ بەرز کردەوه، مەسعوود محەمدیکیش کە قەرزداریی هەلۆهستی ئەو کچە و ئەو مەردەیه دەیهوئ بەم یادکردنەوهیه قەرزە کەم بکاتەوه، با بلین قسطی بەکەمی لێ دەداتەوه، زمانیکی میژووی لەبیر کراویش لە هەندێ دێری تۆمارخانەیی دەفتەری شەرافەت دەگیرێ... دەقی ئەو دێرانەم بێ دەسکاری و بە شیواز و ریتووسی خۆی بۆ ئێرە راگویت.

ئەم گوتارەم، هەر دەلێی نەزری کردوو و لە خۆی گرتوو سەرەتا و ئەنجامی بە مەرگ بگەنەوه یە کتر چونکە وەک لێرەدا دوعاخوازی پاش مەرگ لە یادی مامۆستا فەیزی دەکەم، کە جاری بەرحەیاتیش بوو دوایین جار لە خەستەخانە نەخۆش بوو چوومه هەوال پرسی... دواي چەند رۆژیک لە هەولێرەوه خەبەری مەرگی هات. کەلینیکی گەورەیی لە شارەکی خۆی و لە دلی هەموو قەدرزانییک بەجییهشت.

«...»

له ژماره 53 ی رهنگینی که ژال و ده‌لادا باسیکی خوشکه‌له‌ی گوندی (نوره‌ددین) ی پزده‌رم خویته‌ده‌وه، گهلنیک بیره‌وه‌ری دوور و نزیکی لی به ناگا کردمه‌وه که رووداوی ناگه‌هان و به سفتوسوی رۆژگار سووره له‌سه‌ر سپی پاتکردنه‌وه و زران‌دنیان. وه‌ک بلیی به‌لایه‌وه ته‌سته‌مه، دیارییه وه‌یشومه‌کانی رهنگیکی ره‌شاله‌ی خویان نه‌هاویژنه‌ سه‌ر په‌لکه‌زیرینه‌ی خه‌یال... پیوه‌ندیی خۆم و پشتاوپشتی باب و باپیران تا ده‌گاته یازده‌ پشت، به نوره‌ددین و عه‌شیره‌ته‌که‌ی و خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ره‌ دوایینی باپیری باب‌ه‌کری مه‌حموودئاغا و براکانی بوون. هه‌ستیاریه‌کی سۆزناک له‌ ده‌رووندا ده‌بزویت چه‌ندیکی به‌سه‌ر ناوی یاخود یادیدا بکه‌وم، له‌مه‌شدا حه‌قم به‌لایه‌وه چونکه به‌لای که‌مه‌وه 450 سالیکی ده‌بیته‌ هه‌وه‌ل پشوه‌ بای ته‌و هه‌ریمه‌ بوته‌ هه‌ناسه‌ی باپیره‌ گه‌وره‌مان شیخ براییی جه‌زیری که یازده‌مین باپیری منه. دوو سه‌د سالیکی ده‌بیته‌ باپیری پینجه‌م، مه‌لا عه‌بدورره‌حمانی کاکی جه‌لی، له‌ دئی جه‌لییه‌وه هاتوته‌ کوئی، که ئەم پینج پشته 200 سالی بریبیت دیاره‌ شه‌ش پشته‌که‌ی پیش ته‌وانیش 250 سالیکیان رابردوو، به‌ تایبه‌تی که بزانی مه‌لا عه‌بدورره‌حمان 9 – 10 سالیکی کۆتایی عومری له‌ کوئی به‌سه‌ربردوو، هه‌ر نه‌بی پینج به‌شی عومری پیش هاتنی بو کۆیه‌ ده‌چیته‌وه سه‌ر حیسابی ته‌و 250 ساله‌. که‌وا بیگومان ته‌گه‌ر وردیپوی تیدا بکه‌ین له‌و میقداره‌ تیده‌په‌رتی.

له‌ هه‌ندی ئا‌غای میراوده‌لیم بیستوه‌وه که باپیره‌ گه‌وره‌ی ته‌وان و شیخ برایم به‌یه‌که‌وه له‌ جه‌زیر و بو‌تانه‌وه هاتوون بو مه‌لبه‌ندی پزده‌ر به‌لام قسه‌که‌ هه‌ر هی ده‌ماوده‌مه، نه‌ له‌ ته‌وانه‌وه و نه‌ له‌ پیشینانی ئیمه‌وه شتیکی نووسراو له‌ ده‌ستدا نییه‌ ئەم لایه‌ی ساغ کردیته‌وه. به‌هه‌مه‌حال، هانده‌ر هه‌ستی ده‌روونی بیت وه‌یا داخوازیی نووسه‌ری گوتاره‌که‌ بیت یاخود هه‌ردوو‌یان بن، وا لیره‌دا بایی ته‌وه‌ی باسه‌که‌ هه‌لبگریت خامه‌گیری تیدا ده‌که‌م به‌ سپاسه‌وه بو کاکه‌ حه‌مه‌ ته‌حمه‌د جاف و کاک عومه‌ر حاجی خدر نوره‌ددینی که یه‌که‌میان نووسه‌ر و دوه‌میان سه‌رچاوه‌ی باب‌ه‌ته‌.

له‌ لایه‌ن هه‌لکه‌وتی شویتی گوندی نوره‌ددینه‌وه پیوسته‌ بلیم ته‌و په‌راویزه‌ی ((دامینی زنجیره‌ چپای ئاسۆس و چواس و بلّغه‌ت و هه‌رمین و قه‌ندیل)) که له‌ گوتاره‌که‌دا به‌ ده‌وری نوره‌ددینه‌وه کیشراوه، هه‌موو پزده‌ر ده‌گریته‌وه به‌ میراوده‌لی و مه‌نگور و مه‌نده‌مه‌ره و ورده‌ تیره‌ و عه‌شیره‌تی دیکه‌ش. له‌و ریزه‌ شاخه‌نه‌ که هه‌ره‌ نزیکیان له‌ گوندی نوره‌ددین شاخی ئاسۆسه‌ که‌وتوته‌ به‌ری باشووری زیی گچکه‌وه و به‌ر حیسابی دیوی مه‌رگه‌ ده‌که‌ویت. ((چه‌واس)) یش ناچیته‌ هاوشانی ((بلّغه‌ت و هه‌رمین)) هه‌وه‌ ده‌شی له‌ گه‌ل شاخی ((گرده‌بیناسه‌)) ناوی بیت. هاوتای هه‌رمین و بلّغه‌ت له‌و ریزه‌ شاخه‌ی پزده‌ر که سنووری نیوان عیراق و ئیرانه‌ دوو لووتکه‌ی ((دووپه‌زه‌)) و تا راده‌به‌ک ((باربرنج)) یش دیته‌ حیسابه‌وه. هه‌موو ده‌شتایی ولاتی سه‌ر به‌ قه‌لادزه‌ ده‌که‌ویتته‌ نیوان نوره‌ددین و ریزه‌ شاخی باسکراو... له‌ گه‌ل((قه‌ندیل)) دا هه‌ره‌ نزیکی له‌ نوره‌ددین قه‌ندیلی مه‌نگوران و لووتکه‌ی هه‌ره‌ به‌رزی ((کۆره‌ش)) ی پی ده‌لین، به‌ پیوانه‌ی عاده‌تی نیوان ته‌و خه‌لکه‌ چ پیوه‌ندی له‌ به‌ینیاندا نییه‌ و رهنگه‌ به‌ سواریی ولّاخ هه‌ر نه‌بی 6 – 7 سه‌عات رینگه‌ له‌یه‌کتر دوور بن. به‌ هه‌مه‌حال ئەم ورده‌ حیسابه‌ کاریک ناکاته سه‌ر ته‌سلی باب‌ه‌ت و مه‌به‌ستی نووسینه‌که‌، به‌لام چ زه‌ره‌ریکیش نییه‌ له‌ تیخوینده‌وه‌یان.

له‌ لایه‌ن باری میژوویی کۆنی گونده‌که‌ و ناوچه‌که‌وه، که‌سیک بیه‌وی به‌ وردی به‌ جوړیکی میژووناسانه له‌سه‌ری بروات، خۆته‌رخانکردن و ماوه‌یه‌کی پشووداری ده‌ویت هه‌رنه‌بی له‌ رووی ته‌و راستیه‌ گرنگه‌وه که له‌وه‌ته‌ی مادده‌کان به‌ر له‌ هه‌زار سال پتر پیش مه‌سیحدا نیشته‌جیی کوردستانی ئیستاکی ئیران بوون و هیزوپیزنیکیان پیکه‌وه نا، بوون به‌ ئامانجی له‌شکه‌رکیشی ئاشووریه‌کان بو تیک شکاندنیان به‌ زوریش ره‌وی ئاشوور بو سه‌ر دیوی کوردستانی ئیران له‌ ده‌ره‌ندی ره‌مه‌کانه‌وه تیی کردوو و به‌ ناوچه‌ی ئیستاکی پزده‌ر تیه‌ریه‌وه هه‌تا له‌ سالی 612 پ. ز مادده‌کان به‌ یارمه‌تی بابلیه‌کان توانییان ئاشوور له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شینن، شه‌ست ساله‌ک دواتر کۆرشی هاخامه‌نشی ماددی تیک داو به‌ دریزایی پتر له‌

ههزار سال ناوچه که بوو به پي خوشی تهسکه ندر و تهشکانیه کان و ساسانیه کان... کاتیک عهره بی موسلمان دهسه لاتی پیکهوه ناو بهرنگاری ساسانیا و رۆمه کان بوو، له ماوهیه کی کورتدا ساسانیه کانی ریشه کینس کرد و رۆمه کانیشی برهو ئاسیای بچووک ره تاند.

شهری ناوداری قادسیه له رهمه زانی سالی 14 ی کۆچی، بهرانه ر 636 ی زاینی روهی داو دهسه لاتی ساسانیا له پاته ختیان تیک شکا... دواتر له شهری نه هاوهند که عهره به کان پینی ده لاین ((فتح الفتوح))، سالی 21 ی کۆچی، بهرانه ر 641 - 642 ی زاینی، ئیمپراتوریه تی ساسان کۆتایی هات. یه زدگورد ده سالان په له کوتکه ی لیره و له وی کرد هه تا له 652 ی زاینی به دهستی ئاشه وانیک کوزرا ئیتر رووپه ره ی میژوو به ته واوی وه گه را. ئیمه به چاکي نایزاین کوردستان به چند سال و مانگ که وته دهست عهره ب به لام دوو شت له و میانه دا جپی متمانه یه. یه کیان ته وه یه که کورد به حوکمی بی دهسه لاتی و مافخوراوی به به ریه وه نه بوو بهرگری له هیچ داگیر که ریک بکات، بگره له وانه بوو به هوی زولمیکي لپی ده کراو تیندا ته نگه تاو بوو بوو هاتنی داگیر که ری تازه ی به هلی پشوودان زانیوه. له به لگه ی ئه م راستیه شتی که ده هینمه وه بهر نیگای خویته ر. وه ک به دیهیه ئاشکرایه دانیشتووانی ده ورره ی مه داین، پاته ختی ساسانیه کان که وا له خواروهی به غدا ی ئیستا که بوو هه مووی فارس بوو که چی به فه وتانی دهسه لاتی ساسانیه کان نه ک هه ر فه رمانه روا و دهسه لاتدار به لکو هه رچی فارس بوو به ره و دیوی ئیران کشایه وه. کورده که چونکه هاو لاتی چواره م پینجه م بوو نه ک هه ر له جیگه ی خوی مایه وه به لکوو دوا ی به تالبوونی ده ورره به ره که ی له فارسه کان به شیکي ئه و به تالایه شی بو مایه وه و به ره و باشور داخزی، عهره بی تازه حاکم چ خه ته ریکي له کورده وه هه ست پي نه کرد هه تا حیسایی کی قایمه کاری له دزی بکات، کورده که له خوه به ره و دینی نو ی هات چونکه میژوو بو مان باس ده کات دینی زه رده شت به دهست شاهه کانه وه وه ها دزیو کرابوو چی هه ژار بوو لپی به زا که زا ک که وتو بوو ته نانه ت ئافیشتایه کی نووسراوی ره سی هه بوو به که لکی سیاسه ت ده هات و له کاردا بوو، یه کینکیشیان له سینه ی هیر به د و مووبه ده کاند بوو ده ماو ده م ده گو یترایه وه. حاشیه و ده ست و پاوه ندی شاهه کان له ره گزی فارسی سوو دمه ند بوون له و شیواندنه ی ئافیشتا، بویه پشگرییان له یه زدگورد کرد و بو ماوه ی 40 سالی که در یژه یان به هه ولی بيسوو دا. کورد و میلیه تی دبکه ی وه ک کورد ئه و هانده ره ی شک نه ده برد خوی به قوربانی جه لاده که ی بکات.

راستی دوهم ته وه یه، داگیر کردنی کوردستان له لایه ن عهره به وه که وا بیگومان بلا بوونه وه ی ئیسلامی له گه لدا بوو بی ته گه ره ی گه وره، له ده ورره ی 20، 21 ی کۆچی مه ودا ی باشی بری بوو. میلیه ته بیده سه لاته که ی کورد هه روه ک له ئاست ساسانیه کان بیچاره بوو له ئاست دهسه لاتدار و سه ره ک ئیل و فیودالی کوردیش ئه و بیچاره یه بوو، تا ته گه ر یه کیک له وان بهرگری ئیسلامی کرد بی بو پاراستنی سوودی خوی خه لقه که ی به ره و شه ر رمال داوه به لام شه ری توپی که گیانی هه لمه تبه رانه ی تیندا نیه.

ناوچه ی نوره ددین و پزده ر به عمومی سه ره ریگایه کی له شکری ئیسلام بوو به ره و دیوی ئیران. له ناو تو یژی گوتاره که دا ناوی دانیکورپاشا ده مانباته وه بو ئه و سه رده مه ی که له شکری ئیسلام ئه و ناوچانه ی کوردنشینی که وتبووه سه رریگه ی به ره و رۆژه لاتی روه و ئیرانی تیندا فه تح کرد.

ناوی دانیکور هه وه ل جار له کتیبه ناو ده ر کرده که ی مه لا صه مه دی مه رگه یی که وته بهرگو بی بیسه رانه وه. کتیبه که بن بوو کرا، مه لا صه مه د خوی سوور بوو له سه ر هیندی که کتیبه که فه وتاوه ئیتر به سووتان بیت یان به هوییه کی دیکه. من خۆم له م باره وه لیم پرس، وه لامه که ی هه ر ته وه بوو که کتیبه که نه ماوه. ته وه ی من خۆم چاوم بی که وتی له سه ره باسه کانی ئه و کتیبه ته نها ئه و به شه بوو که باسی هاتنی سپای ئیسلام، له هه ولیره وه، بو هه رمۆته و کویه و رۆندیات (رانیه) و گوندی رۆسته م (میرزا رۆسته م) و سه نجان مه رجین (سیناجیان و مه رگه) و قه ربابا (قه ره ته په) و دو قمان (دوو گو مان) و شیده ره (پزده ر) و قه لاتی (داینکور)... هه تا ته و دیوی ئیران بو ته وه، ده کات. ته وه ی دیتم ده سنوو سیکی نیوداشی خو شخوین و به قه له می ره صاص نووسرابوو. ناوانه ده یگوت «قال الامام الواقدي» وادیاره حیکایه ت له غه زواتی واقدی ده گیر ته وه و پینه ی دیاره غه له تی میژووی تی که وتوو به لام له لایه ن تو پیو گرافیا ی

ناوچه كهوه ههتا بلیتی راست و وردپیو بوو. به پیتی ئەو دەسنووسه پاش داگیرکردنی ولاتی بەردەربەند، لەشکری ئیسلام بۆ سەر دووقمان دەچیست. حاکمەکی دووقمان – دووگۆمان – داوا لە دانیكوری شیدەرە دەکات که بەهائای رابگات، دانیكور پشت ئەستور بوو به محکەمی قەلاکەیی خۆی و عەرەب بەهەند هەلناگرێ و گوی ناداته حاکمی دووقمان. ئەو شۆینەیی ئیستا پیتی دەگوتری «شەیدان – شەهیدان» شەرگەیی لەشکری عەرەب و حاکمی دووقمان بوو... ناوی دانیكور بەر لە کتیبەکەیی مەلا صەمەد نەببسترابوو بەلام لە ریتی هەبوونی «قەلاتی دینکە» وە که بەسەر دەشتی خاسدا دەنۆریت، ئەو دەشتەیی وا نۆرەددینی تیندا بنیات نراوه، زانرا که دانیكور هەمان «دینکە» یە که لە کۆندا خاوەن قەلاتە که بوو. نەشەزاندرە که دینکە، دانیكور شەری لەگەڵ موسلمانان کردوو، تەنانت مەرقلەدی دوو مردوو بەسەر گردی قەلاتی دینکەوه بوو بە ناوی شیخ و چاک و پیر رۆیشتبوو، کهچی لە کتیبەکەیی مەلا صەمەددا دەرکەوت که ئەو دوو قەبرە هی دوو صەحابەیی عەرەبە.

گردهکەیی قەلاتەکەیی دینکەیی بەسەرەوهیە (قەلات شۆیتەواری دیاری نەماوه) نەختیکی بە ناوی زیی بچووک که لە بنیەوه رەت دەبیت داشۆراوه و رماوه بەلام بەشی هەرە زۆری زەق ماوهتەوه. لەو کتیبەیی مەلا صەمەددا باسی شەری قەلاتی دانیكور و گرتنی لە لایەن ئیسلامەوه مەیلەو بە دریزی هاتوو.

کتیبە که دەلی لە سەرەتادا لەشکری ئیسلام نەیتوانی قەلاتە که بگریت لەبەر محکەمی دروستکرانی و قایمی جیگاکی بەسەر ئەو گرده بەرزەوه. لە ناو قەلاتدا بۆ ناوی زی رارەو هەبوو وەک بێر که ئیتر تینۆیتەیی جیی نینگەرانی نییە، دەرگاگەشی لەوانە نەبوو بە ئەبزاری قەلاگیری که لە دەست عەرەبەکاندا بوو بەشکیت، بۆیە بوو چەندیکی قوربانیشیان دا هیچیان بۆ نەکرا هەتا فیلیکی ژیرانیان بەکارهینا.

گردی کهوا قەلاتەکەیی لەسەر بنیات نراوه و لایەکی زیی بچووک، لای باکوری لە شکلی نیمچە کهوانەیی مەیلەو پینچ دەکاتەوه بە جۆریک ئەگەر پاسەوان لە سەربانی قەلاوه دنیا بە سەح بکاتەوه ناتوانی بزانی کهس هەیه لە حەشارگەیی پینچە کهدا خۆی دانووساندیبت. موسلمانەکان بەشیکی لەشکرە که لەو پشت ریزە گردەیی پینچ کردوو دادەمەزرتن بی ئەوهی ئەهلی قەلات هەستی پی بکەن. بەشی زۆری لەشکرە کهش لە پیندەشتی بەردەمی دەرگای قەلاتەوه هیرشی توند دەهینن... دواي ماوهیەکی ئەوتۆ که بايي ئەوه بکات هیرشەر تیندا شەکەت بیت لەشکرە که بە زاهیر دەشکیت و روو لە هەلاتن دەنیت. لەشکری ناو قەلات بەهەلی دەزانن و دەرگا دەکەنەوه و بەدوا هەلاتواندا بەنیازی لەناوبردنی یە کجارەکیان هیرش دەهینن بۆ پیندەشته که. ئەو تاقمە موسلمانەیی لە حەشارگەدا بوون بە غافلگیری و زۆر بە سینایی لە پشت گردەکانەوه بۆ قەلاتی دەرگا کرایەوه هروژم دینن. کاتیکی لەشکری دانیكور بە ئاگا دیتەوه قەلاکە گیراوه. ئیتر دەکەونه نیوان دوو ئاگری لە رووتهنی پیندەشتی خاس و تەفرووتونا دەبن، دانیكوریشیان لەگەلدا...

جاریکیان لەگەل شیخ حسینی حاجی سەیدا، لە قەلازەوه دەچووین بۆ نۆرەددین بەسەردانی پایزئاغا که گەبشینه نیهایەتی بانووی که بەسەر رووکاری قەلاتی دینکە و دەشتی خاس و نۆرەددیناندا دەنۆریت، لەو شۆیتەیی پیتی دەگوتری «سەرنیل» شیخ حسین هەلۆهستی پی کردم گوتی سەیری ئەو دیمەنە بکە. سەحابەکان لە بەناویچی دریزی گردی قەلاتەکەیی دانیكور کهوا لەبەرچاومانە خۆیان دانووساندوو که بە هیچ جۆریک لە قەلاتەوه نادیتین. لەشکری هیرشەریشی لەو دیوی ریزەگردە که لە پیندەشتهوه هجومی هەلخەلەتاندیان هیناوه و خۆیانان شکاندوه، ئیتر لەشکری ناو قەلات که دلنیا بوو لە نەبوونی هیچ هەرهشەیهکی ناگەهان دەرگای بۆ مەرگی خۆی کردۆتەوه...

وەک کتیبان باس دەکەن نەهاوهندیش بە فیلیکی ئەوتۆیی گیراوه لەگەل تیبینی ئەوهدا که شەری نەهاوهند لەگەل سەرلەبەری لەشکری یەزدگورددا کراوه و لەو شەرەدا، زۆر بەسەیری، یەکیک لە ئەسبایی سەلامەتی لەشکری نەهاوهند لە ئاکامی شەردا بوو بەهۆی تیچوونی لەشکرە که. بە نیازی ئەوهی هیرشی عەرەبەکان بۆ سەر شارە که لە ماوه برینی گەشتن بە نەهاوهند خۆی سارد دەبیت، لەمپەریکی چروپریان هەلنابوو وەک سەکو و کوچکە و بەرد و ئەوهی پیتی دەلین «عوارض» که ولاغ لە غار دەوهستینی چ جایی عەرەبانە، ئنجا که عەرەبەکان لەویشدا بە روالەت هەلاتن و لەشکری فارس رابیان نان کاتیکی که بایانداوه سەر فارسەکان و روویان پی لە شارکردنەوه فارسەکان لەبەر ئەو

لهمپه‌رانه نه‌یانتوانی بگه‌نوهه شووره و قه‌لای شار و ههر له رپی هه‌لاتندا پامال بوون به‌تایه‌تی له‌بهر ئه‌وه‌ی سواره و پیاده‌ی فارس به‌چه‌کی زۆر قورسه‌وه شه‌ریان ده‌کرد، عه‌ره‌به‌کان له‌چاو ئه‌واندا وه‌ک کارمامزی به‌هاران بوون له‌هیرش بردن و خو‌رزگار کردندا...

له‌وه‌ی خسته‌مه‌ به‌رچاوی خو‌یتنه‌ر ده‌رده‌که‌و‌یت که دینکه کورت کراوه‌ی ناوینکه به‌ر له‌ نزیکه‌ی 1350 سال عه‌ره‌به‌کان به «دانیکور» یان گو کردوو، ناشرانین ناوه‌که چه‌ندی لی گۆراوه به‌سه‌ر زار و زامنی عه‌ره‌به‌کاندا چونکه بینگومان وه‌کوو کورده‌کانی ئه‌وسایان له‌فز نه‌کردوو. ده‌توانم بلیم ئه‌و «ک» هه‌ر کاف بووه نه‌ک «گ - گاف». چونکه به‌قیاس له «مه‌رگه» که کردوو یانه به «مرجین» ده‌بوو بلین «داینجور» ته‌گه‌ر پینه‌که گاف بوایه. چه‌ندیکی ناوی کوکی ئه‌و رۆژگارانه‌ش به‌بیری خو‌مدا تیده‌په‌رینم به‌سه‌ر ناوینکا ناکه‌وم له‌میانه‌وه‌هه‌نیک بیت ته‌نانه‌ت ناتوانین بلینم ئه‌م که‌رتی «کور» هه‌مان کویری ته‌مرۆکه‌یه وه‌ک که ده‌لین «پاشای کوره» چونکه لیمان روون نییه له‌ سه‌رده‌مه‌دا «کور، کویر» چۆناوچۆنی له‌فز کراوه. ناوه‌که وه‌کو خو‌ی، لای من، بیسه‌رو شوین ده‌مینیتته‌وه‌هه‌تا له‌ که‌لینیکه‌وه‌ تیشکیک دیت و روونی ده‌کاته‌وه. به‌لام ده‌توانم بی دوولدی بلیم ناشی بلین «دانیکور پاشا» وه‌ک که ده‌لین «عه‌بدو ربه‌حمان پاشا» چونکه نه‌ بیستوو مانه‌ هیچ سه‌ردارینکی ئه‌وسا «پاشا» یی گوترا یی و نه‌ وشه‌ی «پاشا» ش له‌و سه‌رده‌مانه‌دا پاشا بووه. وه‌ک بزانه‌م «په‌تخشا» گوتراوه هه‌ر وه‌کوو «شاه» ییش «خشجتره» بووه هه‌رچه‌ند به‌شاریش گوتراوه خسه‌تره، ته‌نانه‌ت شه‌ه‌ره‌بان «خسته‌ره‌پاوه‌ن» گوتراوه و یۆنانه‌یه‌کان کردوو یانه به‌ساتراب. خسته‌ره‌پاوه‌ن به‌واتای ئیستای «محافظ» رۆیشته‌وه.

دیی نوره‌ددین خو‌ی مه‌رکه‌زی عه‌شره‌تی نوره‌ددین بووه و هه‌موو ئه‌و روینوه‌ی ئیستا پیتی ده‌لین پژده‌ر پیتی گوتراوه نوره‌ددین. له‌نیوان نوره‌ددینیان و میراو - ده‌لیان که به‌لای خه‌لقه‌وه له‌گه‌ل پژده‌ر یه‌ک شتن قه‌ول و بریه هه‌بووه که مه‌جلیسی ماقوولان له‌نوره‌ددیان پینک بیت و سه‌روکایه‌تی عه‌شیره‌تیش هی میرواده‌لیان بیت مه‌جلیسی ماقوولانیش ده‌سه‌لاتی سه‌لمینراوی هه‌بووه له‌کاروباری ئه‌و زه‌مانه‌دا.

به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و قه‌ول و بریه‌یه هه‌بیت، ولاته‌که له‌ ژیر ده‌ستی عه‌شره‌تینکی مه‌یله‌و دردا بووه پیتی گوتراوه (سه‌کر) چه‌ند دینه‌کیان هه‌بووه به‌لام ده‌ستدریژیان له‌و خه‌لقه‌ کردوه گه‌لیک مولکی ئه‌م و ئه‌ویان داگیر کردوو تا کار ده‌گاته جینگه‌یه‌ک که بریار له‌سه‌ر هه‌ندی بده‌ن چی میرواده‌لییه له‌ناوی بیه‌ن... له‌ رۆژینکی جه‌ژندا که میرواده‌لی و نوره‌ددینی کوپوونه‌ویان هه‌بوو بۆ چاره‌سه‌رکردنی زولم و زۆری سه‌کران، ئاگانای سه‌کر ده‌بانه‌وی غافلگیریان بکه‌ن، ئیتر گورج بۆیان ده‌چن به‌و نیازهی دوا‌ی له‌ناوبردنیان نانی جه‌ژنه‌ بخۆن... خه‌به‌ره‌که له‌ لایه‌ن خیرخواپانه‌وه به‌و مه‌جلیسه‌ی میرواده‌لی و نوره‌ددینیان ده‌گات، ئه‌وانیش بی ئاگاداری سه‌کره‌کان بۆیان له‌ بۆسه‌ داده‌نیشن و له‌ده‌می گه‌یشته‌یه‌کتردا شه‌ریکی خو‌یتاوی رووده‌دات و به‌شکستی سه‌کره‌کان کو‌تایی دیت و له‌شکری میرواده‌لی ئه‌و نان و پاته‌ی سه‌کران که بۆ جه‌ژن دروست کرابوو لیان بوو به‌جه‌می هه‌سانه‌وه... ئیتر سه‌کره‌کانیان ده‌رکرد ئه‌وانیش له‌و شویته‌ی نزیک گه‌لاله‌ که پیتی ده‌لین سه‌کری سه‌کران جینگه‌ر بوونه‌ته‌وه و که‌وتنه‌ سه‌ر باری که‌سابه‌تی بی ده‌ستدریژی. ده‌گیرنه‌وه ده‌لین ئا‌غای سه‌کران له‌ پژده‌ر هینده به‌زه‌بروزه‌نگ بوون ئا‌غای پژده‌ریانیان ناچار ده‌کرد که شه‌وی هاوینان خه‌ریک بن نه‌یه‌لن بۆقی دم ئاوان بقرینن نه‌کا ئا‌غای سه‌کری خه‌وی بزپیت.

یه‌کینک له‌ رووپه‌ره به‌ده‌نگ و سه‌داکانی میژووی نزیک دی نوره‌ددین باس و خواسی «قۆمیته» ی سالانی 1941 بوو، دواتریش بۆ چه‌ند سالیکی دریزه‌ی کیشا... هه‌راوزه‌تای قۆمیته به‌ده‌نگ هاته‌نه‌وه‌ی هه‌رایه‌کی کۆنتره که‌وا لیره‌دا بۆیان ده‌چینه‌وه. کورته‌ی باسه‌که ئه‌وه‌یه که میرواده‌لی و نوره‌ددینی، به‌ر له‌ حوکی ره‌زاشای په‌هله‌وی، مولک و زه‌ویه‌کی فره‌وانیان له‌دیوی کوردستانی ئیران که‌وتبووه ده‌ست. ره‌زاشا به‌فهند و فیل له‌ده‌ستی ده‌ره‌ینان. دوا‌ی پشوویه‌ک میرواده‌لی و نوره‌ددینی به‌له‌شکریکی ته‌یاره‌وه هیرش ده‌بانه‌ سه‌ر سپای ئیران و ده‌یره‌تین هه‌تا له‌سه‌رده‌شت ئابلۆقه‌یان ده‌ده‌ن. دوا‌ی بیئومیدیبوونی حکومه‌تی ئیران له‌رزگارکردنی سپا ئابلۆقه‌دراوه‌که‌ی خوایش له‌شیخ مه‌حموود ده‌کات که بکه‌و‌یتته به‌ینه‌وه، ئه‌ویش کاغه‌ز بۆ ئاگانایان ده‌نوسی و له‌سه‌ر ئه‌مری ئه‌و، دوا‌ی 45 رۆژ ئابلۆقه‌دان، سوپاکه

رەھا دەكەن بەرەو دەرەوھى ناوچەكە برون. ئەو مولك و زەويانەى رەزاشا بە فىل لە دەست پزدرەبىيانى دەرەيتابوو سەرلەنوئى كەوتەو دەستيان ... رەزاشا زانى بە زەبروزەنگ چارەى گرفتهكە ناكريت لە رىي مەسلەحەتتەو پزدرەبىيەكانى بە پارەيەكى سەككەى زىرى چەند جار ھىندى نرخی حەقىقى رازى كرد و ناوچەكەيان بەجىھىشت و ھاتنەو پزدرە ئەم روداوانە لە سالى 1927 سەريان ھەلدا. دواى ئەوھى لە سالى 1941 ئىنگلىز و سوڤىت ئىرانيان داگير كرد و رەزاشا دوور خرايەو و ھوكومەتى ئىران دەسلەتى كز بوو بە تايەتى لە خاكى كوردنشىن، پزدرەبىيەكان ھەوای وەرگرتەوھى ئەو مولك و دىھاتانەيان كەوتەو كەللە، بارەكەش و ھابوو، لەو بى ھوكومەتتەدا ھەرچى چاپوكى و نەترساوى و دەست پىشخەرى كردبايە، كوردى گوتەنى، رىزى سوار دەبوو، لەو رۇژانەدا كە سەرۆكايەتى پزدرە ھى بابەكرى سەلیم ئاغا و ھەباسى مەھموود ئاغا بوو، ئەوانىش بە پىي تەجرەبەى كە ھەيان بوو لە ئىدارە و راپھاتووى دوور ئەندىشى بوون و تا رادەيەكيش لەوانە نەبوون خىرا بە خىرا لەسەر تەمايەكى و ھەا رىكەوت يەك قسە بن، ھەل پەيدا بوو بۆ يەككى و ھەكوو باپىرى بابەكرى مەھموودئاغای خاوەنى دىي نۆرەددىن كە گەنجىكى پىنگەشتووى خاوەن قۇناغ و ناودەر كوردووى پياوھتى و نەترساوى بوو، بە گەرم و گوپى و بە پىي داخوازیى حال چاكى لى بەلادا كرد و ھەنگاوى ھەلئىنا بۆ وەرگرتەوھى مولك و مالى دۇراو، خەلقىكى زۆرى لە دەورە ئالا بوو بە سەرۆكى ئەو گروپەى پىي دەگوترا قۇمىتە، دوو سەرۆكى تەقلیدى لەو ناوھ بەرانبەر جموجوولى بى ئۆقرەى خاوەن تەمايان دەست پاچە مانەو، باپىرئاغا بوو بە تاقە سوارەى مەيدانى مولك وەرگرتەوھى خۆ ئەگەر بوستبايە لەو گوپ و بھەدا سەرۆكايەتى پزدرەرىشى لە بابەكر ئاغا و ھەباس ئاغا، كە مامى باپىرئاغا بوو، شلوك دەكرد، ھەر خۆشى بۆى گىرامەوھە كە مامى ترسى لى نىشتبوو رەئاسەتەكەى لى بستىنى بەلام بە دەموودووى گەپئامىزى پزدرەريانە پىي گوتبوو، مامە دلئابە رئاسەتى پزدرەرم بە پووشكەيەك ناوئت.

قۇمىتە بەھىزى تەواوھە مولك و مالى لە كىس چووى خستەو ژىردەستى خۆى و مەرکەزى چالاكىشى شارى سەردەشت بوو. و ھەا رىك كەوت دوواى سالىك، واتە لە 1942، شىخ لەتفى شىخ مەھموود، بە خىلافى رەئى باوكى كە لە ھەراى رەشىد عالی بۆى رىك كەوت بگەرئەتەو سەر جىگە و رىگەى خۆى و تەماى سەرپىچى نەبوو لە ھوكومەتى دواى رەشىد عالی، شىخ لەتفى دەستى چىاى گرت و لە ھوكومەت ھەلگەرايەو. داخوازیى حال و ھەاى ھىنا شىخ لەتفى بچىتە بانە و مېوانى ئاغاكانى ئەو مەلئەندە بىت. ھەمە رەشىدخان كە خزمایەتى لەگەل شىخ لەتفى بەست و حورمەتى تەواوى لىنا، بە پىي بەرژەوھەندىكى كە رەچاوى كوردبوو داواى لە قۇمىتە كرد كە رىي پى بدن شىخ لەتفى راگويزى بۆ سەردەشت، ھەرچى بانە بوو لە جغزى ئەو ناوچەيەدا بوو كە بەر ئىدارەى ئىنگلىزەكان كەوتبوو. مانەوھى شىخ لەتفى لە بانە لەگەل سىياسەتى ئەو دەمەى ئىنگلىز بووزى نەدەخوارد. كۆمەلەى قۇمىتە بە سەرۆكايەتى باپىر ئاغا شىخ لەتفىيان بە رىزەو ھەرگرت و شارى سەردەشتىشان بۆ بەجى ھىشت ھەتا دواى سالىك كە شىخ لەتفى لەگەل ھوكومەتى عىراق پىك ھاتەو و گەرايەو بۆ مەلئەندى سلیمانى، ئەوسا قۇمىتە چووە سەردەشت. ھەراى قۇمىتە بەردەوام بوو ھەتا ھوكومەتى ھەمەرەزا ھىزى پەيدا كەردەو و سىياسەتى جىھانىش كەوتە بارىكى تازەو كە ئىتر قۇمىتە چارى نەما و ئەو ناوچەيەى جى ھىشت و گەرايەو دىوى كوردستانى عىراق و لەبەريەك ھەلئەشايەو، چونكە ھۆى يەكگرتنى كە ملك و دىھاتى دىوى كوردستانى ئىران بوو لە حىسابيان سرايەو... لەو چەند سالەى بەزم و رەزمى قۇمىتەى تىدا لە كار بوو دىي نۆرەددىن بە راستى بووبو مەرکەزى پزدرە. من لەو سالانەدا خەرىكى خويئندى حقوق بووم، لە دوورەو دەنگوباسى قۇمىتە و باپىرئاغام دەبىست كە ئەوسا شناسايم نەبوو لەگەلئىدا، بەلام بەر لە بەسەرچوونى چلەكان و پىش 1950 سەرەتای ئاشنايمان دەستى پى كرد تا و ھەاى لىھات باپىرئاغا بوو بە دۇستىكى زىدە خۇشەويست و باوەر پىكرام... بە داخەو، نەخۆشى زۆرى مۆلەت نەدا، لە تەمەنىكى مەیلەو زوو رووپەرەى ژيانى پىچايەو.

لە پاشماوھەكانى دەنگوباسى قۇمىتە، كە بەشى زۆرىم لە عەولآغای پزدرەرى بىستووە، ئەم سى بەتەى خوارەو لە شىعەرى خوالىخۆشبووى مەمەندئاغای (فانى) مەشوور بە مەمەندى قايمقام كە بەشىكن لە قەسىدەبەكى مەدحى باپىرئاغا دەخەمە بەر نىگای خويئەران، ئەو سى بەیتەش ھەر لە عەولآغاو پى گەبىستو، ھەر ھىندەشى بە بىر مابوو:

ئەوا سەردەشتە یا ساحەى جنانە
كە غەم فەوتاوە عالەم شادمانە
بەسەف وەستاوە عالەم ریزەریزە
بەریكى هەر وەكوو ئالقهى زریزە
ئەلین هەر زیندە بیت ئاغایی باپیر
بەسەر بەرزى بژی و هەرگیز نهی پیر

دەگەریمەووە بۆ گوتارەكەى ناو رەنگین، بە كورتى دەلیم ئەوہى لە بارەى «كانى نەوت» كەوا بە پى دەقى نووسینە كە (بۆ زۆر لە پەسپۆر و زانایان و پشكینەرانیشت دەركەوتووہ... شویتى نەوت بیت و كبریتى هەبى) بۆ من خەبەریكى نووییە چونكە نەم بیستووہ پەسپۆر و زانا و پشكینەر بۆ ئەو ناوہ هاتبن و لییان داویتتەوہ، تەنانەت دویتى كە ریکەوتى 1993/4/29 بوو لە عەولآغا و ئەحمەدئاغای حاجى عەباساغام پەرسى، كە هەردوویان پزەدەرین، ئەوانیش لەم بارەوہ خەبەریکیان پى نەبوو، ئیتر پەرسیارە كە وەكو خۆى بەجى دەهیلیم. بەلام لە ئاست گوندى نۆرەددین كە گوتارەكە دەلى نەزانراوہ لە چیبەوہ هاتووہ، ئەوہى مەعلومە نۆرەددین ناوى عەشیرەتەكەى و بەسەر گوندەكەدا دابراوہ هەرچەند نەشزاندرى چ نۆرەددین ناویك و لە كام زەمانەوہ گوندەكەى ئاوەدان كەردۆتەوہ یاخود بە ناوى خۆیەوہ ناوى ناوہ، دەزانین میراودەلى نەوہى ئاودەلاغای بەكەم، لە ریزی سەرۆكانى عەشیرەتەكەن. ئەوہى ئەویش ئاودەلاغا بووہ... دریزەى درەختى خانەوادەى میراودەلییان لە یادداشتەكانى عەولآغای پزەدرى كە لە سالى 1992 بڵاوبۆتەوہ باس كراوہ، بە داخەوہ ئەویش لە رەچەلەكى عەشیرەتى «نۆرەددینی» نەداوہ. تا هیندە هەى بە پى ئەو یادداشتە، كاتیک باپیرەگەورەى میراودەلییان هاتۆتە پزەدر عەشیرەتى نۆرەددین هەبووہ و بەخیریشى هیتاوہ.

تا ئیترە قسە كۆتایی دیت، نەك یەكجارەكى، چونكە باسى ئەو هەریمە زۆرى بەبەرەوہیە رەنگە بەر و باوہشى رەنگینى كەژالیش ئەو هەموو دەنگوباسە دریز و بە پىچوینەناى و بە سەر و صەداىە نەگرتتە خۆیەوہ

سەرچاوەكان:

- رەنگین ژمارە 53 یى 1993
- یادداشتەكانى عەولآغای پزەدر، 1992
- فرەنگ ایران باستان (پەتخشیەى – لاپەرە 61) بەشى یەكەم
- پورداد عەزدین و ادب پارسی – جلد اول-
- د. محەمەد معین چاپى سپیەم ل. 13، 14.
- كەلەپوورى بنەمالەى جەلیزادان
- بەشیک لە كتیبەكەى مەلا صەمەدى مەرگەبى
- زانیاری شەخسى

بەغدا 1993/4/30

«...»

رۇژتيك له رۇژەكانى سەرەتاي سالى نويى 1993ز. له ديدەنييه كى دەستەي كوردى كۆرى زانيارى عىراق چەند دانەيەكم له چاپكراوى ھەمەچەشنى كوردى لەو بەرپىزانە پىن گەيشت. بە منەتبارييهوۋە چاويكى خىرام بە چەند بابەتيكى ئەو چاپكراوانەدا گىرا و بووشن بەسەرنج بۇ ھەلسەنگاندن كە بەعادەت بەرەوۋە رەخنە و راستكردنەوۋە و لىن بەسەرگرتنەوۋەدا دەرۆن. وەك له خۆوۋە ديارە، ھەلسەنگاندن چەنديكى جورئەتيشى تيدا بيت، پاكانە بۇ خۆى دەكات، كە بە نيازى خزمەتى رۇشنىبىرييهوۋە تەرازووى ھەلبىرپيت. دوودلييه كى بيهيز شەبەنگى دا و رەوييهوۋە له ئاست تيشكى ئەمەكدارى بۇ راستى و دروستى كە بە بەرزكردنەوۋەى فتيلەى چرا پتر پىرئىنگ دەداتەوۋە.

له پيشەوۋە دەستم بۇ «ئەنجومەنى ئەديبان»ى ئەمىن فەيزى بەگ برد كە بە چاودىرى «ليژنەى ويژە و كەلەپوورى كوردى»، له سالى 1982 ز. بە چاپ گەيشتوۋە.

بەر له ھەموو شتيك چووم بۇ ليستەى ھەلە و راست له كۆتايى كتيبەكەدا نەوۋەك من شتيك بە ھەلە بزائم كەچى خليسكى چاپ بيت. ھەر جارە ئەوۋەى بەراست داندراوو لەو ليستەيەدا ھەلەم پىن چارە دەكرد له شوپتى خۆيدا. كە ويستم ھەلەى دىرى 16 له لاپەرە 13 دا بەو جۆرە چارە بكەم كە له ليستەى ھەلەكاندا كراو، دىتم چى لەو لاپەرەيە و دىرەدا بە ھەلە داندراو ھىچ ھەلەى تيدا نييه: وشەى «بە دانش» رافە كراو «بە زانست، بە ژىرى».

له لاپەرە 63، دىرى 6 دا وشەى «وہزنى» راست كراو تەوۋە بە «وہزن» كەچى «وہزنى» له ھەموو رەويەكەوۋە بىن عەبيە. دەبوو «يەك بۇ سەد» لەو دىرەدا بە «يەك بۇ سەوۋ» راست بكريتەوۋە لەبەر خاترى كيشى بەيتەكە. بەر لەمانە دەبوو لە نيوۋەى دىرى دووھەمى بەيتى دووھەمدا وشەى «نيشتەرە» ئىشارەتى لى بدريت كە بە چوار بىرگەيى و بەقورسكردنى دەنگى «ش» تيدا بخويتندريتەوۋە دەنا بەيتەكە لەنگ دەبيت «نى ش تە رە» لە پەراويزدا بەيتى كۆتايى قەسىدەكەى لاپەرە 63 كە نووسراوۋە:

وہختى خەندە و نيگە و عيشوۋە و ناز

وا چاكتر بوو بنووسرى «عيشوۋەو» چونكە سەرلەبەرى بەيتەكان 11 بىرگەيىن دەبوو ئەمەيشيان ھەرەوۋەها بيت بەتايبەتى لەبەر خاترى مۇسقىاى ناو بەيتەكە. بەحرەكە 10 بىرگەيى ھەلدەگرپت.

بەيتى سېھەمى پەراويزەكە، نيوۋەدىرى يەكەمى نووسراوۋە:

وہسلى ئەكسىرە وەلى زەحمەتە

لەلايەكەوۋە كيشى لەنگە، بىرگەيەكى كەمە بۆتە دە بىرگەيى واتاشى نيوۋەچلە بۇ شعر. لە خۆمەوۋە رېم نييه وشەيەكى لەبار پەيدا بكەم نەكا ئەوۋە نەبى سالم گوتوۋەتى، دەبوو ليژنە ئەم لايەنەى ساغ بكردايەتەوۋە يان پەنجەى بۇ ناتەواويى نيو دىرەكە راکيشابايە، وشەى «تەكسىر» پىش وەك بزائم دەبى «تېكسىر» بنووسريت.

له لاپەرە 64، ليژنە نەختىك پەراويزى مافى مامۇستايى خۆى فرەواتر كروۋە لەوۋەى رەوايە كە له خويتەر دەگەيەنى دەبى ديوانى نالى، لە رافەى مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم و فاتىح سەير بكريت بۇ چەندوچۆنى واتاي بەيتەكانى نالى. بىنگومان ئەو شەرە كارىكى گرانبەھايە و يەكەم ھەوۋلى سەرلەبەرە بۇ تيگەيشتنى نالى، بەلام بىنگومان ئەو بى كەلەبەرە نييه كە رېى «نالىناسى» حەرام بكات لە بابايەكى بيهويىت بواريكى ديكە پەسند بكات، خۆ ئەوۋەى راستى بى شەرەدرانى ئەو ديوانە پىر بەدەم دەريان بىرپوۋە كە كارىكى كروۋەبانە ناتەواوۋە بگرە سەرەتايە، لە زۆر شوپتيشدا ديارە

ئەو واتايەى بە بەيتەكان دراوھ چاوپۆشى لە كەموكەسرى و نەگونجانى كراوھ. بەنيسبەت خۆمەوھ. ئاگام لە ھەموو سەرووبەريكى بەوھلەدبوونى ئەو شەرحە ھەيە و بارەھا و جارەھاش پەرسم پى كراوھ لە واتا ليدانەوھى شيعرەكان. ھەوھل جار شەرحىكى كەم قەوارە و سادە ھات بۆ ئەنجوومەنى كۆرى زانىارى كورد كە من ئەندامى كارا و تەرخان و نائىبى سەرۆكىش بووم. مەرحووم فاتىح، داخى بە جەرگم، چەند جارن بۆ لپپرسينەوھ دەھاتە كۆر و بەزۆرىش لای من دەمايەوھ... من بى دوودلى تيم گەياند كە شەرحە كە سادە و بى كىفايەتە و بەو شەرحە ناناىرەت. لە نموونەدا شەرحى چەند بەيتىكم بۆ كرد كە خۆم بە واتايان گەيشبووم، يەك لەوان ئەمە بوو:

خاو و بى خاوى دوو زولفى خاوم ئەز
چاوەچاوييەك غەزالە چاوم ئەز

گوتم: سەير كە لە نيوھى دپرى يە كەمدا «خاو» و «بى خاو» دپتت حالى خۆى پى شەرح دەدات بەرانبەر «دوو» زولفى خاو. بە لپك نۆرىن «تەناظر» ھەريەك لە وشەكان روو لە زولفىك دەكەن وەيا ھەر زولفە وەسفىكى پى دەپريت. لە نيوھى دپرى دووھەمدا «چاوەچاو»ى ھيتاوە بە واتاى «تەرب» لە لەفزا دووھ لە واتادا يەكە. كەچى «يەك غەزالە چاو» بە ژمارە يەكە لە واتادا «دوو» چاو رادەگەيەنى چونكە مامز دوو چاوى ھەيە. بەو پيە «دوو بە يەك» و «يەك بە دوو» سەرلەنوئى «تەناظر» پەيدا دەكەنەوھ و لەنگەرى ناوھروكى شيعرەكە رادەگرن.

مەرحووم فاتىح بە تەواوى متمانەى ھات كە دەبى ھەولپكى زلتر بدريت بۆ تەواو كردن و قوولتربوونەوھ لە شەرحى ديوانەكە. وا بوو ئەو شەرحە كورتيلەيەى وەرگرتەوھ، كەوتە سەر ئەم شەرحەى وا لەبەردەستدایە، لەوئيشدا كاكە محەمەد كە ئەوسا خۆى كارگۆزارىكى كۆر بوو بەگەل باوك و برا كەوت و فەرھادانە تيدا سەرگەرم بوو. وەك لەبیرمە شەرحە كورتيلەكە لە 1973 يان 1974 خرايە بەر نىگای ئەنجوومەنى كۆرەوھ، ئەم شەرحەيان ھەتا سالى 1976 ى خاياند... مەرحووم فاتىحيش لە لاپەرە 6 ى كتيبەكەدا ئەم لايەنەى بە كورتى باس كردووە كە دەلى: «... پاش ئەوھى چەند جارپك چووومە - لای فلان و بەركولپكى بەردلگرم سەبارەت بە نالى» و ھەست و چەشنى «نالى» لا كرد... لە نموونەى بەسەرگرتەوھى كە لەبەر لەو شەرحە بەھادارەى مامۆستا و كوراني بەيتىكى موناجاتەكەى رپى حەج لە نالى و شەرحەكەى دەخوازمەوھ كە دەلى:

لە سەد جى كلكى ئوشتەر گەيە ئەرزى مەھلەكە، ھيتا
يەمى فەجى عەمىقى ئالى ھەر بى قەعر و پايانە

لە شەرحيدا وشەى «ئال» نووسراوھ و ھەر بە واتاى رەنگى ئال لپك دراوھتەوھ ھەرچەندە خۆى لە واتاى پاتەوپاتى وشەكە دزیوھتەوھ و بە رستەى «ھيتا دەريای شينى رپگای دوورى...» رەنگى ئالى بە «شين» گۆرپوھ كە دەزانين لە بەيتەكەدا ئەم رەنگە ھيچ ناوى لە ناودا نيە. راستى «ئال، آل» بە واتاى «سەراب» دپت، سەرابيش دەشوبھيتە «يەم، بەحر» چونكە وەك ئاو دەردەكەويت. لە كوردەواريدا كە دەشپن كلكى وشتەر گەيشتە ئەرز مەبەستيان مردنيەتى لەو رووھو گۆيا ھەتا نەمرپت كلكى بە زوھى ناكەويت چونكە كە يخ دەپت بەسەر ئەژنۆكانیەوھ ھەلدەترووشكى و پال ناداتەوھ وەكو ولاغى دپكە...

لە لیستەى ھەلەكاندا ئیشارەت بۆ لاپەرە 117 كراوھ كە سەھوئكى تپدايە و راستى كردۆتەوھ. بەلام لە ھەمان لاپەرەدا و لە نيوھدپرى پيش ئەو سەھوودا سەھوئكى وەك ئەو ھەيە بە زەقى ماوھتەوھ. لەو لاپەرەيدا بەيتى چوارەمى قەسیدەكەى شپخ رەزا بە ھەردوو ھەلەيەوھ وەھا نووسراوھ:

طەبعى جەواد و كەرىمى ھەر وەكوو قاتانى دەلى
زەرھەمى بە قنطار ھەمى بەخشد و ئوشتەر بە قيطار

هه‌له‌ی نیوه‌دێری دووه‌می به‌یته‌که که له لیسته‌ی هه‌له‌کاندا ئیشاره‌تی بۆ کراوه‌ ئه‌و وشه‌یه‌ی «هه‌می» یه‌که‌مه‌ و ده‌بی بسپه‌ته‌وه. به‌لام له نیوه‌دێری یه‌که‌مدا وشه‌ی «هه‌ر» زیاده‌ و شیعره‌که‌ی له‌نگ کردووه. ئه‌گه‌ر «هه‌ر» بمینیتیه‌وه ده‌بی له جیاتی «که‌ریمی» بنووسریت «که‌ریم» ئنجا «جه‌واد» یه‌که‌رته «جه‌واد» له‌به‌ر خاتری کیش:

طه‌بعی جه‌واد و که‌ریم: هه‌روه‌کوو قاتانی ده‌لی
طه‌بعی جه‌واد و که‌ریمی وه‌کو قاتانی ده‌لی

له نیوه‌دێری دووه‌می پاش ئه‌م به‌یته‌ له‌نگیه‌کی زه‌ق هه‌یه، نووسراوه:

میثلی به‌حریکه‌ نه‌ ساحلی بیت و نه‌ کنار

ئه‌م ده‌قه یه‌ک بره‌گی که‌مه، ره‌نگه‌ به‌م جو‌ره‌ چاره‌سه‌ر بکریت:

میثلی به‌حریکه‌ نه‌ هیج ساحیلی بیت و نه‌ کنار

له به‌رانبه‌ر ئه‌م دێره‌ شیعرا نه‌دا، له لاپه‌ره‌ 116، ئه‌م نیوه‌دێره‌ شیعره‌ی ئاه‌ی:

ده‌بی ئاه‌ی له‌ جه‌ژنی وه‌سلی دله‌ردا به‌ قوربان

یه‌ک بره‌گی که‌مه، پێوسته «قوربانی» بیت له جیاتی «قوربان» هه‌م له‌به‌ر کیشی شیع‌ر و هه‌م له‌به‌ر خاتری واتاکه‌ی که‌ په‌کی له‌سه‌ر «ی» ئیزافه‌ که‌وتوووه.

ده‌چمه‌وه بۆ لاپه‌ره‌ 79 که‌ له لیسته‌ی هه‌له‌کاندا ئیشاره‌ت بۆ هه‌له‌ له‌ نووسینی به‌یتیکه‌ «حافظ» کراوه‌ که‌وا له جیاتی «ألیا ألیا» نووسراوه «ألیا ألیا». ده‌بوو لیژنه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تر چاره‌سه‌ر بکات که‌ به‌ کو‌تایی غه‌زه‌له‌که‌وه‌ نووساوه‌ و له جیاتی «اهملها» هاتوووه «أمهلها» یه‌سه‌ند کردوووه که‌چی له‌ په‌راویزدا «أمهلها» یه‌ «بیخه‌ره‌ لاه» رافه‌ کردوووه که‌ «اهملها» ده‌به‌خشیت. له جلدی 23-24 ی «گو‌فاری ده‌سته‌ی کورد» سا‌لی 1992، له ناو تو‌یژی گو‌تاره‌که‌ی د. ئه‌مین موتابجیدا ئه‌م به‌یته‌ به‌ «اهملها» کو‌تایی هاتوووه. له دیوانه‌ چاپکراوه‌کانی حافظیشدا هه‌روه‌ها نووسراوه. لیسته‌که‌ ده‌ماننیریتیه‌وه بۆ لاپه‌ره‌ 81 ی ئه‌نجوو مه‌نی ئه‌دیبان که‌ وشه‌ی «کر» بگو‌رین به‌ «کز». سه‌رخوار دانه‌وه‌یه‌ک له‌و لاپه‌ره‌یه‌ چه‌ند هه‌له‌مان دیتیه‌ به‌رچاو:

وشه‌ی «طوره‌ی» له یه‌که‌م به‌یتی غه‌زه‌له‌که‌ ده‌بی «طوره‌ی» بیت ده‌نا کیشی تیک ده‌چیت، وشه‌که‌ خو‌یشی «طره‌-طوره‌» یه‌.

له په‌راویزدا، دێری هه‌فته‌م وشه‌ی «بیداء» ده‌کرته «بیدار» به‌ واتای «به‌خه‌به‌ر، ئاگادار» ئه‌دیبه‌کانمان له‌م وشه‌یه‌ و چه‌ند وشه‌ی دیکه‌شدا که‌ فارسین هه‌له‌ ده‌که‌ن. به‌یتیکه‌ حاجی قادر له‌ مه‌دحی کردگادا ده‌لی:

ئه‌ی بی نه‌زیز و هه‌متا هه‌ر تو‌ی که‌ به‌ر قه‌راری
بی دار و بی دیاری بیدار و پایه‌داری

هه‌میشه‌ ئه‌م «بیدار» ه‌ی ده‌که‌نه «بیدار»، وشه‌ی «هه‌زار» به‌ واتای بولبول «هوزار» ده‌نووسن. به‌یتی نالی که‌ ده‌لی:

روخی تو گولیکه سهد بهرگ و ههزاری عاشق ئەما
له هه موو چه مهن دياره به ئوسولې ناله نالی

جوانییه که ی له وه دایه که وشه ی «ههزار» هه م به واتای بولبول و هه م ژماره ی هه زار هاتوو ئیتر له قه تار بوونی «یه ک
گول – گولیک» و «سهد بهرگ» (به واتای شه سته پر) و «ههزار عاشق» سی پله ی تاک و سهد هه زاری ژماره ریز
کردوو سه ره رای واتا گشتییه نازداره که ی به یته که. له شه رحه که ی ماموستا موده ریس ئەم به یته به م شکله نووسراوه:

روخی تو گولیکه سهد وه ک هوزاری عاشق، ئەما
له هه موو چه مهن دياره... هتد

تاشکرایه که «سهد وه ک» له جیاتی «سهد بهرگ» نادرسته له زور رووهوه، که یه ک له وان ئه وه یه ئەم نیوه دیره ته نها
خوی له هه موو قه سیده که دا ده بیته وه 15 برگه ئه وان ی دیکه سه ره له بهریان برگه یین و یه ک نه فهس و گردن.

وشه ییکی دیکه ش له وان ه ی به هه له یی له کار دین وشه ی «نما – نه ما» یه که کورده که ده یکاته «نوما» و ده لین «قیبله
نوما – جیهان نوما» له جیاتی قیبله نه ما و جیهان نه ما.

له مونسهدا ده لین له رو شنبیران نه ده وه شایه وه سی وشه ی «راناو، فرمان، زانکو» به واتای «ضمیر، فعل، جامعه» به کار
به یین. له لایه ن «راناو» وه ئەم پیشگه ی «را» سه ر به فیعله نه ک ناو ئیتر که ئەمه دروست بیت ده بی «راماست،
راخوری...» و گه لیک دیکه ش به یدا بن و ده لین «راماست» به واتای «په نیر» وه «راخوری» ش لبا ده.

فرمان هه مان وشه ی «فرمان» ه به واتای «امر». له گوته ی خه لقی نه خو ئندوو ده بیه یته ده لین: فرمانی خۆم جیه جی
کرد، به واتای ئه وه ی که بلێ: ئه وه ت فرمان بوو به سه ره موه جیه جیم کرد. هه له به ت ئەمه به کاره ئینانیک ی ره مه کی وه ک
ئه وه ی که به ر له جه نگی دووه م خه لقی ده زیاتی و ده وره به ری که رکوک ده یان گو ت: زه وه کانم «لاین» کرد،
مه به سته یی ته سو یه بو که به یینک کولونیل «لاین» سه رو کایه تی ته سو یه ی به ده سته وه بوو. ئەم فرمانه ره مه کیه ش
له لاین خو ئنده واری شارستانه وه فه لسه فه یه کی کالو کرچی تیدا به کار هات له وه دا که «فرمان» ی به «عمل» لیک دایه وه
ئیت توند ده ستی لی گیر کرد و له جیاتی «فعل» ی ریزمانی عه ره بی به کاری هینا، گویا «عمل و فعل» یه ک شتن.

«زانکو» دارشتنیک ی تیدا به کار هاتوو پشت له هه موو ده ستوورانی کور دیه. من ئه وه ی لی به عه یب ناگرم که به
ریکه وت «زان» له گه ل «ولاده» یه ک ده گر نه وه و ده شیا له م بواره وه زانکو به جیگه ی «مندال لیوون» بروات، به لام له
ده ست مندا نیه که «زان» کورتکراوه ی «زانین» بی به ناچار ی ده بیته که رتی ناوی کارای وه کوو «زورزان، که مزان،
لیزان» له مه وه هه رگیز ناشی بجیته به رای ی وشه وه ده نا ده بیته «زان» به واتای مندالبوون مه گه ر بلێی «زانینگه» وه ک
که ده لێی ئیستگه، جوگه، ئه وساش نایته «جامعه». ئیمه ئه گه ر له «گه له خه رمان، گه له کوی» یه وه بو زاراوه که بجین
وه ک که له «کومه ل...» دا به رواله تیش بی ئه و «کو» یه له وشه که دا هه یه، دیسانه وه به چاوپوشی نه بی زاراوه که له
چه ژدا شیرن نه یه ت: کوزانست، کوزانین، کو؟ به هه مه حال ئەم بیرگیریه زیانیک ی تیدا شک نابم هه رچه ند پیوه ند ی
یه که سه ری به «بیدار» وه نیه. دوا ی «بیدار» له نیوه دیری یه که می به یی دووه مدا وشه ی «طوره» وه ک پیشتر باسی
لی ده کرا ده بی «طوره» بیت ئیتر له هه ر شو ئنیک ی دیکه ش هه بیته ده بی راست بکریته وه.

له به یی سه نه می په راویژدا «مه شاطه» ده کریته «مه شاطه» که ئەمه راستی وشه که یه و کیشی شیعیریش وه ها داوا
ده کات. به یی چواره م له نیوه دیری یه که میدا وشه ی «به رزو» نه واتای هه یه و نه کیشی شیعیریشی پی هه لده گیریت.
ئنجا ده بی بلین به یی دووه م و سه نه م و چواره می په راویژه که واتایان دیار نیه ده بی له نووسینه وه دا هه له یان تی
که وت بیت. ئەمه ش ده قه که یانه به رینووسی ناو کتیبه که:

سازشی طورە وە روویدا بە فنون
باری راخستووە بۆ دۆشەکی یار
بەریدا شانە بە دل دامەنی زولف
شانی مەشاطە جودا بی بە چنار
گەر قیاسکەم بە قەدەت قەدی بەرزو
هەر وەکو سەرووە موقابل بە چنار

ئەم «قیاسکەم»ەش دەبی «قیاس کەم» بیئت.

لە لیستە ی ھەلەکانەو دەچم بۆ کتیبە کە خۆی و چەند تیبینیەکی پینوسیت ھەن دەیخەمە بەر لیژنە و خۆیتەرانیو: لە بەلگە ی راستنەبوونی «قیاسکەم» شایەدیک دەھینمەو لە نووسینی لیژنە خۆیەو، دێرە شیعریک لە ناوەرستی لاپەرە 6 دا بەم جۆرە کوتایی دیت «مەگەر خۆم کەم بە قوربانی».

لە سەرەتای دێری سێھەمی لاپەرە 7 نووسراو «سێھەم»، لە ویشدا کیشەیک ھەییە بە کەس چارەسەر نەکراو. بۆچی ئەم دوو «ی»ە لە نووسیندا لیک دەترازین، خۆی «ی» بە پیتی دوا ی خۆیەو دەلکیت؟ ناخۆ ئەگەر وشە کە «سیسەم» بووایە دەکرایە «سی سەم»؟ زۆر بە سەیری دەنووسری: ئەو پارە ی پیمە، پیمانە، پیتە، پیتانە، پینەتی، پینانە! کە دەگەنە دراوسێھەتی دوو «ی» لیکیان جودا دەکەنەو، مەن خۆیشم بە پیرەوی رینووسی باو گەلیک جار گوئی نادەمە مەنتیقی نووسین کە نابێ ماملەتجودایی تیدا بیئت، بە زۆری ئەگەر «ی» ئیزافە بە دوو وشەیک وە ک «شووتی» دا هات دەنووسن «شووتی قلیاسان» ئەگەر بە دوو کالە کیشدا هات دەنووسن «کالەکی قلیاسان». سەیرە لە کوئی! بگەرێو بە لاپەرە ی سەرەتای کتیبە کە دەبینی لە دێری سێھەمی «گەشەپندان» کەچی لە دێری نۆھەمی نووسراو «دەستپیکردن». هیچ بەھانەیک بەدەستەو نییە «پیکردن، پندان» بەم شیوہە وەھا ناچۆر بنووسری. بیگومان ھەلە و ناچۆری لە ھەر کەسیک و لایەنیکەو بیئت نا دروستە بەلام دەستە ی کوردی خۆی خاوەن بریارە لەسەر رینووسی کوردی دەبوو ئەو پتر لە پەرۆشی چاوەدێری دەستوورەکانیدا بیئت.

لەبەرەو کوتایی لاپەرە 7 وشە ی «بەرامبەر» نووسراو، ئەم وشەیک دوو ھاوڕینی دیکە ی ھەییە «سەرانسەر، دەوراندەر» خۆیشی «بەرانبەر»ە بەلام لە دەربریندا بە پنی داخوایی فونەتیک ئەو نوونە وەستاو لە بەرای دەنگی «ب» دا دەبیئتە «م» وە ک لە وشەکانی «ھەنبان، عەنبار، چەنبولە، زەنبەرەک...» دا نوونەکان دەکریتە «م». نەک ھەر لە بەرای «ب» بەلکوو لە بەرای «پ» ش ھەمان ماملەت لەگەل «ن» دا دەکریت بەلام وشە ی ئەوتۆیی دەگەنن لە کوردیدا، یەکیان وشە ی «قەنبار»ە بە واتای گاز لیگرتن کە دەکریتە «قەمبار» و کورت دەبیئتەو بە «قەپار». مەرحووم مامۆستا زەبیحی «سەرأسۆ»یشی بە خزمی ئەمانە دانا بەلام بە وردبوونەو قەناعەتی ھینا کە «سەرأسۆ» راستە نەک سەرأسۆ، بەرانبەر و ھاوڕیکانیشی یە ک کەرتی دووبارە دەبیئتەو.

«سەرأسۆ» ئەو دەگەینێ کە لە «سەر ئاسۆ» وە تەماشای شتیک دەکریت و بەسەح دەکریتەو. ئەم «بەسەح»ە ئەسلە کە ی «بەسەھ»ە لە «سەھینەن» ی پەھلەوییەو ھاتوو بە واتای «تفقّد» بەلام «ھ» کە ی گۆراو بە «ح» ھۆیە کەشی ئەو بە کوردی ھەموو «ھ» ی کوتایی وشە تی دەبات، لێرەدا گۆریوہەتی «ح» وە ک کە «پەھ» دەکریتە «پەح». لە نمونە ی قرتانی «ھ» ی کوتایی وشە: پەنا، شا، ئەللا، کوتا...

لاپەرە 9، 10 ی کتیبە کە ھەلۆھستیک گەرە کە. لە لاپەرە 9 وە ھەتا لاپەرە 17 نووسینیکی مامۆستا رەفیق حیلمی لە کتیبی «شعر و ئەدەبیاتی کوردی» یەو بە دەقی خۆی بۆ ئەم کتیبە راگویتراو. بریتیە لە ناساندنی فەیزی بەگ بە خۆیتەری کوردی سەردەم. لیژنە ی وێژە و کەلەپوور زۆر بە زانایی و ناسکیەو لە ئاست گۆتەیکەکی مامۆستا حیلمی کە

وابزانم لیژنه ئەم دەقە ی پەراویزی لاپەرە 10 ی لە نەزەردا بوو، کە لە پەراویزی لاپەرە 9 دا واتاکە ی بە کوردی لئ داووتەو بەلام ئیشارەتی بۆ ئەم لایەنە نە کردوو.

سەرنجی دووھەم ئەو یە کە دەلێ: وا بەناوبانگە کە ئەم دوو ھەلبەستە دەربارە ی «موفتی زەھاوی» یە.

وشە ی «ھەلبەست» کە بە واتای «شعر، نظم» دیت لەو سەرنجەدا دەچیتەو بە دوو بەیتە کوردییە کە و چوارینە فارسییە کە ی لاپەرە 9. دیارە مەبەسێش چوارینە فارسییە کە یە چونکە کوردییە کە خاوەنی دیاری ھە یە و مەعلوومە بۆچی داندراو، کە شەکوای حالە و مەدحی کەسی پێ نە کراو. ھەرچی چوارینە کە یە مەدحە، ریی تێ دەچی بۆ مەدحی موفتی زەھاوی داندراویت، ھەم لە بەرئەو ی کە لە بەغدا ژیاو و ھەم لە بەر دەلالەتی «محیط دوجھان استعداد» کە لە شان و عیلمی زەھاوی دەو شیتەو. بەلێ دەزانین شیخ رەزا ھەجووی توندوتیژی موفتی کردوو بەلام دەشی ئەم مەدحە ی بەر لە ھەجووکان گوتبیت وە ک کە لە مەدحدا گوتوو یەتی:

مومکین نییە ئیدراکی حەقیقەت بە تەواوی

مومکین نییە ئیدراکی نەکا زیھنی زەھاوی

لە گەل ئەمەشدا، چەزی شیعر کە لە گەل ئەو مەدحانە بینگومان بۆ فەیزی بەگی داناون ھیوتی یە ک سەرجاوی مەدحکراون. بەھەمە حال دەبوو لیژنە لە جیاتی «ئەم دوو ھەلبەستە» بلێ «ئەم چوارینە یە، ئەم رۆبایییە...» یان «ئەم دوو بەیتە فارسییە» ھەتا خۆیتەر حیسابی لئ تیک نەچیت وە ک کە من بۆ ماو یە ک لیم تیک چوو. واتای چوارینە کەش وە ک من تیی بگەم ئەمە یە: چ سەیر لەو دا ھە یە بەغدا بە بوونی تۆ تیبدا ناز بکات، ئە ی ئەو کەسە ی و جوودت «محیط» ی دوو جیھانی ئامادەییە، زەررە بەو ھیچیە ی خۆبەو گرو لە خۆر دەباتەو لە بیرورای روناکی تۆ داوی یارمەتی بکات.

ئەم «محیط» وە ک بزانی بە واتای دەریای «محیط»، واتە ئوقیانوس ocean ھاتوو نە ک ئابلوو قەدەر وە ک کە لیژنە بۆی چوو، دوو جیھانە کەش بۆ دنیا و قیامەت دەچیتەو نە ک دوو جیھان وە یا دە جیھان کە ژمارە ی خۆراییی پتوہ لکابیت و ھیچی تێ ناچیت. لە لایەن کیشی چوارینە کەو جگە لە ژمارە دوو ژمارە «دە، سی» ش دەست دەدەن. ژمارە «سە، نە، سی، نۆ نۆ» ی فارسیش دەست دەدەن بەلام ھیندە ی «دوو، دە و سی» گورج نین. لە لایەن واتای بە کیش و تەرازوو ھە تەنھا «دوو» دەست دەدات کە دنیا و قیامەتە.

لە لاپەرە 11 وشە ی «مشیمە» بە مندالدان داندراو. وە ک بزانی مندالدان رەحمە، ھەرچی مەشیمە یە «پزدان» ی پێ دەلین. ئەم «پز» وە ک لە «پسمام، پزماد و کورماد» دا دەردە کەو ی ھەمان «پسر – پسر» ی فارسییە لە کوردیشدا ھە یە بەلام بە زاراوہ بۆ مشیمە رۆشتوو.

راڤە ی بەیتی یە کەم و دووھەمی قەسیدە کە ی لاپەرە 11 بە یە کەوہ شیرن دین. من واتای ھەردوو بەیت بەم جۆرە تی دەگەم، ئەمەش دەقیانە بە ریتووسی کوردی:

ز نوظفە یی قەلەمەت دەر مەشیمە یی قیرطاس

نەتیجە ھاست بە قییمەت گرانتر ئەز ئەلماس

صەحیفە موعجیزە پیراست بەسکی چون مەریم

بە بەر گروفتە مەوالیدی عیسەوی ئەنفاس

شیخ رەزا دلۆپی قەلەمی مەدحکراوە کە ی که دەبیته وشە لە «قرطاس» دا بە «نظفە» دادەنی و قیرطاسە کەش بە پزدان. «نظفە» سەرەتای رِسکانی مندالە لە پزداندا. ئیتر ئەم نوظفە یە قەلەمی مەمدووح لە پزدانی کاغەزدا ئاکامی وهای هەیه گرانتر یی بە نرخ لە ئەلماس.

صەحیفە «واتە: رۆوپەرە کە دەکاتەوه قرطاس» موعجیزە نەخشینە چونکە وه کوو مەریەم لە هەناوی خۆیدا گەلێک مندالی عیسەوی نەفسی هەلگرتوو. وه ک دەزانی هەناسە ی عیسا ئیجیا کەرەوه بووه. ئنجا هەناوی مریەم بە ک عیسای تیدا بووه (عیساش مندالی نەبووه ئەمما دلۆپی مەرە کە بە کە نەزۆک نییه) هەرچی پزدانی کاغەزی دۆستە کە یەتی چەندان مەوالیدی وه ک عیسای تیدایە کە وشەکانی نامە کەن.

لە «معجزه پیرا» دا وشە ی «پیرا» کەرتی ناوی کارا – اسم فاعل – ی دارپژاوه لە چاوگی «پیراستن» ی فارسی هاتوو کە بریتییە لە جوانکردنیکی عەیبەر بیت و دەبیته تەواوکاری «آراستن – ئاراستن» کە زیاد کردنە لە جوانی. کورد کە «ئارایشت» بە کار دەهینیت لە «ئاراستن» هوه هاتوو بەلام کە ئاراستە بە واتای «تیگرتن – توجیه» لە کار دەهینیت تیدا بەسەهوهو چوو. ئاراستن و پیراستن هەردوو یان پیکهوه بە واتای جوانکردن دین. بە مەجاز دەشی ئاراستە کردن بە «تەیارکردن» بروات کە لەشکر بە چە ک ئاراستە دەبیت.

لە دێرە شیعری سێهەمی قەصیدە کە دا کە شیخ رەزا لە رۆوی قیاسهوه، ئە ی ئەمین فەیزی بە جوبرەئیلی ئەمینت دادەنیم، پالپشته تە کە ی لەو قیاسەدا ئەوه یە کەوا هەر وه ک جوبرەئیل هەلگری وه حیی خودایە و ئەمینی وه حییه، ئەمین فەیزیش هەم ناوی ئەمینە هەم کاغەزیشی پرە لە موعجیزە. من تەمام نییه بەسەر هەموو کتیبە کە دا بچمەوه و رەخنە کاری لە گەل ئەمین بە گ و لیژنە دا ساز بەم چونکە پتر لە کتیبە کە دەخایینی. ناواناوه ییک نەبی دەست بو چقلێک وه یا قەسە لێک دەبەم ئەویش بە نیازی خزمەتی کتیبە کە خۆی.

لە لاپەرە 13 دا راقە ی دەقاودە قی «در یتیمی» بە «دوربیانای» کراوه کە نەختیک لە راستە واتای وشە «یتیم» دووره، بەلام لە راقە ی سەر لە بەردا بە «دوربیه کانه» لیک دراوه تەوه و جیی خۆیەتی و راستە، تەنها زیدە شەرحیک پنیوستە بگوتری: «دری یتیم» ئەم دووره یە کە لە قەپلکێکدا تەنهایە و دانە ی دیکە ی لە گەلدا نییه ئیتر گەورە تر دەبی لەوانە ی بە تەنهای فرازی نابن. وشە ی «نایاب» یش هەر چە نەندە لە واتای زیدە پەسەند بە کار دیت لە حەقیقە تدا بە شتیک دەگوتری هیچ هاوتای نەبیت بگرە هەر دەست ناکه ویت چونکە «یابیدن» واتە دۆزینەوه و دەستکەوتن. کە گوت «نایاب» دەست نە کەوتن دەگە یەنی. لە تە ک نایابدا وشە ی «کمیاب، کەمیاب» هە یە کە دەکاتەوه کە ممانەند.

لە لاپەرە 22، 23 دا لیژنە بو سالی لە دایکبوون و مردنی نالی هات ئەو سالانە ی داناوه کە لە کۆنەوه یی بە لگە و لیکۆلینەوه باوی ستاندوو یی ئەوه ی هیمایە ک بکات بو رایە کی دیکە کە لەو سالە ی بو مردنە کە داناوه کۆلیوه تەوه و کۆمە لیک بە لگە ی لە دیوانە کە ی نالی خۆیەوه هەلینجاوه کە ناشی نالی لە تەمەنی 56 سالی مردبیت. ئەم رایە ی من لە کتیبی «چە پکیک لە گولزاری نالی» کە لە حەفتا کاندا بلاو کرایه وه هاتوو. سەیریکی لاپەرە 31 ی شەرحی دیوانە کەش بکەیت دەبینی مەر حووم فاتیح لە پەراویزدا نووسیوه تی بە لگە کانی سەر بە ساغکردنەوه ی سالی مردنی نالی لە دەسنووسیکی «مسعود محمد» وه رگرتوو. رایە کە ی من جگە لە لیکدانەوه و شایە دی باپیرم حاجی مەلا عەبدوللای جەلیزادەشی لە گەلدا یە کە گوتبووی کاتیک سالی 1289 ک مە کە ی بە جی هیش نالی بەرحیات و زور بە سالدا چوو بوو. تەمەنی 56 سالی لە چاو ئەو پیرییه ی کە حاجی مەلا عەبدوللا دیتبووی و دەلالە تی چەندان شیعری نالییش رای دەگە یەنی ئا ئەو تەمەنە زور کورت دیتیت. بە هەمە حال ئەو لیکۆلینەوانە ی سالە کە ی مەرگی نالی بەسەر دە کە نەوه و ئەو پینداگرتانە ی لەسەر سالانی 1800 و 1856 ز بو ژیان و مەرگی نالی بە دلگە رمییه وه بەر دەوامن هەمووی بیلزوووم دەبن پاش ئەوه ی ماموستا عەبدوللا حەداد، دوا ی گەرانەوه ی لە خویندنی ئەوروپای لە تەلە فزیونی – وایزنام هی موسل – باسی کتیبیکی نووسەریکی فرەنسه یی گێراوه کە دەلی لە سالی 1290 ک نالی لە تەستە مبول مرد و بە خاک سپێردرا، نووسەرە کە خۆیشی لهوی بووه. ئەم سالە ی 1290 کە دەوه ستیتەوه ئاست

سالانی 1874-1873 ی ز تەمەنی دەگە یە نیتە 74-73 سال کە لە 1800 هاتبیتە دنیا.

راستیکیه، ئه و پیرییهی که باپیرم له نالیی دهگیرایهوه و له باوکم و مامهوه به ئیمه گهیشتووه پتر له 73 سال راده گهیه نیت کهوا سه رهتای بوونی چند سالیک دهخاته پیش 1800ز -هوه بهلام بهلگهی مادی بو ئهم لایه نه تا ئیستا له دست که سدا نییه ههروه ک بو 1800 یش هیچ بهلگه پهیدا نییه. تو بلیی نووسهران دهست له ساله دروزه کهی 1845 شل بکه نهوه؟ باوه ر ناکه م!

له پهراویزی لاپه ره 23 به دم باسی ژبانی نالییهوه، لیژنه بو ئهوه چووه که نالی له پاش سالی 1840ز. که دهوه سیتیهوه بهرانبه ر سالانی 12561255- ک به ناچاری سلیمانیی به جی هیشته. هه رچهنده لیژنه هوی ناچارییه که به دهسته وه نادات و بهلگه ش ناهینیتیهوه بو سه پاندنی ئه و ساله بهلام وا پی ده جیت ئاواره بوونی نالی به تیکچوونی حوکمرانیی بابانه وه ده به سیتیهوه که به پی بوچوونی خوی سالی 1850 ز (به رانبه ر 1266-1267- ک) ده گریته وه. ده بیین 10 سالیک ماوه ههیه له نیوان 1840 و 1850 دا ئیتر مرؤف نازانی چوناوچونی له ئاست ئه و بیرو رایه دا کهوا له «په نهانی» ماوه ته وه دلی خو ته سکین بکات.

له دیوانی عه بدولباقی عومه ری تیکچوونی بابان به پیی حیسابی «جمل» به م میسه ره عه دیار خراوه:

بسید رآیک فتحت بابانها

که سالی 1261 ک ده گریته وه، له مه شدا شوبهه نییه هه م له بهر ده لاله تی شیعه ره که و هه م له بهر قسه ی ده ماوده می کو پی که ده زانین له شکری ئه حمه د پاشا له کو پی شکستی هینا له بهرانبه ر نه جیب پاشا والیدا، شکسته که ش هونه ری نه جیب پاشای تیدا نه بووه، بیسه ره وه به ری له شکری بابان خوی سه به ب بووه. باپیرم گتیرابوویه وه که عومری 10 سالی بووه شه وی گو پی له ته قوه هوه ری ناو له شکری بابان بووه که بو ته هوی لیک هه لوه شانی باپیرم له 1250 ک به وه له د بووه بو 1261 ده سالیک مه ودا هه یه. ده گتر نه وه، نه جیب پاشا زور بیثومید بووه له سه رکه وتن، رجا کاران ده نیریته لای ئه حمه د پاشا که ریزی نه شکینیت چی ئاره زویه تی بو ی بکات. له وه لامدا ده لی: «ئه گه ر والی ده خاله تم پی بکات ده یکم به کو یخای قوریتان...». ئه م قسانه جینی گومان نین هه رچهنه میژوونووسان شتیکی دیکه بلین.

راستییه که ی چ هویه کی ئه وتو نییه وه ها له نالی بکات که له بهر تیکچوونی حوکمی بابان له سلیمانیی ده رجیت. ئه حمه د پاشایه کی به سه لامه تی له ئه سته مبول بزیت و تورک هیچی لی نه که ن، بو ده پی نالی له ترسی ده ستریز پی ئه و تورکانه ئاواره بیت! ئه حمه د پاشا گه شت و گه رانی ئه وروو پاشی کردووه، له ئه سته مبول مه جلیسی ئاوه دان و به ها تو باتی هه بووه، هینده ش تیرو ته سه ل بووه یه که سیکی وه کوو شیخ ره زا باره ها مه دحی ده ست و که ره می کردووه، ئیتر نالییه کی شاعیر و بی مایه ی دنیایی له چی بترسیت؟ سالم دووره پاریزی کردووه که ده زانین باری ئه و به پی پایه ییکی دنیایی تییدا ژباوه جودایه له هی نالی، خو ئه ویش وه ها ئاواره نه بووه که له سلیمانیی به ته وای بته کیتیه وه، نالیس له جغزی ده سه لاتی تورکاندا ژبا و په نای بو ئیران و تووران نه برد، شتیکی له بریاری واقعه وه دیته لیکدانه وه ی بیلایه نه وه ئه وه یه نالی بهر له رمانی بابان به نیازی حه ج سه فه ری کردووه، هه ر بو یه یه، مونا جاته که ی ری حه جی، به هه رسی پارچه ی یه ک له دوا یه کییه وه، باسیکی ئاواره بوونی تیدا نییه وه ک که دواتر شکات له ده سته بیمه ئوایی و گه ری ده یی ده کات. نالی جارئ له و سه فه ره دا بووه حوکمی بابان هه لوه شاهه و حالی ولات شیواوه ئیتر دوودل ماوه له گه رانه وه تا ئه و ده مه ی «قوربانی توی ریگه تم» بو سالم ده نیرئ و پرس ی پی ده کات ئه ویش وه لامی بیثومیدی بو به ری ده کات. سه یریکی سه ره تایی مونا جاته که بکه که ده لی:

ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا هه تاکه ی حیرصی ویرانه

له گه ل ئه م عیشق بازانه برؤ بازانه ئازانه

موسلمان لی ره مانی خانمانت هه ر نه مان دینی

په شیمان به که ده رمانی مایه ی تیمانه

تا لەم موناچاتەدا چ ترس و لەرزیکى ڕووخانى بابان و قەمچى تورکان ديار نىيە. نالى تانووت وەبەر خۆى دەنى کە بەرەو حەج ھەلەقەنى، تا دەتوانىن تارمايى ترس و لەرز بىننە ناو ھەلبەستە کە دەبى واتاى وشەکانى ھەلگىرپنەو. حەزم دەکرد لىژنە بەلگەى سەپاندنى سالى 1840 زى بەدەستەو دەبايە چونکە سالىکى کش و مات و بى دەنگ و دەلالەت چ فەرقى نىيە لەگەل 1839 و 1842 و 1845. دواى ئەم تىبىننە داوا لە خوێنەر دەکەم بە خوێنى ساردەو لەگەلدا سەرنجى ورد لە واتاى دوو بەيتى سەرەتاي موناچاتە کە ڕاگریت، بەتايبەت بەيتى دووھەم، لە ماوەيە کى کورتيشدا دلّى خۆى بەداتە بەيتى شەشەم:

فیداکارى تەن و جان بە لە ئاسانى ھەراسان بە
 کە داغ و دەردى ڕىگەى مەککە باغ و وەردى مەردانە

نالى لەم بەيتانەدا وەزعیكى ئارامى بى قورت و گرى لەبارەى خۆیەو بەس دەکات کە دەیەوئ ئىمانى خەست و خۆلى مۆسلمانەتیی لى بەخەبەر بىتیت و بالى عاشقانە وەکوو باز بخوازیتەو پى بفریت و لەو وەزە ئارامى ھەلەقەتیت. بەخۆى دەلى: ئەى مۆسلمان! لىرە مانەوئى خانمانت نەمان و فۆتان دىتیت. پەشیمان بە لەو ئارامیەت چونکە لىرە «نەمان و بەرەو حەج ڕۆیشتن» دەرمانیکە دەبیتە ماىە «مان – بقاء» وەیا لە ماىە ئىمان. لە بەيتى شەشەمدا ئەم واتاى خەستەر دەکاتەو کە دەلى «لە ئاسانى ھەراسان بە» واتە بارى وەھا ئاسان و ھەموار کە تىدايت خۆتى لى ھەرسان بکە تا بگەیتە ئەو داغ و دەردەى ڕى مەککە کە باغ و گۆلى مرۆى مەردە... ڕەنگە زىدەروۆى لە قسەمدا نەبیت کە دەلىم نالى لە ھەموو عومرى پىش و دواى ئەم دەمەى کە بەیتەکانى تىدا ھۆنیتەو ھالىکى ھىندە ئارامى بەخۆیەو نەدیتووە. ئىتر نازانم چۆن بى بەلگە دلّ تەسکین بکەم کە نالى لەبەر ناچارى لە سلىمانى دەرچوو.

لە شەرحى دیوانە کە «خان و مان» نووسراو. وا دەزانم «خانمان» راستە چونکە پاشگرى «مان» لەم وشەى و ھى وەک ئەودا دەلالەتى جىگە، شویتى ھەيە وەک کە دەلى: نىشتمان مەبەستت جىگە لى نىشتەو وەک ئەو «دودمان، گرودمان – بە واتاى عەرشى خوا...» و ھى دیکەش. بەلام دەبى بزانین لە «قارەمان، دوشمان. ئەھرىمەن» و ھى دیکەشدا ئەو «مان» ھ و «مەنش» ھ شتىکى دیکەيە، لەگەل [...] ئىنگلیزى يەک رىشەن. لە کتیبى سەر بە زمانى کۆننە خویندوو مەتەو دەلى لە «ئاسمان» دا ئەم «مان» ھ جودايە لەوان بەلام نالى لە چىیەو ھاتوو. ئەگەر ھەلەم نەکردبى «ھەورامان» دەبى «خۆرامان – شویتى لى ھەلاتنى خۆر» بىت.

لە پەراویزى لاپەرە 25ى ئەنجوومەن سەرنج بۆ مەلایە کى ئۆمەر گۆنەتیی ولاتى کۆبى راکىشراو بە زىرەک و شاعیر لە قەلەم دراو و ئەویش وەک «ئەحمەد کۆر» ناوى مەلا ئەحمەدە کۆرەيە. راستیە کە ئەم مەلایە کە مەشورە بە «مامۆستا کۆر»، يە کىک بوو لە دوو کەسى کۆبى کە ناویان دەرکردبوو بە خاوەن کەرامەت. ئەوى دیکەيان ئافەرەتیک بوو ھەمىسان لە لادىو بە شار ھات، بوو بە بووکى يە کىک لە بنەمالەى «خادم السجادة» کەرتى کۆبى، ناوى «مامۆستا مەلاژنە عەنەبەر» بوو جا بە ھەر تەئویلیک بىت، چ دىنى چ فیزیایى، لە ھەردوو یان پىشینی و کەرامەت دىتراو و بىستراو. کاک ئەحمەدى شىخ لە ھەندى ئەو نامانەى بۆ حاجى مەلا عەبدوللاى ناردوو سەلام بۆ «ئاشەوان» دەنیرى کە ئەم مامۆستا کۆرەيە دەگریتەو. لەو ڕوووە کە بەئىک مەدرى بریفەکانیان بوو و ئاشەوانى بۆ کردوون. لەلایەن پایەى مامۆستا عەنەبەرەو ئەوئەندە بەسە کە لە دەمى بە خاک سپاردنیدا حاجى مەلا عەبدوللا گوتبووى، يە کىک دەشاریتەو کە ھەمووان دەھىتیت. مامۆستا کۆرەش خاواناسیک بوو باوکم مەفتوونى بوو، ھەتا مەرگىش لە سالى 1943 لە زۆر مەجلیسەکانیدا بە سۆز و پەرۆشەوە باسى ئەحوالى مامۆستا کۆرەى دەگىرایەو. باوکم دەگوت مامۆستا شارەزای «نحو» ى عەربى نەبوو بەلام ھەر عىبارەتیکى بە ھەلە بۆى خویندرايەو تى نەدەگەیشت ھەتا بۆى راست دەکرایەو، گوتبووى نەحو نازانم ئەمما دلّم بۆ مەعناى عىبارەتیک ناچىت ھەلەى تىدا بىت. يەک لە کەرامەتەکانى کە لە شىوہى خەونى راست خۆى نواندبوو ئەو بوو، بە باوکمى گوتبوو ئەگەر لە خىزانەکانى ھەماغا ھەر کامیکمان حاملە بى کوریکى

دهبی، ناوی بنین «حه‌مه‌د زیاد» ناشیی له مآلی باوکی به‌خێو بکری. قسه‌ی دیکه‌ش زۆرن ناتوانم ده‌ریان بېرم، حهماغا تا ئه‌و دهمه وه‌جه‌ی نیرینه‌ی نه‌بوو ته‌مه‌نیشی پآلی به 80 سال دابوو. کاکه زیادى ره‌حه‌ته‌ی موژده‌ی ئه‌و خه‌ونه بوو، له مآلی حهماغاش به‌خێو نه‌کرا. کاکه زیاد له 1914 هاتووه‌ته دنیا، دياره مامۆستا کۆره تا ئه‌و ساله و نه‌ختیکيش دواتر ژياوه. يه‌کینکيش له که‌رامه‌ته‌کانی مامۆستا عه‌نبر ئه‌وه بووه که شه‌وی مه‌رگی کاک ئه‌حه‌مه‌دی شیخ. ئه‌و خه‌به‌ری مه‌رگه‌که‌ی به‌خه‌لق راگه‌ياندبوو.

له په‌راویزی لاپه‌ره 32 دا وشه‌ی «هه‌لبه‌سته‌ر» هاتوووه گو‌یا ریژه‌ی ناوی کارای لیک‌دراویان دارێژراوه. له عه‌ره‌بی «اسم فاعل»ی یی ده‌لین له کاری «به‌ستن – هه‌لبه‌ستن» هه‌هاتوووه. ده‌بی خوینته‌ر و لیژنه‌ش ئاگادار بکه‌مه‌وه له راستیه‌ک پێوه‌ندی به‌م ریژه‌ی ناوی کاراوه هه‌یه که به‌هۆی «هه‌ر» هه‌وه دروست ده‌بیت. له پێشه‌وه ده‌بی له گو‌شه‌نیگای ئه‌م پاشگه‌روه، کاری تیپه‌ر و تینه‌په‌ر له یه‌کدی جودا بکریته‌وه. هه‌رچی تینه‌په‌ره بېرای بېرای ئه‌م پاشگه‌ره به‌خۆیه‌وه ناگرئ چ به‌ساده‌یی بیت و چ به‌ دارێژراوی و لیک‌دراوی بیت. ناشی کاره‌کانی وه‌ک: نووستن، رۆیشتن، مردن، هه‌لکه‌وتن، دابه‌زین، به‌دواداگه‌ران و پاشگه‌زبوونه‌وه، ریژه‌ی ناوی کارایان لی وه‌رگریته‌ وه‌ک: نووسته‌ر، رۆیشته‌ر، مرده‌ر، هه‌لکه‌وته‌ر، دابه‌زه‌ر، به‌دواگه‌ره‌ر و پاشگه‌زبووه‌ر... هه‌رچی کاری تینه‌په‌ره هه‌یه له رینی به‌کاره‌ینانی پاشگری «و»ی ئیسمی فاعیله‌وه ریژه‌ی فاعیلی لی دروست ده‌بیت و ده‌گوتری: نووستوو، رۆیشتوو، مردوو، هه‌لکه‌توو، دابه‌زیو، به‌دواداگه‌راو و پاشگه‌زبوویه‌وه...

خوینته‌ر سه‌ری لی نه‌شیویت که ئه‌م وشانه به‌ دوو «و» کو‌تایان دیت، ئه‌وه‌ی ریژه‌ی کارا دروست ده‌کات ده‌نگی «و»ی ریژه‌که به‌ دوا کو‌نسانتدا بیت و «و»ی کو‌نسانتیشه که به‌ دوا بزویندا بیت... به‌داخه‌وه ریتووسه ره‌سمیه‌که‌مان زۆر به‌ بیباکی دوو «و»ی له بو‌یه‌ک ده‌نگی «و»ی درێژ هه‌لبژارد. کۆری زانیاری کورد بو‌واوی درێژ که‌شده‌یه‌کی به‌سه‌ر تا که واوه‌وه په‌سه‌ند کردبوو چونکه هه‌یج مه‌نتیق نا سه‌لمیته‌ی دوو بیت بینه نیشانه بو‌ تا که ده‌نگ مه‌گه‌ر له خه‌له‌تی گو‌شرا‌ندا وه‌ک: که‌له، شه‌مه‌ه...

کاری تینه‌په‌ر ریژه‌یه‌کی سه‌ماعی هه‌یه ناوی کارا و ناوی چاوگیشی یی ساز ده‌بیت: به‌ره‌هه‌ست، ریکه‌وت، سه‌ره‌رۆ و خۆشگه‌ره... ناوی کاران. [به‌رکۆل]. ده‌مه‌ته‌قه هه‌لده‌گرئ ئایا ناوی کارایه یا ناوی به‌رکاره هه‌رچه‌نده «کۆل – کۆلان» تیپه‌ریش نییه «به‌رکار»ی بو‌وبیت. سه‌لیقه‌ش ده‌زانیت، چه‌نده‌کیکی وشه‌ی کاره‌که ده‌مینیتته‌وه ببیته که‌رتی ناوی کارای ئه‌وتویی. ئه‌م ریژه‌یه له‌گه‌ل فیعلی تیپه‌ردا به‌ پێی داخوایی حال ناوی دارێژراو دروست ده‌کات ئیتر ناوی کارایه یان ناوی به‌رکاره یان ناوی ئاله‌ته... له نموونه‌دا: زۆرخۆر، دوورین و پیاوکۆژ... ناوی کاران. دسکۆژ، هه‌لبه‌ست و رایه‌خ... ناوی به‌رکارن. ده‌سگه‌ره، چا‌پآلیو و ده‌سته‌به‌ره... ناوی ئاله‌تن.

واش ده‌بی ناوی واتا له‌م ریژه‌یه دروست ده‌بیت وه‌ک: هه‌لسوکه‌وت، هه‌لسووروداسوور، ئیتر کاره‌که تیپه‌ر بیت یان تینه‌په‌ر فه‌رقیک ناکات چونکه وشه‌کان چالاکیی ناوی کارا و ناوی به‌رکاریان تیدا په‌یدا ناییت وشه‌کان مه‌ندن چونکه ناوی واتان.

تیبینییه‌کی مه‌یله‌و شرایه‌وه هه‌یه له‌وه‌دا که دروستبوونی ناوی دارێژراوی ئه‌وتویی به‌هۆی پێشگری «لی، یی، تی» که به‌ ئه‌سل له پریپۆزیشن «به، له» هاتوون زیده هه‌زیک به‌ وشه‌که ده‌دات له‌وانه‌یه کاری تینه‌په‌ر تامی تیپه‌ری تی بگه‌ریت. به‌ نمونه: بێگه‌یشتن، تیگه‌یشتن، لێچوونه‌پیش، پیداچوونه‌وه و تیرا‌خو‌رین... وه‌ک تیپه‌ر دینه به‌رگۆی. ئه‌م دیارده‌یه له‌وه‌وه دیت که پریپۆزیشن به‌ به‌رییه‌وه هه‌یه ببیته هۆی نه‌قلی تاو و ته‌ئسیری کار، له عه‌ره‌بیدا «تعدیة بالواسطه»ی یی ده‌لین. ئه‌م سیفه‌ته‌ی پریپۆزیشن وه‌های کرد که له کاری تینه‌په‌ری «کۆشان» ناوی کارای دارێژراوی «تیکۆشه‌ر» په‌یدا بیت که به‌ خیلافی ده‌ستوور «هه‌ر»ی خستووته دوا کاری تینه‌په‌ره‌وه (له زاری موکریان و به‌شی دیکه‌ش له کورستانی ئێران، پریپۆزیشن «ده» هه‌یه که له دیوی عیراق «له» ی بو‌ به‌کار دیت. ئه‌وان ده‌لین «ده‌ دلما» له جیاتی «له‌ دلما» وشه‌ی «له» له زاری موکریان جینگه‌ی به‌کاره‌ینانی جودایه له جینگه‌ی «ده». هه‌رچی «ده» یه بو‌ خه‌له‌تی یی جووله‌یی به‌کار دیت: ده‌لین «له‌ منه‌وه بو‌ تو‌ سلاویک دیاری بیت» (نألین: ده‌منه‌وه – یاخود ده‌منرا... یاخود... ئه‌م باسه‌ درێژه‌ی هه‌یه...).

کاری تیپەر له ئەسڵدا کەمتاکورتیکی بەهۆی «ەر» هەو ناوی کارای لی وەرگیراوه، ئەویش بێگرفت نییه، بە نموونە دەلیم «نانکەر» کە بە رووالەت ئەم «ەر» هی پێوهیه دوو تییینی گەورەیه بە دەورەوهیه، یەکیان ئەوهیه کە وشە کە لیکدراوه و سادە نییه، کەس کەرتی «کەر» ی بە سەر بەهۆی له واتای فاعیل بە کار نەهیناوه هەر نەبی له ترسی تیکه‌لبوون له گەل وشە ی کەر بە واتای «حمار». تییینی دووهم ئەوهیه، ئەگەر «ەر» بچیتە سەر فیعلی «کردن» دەبی بگوتری «کردهر» وەک کە دەگوتری «نووسەر، بیسەر، بینەر...». کەواتە ئەم دەنگە ی «ر» له «نانکەر» دا بنەرەتییه و هی چاوی «کردن» هەو کە له «نانخۆر» دا ئەو «ر» بنەرەتییه. له وشە ی «ناندهر» دا دەنگی «ر» پاشگره نە ک بنەرەتی، چونکە له «دان» دەنگی «ر» پەیدا نییه پاشگری «ەر» له ئینگلیزیدا بی گرفته چونکە بە هارای له کاردیت.

بەهەمەحال نووسەر، دەستیان خۆش بیت، پەراویزی بە کارهینانی پاشگری «ەر» یان کیشاوه تا ئەوهی بیسەر، کوژەر، بینەر. و چەندین وشە ی دیکەش کەوتنە ناو نووسین و سەر زمانانیشەوه بەلام نەمزانیوه «گوتەر» بە کار هاتبیت، هۆیه کەش ئەوهیه کە ریزە ی ئەو جوړه ناوی کارایه له فیعلی رانه‌بردوو و «داهاتوو» هەو وەرده‌گیریت. «گوتن» ییش له داهاتوودا دەبیتە «دەلی» ئەگەر «وشی، دوشی» هەوشی «بە کار هاتبايه دەگوترا «وشەر» وەک کە دەلین «گوشەر» له بری «عصاره». سەر ئەوهیه کە دەلین «وتی» بەلام نالین «دەوتی» وەک کە دەشی بگوتری «دەوشی»... وەک کە گوتەر نەبیتسراوه هەروه‌هاش «رێنەر، بردهر، گرتەر، پینچەر و شووشتەر...» جاری نەپشکووتون.

بەهەمەحال ئەم روونکردنەوهی وها کورت و لیقرتاو کە زەرەریکی تیدا شک نابەم مەبەستی بنەرەتی نییه له‌وهی گوتم و بەتام بلیم، ئەوهی مەبەستە شتیکی دیکەیه. جایەز نییه ریزە ی ناوی کارای سادە ی وەک «گوشەر و بینەر...» بە گردی بەشدار بیت له بیکهینانی ناوی کارای ناسادە، چ داریژراو بیت و چ لیکدراو. له نموونەدا دەلیم ناشی له جیاتی «نانخۆر، پیاو کوژ، دووربین...» بگوتری «نانخۆرەر، پیاو کوژەر و دووربینەر...» بۆیه نابی بگوتری «هەلبەستەر» راستە، دەزانین «هەلبەست» ناوی بەرکاری دروست کردوو بەلام ریمان هەیه بچینه‌وه بۆ بە کارهینانی «و» ی فاعیل و بلین شاعر هەلبەستوو یان هەلبەستوو ته‌نها. له نووسینی مه‌یلەو کۆنمدا ئەم لایەنەم روون کردوو ته‌وه بەلام کێ تاقەتی هەیه شتی وها شرایه‌وه و ونبوو بەیادی خۆیه‌وه بلکینی؟ لێره‌دا دەلیمه‌وه کە گوت: گورگی مەر خواردوو مەبەستت ئەوهیه گورگه‌که مەری خواردوو. ئینجا بشلیی: مەری گورگخواردوو، دیسانه‌وه هەمان واتات مەبەستە چونکە مەر گورگ ناخوات. له دەسته‌واژه‌ی «دزی مەربردوو» دزه‌که جیگه‌ی کارای گرتۆته‌وه. له «مەری دزبردوو» مەرکه‌که جیگه‌ی بەرکاری گرتۆته‌وه و دزه‌که‌ش کارا. کە گوت «کابرای درۆه‌لبەست» بە ناچاری وشە ی «هەلبەست» واتای فاعیل بەده‌سته‌وه دەدات، له مه‌شدا سەرپینچی بچینی چونکە کورده‌که که خاوه‌ن زمانه‌که‌یه وها ی ره‌فتار کردوو ئەگەر بۆ دەر بازبوون له ته‌گه‌ره بلی «کابرای درۆه‌لبەستوو» واتاکه ئەوه نابی که مەبەستە چونکە له‌م حاله‌ته‌دا ده‌سته‌واژه‌که سیفه‌تیکی کاته‌کی (وقتی) و تاکه رووداو راده‌گه‌یه‌نیت هەرچی «درۆه‌لبەست، ته‌لاقخۆر و قۆلبر...» و ئەم ته‌رزه ریزه‌یه سیفه‌تی هەمیشه‌یی و خوو پێوه‌گرتن راده‌گه‌یه‌نن. ته‌لاقخواردوو و قۆلبریو سیفه‌تی وه‌قتیان لی ده‌فامریته‌وه کە جاریک درۆ کرابیت و قۆل برابیت...

ئەم باسه‌ دریزه‌ی به زۆر لایاندا هەیه، چی دیکه له‌سه‌ری نارۆم. پەراویزه‌کانی کتیبی «ئه‌نجومه‌ن...» گه‌لیک شتی سوودبه‌خش و نرخداریان تیدا به ره‌خنه‌ی من بایی سه‌ری ده‌رزیان لی کهم نایته‌وه، ره‌خنه‌ ته‌نها بهر ئەو شوینە ده‌که‌ویت که ره‌خنه‌ی لی گیراوه ده‌خلی به‌سه‌ر شتی دیکه‌وه نییه، بن لی‌وخستنیشی چ سوودی تیدا نییه بگره زه‌ره‌به‌خشه‌ له‌و رووه‌وه که رووناکی ده‌شاریته‌وه.

له‌ لاپه‌ره 39 قه‌سیده‌که‌ی سالم هەموو به‌یتیکدا وشە ی «چ» هەیه و له «ئه‌نجومه‌ن...» به «چه» نووسراوه. لیزنه‌ له ئاست «چه» ی به‌یتی یه‌که‌مدا ده‌ری بریوه که «چ» راسته. سه‌ره‌له‌به‌ری «چه» کان ده‌بی بکریته‌وه «چ» شکلی «چه» هی زمانی فارسییه. له‌مه‌دا گرفت نییه، به‌لام هەندی روونکردنەوه‌ی دیکه‌ پینوستن له‌ میسرعه‌ی دووه‌می به‌یتی یه‌که‌مدا. «غەنی و» ده‌بی بکریته «غەنی وو» له‌به‌ر کیشی شاعر. به‌یتی هەر دوای پەراویزی ئەو لاپه‌ره‌یه که نووسراوه:

شاه خالته ته‌صویری خه‌لایق ئاری
ظاهیره قودره‌تی حه‌فت چه‌ له‌به‌رن و چه‌ له‌ بیر

سەرله بهری بهیته که به هۆی لیلی میسرعی یه کهم، هیچ وانا به دهسته وه نادات سهره رای ئه وهی که میسرعه که خۆی وهها له نگه که لکی پیوه نه ماوه. وهک بۆی ده چم ده بیی دهقی بهیته که ئه مه بیته:

شاهیدی خالیقه ته صویری خه لاییق ئاری
ظاهیره قودرتهی حه ققهت چ له بهرنا چ له پیر

له پهراویزی لاپه ره 41 میسرعی دووه می بهیته کی ناو «ئه نجومه ن...» بهو شکله هاتوو ه که له دیوانی «ئه حمه دی کۆر – چاپی مه هاباد» دا ده دیتریت:

مه جنون ئاسا غه رقی خوینم لیم حه رام بوو خورد و خاب

ئه م وشه یه ی «خوین» ده بی «خوون» بنووسریت به پیی ئاههنگی میسرعی یه کهم که ده لی:

بوو به بریان دهروونم چاو پر ئه سرین دل زه بوونم

لیته وه دیاره «دهروونم، زه بوونم» داوای «خوونم» ده کات. میسرعی دووه می بهیته که له «ئه نجومه ن» دا وهها هاتوو ه:

مه حببو یا وا بو ت جنوونم لیم حه رامه خورد و خاب

ئه مه ی «ئه نجومه ن» له گه ل ئاههنگی سهرله بهری بهیته که ریک ده روا ت. وشه ی «خوون» کوردی ره سه نه. له شیعری شیخ ره زادا هاتوو ه:

وه کو شه خسی که زاری کا له دهستی دوژمنی خوونی

پهراویزه ی ژماره 5 هه ر له و لاپه ره یه دا میسرعه کی دیوانه که چاپی مه هابادی هی ناوه ته وه ئه مه ته ده قه که ی:

با له بهین لا چی حیجابه دل بهر و ئا فتابه

ئه م ده قه نه واتای هه یه و نه کیشیشی دروسته. ده بی له ئه سلدا وهها بو بی:

با له بهین لا چی حیجابه دل بهری روو ئا فتابه

له لاپه ره 44 دا دیری نۆه می موسته زاده که «هه ر عه فوه خه یالی» تیدا هاتوو ه. ده بوو لی ره هیما بو شه رحه که ی دیوانی نالی بکات که له ویدا «فیرده وسه مه ئالی» یه و هه له که ی پی راست بکاته وه چونکه وهک بزانه له هه موو ئه و دیوانانه ی نالی که چاپ کراون هه ره وهها نووسراوه جگه له وهی که «هه ر عه فوه خه لاتم» له میسرعی چواره مدا هاتوون ئه م دووباره کردنه وهی یه ک ته عبیر له نالی ناوه شیتته وه. دیاره فه یزی به گ له نووسینه وه دا شه بهنگی «هه ر عه فوه خه لاتم» خۆی به سه ر زه یهیندا زال کردوو ه و به داخوازی قافییه «خه لاتم» بووه ته «خه یالی» که له گه ل «نالی» ریک دیت بهو جو ره ی که له دوا یه کتر هاتوون. ئه مه ش شتیکه زور جار ان روو ده دات به تایه تی لی ره دا که «خه لات» و «خه یال» به دهنگ و به شکل نووسینیش له یه کتر نزیکن. ئه مه ده لیم له حالیکدا نوسخه ی «ئه نجومه ن...» که ی که ی لیژنه له

به‌رده‌ستیدا بووه ده‌سنووسی فهیزی به‌گ بیټ دهنای ده‌بی بلین له نووسینه‌وهی دوا کاتدا هه‌له‌ی تی که‌وتوو، هه‌ر له‌ه لاپه‌ره‌یدا به‌یتیکی موسته‌زاده‌که که‌ چواره‌مین به‌یتیه‌تی و له‌ شهرحی دیوانی مامۆستای بیاره‌ییدا به‌یتی ده‌ه‌مینه و ئه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌به‌تی له‌ هه‌ردوو دیواندا:

قوربانی بلالم که‌ هیلالانه‌ هه‌لاتووم
هه‌ر عه‌فوه‌ خه‌لاتم

له‌ شهرحی دیوانه‌که‌دا هاتوو که‌ له‌ دیوانی نالی چاپی «گم - گیوی موکریانی» دا له‌ جیاتی «هه‌لالانه» وشه‌ی «بلالانه» هاتوو و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ باره‌ه‌ گوتوو که‌ «بلالانه» به‌ واتای «وه‌کوو بلال» ئه‌وه‌ ده‌به‌خشی، نالی وه‌ک که‌ «بلال» له‌ جه‌ور و سته‌می قوره‌یشییه‌کان هه‌لاتوو، ئه‌ویش، واته‌ نالی‌ش له‌به‌ر گونا‌هی زۆر وه‌یا له‌ جه‌ور و سته‌می تورکی داگیر که‌ر بۆ لای پیغه‌مبه‌ر رای کردوو.

من له‌ ده‌سنووسی دیکه‌شدا ئه‌م «بلالانه» م دیتوو، ئه‌گه‌ر وشه‌که‌ ئه‌سل بیټ وه‌یا گۆراو بیټ مه‌هاره‌ت و جوانییه‌کی تیدایه‌ شهرحه‌که‌ی بۆی نه‌چوو. «بلالانه» هه‌روه‌ک ده‌شی دووباره‌ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «بلال» بیټ، به‌ به‌رییه‌وه‌ هه‌یه‌ بخویندیرتیه‌وه‌ «بلا - لانه» واته‌ «بی لانه» له‌ میاندا «بلا» عه‌رییه‌ وه‌ک که‌ له‌ شهرحی وشه‌ی «مه‌له‌کول مه‌وت - ملك‌ الموت»، له‌ لاپه‌ره‌ 154ی شهرحی دیوانه‌که‌دا به‌ «ملی که‌ل موت» واته‌ «ملی وه‌ک موو باریکت» لیک‌ دراوه‌ته‌وه‌... ئه‌م «بیلا - لانه» به‌ له‌گه‌ل «هه‌لاتووم» به‌ واتای فی‌رار کردن ریک‌ دیت، ئیمه‌ نازانین جو‌ره‌ نووسینی ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ ده‌م و قه‌له‌می نالی هاتوو ته‌ ده‌ر ئه‌مما گومانم نییه‌ هه‌ردوو جو‌ر به‌ دل و ده‌می نالیدا هاتوو هه‌رچه‌نده‌ نووسین هه‌ر یه‌ک شکل هه‌له‌گریت، هینده‌ش له‌بارن و ئه‌وه‌نده‌ش مه‌به‌ستی قه‌سیده‌که‌ن ده‌بی هه‌ردوو ده‌ق دانیان پیدا به‌یتدیرت. شهرحه‌که‌ی مامۆستا بیاره‌یی باش بۆ ئه‌وه‌ چوو که‌ دیتنی هیلالی سه‌ری مانگ (به‌تاییه‌تی مانگه‌کانی ره‌مه‌زان و شه‌ووال و ذی الحجه‌ و ربیع الاول که‌ مونا‌سه‌به‌ی دینیان تیدایه‌) خه‌لات هه‌له‌گرێ بۆیه‌یه‌ نالی له‌ خه‌لاتی ده‌رکه‌وتنی خۆی وه‌کوو هیلال ده‌بیټ عه‌فو بکری... ئه‌مه‌ زۆر جوانه‌ و جیی خۆیه‌تی، ده‌مینیته‌وه‌ من زیده‌ خزمه‌تیکی ئه‌م بۆچوو نه‌ بکه‌م به‌وه‌دا بلیم که‌ خۆ به‌ قوربان‌کردنی بۆ بیلال وه‌ها راده‌گه‌یه‌نی به‌ر له‌ هه‌مووان دیتنی مانگی ذی الحجه‌ی مه‌به‌ست بیټ که‌ له‌ کوردیدا پیتی ده‌لین «جه‌ژنی قوربان». لیره‌دا ئه‌وه‌ش نابیته‌ به‌ره‌ه‌لست که‌ بگوتری جه‌ژنی قوربان یه‌کسه‌ر به‌ دوور دیتنی هیلالدا نایه‌ت و ده‌ رۆژی ده‌که‌وتیه‌ به‌ینه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ر نالی خۆی له‌ شوینیکی دیکه‌دا گوتویه‌تی:

هه‌ر که‌سی رووی تو ده‌بینی خۆی به‌ قوربانی ده‌کا
چونکه‌ ئه‌برۆی تو هیلالی عیده‌ قوربانی ده‌وی

له‌ لاپه‌ره‌ 46ی «ئه‌نجومه‌ن» دا قه‌سیده‌که‌ی «ره‌فیقان من ئه‌وا رویم له‌ لاتان» چ له‌لان چه‌ژوه‌ بیټ و چ له‌لایه‌ن دارشتنه‌وه‌، مالی حه‌لالی کوردییه‌ جگه‌ له‌وه‌ که‌ رویشتی نالی له‌ سلیمانی چ له‌ ترسی تورکان بیټ و چ به‌ نیازی حه‌ج بیټ ئه‌م گله‌یی و گازنده‌یه‌ و پاکانه‌ کردنه‌ هه‌لناگریت.

له‌ لاپه‌ره‌ 47 میسه‌ره‌عی یه‌که‌می به‌یتی پینجه‌می ده‌قی قه‌سیده‌که‌ی خوارووی لاپه‌ره‌ که‌ که‌ نووسراوه‌: «وه‌رن بنوارن دوو چاوی پر له‌ خوینتم» هی که‌سیک نییه‌ پیتی بگوتری شاعیر وه‌یا به‌ ئه‌ده‌بدۆست بناسریت. هه‌رچه‌نده‌ ناتوانم بلیم ئه‌سه‌له‌که‌ی چی بووه‌ به‌لام ئاشکرایه‌ ئه‌مه‌ نه‌ ئه‌سه‌له‌ و نه‌ فه‌سل. هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر خاتری کیش ده‌بوو نووسراویه‌:

وه‌رن سه‌یری دوو چاوی پر له‌ خوینتم

له‌ واتاشدا بیته‌ش نییه‌. داخه‌که‌م، لیژنه‌ هه‌مان میسه‌ره‌عی به‌ ده‌قی ناله‌باریه‌وه‌ دووباره‌ کردوو ته‌وه‌ وه‌ک به‌لگه‌ له‌سه‌ر هه‌ندئ که‌ گویا سۆزی مسته‌فا به‌گی کوردیی تیدایه‌. قۆرتی له‌نگه‌ربه‌زینی کیشی شیعه‌ره‌ که‌ هه‌رچی تام و شام هه‌یه‌ له‌ شیعه‌ره‌که‌دا کوشتوو به‌تی ئیتر سۆز له‌ کوئوه‌ بیټ (بنواره‌ به‌ره‌و کۆتایی لاپه‌ره‌ 48).

قهسیده‌ی لاپه‌ره 49 ی «ئه‌نجوومه‌ن» پینج به‌یته. له شهرحی مامۆستا بیاره‌بیدا هه‌شت به‌یته. به‌یتی دووه‌می ناو «ئه‌نجوومه‌ن» و شهرحی مامۆستا نووسراوه:

له پرووت و قووتی وه‌ک من روو مه‌پۆشه
که وه‌صلی تۆبه قووتی عاشقی پرووت

من له نوسخه‌ی ده‌ستنووسی بڵاونه‌کرایه‌وه‌دا دیتوومه له جیاتی «وه‌صلی تۆبه» نووسراوه «وه‌صلی پرووته». هه‌م له‌لایه‌ن دارشتنه‌وه و هه‌م له‌لایه‌ن واتاشیه‌وه «وه‌صلی پرووته» په‌سه‌ندتره که هاوئاهاه‌نگتره له‌گه‌ل مۆسیقای به‌یته که و گونجاوتریشه له‌گه‌ل داواکردنی دانه‌پۆشینی روو چونکه وه‌سلێ «روو» به‌ دیارکه‌وتنی په‌یدا ده‌بی به‌لام ده‌رکه‌وتنی روو ناکیشیته‌وه سه‌ر وه‌سلێ یار... ئه‌گه‌ر له‌ میسه‌ره‌عی په‌که‌مدا داوای گه‌یشتن به‌ یاری کردبایه به‌جی خۆی بوو بلی «وه‌صلی تۆبه قووتی عاشق» به‌لام که داواکه‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌بی که «روو مه‌پۆشه...» ده‌بی بلی «وه‌صلی پرووت قووتی عاشقه».

به‌یتی سه‌یه‌می «ئه‌نجوومه‌ن» که ده‌لی:

ئه‌وه لیتوی ئه‌تۆ بوو پر له‌ خه‌نده
که‌وا شه‌که‌ر ده‌رباره‌ی گۆل ده‌پشکووت

له شهرحی دیوانی نالیدا بووه به‌ به‌یتی پینجه‌م و ئه‌مه‌ش ده‌قیه‌تی:

له‌به‌ر خه‌نده‌ی له‌بی له‌علی ئه‌تۆ بوو
که‌وا شه‌که‌ر ده‌رباره‌ی گۆل ده‌پشکووت

له‌ ته‌رجیحی ئه‌م ده‌قه‌دا شه‌رحه‌که ده‌لی: «... چونکه سه‌ره‌رای ره‌سای دارشتنه‌که‌شی لیتوی یاری به‌ ((له‌عل)) وه‌سف کرابوو...» له‌لایه‌ن ره‌سای و زه‌وقی شیعره‌وه چ گومان نییه له‌وه‌دا که ده‌قه‌که‌ی «ئه‌نجوومه‌ن» گه‌لیک شیرنتر و شاعیرانه‌تره. ئه‌ «له‌به‌ر»ه‌ی سه‌ره‌تای ده‌قه‌که‌ شهرحی دیوانه‌که‌ی داوه‌ته‌وه به‌ر هه‌لسه‌نگاندنی مه‌نتیقی و ئه‌ «عفویه‌ت»ه‌ی ده‌قی «ئه‌نجوومه‌ن»ی تیدا نه‌ماوه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه وه‌ک من له‌ شیعیر بگه‌م که لیتو به‌ «له‌عل» ته‌شبییه کرا به‌ عاده‌ت تامی خوی لێ ده‌فامریته‌وه نه‌ک شه‌کر: له‌ لاپه‌ره 495ی شهرحی مه‌لای بیاره‌بیدا ئه‌م به‌یته‌ی نالی:

شه‌فیری چالی شۆری هه‌ر ده‌لی له‌علی نمه‌ک پاشه
حه‌فیری چاهی وشکی هه‌ر ده‌لی چاهی زه‌نه‌خدانه

شه‌رح دراوه و له‌علی «نمه‌ک پاش»ی به‌وه له‌عله‌ داناوه «خوی لێ وه‌شینرایی که کینایه‌یه له‌ خۆش و به‌تام»، له‌عل له‌وانه نییه بخوریت هه‌تا به‌ خوی تامی خۆش بیت، خۆ که به‌ «شه‌فیری چالی شۆر» ته‌شبییه کرای هه‌ر به‌ جارێ له‌وه ده‌شۆریته‌وه وه‌کوو سه‌لاته‌ خوی بویت. ئه‌وه‌ی من بزانه‌م له‌ ریی خویندنه‌وه‌ی شیعیر شاعیرانه‌وه که لیتوی یاریان به‌ «له‌علی نمه‌کین» ته‌شبییه کردوو، له‌عل بۆ خۆی وه‌ک گه‌وه‌ه‌ریکی کان خوی به‌ ده‌ورییه‌وه ده‌بیت هه‌ر بۆیه‌یه به‌ «شه‌فیری چالی شۆر... سویر» لیک چویندراوه، شه‌فیره‌که‌ش خوی پێوه‌یه وه‌ک له‌عله‌که. نالی که هاتوو مه‌دحی شته ناخۆشه‌کانی ریی هه‌ج ده‌کات هه‌ر په‌کیک له‌وان به‌شتیکی سه‌ربه‌خۆی دیاری ئیسکسووک ده‌شوبه‌یتی وه‌ک له‌م نموونه‌دا ده‌دیترین:

- سماقی ئه‌حه‌م - یاقووتی رۆح و ئاگری نه‌فس

- حصاتی ئه بیهض - شوهبی نهجم، رهجمی شهیتان
- مه گه سدار - جهمه نزار
- لالهیی همرا - جگهری «پرداغ» ی خورشید
- سونبولی تاتا- سهری سهودای په ریشان
- شه فیری چالی شور - له علی نمه ک پاش

له مهوه دهرده که وئ، له علی نمه ک پاش، واته خوی دهر کردوه، له علی راسته قینه یه و بو لای لئو ناچیته وه، له عله وه ک شه فیری چاله، یان شه فیری چاله وه ک له عله خویناوین.

نالیدوستان له م وه سفهی ری حه ج ده توانن خه به ریکی نهینی وه رگرن رهنگه بایه خیکی میژوویی هه بیت. وه ک ده بینین وه سفه که هی بیابانی ده می هاوینه که هه مووی قرچه قرچی هه لپروو کانی بهر هه تاوی سووتینه ری پیوه دیاره. ئینجا ته گهر بگه رینه وه بو ته و کاته ته خمینکراوهی که نالی تیندا ئاواره بووه یه کیک له و چند ساله ی ذو الحجه تیناندا که و تووه ته هاوین ده بیته سالی ئاواره بوونی. من وه های بو ده چم که سه فهره که ی له ته مووزدا بوو بیت نه ک هه ره له بهر زیده گهرمای جه هه نده می ناو به یته کان به لکوو له بهر زیده ده لاله تی ته م به یته یان:

قه تاد و عه رفه ج و خیطمی، عه ضات و عه وسه ج و ئه ثلی
ج دامه ن گیر و شین و دل نشینی ری غه ریانه

ته م دره ختانه له ره ملسانی بیابانی بهر هه تاوی هاوین به شینی نامینه وه تا ده گه نه ئاب، با بلیم ته و شینه نابن که نالی وه ها به راشکاوی وه سفی شینییه کان خه ست بکاته وه. ئنجا ته گهر له ته مووزدا ری حه جی بری بیت ده بیت چه ند مانگیک زووتر له سلیمانی دهر چوو بیت چونکه بیگومان له ری سووریا و فه له ستینه وه به ره و حه ج روئیوه، ته وسا بو نالی مه یسه ر نه ده بوو له نه جه ف و که ره لاهه بیابانی بیئاوی گهرمای هاوین بپریت، خو مه علوومیشه به که شتی نه چوووه ده نا وه صفی بیابانی نه ده کرد. به په راویز وه ها هاتوووه که داستانی ته سکه نده ر و خدری زینده له سووره تی «الکھف» ی قورئان و له ته وراتیشدا هه یه گویا ته سکه نده ری ذولقهرنه یین به دوا ئاوی حه یاتدا گه راوه و نه یدوژیوه ته وه. سووره تی «الکھف» باسی ته سحابولکه هف و مووسا و پیواچا که که ی که ده گو ترئ خدری زینده یه ده کات. باسی به دوا دا گه رانی ئاوی حه یات له و سووره ته دا نییه. ته م حیکایه ته ی سهر به ئاوی حه یات له به یته که ی شیخ ره زا سهری هه لداوه که ده لی:

دیوانه یه شه خسی که به غه یری له بی له عله ت
وه ک شاهی سکه نده ر طه له بی ئاوی به قا کا

کو تایی غه زله که ش به هه له یه کی زه قه وه که کیشی شیعه که ی تیک داوه هیلراوه ته وه:

سهر دانی له ری عه شق «ره ضا» لازمه عاشق
بو یاری سهر و مالی هه ده فی تیری قه ضا کا

به یته که له خووه چاره ده کریت که له جیاتی «سهر و مالی» بنووسریت «سهر و مال»، وشه ی «عیشق» یش بچیته وه جیی «عه شق» وه. له په راویزدا «تاب» به گهرما لیک دراوه ته وه ده بوو به «تاو» لیک دریته وه که یه ک شته له گه ل «تاب» دا، ته نانه ت «هه تاو» کور تکراره ی «هۆرتاوه». کوردی خوارووی که رکوک هه ره «خۆره تاو» به کار ده یینن.

له لاپهړه 52 میسره‌عی دووه‌می په‌که‌م به‌یتی مه‌دحه‌که‌ی شیخ ره‌زا بو بابان له‌نگه‌ چونکه له جیاتی «تالی به‌به» نووسراوه «تالی بابان». له په‌راویژدا لیژنه نووسیوه‌تی، دیوانی شیخ ره‌زا، چاپی به‌غدا «تالی به‌به» ی گووتوه، ناشلی به‌یته‌که له «نه‌نجوومه‌ن» دا له‌نگه.

هر له په‌راویژی ئه‌م لاپه‌ره‌ی‌دا باسی کاوه‌ی ئاسنگه‌ری و کوشتنی «ئه‌ژده‌ها» و هینانه سهر ته‌ختی فره‌یدوون هاتووه. لیژنه هر ئه‌وه‌نده ده‌لی که ره‌چه‌له‌کیکی درو بو فره‌یده‌وون هه‌لبه‌ستراوه که به لای لیژنه‌وه فره‌یدوون به ئه‌سل کورده. راستیه‌که‌ی لیژنه ده‌بوو پتری له‌سهر بروات. به‌ش به‌حالی خووم چهن‌دیکی توژینه‌وه‌ی نویم له‌باره‌ی میژووی ئیرانه‌وه خویندبیته‌وه شتیکم نه‌دیت له‌گه‌ل داستانی «ضحاک، ئه‌ژده‌هاک» ریک بکه‌وی، تنه‌ها ئه‌وه‌ی نه‌بی که گویا «ئه‌زدیاک» ی دواين شای ماده‌کان کوری وه‌زیریکی خو‌ی به‌نه‌ینی سهربری و گوشته‌که‌ی ده‌رخواردی باوکی دا، ئه‌مه‌یش له‌تول‌هی بیته‌مری وه‌زیره‌که‌ بوو که له‌ده‌می به‌وه‌له‌دبوونی «کورش» له‌کچی «ئه‌زدیاک» ئه‌ستیره‌ناسان ته‌ئولی خه‌ونیکي ئه‌زدیاکیان به‌وه کرد که ئه‌م نه‌وه‌یه‌ی دنیا ده‌گریته‌ئویش له‌خو‌ی ترسا و مه‌لوتکه‌ی کوریشی به‌وه‌زیره سپارد که له‌بیاباندا بیکوژیت، وه‌زیریش نه‌یکوشت و به‌شوانانی سپارد... تا گه‌وره ده‌بیت و ئه‌زدیاک مندالی نیرینه‌ی نایی و خه‌فته‌ی له‌وه ده‌خوات ئیتر وه‌زیره‌که‌ پی ده‌لی کچه‌زاکه‌ی به‌رحه‌یاته و بووته‌گه‌نجیکی لینه‌توو... کورشی کچه‌زای ئه‌زدیاک و کوری پاشای پارس بوو که ئه‌وسا پارس سهر به‌حاکمایه‌تی ئه‌زدیاکی ماد بوو... ناوی فره‌یدوونیش گوراوی «ئره ئیته ئوونه» یه که ده‌کاته‌وه «ماری سئ سهر کوژ» و تارمایی ماره‌کانی سهر شانی زوحاکی تیرا دیاره. ماموستا جه‌میل روژبه‌یانی که ئه‌ندامی لیژنه‌یه هه‌موو میژووی ئیرانی به‌ئفسانه و توژینه‌وه‌ی نوییه‌وه وا له‌گیرفانه‌کانیدایه ئیتر بوچی به‌خیلیمان له‌گه‌لدا ده‌کات؟ میسره‌عی دووه‌مینی دواين به‌یتی قه‌سیده‌که‌ی شیخ ره‌زا له‌ولاپه‌ره‌ی‌دا که نووسراوه:

ئابای فره‌یدوون فه‌ر و جه‌میشدی حه‌شامتان

ده‌بوو بنووسری:

ئابایی فره‌یدوون فه‌ر و جه‌مشید حه‌شامتان

«فریدوون فه‌ر» و «جه‌مشیدی حه‌شهم» ته‌رکیبی وه‌سفن، ئه‌و «ی» ه ئیزافه به‌دوای «جه‌مشید» هوه وه‌ک لووی زه‌ق بی جییه.

له لاپه‌ره 53 له میسره‌عی دووه‌می به‌یتی په‌که‌مدا وشه‌ی «کاکه‌ییکانی» که ئیمکان نییه فه‌یزی به‌گ وه‌های نووسبیت، ده‌بی بچیته‌وه سهر ریژه‌ی ره‌سه‌نی کوردی که به‌ئسل «کاکه‌ییه‌کانی» به‌لام کورت ده‌کریته‌وه بو «کاکه‌ییه‌کانی» ناشی «کاکه‌ی» بیته «کاکه‌ی»، ئه‌م گو‌کردنه هی ناوچه‌ی سلیمانیه و پشت له‌ده‌ستوره وه‌ک که مه‌ند ده‌کریته مه‌نگ وه‌یا رویشت - روشت، ده‌روه‌ست - ده‌روست. له‌شهرچه‌که‌ی ماموستا بیاره‌ییدا له‌جیاتی «گو‌یدریژ» نووسراوه «گو‌یریز» دیتوومه قه‌رداغ بووته قه‌راغ... ئه‌م جو‌ره به‌کاره‌یتانه له‌نووسیندا جایه‌ز نییه هه‌رچه‌نده زوربه‌ی نووسهران خه‌لقی سلیمانیش بن و غه‌یری ئه‌وانیش له‌ری جورته‌ت نه‌کردنه‌وه پی‌ره‌ویان لی بکه‌ن...

له‌نمونه‌ی به‌لگه‌دا ده‌لیم وشه‌ی «سومالی» له‌رسته‌دا ده‌بیته «ئه‌م پیاوه سومالییه - نه‌ک سومالییه» که‌واته به‌خسته‌سهری ئه‌مرازی «ه‌کان» ی ناساندنی کو ده‌بی بلین «سومالییه‌کان» نه‌ک «سومالیکان» چونکه ئه‌مرازه‌که «ه‌کان» نه‌ک «یکان». هینده هه‌یه به‌پنی ده‌ستووری کورته‌کردنه‌وه ده‌شی بنووسریت و بگو‌تریت «سومالیه‌کان» له‌وه‌شدا یه‌ک «ی» ت قرتاندووه نه‌ک ئه‌مرازه‌که‌ت شیواندووه. له‌جیاتی «ئه‌مینداریتی» ده‌بی بنووسری «ئه‌مینداریه‌تی». تو ده‌لی «فلانه‌که‌س برسیه - نه‌ک برسیه» ههر به‌و پینه‌ی ده‌بی بلینی «فلان برسیه‌تی - نه‌ک برسیتی» هه‌روه‌ها له‌جیاتی «برسیتی» بو «جوع» ده‌بی «برسیه‌تی» به‌کار بیت ئیتر حه‌ز ده‌که‌ی به‌هه‌له‌ دوو «ی» ه‌کان لیک جودا‌که‌وه و بنووسه «برسی یه‌تی».

«جودا بکه‌وه» راسته نه‌ک «جودا بکه‌روه» چونکه ریژه‌ی فه‌رمان له‌م کاره «بکه» یه نه‌ک «بکه‌ره» هه‌روه‌ک «بده‌وه» نه‌ک «بده‌روه»، ئیمه ده‌زانیان له «دان، دانه‌وه» - دا ده‌نگی «ر» په‌یدا نییه وه‌ک به‌ئسل له «کردن»

په‌دایه. ده‌شی به‌رینگه‌یه‌ک له‌رینگه‌کانی قیاسی زمانیدا له‌وشه‌ی «خواردنه‌وه» دا بۆ‌فرمان بلین «بخۆره‌وه» هه‌رچه‌نده نالین «ده‌خۆرمه‌وه» به‌لام که‌ویستت به‌یه‌کیک بلینی بۆ‌جاری دووهه‌م ده‌رمانه‌که بخوات ده‌بی بلینی «دیسان ده‌رمانه‌که‌ت بخۆوه». له‌و‌جۆره‌ لیک‌دانه‌وه‌یه‌دا زمانزان و نووسه‌ر ده‌بی زال بیت به‌سه‌ر عاده‌تگرتنی نار‌ه‌وای ناوچه‌یی چونکه‌ زمان هی هه‌موو میلیله‌ته و ده‌بی ده‌ستووراتی ره‌سه‌ن و په‌سه‌ندی تیدا به‌کار بیت. زاری پاریس بووه‌ته قالی ئه‌ده‌بی ره‌سمی زمانی فره‌نسه‌یی به‌لام نه‌هاتوون که «ر» ده‌رده‌برن ئه‌و «ر» به «غ» بنووسن چونکه‌ خه‌لقی زۆری فره‌نسه‌ هه‌ر به «ر» له‌کاری ده‌هینن.

له‌ جۆری ئه‌م به‌کاره‌ینانه‌ی نادرستی «برستی، کاکه‌یینکان...» ئه‌وه‌یه که‌ وشه‌ی وک «سویر، خوین، دویتنی...» دوو ده‌نگی سه‌ربه‌خۆ و جودای «وئ» تیاندا ده‌که‌ن به‌ ديفتۆنگ که‌ بریتییه له‌ تیکه‌ل‌بوونی هه‌ردوو ده‌نگ. من له‌ نووسینی هه‌فتاکاندا به‌ ئیسپاتم که‌ یاندوووه که «سویر» و هه‌رچی وه‌ک ئه‌و هه‌یه ديفتۆنگی تیدا نییه، شایه‌دیش شیعری نالییه:

هه‌ر جۆگه‌ وو جیگایه‌ که‌وا سوور و سویر بی
جی جۆشه‌شی گریانی منه‌ خوئ نه‌رژاوه

جا ئه‌گه‌ر «سویر» ت کرد به‌ ديفتۆنگ به‌یته‌که‌ له‌نگ ده‌بیت و له‌ شیعری ده‌شۆریت. ئه‌مه‌ش به‌یتیکی دیکه‌ی نالی بنواړه‌ لاپه‌ره‌ 368 ی شەرحی نالی:

بیزاره‌ له‌ تۆ ئیسته‌ هه‌ماغوشی عه‌دوته
دونیاکه‌ دویتنی هه‌ره‌می موخته‌ره‌مت بو

وشه‌ی «دویتنی» به‌ ديفتۆنگ شیعری که‌ی بی ده‌مریت.

له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی کوردی، لاپه‌ره‌ 54 ی ئه‌نجووومه‌ن، دوو جار «عشق» هاتوووه ده‌بی «عیشق» بیت ئیتر له‌ هه‌ر شوینیکی دیکه‌ش بییت پینویسته‌ راست بکریته‌وه.

له‌ به‌یتی شه‌شه‌می غه‌زه‌له‌که‌ «عه‌ره‌سه» نووسراوه ده‌بی «عه‌ره‌سه» بنووسریت و بخویندريت‌ه‌وه ده‌نا به‌یته‌که‌ له‌نگ ده‌بی. له‌م ته‌رزه‌ شوینه‌دا شاعیر ری به‌ خۆی داوه هه‌ندی وشه‌ به‌و جۆره‌ بخوینیت‌ه‌وه که‌ کیشی شیعری ده‌کات وه‌ک که‌ نالی ده‌لی:

بنازم به‌م ته‌جه‌لایه‌ چ خورشید و بلووریکه‌

وشه‌ی «ته‌جه‌للا» له‌ «ته‌جللی - تجلی» یه‌وه گۆراوه وه‌ که‌ کورد به‌ شاعیر و نا شاعیره‌وه ده‌لین «ته‌مه‌نا، ته‌وه‌للا. ته‌حه‌دا...» نالی «ته‌مه‌نای مردنی پی‌راوه» ی گوتوووه.

له‌ په‌راویزی هه‌مان لاپه‌ره‌ لیژنه‌ به‌یتیکی له‌نگولۆری له‌ دیوانی کوردی (چاپی به‌غدا 1931) وه‌ هیناوه‌ که‌ له‌ ده‌قه‌که‌ی ئه‌نجووومه‌ندا نییه، ئه‌مه‌ش شکل‌نووسی به‌یته‌که‌ به‌:

وه‌کو ته‌یریکم که‌ گوم بووبی له‌ لانه‌ی
هیلانه‌واز و هه‌رداو هه‌ردم ئه‌مرۆ

میسره‌عی یه‌که‌م به‌م ده‌قه‌ که‌لکی پیوه‌ نییه، ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ی لی‌ره‌دا ده‌ینووسم راست بی:

وکو ته‌یریکی گوم بووبی له‌ لانه‌

دهمینیتتهوه میسره‌عی دووهه‌م به‌خۆی و شه‌ی «هیلانه»یه‌وه که کیشی تهنه‌ل کردووه و له‌به‌ر ته‌بیاتی مندا له کوردی ناوه‌شیتته‌وه. میسره‌عی دووهه‌م ده‌بیته «خه‌به‌ر»ی میسره‌عی یه‌که‌م له به‌یتی یه‌که‌م. به‌یتی شه‌شه‌می غه‌زه‌لی لاپه‌ره 55 وشه‌ی «کۆی» تیدا ده‌بی بکریته «کۆی» ده‌نا کیشی له‌نگ ده‌بیته و له ره‌ونه‌قی ئه‌و شیعره‌ نازک و پر سۆزه که‌م ده‌کاته‌وه.

له لاپه‌ره 56 «سه‌رگه‌شته‌وو» ده‌کریته «سه‌رگه‌شته‌وو». به‌ر له‌و، وشه‌ی «بوون»یش ده‌بی بیته‌ بر‌گه‌یی و بنووسری «بوو وون» ئه‌گه‌ر شاعیر گوتبای «بوونه‌ته» له جیاتی «وا بوو وون»:

کوللی عالم بوونه‌ته سه‌رگه‌شته‌وو حه‌یرانی عیشق

میسره‌عه‌که بیعه‌یب ده‌بوو. له به‌یتی سینه‌مدا «غه‌واصان» ده‌کریته «غه‌واصان». میسره‌عی یه‌که‌م به‌یتی دووهه‌می لاپه‌ره 57 که نووسراوه:

شه‌مس و مه‌ولانا و مه‌نصور که‌ی به سیر مه‌حره‌م ده‌بوون

ده‌بوو بنو و بنووسری:

شه‌مس مه‌ولانا و مه‌نصور که‌ی به سیر مه‌حره‌م ده‌بوون

«ریزه»ش له میسره‌عی دووهه‌مدا «ریزه»یه چونکه وشه‌که فارسیه.

له په‌راویزی لاپه‌ره 56 باسی مه‌نصوره‌ی حه‌لاج هاتوو، له ناوتویزی سه‌رگوزشته‌ی ژبانی گوتیه‌کی مه‌شوری لی ده‌گپ‌یتته‌وه «أنا الحق» که بوو به هۆی هه‌ل‌واسینی. لیره‌دا جی خۆیه‌تی بلیم «فرید الدینی عه‌ططار» ئه‌م دوو به‌یته له پاکانه‌ی حه‌لاج به من گه‌یشتوو که ئه‌مه ده‌قه فارسیه‌که‌یتی به ریتووسی کوردی:

ده‌رئا ده‌روادی یی ئه‌یمه‌ن کی ئانجا

ده‌رختی گوپه‌ده‌ت ئینی ئه‌ نه‌للا

ره‌وا باشه‌د ئه‌نه‌للا ئه‌ز ده‌رختی

چرا نه‌بوهد ره‌وا ئه‌ز نیک به‌ختی

واته: تو بگه وادی ئه‌یمه‌ن که له‌ویدا ده‌رختیک پیت ده‌لی «أنا الله = أنا الحق» که «أنا الله» له ده‌رختیک ره‌وا بیت بوچی ره‌وا نه‌بیت له به‌خته‌وه‌ریک؟ وشه‌ی «ده‌رئا» به «ده‌را» ده‌خویند‌ریته‌وه.

له په‌راویزی لاپه‌ره 58 وشه‌ی «غوطه‌وه‌ر» به قووتخواردوو له گوما واتای لی دراوه‌ته‌وه. ئینجا ئه‌گه‌ر قووتخواردوو به واتای زادخواردوو بیت، شتیکه من نه‌میستوو. وه‌ک بزانه‌م به واتای مه‌له‌که‌ر دیت. له میسره‌عی یه‌که‌می غه‌زه‌لی لاپه‌ره 59 وشه‌ی «شاهی» له‌نگی کردوو ده‌بی «شه‌هی» بیت.

له په‌راویزدا میسره‌عی یه‌که‌می به‌یتی دووهه‌م «ته‌ماشای» ده‌کریته «ته‌ماشایی» له‌به‌ر خاتری کیش له میسره‌عی دووهه‌میشدا «رم» ده‌بی «رم» بیت. نه‌ختیک خوارتر «سه‌ودایی عه‌شق» ده‌کریته «سه‌ودایی عیشق».

میسره‌عی دووهه‌می به‌یتی پینجه‌م که ده‌لی:

سه‌ره‌سته بی به ویصالت سکه‌نده‌ری

دوو حەرەكەى كەمە بووئە 12 برگەى لە جىاتى 14 ناشزانين چۆن چارەسەر دەكرىت و ليژنەش بەلايدا نەچوو. بەيتەكە ھەمووى تەماويىيە و خۆى بە مەعنايىكى ئاشكراو بەند ناكات. پيشترىش مىسرەعى ئەو بەيتەى «رەم – رەم» ى تىدايە وھا تەماوى بوو ئىنجا ئەگەر لە جىاتى «نيكۆرەم» بليين «نيكۆرەنگ» و بەيتەكە ئەم دەقەى بدريتي:

نەزدىكە بى بە من لە تەماشايى ئايينە
ئەز بە سكى ديدە مەست و نيكۆرەنگ و دلەبرى

واتاكەى چى بەدەستەو دەدات؟ ئەگەر «رەم» مايەو و واتاي چيە؟ ئايا مەبەستى ئەو يە بلي: وەختە ئاويئە وەك منى لى بى بە تەماشاكردنى تۆ [واتە ھەستى بچووللى] چونكە يە كجار ديدە مەست و جوانرەنگ و دلەبرى؟ لەم مەعنايەدا فەرق پەيدا نابى ئەگەر يار تەماشاي ئاويئەى كردىچى يان ئاويئە تەماشەكەر بيت. «ئەزدىكە بى» لە جىاتى «نيزىكە بى» يە.

وشەى «لەشكەرى» لە كۆتايى غەزەلەكەدا بووئە «لەشكەرى»:

تۆ شاھى حوسنى يو «سالم» ى بى چارە لەشكەرى

كورد دەلى لەشكەر، فارس دەلى لەشكەر كە ھاومۆسيقا و ھاوڕەوييەى قافييەكانى سەرلەبەرى غەزەلەكەيە. دەبينين گوتى «شاھى حوسنى» نەك «شاي حوسنى»... پيشتر گوتى «نەزدىكە» نەك «نيزىكە» خۆ كيشى شيعريشى بى تىك نەدەچوو:

لە لاپەرە 60 وشەى «طورە» ى كۆتايى مىسرەعى يەكەمى غەزەلەكە دەبى «طورە» بيت. مىسرەعى كۆتايى غەزەلەكە كە دەلى «ھەر چ خەيالى من ھەيە دەلييم و وە بەرتەرى» لە شيعر شورائە بووئە قسەى بازارى، دەبى بنووسريت:

ھەرچى خەيالى من ھەيە دەلييم وەبەر تەرى

ياخود:

ھەرچى خەيالى من ھەيە دەلييم و بەرتەرى

لە پەراويزى لاپەرە 61دا «جيهان ئارا» بە «جيهان رازينتەرەو» لىك دراوئەتەو، ئەم ريزەيەى وەك «رازينتەرەو» پيشتر قسەى لى كرا كە گوتمان لە ناوى كاراي داريزراو و لىكدراو نابى سەرلەبەرى كەرتى فاعيل لە فيعلەكەو بۆ ئەو تەرزە وشانە بەشدار بين، لە نمونەدا دەلييم كە «گوشەر» بە واتاي «عصارة» بوو ناشى بليين «بانگوشەر» دەبى «بانگوش» بە كار بەنين. دەليين «نانخور، پياو كوژ...» نەك «نانخورەر، پياو كوژەر». لە كارى رازاندوشدا دەليين «رازينتەر، رازينتەرەو» مادەم بە سادەيى لە كار بيت بەلام ئەويش لە شكلى فاعيلي داريزراو و لىكدراودا دەبيتە «جيهانرازين، جيهانرازينتەرەو». من گويبىستى ھەردوو ريزەى وەك «رازين، رازينتەرەو» بووم بەلام بە زورى شكە كورتهكەى بە كار ھاتوو. لە نمونەدا، كابرەك قەرز ناداتەو پىي گوتراو «قەرزەدەر». دەليين «رەحمەت لە ئاوخور» ھەرچەندە ريزەكە لە گەل «نانخور» يش تىكەل دەبيت. پەتيكى ولاغى پى بىستريتەو «پەتى ولاغەست» ى لى خۆش ديت نەك «ولاغەستەو». بەھەمەحال ھەردوو ريزە دەستورين ھەرچەند كورترەكە ھاراوترىش و ئىسكسووكترىشە. ئەمما بىراى بىراى «جيهان رازينتەرەو» و ھى وەك ئەو لە كار ناين مەگەر لە حالەتى زىدە دەگمەن نەبى وەك ئەم حالەتەى ھەر ئىستا روونى دەكەمەو. دەزانين «رەزبىرەنەو» و «مەزبىرەنەو» لە كەسب و كارى رەزدارى و مەرداريدا سالى جاريك لە كزى خويدا دەرديت.

که سیکي رهز دهبریتتهوه پیتی دهلین «رهزبر» هرچی مهر دهبریتتهوه «مهبرهوه» ی بو به کار دیت. ثم مامله تجوداییه لهوهوه هاتوو که له «رهزبریندا» لکی میوهکان له میوهکان دهبریتتهوه و بهشیکي زیندهلی بهرهمهینی دار میوهکه ن. هرچی خورییه ئه و بهشه زیندهله و بهرهمهینه نییه وهک گوشت و ئیسک و دهست و قاچ. لکه میوهکه ی دهبردیت و ئهوی نابردیت وهکوو یه کن لهلایه ن ته کوینی داره کهوه هر ئهوهنده فخرق هه یه یه کیان به قوربانی ئهوی دیکه ده کریت.

لهو ته رزه حالاندها ئاخپوهری کورد به سهلیقه رهفتاری زیرهکانه ی کردوو ئه ماما پیویسته شارهزای زمان به دوا ئه و ته رزه وشاندها بگه ریت و جودایان بکاتهوه ئیتر له ژیر هر بهند و بابیکی زمان بیت. وهها ده بی له بهر تهنگانه ی بیدرهفته ی له ئازادی تهعبیر یه ک ریژه ی فیعل بو دوو واتای لیک جودا به کار هاتوو له نمونهدا دهلین: ناز و دارا مارهبری یه کدین - دهشگوتری مارهبرای یه کدین. دهشلین: مهلای مارهبر ته شریفی هیتا. ئنجا لیره دا به کارهینانیکي زمانی ریژمانی هه یه هتا بلین ورد و قوله، دهلین: ناز و دارا مارهبرای یه کترن و مارهبری مهلا حهسن... ناگوتری مارهبرای مهلا حهسن...

بمبهخشن له م دریزه پیدانه هرچه ند باسه که زوری به بهروه ماوه ته نها ئهوهنده دهخمه سه رسه کانم که بلیم ئیمه دوا ی ئهوی وشه ی «بزوین» مان هه لیزارد و پهسندیشمان کرد بوچی په ره به دستوره که نه دهین له هه موو ئه و کارانه ی وهک ئه میان که به هو ی «اندن» هه بوونه ته تیپه ر؟ بوچی نهلین: لکین، هه ژین، سوورین، سووتین، پسین و رفین...؟ چیان له بزوین که مه ئه وه نه بی لهو کورترن که ده زانین بزوین له بزواندنه وه هاتوو که وهک برزاندن بر گه به کی له و چند فیعله زیادتره. بزواتن بزویی لی که وتوو ته وه ویرای یه ک ریژه ی ده گمه نی دیکه ش که بریتیه له «بزوز» که چند تاکیکی وه ک خو ی شک ده به م: کولول، فسوس، شرور (نه ک شرول) هرچی ریژه ی «شرول» بریتیه له «شر + ول». بگه ریته وه بو لاپه ره 220-222 ی «زاراوه سازی پیوانه»، ده بی نی له «شل» وشه ی «شلول» و له «کهرت» وشه ی «کهرتول» م پیشنیز کردوو: «شلول» بو که سیک که هه میسه خاووخلیسک بی. «کهرتول» بو شتیک بیت که رته کهرت و بربر بی به لام به یه کدییه وه نووسا و بن وهک: بربره ی پشت، هه ندی زنجیری سه عات، هه ندی جو ره بازن و گهردانه... زنجیره ی ده با به کهرتوله...

له لاپه ره 63 ی ئه نجوومه ن چند تیبینی هه یه، میسه رعه ی دووه می به یتی دووه می غه زه له که ی سالم ده بی وشه ی «نیشته ر» به سی بر گه یی بخویندریتته وه «نی ش ته ر» به قورسکردنی دهنگی «ش» تیدا دنا له نگ ده بی. میسه رعه ی دووه می به یتی سیه م «ته رازووی» نه ک «ته رازووی» ده خویندریتته وه هر له بهر کیش. له میسه رعه ی یه که میس «بو سه وو» نه ک «بوسه» ده ست ده دات. له په راویژدا میسه رعه ی یه که می به یتی سیه م که ده لی:

وهصلی ئه کسیره وه لی زه حمه ته

ده بی «ئیکسیر» بنووسریت. میسه رعه که یه ک بر گه شی که مه، له جیاتی 11 بر گه 10 بر گه ی هه یه. ئاشکرایه له کو تایددا وشه یه کی بر گه یی په ریوه وه یاخود وشه یه کی دریزتر له «زه حمه ته» هه بووه له نووسینه وه دا گو رواوه.

له په راویزی لاپه ره 64 لیژنه بو واتای غه زه له که ی نالی «له دو گمه ی سینه...» حه واله مان ده کاته وه بو شه رحه که ی ماموستای بیاره یی. ده بی بلیم به ریکه وت یا هر چو نیک بی من یه که م که س بووم که له ته له فزیو نی کوردی له سالیکی حه فته کاندایا واتای ئه م غه زه له م لیک داوه به جو ریک درم خست وشه ی «دویتی» له دهسته واژه ی «دویتی نوژی شیوان» دا بو پر کردنه وه ی میسه رعه ی شیعر نه هاتوو، ئه م «دویتی» یه هه ردوو واتای «هه لات» به فیرارکردن و در که وتیش به دهسته وه ده دات.

له دو گمه ی سینه دویتی نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی شیوان

له خهوفی طهلعتهت رۆژ ههر وه کو شیت
به رووزهردی ههلات و کهوته کیوان

له لایهن واتای فیرار کردنهوه، دوینی نویتزی شیوان له دوگمهی سینهتهوه، سفیدهی باغی سیوان بهیانی دا. له ترسی ئه و
طهلعته رۆژ به رووزهردی ههپرای کرد و کهوته کیوان بهرهو ئاوابوون.

بۆ واتای دهر کهوتن: دوینی نویتزی شیوان رۆژ له دوگمهی سینهتهوه دیتی سفیدهی باغی سیوان بهیانی دا. ئه مرۆ
سبهینه که دهر کهوت زهر دایی ترسی دوینی پیوه دیار بوو که وه کوو شیت کهوته کیوان. له طافه تیکی شرایه وهش له وه دایه
که باغی سیوان «بهیان» بدا واتاکهی ئه وهش هه لده گری وشهی «بهیان» بریتی بی له کووی وشهی «بهی - بهی».
بهو پییه مه مکه کانی یار به سیو و به به هیش ته شبیه کراون. دوا ی ئه م واتا لیکدانه وهیه چند رۆژیکی پی چوو نامه یه ک
له ماموستا مسته فا سألج که ریمه وه هات (وه ک له بیرمه) خو شامه دیی له و واتا لیکدانه وهیه ده کرد.

له لاپه ره 65 بهیتی پینجه می مه دحه که ی «تاقمی ممتازی شاه» بۆ میسرعی دووهه م ده قیکم دیتووه له کونه وه له
جیاتی «ئه لطاف» وشهی «ئه نوار» ی نووسیوه:

صه حرا به ته جه للی ده که نه وادیی ئه یه من
قامهت شه جه ر و مه ظه هری ئه نوار ی ئیلاهن

له دیوانی نالی چاپی عه لی موقییل و گیوی موکریانیش «ئه نوار» هاتووه. جوانی و له باریی وشهی «ئه نوار» که هه م به
واتای جه معی «نوور - رووناکی» و جه معی «نوور - نه ور - غونچه» لی ده دریتته وه، له وه وه دیت ئه گه ر «نور» به
واتای رووناکی وه رگرین ده زانین «وادی ئه یه من» له طوور رووناکی لی بوو له دره ختی که وه هه لده ستایه وه. که واته ئه و
تاقمه مومتازه که ته جه للی بکه ن و خو یان دهر خه ن سه حرای بی دار و سه وزایی ده که نه ئه و وادیی ئه یه منه نوورانییه. که
«نوور» به واتای «غونچه» وه رگرین ئه وسا تاقمه مومتازه که که قامهت شه جه رن هه م حه قیانه دنیا به ته جه للی بکه نه
وادیی ئه یه منی خاوه ن دره خت و هه م ده شبیه دیار گهی «غونچه» ی خودایی که به و قامهت شه جه رانه وه یه و به
دره خته که ی وادی ئه یه منیشه وه هه یه. وشهی «ته جه للی» ئیشارته بۆ ئایه تی «فلما تجلی للجبل...» که له وادی
ئه یه منی بوو.

له و لاپه ره یه دا بهیتی حه فته می مه دحه که به پیی ده قی «ئه نجوومه ن» به وشهی «لایق به به ده ن» ده ست پی ده کات. له
په راویزی ژماره 4 دا ئیشارته هه یه که ده قی شه رحه که ی مه لای بیاره یی به «لاله ن به به ده ن» ده ست پی ده کات.
پینگومان ده قی شه رحه که په سه ندره.

لاله ن به به ده ن ئه طله سی ئه خضه ر که له به رکه ن
نه ورسته گولن، به سه له گه ل ده سه ته گیاهن

ئه و نه ورسته گول ئه و لاله به ده نانه ده گریتته وه. ئه گه ر «لایق به به ده ن» بیت ده بی ئیمه له خو مانه وه یارمه تی شیعره که
بده ن و بلین ماده م به نه ورسته گول ته شبیه کران له خو وه به بی درکاندن به ده نیان ده بیته گول. «لایق» یش جینی خو ی
ده کاته وه به وه دا که ئه طله سی سه وز به بالایانه وه وه ک ئه و گیایه سه وزیه له گه ل ده سه ته گول به ستراون.

له ئه نجوومه ندا مه دحه که 8 به یته، له شه رحی ماموستادا 11 یه، له میاندا نازناوی «نالی» دوو جار ان هاتووه، له
ئه نجوومه ندا به یته تیدا نییه به نازناوه وه. له په راویزی لاپه ره 345 ی شه رحه که دا ئه م دیارده یه نامه ئلوفه و (ئالۆزییه ک
له داوینی ئه م پارچه شیعره وه هه یه ئیمه سه رمان لی دهر نه کرد - به ته عبیری شه رحه که خو ی) به ئینسافه وه دانی پیندا

هینراوه لیږه دا پټوښته بلیم دوايین بهیټی ناو شهرحه که که بو جاری دووهم نازناوی شاعیر دهینیتته وه هی ټه وه نییه به نه زمی نالی وهیا ههر شاعیریکي لیوه شاهوی دیکه دابندرئ:

«نالی»! به خودا حه یفه دهږه نجیټی دلئ خوت
ټه م طاقمه مه خصوصه هه موو صاحبی جاھن

دلږه نجاندنی چی؟ ههر چونکه طاقمه که صاحبی جاھن ده بی دلئ شاعیر له جیاتی گه شه بکات برهنجی؟ من وای بو دهچم، کابرایه کی نیمچه شاعیر هاتووه وشه کانی قافییه ده بهیټی قه سیده که ی ریز کردووه که بریتین له: شاه سوپاه ماه کولاه نیگاه ټیلاه سیاه گیاه گوناھ راه ټاه و سرجومله یانی یازدهیه به هوئ ټه وه وه که دوو وشه ی قافییه بهیټی یه که م ژماره که له ده وه به یازده ده گه یه نی، ټیتر به دلیدا هاتووه وشه ی «جاھ» له و بهیټه دا مه غدووره و له بیر کراوه، به خیری خوی روو له نالی ده کات و به جوړیک که بوئ لواوه بهیټی یازده هه مین قه تار ده کات و وشه ی «جاھ» به پاشه لیبیه وه. ټیمه ههر بوئیه له نالی ده سه لمینین که سهره تای بهیټی ټوه م «بو سهری» بیت و سهره تای بهیټی ده هم «بو زولف» بیت چونکه هاتووه شاعیرانه له پیشدان ته نها «صوفی» هیناون له طه له بدا بن سهری سهر و قه دان بکن، ټه مجاره بو «زولف و روح و ټه برووی وه ک زولفی سیاتان» په راویزی مه فتوونانی لیک کیشاوه ته وه تا «عالمه وه کوو نالی هه موو...» بکه ونه جغری بهیټه که وه نه ک ههر صوفی... له مه زیاتر داوا له شاعیر ناکریت.

به داخه وه لیژنه له په راویزی لاپه ره 66 که له ټاست میسره ی به که می ناو په راویزه که ټه مه یه:

ته نها یی سه من بهرگی به نه وه شه که له بهر کن ده لی: «ته نها ی» راستره گوئ «ته نها» کوئ «ته ن» ه. به و پییه ده بی به لای لیژنه وه «ته نها ی» به «ته نیایی» لیک درابیتته وه له وه شدا لیژنه به سه هوو چووه چونکه له «ته نها ی سه من» هه مان کوئ «ته نها» مه به سته به لام له بهر کیشی شاعر ده بی ټه و «ی» که سهری بدریټی، له وه شدا نالی پیږه وی یه ک له جهوازی هه لبه سته کوردی کردووه، چ ټیتر کردنی «ی» ټیضافه و وه سف بیت و چ ټیتر کردنی «و» عطف بیت بو کیشی شاعر مامله تی ره وا حساب ده کریت وه ک که له کوتایی مه دحه که ی ناو شهرحه ماموستادا نووسراوه.

بو زولف و روح و ټه برووی چوون زولفی سیاتان
عالمه وه کوو نالی هه موو با ناله وو ټاهن

جاریکیان «ټه بروی» به «ټه برووی» هات جاریکیشیان «ناله و ټاه» به «ناله وو ټاه» هات. ټه گهر «ټه برووی» به دوو برگی بی بخویندریټته وه بهیټه که له نگ ده بیت. ههروه اش «ناله و» له جیاتی «ناله وو» بهیټه که له نگ ده کات. نالی خوی له بهیټیکی غه زه لیکیدا ده لی:

به لا گهردانی بالات بم ټه گهر چووم
فیدای هیندووی خالت بم ټه گهر مام

دهینی «ی» «هیندووی» ټیتر کردووه له بهر کیشی شاعر، نه یگوت «هیندووی» هه لبه ت «ته نها ی» ش ههر له و بواره وه هاتووه و جی ټیشکال نییه. سه یریکي لاپه ره 259 ی شهرحه دیوانی نالی بکه دهینی له میسره ی دووه می بهیټی دووه مه دا نووسراوه:

با بای دهادت و ماسی پیدا دی وه ک مه کووک

ئا لەم دەقەدا سى «ى» كەوتوونەتە دواى يە كتر و دەخوئندرىنەو «ماسىيى پىندا دى» ئەويش لەبەر كىشى شىعرە كە من ئەم دەقە بە راست نازانم، راستى بەيتە كە ئەمەيه:

با باى دەدات و ماسى پىيا دى وە كوو مە كووك

حەز دەكەى لەبەر دەستوورى رېنووسى تازە بنووسە «ماسىيى» كە لە گۆكردندا ئەو «ى»ەى دووھەم دەرناكەوى. نالى لە زۆر شوئندا «تيا و پىيا»ى لە جىي «تيدا و پىندا» بەكار ھىتاو. لە لاپەرە 67 دا دېرە شىعرى پىنجەم كە سەرەتاي «بۆتە شاطى» يە من لە دەسخەتى مەرحووم «نھانى» كە نازناوى شىخ محىەدين شىخ عەبدولكەرىمى بەرزنجى كۆبەيە و خالى ماممە دىتوومە نووسىوھتى «گەشتگاہى» لە جياتى «بۆنە شاطى» ناو ئەنجوومەن و «بۆنە نشىنگەى» ناو شەرحى مامۇستا بيارەيى. ھەرچەندە برباردان بە جۆرىكى متمانەبەخش لەسەر ھەلاواردنى يە كىك لەو سىيانە كارىكى نەكردە نىيە بەلام بىگومان لەلايەن چەژى شىعرەوھ چى «نھانى» نووسىوھتى لەبارتر و سازگارتر و شاعيرانەترە. نھانى ئەگەر بۆى لووابايە خەرىكى شاعىرىيەت بى لە جياتى «تشیخ» تا بلىي جىي ئومىدى «ابداع»ى لى دەكرا، زۆرىش نالىدۆست بوو، لە نموونەدا ئەم مەقتەعەى تەخمىسى ئەو بەسەر شىعرى نالىيەوھ دەھىنمەوھ:

بىزار مەبە لىم من سوپەرى تىرى عەدووتم
بۆ شەمعى جەمالت وەك پەروانە لە دووتم
بۆ ئاگرى سەر گۆنە بە صەد گۆنە دەسووتم
ھەرچەندە كە رووتم بەخودا مائىلى رووتم
بى بەرگىبە عىللەت كە ھەتو مەيلى ھەتاوھ

جوانى تەخمىسەكە دەچىتە رىزى تەخمىسەكەى شىخ رەزا بەسەر غەزەلى كوردى:

دلى بردم بە ناز و عىشوە دىسان شوخى عەپيارى
فربى دام بە چاوى مەستى خوئى مەحبوبى سەحجارى
لە ھىجرانى تەقم كرد ئەى رەفىقان كوا مەدەدكارى
ئەمان مردم عىلاجى سا لە رىي پىغەمبەرا چارى
وىصال يا قەتل يا تەسكىن لە ھەرسى بۆم بكن كارى

قەسىدەكەى شىخ رەزا «رووم كرده بەزمى خاصى...» كە دەقەكەى لە لاپەرە 70ى ئەنجوومەن ھاتووه و دوو بەيتىشى لە «دىوانەكەى شىخ رەزا، چاپى بەغدا 1946» وھ بە زيادەوھى خراوھتە سەر، ئا لە بەيتى دووھەم كە كەوتووتە سەرەتاي لاپەرە 71 تىبىنيەكى گرىنگ ھەيە، ئەم بەيتە لەو جىگەيەدا بە ميانەتیش جىي نابىتەوھ. دەبى بچىتە دواى بەيتى چوارەمى «ئەنجوومەن» كە دلى:

پىم گوت منم فلانە كەسم مامە شىخ رەزام
بىلمەزمىن مىسن ئەفەندى مگر بزی

دواى ئەمە ئەم خەمىس ئەفەندىيە، ئەمجا بە كوردى ھاتە تەكەلوم وتى

بەلى لەو شىخە حىلەبازەكانى قومارباز و كەردزى

دەقى «ئەنجومەن» ئەمەيە:

ھەموو رۆژى لە تاو ھىجرانى ئەمسال
تەمەننام مردنى بېراره بى تۆ

دەقى شەرحى مامۇستاي بيارەيى ئەمەيە:

ھەموو رۆژى لە تاو ھىجرانى ئەمسال
تەمەننام مردنى بېراره بى تۆ

فەرق لە نيوان دەقى كەشكۆلەكان لە گەل ئەم دوو دەقە لەو دەيايە كە «تەمەننام مردن» لە دەقى يەكەمدا بەدرىزايى ھەموو رۆژىكە، بەلام «ھەموو رۆژى» بەتەنھا «يەك تەمەننام» لە رۆژىكدا دەگەيەنەيت. نالى وردەكارە، بەولاي چاوەرۋانكردنى بېنەر و خويتەر و بيسەرەوۋە قول دەيىتەوۋە. نمونەيەكى زۆر سادەي ئەم قوللى و وردىيە لەم بەيتەدا دەديتەيت كە دەلى:

بە مەرگى تۆ قەسەم، زاھىد، ھەموو عومرت عبورىكە
مەقام و مەنزىل تاخر لە كن جەمەي قىبورىكە

نالى بە خۇرايى سويىند بە مەرگى زاھىد ناخوات، لەھىچەش نەھاتوۋە «عبورىكە» بە «مفرد – تاك» ئەدا بكات و «قىبورىكە» ش بە «جمع – كۆ» ئەدا بكات. لەلايەن سويىند خواردى بە مەرگى زاھىد، نالى پىمان دەلىت و بە زاھىدىش دەلىت: بە مەرگت عومرت دەيىتە عبورىك. لېرەدا «بە مەرگى تۆ» ھەم سويىندە و ھەم سەبەبى عبورىوونى عومرە. ئەگەر بېگوتبايە بە خوا و پىنغەمبەر و بە نازانم چى عومرت عبورىكە قسەيەكى عادەتى دەردەچو و لە زارى ھەموو كەسەو، رۆژانە، ھەزاران دەردەچىت. عبورەكەش يەك عبورە و بى ئەھمىيەتە، بەلام دواي مەرگ جىگەي عبور كىرە دەيىتە جەمەتە قىبور واتە كۆمەلەي مردووان كە زۆرن. «جەمەي قىبور» پاتەوياتىش رىزەي كۆيە بۆ وشەي «قىبور» ئىجا سەير نىيە من لە نالى چاوەرۋان بىكەم بلى «ھەموو رۆژم...» نەك ھەموو رۆژى.

دەقەكەي شەرحى مامۇستا «تەمەننام» تىدا ھاتوۋە لە جىياتى «تەمەننام» كەچى ھەموو بەيتەكانى بېشوتەر روويان لە نالىيە و راناوى كەسى يەكەمى تاكيان تىدا بەكار ھاتوۋە.

ئەو دەقەي من پەسەندى دەكەم لە سەرەتاكەيدا وشەي «رۆژم» دراوتە راناوى كەسى يەكەم. لەو بەولا «تەمەننام» دەيىتە مضاف بۆ «مردن» ۋەك كە دەلى «ھەموو كاتم دوعاي بەرزىتە...».

لە لاپەرە 85دا مىسرەي يەكەم بەيتى چوارەم بىرگەيەكى زيادە كە دەلى:

تىپى شكۆفە خەيمەي ھەلداۋە لە ھەر طەرەف.

لە شەرحەكەي مامۇستا بيارەيىدا بەيتەكە كىشى تەواۋە، ئەمەش دەقەكەي:

تىپى شكۆفە خەيمەي ھەلداۋە لە ھەر طەرەف

دەقەكەي ئەنجومەن بەو چارە دەكرى يان بگوتىر «ھەلدا» لە جىياتى «ھەلداۋە» يان ئەو «لە ھەر» بىرەيتە «ھەر». رەخنەيەك لەم «ھەر» بىگىرەت لەلايەن تەواۋى واتاي مىسرەكەكە بە نامەي ئەوۋە دەيى بگوتىر «ھەلداۋە لە ھەر طەرەف» نەك «ھەر طەرەف»، ئەوسا عەينى رەخنە لە دەقەكەي شەرحى مامۇستاش دەگىرى كە دەبوو بلى

«خهیمهیی هه‌لداوه» نه‌ک «خهیمهیی داوه». راستیه‌که‌ی له‌لایه‌ن واتاوه به‌پیی جه‌وازاتی شیعر هه‌ردوو ده‌ق ره‌وان ته‌نانه‌ت «خهیمهیی داوه» جوانیه‌کی شرایه‌وه‌شی تیدایه‌ که‌ خپه‌وت و ره‌شمال هه‌مووی «داو»ی چنراوه. من له‌ به‌یتی دووه‌می ئەم پارچه‌ شیعره‌ مه‌عنايه‌کی زیده‌ ناسک و قوول دیته‌ به‌ر هه‌ستمه‌وه وایزانم نالی‌دۆستان بۆی نه‌چوون. به‌یته‌که‌ ئەمه‌یه:

له‌م وه‌عه‌ده‌ خو‌شه‌دا گۆل و گۆل چیه‌ره‌ تیکه‌لن
یه‌ک ره‌نگ و مته‌حید به‌دل ئەمما به‌ته‌ن جو‌ی

شوئتی سه‌ختی به‌یته‌که‌ له‌وه‌دایه‌ چۆناوچۆنی «موتته‌حید به‌دل» له‌م ده‌قه‌دا جیی خۆی ده‌کاته‌وه. ده‌زانین گۆل و گۆلچیه‌ره‌ که‌ تیکه‌لن، له‌لایه‌ن جوانیه‌وه «یه‌ک ره‌نگن» به‌لام به‌ له‌ش جودان، ئەی به‌چی و له‌ چیدا «موتته‌حیدن»؟ تیتیحاده‌که‌یان له‌ وشه‌ی «گۆلچیه‌ره» په‌یدایه‌ که‌ وه‌سفیکی ته‌رکیبیه‌ به‌ واتای جوانیکی رووی وه‌کوو گۆل بیت، ئا ئەم وه‌سفه‌ ته‌رکیبیه‌ که‌ له‌ «گۆل» و «چیه‌ره» په‌یدا بووه‌ وه‌ها ده‌کات گۆل خزایته‌ ناو وشه‌که‌وه‌ به‌و پینیه «گۆل چیه‌ره» کیژی جوانه‌ و «گۆل» یش وا له‌ ته‌رکیبیدایه‌ و به‌یه‌که‌وه «موتته‌حیدن» که‌ موتته‌حیدیش بوون یه‌ک دلایان ده‌بیت، هه‌ر ئەم مه‌عنايه‌ش، بی ئەوه‌ی هه‌موو که‌س بۆی بجیت، تیکه‌لبوونی گۆل و گۆلچیه‌ره‌ خه‌ستتر ده‌کاته‌وه... ئەم «استخدام»ی لیره‌دا نالی به‌کاری هیناوه‌ یه‌کیکه‌ له‌ شاکاره‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کانی ئەم بلیمه‌ته‌ بیره‌زایه‌. گۆل و گۆلچیه‌ره‌ وا له‌ ده‌شتوده‌ر تیکه‌ل بوون، تیکه‌لبوونیش یه‌کجار به‌ولای جیرانه‌تیه‌وه‌ نزیککی له‌ یه‌کتر ده‌به‌خش، بگره‌ له‌وه‌ پتر لیکتر نزیکبوون هه‌ر په‌یدا نییه‌ مه‌گه‌ر له‌ ته‌فاعولی کیمایدا، که‌چی نالی له‌ وشه‌ی «گۆلچیه‌ره» دا ئەو نزیکیه‌ی گه‌بانده «ایتیحاد» که‌ ئیتر به‌کره‌نگ و موتته‌حیدبوون به‌دل ده‌بیته‌ ته‌حسیل حاصل...

له‌ شه‌رحه‌که‌ی مامۆستادا وای هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ گۆل یاری بولبوله‌ نازدارانیش یاری دلدارانین «له‌باره‌ی ده‌روونه‌وه‌ هه‌موو له‌یه‌ک ده‌چن و بنیاده‌م ناتوانی له‌یه‌کیان جیا بکاته‌وه» گۆیا ئەمه‌ سپرری «موتته‌حید بوون به‌ دل» به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات. ئەو واتایه‌ بولبول و دلداره‌کان له‌ خه‌یاله‌وه‌ ده‌هینیت و ده‌یکاته‌ به‌خشیش بۆ شیعره‌که‌ هه‌تا واتاکه‌ رابگه‌یه‌نی که‌چی به‌م حاله‌ته‌شه‌وه‌ ئەوه‌ی ده‌ینه «موتته‌حید به‌ دل» گۆل و نازداره‌کان نین به‌لکوو بولبول و دلداره‌کانن چونکه‌ ئەوان له‌ هه‌ستی عیشقدا موتته‌حید به‌ دلن، گۆلی به‌سه‌زمان له‌ کو‌ی و ئەم هه‌موو لیبارکردنه‌ی هه‌ست و سۆز له‌ کو‌ی، له‌ حالیکدا بولبول به‌ ئاسووده‌یی ماوه‌ته‌وه. له‌ لاپه‌ره‌ 86ی ئەنجومه‌ندا دیری پینجه‌م «به‌ضه‌ربه‌ و حه‌مله‌یی» تیدا هاتوه‌ راستیه‌که‌ی «به‌ضه‌ربه‌ی حه‌مله‌یی» یه. له‌ په‌راویزیشدا هاتوه‌ که‌ دیوانی شیخ ره‌زا «زه‌ربی - ضه‌ربی» تیدا هاتوه‌.

له‌ لاپه‌ره‌ 87دا «که‌ عه‌بدوللا پاشا له‌شکری والی سنه‌ی شر کرد» هاتوه‌ میسه‌عه‌که‌ له‌نگ ده‌بی:

که‌ عه‌بدوللا پاشا له‌شکری والی سنه‌ی شر کرد

ته‌ق‌طیعه‌که‌شی به‌م جو‌ره‌ ده‌بی:

«که‌ عه‌بدوللا» «ه‌ پاشا له‌ش» «کری والی» «سنه‌ی شر کرد». له‌ لاپه‌ره‌ 88 دیسان تووشی «عشق» دینیه‌وه‌ که‌ «عشق» هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا «خۆی به‌ قوربانی ده‌کا»ی ئەنجومه‌ن له‌بارتره‌ تا «خۆی به‌ قوربانت ده‌کا»ی شه‌رحه‌که‌ی مامۆستا چونکه‌ وشه‌ی «قوربانی» یه‌که‌م که‌ «ی»که‌ی هی راناوی که‌سی سینه‌می تاکه‌ هاوتای «قوربانی» دووه‌مه‌ که‌ «ی» نیسه‌ته‌. یه‌ک وشه‌ دوو واتا به‌خشیت پتر به‌لای مجیزی نالیدا ده‌چیته‌وه. وشه‌ی «ته‌نوو» یش له‌ به‌یتی سینه‌می غه‌زه‌له‌که‌ ده‌بی «ته‌نوو» بیت ده‌نا کیشی ته‌نبه‌ل ده‌بیت. وایزانم وشه‌ی «بوربان» له‌ به‌یتی چواره‌مدا ده‌بوو «بربان» بی چونکه‌ نه‌ نالی به‌ «بوربان»ی نووسیه‌وه‌ که‌ ئەوسا له‌ جیاتی «ضمه‌» واو نه‌ده‌نووسرا، کوردیش گوتویه‌تی «بوربان» ئنجا «بربانی» که‌ له‌ شیعره‌که‌دا ئەو «ی»که‌ی به‌ دواوه‌یه‌ و راناوی تاکه‌ به‌رواله‌ت له‌گه‌ل «بربانی» خواردنه‌ مه‌شووره‌که‌ی کورده‌واری یه‌ک وشه‌ن هه‌رچه‌نده‌ له‌میاندا «ی»که‌ی نیسه‌ته‌.

بهیتی سینه می بره شیعره که ی لاپه ره 90 که «ئهمسه ر و ئهوسه ر» تیدا هاتوو لهنگ بووه ده بی بنووسریت و بخویند ریته وه «ئهمسه رهوسه ر» به سوواندنی هه مزه ی «ئهوسه ر».

وشه ی «گوریزان» له میسرعه ی یه که می بهیتی یه که می لاپه ره 91 ده بی «گوریزان» بیت چونکه فارسییه و وه های درده برن. میسرعه ی یه که می بهیتی یینجه م لهنگه، بر گه یه کی زیاده. له پهراویزدا نووسراوه که له جیاتی وشه ی «واهی» ی ناو دهقه که ی ئهنجوو مهن وشه ی «ئهو» هاتوو له دهقی دیوانی کوردی:

له پهرده ی طاهری گه ر بی صه دای ئه و عاشقی یارم

به مه دا چاری لهنگه که ی ده کرئ به لام له لایهن واتاوو زور هه ژار ده بی، یان هه ر واتای نابی. ئه گه ر به یته که به م جو ره ی خواروه ئه وه بی که کوردی گو توویه تی:

له پهرده ی طاهری گه ر بی صه دای ئه و عه زای یارم
ئیر حاجه ت نییه بیتن مه لا بو وه عظ و ته لقیم

[«ئاه و نزا» ش هه ر باشه] ئه وسا ده لئین چاره سه ر کرا.

بهیتی دوایی شیعره که له میسرعه ی یه که مدا «مه لائیک دین و ده پرسن» واوه که زیاده. له لاپه ره 92 دا «په حه نده ی زیر» ده بی «ره هه ندی زیر» بی. له میسرعه ی یه که می بهیتی سیهه م «موسه حه قی» هه م غه له ته هه م شیعره که ی لهنگ کردوو، ده بی بکریته «موسه حیققی». له لاپه ره 96 دا وشه ی «چه ره» وه ک بزائم «چیهره یه». له لاپه ره 97 «چنکی» هاتوو ده بی «چنگی» بیت له 98 دا وشه ی «بوران» ده بی «بوران» بیت له بهر کیش. «قولایی» ش ده بی بکریته «قولایی» له بهر هه مان سه به ب. له 99 دا «دهردی کاری» ده کریته «دهردی کاری»

ئهی طه بیی دهردی کاری مه ره می

له کو تایی شیعره که «بو بی غه می» ده بیته «بو بی غه می». یه که م بهیتی لاپه ره 100 له پهراویزدا:

صوحبه تی حوری به هه شت، که وته ره
جو ییار و لاله زار و هه مده می

ئهم به یته مه عنای نییه، میسرعه ی یه که میشی لهنگه، «جو ییار» یش «جو ییار – به واتای جو گا» یه.

رهنگه به م جو ره ی خواروه چاره ی بکریت ئنجا خو و تالع، سالم وه های گو تی:

صوحبه تی جو ری به هه شت و که وته ری
جو ییار و لاله زار و هه مده می

ورده هه له ی تریش له غه زه له که دا هه یه وه ک «ماته می ده گری – ده کریته وه: ماته می ده گری»، «سه حه رگه – سه حه رگه ه»، «کاووس دل – کاووس دل»، «طه رف باغ – طه رفی باغ...» له لاپه ره 101 ده بوو بهیتی دووه می فه سیده ی بولبولی طه بعم بخریته پیش دواین به یته وه به م شیوه یه:

هەر کهسێ ئیظھاری دانایی بکات و مەطلبەبی
خودپەسەندی یێ یەقین ئیظھاری نادانی دەکا
ئەو کەسە تەحدیثی نیعمەت بی موراد و مەطلبەبی
میثلی نالی ئیمتیثالی ئەمری یەزدانی دەکا

بەیتی دوایین ئیشارەتە بو ئایەتی «وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ» کەواتە نالی کە خۆی ھەڵدەداتەو ھە بەیتەکاندا مرادی
«خودپەسەندی» نییە بەلکوو پێرەویکردنە لە فەرموودە ی ئەو ئایەتە. لەو برە شیعردا «موحتەشەم دیوانە» نووسراوە،
«موحتەشەم دیوانە» راستە. لە کۆتایی بەیتی پینجەم «صورەت ئارایی» دەکا غەلەتە «صورەتی مانی» راستە. لە بەیتی
شەشەم «بێ غەم و جەمەم ھەیە» غەلەتە «بێ غەم و جەمەم ھەبوو» راستە. بەیتیکی پر لە ئیشکالی ئەم قەسیدە یە لە
دەقە کە ی ئەنجوومەندا نەھاتوو، بەیتە کە ئەمە یە:

خەرقە پۆشی کە ی دەپۆشی جەوھەری ذاتی ئەمن
بیتە نیو جیلووی بوزوشتی خۆی بە عوریانی دەکا

ئەمە بەیتی دەقی ناو شەرھە کە ی مامۆستا کە لە ناوتویژی قەسیدە کە دا ھاتوو بەلام لە لاپەرە ی دواتر شکلیکی دیکە
تەرجیح دەکات بو ئەم بەیتە لە نیوان ھەموو شکڵەکاندا:

خەرقە پۆشی کە ی دەپۆشی جەوھەری ذاتی ئەمن
بیتە نیو جیلووی برشتی خۆی بە عوریانی دەکا

من لە گەل ئەم دەقە یان زیاتر دەسازیم بەلام «ذاتی ئەمن» وە ک چقڵە و دوورە لە چەژی سازگاری شیعەر. ئەمە لە
بەیندا نەبی واتاکە لەوانە یە قبوول بکریت. وە ک منیش بو ی دەچم مەبەستی نالی ئەو یە بلێ جەوھەری ذاتی بە
خەرقە پۆشی ناشریتەو، ئەو جەوھەرە کە بیتە نیو جیلووی برشتی خەرقە کەو ھە بە روونی دەردە کەو یت. ئەگەر زۆر
شارەزای بابا تاهیری ھەمەدانی بووما یە کە نازناوی عوریانە لەوانە بوو حالەتیک لە حالەتەکانی سۆفیگەری ئەو مەزنە پیاو ھ
ببینم بو ئیرە دەست بدات. دەبی بلیم دەستوو سەم دیتوو لە جیاتی «ئەمن» وشە ی «أحق – ئەحەق» ی ھیتاوە. لە
لاپەرە 104 وشە ی «ھوزار» کە لە دەقی قەسیدە کە و لە پەرەو یزیشدا لیژنە ھەر ھوزاری نووسیو ھەلە یە و «ھەزار»
راستە. بەیتی قەسیدە کە لە میسرە ی یە کەمدا کە دەلی:

ھەر دار و بەرد و ھەر گۆلی رەنگی خەلاتییە

تی ناگەم لیژنە وە یا بلاو کەرەو ھە کویو ھە ئەو نیشانانە ی سەر دوو «ئ» وشە ی «گۆلی، رەنگی» ی ھینان، خو لەو
سەردەمە ی فەیزی بە گ کتییی چاپ کردوو نیشانە پەیدا نەبوو بوو. راستیی بەیتە کە ئەو یە لە دەقی ناو شەرھە
مامۆستادا ھاتوو.

ھەر دارە بەرگ و ھەر گۆلە رەنگی خەلاتییە

بیگومان لە سەردەمە ی فەیزی بە گ نیشانە ی سەر «ل» و ژیر «ر» یش پەیدا نەبوو بوو، رەنگە وە ھای نووسی بی:

ھەر دار و بەرد و گلە رەنگی خلاتیە

له لاپهړه 105ی ټه نچوومه و لاپهړه 316ی شېرخی ماموستادا ټه میسرعه ی سهروی شیعه که:

شقی که غیری حویی توی تیدا بی

به لای منهوه له جیاتی «شقی که» راستره ټه وه به په راویز له شرحدا «ټه گهر دل» هاتووه چونکه که «شقی که» تاز دهره ټینان و دهره ټینان بوچی؟

ټه گهر دل غیری حویی توی تیا بی
به دهستی خوت دل دهرینه قوربان

له شرحه که ی ماموستادا هاتووه ((وشه ی دل له لایکه وه مه فعوول بیهی «شقی که» یه و، له لایه کی که وه موبته دایه و «غیری...تاد» خه به ریته تی)). و ایزانم شرحه که به سه هوو چوو چونکه «شقی که» ټه و «ی» ه «شقی که» که راناوی که سی سیه می تاکه مه فعوول بیهی تیدا مومکینیش نیه به پی ده ستووری «اشتغال» ی عه رهی «دل» بیته مه فعوول وه که ده گوتری «أخاک رأیته» چونکه «دل دهرینه» بریتیه له مه فعوول بیهی «دل» و فاعیل «راناوی که سی دووه می تاک» و فیعلی «بینه، دهرینه» ټه ونده هیه راناوه که له ریژه ی «ټه مری صریح» ی کوریدا بو که سی دووه می تاک دهرناکه ویت و هر جاره له شکلی بزوتیکدا دهره که ویت، وک: «بگره، بخو، بلی، بزی...» که ټه مره که بووه به ناسه ریخ راناوی دهره که ویت وه ک: «بگریت، بخوریت، بلیت، بزیت، بدهیت...».

رسته ی «دل دهرینه» موبته دای تیدا نیه چونکه ټه مره و رسته ی «انشائی» به «دل» یش مه فعوول بیهی فیعلی «دهرینه» به نه ک هی فیعلی «که، بکه»، له رسته ی «شقی که» دا ټه گهر گوترا یا «شقی که دل» و «دهرینه» له به یندا نه بایه ټاشکرایه ده بووه مه فعوولی «شقی که» ټه وسا ټه گهر «شقی که دل» هاتبا به ده شیا له ری «اشتغال» وه هم «راناوی که سی سیه می تاک» و هم «دل» بینه مه فعوول بیهی به لام له کوریدا ناشی بگوتری «دل شقی که، نانم بیسووتینه، دارا حه بسی که» وه که له عه ره پیدا جایه زه: «قلبی شقه، خیزی أحرقه، دارا فاحبسه...» من له جیاتی «تیدا» هاتم «تیا» م نووسی، ټه «تیدا» یه له شویتی ټه وتویی کیشی شیعه که ته نه ل ده کات، «نالی» یش به پی داخواری سه لامه تیبی کیش هر جاره یه کیکیانی به کاره ټیناوه

یه عنی ریاضی ره وضه که تیدا به چند ده می.
هر ده لئی مانگه شه وه کولمی تیا

وشه ی وه ک «تیدا، تیا» هن هر جاره به جوریک له کار هاتوون. له نمونه دا: چونکی، چونکه، هه ریبه که جی خوی هه یه. له به یته دا:

چونکه ټه مه لت زوره چ عومریکی که مت بوو

وشه ی «چونکه» ده ست نادات تومه ز بزوتی کوتایه که ی «چونکه» له به ر کیش ده بی دریژ بگریته وه خو «فتحه» ش دریژ کردنوه ته حه ممول ناکات. له لاپهړه 106 نمونه یه کی ټه له کاره ټینانه ی نابه جی هه یه که له سهره تای به یتی چواره مدا نووسراوه

چونکه ره سه نن ورد و شتیان هه موو جه نگین
مه ی سارییه نه شته ی چله دوردا چ له سافا

دهبوو «چونکی» بنووسرایه. وشه ی «دوردا» له میسره ی دووهه م هه له یه و مه عناشی نییه راسته که ی «دوردا» یه. «دورد» به واتای خلته ی شهراب دیت. گهلک جارن کورده که ده لئ «ویردی شهراب» تومز «دورد» یان نه بیستووه. له بهیتی پییجه مدا که نووسراوه:

وایی غم و په روا ده چنه عهره صهی مهیدان

وشه ی «عهره صهی» له نگي کردووه ده بی «عهره صهی» بیت. له بهیتی حه فته م نووسراوه.

عوسمان به گیان میره ئه و وه قتی بلی ده ی

من بیستوومه و خویندوومه ته وه ش:

عوسمان به گیان میره که وه قتیکی بلی ده ی

وشه ی «ئه جنه» له بهیتی پایینی قه سیده که دا ده بی «ئه جینه» بخویند ریته وه. ههروه اش وشه ی «رفاعی» له میسره ی دووهه مدا ده بی «روفاعی» بیت له بهر کیش لاپه ره 108.

له میسره ی یه که می لاپه ره 114 دا «ج مه ظلوم» به حری غه زله که ی له 16 بر گه وه کردووه ته 13. ده بی بنووسری «من چنده مه ظلوم». وشه ی «ره نجه روم» له میسره ی دووهه مدا یه کجار به ناله باری ده خویند ریته وه تا کیشی ساز ده بی، من بامایه ده منووسی:

چ مال ویران و ره نجیده م چ مه مومم چ مه مومم

وشه ی «ذهره» ده بیته «ذهره» له بهر کیش «بهیتی دووهه م». نیوه ی یه که می بهیتی چواره م ده بی:

عه لوه ی دهردی دونیایی له لاییکی که وه خومی

بنووسریت له جیاتی «له لاییکه وه». ئه م ما بهیتی پییجه می قه سیده که به راستی هه موو که موکورییه کی تی هیتاوه ته، هه زار جار ره حمه ت له گوپی ئاهی:

هه تا مردن بلا مه شغولی ئاه و شین و زاری بم
که دنیا وایی، طالع وایی، دشمن وایی، مه عدوومم

غه زله که ی دیکه «ئاهی» له لاپه ره 115 دا که موکوری لئ پهیدا بووه به ده ست نوسخه نووسانه وه. من لیړه دا له بهر نرخی غه زله که ئه و بهیتانه ی هه له ی که وتییتی به راستی ده یان نووسمه وه:

نوخته ی ده می مه خفی له فلاطوونی خه یاله
سیررپکه به صد فله سه فه ئیضاحی موحاله
من سه طحیی ئه م عیلمه له و وه قته وه قوربان
نه وخیزی خه طت حاشییه یی فه ننی جه ماله

پهروانه صیغه ت دل به چرای عاریفی پاکت
سهر باخته و سوخته بی په و باله
سهرمهست و برینداری موژه و چاوی خوماره
ماتم زدهوو شیفته بی په رچم و خاله

له میسرعی یه که می دواینی بهیتی لاپه ره 116 وشه ی «قوربان» ده بیته «قوربانی». ثم «ی» ه بو ئیزافه یه بی نه و اتا نامینی.

«ویقار» له بهیتی سینهمی لاپه ره 117 دا ده بیته «وه قار». وشه ی «جهواد» له بهیتی چواره مدا «جهواد» ده خویندریته وه دنا کیشی له نگه. «ههر وه کوو» هه له یه «وه کوو» جیی خویه تی، نیوه دیری دووه می بهیته که که ده لی: زهره می به قنطار هه می به خشه د... له لیسته ی هه له کاندراست کراوه ته وه که ده بی «هه لی» یه که م لاجیت. له لاپه ره 118 «بی شه مه و» ده کریته «بی شه مه و» له بهر کیش. فهیزی به گ وای زانیوه «بیشمه» وه ک «شاور و شیتنه» ناوی دینه، لیژنه ش لی بیده نگ بووه. له راستیدا تووتی بی ته مه نه وعیکه له هی هره چاک که بینی خوشه «بی شه مه = بیه شه مه - خوش بو...» وشه ی «زور» له بهیتی چواره مدا ده بیته «زوره» هه م بو ته واو کردنی و اتا و هه م له بهر خاتری کیش.

من «بی شه مه و» م راست کرده وه له بهر کیش، ده بی بلیم نیوه بهیته که بهم جوړه یه:

بو تووتنه که ی بی شه مه یی شاور و شیتنه

واته «تووتنی بی شه مای شاور و شیتنه».

له میسرعی یه که می بهیتی دووه می لاپه ره 120 «له بازاری غم و عشقی که لاله مدا» دوو هه له هه یه یه کیان «عشقی» که «عیشقه»، دووه میان «که لاله مدا» که کیشی شیعره که ی شیواندووه، یا ده بی «که لاله مدا» بخویندریته وه یا ده بوو شاعیر بلی «عیشقی سهرمدا، دلما» وشه ی «کوره» ده کریته «کوره»، وشه ی «ماه» ده کریته «ماه و». میسرعی کوتایین وه ها باشه:

فله ک ده گری مه لایک دینه نالین

نه ک «ده گری، مه لایک» وه ک له کتیبه که دا نووسراوه.

له لاپه ره 121 «لوججه ی ظهرف» به «زریه ی قول» لیک دراوه ته وه. وه ک بزائم «لوججه» به واتای «لووزه و» دیت. له لایه ن «زهرف» وه ناتوانم بریاری له سهر بدهم قاموسی فارسیشم لانییه بو ی بگه ریم. ده شی له «ظهرف» وه هاتیی. له لایه ن ریتنوسه وه نمونه ی تیکه لیبوونی دوو ریتنوس له په راویزی نه و لاپه ره یه دا له لایه ن لیژنه وه نووسراوه «درگه شت». له عینی دهقی غه زله که دا سهر له بهری دیره شیعره فارسییه که به ریتنوسی فارسییه. لیره دا کوردی و فارسی تیکه لن، ده بوو بنووسری «دهرگه شت» یان به هه مان شکلی سهر ووتر رای گویتستبایه په راویز. وشه ی «کنار» له په راویزدا به «به لالوک» لیک دراوه ته وه. ثمه دهقی میسرعه که یه:

زاشک سرخم شد کنار ازداغ هجران لاله زار

به پنی بۆچوونی لیژنه که «کنار» به لالووک بیت ئەمه واتای بهیته کهیه: له فرمیسیکی سوورمهوه به لالووک له داغی دووری بووه ته لاله زار. هه لیهت ئەم واتایه له نوکته دهکات نهک له شیعر، «کنار» به واتای ته نیشته و روخ دیت وهک که ده لئی که ناری ده ریا. به و پیه واتا که ی ده بیته: «له فرمیسیکی سوورمهوه ته نیشته و روخ، له داغی دووری بووه ته له لزار». ئەم شیعره ی مه ولانا خالد به یتیکی «که لیممان» به بیر ده هینیتته وه که ده لئی:

شود دامه نی ئەلوه ند کناره م ز گولی ئەشک
کردیم ده وا داغی فیرا قی هه مه دانرا

واته: ته نیشته روخم بووه ته دامه نی کینوی ئەلوه ند به گولی فرمیسیکم. «به وه دا» داغی فیرا قی هه مه دانم ده رمان کرد. مه ولانا خالد جارینکی دیکه ش که لیممان به بیر دینیتته وه که له به یتی پینجه م دا ده لئی:

«بکره جو» بی شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار

واته یهک به کره جو ی خوونی دل له هه ر چاوینکه مه وه ره وان بوو. ئاخری داغی دووری سه رچنارم ده رمان کرد. به یته که وه ها ده خویند ریتته وه:

به کره جو یی شود ز هه ر چه شمه م ره وان ئەز خوونی دل
عاقیبهت که رده م ده وا داغی فیرا قی سه رچنار

له لاپه ره 124 ئەم سه هوهه بچوو کانه هه ن، له میسه رعی دووهه می به یتی یه که م دا «دورو» ده کریتته «دورپرو». له میسه رعی دووهه می به یتی دووهه م دا «ره عیهت – ره عیهت». له میسه رعی سه هه م دا که پینشتر له میسه رعی دووهه م دا نووسرابوو «موفاجات» ده بی له ویشدا بنووسری «موکافات» نهک «موکافات» له میسه رعی چواره م دا «دونیاو» ده بیته «دونیاوو». له مه قته عی سه هه م دا «ئه فسورده ی» ده کریتته «ئه فسورده ی». له مه قته عی چواره م دا وشه ی «ئه وهل» ده کریتته «ئه وهل». له لاپه ره 125 وشه ی «لاف» به «ئیدی» لیک دراوه ته وه. من ئەم وشه یه م به م واته یه نه بیستوهه ناشزانم «ئیدی» غهیری واتا مه شهووره که ی هه بی. «لاف» یش به واته ی ده عیه و که شوفس رویشتوهه. وشه ی «باقل» که به «وا دیاره» لیک دراوه ته وه ده بوو به «به عه قل» شه رح بدریتته وه که هه ر خو یه تی بووه ته «باقل». له لاپه ره 126، به یتی چواره م نووسراوه:

هه م هه معینانی ئاهم و هه م ریکایی ئەشک

ده بی بنووسری:

هه م هه معینانی ئاهم و هه م هه م ریکایی ئەشک

دلنیاش نیم له وه دا وشه ی «عنان» ئایا «عینان» یان «عه نان» ده خویند ریتته وه. له به یتی شه شه م دا «توی طاهیرو» ده بی «توی طاهیر» بی ده نا کیش ده شیوی. نیوه به یتی دووهه می پینش کوتایی به یته کان له و لاپه ره یه دا ده بی به و ده قه بگورێ که له په راویژدا هاتوه «تاویکه پر له نار و چنار و گول و چنور». وشه ی «فه وه ران» له میسه رعی هه ره داویندا ده کریتته «فه وران» له بهر کیش.

[له لاپهړه 124 به سهر سه هووینکدا کشیم، لیره بوی دچمه وه. له مه قته عی یه که می ته خمیسه که جاریکیان «عومهر» و جاریکیان «عمر» نووسراوه. «عومر» راسته. له شره که هی ماموستاش هردوو «عومر». (ل 367 ی شره که).]

له لاپهړه 127 وشه «ئاوینه» و باش بوو به «ئاوینه» بنوسریت و له شره جدا بگوتړی وشه که هردوو شکلی «ئاوینه، ئاوینه» هله گریټ چونکه سرچنار بریتیه له «ئاو» و ده شی وه کوو «گلینه - مه سینه...» به «ئاوینه - له ئاو دروستکراو» بروات، له هه مان کاتیشدا ده بیته «ئاوینه» یه که شکلی ئاسمان بداته وه. ئنجا لیره ته له یه کی فکری هه یه هموو نالیدوستان پیوهی بوون. له شره جی ماموستادا ده قی به یته که دا و هاتووه:

یا عه کسی ئاسمانه له ئاوینه دا که وا
ئه ستیره کانی رابکیشن وه ک شه های نوور

له گه ل ده قی «ئه نجوومهن» ته نیا «راده کیشن» فرقه له نیوانیادا. شره جی ماموستا هاتووه راکشانی ئه ستیره کانی ئاسمانی به ورده به ردی ناو سرچنار شوبهاندووه که ئاوی رهوان به سهریاندا ده کشیت و ا دینه به رچاو بجوولینه وه و بکشین. راستی مه سه له که شتیکی یه ک جار دووره له مه. «ئه ستیره - ئه ستیره کانی» له کوریدا که «ئه ستیرک» یش هاتووه به عه ناروی ته وتو دلین بو مه به سستی پتر سوود لی وه رگرتی، له و حهوزه هه لئراوه کومه ل ده که ن تا کوو کاتیک کونی مه جراهی کرایه وه به غوردهم بروات و بگاته شیناورد، ئنجا نالی ده لی ته و ئاوه راوه ستاوانه ی له سرچنار په یدا دهن هه ریه که یان «ئه ستیره» یه که و به شریته وه ک «شیهایی نوور» راده کشین. «ئه ستیره کانی» به به ریه وه هه یه بیته دوو وشه ی سهر به خو «ئه ستیره - کانی» واته ئه ستیره و کانی راده کیشن وه کوو شیهاب «ئه ستیره، کانی راده کیشن» وه ک شیهایی نوور». وشه ی «ئه ستیره، ئه ستیره ک» له فارسیدا «استخر» و له زمانه رڼاواوییه کاندا «سیسته رن» هاتووه له هه مووری یه ک رپشن. مه رحوم ماموستا سه جادیش له شره جی هم به یته دا هه ر به واتای ئه ستیره ی ئاسمان بو «ئه ستیره کانی» چووه.

له ئاست به یتی سپه می لاپهړه 127 که ده لی:

دموت دوو چای خو مه ته گهر به کره جوپی ته شک
نه بویه تیژ و بی تمهر و گهرم و سویر و سوور

پیویسته نیگای خوینته ر بو شره جی به یته که له «دیوانی نالی» ماموستا بیاره یی بیه مه وه که زور ئوستادانه گوتوویه تی وشه ی به کره جو لیم به یته دا «متنازع فیه» یه، هه م بو فرمیسی چاو و هه م بو جو گه ی به کره جو ده چیته وه و اتا که شی به م جوړه ده یی: ته گهر به کره جو ی فرمیسم تیژ و بی تمهر و ته گهر سویر و سوور نه بویه ده مگوت جو گه ی به کره جو یه. هم «تنازع» ه خزمی ته و لیکدانه وه یه که من له ئاست «گول و گولچیه ره» دا کردم به لام له ویدا «گول» که «متنازع فیه» یه دوو جار ان ناوی هاتووه، یه کیان به شپوهی سهر به خو «گول» ده چیته وه بو «به تنه جوی» که له گه ل کچه جوانه کانی ته و ده شته تیکه ل بوون. دووه میان له ته رکیبی «گولچیه ره» دا گوله که ده چیته وه بو «یه کره نگ و موته حید به دل». له فزی «گولچیه ره» خویشی تیکه ل بوونه که ته نکید ده کاته وه ئنجا به وده «تنازع» یکی دووه هم بو «تیکه ل» بوونه که په یدا ده بیت که جاریکیان گول و کچه کان به له شی جوداوه تیکه ل و جاریکیش له وشه ی «گولچیه ره» دا تیکه ل له ش و له شیش په یدایه. به و پیته دووباره بوونه وه ی ناوی گول واتای به زیاده وه ی له گه ل خویدا هیناوه.

له لاپهړه که دا وشه ی «حه تا» ی ئه نجوومهن و «هه تا» ی شره جی ماموستا بیاره یی ده یی «حه تا، هه تا» بخویندیرته وه بو ختری کیش. له ده ستونوسدا دیتوومه «هه رتا» نووسراوه. له به یتی دواتردا، میسرعه ی دووه می به یتی پینجم، وشه ی «کاکول» کیشی شیعی ته نهل کردووه ده یی «کاکول» بنوسریت و بخویندیرته وه.

له میسره‌عی دووهه‌می به‌یتی دووهه‌می لاپه‌ره 128 «ته‌فره‌قه‌یی شو‌رش و نشوور» ده‌بی «ته‌فره‌قه‌یی شو‌رشی نشوور» واته بلاوه لیکردن و تیکهاویشتنی رۆژی زیندوو بوونه‌وی قیامت.

له به‌یتی پِیش کۆتایی ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌دا «مونه‌وه‌ره» ده‌کریتته «مونه‌وه‌ره». له میسره‌عی هه‌ر پابین «صوفیی» ده‌کریتته «صوفیی». ده‌شبوو بلییم له‌لایه‌ن زمانه‌وه «تفرقه» ی عه‌ره‌بی «ته‌فریقه‌یه» نه‌ک «ته‌فره‌قه» وه‌ک «تزکیه، ترویه، تهویه، تنشئه...».

له به‌یتی دووهه‌می لاپه‌ره 129 «دیده‌یی» ده‌کریتته «دیده‌ی». له پاش ئه‌م به‌یته وشه‌ی «سه‌زه‌ی» ده‌کریتته «سه‌زه‌یی». له به‌یتی چواره‌مدا «یاری تیدایه» به‌یته‌که‌ی ته‌نبه‌ل کردوو ده‌بی «یاری تیا‌یه» بنووسریت. له‌دوای ئه‌مه «تخوا» ی په‌راویز راسته نه‌ک «توخودا» مه‌گه‌ر بخویندریتته‌وه «توخدا». له‌به‌یتی هه‌فته‌مدا «خیلال» به‌لیغتره له «هیلال» چونکه خیلال جه‌معی «خل» و به‌و پووشکه و دارۆچکه‌یه ده‌لین ددانی پی‌ی خاوین ده‌کریتته‌وه، ئه‌میش مناسبی مه‌عنای به‌یته‌که‌یه که ده‌لی:

زارم وه‌کو خیلال و نه‌حیفم [یاخود: ضه‌عیفم] و‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه زار و به‌دلدا ده‌که‌م خوطور؟

ده‌بینین «خلال» ده‌که‌ویتته زار و خه‌یالیش به‌ دلدا خوطور ده‌کات. وشه‌ی «نه‌حیفم، نحیفم» وا بووه «سخیفم» نووسراوه، ئه‌ویش هه‌ر مناسبه.

به‌یتی دوایینی شیعره‌که له لاپه‌ره 130 دا «ئه‌ی داری سه‌نگدل» هه‌رچه‌نده جوانه له‌لایه‌ن جووته واتای «دره‌خت و خانوو» وه‌به‌لام چونکه نامه‌یه و بۆ سالم چوو «ئه‌ی یاری سه‌نگدل» جیی خۆیه‌تی. لیژنه دژی رایه‌کی هه‌وه‌لین خۆی «دار» ی په‌سه‌ند کردوو نه‌ک «یار» که له شه‌رحی مامۆستا بیاره‌ییشدا «یار» هاتوو.

وشه‌ی «شانه‌زه‌ن» ی ئه‌نجومه‌ن له به‌یتی دووهه‌می لاپه‌ره 131 دا نادروسته «وه‌ی شانه‌زه‌ن» ی په‌راویز 3 راسته. له به‌یتی سه‌په‌مدا «غونچه‌ی ده‌می» ناله‌باره «غونچه‌ ده‌می» راسته.

که‌ی دیتته خه‌نده غونچه ده‌می بی وه‌زیده‌نت

به‌یتی چواره‌می ئه‌م لاپه‌ره‌یه که ئه‌مه ده‌قیه‌تی:

ئیحیا کونی جه‌میعی نه‌باتاتی عالمی
ره‌عناکه‌شی له ته‌ربیه‌تی قامه‌تت شه‌جه‌ر

ئا ئه‌م به‌یته به‌م ده‌قه‌یه‌وه غه‌له‌ته، لیژنه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کردوو که په‌راویزی ژماره پینجی هیناوه، له ئاست «ره‌عناکه‌شی» گوتوو‌یه‌تی «ره‌عنا گۆشا» له شه‌رحی مامۆستای بیاره‌ییدا هاتوو. ده‌بوو ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ر تیدا بلی ناشی «قامه‌تت» راست بی چونکه رووی قسه له بای سه‌حه‌ره که ئه‌وی نه‌بییت قامه‌ته. ده‌قی ئه‌م به‌یته له کتیبی [دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم] ی مامۆستا سه‌جادی به‌م جو‌ره‌یه:

ئیحیا کونی جه‌میعی نه‌باتاتی عالمی
ره‌عنا گۆشا له ته‌ربیه‌تی قامه‌تت شه‌جه‌ر

بیگومان ئه‌مه‌یان بیعه‌یه هه‌رچه‌نده ناتوانم بلییم بی گۆران له سالمه‌وه پیمان گه‌یشتوو. له شه‌رحه‌که‌ی مامۆستای بیاره‌ییشدا ئه‌م ده‌قه هاتوو. من پی‌ی رازیم. به‌یتی شه‌شم له کتیبه‌که‌دا نووسراوه:

هیممهت که، که چابوکان، به ئیجرائی مهطلبیم
لیره برۆ وه کو، که لهوئ هاتی وه ک تهتهر

له لیستهی ههلهکان ئیشارهت دراوه بۆ ئهوهی «که چابوکان» ههلهیه «چابوکان» راسته بهلام نازانین بۆچی
چابوکانی گۆریوه به چابوکان. ئهمه زۆر سهیر نییه بهلام له پهراویزدا دهلی نیوهی دووهه می بهیته که له [دوو چامه کهی
مامۆستا عهلائه دیندا] بهم شکهلهیه:

لهم سه ر برۆ وه ک بهرید و لهوئ بی وه کو تهتهر

دهبوو هه ر نه بایه بلێ «لهوئ بی» ههلهیه چونکه قسه له گه ل کهسی دووهه مدایه نه ک کهسی سهیهم، له مانه بترازین
دهگهینه غهله ته زله کهی کهر هه رباسی نه هاتوو بهیریشی لی نه کراوه تهوه: ئه م دهقه ی نیوه بهیتی که له [دوو چامه کهی
مامۆستا سه جادی] هاتوو له جیاتی 14 بر گه گه یشتوو به 16 بر گه. راستی نیوه بهیته که ئه مه یه:

لهم سه ر وه کو بهرید و لهوئ به وه کو تهتهر

که ده لیم «لهوئ به» نه ک «لهوئ بی» له و روه یه، سه ره تای بهیته که «هیممهت که» به ئه مری سه ریخ نه ک
ناسه ریخ هاتوو له بهر ئه مه پیویسته ئه مری بهیتی دووهه میس هه ر سه ریخ بی. ئه گه ر له سه ره تاوه «هیممهت کهی» که
ئه مری ناسه ریخه هاتبایه ده شیا و ده بوو له کو تایی بهیته که دا «لهوئ بی» بیته. دیقتهت بهرموون ئیمه ده لیین: «ده بی
لهوئ بی» چونکه ئه مره که ناسه ریخه. هه رگیز ناشی بلیین «ده بی لهوئ به» چونکه ئه م ده قه بریه ی تیدایه هه لئاگرئ
زه مینی بۆ ساز درئ به عیبارته ی وه کوو: «ده بی، پیویسته، وا چاکه و مه صلحه ته... هتا د». ئه م سه فیه ته ی «ناسه ریخ»
وه های کردوو ده قه که ی بۆ مه رجیش ده ست بدات وه ک که ده لیین: «ئه گه ر لهوئ بی دیمه لات» ئه م سه رو شته ی
ئه مری لی ناگه رئ به ریزه ی سه ریخ بۆ غه یری کهسی دووهه می تاک و کو به کار بیته. باسه که پتری به ده مه وه یه، لی
کورت ده که مه وه.

چامه که ی نالی و سالم له ئه نجوو مه ندا چه ندین به یتیان که متره له و ده قه یان که له شه رحی مامۆستای بیاره ییدا هه یه.
پاش ئه م دوو چامه یه ده گه ینه «شه کوا حال»، «عارف». پینی ناوی من خه ریکی راستکردنه وه ی هه له کانی بم چونکه له
لا په ره کانی 134، 135، 136، 137 ی کتیبی ئه نجوو مه ن. لیژنه ده قی هه لبه سته که ی له کتیبی «له خه وما» وه راگو یستوو و
زۆریه ی هه ر زۆری هه له کان له و ده قه دا راست کراوه تهوه.

له لا په ره 142 وشه ی «موتتصف» ی سه ره تای بهیتی دووهه م «موتتصف» ه. «موشه ره ف» یش «موشه ره پ» ه
«ته جه لا» یش «ته جه لا» یه که راستیه که شی «ته جه للی» یه به لام گه لیک وشه ی دیکه ی وه ک «ته وه لا، ته مه نا،
ته سه لا...» خۆی له ئه ده بی کوردی جیگیر کردوو.

له لا په ره 146 بهیتی دووهه می لا په ره که که ده لی:

ئه حوه لی ته فره قی نه ظه ر ته قوییه تی سه به ب ده کا
عارفی حکمه ت ئاشنا له م قصه یه ئه ده ب ده کا

ده بی «حیکمه ت ئاشنا» ی تیدا بکرته «وه حده ت ئاشنا» چونکه که یه ک به دوو دیتنی خیل «ئه حوه ل» به تال بکرته وه
ده بی «وه حده ت ئاشنا» ی لی راست بکه یته وه. له جیلی پیش خۆم بیستوو [وابزانم له سالی 1937 ره فیه قی ئه فنه ندی

خادم السجادة، له باداوهى مهلا ئهفهندى، بۆى گيرامهوه] كه موفتى زهاوى گوتوويهتى: مهبهسى نالى له م ئهحوهلى «تفرهقه نهظهر»ه من (واته: موفتى) بووه.

بهيتى دووهه مى له ئهنجوومهندا كه ئه مه دهقيهتى:

سههم و نهصيبى ئهصلييه بهحتى گياھ و گول نيبه
تووتنه خهرجى سووتنه مؤدنه ماچى لهب دهكا

له ديوانى نالى، شهرحى مامؤستادا، ميسرهعى بهيتهكه وهها هاتووه:

سههمو نهصيبى ئهصلييه بهحتى گياھ و گل نيبه

ههلبهت «گل» راسته نهك «گول» چونكه تووتن گياھ و مؤدنه گله نهك گول، له خوا ليخوشبووى، شيخ نهجمهدينى
شيخ كهريمى بهرزنجى، كه خالى مامم و پياويكى موسلمان و ئهديب و خاوهن تهكبه بوو له كوئى، ئه م بهيتهى
دهخويتندهوه به سۆز و كلپهى دهروونهوه تا رادهى گهرمهاتن، دهگوت:

سههم و نهصيبى ئهصلييه بهحتى گياھ و گل نيبه

من ئه مهيان كارم تى دهكات.

له لاپه ره 147دا «له شكه نجهى شكه نجى زولفى» ههله به راسته كهى «له ئه شكه نجهى شكه نجى زولفى» به.

بهلاى منهوه بهيتى پينجه مى ئه م لاپه ره به كه دهلى:

فيداى ته شريفى ريگهت خهراجات و خهزينه دى
نيئارى خاكى بهرپيت بى له چاوما قه طره بى ما بى

له شه رحى مامؤستاشدا مصره عى دووهه مى ئه مهيه:

نيئارى توؤزى پيت بى گهر له چاودا قه طره بى ما بى

ههردوويان شىواوييان تىدايه. مصره عى دووهه مى بهيتهكه ده بى وهها بى:

نيئارى خاكى بهرپيت بى له چاوا قه طره بى ما بى

له ميسره عى يه كه م گوتى «خه زينه دى دل» نهك «دلهم». زهوق وهها دههينى «چاو» يش به بى ئيزافه بۆ راناوى كهسى
يه كه مى تاك به ره ها بى بمينيته وه و نه كرپته «چاوما». له لايه كى ديكه شه وه بىگومان نالى نووسيوه تى «خراجات و
خه زينه دى دل»، له فزى «خراجات» ده شى «خراجات» بخويتندريته وه له «خورراج» وه ديت كه له ئاكامى برين و
هه لئيشانى دل پهيدا ده بيت، «خه زينه» ش دهلاله تى خه زنه كردنى برينى پيوه يه. شه رحه كهى مامؤستا بۆ ئه م لايه نه،
عيشق و خو شه ويستى داناوه به خهراجات و خه زينه دى دل حه قيشيه تى به لام نهك له پشتگو يخستنى خوراج و
خه زنه كردنى شه رحه كهى مامؤستا بۆ ئه وه چووه كه «له چاودا قه طره بى ما بى - بهيتى دهقى په سندكراو له لايه ن
خويه وه» ئه و «ما بى» يه ده كرئ به «ما بى - ماء بى» واته «ئاو بى» ليك بدريته وه باشيشى بۆ چووه.

بەيتى كۆتايى ئەم لاپەرەيە كە نووسراوھ:

لە دوورى تۆيە ئەى خورشيدى پرتەوبەخشى شەوگەردان
كە «نالى» وا لە حالەتى محاقى ماھى نەودايە

وشەى «دوورى» تېيدا ھەلەيە و واتاي مەبەسى بىنەرەتى بەيتەكەى كوشتووه، دەبى «لە دەورى تۆيە» بېت، چونكە مانگ بەدەورى رۆژوھە دەكەوتتە محاق ھەتا لېي دوور بى بەرەو «بەرد» دەروات. من ئەم مەعنايەم لە كىتېبى «چەپكىك لە گولزاري نالى» دا بە دريژى شى كردۆتەوھ، لە شەرھەكەى مامۆستاشدا [بەراويزى لاپەرە 561] ئىشارەتى بۆ كراوھ بەلام شەرھەكەى خۆى ھەر لەسەر رەچەى كۆننەى واتالېدەرەوان دەروات كە گۆيا نالى لە «دوورى» ياردا وەك ھىلال محاقى مانگى نوپى لى ھاتووه، ھەرچەندە لەلايەكى دېكەوھ دەشلى ئەم واتايەى «دەور» لەگەل وردەكارىي نالى پتر بەدلدا دەچى ئەمما... ھتد.

من لە بىننى خۆمەوھ و لە زەرورەتى راگەياندىنى بەيتەكانى ئەم غەزەلە ھەر ئەوھم لە بەردەستدايە كە بلىم غەزەلەكە تەجرەبەيەكى عەمەلىي دەمى گەنجايەتېي نالىيە كە بە شەو پاريزى بۆ سەر خەوگەى يارى بردووه تا «ھەناسەم زۆلفەكەى لادا...» بەيتەكان ھاواريانە. نالى وەسفى يارىكى پەريچيەرەى خەولېكەوتووى تەنىشت خۆى دەكات. تۆ سەيرى لە سىقاي بەيتەكاندا كە جارىكيان لە واتاي محاقەوھ و جارىكيان لە لاجوونى زۆلف بە ھەناسە و جارىكيان

لە ساھى كوفرى زۆلفت دل فەنا فى نئورى ئيمانە
مەلن ظولمەت خراپە وەصلى پەروانە لە شەودايە

چەند ئاشكرايە قەسیدەكە «وحدە» ى ھەيە! لە شەرھى مامۆستادا ئەم «يەكەتې – وحدە» يەى قەسیدە بەوھندە ئىنكار دەكات كە كەس بە مەرھى نەگرتووه. بەلى بە مەرھ نەگراوھ، بەلام كەسېش نەبوونى يەكەتې قەسیدەى بە مەرھ نەگرتووه. ديوانى نالى بەشېكى بەرچاوى «وحدەى موضوع» ى تېدايە، وەحدەيېكى كە شىعرى كلاسيكى ئەوان سەردەمانە بە شىوازى كات و شوپن بەخۆيەوھ گرتووه. ھەموو موناجاتەكانى رېي حەج، ئەى ساكىنى رىاضى مەدينە، ئەھولەى تەفرەق نەظەر، بەھاربيەكانى، نەمردم من ئەگەر ئەم جارە، ماتەم وەكو زۆلفين سىيەھ ئەم تاقمە مومتازە، تا فەلەك دەورەى نەدا، قوربانى تۆزى رېگەتم، جەنابى وەك جىنان كردم بە ماوا... و ھى دېكەش يەكەتې بابەت و دارشتىنان تېدايە، خۆ لە مەسەلەى «مەستورە» دا نەك وەحدەيەك بگرە دە وەحدەشى تېدايە كۆ بووھتەوھ.

لە لاپەرە 148 «ئاي» غەدرېكى گەورەى لە خۆى كردووه دەلى:

ئەو بەياضەى لای ملت شەعرى سىياھى بېتە سەر

چ دەبوو بېگوتايە: «ئەو بەياضەى گەردەنت». بە راستى «لاى ملت» كۆلەمستېكە شەويلەى بەيتەكەى خوار كردووه. لەبەرەودامەنى لاپەرە 149دا وشەى «زەمزەمە» لە بەيتى حەسەن كەنۆش ھاتووه، لە پەراويزدا بە «مزەمزى گۆرانى» واتاي لى دراوھتەوھ، شاعىرىكى كۆنى عەرەب لە بارەى ناوانانى بېرە مەشورەكەى «مەككە» بە زەمزەم ئەم بەيتەى گوتووه:

زمزمت الفرس على زمزم
و ذاك في سالفها الأقدم

گۇيا عادەتى زەردەشتىيان ئەۋەپە لە دەمى نانخواردندا وردە دوعا دەخويتن ۋەك زمەزم دىتە بەرگوى، ئنجا فارسەكان زمەمانىك حوكمفەرمای يەمەن و ئەو ناوہ بوون ريگەيان كەوتووہتە مەككە و زمەزمەميان لەسەر ئەم بىرە مەشورە كرددوہ، لەوہو ناوى «زمزم» پەيدا بووہ. بيگومان قسەكە ئەفسانەپە ۋەك ھەزارانى دىكە.

لە جياتى مىسرەعى دووھەمى بەيتى يەكەمى لاپەرە 150 كە دەلى:

ئەتۆ زمەم دەكەى مەدحەت دەكەم من
جەزای قەولى درۆ با ھەر درۆ بى

لە دەستخەتاندە دىتووہ نووسراوہ:

موكافاتى درۆ با ھەر درۆ بى

لە سەرەتای بەيتى سېھەم «بى زمزم» نوختەپەكى كەمە، دەبى «بى زمزم» بنووسریت. زمزم فارسىپە بە واتاى «برىن» لە «زام»ى ھەندى لە ھجەى كوردى نزيكە.

چى لاپەرە 151، 152 لەسەر «سۆنیت» نووسراوہ. دواتریش لە لیستەى ھەلەكاندا جارىكيان رستەپەكى دوور و درىزمان بو دەخاتە نيوان دىرى 18، 19 لاپەرە 15 و جارىكيشيان دوو دىرى 1011، 152 مان پى دەگۆرى بە دوو دىرى لەوان جودا، ئا ئەم تىكەل پىكەلىپە و رىتموونىپەكى لە شەرحدا بوى كرددوون كە بەسەر ھىچ قاعىدەپەكەوہ ناوہستىت ئەوہ نەبى كە قافىەى مىسرەعى ئەم سۆنیتانە لە ھەر چوارىنەپەكىدا قافىەى مىسرەعى يەكەم و سېھەمى ھاوچوونن ھەرۋەھاش قافىەى دووھەم و چوارەمى، لەوہ بەولاوہ چ نرخیكى تاپەت لەو جۆرە ھەلەبەستەدا خۆى نانۆنیت، گۇيا «شىخ نوورى و گۆران لە ئەدبىياتى عوسمانى نوپوہ ھۆنراوہى كوردىيان پى تازە كرددوہتەوہ». كە چى نموونەى شىعەرى مەلای جەزىریمان بو دەھىنیتەوہ كە لە بابەتى سۆنیت، مەلای جەزىریش لەو لاپەرەپەكى 152 دا سالى مەرگى ھاتووہ، بەر لە 152 سال ۋەفاتى فەرمووہ كە دەچىتەوہ پىش شەكسىپ، بيگومان مەلای جەزىریش چ ئاگای لە شىعەرى رۆژاوا ئەو سەردەمە نەبووہ. لە شەرحدا – لاپەرە 151 – دەلى: «جۆرى قافىەى شەكسىپ لە سۆنیتەكانيا بەم جۆرەپە «أب أب حء حء هو هو ح ح». گۇيا سۆنیتەكان «دابەش كراون بەسەر سى چوارىنەدا. كە لە ھەرپەكەيانا قافىەى يەكەم و سېھەم، دووھەم و چوارەم ۋەك يەكن، كۆتاپەكەى دوو دىرى يەك قافىەپە». جارى پىرسم ئايا ھىچ دەنگىك نەبوو دەنگى «ج» نەبى لە نموونەى شىعەرى شەكسىپ رۆونكەرەوہ بىت كە دەزانىن ئەم دەنگە لەو زمانانەى ناویان لەو دوو لاپەرەپەدا ھاتووہ ھەر پەيدا نىپە؟ ئنجا بو بىتالى يازدە برگەپە، فەرەنسى دوازدە، ئىنگلىزى دە...» لەوہو دەردەكەوئ كە تەنھا جودا كەرەوہپەك ھەبى، سۆنیت ھەلاوئىرئ لە شىعەرى دىكە ھەر ئەوہپە لە ھەر چوارىنەپەكىدا مىسرەعى تاك ژمارەى ۋەكوو يەكن و ھى جووت ئەژمارىشى ۋەكوو يەكن، لە مەشدا شتىك نادىترىت ھۆى دەمەبەشكەى خويتر بىت چونكە چەندىن جۆرى رازاوہى قافىەئارابى ھەپە چ قىاسى لە سۆنیت ناكرى، يەكيان لە قەسیدەپەكى – وابزانم – صفى الحلى زمەمانى عەباسىپەكان برىتپە لە چەندىن مەقتەعى پىنچ مىسرەعى: سى بەرايان ھاوقافىەن و دووى پاپىنيان ھەرپەكە قافىەكى تاپەت بە خۆى ھەپە ئەمەش نموونەپەتى:

ما لعيني عشيت بالنظر
أنكرت بعدك ضوء القمر
وإذا ما شئت فاسمع خبري
عشيت عيناى من طول البكا
وبكى بعضى على بعضى معي

ئەم دوو قافیەى كۆتایى لە ھەموو مەقتەعە كاندادا دیتەو ھەك:

جذب الزق اليه و اتكا
و سقاني أربعا في أربع

بەرە شیعەرە كەى گۆران لە لاپەرە 151 دا قەرزدارى ئەو ھەبە نىبە لەسەر دەستوورى سۆنات رۆبشتوو، بەلكوو وپراى خەيالى بەرز و دارشتنى ھونەركارانە سوودى زۆرى لە ھەلبەزەى تەفەیلە كانى ناو بەیتە كان وەرگرتوو كە 11 بەرگەيىن [جگە لە نىوهدپىر سەرەتاكەى كە 12 بەرگەيى، ئەم بەحرەش وەكوو ھىندىكى دىكە ھەلدەگرى بەیتە كانى ژمارەيان بەپى تەفەیلە كان كەم و زۆر بن، تەنانتە ميسرەعى سېھەم لەلایەن وەزنەو ھەلدەگرى لە جياتى «ئاخۆ» بە وشەى «ئارەزۆ» كۆتایى بىت. بەیتە كانى «النهر المتجمد»ى ميخائیل نەعیمە ھەلدەگرى 20 بەرگەيى و 16 بەرگەيش بن. نىوہبەيتى يەكەمى بەھاربيە كەى حاجى قادر 15 بەرگەيى و نىوہ دوومى 14 بەرگەيى. ئەگەر «خودا» كەى كۆتایى نىوہبەيتى يەكەم بەیتە «خا» دەبیتە 14 بەرگەيى و كىشيشى دروستە] بەلام 11 بەرگەيى بە ھەلبەزە نەك 11 بەرگەيى ھەك:

نەمردم من ئەگەر ئەم جارە بى تۆ

ھەلبەزەى ناو بەیتە كانى گۆران بە جۆرىكى زىدە بەرچا و لە قەسیدەى «نالى» دا دەبىنى كە دەلى:

برق البصر له بهر بهرق و تەلەئلوئى لە ئالى

ئەم ميسرەعە و ھەموو غەزەلە كە دەبى بە تەقتیەو ھەبۆندىتەو، بەم جۆرە:

برق البصر له بهرق و تەلەئلوئى لە ئالى

خسف القمر له ئيشراقى قيامەتى جەمالى

روخى تۆ گولئىكە صەد بەرگ و ھەزارى عاشق ئەمما

لە ھەموو چەمەن ديارە بە ئوصولى نالە نالى

ئەم شىوازەى سۆنات كە ھىچ فەزلىكى زىادەى بەسەر بەحرە كان و شىوازە كانى دىكە دا نىبە، دەدریتەو بە دەسەلاتى شاعىر، خۆ ھەرچى كارى دنيا ھەيە بگرە لە نالەندى و خەرە كرسىيەو ھەتا دەگاتە ئاسمانگەردى ھەموو بەندە بە مەھارەتى ئەوانەى تىندا خەرىكن. لەلایەن بوون و نەبوونى لە كوردیدا دىتمان مەلای جەزىرى چەندىن سەدەيە لەم شىوازەى ھۆنىوہتەو. نموونە كەى مەولەوى خۆى بەلگەيە لەسەر ھەبوونى چونكە بىنگومان مەولەوى ئاگای لە شىعەرى ئىتالىا و فرەنسە و برىتانىا نىبە.

لەلایەن رېژمانەو ھەبە نىبەيە كە ھەيە لە سى وشەى دپىر حەفتمە و ھەشتمەى لاپەرە 151 كە نووسراوہ «ئىتالى»، فرەنسەى، ئىنگلىزى». لەلایەن «ئىتالى» يەو: مىللەتى ئىتالىا ناوىكى تايبەتییان بو خۆيان نىبە ھەك عەرەب، كورد، تورك، ئەلمان... ھەيەتى، لە بۆيە دەبى «ى» نىبەت بخریتە دواى ناوى ولاتیانەو تاكوو مىللەتە كە بگریتەو. كە بلىين «ئىتالى» واما رانواندووہ كە ولاتە كە «ئىتال»، نەك «ئىتالىا». بە قیاسكردن دەلیم ئەگەر «ئىتالى» راست بى، كە راست نىبە، پتويستە قبوول بكرى بە خەلكى «بەغدا» بگوترى «بەغدى» نەك «بەغدايى».

جا ئەگەر «بەغدایى» پەسەند بکەین کە راست و دروستە، دەبی بلیین «ئیتالیایی». عەرەب حەقیقەتە بلی «ایطالی» چونکە بە خەلکی «بصرە» ش دەلی «بصری»... «قاھرە - قاھری». دیارە «ئیتالی» راستەوخۆ لە عەرەبییەو بە سەر زینەن و زمانی نووسەر و ئاخیوهری کورد بازی داوہ.

لەلایەن «فەرەنسی» یەوہ. میللەتی «فەرەنسە، فەرەنسا» بییان دەلین «فەرەنگ» ئیتەر شەخسی ولاتی فەرەنسا دەشی بیی بگوتری «کابرا فەرەنگە» وەک کە دەلیی «کابرا کوردە، تورکە، ئەلمانە...» کە نەسبەت وەلای ناوی میللەت وەیا عەشیرەت درا و گوترا «کوردی، بلباسی، عەرەبی...» وشەکان بۆ زمان و نەریت و پۆشاک و خۆراک... ھتد دەچنەوہ.

دەبی بلیین زمانی «فەرەنگی». کە لە فەرەنساوہ بۆ دانیشتووی فەرەنسا برۆین دەبی بلیین: «فەرەنسابی» نەک «فەرەنسی». لە فەرەنسەوہ «فەرەنسەیی» دیت، «فەرەنسی» لە عەرەبییەو بۆ کوردی، بی لزووم، ھاتووہ. ئینگلیزی بە واتای زمان و نەریت و داب و خۆراک... جیی خۆیەتی چونکە میللەتەکە ئینگلیزە.

لە پەرەویزی لاپەرە 151، میسرەعی دووھەمی چوارینەکە ی پیتش چوارینی ھەرە دوایی برگە یەکی کەمە. دیارە «جاما دل» دەبی «جاما لە دل» بی چونکە قافیە و رەویەیی دوو میسرەعەکە ی یە کەم و سێھەم «بی حالە دل، ئالە دل» ھاتوون. بە مەشدا دەرەکەوئ کە ئەم مەقتەعە لە چەشنی سونیت نییە. لە مەقتەعی یە کەمیشدا «نە ی دەرەکەوئ کە ئەم مەقتەعە لە چەشنی سونیت نییە». لە مەقتەعی یە کەمیشدا «نە ی شە کرا گەردن ژ عاج» دەبی «نە ی شە ککەرا...» بنووسریت و بخویندریتەوہ دەنا کیشی تەنبەل و ناوۆلا دەرەچیت.

لە لاپەرە 155 وشە ی «تاکین» بە «پەر» لیک دراوہتەوہ. راستەر ئەوہ یە بگوتری «تاختن» ی کوردی ھاوواتا و ھاوڕیشە یەتی، وشە ی «نیگارین» یش ناشی «جوانانە، یارانە» بیت، چونکی وشە کە ئاوەلناوہ ئەم دوو وشە یەش ئاوەلکارن. دەبی بە «نەخشین، جوان» لیک بدریتەوہ. سەرئەج بگرە «نغز و دوشیزە» ش ھەردوو یان ئاوەلناون، لە کوردیدا دەگوتری «پیاوانە ھاتە پیتش، دزانە بۆی دەرچوو، دوستانە دوا...» لە شیعری نالیدا «... برو بازانە ئازانە» ھاتوو. حاجی قادر «... ئازانە دەستی کردەوہ» ی بە کار ھیناوە. دەشی بگوتری «خۆراکی کوردان، شایی دزەبیانە...» و ھی ئەوتویی چونکە لە وشەکاندا واتای کار «فعل» ھە یە، ناگوتری «بەردی شیتانە، شاخی بلندانە، تری ترسنۆکانە یان شیرنانە ترشانە...» چونکە واتای کار لە بەیندا نییە.

لە بەیتی دووھەمی لاپەرە 156 «تا ضرب المثل ھمی گویند» لەنگەر دەبی «تا بە ضرب المثل» بگوتریت.

میسرەعی دووھەمی بەیتی سێھەم لە لاپەرە 158 کە دەخویندریتەوہ:

چەند باشەم ز دوریی تو غەمگین

کیشەکە ی تەنبەل و عەبدارە. یا دەبی بگوتری «ز دوریی تو غەمگین» یان «ز دورییتە غەمگین».

لیرەدا دەست لە ئەنجوومەنی ئەدیبان ھەلدەگرم مەگەر تیبینی نەبی کە بلیم فەیزی بەگ بەو شۆرەتی عیلم و ئەدەبیەوہ چۆن رازی بووہ لەو ھەموو لەنگ و لۆرییە ی کە لە دەقی نمونە بژاردەکانی شوعەرایی کورد وا لە چاوان دەچەقن، بی ئەوہ ی راستیان بکاتەوہ وەیا ھەر نەبی پەنجەییکیان بۆ درێژ بکات یان بۆرە تەئویلیکیان بۆ بەینیتەوہ، رەتبوونی لیژنەش لەو ھەموو ھەلە یە و ھی خۆ کردیش ناکەمە عوزر بۆ فەیزی بەگ چونکە ھەلە ی کەس بەھی غەیر داناپۆشریت، ئەندامانی لیژنەش تاکیکیان لەوانە نین خۆی بۆ شیعەر تەرخان کردییت.

من کە ئەمە دەلیم لەبارە ی فەیزی بەگەوہ وەھا دادەنیم ناوہرۆکی کتیبەکە ی ھەر ئەوہ یە کە بە ئیمە گەشتووہ نەک لە نووسینەوہدا ھەلە ی تی کەوتووہ. ھەزار رەحمەت لە گۆرت ئەمین فەیزی بەگ.

خوینەری بەرپز چاویۆشیم لە بەشیکی بەرچاوی ھەلەکان کرد لە ترسی زیدە درێژخایینی. ئەم چەند ھەلە یە نمونە ی ھی دیکەن کە لییان تی پەرپوہتم:

له لاپهړه 110، بهیټی دووهه م - له میسره‌عی دووهه‌مدا که نووسراوه: پر به دهم بیچرئ هه‌روه ک سه‌گی هه‌ورامانی، ده‌بی وشه‌ی «هه‌ر» له «هه‌روه‌ک» دا بسرټه‌وه د‌ه‌نا کیشی له‌نگ ده‌بی و له شاعر ده‌شورئ.

له لاپهړه 112 بهیټی دواینی غه‌زه‌له که که ده‌لئ:

هه‌ر که‌سی عه‌بد و موریدی مورشیدیکه سا ئه‌من
هه‌ر وه‌کوو «هیجری» مورید و جانفیدای هاوناوی توم

مه‌به‌س له «هاوناو» ی پایینی به‌یته که «عبدالقادری گه‌یلانی» یه که هاوناوه له‌گه‌ل ئه‌و «قادر - قارداغا» به‌ی که «هیجری - کوردی» عاشقه جه‌مالی بووه.

دواين بهیټی لاپهړه 113 «ته‌رخه‌شمه و گه‌ر لوطفه به هیجری نه‌ظه‌ری که» به‌م شکله‌یه‌وه له‌نگه، یا ده‌بی «ته‌رخه‌شمه و گه‌ر لوطفه» بنووسرټ و بخویندرټه‌وه یان «ته‌رخه‌شمه‌وه گه‌ر...»

له بهیټی شه‌شه‌می لاپهړه 117 وشه‌ی «دور...» بکرټه‌وه «دور...» له‌به‌ر کیش که راستی وشه‌که‌ش هه‌ر «دور...» ه. له لاپهړه 123 میسره‌عی دووهه‌می ته‌خمسه‌که‌ی سالم. به‌سه‌ر شاعرئ مه‌ولانا خالیده‌وه که ده‌لئ:

بی قه‌رار و ئیضطیرا به‌ سال و مه‌ه قانونی دل

ته‌گه‌ر ده‌قاوده‌قی وه‌رگرین له عه‌ره‌بیه‌وه بو کوردی ئه‌وسا «بی قه‌رار و ئیضطیراب» ده‌بیته «بی قه‌رار و بی شیواوی» که دژ به‌یه‌کترن. تومه‌ز هه‌ندئ وشه به‌کار دین بی وردبوونه‌وه له‌وه‌ی ئاخو وه‌سغه یان ناوی واتایه وه‌ک که ده‌لئ: «دل‌م ته‌سکین بوو» ئیضطیرا‌بیش لی‌ردا به «مضطرب» هاتووه. نالی ده‌لئ:

خاطرئکی خوش و شوخ و بی غه‌م و جه‌مع هه‌بوو

لی‌رده‌ا «جه‌مع» به واتای «مه‌جموع» هاتووه. کورد به تیکرایی ده‌لئ «خاترجه‌م - جه‌مع».

له لاپهړه 149 بهیټی پینجه‌م و شه‌شه‌م وه‌ها دانراوه که خاوه‌نیان نه‌زانراوه:

وه‌ک من تا‌گادارم بهیټی شه‌شه‌م که ئه‌مه ده‌قیه‌تی:

وه‌کو یه‌ک دټه به‌ر گوئی پیاوی ئه‌حمه‌ق

صه‌فیری بولبول و تاوازی له‌قله‌ق!

تا ئه‌م بهیټه هی سالمه.

«...»

دوای کۆتاییهتێنان به پشکینه‌وه له «ئه‌نجوومه‌نی ئه‌ده‌بیاتی ئه‌مین فه‌یزی به‌گ» نیگایه‌کی خێرام به‌ به‌رگی 23-24 ی «گۆفاری ده‌سته‌ی کورد» دا گێرا: له ئاست گوتاره‌که‌ی مامۆستا د. موتابجیدا که له ژێر سه‌رناوی «نالی شاعیری غه‌زه‌لی کوردی» ب‌لاوکراوه‌ته‌وه ده‌لێم: هه‌رچه‌ند ناو و زاراوه‌ی له‌بار بۆ هه‌ر شتیک بی‌ت کارێکی په‌سه‌ند و پێویستیشه ماده‌م ته‌مه‌رۆته‌وه و ه‌یا له‌ خه‌رمان زیاده‌که‌ر بی‌ت، راستیه‌که‌ی ده‌میکه‌ له‌ هه‌رای «غه‌زه‌ل، قصیده» به‌پێی ژماره‌ی به‌یت پشترئ بۆتم چونکه‌ کورتی و درێژی هه‌لبه‌ست پیناسه‌ بۆ خودی شیعره‌که‌ دانانیت، ئه‌وه‌ی گرنگه‌ له‌ ناوانی هه‌لبه‌ست به‌ غه‌زه‌ل یان شتیکێ دیکه‌ بابه‌تی شیعره‌که‌یه‌ ئایا هه‌ماسه‌یه، هه‌جوه، ئه‌فینه، وه‌سفه‌ یا مه‌دحه. ناشی پینج به‌یت له «صرف و نحو» غه‌زه‌ل بی‌ت و پا‌زده به‌یت له‌ ته‌علیماتی شیردۆشین قه‌سیده بی‌ت. من گله‌ییم له‌ مامۆستا موتابجی نییه له‌وه‌دا که زاراوه‌ییکێ ئه‌ده‌بی روون ده‌کاته‌وه، زۆریشی لێ منه‌تبارم که تیمان ده‌گه‌یه‌نی غه‌زه‌ل له‌ پیشه‌کی قه‌سیده‌ی درێژه‌وه‌ هاتوو که هه‌ر جاره شاعیر به‌ ده‌ربڕینی سۆزی ده‌روونی خۆی له‌ چه‌ند به‌یتیکدا سه‌ره‌تای هه‌لبه‌ستی دارشتوو. من هه‌زم ده‌کرد مامۆستا موتابجی ره‌خنه‌ی ناره‌زامه‌ندانه‌ی له‌و زاراوانه‌ بگرتایه‌ که هه‌ج شتیک روون ناکه‌نه‌وه، نه‌ له‌ بابه‌ت و نه‌ له‌ دانه‌ریان و نه‌ له‌ کات و شویتێ به‌وه‌له‌دبوونیان و نه‌ یارمه‌تیده‌رن له‌ شیته‌لکردنی واتایان. ئاخۆ ئه‌گه‌ر قه‌سیده‌یه‌کی په‌نجا به‌یتی ته‌نها هفت به‌یتی له‌ بیران مایه‌وه و ناومان نا غه‌زه‌ل یان وشه‌یه‌کی دیکه‌مان لیکرده‌ پیناسه، ئاخۆ به‌وه‌دا ده‌ستمان له‌م بنجی لێره‌واری شاعر و ئه‌ده‌ب گیر ده‌بی؟ ده‌مویست مامۆستای هه‌یژا و ئازیز به‌ده‌نگ بی له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی «کوردی» که له‌ دامه‌نی لاپه‌ره 30 ی گۆفاره‌که‌دا نووسراوه به‌یت و نیویکی په‌ریوه‌ته‌وه سه‌ره‌تای لاپه‌ره 31، به‌ ده‌نگ بی له‌وه‌دا که دوو به‌یتی سه‌ره‌تای غه‌زه‌له‌ چوار به‌یتیه‌که‌ ره‌ویه‌یان «التزام» ی تێدایه‌ و هاوچوون، ره‌ویه‌ی دوو به‌یته‌که‌ی دیکه‌ش هه‌ج کامیکیان له‌ یه‌کتر ناچن که دیارده‌یه‌که‌ جارێ شاعیری پێ موفلیس ده‌بوو. ئه‌مه‌ غه‌زه‌له‌که‌یه:

ره‌نگی گۆل گینا وه‌کوو روخسارت ره‌نگین نییه
شه‌ککه‌ری میسری وه‌کوو گوفتاره‌که‌ت شیرین نییه
ئه‌هلی چین نه‌ققاشی چاکن خۆ به‌لن ته‌سویری تۆ
نه‌قشی خامه‌ی کردگاره‌ کاری وه‌ستای چین نییه
من که کوشته‌ی تیغی عیشقم رۆژی دیوانی خودا
بۆچی شاهید بی‌تم ئاخ‌ر کفنه‌که‌م خویتاوییه
من که ریسوا بووم و ته‌پلی عاشقیم لێ دا ئیتر
کوردی ئه‌ز په‌روام سه‌ر و ئیمان و گیان و دل نییه

ده‌توانم سویند له‌سه‌ر هه‌ندیک بخۆم که میسره‌ی دووه‌می به‌یتی سه‌هه‌م ئه‌مه‌یه:

بۆچی شاهید بی‌تم ئاخ‌ر ئاخ‌ر کفنه‌که‌م خویتین نییه؟

مومکینیشه وشه‌ی «ئاخ‌ر» له «ئاخۆ» وه‌ گۆرابیت که بۆ پرسیاره. میسره‌ی دووه‌می به‌یتی چواره‌میش بی‌گومان ئه‌مه‌یه:

کوردی ئه‌ز په‌روام سه‌ر و ئیمان و گیان و دین نییه

جا ئه گهر به رهه لستی له وهدا هه بیته که «ئیمان و دین» یه ک شتن خو «سه ر و گیان» یش یه ک شتن. به یتى دووهه می غه زه له که ش به ناچارى و بى خو ماندوو کردنه به یتىکی نالیمان به بیردا دینته وه که ده لئى:

مانى نییه تى قوه تى ته سویری برؤى تو
ئه م قه وسه به ده ستى موته نه فیس نه کشاوه

شاعیری دیکه ش زۆرن ئه م وینه یان له هه لبه ستدا کیشاوه ئیتر هه ریه که یان به پئی ده سه لاتى خو ی به رز و نرم بووه. حه زم ده کرد مامۆستای هیژا له غه زه له که ی مه لای جزیری واتای نیوه ی دووهه می به یتى پینجه می روون کردبایه وه که ده لئى:

یا من رأى خلی فه لى یشی بشى ء قامتا

وشه ی «یشی» له چیه وه هاتوو؟ له «یشبه» ه وه یه؟ یان له «یشبه» وه؟ چ ده بوو ئه گهر «یشبه» مابایه وه بى بزواندی حرفی کو تایی فعله که ههروه ک پیشتر له میسه رعی دووهه می به یتى سه هه مدا کردى؟

هل فى ید المقتون شى ء ام کیف یصنع یافتى؟

مامۆستا موتا بچی و هه موو نووسه رانی سلیمانی بمبه خشن که ده لئیم به کاره یتانی «تیا دا» وه ک له دیری 23 لاپه ره 33 دا نووسراوه ده بوو «تیا» بنووسریت چونکه «تیا» خو ی کورته ی «تیا» یه، به و پینه «تیا دا» بریتیه له «تیا دا» که شتی که پشت له هه موو ده ستووریکى ئاخاوتنه. ئینجا ئه گهر نووسه رى سلیمانی رپی ناجایه ز بو خو ی به ره وا بزانی بابای ده شتی هه ولیر و دانیشتوانی دینه کانی نیوان هه ولیر و کو په ش ده بی لیمان سه لمینتری بلین «العهدمدولیللاهی ره بی لحاله مین». دوا ی هه شت دیری به ره و ژیرتر ده بینین نووسراوه «حافز غه زه له کانی تیا دا هه یه». که ده بوو بگوتری «تیا ندا هه یه». چونکه راناوه که ده چیته وه بو «غه زه له کان» به لام وادیاره زالبوونی «تیا دا» به سه ر هوشی ونی ئاخوهردا خو ی ره پیش ده یه خیت و رواله تیکى نه قشبه ستووی نادروست ده بیته کلیشه ی ناسازی مه به ستیکى ره وان. «تیا ندا، تیا ندا، تیا ندا، تیا ندا، تیا ندا، تیا ندا» کوردیه کی ره سه نن ناشی بین به «تیا یان، تیا یاندا... تیا ما، تیا دا.. هتد» نالی هه ردوو شیوه ی «تیا، تیا» ی به له بارى به کاره یتان:

1. یه عنى ریاضی ره وضه که تیا به چه ند ده من.

2. هه ر ده لئى مانگه شه وه کولمى تیا.

ئیمه ده زانین، یان ده بی بزانی، پرپیوژیشتی «له» که ده بیته پیشگری کار «فعل» به پئی داخواری هه لکه وت ده بیته «لئى، تئى». ده لئین:

1. عه یب له من مه گره - عه بیم لئى مه گره.

2. به رد له من مه گره - به رد م تئى مه گره.

ده بی بلیم شیوه ئاخاوتنی موکریانى که به شیک له عه شیرته کانی دیوی کوردستانی عیراقیش پیره ویان لئى ده که ن دوو پرپیوژیشتی جودایان هه یه: «له، ده» هه ریه که یان به کاره یتانی تابهت به خو یان هه یه. مامۆستا ئه حمه دی قازی له

له ودا هه یه که وشه که به پنی روالهت «تهریقهت» به دهسته وه دعات نهک «مرید». له شهرجی دیوانی «نالی» ی ماموستای بیاره ییشدا «سولووک» به «سالیک، مرید» لیکدراوه ته وه. ئەمه دهقی بهیته که ی دووه می ئەو غه زله یه:

کوشته ی نیگاهی دیده ته گهر مهست ئە گهر خه راب
بهسته ی که مهندی زولفته گهر شیخ ئە گهر سولووک

به زاهیر وشه که ده بی «سه لووک» بیت وه کوو «غفور، شکور، لجوج». که هه مووی سیفته ته له ریژه ی «صیغه المبالغة» نهک ناوی واتا. به داخه وه قامووسم لا نییه بو وشه که و واتای بگه ریم، چی ده یلیم لیکدانه وه ی رواله تی وشه کانه.

بهیته ی نۆه می غه زله که، چ ئەوه ی له شهرجی ماموستا بیاره ییدایه چ ئەوه ی له م گوتاره ی ماموستا موتا بچیدا هاتوو ه که وا ده زانم راگو یزراوه له و شهرحه وه دوو تیبنی هه ل ده گریته، ئەمه ش دهقی بهیته که ی هه ردوو سه رچاوه:

راپیل و تار و پویی کولووی به فره تابشار
بابای دعات و ماسی پیدا دئ وه ک مه کووک

تیبنی یه که م ئەوه یه که وشه ی «پیدا» کیشی مه سره که ته نه ل ده کات ده بی «پیا» بنووسریته و بخویندریته وه. تیبنی دووه م ئەوه یه که میسره که له م ده قه دا بوته سیزده بر گه یی که چی سه رله به ری غه زله که چوارده بر گه ییه، ده بی به م جوړه راست بگریته وه:

بابای دعات و ماسی پیا دئ وه کوو مه کووک

من بو ئەوه ش ده چم که وشه ی «پۆ» به ئەسل له لایه ن نالییه وه «پۆد» نووسراییت چونکه له چه ندین شیعی نالی و سالم و شوعه رای ئەو سه رده مه دا دهقی گه لیک وشه له فارسییه وه هاتوو ه، هه ر له م ده قه شدا وشه ی «تار» ی فارسی هاتوو ه له جیاتی «تان» ی کوردی. واش ده زانم ده بی «راپیلی تار و پۆد» بیت، چونکه مه به سه ت ئەوه یه که کولووی به فر راپیلی تان و پودی تابشاره، ناشی رایه له که جودا بی له تان و پۆ که هه ر خوی تان و پۆ که یه ئیتر چون «واوی عطف» جی له ویدا ده بیته وه. له نمونه دا ده لیم که مه به ست بوو بلی «دهستی چه پ و راست» ریت نییه «واوی عطف» بخه یته جیگه ی «ی» ی اضافه و بلی «دهست و چه پ و راست» چونکه دهسته که خوی چه پ و راسته که یه.

له گوتاره که ی د. عه بدوره حمان حاجی مه لا مافدا روونکردنه وه ی پسپورانیه ی به نرخ هه یه به که لکی هه موو که سیک دیت له گه ل زمان و ریزماندا خه ریک بیت، به لام له گو شه یه کی به رته سه که وه ریم هه یه بو چوونیکی خۆم - که ئە گه ر له زانیی ره سمیشه وه نه بی هی تیوه رمان و لیکدانه وه ی بیندریژه وه - بخه مه روو.

له ییشه وه ده بی بلیم گوتاره که له روانگه ی زمانه وان و بیریاره رووسه کانه وه سه رنج له زمان و ریزمان و به شه کانی ده گری. سه یریکی لیسته ی سه رچاوه کان بکه یته ده بینیت پتر له سه دی نه وه دیان رووسین که له مه دا چ عه بییک په یدا نابی به لام له وانیه تیروانیی هه ر بابه تیک بیت له ولاتیکی وه کوو رووسیدا که ئایدۆلۆجیای سیاسی فه رمانه روا بووه به سه ر هه رچی به ره میکی ماددی و مه عنه وییه وه، بکیشیته وه بو ئاکامی ناسان وه یا ته نک وه یا برشت که جوړیکی ره نگدانه وه ی سیاسه ته له بابه تدا. له نمونه دا ده لیم په راویزی ژماره 24 له به ره و کوتایی لاپه ره 87 ی گو فاره که دا رووبه رووی ئەم بیرو رایه مان ده کات: «پتویستی لیکۆلینه وه ی میژووی پیشکه وتنی زمان ئەو هه لوسته به ناوبانگه ی ف. ئینگلز دیاری ده کا که وتوو یه: «که رهسته و قالبی زمانی زگماک ته نیا به ئاگاداری و وردبوونه وه له په یدا بوونی و پیشکه وتنی له سه ره خوی پله به پله ی، روون و ئاشکرا ده بی. ئە گه ر گرینگی به وه نه درئ، ئەوه ناتوانرئ قالبه مردوو ه کانی ئەو زمانه و زمانه مردوو و زیندوه کانی هاو ره گه زی بزانی». ئەم قسه ی ئینگلز ئە گه ر له سایه ی پایه ی به رزی سیاسی خۆیه وه نه بیت به دیه یه کی ساده یه هی ئەوه نییه بیته ناو کتیبانه وه، ئینجا چه ند چه وتی و هه له شی تیدا یه که جاره کی له

زانستی زمانی داده‌بریت، یه ک له وه لانه ئه‌وه یه که‌وا هیچ زمانیکی زگماک نییه «په‌یدابوونی» زانرابی هه‌تا وردبوونه‌وه‌ی تیدا بکریت. ده‌شیا بلێ وردبوونه‌وه «له پیشکه‌وتنی» بکری ئه‌ویش به‌مه‌رجیک شکی کونینه‌ی به‌ نووسین پارێزراپی، خۆ دنیا راست بیته‌وه ناتوانی «وردبیته‌وه» وه‌یا «ئاگاداری» له‌ زمانیکی که‌ به‌ر له 20 هه‌زار سال قسه‌ی پیکراوه. هه‌له‌ی دووه‌می که‌ بریتییه له‌ ناته‌واوی، ئه‌وه‌یه که‌ ئینگلز به‌ بیرى نه‌هاتوو حساب بو‌ تاو و ته‌ئیسری زمانی بیگانه له «زمانی زگماک... و هاوهره‌گه‌زانی» بکات. تو‌ بیته‌ زمانی فارسی پاک بکه‌وه له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی که‌ به‌ئانقه‌ست ده‌کریته ئارایستی زمانی ئه‌ده‌بی یه‌گرتووی فارسی، چی ئه‌وتوی لی نامینیته‌وه به‌که‌لکی ئاخوتن بیت. ئه‌وه‌ی بیی ده‌گوتری زمانی «هزفارش» سه‌رله‌به‌ری وشه‌ی ئارامیه که‌ ده‌ترنجایه کلێشه‌ی په‌هله‌وییه‌وه به‌لام له‌ خوتنده‌وه‌دا به‌دیله په‌هله‌وییه که‌ به‌کار ده‌هات و واش ده‌بوو وشه‌ی په‌هله‌وی ئیعرابی ئارامی پتوه ده‌لکا. زمانی کوردی بکه‌یته نمونه‌ ده‌بینیت له‌ ری ئینی ئیسلامه‌وه زۆربه‌ی زاراهه وشه‌یه سه‌ر به‌ ئاین و مامله‌تی شه‌ری عه‌ره‌بییه، به‌شیکی میراتی عوسمانلیانه و هیندیکی به‌ میوانه‌تی له‌ فارسییه‌وه هاتوو و گه‌لیک وشه‌ی ئه‌وروپایشی تیکه‌وتوو، هی مه‌غولیشی تیدا. راستی مه‌سه‌له لێره‌دا ئه‌وه‌یه، به‌ درێژایی رۆژگار زمانه‌ دراوسینان نه‌ک هه‌ر وشه، بگره‌ ته‌عبیریشیان لیکتر خواستوو ته‌وه تاکوو ئه‌گه‌ر گوران و شیوانیان به‌سه‌ردا هاتبیت ناتوانی راست بکریته‌وه مه‌گه‌ر هانا بیریته به‌ر ئه‌و زمانه‌ی لیوه‌ی که‌وتوو ته‌وه: ئینجا ئه‌گه‌ر بگوتری ئه‌و هینده وشه و ته‌عبیرانه‌ی له‌ زمانیکی بیگانه‌وه هاتوون له‌چاو وشه‌ی ره‌سه‌ن وشه‌ی «هاوهره‌گه‌ز» ئه‌وه‌نده که‌من نرخی رایه‌که‌ی ئینگلزی پیناشکی، له‌ وه‌لامدا ده‌گوتری هه‌ر نه‌بی بای ئه‌م که‌مبوونه که‌له‌به‌ر له‌ رایه‌که‌ی ئینگلزدا هه‌یه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌وا چی گوتوو ته‌ی ئه‌گه‌ر لیشی بیده‌نگ بایه‌ زانستی زمان زه‌ره‌ری نه‌ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ من یان تو‌ بلێین و نه‌لێین له‌خۆوه ئاشکرایه که‌سیکی شاره‌زای زانستی زمان نه‌بیت و سه‌رنجی قولی له‌ بابه‌ته‌کانی نه‌گرتبیت سه‌رکه‌وتوو نابی له‌ بو‌چوون و بیروراکانی سه‌ر به‌زمانه‌وانی، چونکه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی وه‌ک هینه‌که‌ی ئینگلز له‌ راده‌ی به‌دیهییه‌دا و چ رینموونیه‌کی تیدا نییه و به‌ ئاسانی ده‌توانین لیشی زیاد بکه‌ین و بلێین: زمانه‌وان هه‌تا پتر شاره‌زای زمانه‌ هاوهره‌گه‌زه‌کان و لیک جوداکان بیت باشتتر بو‌ی ده‌لوئ بیریگری له‌ تان و پوی «زمان» بکات. له‌ په‌ندی فه‌لاحاندا قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق هه‌یه ده‌لی کابرایه‌ک خوی کردبووه پسپۆری خه‌رمان هه‌لگرتن و ده‌غل داگرتن، پالی لیدابوووه و ده‌ی گوت: گه‌نم له‌سه‌ر گه‌نم رۆبکه‌ن و جۆش له‌سه‌ر جۆ. مالی ئاوابی بو‌ ئه‌و ئه‌قله‌ی که‌ ئه‌گه‌ر له‌ کاریشی نه‌هینابایه گه‌نم و جۆ جیگه‌ی له‌باری خوی ده‌دۆزیه‌وه.

ئه‌م گرینگیه‌ی بو‌ رایه‌که‌ی ئینگلز ره‌وا دیتراوه له‌ گه‌لیک حالوباردا بو‌ غه‌یری ئه‌و و له‌ مه‌یدانی زۆر گرینگدا ره‌وا دیتراوه که‌وا نه‌ک هه‌روه‌ک ئینگلز بیلزووم بووه بگره هه‌تا بلێی زه‌ره‌مه‌ند و وێرانکاریش بووه، ره‌نگه له‌باری پینچه‌وانه‌دا رایه‌کی زنده‌ رووناکی بابایه‌کی بو‌ره‌پیاو که‌س ئاوری لی ناداته‌وه. حه‌مدی ده‌لی:

بازاری ده‌هره قیমে‌تی ئه‌شیا به‌ جیگه‌یه
میشی بگاته رووی نیگار هه‌ر له‌ خال ئه‌چی

چ گومانم له‌وه‌دا نییه له‌ نووسینه‌کانی د. ئاوه‌رحماندا بیرورای ئه‌وتو هه‌یه چه‌ندین ئه‌وه‌نده‌ی رایه‌یه‌که‌ی ئینگلز و ئه‌و رایانه‌ی به‌ سه‌رچاوه‌ی داناوون وردپوتر و نیشانه‌پیکاترین، مه‌به‌ستیشم له‌ تیکرای نووسینه‌کانیه‌تی به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی زاده‌ی فکری خۆیه‌تی. ئایا چه‌ند له‌و جۆره رایانه‌ی ده‌کرین به‌ دروشم؟ که‌چی شیخی ته‌ریقه‌ت قرقینه ده‌هیننه‌وه سه‌له‌واتی لی ده‌کیشن، لئی موباره‌ک بی.

ئه‌و گۆشه به‌رتسه‌که‌ی که‌ گوتم ریم ده‌دا بو‌چوونیکی خۆمی تیدا ده‌ربیرم مه‌نعم ناکات له‌وه‌ی به‌ بیی پیویست له‌ تاکه مه‌سه‌له‌ی ناو گوتاره‌که‌ بکۆلمه‌وه. یه‌ک له‌وانه سه‌رناوی گوتاره‌که‌یه که‌ له «بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی زمان» هاتوو. به‌لای منه‌وه په‌راویتری «زمان» لیک ده‌کیشریته‌وه پتر داخوازه‌کانی «رێزمان» هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر تیشکی ئه‌و راستیه‌ زله‌ی که‌ زمان دایکی رێزمانه: رۆژگاریک که‌ مرۆ دوا‌ی پشکووتنی هۆشی ده‌ستی کرد به‌ گروگالی ئاخوتنی سه‌ره‌تایی له‌ تاکه وشه به‌هلاوه‌ وجودی نه‌بووه. که‌س نازانی چه‌ندین ساله‌های برد هه‌تا «کار - فعل» په‌یدا بوو، ئینجا کاته‌کانی کار، ئینجا گه‌ردانی... زمان ته‌رجومانی هۆشه، تا بتوانی له‌ ری ئاخوتنه‌وه (که‌ ده‌کا رسته‌ی خاوه‌ن واتا) ته‌عبیر له‌و وینه و

دوو بنه‌مای سهره‌کی زمان بن، له‌م رایه‌ی بیریزین و گۆلۆقینیشدا وشه جی چۆل ده‌کات بۆ مۆرفیمه‌کانی ئەو ئاوازانە‌ی لیه‌وه‌ نزیکن و بۆ ئاواز و شیوه‌ی ریزکردنی وشه‌کان... مۆرفیم ده‌شی به‌ سهربه‌خۆیی باس بکریت کاتیک له‌ فۆنۆلۆجی و فۆنەتیک بدوین به‌لام که‌ی به‌ بیرى که‌سدا هاتووہ کاری «هات» بیوه‌ندی به‌ «ماکی ریزمان» هوه‌ نه‌ی ئەمما هەر تاکیک له‌و سی مۆرفیمه‌ به‌کسه‌ر به‌ ریزمانه‌وه‌ به‌ند بیت. ئینجا که‌ باسی «ئاواز» به‌ قاچاغ دینیتته‌ ناو لیکۆلینه‌وه‌وه‌ به‌ بیریدا نه‌هاتووہ که‌ قسه‌ له‌ «ریزمان» ه‌ نه‌ک «زمان» یاخود باستر ئەوه‌یه‌ بلین فەرقی به‌وه‌ نه‌کردووہ زمان و ریزمان به‌ک شت نین هه‌روه‌ک جوغرافیای کوردستان و وه‌لاتی کوردستان به‌ک شت نین... که‌ ده‌شلی «شیوه‌ ریزکردنی وه‌سه‌کان...» له‌وه‌ی تیه‌ر نه‌کردووہ که‌ بلی «شیوه‌ی ریزکردنی هه‌نجیره‌کان و سه‌به‌ته‌کان و نازانم چیه‌کان» چونکه‌ له‌ زمان و ریزماندا تیکبه‌ستنی وشه‌ و رسته‌ به‌هه‌ر هۆیه‌ک بیت، بایه‌خداره‌ نه‌ک ریزکردنیان. ده‌ هه‌زار وشه‌ له‌ قاموسدا ریز ده‌بن به‌ک رسته‌ی ئاوتی له‌و ریزکردنه‌دا په‌یدا نابێ... له‌مانه‌ش برتازین نه‌ده‌بوو «تامراز» بخاته‌ تایی ئەم سی مادده‌ که‌مبایه‌خه‌ی «مۆرفیم، ئاواز، شیوه‌ی ریزکردن» هوه‌ مادام قسه‌ له‌ زمان و ریزمان بیت.

سه‌یریکی چەند دیری خواره‌وتر بکه‌ن له‌و لاپه‌ریه‌دا که‌ بیرورای د. ئاوره‌حمانه‌ ده‌بینین تا چ راده‌یه‌ک قولتیه‌ له‌و ته‌نکاوه‌ی دوو زمانه‌وانه‌ رووسه‌که‌. له‌ دیری نۆه‌می قسه‌کانی د. ئاوره‌حماندا کۆتایی رسته‌یه‌ک هه‌یه‌ که‌ ئەمه‌ ده‌قی رسته‌که‌یه‌: «رسته‌ش له‌ وشه‌ پیک دیت، که‌ به‌پنی یاسای ریزمانی پیکه‌وه‌ ده‌به‌ستین». چەند ئوستادانه‌ گوتی: «پیکه‌وه‌ ده‌به‌ستین!» هه‌ر دوای ئەمه‌ش ده‌لی «وشه‌ی پچرپچر که‌ خاسیه‌ت و بیوه‌ندی ریزمانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ی نه‌به‌ستین، ناتوانن بیریک ده‌ربیرن» ئا ئەم رایه‌ش سه‌رله‌نوێ به‌ بواریکی تازه‌دا به‌ره‌و ته‌ئکیدى «تیک به‌ستن» هوه‌ ده‌روات نه‌ک ریزکردن. به‌داخه‌وه‌ نازانم ئەو نووسینه‌ی له‌ دیری پینج هه‌تا دیری بیستی لاپه‌ره‌ 79 ی گرتووته‌وه‌ چه‌ندیان بیرورای د. ئاوره‌حمانه‌ و چه‌ندیشیان هی پ. ئا. بۆداگۆفه‌ که‌ په‌راویزی ژماره‌ 3 له‌ کۆتایی دیری بیسته‌مدا ئیشاره‌تی بۆ ده‌کات، ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌تا به‌ره‌و دامنه‌ی دیره‌کان ده‌بیته‌وه‌ تووشی بۆچوونی سه‌راوی ده‌بیت. دوای ئەو نمونه‌یه‌ی له‌ بیرورای د. ئاوره‌حمانم خواسته‌وه‌ ئالۆزبۆزی ده‌ست پی ده‌کات تا ده‌گه‌ینه‌ ئەم بۆچوونه‌ سه‌ره‌وبنه‌ که‌ ده‌لی: «پیکهاتنی ریزمانی خاسیه‌تیکى هه‌ره‌ گرینگی زمانه‌ وه‌ به‌پ ئەو زمان پیک نایه‌ت». له‌م قسه‌یه‌دا مه‌حکومبوونی زمان به‌ ریزمانه‌ چوه‌ته‌ پله‌ی به‌ندبوونی گه‌رانی گه‌رۆک به‌ به‌نزین که‌ ده‌زانین به‌نزین به‌شیکى گه‌رۆک نییه‌ که‌چی ریزمان به‌شیکى زمانه‌ وه‌ک تایه‌ و مه‌کینه‌ به‌شیکى گه‌رۆکن تۆ ناتوانیت ریزمان له‌ جوغزی زمان ده‌رهاوێژیت به‌ نیازی ئەوه‌ی لپی بکه‌یته‌ حاکم و ئاغا. له‌ نووسینی کۆنمدا گوتومه‌: چونکه‌ زمان ته‌رجومانی هۆشه‌ هۆشیش قابیلیه‌تی ریکخستن و پیکگرتن و یاسادانانی هه‌یه‌ بۆیه‌ زمان توانیوه‌تی بیته‌ خاوه‌ن «ده‌ستور» که‌ زاده‌ی مه‌نتیقی هۆشه‌. گوتوشمه‌: دوای ئەوه‌ی زمان بوو به‌ خاوه‌ن ده‌ستوراتی تایبه‌ت به‌خۆی که‌وته‌ باریکه‌وه‌ بتوانی له‌ مه‌نتیقی ناوه‌کی خۆی، نه‌ک هه‌ر له‌ مه‌نتیقی هۆش، ده‌ستوراتی ریزمان هه‌لینجیت تا ئەوه‌ی له‌ تیکتالقای هه‌زاران ویتته‌ی زه‌ینی له‌ گه‌ل چه‌نده‌ها یاسای ریزمانی دیارده‌ی «شاز - ریزپه‌ر» له‌ ریزماندا په‌یدا ده‌بیت که‌ دژی خولگه‌ی مه‌نتقی هۆش تی هه‌لده‌چیت. له‌ دیارده‌ی «ریزپه‌ر - شاز» دا بۆت ده‌ره‌ده‌که‌ویت که‌ «ریزمان» و یاساکانی له‌ ئاستیدا په‌که‌وته‌ن که‌چی «زمان» هه‌ر حاکمه‌ به‌سه‌ر شازدا وه‌ک که‌ حاکمه‌ به‌سه‌ر ریزمان و که‌ره‌سته‌ و ده‌ستوراتی. هه‌چ به‌ره‌له‌ستیکى عه‌قلى له‌وه‌دا نییه‌ که‌ زمان بی یاسای ریزمانی بتوانی راگه‌یه‌نی بیت: گویا ئەگه‌ر هه‌موو فیعله‌کانی وه‌ک «گوتم، ده‌لیم - بیستم، ده‌بیه‌م». له‌ گه‌رداندا ریزپه‌ر بانایه‌ چ ده‌قه‌وما، خۆ ده‌زانین به‌شیکى زیده‌ زیده‌ به‌رچاوی فیعله‌کانی زمانی ئینگلیزی له‌ رابردوووه‌ بۆ ئاینده‌ گه‌ردانی بی یاسایان هه‌یه‌؟ ئەمه‌ ده‌لیم ره‌نگه‌ من به‌که‌م که‌سیش بم بۆ ئەوه‌ چووبی که‌ به‌شی هه‌ره‌ زۆری فیعلی کوردی گه‌ردانی ده‌ستوریان هه‌یه‌ وه‌ک فیعلی روودان «مطواعی عه‌ره‌بی» و کارا نادیار «مبنى للمجهول» و ریزه‌ی «خشین، دزین، کیلان، ژماردن، پالوتن، پساندن - به‌پاشگری [اندن]». ده‌بی بلیم نمونه‌ی «خشین، دزین» م بۆیه‌ به‌ دوو ریزه‌ دانا چونکه‌ «دزین» تیه‌ره‌ و «خشین» تینه‌په‌ره‌ که‌چی گه‌ردانیان بۆ ئاینده‌ وه‌کوو به‌که‌، «خشیم، ده‌خشم - دزیم، ده‌دزم». له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ «خشین» هه‌رچه‌نده‌ تینه‌په‌ره‌ به‌لام فیعلی ئیراده‌یه‌ نه‌ک روودانه‌ خۆ ئەگه‌ر هی روودانیش بایه‌ وه‌ک «خزین» گه‌ردانی نه‌ده‌گۆرا، مه‌گه‌ر له‌ فیعلی زیده‌ ده‌گه‌من که‌ هه‌ندى له‌هه‌ج گه‌ردانه‌که‌ی ده‌باته‌وه‌ بۆ گه‌ردانی فیعلی روودان و ده‌لی «ده‌خزیم» وه‌ک که‌ ده‌لی «سووتام، ده‌سووتیم».

نه کا له ئاست ریژهی «کیلان، پیوان» که تیپه‌رن، «شیوان، گیزان» به بیری زمانه‌وانی شلکدا بین و وابزانی له ئاینده‌دا ده‌بنه «ده‌شیویم، ده‌گیزیم». به‌مه‌دا ریژه‌یان ریزه‌په‌ر بووه. ده‌لیم هرچی فیعلی روودان و کارا نادیار هه‌یه که کوتایان به «ا» هاتوو له گه‌رداندا ئه‌و ئه‌لفه‌یان ده‌بیته «ئ» وه‌ک:

- پسا، ده‌پسی
- رما، ده‌رمی
- شکا، ده‌شکی
- کوژرا، ده‌کوژری
- دیترا، ده‌دیتری... هتد.

له ریژهی کیلان فیعلی «ویران» له گوماندایه ئایه تیپه‌ره یان تینه‌په‌ره، له‌لایه‌که‌وه به‌شیکی زوری ئاخپوه‌ری کوردی وه‌ک تیپه‌ر گه‌ردانی ده‌کات و ده‌لی: «ویرام، ده‌ویرم» هی واش هه‌ن، به‌تایبه‌تی له نیوان عه‌شیره‌تدا ده‌لین «ده‌ویریم» وه‌ک که فیعلی روودان بیته نه‌ک ته‌نها تینه‌په‌ر بیته، ئه‌گه‌ر فیعلی ئیرادی بروایه وه‌ک «هه‌لستان» ده‌بوو له ئاینده‌دا بیته «ده‌ویرم»، هه‌لستانیش ده‌بیته «هه‌لده‌ستم نه‌ک هه‌لده‌ستیم». له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که «ویران» به‌زوری وه‌ک تیپه‌ر مامه‌له‌تی له‌گه‌لدا ده‌کریت و له گه‌رداندا ده‌کریته «ویرامان، ویرایان» دیسانه‌وه ده‌بی هه‌ست به‌وه بکه‌ین که «به‌رکار» (مفعول) داوا ناکات ئه‌و ده‌مه نه‌بی که وه‌کوو چه‌ند فیعلیکی کوردی بو «مبادره» به‌کار دیت ئه‌ویش له‌و حاله‌ته‌دا «مه‌فعولی ناسه‌ریح» ی ده‌بی. سه‌یری ئه‌م نموونانه بکه:

- هاتم بنووم لیان تیک دام.
- ویرامان بنووین.
- هه‌ستام برۆم، باران لی نه‌گه‌را.
- ده‌لیم بیلیم و ناویرم.

ئه‌م کارانه‌ی «هاتم، هه‌ستام، ده‌لیم» له‌م به‌کاره‌یتانه‌دا واتای ئه‌سلیمان مه‌به‌ست نییه: «هاتم، هه‌ستام» به واتای «خه‌ریک بووم» ه «ده‌لیم» ه‌که‌ش به واتای «ده‌مه‌وئ، نیازه» یه. لیره‌دا به‌رکاری «ویرامان» فیعلی «بنووین» ه و له هه‌موو رسته‌کانیشدا به‌رباری «مبادره» که فیعلیکی ئینشاییه وه‌کوو «بنووین». فیعلی «ویران» جگه له‌م حاله‌ته، که ده‌گمه‌نه، له حاله‌تی ئینتیقالیشدا ته‌نیا یه‌ک مه‌فعولی ده‌ویت بارت‌ه‌ق‌ای فیعلی تینه‌په‌ر وه‌ک له‌م نموونانه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

- ویرامه مه‌حموود، ده‌ویرمه مه‌حموود، ده‌یویرمی.
- چوومه بازار، ده‌چمه بازار، ده‌یچمی.
- که‌وتمه باغه‌که، ده‌که‌ومه باغه‌که، ده‌یکه‌ومی.

فیعلی ئینتیقالیی تیپه‌ر له جیی مه‌فعولیک دووی ده‌وئ، وه‌ک:

- به‌ردم گرته چوئله‌که [به‌رد، چوئله‌که]
- ده‌ستی خسته باخه‌لم [ده‌ست، باخه‌ل]

• دارام هه نارده رانیه [دارا، رانیه]

دهبوو بشلیم له ریژهی «بژاردن، سپاردن، هه ناردن» دا که هه مووی دهستوورین تهنها فیعلی «خواردن» ریزپه ره که له تایندهدا ده بیته «دهخوم» نه ک «دهخویرم» وه ک ئهوانی سهروو دهنه «دهبژیرم، دهسپیرم، دههه نیرم، ده نیرم».

ئهم لادانه ناجارییه له ئهسلی بابتهی مناقه شه به نیازی که له بهرگرتن و سوودی خوینتهر بوو که هه موو دم ههلی خویندنه وهی بابتهی ئهوتویی چهنگ ناکه ویت. راستیه که ی، مه بهستی من ئهوه نه بوو له هه موو ئه شویتانهی گوتاره که بدویم که بهلامهوه تیبینی هه لده گرت، ئیستاش مه بهستم نییه هه ره نه بی له بهر دوو هوی سه ره کی:

یه که میان له بهر ئهوه یه که نووسینه که م به جوړیکی وه رسکه دریژ ده خایینی. دووه میان ئهوه یه، به شی هه ره زوری ئه و بیرو رایانه ی له نووسه ره رووسه کان وه گراوه ئه وه نده که مبرشت و سه ره تاین هی ئه وه نین جاریکی دیکه ش خهلق به خویه وه خه ریک بکات. شتیکی که به ئیلحاحه وه خوی لیکردم به ئامانجی به که می شه رحدان و روونکردنه وه له م نووسینه دا دوو بیرو رای ئا. ن. گفوزدییف بوون که له به ره کو تایی لاپه ره 79 دا ژماره 5، 4 ی به راویزه کانیا ن دراوه تی. چی لیره دا کارمان پییه شه ش دیری دوانی په ره گرافه که به که دابریپان له زنجیره ی تایهت خه له لیکیا ن پی ناگه یه نیت. ئه وه تا دهقی دیره کان:

[وینکچوونیش له نیوان ئه وه دهسته واژانه ی «ریژمان» یا ن تیدایه وه ک «یاسای ریژمانی»، «دهستووری ریژمانی»، «دیاردی ریژمانی» ئه وه ده گه یه نن که: یه که م: «ئه وه ی ده که ویته پیکه اتنی ریژمانی زما نه وه، بوونیک می مه وزووعی هه یه». دووه م: «دامه زرانندی زانستی زما ن بو ئه و ریژه مه وزووعیا نه ی له زما نه که وه هه لده هینجری ن، ئه و ریژانه ش ده شی راست بن و ده شی هه له بن»].

له پیشه وه ده بی بلیم ماموستا گفوزدییف ده بوو خو پاریزی بکات له و حوکه مو تله قه ی که ده ری بریوه به سه ر «مه وزووعیوونی هه رچی ده که ویته پیکه اتنی ریژمانی زما نه وه». ریژمان فه لسه فه و زانستی و بابته ی ئه وتویی نییه که له خو وه و به پیی ده ستووره کانی نا وه کی خوی مه وزووعیوونی که ره سه ته ی ئاخواتن ده رک بکات. ئایا دهنگی «ی» له خو وه هیج واتایه کی هه یه مه وزووعی و نامه وزووعی بیت؟ که خرایه دوا ی «جوان» و «جوانی» پیکه ات، ئه م واتایه ته جریدییه له کام له رانه وه ی «ی» که وه زا یه وه؟ رهنگه بگوتری چونکه به ئه سل وشه ی «جوان» واتایه کی مه وزووعی هه یه که ره سه ته یه کی که پیشه وه ده به ستریت ئه و مه وزووعییه ته وه رده گرت، ئا لیره شدا واتای مه وزووعییه ت له عه ینی تی که به ستن و به سه تنه که وه چرو ناکات وه ک خو نچه له بنه گوله وه یه که سه ر چرو ده کات: ئه وه ی ته جریده که له و «ی» ه وه ده خولقی نی نه ک ریژمان نییه و به س بگره «زما ن» یش نییه به لکو و هوش و مه نتیقی مرویه، خواز و ئیراده ی مرویه که ده بینین له ده ریای ئه فساناندا مرو به لای ورینه ی وه هادا چوه یه ک زه ره مه وزووعییه ت و مه نتیقی تیدا نییه که چی هه مو و ریته کان به پیی یاسا کانی ریژمان ریکوپینک و عه بیان لی ناگیرئ. ماموستا گفوزدییف ویستوویه تی پارسه نگیکی قسه بی له نگره که ی به وه دا بداته وه که له کو تایی رایه که یدا ده لی: «ئه و ریژانه ش ده شی راست بن و ده شی هه له بن» به لام پیوه ی دیاره که به ره و قولایی مه سه له که دا نه چوه چونکه نه چاره یه کی مه وزووعی نه بوونی هه له ی کردوه و نه زانیویه تی «یا ن به بیردا نه هاتوه» هه له پیوه ندی به ریژمانه وه نییه و نه بو شتیکی دیکه ی زیده گرینگیش چوه له م رایه یدا که «هه له» تا که شیوه ی بیژو کی ئاخواتنی نادرست نییه چونکه به لای که مه وه به سی شیوه بیژو ک هه ن له ئاخواتندا که ئه گه ر به کیشانه و پیوانه ی «ریژمان» هه لسه نگیندرین راست و دروست ده رده چن:

• شیوه بیژو کی یه که م هه له یه،

• شیوه ی دووه م درویه.

گه گه با له ناو گيا و گولدا به بن تهدهخولى مرو پيدا دهبي هرچند ناويكى ههبي يان نهبي. هرچى وشه كانن مرو كردى زاتييه.

له نووسيني كوندا گوتوومه، لهوانه ييونهندي «خالقية و مخلوقية» يان به مروقهوه ههيه هيچ شتيك به قهدهر «ئاخافتن» مهخلقى به شهر نييه: مندا له دايك و باوك پيدا دهبي لاشه كه ي ماددهيه، ههروهه هاش هرچى دروستكراوى مادى به شهر ههيه قابله كه يان مهخلقى سروشته كه چى «وشه، رسته» هه مووى هر هى به شهره، له ووه پيدا دهبن، به خوازى ئه وهبن، ئه وه له يان تيدا دهكات. زمان پتر له به ره هه مى هونه رى مالى مرويه كه مه هاره تى مرو له ماددهدا ده رده خه ن چونكه لهوانه يه به دريژايى روژ وتوويزى دهروونى له گه له خويدا بكات كه لزوومى به «ههوا» ش نييه دهنگه كه بگه يه نى، وه يا بينووسيت. خولاسه: «وشه، رسته و زمان» عه بدى مرويه پتر له هه موو دروستكراوه كانى. هر له نووسينه دا گوتبووم، زانينى ئه وه هوى دهروونى كه وه هاى له كورد كرد نه داتى پيناسين پاش بيه خيت و عه رب و ئينگليزيشى به وه راهيتا كه پيش وشه ي بيه خن پتر له دهروونى مرومان شاره زا دهكات له وه ي بزائين ورگى مرو چوناوچوونى خوراك ههزم دهكات چونكه مه ر و بزنيش خوراك ههزم دهكهن به لام قسه ناكهن.

زمان خوى، زانستى زمانيشى له گه لدا بي، لايه نى «ذاتيه» تى لى ناسرپته وه وه ها به ره هاى و سه راوى كه له رايه كه ي گفوزديشدا ده بر دراره. وشه، كه «اسناد» تيدا نييه و خوى «تجريد» ي ئه و شته يه وشه كه ي به سه ردا براوه ئير خواوراستان يا نيشانه ي پيكاوه يا لى به هيريدا چوه وه ك به شينى پان ده لى «ناسمان» و ده بيه رستيت و لى خه رج دهكات كه چى نه شينه و نه پانه و نه به رزه و نه هيچ مه گه ر ئه وه وه هه مى له خه يالى مروفا بو ناسمان ساز دراره به «مهوزووعى» حساب بكه ين، هرچى وشه يه كى سه ر به وه هم و نه فسانه وه بيت ئه ويش هر ورپته ي «زات» ي مروقه فرى به سه ر مهوزووعيه ته وه نييه. كه حالى گه ليك وشه ي بي رهنك و دهور ئه و نامهوزووعيه بيت دهبي «رسته» كه پتر له وشه به لاي ته جريدا ده چپته وه و «اسناد» يشى تيدا به ره وه هه له و دروى ده باته وه و نامراوى وه هاى تيدا به ته نهاى هر واتاى نييه و شيوه ي دهنگ و رهنگى مروفا كه به شيك نين له ئاخوتن و دهور يان هه يه له ته كوينا، ئايا كه حالى رسته ئه مه بيت چه ندى مهوزووعى ده رده چپت و چه ندى وه هم و فيشال و ورپته و هه له و درو؟

به لى ده زانين شتيك هه يه تابلى گرنگه «ئاخوتن» ي ناو لى نراوه، به لام برياردان له سه ر مهوزووعيوونى ئاخوتن به وشكله موتله قه ي گفوزديش خوى لى بيخه م كروهو شتيكه به به ريه وه هه يه به شكلى موتله قى له راستى دوور بيت، چونكه هر له وشه ي ساده وه هه تا سه رله به رى ئاخوتنه كه به راست و درويه وه ته نديشه ي مرويه، له هوش و گوشى مرووه نه ك له «فرين، برزان و كوشتن» هه ريزه «فرى، ده فرى، بېرژى، دهيكوش و فرى بايه». پيدا بووه. ته گه ر هاتبايه مرو به داخوازي «فرين، توانه وه و مردن» ريزه ي بو حاله تى جودا جودايان دانا بايه له وانه بو هر جاره بو حاله تى هه ريه ك له وه سى كارانه ريزه يه كى سه ربه خوى هيتا بايه وه ك كه بو سى مادده ي ليكتر جودا «بهرد، گوش و خه نجه ر» ي رونا، له وانه بوو بللى «فرى»، ئينجا له ئاينده دا بللى: «كه شت»، بو فه رمانيش «تق». ههروه ها بو هر كارينى ديكه ي به خه يالدا بيت هه مان ره فتار بكات نه ك ريزمان و ده ستورى گشتى به ئه ركه وه دابه نييت و ده قى «وشه» بكاته ده سه كلا و هر جاره به پى زه مان و حال ريزه يه كى له بار بدوزيته وه كه له ناخييه وه، له هوشيه وه هه لده قووليت نه ك له هه لرزاني ئاو و شه قه ي بالى كوتره وه. ئه و كه كوتر و ئاو و عه له شيش و بز و چنار و په پووله... ي ديت نه هات بو هرچى روه كه وشه ي ليك نزيك دابنييت بو مه ليش وه هاى نه كرد.

هويه كه ش ده گه رپته وه بو حاله تى دهروونى مرو كه لزوومى نه ديت به يه كيان بللى «كوتر» و به هى گه وره تر بللى «كوتره مه» و هى بچووكتريش «كتره». بيلزووميه كه ش له وه وه ديت كه ئه و مه لانه وه كوو «پرووخاندى، دهرووخينى و برووخينه...» نين يه كيان له وى ديكه بكه وپته وه. دواى هه زاران سال مرو هات «وستر، مه ر و گاجووت» ي خسته به ر ده ستورى «كاويژ كه ر». گورگ و پشيله و كه متارى ناونا «گوشتخور» وه يا «هه مه خور» به ته واوى وه ك ته وه ي دواى هه زاران سال ده ستوراني ره سمى له رپى پسپوراني زمانه وه بو ريزمان هه لينجرا، ئاخيوه ره كه ته گه ر نه يخويتديت تا ئيستاش نازانى ريزمان چيه. ئاخيوه ر به سه ليقه له ماوه ي چه ندين هه زار سالدا بي ماموستا كه وته سه ر باريك رابردو له داهاوو جودا بكاته وه و تاك له كو هه لاويرى، نا ئه م مامله ته هى زاته نه ك مهوزووع، به لام زاتيكي گه يشتبيته پله ي

ههستکردن به داخوایی حالتهی بابهت. ئەو له زوویکهوه زانیویهتی دویتی ئەمڕۆ نییه و سبهینی نییه بهلام کاتیکی زۆری ویستوو. ههتا بۆ دویتی بلی رۆی و بۆ ئیستا و دواتریش بلی دهروات. مامۆستا پسیپۆره کانی لکه جودا کانی زانست له ئاست عهلیشیش و ئاو و نهوت و خوی...دا ئەو کارهیان کرد که ئاخپوه له گهڵ «رۆی، دهروا و برۆ»دا کردی تا ئەوهی له زانستی کیمیا ماددهکان به رهمز و هیمادناسرینهوه، رهمزه کەش هی لیزانانه، ههر بیتیکی هیمابۆ تایبهتمهندییه کی مادده که دهکات... کۆمپیوتەر له خۆوه نازانی ئەو رهمزانه دابنیت و له جیاتی لیزانیان به سهر مادده کانیاندا بسه پینتی، کاتیکی پسیپۆری کۆمپیوتەر بۆ ئەو کاره ئالتهیکی دروستکرد ئەوسا ئەو ئالته که ههزار جار له پسیپۆره که خیراتر و راستر کار دهکات.

لهو نووسینه کۆنانهدا [لهوانه دوو ئەلقهی گوتاریکی بوون له رۆژنامهی «الدستور»ی عهمان، سالی 1978، بلاو کرانهوه] بۆ روونکردنهوهی دهوری دلخوایی مرۆ له واتای وشه نموونهیه کم هیناوهتهوه بهوهدا که تو گوت «دارا بهتهمايه کیزی پاشا بخواییت» منیش بلیم «ئهري» و نیازیشم به دوورزانیی کاره که بیت، تا له م «ئهري» یه دا مهتیقی ئاخوتن که به ئەسل له مهتیقی هۆشهوه زهنه کی کردوو، رپی بهو تهعبیره بردوو که له شکلی ئیجابیدا سهلبیهت بهدهستهوه بدات برۆا ده کم، گهلیک وشه ی بیسه رو بهری وه ک «بلر باقۆ» لهخۆوه بی سازدانی دوور ئەندیشانه به سهر زاریکدا هاتوو که هیچ وشهیه کی حازر بهدهستی بۆ ئەو واتایه نه دۆزیوهتهوه ئیتر ئەم وشه ناقولایه ی بۆ که سی شهخسیک رهوا دیتوو کهوا نه هۆشی تهواوه نه لهشی دروسته و نه رهفتاری ئادهمانهیه.

زۆر شلک بووم، گویم له قسهی مهلاکانی مزگهوتی نزیک مالی خۆمانهوه بوو دهیانگوت بابایه کی عهرب بهر له 100 سال دهیگوت له له رهوی وشه ی زمانی بیگانهوه بۆ واتاکه ی دهچم، ئیتر وشهیه کی رۆمیان لیکرد به تاقیکردنهوهی داواکهی، ئەویش گوتی ههستی رهقایهتی تیدا ده کم، دهروچو وشه که بهرد یان ئاسن بوو ئەم قسهیه له گهلمدا ژیا تا گهیشتمه تهمه نیک له گهڵ خۆمدا گوتم: ئەگه ره رهوی وشه ئەو واتا راگهیه نه بیت ئەدی چۆن له کوردیدا «رهق» سهخته و له عهربهیشدا «رق، یرق...» ناسکی و نه رمایی ده بهخشیت.

هه رچی سهر به مرۆفه هه مووی ههر زاته وه کوو بشیهوی له گهڵ بابهت بروات. ئەگه ره له جیاتی مرۆف کۆمپیوتەر زمان و ئاین و عه یاره ی نرخاندنی دانا بایه له هه موو جیهانی مرۆفدا یه ک زمان و یه ک ئاین و یه ک جوړه پیاونه ده بوو، چونکه کۆمپیوتەر زاتی نییه تیکه له به بابهت بیت. تو سه یرکه، لهو دهستورانه ی پیمان ده گوتری «ریزمان» چه ند ریزه ره هیه ته رک ی به زیاده وه مان لی ده ستینیت له چاو یاسای ده ستوری. له ریزمان راگو یزه بۆ کیشه ی نیوان میلیله تان و به دل ی ئارامه وه تو زینه وه ی تیدا بکه ده بینی به شی هه ره زۆری له سه ر باوه ر و بۆچوونی جوداوازه وه نه ک له سه ر به رزه وه ندی جوداوازه وه هه لستاوه. جوداوازی ئایدیۆلۆجیا که کاری ده روونه و پینوه ندی به نان و ماسته وه نییه چ له سیاسه ت و چ له عاقیده، نا کوکی ئە به دی ده نیته وه مه گه ر ئایدیۆلۆجیا که هه لوه شیته وه. شه ری خا چه ره سه تان چه ند سه د سالی ده وام کرد؟ به هه مه حال باوه ش پیداکرتن به دهووری «زات» له سه رو بهری کۆمه لایه تی به هه موو لایه نه کانیه وه شتیکه سه ره تای هه یه نه ک کۆتایی.

من لهو درێژه پیدانه، که ئەگه ره پر به پینستی بابهت بوایه گه لیک درێژ خایینتر ده بوو، ئەوه م مه به سه ته سه ره نچی هه موو مرۆیه کی «زماندۆست» بۆ لایه نی زیده گرینگی دهووری دهروونی مرۆ له ریزمان و غه یری ریزماندا رابکیشم چونکه هه رچی زات و هونه ر و داد و ستم و... و... هه یه له مرۆفه وه هه لقوولیوه، هه تا ئەو هه لقوولینه ش به لای ئەفسانه هه له و درۆدا بچیته وه پتر رهنگی «زاتی» وه رده گریت چونکه «بابهت» نازانی درۆ و هه له و ئەفسانه هه له به ستیت. ئینجا که سه یری دامه نی لاپه ره 79 بکه ین ده بینی د. مارف رایه کی راست و دروستی له گهۆزدیقه وه وه رگرتوو که ده لی وشه سازی و رسته سازی چه ندیکیش خاوه نی که ره سه ته و مه به ستی خوی بیت، پینوه ندی هه مه جوړ له نیوانیاندا ده مینیت. رایه که زۆر دروسته. هینده هه یه چه زم ده کرد ئەم «پینوه ندی هه مه جوړ» ه له شکلی مه ته لدا نه مینیته وه و بدراباوه بهو سه رچاوه یه کی زهنه ی لی کردوو، وا ده زانم ههر چونکه سه رچاوه که به ناچاری و چه تمی ویزدانی مرۆیه نه ک بریاری بابهت به سه ر ویزدانی مرۆفدا [که ناشی له وه هم و خه یالیشدا ئەو بریاره هه بیت] مامۆستا گهۆزدیقه نه یویستوو کاریگه ریکی «ناریزمانی - نامه وزووعی» تیکه له به پیکه اتن و دهووری وشه و رسته بکات یاخود به لایه وه ناچۆر بووه

تیوه ریخ بخته نووسینه وه بۆ دیاریکردنی خوازی مرۆ له کاریگه ربوونی وشه و رسته ئاواز و فۆنیم...و..دا. من ئەمه دهسهلمینم به مهرجیک نووسەر له سه ره تاوه دهوری بیبرانه وهی مرۆ له به گه ره اتنی ماکه کانی ئاخواتن روون بکاته وه. به داخه وه منیش لیتره به پیشه وه نه که وتمه سه ر باریک وه یا هه لی ته واوم ده ست نه که وتوو ه باسی دهوری یه کسه ر و راسته وخۆی مرۆ له زمان و پیزمان و زانست و عه قیده و چاکه و خراپه ی کۆمه لایه تی... بکه م و به یپی قه ناعه تی خۆم و روون بکه مه وه هه رچه نده له تیکرای نووسینه کانم ئەم لایه نه م پیوه دیاره.

راستییه که ی که دین فلان له و شه ساده به ده بی بلین له قالبی ئیستا که یدا به ساده حساب ده کریت وه ک که ده لین وشه ی «ئه هه ریمه ن» بریتییه له «ئه نگه ر + مه ینو» به واتای «ئه ندیشه ی به دی» له فۆرمی ئیستا که یدا به ساده رویشتوو ه یاخود «قاره مان» که له واتای پاله وان به کار دیت وشه یه کی لیکدراوه به واتای «کارزان». ههروه ها فلان ه پیشگر سه ره به خۆ و اتا به ده سه ته نادات له وان ه یه سه هوو بین، وه ک پیشگری «وه ر» له وشه ی «وه ر که وتن، وه رچه رخان... هتد» دا له «قه ر- فه ریته ن» به واتای «سوور- سووران» هه هاتوو ه و له کوردیدا بووته «گه ران» و له فارسییدا بووته «گه ریدیه ن» و پیشگره که هه مان سووری تیدا یه. ده شی بزانی ن دهنگی «ف» به «گ» ده گوری ت وه ک که «فیشتاسپ» بووته «گیشتاسپ» یاخود «فه ره که» بۆ ته گورگ. وشه ی «به هه شت» له «فه هیشته» به واتای «چاکترین» هاتوو ه که له ئینگلیزی دا بۆ ته best وشه که بریتییه له «فه ه» به واتای چاک له فارسیدا «به- بیه» ه و له «یسته» به واتای «ترین» ی ته داتی سیفه تی بالا و ده زانم هه ر «فه هیشته» یه له کوردیدا بووته «باش» و دواتر له بیران چوو ه ته وه که خۆی «چاکترین» ه ئیتر سیفه تی بالای لی پیکهاتوو ه. پالیه وه، وشه که له ئەسلدا «ئافه نت» بووه. خولاسه چی له زماندا به کار دیت و به شبه ش ده کریت به کار و ناوی ساده و ناساده و ئامراز... و هتد ده بی بلین له زمانی سه ره مده و هه هایه، ئینجا ئه گه ر فۆرمی ئیستا که یان به نووسین له کۆنه وه پارێزرا بی ت ده بی بلین له وه ته ی ده یانناسین ئەوه ن که باسیان ده که ین.

له یه ک دوو جیگه ی لاپه ره 80، 81 دا «وشه سازی و رسته سازی» هاتوو ه له زه مینه ی ده رخستنی ده وریان له ده ربهرینی مه به ست و بیر: راستیه که ی ده بی بگوتری «وشه و رسته» چونکه مرؤف به ر له په یدا بوونی ریزمان و مه فهوومی وشه سازی و رسته سازی به هه زاران سال بیر خۆی به وشه و رسته ده ربهریوه، دواتر مامۆستایان هاتن به مه نتیقی زانست وشه سازی و رسته سازی هینا یه کایه وه وه ک ئه وه ی که خه لک که له کی دروستکرد و له ئاودا نو قوم نه ده بوو چ ئاگایان له وه نه بوو له دوا روژدا «ئه ره خه میدس» یک بنه مای ده ستووری سه راو بوونی شتان ده دۆزیته وه.

به لای بیینی منه وه ئەو بیرو رایانه ی مامۆستا رووسه کان که له ژماره ی 7، 8، 9، 10، 11 په راویزا کاندای هاتوون شتی زۆر ساکارن... بی موجه له د. ئاوره حمان له وان پتر به قوولایی ریزماندا چوو، به لام له چوار چینه ی بیرو را تنه که کانی ئەو زمانناساندا تووشی با به تی وه ک هی ئەوان ته نک دیت. به نمونه، له نیوه ی دووه می لاپه ره 83 دا هاتوو ه: «تا که که ره سه ته یه کی ریزمانی ده توانی واتای حالاتی جیاواز بگه یه نی» و بۆ روونکردنه وه دوو رسته ی هینا وه یه کیان «ئیه هاتن» ئه وه ی تریان «ئه وان هاتن» که تیاندا دهنگی «ن» جارێکیان بۆ که سی دووه می کۆ و جارێکیان بۆ که سی سه یه می کۆ به کارهاتوو ه، ئا لیتره دا ده بی بزانی ن که دهنگی «ن» له خۆی و چالاکیی خۆیه وه ئەو دوو ده وره ی نه بینیوه به لکوو ئاخپوه ری کوردی ئەم له هجه یه چ له به ر نه فه سکورتی بی ت و چ له به ر لی خۆش هاتن بی ت ئەو «ن» ه ی بۆ هه ردوو حاله ت به کارهینا هه م له رابردووی کاری تینه په ر و هه م له ئاینده ی کاری تیه ر و تینه په ردا به لام له رابردووی کاری تیه ردا مالی ئاواپی، لیک جودا کردنه وه و گو تی «خواردان، خواردیان». له کرمانجی سه روودا هه موو که سه کانی یه که م و دووه م و سه یه م یه ک فۆرمی بی رانوی لکوو له رابردووی کاری تیه ردا به کار ده هینیت. ئینگلیزی یه ک فۆرمی هه یه بۆ هه موو که سه کان و له هه موو کاتدا جگه له که سی سه یه می که له گه ل کاری ئاینده دا بی ت.

چ بلینی «ن» ی «هاتن» دهوری بینیوه له راگه یاندنی که سی دووه م و سه یه مده و چ بلینی «ر» له وشه ی «گه رم، سارد» دا دوو دهوری دژ به کتری بینیوه شتی کت گوتوو پیوهندی به سروشتی رسته سازی و وشه سازییه نیه. ئیراده ی مرؤف و تیوه رامانی، قالب بۆ وشه و رسته داده نی ت و به ده م روژگاره وه گۆرانکاری تیدا ده کات تا ئه وه ی به یپی روواله تی حال سه ر به هه له وه ده نی ت. له نمونه ی هه له ی زیده راگه یین و به لیغ ئەم راستیه ت ده خه مه به رچاو: له بلباسنم

یستووو که ویستووو تی که سیکى ناسراو و بهرچاو بشکینیتتهوه گوتووو تی: چ ئەحمە داغا هەن؟ ئەم شکاندەنەوهیە که به زاھیر دەبوو بە هەلکشاندن حیساب بکریت [چونکہ «هەن» ی کۆی بو کەسى تاک- ئەحمە داغا- بە کارهیناوه] بەلێ، شکاندەنەوهیە که بەم تەعبیرە نەبێ زەفەرى پێ نابردى، زەفەر پێ بردنە کەش لە تەناقوزى نێوان «چ» ی کەم بايەخ و «هەن» ی بايەخدار هاتوو. رەنگە لە لەهجهیه کی دیکە یاخود زمانیکی دیکەدا ئاخپوهر جۆریکی رفتار بکات. زمانى عەرەبى بايى نيمچه فەرھەنگۆکىک وشەى هەن پێیان دەلێن «اضداد» که هەریە ک بەوان دوو واتای دژبەیه کتر رادەگەیهنێ، لەوینشدا ئیرادەى ئاخپوهر ئەم کارە سەرۆبنەى رەوا دیتوو.

لیرەدا دەبێ بلیم نیشانەى کۆ «ان» بەئەسل «ام» بوو ئەداتى «ان» بە پێوەندى نێوان کۆتایى وشە و نیشانەى «ام» هاتوو. دیارە و وردە وردە خەلقە که وەرپس بوو لەم «ام» ه و قرتاندوو پەتێ. ئینجا ئەگەر ئاگادارى بنەمای راستەقینەى زمان نەبین، که مەرفە، دەبێ بلین کەرەستەى تەعبیر لێرەدا بە مردوویش دەور دەبینیت.

ئەم تێبینیانە بە نیازی فرەوانکردنى ئاسۆى تێروانینە که پێوستیکى بنجیبه لە هەموو مەیدانەکانى رۆشنییدا چونکہ هیچ بابەتیک نیه لەخۆوە بەدەنگ بیت. د. ئاورەحمانىش که بۆتە سەربازیکى رێزمانى کوردی پەلەیه تی بايى بۆلوان میشکى من و تۆ و یه کیکى دیکە بەسەر رۆانگەکانى زماندا رابشکینیت. چشمان لى کەم ناییتەوه لە سنوورى دەسەلاتدا مۆمىک بو بەرھەنگاوى لەخۆبووردوو کانى زمان و کەلەپوور و ئەدەبى کوردی و میژوووى کوردی هەلکەین، ئا لەم کولانەوه دەلیم گۆشەیه کی رێزمانمان بەبەریهوه هەیه قسەى رچەبەستوى تیدا هەلگەریتەوه یاخود هەلۆهشیتەوه. چى پێى دەلین راناو ئەو وشەیه یه جینگەى ناویک دەگریتەوه، لەو تاقمە وشانەى بە راناویش رۆیشتوون وشەى «کە» بە بە واتای «الذی» عەرەبى، دەزانین «کە» خۆى لە خۆیدا نە رەنگ نە سەنگ نە پیناسە و نە هیچ دیارخەریکی پێوهیە بیخاتە ریزی وشەى واتادارەوه، هەر بۆیەشە دەشى بیته ئاوهلکار وەک لەم رستەیهدا: که هاتیت پیم بلی.

هەرۆهە لەبەر زیدە بیهیزی هەبوونی دەشى بیته ئەداتى پیناسە وەک: براکەم، مەزراکە.. دەشیتە نيمچه ئامرازى مەرج وەک: که شەکر نیت گۆزالبش مەبه... ئایا ئەم تەرزە حالەتەى بیئۆقرەبى و نەمەییوى که دەشگاتە سنوورى تینچوون و سەرانهوه وەک دەلین: کابرای هاتە لات دارا بوو [لەجیاتى «کە هاتە لات» - گوتیشمان «وەک دەلین» لە جیاتى وەک که دەلین] چەندى لە جغزى رێزماندا دەمینیتەوه چەندى لە بەرەللايیدا؟ دەزانم رى ناگیرى لەکەسیکی بیهووت وەلام ساز بدات بو پرسیارە که و لە هەریە ک لەو حالەتەدا بە پەسپۆرى بارى بیئۆقرەبى نەمەییوى وشە که راست بکاتەوه، بەلام هیندە لە پرسیارە که دەمینیتەوه تێوەرامانىکی وردترى تیدا بکریت بو پەیداکردنى حالەتیکى رێزمانى ئەوتو لزووم نەهیلێ بۆ پالپشتیکى سازدراو بالای لەرزۆکی وشە که راست بگریت. دەبێ ئەدات هیندە لى نەتەکتەوه وەک فۆنیمیکى عادەتیی لى بیت بەتایبەتى که یەک لە حالەتەکانى ئەوه بیت بە راناو دابنریت. هەلبەت من لێرەدا مەبەستم نیه رێزمان نابوود بکەم، دەمەوئ، ئەگەر بلوى، کەلەبەرەکانى بگیری نە یاخود بنەماکانى مەحکەمتر بن.

تۆ بلینى ریم نەبى لەبەر تیشکى شلۆکی «کە» ی راناو حیساییکى رێزمانى [نەک وشەسازى] بو پریپۆزیشنى «لى، تى، پى و بو» بکەم که بەشدار دەبن لە گۆرینى سروشتى فیعلی تینەپەر بو تپەر؟ وشەکانى «لینوونەوه، تینگەشتن، یینگەشتن، بۆچوون» چیان تیدایه لە قەبەل «کار» یان دەکات؟ «لى و تى» گۆراوى پریپۆزیشنى «لە» ن، «پى» ش هی «بە» یه که دەزانین «بە» بارتەقای «بو» یه لە سیفەتى پریپۆزیشنیدا که چى پتر لە «بو» واتای فیعل بەرەو تپەرى دەبات. هەرۆهەش «لە» که دەبیتە «لى، تى»، ئینجا که ئیمە دین «کە» بە راناو دادەنریت لە حالەتیکدا چ خزمایەتى نیه لەگەل «من، تۆ... ئەوان... ئیمە» دا بۆچى «لى، تى و پى» ش نەخریتە ژیر سەرناوویکەوه بايەخیکى لێیان دەوهشیتەوه بۆیان تى بخوینیتەوه؟ وشەى «تى» لەگەل کارى «گەران» دا جاریکیان «تینگەران» و جاریکیان «تیدا گەران» دروست دەکات بە دوو واتای لیکتر جوداوه، «تینگەران» یش تپەرترە لە «تیداچوون» داواى وەلام دەکات لەوهدا که لەم فۆرمەیدا «پینچوون» هەر لەگەل ئاوهلکاردا دەروات «پینچوون» یش لەگەل ناو، هەرچى «پینچوون» بە واتای «پیمردن» ه بەتەواوى لەوان جودایه و لایەنى تپەرپوونى پێوه دیار ناییت:

• دوو رۆژم پى چوو هەتا هاتمەوه

- کوپره ری بوو ئیوهی پندا چوون
- زهه ری نۆشی و ؟ پی چوو (واته:مرد)

ده گه ریمه وه بو تیبینییه کانی کردم له وه دا بابه تی په راویزه کانی ژماره 7، 8، 9، 10، 11 زور ساکاره. هه مان ساکاری له بابه تی په راویز 12، 13 شدا ده دیتری که بیرورای ئا. ئی. گولانوف و ئا. ئی. سامیرنیتسکی ده لیتته وه. بیروراکان دریتزه کیشانی مه زموونی په راویز یازدهیه که قسه له م دوکولیل وهرده گریت و به تیکرای خه ریکی ئه وه ن که ده شی وشه یه کی دیاریکراو له وانه پی له ته ک واتای سه ره کیی سه ره خودا چهند واتایه کی ته واو که ری دی هه پی، نموونه ی پروونکرده وه ش له کوکردنی وشه وه ده هینن وه ک: باخان، شاران، پیاوان، ده رۆن، دهنوسن، ده فرۆشن.... که واتایان بو تاکه وشه نییه به لکوو بو گرووی گه وره گه وره ی وشه یه.

ئهم بیرورایه ده ست ده دات بو فیرخوازی پۆلی چوار و پینجی سه ره تایی به ده رس بگوتریته وه. به لام له وه هینده پروونکرده وه یه کی که ئه و سی زماناسه رووسه پیمانی ده به خشن، جگه له که مبابه خی، لیلی و ناته واویشی هه یه لایه نیکی گرینگی بابه ت ته ماوی ده کات ته گهر نه لیم ده یشاریتته وه.

ئه گهر هاتبایه ئهم نموونانه هه رچی وشه ی وه ک خویان هه ن له زمانه کاندایا خود تاکه زمانیکدا بگریته وه ده شیا لیلی ییده نگ بین و بلین ده ستووریکه هه مه گیر و خوی په ساندوو به سه ر ئیراده ی ئاخپوه ردا. به لام حالته که وه ها نییه نه له تاکه زمان و نه له هه موو زمانه کاندایا. له ئاست تاکه زماندا کوردی ده که یه عه یاره، ده لیلین: میگهل هات، له شکر رۆبی. میگهل و له شکر (گرووی گه وره ی مه ر و مرۆفن) که چی له سه رینایی تاکبوونی وشه که وه «گرووب» مان تی نه خوینده وه و ریژه ی تاکمان بو کاری «هات» به کارهینا له جیاتی «هاتن». ئه گهر بمانگوتبایه «هاتن» ئه وسا کاره که بو گرووی گه وره گه وره ی «میگهل» واته بو «میگهلان» ده چوووه هه ر چهنده وشه که خوی له خویدا تاکه. با له میگهل و له شکر واز بهینین که هه ره یه که یان «گرووب» به ده سه ته وه ده دن و یه خه ی وشه ی ئاسایی بگرن. ده لیلین: کچ هاتن. کور نه هاتن مه به ستمان ئه وه یه بلین گرووی ئه وه ی کچی پی ده گوتری و کوری پی ده گوتری هات یا خود نه هات. فۆلکلور ده لی:

هه وران کرده گوله گول میکائیل ته توش ده ی
تووتن و ماشان برشینه ده با نۆش بیته سه ر ده ی
رۆمی ئه وا په یا بوون کوتوبخانان ده که ن ته ی

ئاخپوه هات «هه وران» ی کرده هیمای زۆریه ی تاک و «کرد» ی بو به کارهینا نه ک «کردیان». دواتر «رۆمی» که وشه که ی بو تاکه خستییه جیی «کو» و «بوون، ده که ن» ی بو به کارهینا. رۆمی چونکه به راست ده گه ری له «گرووی گه وره گه وره ی که سان»، شیا به کو حیساب بکری.

به ریکه وت له زمانی کوردیدا فۆرمی «کوران، کچان، هه وران...» بو کۆیه به ده گمه ن نه بی کورینه، کچینه، براینه... زمانی دیکه هه ن ریژه ی ده ستووری و ریژه ی ریزبه ندی هه یه بو «گرووی گه وره». له مانه عه ره یی: «عالمون، عالمین» ی هه یه که چی «علماء» ی هه یه به هه مان واتا. زۆریه ی وشه کانی عه ره یی که بو غه بری مرۆف به کار بیته له ریژه و فۆرمی ریزبه ردا «کو» ده کرتیه وه. له نموونه دا «حمیر» کۆی «حمار، حمارین» به خه یالدا بیته. فۆرمی «جمع مؤنث سالم» وه ک: عالمات، ساحرات... بو غه بری مرۆفیش رۆشتوو و ده گوتری «شجرات، باسقات»... له ئینگلیزیدا بو کوکردنه وه ی ده ستووری ده نگی «S – س» ده خریته کوتایی وشه وه به لام ریژه ی ریزبه بری بو گه لیک وشه هه یه وه ک:

بابه ته که خه ست ده کاتوه غه بری ئه و واتایه یه له کۆی ریزبه ردا جلوه ده به ستی. که بلین: «عالمون» چ له ته سه وردا چ

وهك كاريگهريكي ريزماني بيت جودايه له «علماء»، هه رچي «عالمون» ه وهك كاريش داواي بهركار دهكات «نحن عالمون امورا وراء الستار» به واتاي «نحن نعلم» هاتوو و ناتوانيت بليت «نحن علماء امورا».

له ئينگليزيدا كۆكردنهوي بههوي «S - س» بهرووني تاك تاكي شته كۆكراوه كه له ميشكدا جلوه بهدهست دهكات وهك dogs, cats, stones... بهلام له children دا دل بو هه موو منداله كان «تيكرا و بهيه كهوه» دهچيت. ئيمه نازانين بوچي هينده وشه بهريزپهري نهبي كۆ ناكريتهوه وهك man كه ناكريت و هه men ي هه به بو كۆ بهلام ئهم راستيه كار ناكاته سه ربابه تي ليندوانمان ته نانهت زماني كوردی له زور باردا ربي كۆكردنی وشه ي نيمچه كوير كردووتهوه، له نموندهدا ده ليم ناگوتري: بهردان رهقن. له م باره دا هه ر ده بي بليت: بهرد رهقه. تومه ز مجيزي كورد بو ئه وه چوو كه وا ماده م مه بهست ده بربريني حه قيقه تيكه پيوست به ريزه ي كۆ نه ما، ئه ما ئه گه ر مه بهست چهند بهرديكی دياريكراو بوو ئه وسا «بهرده كان رهقن، دريژن، زلن». دهست ده دات و «بهرد رهقه و بهردان رهقن» هه ر چي نابيته وه. له ئينگليزيدا stones are hard «بهردان رهقن» به هاراي رويشتوو وهك ئه وه يه گوتبيت the stone is hard. به لام كه گوتت the stones are hard ئه وسا مه بهست كۆمه له بهرديكی دياريكراو ده بيت مه گه ر باريكی تايه تي حه قيقه تي مه بهست بووي نهك ژماره. له عه ره بي: الحجر صلب، الاحجار صلبة، الاحجار صلبات، به هه موو لايه كدا و بو هه موو مه بهستيك دهست ده ده ن. له نموندهدا «وقودها الناس والحجارة» فه رقي نيه له گه ل «وقودها ناس وحجاره»... هتد.

خولاسه هه ر ريزمانه ته عبير له خوايشتي ناخيوه ري زمانيك ده داته وه نهك له داخوازي بابته، بريار له چونه تيب ته فاعولي خواز و هوشي ناخيوه ره گه ل بابته دا بريار له چونه تيب ريزمان ده دات. كه ئهم راستيه بهديهيه مان زاني و ليمان بوو به زانباريه كي سه ره تايي لزووم ناميني هه موو دم دووپاتي بكه ينه وه مه گه ر له باري پيوستدا، وهك كه ده زانين ئه رز له سوورانه وي به ده وري خويدا شه و روژ پهيدا دهكات پيوست ناميني كۆمهك بكه ين له وه دا بليت: روژهه لات. بهر له وه ي خه لقه كه سوورانه وي زه وي بيستبيت واي ده زاني به راستي روژ له خووه هه لدت.. به راست. زمان هه به زوربه ي ناوي مرو به رسته ده هينته وه نهك به تاكه وشه - له ويدا پيوسته ته عريفي ناو له ئاست مروفا جودا بي له چاو هي تيكراي شتان.

زور به سه يري، زماني كوردی كه ديتمان له هه ندی باردا كۆكردنه وي بيلزووم داده نيته، حه ز به وه دهكات «ان» ي كۆكردن بكاته هوي بهرچاوبووني كه سانيك ده وري بهرچاويان برديت وهك كه له نيوان گه ليك عه شيره تدا ده لين: فاتم و شيلانان ئاگره كه يان كوژانده وه. ياخود له چيروكا ده گوتري: براي مي مه لا زيتدينان. و ايزانم ئه و «ان» ه ته نها به دواي ناودا ديت كه بوونه سي و چوار به كار نايه ت، وهك بلي زوربووني ژماره ي كه سان له كاريكدا خوي ده بيتته ئه نجامده ري كاره كه نهك بهرچاوبووني چالاكي دوو كه س. ده مينيته وه بليت ئه م نيازه ي ده رختني گرنگي، نه هات بو تاكه كه سيش ئه داتي كۆ به كار به نيت چونكه به زاهير پاراستني لايه ني ريزمان كه نايه لئ به «ئه حمه د» بگوتري «ئه حمه دان» ري نه داوه گرنگي كاره كه له ريزه ي «كۆ» دا ده ربه خيت. له م باره دا جوړي ده بربريني ناوي كه سه كه نيازي گرنگي، به گه وره گرتن، گله بي، بي ئه هميه تي، تووره بي، راده گه يه نيته كه هيجي به ند نيه به ريزمانه وه.

دواي به جيه پيشتني چهندين شويني شياوي ليكولينه وه، له لاپه ره 83 هه ر له ديړي سيهه ميه وه هه تا به ره و كوتايي ديړي يازدهه مينيه وه كه به ژماره ي په راويژ 16 ته واو ده بن بو ئيره راده گويزم چونكه ناتوانم بي ئه و راگويستنه مه بهستي نو ديړي باسكراو به ئاساني بيه خمه بهر زهيني خوينه ر.

ئهمه ده قي ديړه كانن:

«له ليكولينه وي حالاتي ريزمانيدا، هه ندی له نووسه ران رووي واتا ره چاو ده كه ن. له م باره دا حالاتي ريزماني ده شي وا ديار بكری، كه وهك تايه تيه تيبی زمان، ده بربريني ماناي ريزماني له كه ره سته ي ريزماني زمانه وه وه رده گري. نووسه راني دي له كه ره سته ي ريزمانيه وه ده نوارن. له م باره دا ده كری

حالاتی ریزمانی وهک یه گگرتنی که رستهی ریزمانی بۆ یاریدهی دهربرینی واتاینکی ریزمانی ناسراو
ته ماشا بکری. به و پینه که که رستهی ریزمانی بۆ مه بهستی گه یاندنی واتایه، خاسیهتی حالاتی ریزمانی
له واتا کانیه وه دست پی ده کات. بی ره چاو کردنی واتا ته نانهت ناتوانری ئه وه بچه سپینری، که خاوهنی
که رسته یه کی ریزمانی ناسراوه».

له په راویز ژماره 16 بیروپاکان بۆ ئی. ئۆ کۆستینسکایا و ف. ئی کارداشیفسکی بردراوه ته وه، به دوا ناوه کانیشدا نووسراوه.
ریزمانی فره نسی، چاپی هه وته م، مۆسکۆ 1973.

ده بی بلیم ده قه که تیم ناگه یه نی دهسته واژهی «خاوهنی که رسته یه کی ریزمانی ناسراو» له کۆتایی قسه کاندای ده گریته وه،
له خۆمه وه ده لیم رهنگه مه بهست «زمان» خۆی بیت که بی ره چاو کردنی واتا نایته خاوهن که رسته یه کی ریزمانی. ئه م
گرفته بچووک بوو، به لام گرتی گه وره تر له بهر چاو و بۆچوونی مندا ئه وه یه که ئه و نووسه رانه ی ده لیم «دهربرینی مانای
ریزمانی له که رسته یه کی ریزمانی زمانه وه وهرده گری» ئه وان بن «له که رسته یه کی ریزمانی وه دنوارن» نه ک رووی واتا
ره چاو ده که ن به پیچه وانه وه ده بوو به شی دووه می نووسه ران که ده لیم «حالاتی ریزمانی له واتا کانیه وه ده ست پیده کات،
بی ره چاو کردنی واتا.. هتد» خۆیان بن رووی واتا ره چاو ده که ن.

من ناتوانم گومان له دروستی ته رجه می د. ئاوره حمان بکه م، له گه ل ئه مه شدا که مه سه له که به ئالۆزی دیته به رچاوم،
سه ره له به ری قسه کان، به هه ر لایه کدا بکه ویت، (به پی ته سه ورم له سروشتی زمان) ریتوتییه تی هه له و دوور له
حه قیقه ت به خه لقی راده گه یه نن. که ده لی «دهربرینی مانای ریزمانی له که رسته یه کی ریزمانی» که مه به ست لی
دروستیوونی پیکه پنهانی رسته که یه به پی ده ستووراتی ریزمانی زمان، ئه م ما «مانای ریزمانی» وه ک «ئاوی ده ستووری»
هه چ کامیکیان واتای دروست نابه خشن چونکه نه مانا ریزمانیه نه ئاویش ده ستووریه. که ده لیم «چوئله که تووتن
ده پینوی» رسته یه کی ریزمانی دروستمان به کاره یناوه، به ته واوی وه ک جاران ده یان گوت «جنۆکه هۆی مانگگیران»
رسته یه کی ریزمانیان به کار ده ینا واشیان ده زانی قسه که راسته، خۆ ئه گه ر بابایه ک تووتنی نه دییت، ئه ویش وه ک
مه سه له ی جنۆکه و مانگگیرانه که پی گوترا «تووتن شایه ده کات» باوه ری به قسه که ده کرد.

چه ندیکی له و قسانه ی سه ره وه راده مینم ناتوانم بچه سه ره ئه و ریزمانه ی که ده یه وی که رسته یه کی ریزمانی و واتا که ی لیک
بترازیتنی و به دوو شتی جودایان حساب بکات، چونکه به داده ته ن وشه و واتا که ی یه ک شتن. که ده لیم «من» بی
ئه وه ی لزووم به گوتن بکات له خۆوه ئاشکرایه تاکیکه که له زماندا زاراهوی «که سی یه که می تاک» ی بۆ دانراوه. له م
زاراهویه دا نه تاکایه تی نه یه که می له لاره به زه کات و سه ده قه بۆ وشه که نه هاتوو، خۆ ئه گه ر قسه که ر «کچ» بی له
ویشدا «میینیه ی» بۆ نه خوازایه وه. ئه گه ر مندال بی دیاره جارئ بالغ نه بووه، بالغی به دیاری بۆ وشه که نه هاتوو.
ئه گه ر جایه ز بی «من» جاریکیان وشه یه و جاریکیشیان ئه و شته یه بۆ دانراوه، ئینجا ده بی به پی داخواری حال
جاریکیان می بی یان تاک بیت یان کۆ بیت... هتد. ده بی بلیم وشه ی «من» که راناوی پی ده لیم «قسه که ری تاکه»
نه ک «قسه که ریشه و تاکیشه» چونکه له ناچاریه وه نه بی، که ته عبیر کورت ده هینتی، «من» هه ر ئه و که سه
سه ره له به ره یه که ئاخپوه به ر له هه زاران سال بی تیخوتندنه وه ی ژماره و یه که می و دووه می بۆ ده لاله تکردن له خودی
خۆی به کاری هیناوه، ئیتر پاش هه زاران سال پسروری زمان په یدا بوون و که وتنه سه ر شیته لکردنی «ئاخوتن» و تاک و
کۆیان لیک جودا کرده وه که به ئه سلیش هه ر جوادا بوون به لام ئاخپوه ری کۆن نه هات وشه و واتا که ی لیک بترازیتنی.
ههروه ک که گوتی «ئاو» مه به ستی ئه و شته شله بوو ده یناسین، بی ئه وه ی شیته ل بکری بۆ ئۆکسجین و هایدروژین که
کیمیادان به ره هایه دیکات، ههروه هاش چی پی ده لیم که رسته یه کی ریزمانی وه یا وشه ی فره هنگی «بوونه وه ری
سه ره له به ر» ن که جه مسه ر له خۆیان و واتا و ژماره و ئاینده و رابردوو... و... و یان نییه، زمانان بۆ تیگه یاندن
ئاخوتن په ل په ل ده کات به لام ناشی هه رگیز له کاره که ی خۆی به سه هو بچیت و ببیت به و قسه بابه ی به رخ په لپه ل
ده کات و گیانی له به ر دهریت. کوشته ی په لپه لکراو نه به رخه نه بزنه نه مریشک، کۆنه گیانداریکی لیک هه لوه شاوی
بینگیانه نه ده خوات و نه زیاد ده کات و نه ده زیت...

گوتیه کی «لینین» م خویندوه تهوه [وابزانم له چله کاند] زور زانایانه عوزر دههینیتتهوه بو خویتهر لهوهدا که ناچاره له بهر خاتری تیگه یاندن بابه تی قسه لیکردن بربر ده کات که له زاتی خویدا بی برگه و جه مسره ههروهها به باشی له بیرمه ئه وه هه لبرینه وه و کهرتکردنه به «فصل میتافیزیکی» داده نی، لهو نو دیرانه ی سهروودا دیر و نیویکی دوایینی که ده لی: بی ره چاوکردنی واتا ته نانه ت ناتوانی... هتد لیکتر ازاندنی وشه و واتا ده گاته پله ی گه پ به خو کردن. که واتا له نیواندا نه ما مرو خوی له مرویه تی ده که ویت ج جایی که ره سه ی ریزمانی.

دوای ژماره 16 ی کو تایی ئه وه نو دیره د. ئاوره حمان به ته ئیدی ئه وه دوو نووسره ده لی: «بی تیگه یشتن له مانای وشه ناتوانی بریار بدری که ئه وه دهنگه ناسراوه [مه بهست «ئ» ی کچی] که ره سه ته ی ریزمانیه یان نا، راستیه که ی ئه مه ته نکاویکه له پاشوای ئه وه نو دیره ئه گینا نه ک دهنگی «ئ» به دوای «کچی» وه، خو سه ره له بهری زمانیک که نه یزانیته هه مووی له مه تل داخراوتره. نه ده بوو له بواری ریزمانیه وه بگه ینه قوناغیک که «واتا» ش به به شیکی که ره سه ته ی ریزمان حساب بکریته. واتا خو ی که به ره می خو شه بنه مای زمانه نه ک هه ر ریزمان، چ جایی که ره سه ته ی ریزمان، پیشتربش گوتم ریزمان ناتوانی هه له ی واتایی بدو زیتته وه وه ک که هه له ی ریزمانی پی ده دوزریتته وه. زور به ی مه تل له رووی واتا وه شیواوی تیدایه، هه ر بویه ش مه ته له، که چی ده ستوورانی ریزمانی ته واوه وه ک که ده لی: «داری شه کراوی پینج لکان راداوئ سی له بهر سیبه ری دوو له بهر هه تاوی»، مه به ستیشی نو یژه خو ده زانین شه کراو دره ختی نییه به لام له بهر چه زی دیندار شیا نو یژه به داری شه کراو بچویندریت. لی ره دا فه ندی مه تل له سه ر ریزمان حساب نا کری به لام ده قی مه تل دیته جو غزی ریزمانه وه.

له پاش 9 دیره که د. ئاوره حمان به ده م نمونه ی «کچی» وه ده گاته وشه ی «هه رمی، بی، جی»... که له واندا دهنگی «ئ» هه به جو دایه له هی «کچی» له هه له ی چاپدا له جیاتی ئه وه ی بنووسری ئه وه «ئ» ی هه رمی و هه قاله کانی «کو تایی وشه ن».. نووسراوه «کو تایی وشه نین».. دوای ئه مه یه کسه ر ده گه ینه نمونه ی تیپه رکردنی کار. ئا لی ره دا یه ک دوو تیپینی و به سه رگرته وه هه یه. له «مردن، مراندن» دا تیپینییه ک ئه وه به که کاری «مردن» ته نها کاریکه هاتبیته بهر چاو و زه نیم که تیپه ر بیت و به دهنگی «د» کو تایی هاتبیت، هه رچی تیپه ر ی دیکه هه یه «د» که ی نه ماوه. راستیه که ی ده بی بلیم هه موو ئه و کاره کوردیانه ی کو تاییه که ی «د» بوو بیت و بهر له و «د» هس دهنگیکی بزویتی دریز هه بوو بیت ئه و «د» هی قرتاوه، ئیتر کاره که تیپه ربیت یان تیپه ر، قرتانه که ش به به راورد کردن له گه ل کاری هه مان واتا له فارسیدا ده رده که وی وه ک له م نمونه دا ده دیتری:

- دان - دادن
- فهرموون - فرمودن
- برین - بریدن
- گه ران - گردیدن
- چوون - شدن
- دزین - دزدیدن

کاری «مان» خو ی له ئه سلدا «ماندن» بووه به به لگه ی ئه وه ی که له ئابنده دا ده بیته «ده مینی» نه ک «ده می». وشه ی «ماندوو» ش له و «ماندن» هه وه ماوه ته وه. ئه وه ی یارمه تی په یدابوونی «مان» ی داوه بریتیه له و «ن» ه که جیگه ی «ن» ی چاوگی گرتووه ته وه. دهنگی «ت» له به رای ی «ن» ی چاوگدا نه قرتاوه وه ک: که وتن، پشکووتن، نووستن، بیستن، سه روتن، هاتن... هه رچی کاری تیپه ره له غه یری ئه و جو ره باسکراوه دا دهنگی «د، ت» یان ماوه وه ک: گرتن، به ستن، پالاوتن، داشتن، سپاردن، ناردن، کردن بردن...

تیبینی دووههم له کاری «مردن» تهوهیه که تیپه‌ره‌که‌ی «مراندن» ده‌بوو «مرداندن» بیت.. دیاره له‌بهر قورسیی «د»ی یه‌که‌می سواوه.

له ئاست «بران، بردن» که گویا یه‌که‌میان تیپه‌په‌ره و دووه‌میان تیپه‌ره‌که‌یه‌تی، راستیه‌که‌ی «بران» ریژه‌ی کارا نادیارای «بردن»ه و تا ئیسته‌ش «بردرا» به‌سه‌ر زارانه‌وه زیندووه. «برا» به‌زوری له سلیمانی و له ده‌وروبه‌ری به‌کار دیت. هه‌رچی «کرا»یه که کارا نادیاره هه‌مه‌گیره مه‌گه‌ر چۆناوچۆنی ده‌نا ناگوتری «کردرا». هه‌رچه‌نده خۆم گوییستی بووم به‌لام بیگومان له ری‌ی سه‌رنجی خۆیشمه‌وه ده‌زانم هه‌میشه له کزبووندا بووه. ده‌گوتری «کردم و کراندم» بۆ موباله‌غه، لی‌ره‌دا «کرداندنم»ه لی‌ی سوواوه نه‌ک ری‌ژه‌ی کارا نادیاره چونکه هه‌رگیز نه‌بیستراوه گوترا‌یی: کوژراندم، بیستراندم، دیتراندم.

دواتر که له کیشه‌ی «هاتن- ئیوه هاتن» و «هاتن - ئه‌وان هاتن» بووینه‌وه ده‌گه‌ینه «ان»ی نیشانه‌ی کۆ و «ان»ی کۆتایی هه‌ندی وشه‌ی وه‌ک «زستان، ران»... که گویا ئه‌و «ان»ه هه‌ر جاره ده‌وریک ده‌بینیت. راستیه‌که‌ی «ان»ی کۆکردن و «ان»ی نیشانه‌ی جینگه، که له فارسی به‌ئهداتی نیشه‌تی داده‌نی له وشه‌ی وه‌ک «سپاهان- ئیسه‌هان- کرمان»... له کوردیشدا «خوران، حاجی ئومه‌ران، که‌له‌کان»... ئا ئه‌م دوو «ان»ه چ خزمایه‌تیان له نینواندا نییه. خۆ ده‌توانین «ان» له ناوتویزی وشه‌شدا بدۆزینه‌وه نه‌ک هه‌ر له کۆتاییدا وه‌ک: به‌هانه، شانه، مانگ...

له نمونه‌ی روونکردنه‌وه‌دا ده‌لیم له وشه‌کانی: مردن، کردن، بردن...دا ئه‌و «رد»ه ناچنه ژیر سایه‌بانیکه‌وه وه‌ک که «ن»ه‌که له هه‌مواندا ده‌چیته ژیر زاراوه‌ی «نوونی چاوگ». ئه‌گه‌ر «ر» بیت و ئه‌گه‌ر «گ» و ئه‌گه‌ر هه‌ر ده‌نگیکی ده‌یکه‌ی ئاخواتن بیت یی ئه‌وه‌ی وشه‌ بکات به‌خزمی یه‌کتر به‌شدار ده‌بیت له پیکه‌تانی هه‌زاران وشه، هه‌روه‌هاش جووته ده‌نگی وه «ان» یاخود «شت» یا «ست».. له وشه‌ی وه‌ک: گه‌شت، شت، بست، مه‌ست، ماست، گاو، زیندان، خرچان... ئه‌و «ان»ه‌ی کۆتایی سی وشه‌ی دوایین هیچ پیناسه‌ی نییه وه‌ک «ان»ی کۆ و «ان»ی راگه‌یه‌نی جینگه هه‌بوو... له «نیشتمان» دا «مان» ده‌لاله‌تی جینگه‌ی هه‌یه که وشه‌که ده‌کاته «جینگه‌ی لیدانیشتن یاخود نیشتن». له ئاست وشه‌ی «سه‌یران»دا دی‌ی بلین خۆی کۆی «سه‌یر»ه وه‌ک بلین: ده‌چینه گه‌مان... له زۆر دی‌ی ده‌شتی کۆیه ده‌لین: گه‌مانان ده‌که‌ن، دووانان، سیانان باوه به‌لام چی دی تی هه‌لناکیشن، ناگوتریت چوارانان.

وشه‌ی «مانگ» له ئافیتسادا «ماونگه‌ه» بووه، وابزانم کوریک زه‌رده‌شت یان خزمیک ناوی «میدو ماونگه‌ه» بووه به واتای «ناوه‌ندی مانگ» به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی له 15ی مانگی که ئیستا پینی ده‌لین مانگی عه‌ره‌بی هاتووته دوناوه. ئه‌م «میدو» یه له ئینگلیزی سه‌رده‌م middle mid ماوه وه‌ک که ده‌لین mid summer ناوه‌ندی هاوین.

چی دی له‌سه‌ر تیبینی و روونکردنه‌وه نارۆم، ته‌نها له ئاست ئه‌و هه‌لدانه‌وه زیاد له لزووم و خۆراییه‌ی که له کۆتایی گوتاره‌که‌دا به‌خسراوه به‌ئا. مایه به‌رانبه‌ر به‌ده‌یه‌یه‌کی که بابی سییه‌کی بگه‌ ده‌یه‌کی روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست ناکات له‌وه‌دا که گوتووته «به‌راورد تاکه وه‌سیله‌ی ری‌خۆشکه‌ری تۆژه‌ره بۆ بیناکردنی میژووی زمان»، ده‌لیم ده‌بوو له‌وه‌ مه‌یدانه به‌رینه‌ی گوتاره‌که‌دا د. ئاوره‌حمان به‌پینی هه‌لکه‌وت ناوی نووسه‌ریکی غه‌یر رووسی هینابایه [جگه له شه‌خسی خۆی که له په‌راویزه‌کانی ژماره 18، 19، 20 دا ناوی هاتوو]. ویستم بزانه‌م چی وه‌رگرتوو له ذوالنوری فارسی که له فه‌قه‌ره «د»ی په‌راویزی ژماره 26 دا په‌نجه‌ی بۆ راکیشراوه؛ ئه‌م په‌راویزه؛ له لاپه‌ره 89ی گۆفاردای به‌هه‌له 27 نووسراوه، هه‌ر بۆیه دوایین په‌راویز که له جه‌دوه‌لی سه‌رچاوه‌کاندا ژماره 27ی پینی دراوه، له به‌ره‌و کۆتایی لاپه‌ره 89دا ژماره 28ی وه‌رگرتوو. به‌هه‌مه‌حال نووسینگه‌ی «ذوالنور» و هی سی نووسه‌ره‌که‌ی دیکه‌ی رووس که له په‌راویزه‌دا ناویان نووسراوه مه‌یله‌و کۆن ره‌نگه‌ هی نویتتر هه‌بی له‌وان تیپه‌ربیت به‌لام قسه‌مان هه‌ر له سنووری ئیحتیمالدا ده‌مینیت تا به‌روونی ده‌زانین ئه‌و ری‌زلیگه‌راوانه چیان گوتوو.

د. ئاوره‌حمان که له به‌ره‌و کۆتایی گوتاره‌که‌یدا ده‌لج «منیش له‌بهر رووناکی ئه‌م بیره ورده‌دا... به‌پینی توانا هه‌ندی به‌راوردی میژوویم کردوو و ئه‌گه‌ر که‌لکیکی بیی؛ خۆ به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم» خۆ نووسه‌رانی کورد هه‌بوون به‌ر له‌م رۆژگاره‌ی ساڵی 1992 که‌یه‌کیان کردبیت له‌و بواره‌دا که‌وا ره‌نگه بۆچوونی قوئتری تیدا بیت، له‌و چه‌ند نمونه‌ی

بىخەۋشى كۆتايى وتارەكە، مامۇستا ۋەھبى نووسىنى بايەخداری ھەيە رېتموونى توپتەرەۋە دەكەن، چاۋىكىش بە «لسان الكرد» و بەشى سېھەمى «زاراۋەسازى پېۋانە» دا بگېرېت، كە يەكەمیان لە 1987 دووھەمیان لە 1988 دا بلاۋ كراۋەتەۋە، نموونەى وردېپوۋى و وردېبىنى مناسىبان تېدا دەدېترېت. نووسەرانى دېكەش ھەن لە كورد ھەۋلىكى بەراوردكارىان لە مەيدانى زماندا بېت. ديارە، كوردى گوتەنى؛ تالغ و بەخت بۆى ھەيە كە تەنھا ئا. ماييە بەۋ چەند وشەى نېۋەراستىيەۋە بوۋ بە ھاندەرى زمانناسىكى لېھاتوۋى ۋەكوو د.ئاۋرەھمان كە بايەخ بە بەراوردكردن بدات. كە دەلېم «نېۋەراست» لەۋەۋەيە، تاكە تاكە ۋەسىيلەى رېخۆشكەرى ھەلنەنى مېژوۋىيى زمان نېيە، تەنھا نموونەيەكېش كە لېرەدا بەكافى بزانم ئەۋەيە كە زۆر جارن «ھۆشى ون، دەرۋون - عقل باطن» بېئاگا لەخۆبوۋنى خاۋەنەكەى گرېكوپرەى ئەوتۆ دەكەتەۋە، چ لە زمان و چ لە مەيدانىكى دېكەى زانست بېت، لە حالەتى ئاگا لەخۆبوۋندا زەفەرى پې ناپردرېت، بەپىنى ئەۋەى نووسىنەكەى ئا. ماييە لەسالى 1954 دەرچوۋە كە ئەوسا جارې روسيا لە سايەى ستالىنېزىمدا دەژيا، ھەرچەند مردووش بوۋ، گرنتەبەرى رېى ھۆشى ون كارىكى بۆرچوازيانە بوۋ...

لەمەش بترازى من بەش بەحالى خۆم «بەراوردكردن، ھەلېنجان، بەسەرداكەوتن و ھەرچى شېۋاز و رېبازى زانېن و دۆزىنەۋە ھەيە» ھەموۋى لەيەك سەرچاۋە ھەلدەقولن ئەۋىش ھۆشى مەۋيە. لېكدانەۋەى رۋوت و بەراوردكارىي پېچەلېچ كە بەسەرمای زەقەۋە خۆ دەگرې تەۋاۋكەرى يەكترن، زۆر جارنېش «بەراورد» لە تارىكايى ھەندى كېشەى زمان تې بر ناكات، لە نموونەدا دەلېم وشەى ئاۋىتەى «ترەئىتە ئوۋنە» كە بوۋتە «فەرەيدوۋن» و بە واتاى مارى سېسەر كوژ ھاتوۋە وشەى «ئىتە» تېدا «سەر» ى كوردى و فارسىيە كە لە ھېچ كامېكىان نىك نېيە كەچى لەگەل head ى ئىنگلىزى و tet ى فەرنسەيى خزمە. ئا لېرەدا بەراوردكردن نامانگەيەنېتە ئەۋ لېكدابراۋەى «سەر» ى كورد لە «ئىتە» ى كۆنى ئافىستا و خزمبوۋنى tet, head لەگەلېدا... تۆزىنەۋەى بەرفەرۋان رېگەيەكى بەرىنە، بەراوردكردن بەيەكېك لە رچە و بارىكەرېگەكانى حېساب دەكرېت.

گوتارەكەى د. نەسرېن فەخرى لەژېر سەرنەۋى [ۋەستانىك لە عاستى ھەردوۋ فرمانى «بوۋن» و «ھەبوۋن» و «ھە» و «ھى» دا- لېكۆلېنەۋە و بەراوردى] ھەر لەلاپەرە 159 تا لاپەرە 181 ى گۆقارەكەى پر كرددوۋتەۋە، بى ئەۋەى بچمە ناۋ پانايى و درېزايى ئەۋ رېزەۋوۋنى جەدۋەلى بېكۆتايى نموونەكانى گوتارەكە، كە، زۆر بەداخوۋە چ قولايىيەكىان نەداۋەتە رۋوېنۋى باسەكە، ھەر ئەۋەندەيان لەبارەۋە دەلېم كەۋا لەبرى شېتەلكردن و پەردەھەلگرتن لەسەر نەپنېيەكانى رېزمانى تېئاندا بېت دېن بە ناۋى شەرحدان خۇيان دوۋپات دەكەنەۋە ۋەك لەم نموونەيەدا دەدېترېت كە لە لاپەرە 161 گۆقارەكەدا ھاتوۋە:

بوۋن

كان - بۆ كاتى رابردوۋ

اصب - بۆ رابردوۋى نىك

ئەرى، مئبث: من بوۋم - من + بوۋ + م

نەرى، نەفى: من نەبوۋم - من + نە + بوۋ + م.

تۆ بوۋىت - تۆ + بوۋ + ىت

تۆ نەبوۋىت - تۆ + نە + بوۋ + ىت.

ئېتر تا كۆتايى ھەر شەش كەسى تاكى كۆ بە ئەرى و نەرىيەۋە.

سەرلەبەری نموونەکانی دیکەى ناو گوتارەكەش لەو بابەتەن، یەك ترووسكەى رووناكى ناهاوێژن بۆ ناو بابەت تا ئەگەر نەینییەكى ریزمانى و وردى ئەوتۆ هەبێت چاوت قوچا بێت پلەى ناوەندى نەیدیتبێت بۆى روون بێتەوه، ئەگەر ئەمە ریبازى شیتەلكردنى گریکوێرەى ریزمان بێت خۆ هەر چ كەسێكى بەنجهكانى قەلەمیان گرتبێت دەتوانى كام شیعرى سەخت و داخراوى نالى هەپە بە ئاسانى لێیان دەرباز بێت و بلى واتام لى داتەوه بەم شیوهیەى خوارەوه:

جام + ی تاق + ی مەى + كە دەمیشكات + ی قەندیل + ی دل + ه

شیشەپر + قەرەفە لە + رەفرەف شاھ + ی عالی رەفرەف + ه

چەند شیرین دەبوو ئەگەر لە جیاتی ئەو ئەركە بیلزوومه وەلامى ئەم دوو پرسیارەى زێرەوه بدرابایەوه كە لە هەلنانى نموونەكانەوه دیتە بەر زەینى مرؤف:

- بۆچى لەهجهى كوردستانى ژێروو لە نەفیی كاری رابردوودا «نە» بەكار دەهێنیت و لە نەفیی ئایندەدا «نا» بەكار دەهێنیت؟
- بۆچى ئەداتى نەفى لەگەل نیشانەى «دە» ی ئایندەدا كۆ نابنەوه و ناگوترى: نادەرۆم، نادەلیم؟ ئەداتى نەفى لەگەل «ب» ی ئەمردا كۆناییتەوه و نالین مەیکە، نەبکەیت، نەبکەین؟ تەنها «نە» ی نەهى لەگەل ئەو «ب» هدا دیت كە بە واتای nor neither هاتبیت وەك دەلین: نەبکەى نەبخۆى تەماشای ئەم دیمەنە جوانە بکەیت!

بەهەمەحال من بەتەما نیم لەگەل هەلسەنگاندنى ئەم هەموو نموونانە خەرىك بىم كەوا هەرچى لەگەلئاندا بکەم سوودىكى تیندا نابینم هیندەى ئەو سوودە بێت كە لە وەلامى ئەو پرسیارە وەرەگیریت كە لەم نموونانەى خوارەوه دەردەس دەبیت. دەلین:

- دەتبینم: لێرەد راناوى كەسى دووهەم بەركار (مفعول) و هى كەسى یەكەم كار (فاعل).ه.
- دەتدیتم: لەمیانەدا راناوى كەسى دووهەم كاریه و هى كەسى یەكەم بەرکاره هەرچەندە لە جیگەى خۆپاندا ماونەتەوه تەنانەت نیشانەى «دە» ی ئایندەش بەسەر كارەكەوهیە.

ئەم مامەلەت گۆرییه لە چیهوه هاتوو؟ پرسیارەكە بۆ خۆیتەر و نووسەر بەجى دەهیلیم چەند خالێك هەپە لە گوتارەكەدا پشتگوى خراوه، بەكورتى، لێیانەوه دەدویم. لەئاست نموونەیهكى بەكارهێنانى «بوون» كە لە دێرى 21ى لاپەرە 168دا بەم شكڵە هاتوو:

- نەدەبا بچم = دەبوو بچم «نە + نە» = ئەرى.

پرسیارەكە هەلەستیت و لە گوتارەكەدا ئەسەرى نییه. ئیمە دەتوانین بلین نە دارا نە براكەى هاتن، دەشتوانین بلین: نە دارا نە براكەى نەهاتن.

دەزانین «هیچ كەس» بۆ نەفیه كەچى دەلین: هیچ كەس نەهات.

دەلّیین فلان هیچە. دەشلیین: فلان هیچ نییە هەردوو رستەش یەک واتایان هەیه. له «هیچ کەس» دا هەر ریت نییە بلّییت «هیچ کەس هات».

ئەم «نە + نە» یە بەو شکلی «موتلەق» گەلیک پرووی زمانی و ریزمانی شارودەتەوه.

من ئەم نموونانە دەخەمە بەرچاوی خۆینەر و هەموو کەسیکی مەراقی زمانەوانی هەبی، بۆ تیوەرامان و قولداگرتن و وردپییوی...

پراستییه کە، له سویدەوه کاک حەکیم کاکەوهیس نامەیه کی نووسراوی رۆژی 1993/2/16 ی بۆ ناردووم لەبارە ی ئەم «نە + نە» ی بە واتای nor, neither وه دەپرسیت کە چۆن دەشی جارێکیان ئەریتی بەخشن و جارێکیان بی تەئسیر بن؟ له ولامدا بایی پیوستی پرسیاره کە له کیشە ی پرسیاره کە دوام، بەلام سەرلەبەری پرسیاری «ن + نە» پتری بەبەرەوه هەیه لهو هیندە ی بۆم نووسیوه، رەنگە له دەر فەتدا بۆی بچمەوه... دەبوو د. نەسرین چاویکیش بەو «نە + نە» یانەدا بگێریت کە نابنە «نەری» و هۆیه کەشی بدۆزیتەوه. لەبارە ی «هەبوون» بە واتای «وجود» و «هەبوون» بە واتای «تەملک» کە له گوتارە کەدا بەیه ک ریشە دانراون کە بۆ دوو مەبەست بە کار هاتبن. دەلّیم ئەو دوو «هە» یە له دوو سەرچاوه ی جوداوه هاتوون:

بە واتای «وجود - بوون» هە بریتییه له دوو فعلی «هە» و «بوون». کەرتی «هە» بە ئەسلی درێژتر بووه و لئی سواوه. له کوردیدا چونکە نووسین نەبووه دەقی کۆنی پیاڕیز دەرستان له شتیکی ئەوتوی گیر نابیت بیکهینه نمونە بەلام دەقی کۆنی بەهلهوی هەیه [ئافیسنا و هەخامەنیشی تیاندایه] تیمان دەگەیه نی کە ئەم «هە» یە هەمان «هست» ی ئیستاکە ی فارسییه کە له وتویژ و نووسینیشدا دەشی دەر بکەوێت و بشقرتیت، دەلّین؛ من آزادم، واتا من ئازادم، دەشلیین من آزاد هستم، واتە من ئازادم. له هەجە ی کوردیش هەیه لەبارە ی وهادا له جیاتی بلّی: فلان کورده، دەلّی: فلان کوردهس. له ئینگلیزی is و له فرەنسه یی est هەمان «هست» ی باسکراون کە رابردوشیان هەیه... له پەهلهوی... نمونەیه ک دەهینمەوه بایی ئەوه بکات نەسەلماندن رەتباتهوه:

- له کارنامە ی ئەردەشیری پاپەکان انتشاران دانشگاه تهران 1499 شەرح و تۆزینەوه ی بهرام فرەوشی، لاپەرە 2-3 دا ئەم رستەیه ی خوارەوه هەیه: «نیپیشت ئیستات» بە واتای: نووسیوو ی. لەم رستەیه دا ئیستات estat رابردووی فعل الکینونه یە بۆ کەسی سێهەمی تاک.
- له لاپەرە 6-7 دا دەخوینتەوه: «پیرامونی ساسان ئیستیت» بە واتای: له نزیک و روخی ساسان. لەم رستەیه دا فعل الکینونه ی خالی ئیستاکه یە وه ک are ئینگلیزی بۆ کۆ.
- له لاپەرە 112-113 دا دەخویند ریتەوه: «نی بریهینن ئیستیت» بە واتای: قەزا و قەدەر نییە.

«ئیستیت» فعل الکینونه ی حالی ئیستاکه یە وه ک is ئینگلیزی بۆ تاکی سێهەم کەس. وه ک دەبینن «ئیستات، ئیستت»... فیعلی دیکەشدا بیت. گوتارە کە «بوون» ی کردووه بە فیعلی یاریدەر کە له گەل «هە»... دا دیت. له نمونە ی کاتی ئیستا «حاضر» ئەم دوو رستەیه له لاپەرە 55-56 و 68-69 ی کارنامە دەخوینتەوه:

- ئامەت ئیستات امدهاست هاتووه
- ئامەت استم آمده ام هاتووه

دهبی بلیم وشه «استات» که تهرجه مه ده کریت بو کوردی، چونکه وشه که ی تیدا فهوتاوه له گه ل «است» ی زهمانی حازر تیکه ل ده بیت، به تاییه تی که وشه که له گه ل فیعلدا بیت، فیعلیش خوی زهمانی تیدا بی ئیتر دوو زهمان له گه ل یه کتردا کو دهنه وه: که بلی «مرداست» به ته واوی ئیستا ده گه یه نی.

به ره له وه ی بچم بو «هه بوون - تملک» سه رنجی خویته ره بو ئه م تیبینییه زیده گرنگه راده کیشم، له لاپه ره 177 ی گوڤاره که دا نووسه ر 9 خالی سه ره کیی ره چاو کردوو ه بو گرینگی ده وری «بوون» له بیکهینانی وشه و راگه باندنی واتا و مه به ست له زمانی کوردیدا.

راستیه که ی، ئه و ده وره، له لاییه که وه تاراده یه ک، ئاغلب فیعلی کوردی ده بیبن، به نمونه ده زبوون، رزگار بوون، به ربوون که له گو تاره که دا به به لگه ی گرنگیه که هاتوو ده شی به م نمونه نانه ی خواره وه بیوو چیته وه:

ده رکردن، ده ردان، ده رهاویشتن، ده رچوون. ده رخستن، ده رپه رین... رزگار کردن، رزگار پاراستن، رزگار کوشت، رزگار هیشتنه وه...

به ردان، به ره لدان، به رماوه، له به رچوون، به ره که وتن...

ده زانم «رزگار» که سیفه ته پتر له گه ل «کردن، بوون» دا ده روات، به لام له مه دا خه له ل به قسه که م ناگا چونکه سیفه ت «مادی» یه. هه ره که ناوی مه عنا له گه ل «بوون» دا ناروات به لکوو فیعلی تییه ری ده ویت هه ره ها ئه و فیعلانه ی داوا ی «ناوی واتا» ده که ن به پیی سروشتیان بو «ناوی مادی» بووز ناخون.

له لایه کی دیکه شه وه هانا بردنه به ره فیعلی یاریده ده ر بو دروستکردنی واتی نو ی پتر هه ژاریی زمان نیشان ده دا له وه ی به هوی گه ردانکردنه وه وه یا له ری وشه ی سه ره به خوو مه به ست ده رخریت. من که له «ترس» وه «ترسان، ترسام، ترساندم» په یدا بکه م گه لیک به خورا په رمووتر ده م له وه ی بلیم «ترسم بوو ترسنوک بووم، ترسنوکم کرد...» ئه گه ر زمانه که م وه ره رها بیت که به ئاسایی بلیم «ره وه نده کانم له ده شتی بیتوین نیشته جیئاند - ده نیشته جیئیم»، ده چیته ری زی زمانه پیشکه وتوو ه کانی دنیا که ده لئین orientalization وشه که له 5 که رت جو شی خواردوو ه. که ده لئین transubstantiation مه به ستیانه بلین: گه رانی شه راب و نان له شه وی «عشاء ربانی» دا به خوین له له شی مه سیح. بیگومان پی به پی په ره سه نندنی سه قافه ت و قبو لبوونه وه و تی هه لکیشان له نووسینی ئه ده بی و زانستی، زمانی کوردیش، ماوه ده بریت و ماوه شی بریوه به لام نابج نه خو شیی زمان به ته نسازی دابنئین.

به هه مه حال «بوون» و «است» دوو فیعلی جودان، له کوردیدا به یئیکه له به ره بی نووسینی، فیعلی «است» کوله وار بووه و له زور حالدا ساووه. ئه م «هه» یه پاشماوه ی «است، هست» ی کونینیه ی زمانه که مانه که له ئا قیستا و زمانی په هله وی و هه خامه نیشدا پاراستوو ه، له فارسی سه رده میشدا پاشماوه ی به رچاوی په یدایه.

له نمونه کانی لاپه ره 165 و 166 دا «بووم به، ده بم به، نابم به» و له نمونه کانی لاپه ره 177 دا «بوومه، نه بوومه» به سه ردا هاویشتون و هه رچی هیژویزی تیئاندا هه یه نه بووی کردوون. ئه م ده ربوونه یی «بردم به، کردم به، بوومی، کردم» به سه رباسیکی سه ره کی و بنجی ریژمانی کوردیدا ده کریته وه هی ئه وه نییه چاو نه بیئیت. به لام وادیا ره عاده تگرتن به موتالا کردن ریژمانی کوردی له کولانه ی ریژمانی بیگانه وه باسه که ی لی شاردوو نه ته وه هه ر چونکه له و ریژمانانه دا باسیکی ئه وتویی په یدا نییه.

ئه م به کارهینانه ی «بووم به، بوومه»... له کتیبولکه ی «چهند حه شارگه یه کی ریژمانی کوردی» که له سالی 1976 دا بلاوم کرده وه به دریزی قسه ی لیکراوه، له و توژینه وه دا ئه و فیعلانه ی وه کوو «بوون، کردن» پتر له جو ریک به کارهینانان هه یه دابه ش دهن به

1- فیعلی ئینتیقالی.

2- ئینتیقالی بیچه وانه.

فيعلی بوون جگه له شیوهی عادهتی دوو جووری ناٹاساییشی ههیه:

1- دهبم: جووری ئاسایی

2- دهبمی: جووری ئینتقالی

3- دهبمی: جووری ئینتقالیی پیچهوانه.

ئهم شیوهیهی دوایین که «دهبمی» یه ئه گهر بۆ مندالبوون بی تینه پهره، ئه گهر بۆ پاره بیت تیپهره.

چهند فیعلیک له مانه هه لده گرن له گه ل «به» و بی ئه ویش به کار بین وه ک، کردم به، گوتم به، گه یستم به، دام به، کردم عه مه له، کردم، گوتمه دارا، گوتمی، گه یستمه ئاوات، گه یستمی، دامه عه لی، دامی... به شی هه ره زووری فیعله کان «به» قبول ناکه ن وه ک:

نۆریمه خانوو هه که، چوومه شار، که وتمه هه وزه که، بردمه سه ربان، خستمه ده ستی، هه لمدایه کۆلان، رۆبوومه دزه که. [لیره دا «بوون» ئه و «به» یه قبول ناکات] ترنجامه ریزبانه وه، خونجامه نوینه که م، په سوامه که له به ره که، رزایه ناو ئا، خزیمه گو مه که وه، هاتییه ماله وه، سو رایه باریکی دیکه وه، هینامه ژووری، هه لمداشته ئاوی زه لم، داتانه پیکه نین، رۆشتمه باخه که، دلۆپه که تکایه قاپه که وه، هه لکشامه سه ری، په ریمه ئه وه بر.

ئهمانه 21 فیعلن، هه مووشی له شیوهی ئینتقالی به کارهاتوون.

یه ک له سیفه ته سهیره کانی ئهم شیوهیه له وه دایه که ئه گهر فیعله که تینه پهر بیت یه ک مه فعوول داوا ده کات. ئه گهر تیپهر بیت دوو مه فعوول: چوومه هه ولیر، گه یستمه ئامانج، دارام کرده پاله. به رد م گر ته چوینله که، چاوم بریه ئاوه که. [ئهم فیعله ده گمه نه] که مه فعوول شرایه وه فعله که «ئ» به خویانه وه ده گرن: دارام کردی نه ک ئاراز، درهنگ گه یستمی...

نالی ده لئی:

وای فهرموو که ماچت «نه ده می» روروشی توویم
ئهمساله به جی دی ئه سه ری وه عده یی پاری

حاجی قادر ده لئی:

خانه قاکه ی که نه فی ئه مننه ئه ده بخانه یی عام
جیی قه زای حاجه ته عالم به زه رووری «ده چنی»

له حاله تی پیچه وانه پیدا فاعیل ده که ویتته جیگه ی مه فعوول وه ک:

دهبمی، ده مچی، ده مئیشی، ده مخورئ، ده مه پرژئ (له هجه ی سلیمانی). فیعلی «دزان» له «دزیو» وه هاتوو به واتای هه ز لی نه کردن و پیناخو شبوون هه ر شیوهی پیچه وانه ی هه یه، ده لئی: قسه که تم زور دزا، دارام ده دزی، ده مدزی... ناگوتری: دارا ده دزیم، وه ک که ده لئی دارا ده بینم.

فیعلی «ویستن» له ئاینده دا ده بیته ئینتقالیی پیچه وانه، فاعیل تیدا ده که ویتته جیگه ی مه فعوول وه ک: ده مه وی، ده تانه وی. لیره دا رانه وه کان جیی مه فعوولیان پر کردوو ته وه به لام چونکه فاعیلی رانه وی «تان» به کار هات هه رچه نده فیعله که ش ئاینده یه. ئه وانه ی تازه راهاتوو ی کوردی ده بن به زووری ده لین: ده ویم.

وا ده‌زانی «دهمه‌وی» - ده‌تانه‌وی» له «ویستن» هوه نه‌هاتوو به‌لکو له «ئه‌فین» هوه بویه‌یسه بزویتی «ه» به‌دوا راناوه‌که‌دا دیت که پاشماوه‌ی «ئه» ی «ئه‌فین» ه و هه‌مزه‌که‌ی قرتاوه. هه‌رچی «ویستم، ویست... هتد» له ویستنه‌وه هاتوو نه‌ک له «ئه‌وی» - ئه‌فین» وه‌ک که «ده‌لیم» له «گوتن» هوه نه‌هاتوو، له فیعلیکی کونی کوردیی مردوووه هاتوو که ئیسته‌که له زمانی هیندی «سانسکریتی» دا زیندوه.

مامۆستا وه‌ه‌بی له کۆنه‌وه به‌کورتی به‌سه‌ر ئه‌م «بووم به، گه‌بیشتم به...» یه‌دا رۆیشتوو و هه‌ر به‌ پئی زاهیری حالیش «به» که‌ی به «حرف جر» دا ناوه [که له‌م شیوه‌یه راسه‌ه حرف جره]، ه‌یج به‌لای «انتقالی»... و داخوایکردنی مفعول... و... ئه‌و لایه‌نانه‌دا نه‌چوه.

«هه‌بوون» به‌ واتای «تملك» له بنه‌رتدا هه‌رچی بنویتیت جودایه له‌وه‌بوونه‌ی تازه باسکرا که دیتمان له چیه‌وه هاتوو. به‌لای باوه‌ری خۆمه‌وه ئه‌سله‌که‌ی «هه‌قبوون» ه و خزمی have ی ئینگلیزی و avoir ی فره‌نسه‌یه. به‌داخه‌وه شیوه نووسینی کونی کوردیمان نییه بۆی بچینه‌وه. که ده‌لین هه‌مه، وه‌ک ئه‌وه‌یه بلین: کردووومه، که بلین: هه‌یه‌تم - هه‌یتیم، ریزه‌ی «کردووتم، خواردووتم» مان به‌کاره‌یتاوه. له رۆوی ریزمانه‌وه «هه‌یه‌تم» په‌سه‌ندتره له «هه‌یتیم» چونکه بزویتی «ه» له وشه‌ی «هه» دا که ئه‌م «ی» یه‌ داخوای کرد بویه بوو بزویتی دواى «ی» که‌ی پاریزیت و وشه‌که بیته «هه‌یه‌تم» ئه‌گینا ده‌گوترا «هه‌تم» واتا ده‌نگی «ت» به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی «هه» نه‌بیته «هه‌م» و به‌ فیعل الکیونه‌ه حیساب بکریت.

ئه‌گه‌ر «هه‌ف» مابایه ئه‌وسا لزووم به‌و «ی» نه‌ده‌ما و ده‌گوترا «هه‌فه‌تم» وه‌ک که‌ گوترا «کردووتم، خواردووتم». له‌ه‌جه هه‌یه له‌مانه‌شدا ده‌لین: «کردۆتم، خواردۆتم، چۆتم و هاتۆتمه‌وه»... به‌لام بیگومان «هه‌یه‌تم، کردووتم»... ره‌سه‌نتر و په‌سه‌نتره، ته‌نانه‌ت له‌ کاری تینه‌په‌ردا که ده‌لین «ئیمه‌ نوستووین» ئه‌گه‌ر کاره‌که تیه‌رپایه‌ ده‌مان گوت «ئیمه‌ کردووومه».

من لیره به‌پیشه‌وه ئه‌و بیرورایه‌ی خۆم ده‌رباره‌ی «هه‌ف»... به‌ نووسین بلاو کردووته‌وه بی ئه‌وه‌ی ه‌یج نمونه‌یه‌کی کۆنم له‌ ه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌ک ده‌ست که‌وتبیت، هه‌تا له‌و رۆژانه‌ی دوایدا که بۆم رینکه‌وت کتیپی «فقه‌ اللغه‌ ایرانی» نووسینی ای. م. ارانسکی، وه‌رگیرانی بۆ فارسی له‌لایه‌ن که‌ریم کشاورزه‌وه، بخوینمه‌وه و خۆشبه‌ختانه له‌ لاپه‌ره 86دا رسته‌ی «خشای و ئی ت هقات وو» به‌ واتای «پادشاهی هه‌بوو» [پادشاهی داشتی فارسی] هاتوو و به‌ واتای «ه‌یقا» به‌ واتای «هه‌ف» خۆی نشان داوه، ده‌قه‌که‌ش له‌ تاقیستاره‌وه‌ده‌گریت: «هقات وو» راسه‌ه‌راست ده‌بیته «هه‌یبوو» به‌لام له‌ ده‌قی تاقیستادا ئه‌م «ی» یه‌ که‌سی سه‌نه‌می تاک که‌ له «هه‌یبوو» دا ده‌رده‌که‌ویت پیشتر ده‌رکه‌وتوو وه‌ک که‌ له‌سه‌روه‌ه گوتمان «پادشاهی هه‌بوو» دا راناوه‌که له‌ شویتنی ره‌واى خۆیدا، دواى به‌رکار ده‌رکه‌وتوو و «هه‌بوو» بی راناو ماوه‌ته‌وه.

له‌لایه‌ن «ه‌ی» که‌ گوتاره‌که «ضمير التملك» ی داده‌نیت [ل: 176] دواى لیکدانه‌وه و وردبوونه‌وه له‌ دوو رسته‌ی «ئه‌م فلسه‌ه‌ی منه» و «ئه‌مه‌ فلسی منه» ده‌رده‌که‌ویت که «ه‌ی» خۆیه‌تی له‌ رسته‌ی دووه‌مه‌دا «ه» که‌ی ساواوه و ماوه‌ته‌وه «ی» که‌وا ئاشکرایه‌ دووره له «ضمير» و ئامرازیکی عاده‌تی «اضافه‌یه» و زۆر که‌س هه‌ر له‌م باره‌وه دین ده‌لین: «ه‌ی منه» و «ئه‌م قه‌له‌مه‌هینه‌که‌ی منه...» له‌مه‌شدا نه‌ختیک سه‌ره‌وه‌ی ده‌که‌ن که‌وا له‌به‌ر لیکترچوونی «ه‌ی» - ه‌ین - هینه‌که» دوو وشه‌که لیکتر جودا تیکده‌که‌نه‌وه، چونکه «ه‌ین، هه‌رامه، فیسار»... زه‌ه‌ناون له‌بری ناویکی له‌بیرکراو یاخود ژیرپه‌رده‌خراو به‌کار دین دیسانه‌وه خۆشبه‌ختانه له‌ هه‌مان کتیپی «فقه‌ اللغه» ی باسکراودا جاریکیان له‌ ده‌قی تاقیستایی و جاریکیشیان له‌ ده‌قی زمانی هه‌خامه‌نشی «فارسیی کۆن» دا ئه‌م «ه‌ی» یه‌ وه‌ک ئه‌داتی «اضافه» به‌کارهاتوون.

له‌ لاپه‌ره‌ی 86 له‌ ده‌قی تاقیستاییدا هاتوو: «بیمایه‌ خسه‌تر ئورفه‌ه‌ی» به‌ واتای: له‌ پادشاهی جه‌مشیدی به‌رز پیمای جه‌مشیده. «ه‌ی» ئه‌داتی اضافه‌یه به‌ واتای «ه‌ی جمشید» هه‌روه‌ها هه‌مان «ه‌ی» ئه‌داتی اضافه‌یه له «ئورفه‌ی» به‌ واتای «ه‌ی ئورفه».

لاپه ره 102 له ده قی هه خامه نشیدا هاتوو: «فیشتاسپه هیه» به واتای هی فیشتاسپ، «ئه رشامه هیه» به واتای هی ئه رشامه.

ئه مه و کۆمه له یه ک عوزرخوازی ده که م له شیوهی نووسینه که م که چه زم ده کرد شیرنتر بوایه... به هه مه حال نیازه که شیرینه که خزمه تی سه قافهت و زمانه که مانه و پرای ریز و ئاواتی سه رکه وتویی د. نه سرین فه خری.

«...»